ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

...ΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Α... Εἰσαγωγῆς: 41629
...ία Εἰσαγωγῆς: 2-11-81
Ταξινομικὸς Ἀριθμός: 0,90 ...
GRVER_00701 ...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ

ΤΟΥ

Ὀ'ΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΜΗΝΟ'Σ,

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Νεωστὶ Μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Κυρίου

ἈΛΕΞΑ'ΝΔΡΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙ'ΟΥ.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ε'ΝΕΤΙ'ΗΣΙΝ.

Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. αψλβ΄. 1732

Con Licenza de' Superiori, e Priv.

ΜΙΜΗΤΑΙ Ε'ΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Αρ. Εισ. 41629

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ια΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιγ΄.

Εἰς τὴν α΄. τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὴν ἀκτῖνα τὴν θείαν δεδεγμένος, ὅτε γνώσει κρείττονι πεπληρωμένος σοι, ὁ πρώην ζόφῳ κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὴν θείαν κάθαρσιν ἐξαιτούμενος. τότε παμμακάριστε ὡς ἱεράρχης σοφὸς, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν μετὰ ταῦτα, τὴν Οἰκουμένην υἱοθετήσαντα. ὅθεν σὺν τούτῳ, μακαρίζομεν, σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανία θεόφρον, ἱκετεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐμυήθης τὰ θεῖα παραδόξως, βροντῆς γεγονὼς τέκνον Μάκαρ ἐσάλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας νέκρωσιν, ἐναπορρίψαντας, τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσαν, καὶ ἐν τῷ ᾅδη, τοὺς κεκτημένους ἐναποστρέφουσαν. οὓς ἀπειργάσω, τοῦ νεκρώσαντος, τὸν νεκρωτὴν σκηνὴν τίμια, Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωτοφόρος ὡς θεῖος ὑποφήτης, ὡς Μάρτυς θεόκριτος τῶν παθημάτων Χριστοῦ. καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀῤῥήτου δόξης, συγκληρονόμος τε καὶ συμμέτοχος, σὺν ᾧ νῦν τῷ Δεσπόζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἑκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγους Θεσπέσιε, τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελοῦντάς σου, νῦν ἑορτὴν ἱκεσίαις σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια, τοῦ Ὁσίου. ἦχος, α΄.

Πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ μουσουργέτης ἡ λύρα τοῦ θείου Πνεύματος. ἡ ἀηδὼν ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων ᾀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς εὐωχίας, καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Ὁ φαεινότατος λύχνος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, ᾄδει φανῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πόῤῥατα. ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς Θεότητος τὴν μίαν αὐγήν.

Ὁ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ὡς παριστάμενος, καὶ παῤῥησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδράν σου πανήγυριν. τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ῥωμανὲ θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος, α΄. Βυζαντίου.

Οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Ὁ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Παῦλον τὸν Ἀπόστολον ἐφω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐφώτισας Ὅσιε. Θεόθεν κατὰ ἀποκάλυψιν χρηματισθεὶς, ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ. Ἀπόστολος δὲ πρὸ τῶν Μαθητῶν καὶ πιστὸς οἰκονόμος, τῆς νέας Διαθήκης. διὸ αὐτὸν μιμούμενος, τὸν Διδάσκαλον Χριστὸν, τὸ οἰκεῖον αἷμα ἐξέχεας. μαρτυρικῷ πάθει, ὁμολογητὴς γενόμενος Ἀνανία Ἱεράρχα Χριστοῦ. καὶ τὸν δρόμον τελέσας, τὴν πίστιν δὲ ἄσυλον τηρήσας, σὺν τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν ὑψίστοις αὐλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Πανεύφημοι.

Ἔλους ἡ ἄβυσσος ἐμὲ, τὸν βυθὸν γενόμενον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λῦσον πάντα μου, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, μετανοίας δάκρυσι, καὶ θείᾳ καταδύσει λαμπρύνασα, δι' ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι φρόνημα, καὶ καρδίας, συντριβὴν σωτήριον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε, ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου, λεγόμενα δὲ καὶ τὸ παρὸν ἰδιόμελον, τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ στίχου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἦχος, δ'.

Ἀθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης Ἀνανία Ἀπόστολε, τοῖς λίθοις ὡς ἄνθεσι πυκαζόμενος. ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἑκουσίως τὸ αἷμά σου ἐξέχεας. ὅθεν ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται, τῇ ἱερᾷ πανηγύρει σου σήμερον, οὐ μόνον δὲ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος, τῶν θαυμάτων σου τὰ τέρατα σαφῶς ἀνακηρύττουσα βοᾷ. πρέσβευε πρὸς Θεὸν, τοῦ δωρήσασθαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Πρώτη καλῶν ἀπαρχὴ, ὤφθης σωτηρίας ἀφορμὴ, Ῥωμανὲ Πατὴρ ἡμῶν. Ἀγγελικὴν γὰρ ὑμνῳδίαν συστησάμενος, θεοπρεπῶς ἐπεδείξω τὴν πολιτείαν σου. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις Παναμώμητε Θεοτόκε. σὲ γὰρ ἔχω βοηθὸν, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, καὶ ταῖς στενοχωρίαις, καὶ σὲ δοξάζω τὴν Ἀμώμητον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε. καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀνανίαν με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Ὠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀνοίξωμεν στόμα εὐφημικὸν, πλατύνωμεν γλῶτταν, ἐν τῇ μνήμῃ πάντες πιστοὶ, τοῦ ἀρχιποιμένος Ἀνανίου, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Νυμφίῳ ἀφθάρτῳ νυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον νύμφην, Ἀνανίας ὁ εὐκλεής. Χριστοῦ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ἀρχαῖος γενόμενος Μαθητὴς, τῷ νέῳ βραβεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητῇ. τῷ πάλαι διώκτῃ Ἀνανία, καὶ μελῳδεῖς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἀξίως σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς, τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡς βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος, πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Φωτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ Οὐρανοῦ, ἡμῖν ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, Ῥωμανὲ θεσπέσιε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι ἱερὰν, μνήμην ἐν ᾄσμασιν.

Ἀπὸ νεότητος ὅλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν παραθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ. φεγγοβόλοις λάμψεσι τὸν νοῦν, οὐρανόθεν Ῥωμανὲ καταστραπτόμενος.

Ὡραῖος-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡραϊσμένος τῷ κάλλει τοῦ παντουργοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἀστὴρ φωτολαμπής. ἀρετῶν φαιδρότητι σοφὲ, ἀνεδείχθης Ρωμανὲ Κόσμου τοῖς πέρασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἀφράστως ὁ τοῦ Θεοῦ, Λόγος ὁ συνάναρχος ἐπ᾿ ἐσχάτων τῶν καιρῶν. καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον Ἀδάμ, πεπτωκότα Θεοτόκε ἀνεσώσατο.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νεύμασιν ἑπόμενος, τοῦ Διδασκάλου σου γέγονας, Ἀρχιερεὺς, ἀθλοφορικώτατε, ἱερεῖον Ἀπόστολε.

Ἰλέων ἐντάξεσι, θεοπειθέσι σου ἔργασαι, τὸν Λυτρωτὴν, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσιν, Ἀνανία Ἀπόστολε.

Ὅλως σοι ἐπέδησε, τὴν τοῦ θηρὸς ὁρμὴν Κύριος, ἐπιφανεὶς, ἐν φωτὶ ἀρρήτῳ, ἀμαυρώσας τὸ πρόσωπον. Θεοτ.

Ἐν παντὶ κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί. σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὄνησου γέγονε σοφὲ, σκήνωμα τῆς Τριάδος, Ρωμανὲ τῆς ἁγίας, πεπλησμένος εὐσεβῶς, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, καὶ προχέων, ἔνθεα διδάγματα.

Ῥευμάτων ἔβλυσε πηγὰς, ἡ τιμία σου γλῶσσα, κελαδοῦσα τὰ θεῖα, καὶ ῥανοῦσα ἐμφανῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Ἰδοὺ ἐκτρέφεις δαψιλῶς, ταῖς σοφαῖς ὁμιλίαις, καὶ τερπναῖς μελῳδίαις, τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλᾷς γλυκασμοῦ, θειοτάτου, Ρωμανὲ θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Πασῶν ὑπάρχεις στρατιῶν, ἀνωτέρα Παρθένε, τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθ. ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, Ἀπόστολε σοφὲ, καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου. πιὼν γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι᾿ αἵματος. ἀλλ᾿ ὡς σύνθρονος, καὶ κληρονόμος ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον.

Δόξα, ἦχος, πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, δογματίσας τῷ Κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον, τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας. καὶ αἱρέσεων δεινὰς, βρεχελίας καθελὼν, παρίστασαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ρωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι᾿ ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι. τοῦτον ἱκέτευε θερμῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνὴ, ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων, καὶ ἀνυμνούντων ἀπαύστως, τὴν δυναστείαν καὶ τὸ κράτος σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν. ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπὸ σοῦ παιδευόμενος, ἀθλοφορικῶς ῥοποῦται τὸν θάνατον, Ἀνανίας ὁ ἀοίδιμος, διὰ σοῦ βραβεῖα κομιζόμενος.

Μαθητὴς ἐχρημάτισας, τοῦ Διωκομένου Λόγου ἀοίδιμε, Ἀνανία καὶ διδάσκαλος, τῆς θεοσεβείας τῷ διώκοντι.

Ἐνεφάνισε Κύριος, Σαύλῳ ἀομμάτῳ σὲ τὸν κρυπτόμενον, καὶ ὑπέδειξε μεσίτην σε, Ἀνανία τούτῳ τῆς ἰάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, λυτρωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Λογχεῖον γέγονας, τοῦ Θείου Πνεύματος, καὶ πυρίπνοον στόμα ἀναφωνοῦν, θεῖα μελῳδήματα. καὶ καταθέλγον τὰς ψυχὰς, Ρωμανὲ τῶν ἀνυμνούντων σε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὡς λύρα πέφηνας, σὺ ἐπουράνιος, καὶ κιθάρα ἡ πᾶσαν πρὸς ἑαυτήν, ἕλκουσα διάνοιαν, τοῖς διηγήμασι τοῖς σοῖς, καὶ τερπνοῖς σου μελῳδήμασιν.

Ἡ χάρις ἐπνευσε καὶ κατεσκήνωσε, τῇ ἁγίᾳ ψυχῇ σου, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανεύφημε. καὶ σὲ δοχεῖον καὶ σοφόν, θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν ἐξέχεε, ταῖς τῆς προμήτορος, ἀκοαῖς μὲν ὁ ὄφις. ἀλλ' ἡ Ἁγνή, τοῦτον ἐξετίναξε, τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα Χριστόν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τοῖς ἐν σάλῳ λιμένα, θεῖον ἡ ἀσμάτων σου πηγή σε Ἔνδοξε, τοῖς ἐν ζόφῳ φέγγος τὸ ἀπρόσιτον φῶς ἀπειργάσατο, Ἀνανία Μάκαρ, ὡς φοιτητῇ ἀξιοθέῳ, ἐμμενῶς ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενον.

Ὁρῶν κεκρυμμένα, καὶ πρὸ τῆς γενέσεως εἰδὼς τὰ σύμπαντα, σοὶ τῷ κεκρυμμένῳ, τὸν λανθάνοντα Ἥλιον ἔδειξε, τὸν ποτὲ διώκτην, μετ' οὐ πολὺ τῆς πορθουμένης, ὑπ' αὐτοῦ ἀληθείας Ἀπόστολον.

Καταλήψεως πόρρω, ἡ ἀνεξιχνίαστος οἰκονομία σου. δι' αὐτῆς γὰρ Σωτήρ, ὁ φρικτὸς ἐξουδένωται θάνατος. Ἀνανίας ὅθεν, ὡς νικητὴς καὶ Ἱεράρχης, ὑπὲρ σοῦ γεγηθὼς σφαγιάζεται.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, γενεαί σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἁγνὴ μακαρίζουσι. καὶ τῶν Ἀσωμάτων αἱ μυρίαι ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὡς εὐπρεπέστατον ἱερόν, σκεῦος ὡς ἁγνότατον ἀνδρῶν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις σε, Ῥωμανὲ θεόφρον, ναὸν εἰργάσατο, φωτὶ λελαμπρυσμένον, καὶ κατεσκήνωσε.

Σεσαρκωμένον ἡ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ τεκοῦσα ἀληθῶς, σοῦ τὴν ψυχὴν κατεφώτισε, καὶ τὸν νοῦν ἐνθέου γνώσεως ἔπλησε, νυκτός σοι ἐπιστᾶσα ἡ Ἀειπάρθενος.

Ταῖς συγγραφαῖς σου τῶν ἱερῶν, λόγων Πανάοιδιμε ὀφθείς, τοῖς πᾶσιν ὄντως ἡδύτατος, πάντας κατευφραίνεις, πάντων φωτίζων τὸν νοῦν, καὶ πάντας ἐκδιδάσκων γνῶσιν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Πατρός, Λόγον τὸν ἀΐδιον Ἁγνή, φωτιστικαῖς ταῖς πρεσβείαις σου, φώτισον τὸν νοῦν μου καὶ ἀποδίωξον, τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου, Πανάγνε Δέσποινα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ, μεμαθηκὼς ἱερώτατε, καὶ λύσας πολυσχεδῆ, ἀφρόνων κακόνοιαν, τὴν μίαν ἐδίδαξας, Ἀνανία σέβειν τρισυπόστατον Θεότητα.

Ἐδέξω ἐν ταῖς χερσί, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, τῷ κυβερνήτῃ Χριστῷ, φοιτήσας Ἀπόστολε. καὶ ταύτην τῷ Πνεύματι, ὡς ὁλκάδα θείαν Ἀνανία ἐκυβέρνησας.

Ὁ πλαστουργήσας εὐθύ, ὁδὸν εὐθύπορον στέλλεσθαι. τῷ κλεινῷ σου Μαθητῇ, προσέταξας Δέσποτα, τῆς δικαιοτάτης σου, ἐκλογῆς τὸ σκεῦος, ἐκκαλύπτων προσδεχόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας. ὡς ἅγιος δὲ Ναὸς ἐδέξω τὸν Ἅγιον, ἄνθρωπον γενόμενον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Φωτισμοῦ πληρούμενος, καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῶν τῶν ἐνθέων ἀναγόμενος, κατεφρόνησας πάντων τῶν ἐπὶ γῆς. καὶ στῦλος οὐράνιος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας ἐχρημάτισας.

Σαρκὸς κατεμάρανας, τὰς ὀρέξεις καὶ ψυχήν, τὴν σεαυτοῦ ἐκόσμησας, λαμπρότητος ἁγνείας μαρμαρυγαῖς, καὶ κάλλος ὡράσμιον, ἀρετῶν εὐμορφίᾳ περιέθηκας.

Μισήσας τὴν πρόσκαιρον, καὶ ματαίαν καὶ σαθράν, καὶ ῥέουσαν ἀπόλαυσιν, τῷ Ναῷ τῆς Πανάγνου προσκαρτερῶν, τὸν νοῦν καθηγίασας, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάντα προβλέποντες, οἱ Προφῆται τηλαυγῶς, τὴν ἐσομένην ὕστερον, ἐκ Παρθένου Χριστέ σου ἐπὶ τῆς γῆς, πανάχραντον γέννησιν, ἐμφανῶς οἱ θεόπται προηγόρευσαν.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κον-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κοντάκιον, Ἦχος, β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν. καὶ τῷ Χριστῷ δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ψῶ φωτισμῷ τῆς ἐλλάμψεώς σου, ἐκκαθάρας Σωτήρ μου, τὴν ἀχλὺν τῆς ἐμῆς καρδίας τε καὶ τὴν πώρωσιν, δίδου μοι λόγον ἀνυμνῆσαι, καθαρῷ συνειδότι τοῦ Ἀποστόλου τὰς θεαυγεῖς ἀρετάς, καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ Μάκαρος. πηγὴ γὰρ σὺ εἶ σοφίας, καὶ δοτὴρ ἀγαθὸς πολυεύσπλαγχνε. διὸ φαιδρύνας τὴν γλῶτταν μου, τὸν ἐφύμνιον ὕμνον μου πρόσδεξαι. Ὁ μόνος ἐν ἁγίοις δοξαζόμενος.

Μὴν Ὀκτώβριος, ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ια'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιγ'.

Εἰς τὴν, α'. τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Στίχ. Λίθοις μένειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
Ἀνανίαν βάλλουσι, δυσσεβεῖς λίθοις.
Λάσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἤματι πρώτῳ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, γενόμενος Ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. τελῶν οὖν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστώμενος πίστιν, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως, λιθοβολεῖται, καὶ οὕτω πληροῖ τὸ μαρτύριον, καὶ πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς ἀπαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς μονῆς Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, λϛ'. ἁγίων Μοναχῶν, τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ ἐνορίᾳ Σεβαστουπόλεως.

Στίχ. Τμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρὶς δέκα,
Χορῷ συνήφθη, τῶν μοναστομαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, καθεζόμενοι ἐν Μοναστηρίῳ λεγομένῳ Ζώβη, πλησίον Σεβαστουπόλεως. ἐκστρατεύσας δὲ Ἀλεὶμ ὁ Ἀμηρᾶς τῶν Ἀγαρηνῶν κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης, ἐκράτησε τοὺς Ἁγίους. οἱ δὲ ὅσιοι Πατέρες ἀντέστησαν αὐτῷ, κραταιούμενοι τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, καὶ στὰς ἐν μέσῳ Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἡγούμενος, καὶ κατηχήσας, ὡδήγησε πάντας πρὸς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον. καὶ πρῶτοι τοὺς αὐχένας κλίναντες, ἀπετμήθησαν, εἶθ' οὕτως ὁ πανόσιος Μιχαήλ.

Οἱ ἅγιοι ἐξ Ὁσιομάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐξ συμμοναστὰς τοὺς ἑαυτῶν μανδύας,
Ἄθλοις ἐρυθραίνουσι, τοῖς διὰ ξίφους.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον,
Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ καὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Ῥωμανὸς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Συρίας ἐκ τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως, Διάκονος γενόμενος τῆς ἐν Βηρυτῷ ἁγίας Ἐκκλησίας. καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀναστασίου τοῦ Βασιλέως, κατέμενεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κύρου, ἐν εὐλαβείᾳ διάγων, καὶ διανυκτερεύων ἐν τῇ παννυχίδι τῶν Βλαχερνῶν. ἐπετέλει οὖν ἐκεῖσε τὴν παννυχίδα, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν ἐν τοῖς Κύρου. ἔνθα καὶ τὸ χάρισμα τῆς συντάξεως τῶν Κοντακίων ἔλαβεν, ἐπιφανείσης αὐτῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κατ' ὄναρ, καὶ τόμον χάρτου ἐπιδούσης, καὶ κελευσάσης αὐτὸν καταφαγεῖν. ἔδοξεν οὖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα, καὶ καταπιεῖν τὸν χάρτην. ἦν δὲ ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ γεννῶν, καὶ εὐθέως ἔξυπνος γενόμενος, ἀναβὰς ἐν τῷ ἄμβωνι, ἤρξατο ψάλλειν, Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ ποιήσας καὶ τῶν λοιπῶν Ἑορτῶν τὰ Κοντάκια, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἐπισήμων Ἁγίων, ὡς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων Κοντακίων ὑπὲρ τὰ χίλια, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δομνίνου.

Στίχ. Δεινὴν Δομνῖνος συντριβὴν σκελῶν φέρει,
Ὑποσκελισμὸς τοῦ Σατὰν καταισχύνων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Θεσσαλονίκης. τοῦ δὲ Μαξιμιανοῦ Βασίλεια κτίζοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς Χριστιανὸς ἐκρατήθη, καὶ τῷ βήματι παρέστη αὐτοῦ. ὁ δὲ μετ᾽ ὀργῆς εἶπε πρὸς αὐτόν. διατί ἐμοῦ προκαθημένου τῇ πόλει, τολμᾷς Θεὸν ἕτερον ὁμολογεῖν; ἀλλὰ θῦσον τοῖς Θεοῖς, εἰ βούλει ζῆν. τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκέλευσε, καταξαίνεσθαι τούτου τὸ σῶμα. ὡς δὲ ἑώρα ἑαυτὸν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καταμωκώμενόν τε καὶ γελώμενον, ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως ἀπενεχθέντα, συντριβῆναι τὰ σκέλη. καὶ τοὺς πόδας ἀποκοπεὶς ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἑπτὰ ἡμέρας διεκαρτέρει ζῶν, μὴ μεταλαβὼν τροφῆς, καὶ τῷ Θεῷ οὕτως εὐχαριστῶν, παρέδωκεν αὐτῷ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχήν.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σαλπιζέτω ἐμφρόνως, ἡ θεόλεκτος ποίμνη εὐήχῳ σάλπιγγι, τοὺς ἄθλους τοῦ ποιμένος, Ἀνανίου βοῶσα, τῷ αὐτῆς Ποιμενάρχῃ Χριστῷ, ὁ τῶν Πατέρων.

Δοξαζέτω Θεοῦ σε, Μαθητὴν Ἀνανία, καὶ Ἱεράρχην σεπτόν, καὶ Μάρτυρα τῶν θείων, παθημάτων φωνοῦσα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Χριστῷ, ὁ τῶν Πατέρων.

Οὐ θανάτου τῷ δέει, ἀλλὰ πόθῳ τῆς ποίμνης, ἀποκρυπτόμενος, τὸν λύκον ὥσπερ ἄρνα, ὁρῶν τιθασευθέντα, Ἀνανίας ἐκραύγαζεν, ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διὸ σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, Θεόφρον ἔχεις διδάσκαλον, συνετίζουσάν σε, καὶ μυοῦσαν καὶ ψάλλειν προτρέπουσαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Τῶν σῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος, τὴν Οἰκουμένην ἐπλήρωσε, καὶ τερπνῶς μελῳδεῖν τοὺς ἀνθρώπους, Χριστῷ παρεσκεύασεν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐξέλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ, ὡς φαεινότατος Ἥλιος, Ῥωμανὲ καὶ πυρσὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Νῦν μακαρίζουσι πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων σε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ὡς προέφης, καὶ πίστει δοξάζουσιν, εὐλογημένος Παρθένε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ζεμακυστεῖν ἐνόμιζεν Ἀνανίας ὁ ἔνδοξος, ἐξ ἁρπακτικῆς τοῦ πορθητοῦ τῆς ποίμνης σου, δυνάμεως Δέσποτα, τὴν ὑπὲρ λόγον ἄμειψιν, πρὸς ποιμαντικήν. ὅθεν σκιρτῶν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, καὶ σκιρτάτω τῷ Πνεύματι, ἡ πανεύκλεης καὶ μακαρία πόλις σου, τὴν σὴν εὐμοιρήσασα, ἐπιστασίαν Ἔνδοξε, καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι βοάτω, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Ζωοποιῷ προστάγματι, Ἀνανία ὑπέρτιμε, τὴν φωτοποιὸν τοῦ ὁραθέντος δύναμιν τῷ Σαύλῳ ἐκήρυξας, καὶ ἀπεκρούσω πήρωσιν, τὰς ἀλεξικάκους ἐπιθεὶς σου παλάμας, βολίδας δρακοντίους, ἐκβαλὼν ὡς λεπίδας, βοῶν ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν ἀνάγκαις σῴζουσα, καὶ θερμῶς προστατοῦσα, πάντας τοὺς ἐν θλίψει, Παναγία Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον. χεῖρα βοηθείας, πρὸ τοῦ τέλους διδοῦσα, μὴ νύξῃ με τοῦ θανάτου, καταλάβῃ ὑπνοῦντα, ἵνα σε κατὰ χρέος, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Νόμων πατρῴων.

Πᾶσαν τοῦ Κόσμου τὴν τερπνότητα, καὶ τὴν τρυφὴν καὶ δόξαν ἀποσεισάμενος, τὴν ψυχήν σου ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὰς ἄνω χορείας, πρὸς τὰς ἐκείνων, δόξας καὶ λαμπρότητας ἀεί, πρὸς τὰ κάλλη τὰ ἄρρητα, πρὸς μονὰς τὰς ἐκεῖσε, πρὸς φῶς τῆς Θεαρχίας κραυγάζων, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ὢ θείῳ πόθῳ πυρπολούμενος, τὰς ἀναβάσεις ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἀσώματον ἐν σώματι, πολιτείαν ἐκτήσω τὰς τῶν Ἀγγέλων, τάξεις ἐκμιμούμενος σοφέ, τὰς ἐκείνων ἐπόθησας ἐν Κόσμῳ μελῳδίας, ἐν πίστει Ῥωμανὲ ἀνακράζων, σὲ ὑπερυψοῦμεν.

Ψυχαγωγία τῶν ἐνθέων σου, καὶ γλυκυτάτων λόγων μακαριώτατε, Ῥωμανὲ πᾶσαν διάνοιαν, καταθέλγεις ἀνθρώπων καὶ κατευφραίνεις, οἷά τις ῥοφαῖς πλουτοποιός, καὶ φωτίζεις φαιδρότατα, καὶ βοᾶν ἐκδιδάσκεις, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ἰσοθεΐᾳ δελεάσας με, ὁ βροτοκτόνος ὄφις ὁ σκολιώτατος, ὡς αἰχμάλωτον ἀφήρπασε, τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, ἀλλ' ὁ Δεσπότης, φύσει ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκωθείς, ἐπεδήμησεν ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἦρέ με πρὸς ὕψος, θεώσας, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας.

Ὁ Εἱρμός.

Νόμων πατρῴων μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες. βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου. καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἔλυσας πανεύφημε, τὸ σκότος τὸ τῆς ἀγνωσίας, φῶς δὲ ἀληθῶς ἐξήστραψας, Δαμασκῷ τρισυπόστατον, ἀλλ' ὡς φιλότεκνος Πατήρ, καὶ φιλόστοργος Ποιμενάρχης, ὀρθοδοξοῦσαν ταύτην φύλαττε.

Ταύτην τὴν ἐτήσιον, πανήγυριν ἐπιτελοῦντες. δεῦτε φωταυγεῖ ἐκλάμποντες, τῆς ψυχῆς ἀξιώματι, τοῦ τῆς Τριάδος, Λατρευτοῦ τε καὶ Κήρυκος Ἀνανίου, τὴν τριφεγγῆ ἀρετὴν μέλψωμεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἀξίας Μάκαρ Ἀνανία. ὡς γὰρ μαθητὴς ἠγάπησας, ὡς ποιμὴν ἀναπέπαυσαι. καὶ ὡς ἀθλοφόρος, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, τοῖς Σεραφίμοις μαρτυρικῶς ἀγλαϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Παννάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας· αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, Βασιλεῦ μὲν τὰ τρόπαια, τοῦ τῆς δουλείας δὲ ζυγοῦ, δοῦναι τὴν ἄφεσιν τῷ λαῷ σου, σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ταῖς ἀνωτάταις, Ἔνδοξε χορείαις συνήφθης, τῶν ἀσωμάτων, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, καὶ διηνεκὴς ἀπόλαυσις. ἔνθα ἐκεῖνο, τῆς Θεαρχίας φάος, ὑπάρχει καὶ χαρά· ἔνθα ἡ ἀνεκλάλητος δόξα μακαριώτατε.

Μετὰ δικαίων, ἔνδον εἰς Θεοῦ θείαν δόξαν, κατασκηνώσας, βλέπεις τὴν τερπνότητα, τὴν ἄφραστον ἐκείνην. βλέπεις τὴν τρυφὴν τὴν ἄληκτον. βλέπεις τὰ κάλλη τῶν Οὐρανῶν. τὰ ὄντως ἐράσμια σοφέ, βλέπεις Πατριαρχῶν τὰς χορείας Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Σοῦ τὴν φωσφόρον, μνήμην τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, ἐκ τῶν κινδύνων, λύτρωσαι πρεσβείαις σου, Θεόφρον καὶ ἐκ πάσης, βλάβης Ῥωμανὲ καὶ θλίψεως τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ τῆς ἐπουρανίου ἀξίωσον τυχεῖν, δόξης καὶ Βασιλείας, τῆς ἄνω μακαριώτατε.

Ὡραϊσμένος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ Θεόφρον, τῷ τῆς Τριάδος. καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόσιν ἐξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς πανόλβιε περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ· ἔνθα ἑορταζόντων ὁ ἦχος, Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τῆς πάλαι, πτώσεως ἀνθρώπων τὸ γένος, τοῦ πρωτοπλάστου, γέγονεν αἰχμάλωτον Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δεδουλωμένον πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς ὑπεράγαθος Θεός. τοῦτο τῇ ἑαυτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἀνεκαλέσατο.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀρχαῖος μαθητὴς Χριστοῦ, γεγονὼς Ἀνανία, τῷ μέσῳ τὴν ἀνάβλεψιν, Μαθητῇ σου βραβεύεις, Παύλῳ τῷ θείῳ διό σε, σὺν αὐτῷ εὐφημοῦμεν. ὡς Ἱεράρχην ἔνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ Κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς Οἰκουμένης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, κατετράνωσας Μάκαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον, θείαν οἰκονομίαν, καὶ ὕμνοις ἔστεψας πάντας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τας, Ρωμαμὲ τοὺς Ἁγίους. μεθ' ὧν φαιδρῶς ἀνύμνησας, τὴν ἄμεμπτον καὶ Παρθένον, καὶ ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ Μητέρα παμσοφε Πάτερ. μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε, παρεςὼς τῇ Τριάδι :~

Εἰς τὸν σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Ἀνατολίου.

ΜΑθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Ἀρχιεράρχα ἔνδοξε. κλέος Μαρτύρων, Ἀναμία φωςὴρ φαεινότατε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε. ἐκτενῶς ἱκέτευε, ῥυσθῆναι τὴν ποίμνην σου, ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Ὢ τοῦ παραδόξου.

ΗΘη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόῤῥω μου ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου. καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν με κάκιςον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρὸν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΩΤοῦ παραδόξου θαύματος; ὢ μυςηρίου καινοῦ; ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως; ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν. ἐν μέσῳ δύο λῃςῶν κρεμάμενον, τὸν ἀνωδίνως φρικτῶς κυήσασα. ἔκλαιε κράζουσα, οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριςος, Σταυρῷ προσήλωσεν :~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουςίνης τῆς Παρθένου, ςιχηρὰ, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν.

ΙΕρέων ἐν χρίσματι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι, τῷ Θεῷ προσήγγισας, τελεώτατα. Κυπριανὲ πανάοιδιμε, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, ἡ τῶν λόγων καλλονή. τῆς σοφίας ἀκρόπολις, τῆς ὀρθότητος. τῶν δογμάτων ἡ ςάθμη, τῶν καινόμων, παναρμόνιος εὐθύτης, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια :~

ΤΩν ἀθλούντων τὴν εὔκλειαν, τῶν Μαρτύρων τὸν ςέφανον, ὑπογράφων ἔπεισας, τοὺς θεόφρονας, κατατολμᾶν γενναιότατα. ποικίλων κολάσεων, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ σωμάτων γυμνώσεως, καὶ ςρεβλώσεων, καὶ κρυοῦ δεινοτάτου καὶ μαςίγων, καὶ θανάτου τελευταίου, Κυπριανὲ πανσεβάσμιε :~

ΕΠ' ᾠδαῖς ταῖς τοῦ δαίμονος, τὰς ᾠδὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, ἀντιτάξασα, τὴν παρθενίαν ἐτήρησας. καὶ Μάρτυς ἀήττητος, προσηνέχθης τῷ Χριςῷ, ἱερώτατον σφάγιον, ὅθεν ἔτυχες, τῶν ςεφάνων τῆς νίκης, Ἰουςίνα, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων, κεκοσμημένη φαιδρότησιν :~

Δόξα, ἦχος, β'.

ΔΙδασκαλίας τὴν πλάνην, καὶ γνῶσιν τῶν εἰδώλων, ἀπεδύσω ἀληθῶς, καὶ Σταυρὸν ἠμφιάσω, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Κυπριανὲ παμμακάριςε. ἔῤῥιψας τὰς βίβλους τὰς μαγικὰς, τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιὸν, καὶ ἔφησεν ἐν σοὶ θεογνωσία, ἡ Τριὰς ἡ ὁμοούσιος. αὐτὴν ἱκέτευε, Ἱεράρχα, σὺν Ἀγγέλοις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Καὶ νῦν. Ὅτε ἐκ τοῦ.

ΠΑντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προςάτις, καὶ πενομένων τροφὴ, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις. καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίςου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῶσαι καὶ τοὺς δούλους σου :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΞΥλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε. τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρὸς; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες :~

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β'.

ΤΟν φωςῆρα τὸν θεολαμπῆ. τὸν τοῦ Παύλου συνόμιλον, καὶ ἔργοις συμμέτοχον. Κυπριανὸν εὐφημήσωμεν. μετ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ ςέφος τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. καὶ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ἌΛλην κραταιὰν καταφυγήν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον· ὅμπως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν, Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ὍΤε ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν, ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

ΚΑὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρι αἵματος. Ἱερομάρτυς Κυπριανὲ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω Μάκαρ σου, τὴν κυπρίζουσαν χάριν.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

ΜΕτὰ τῆς ὑπερκοσμίου τάξεως, νῦν αὐλιζόμενος, ὦ ἱερὰ καὶ θεία κεφαλὴ, οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

ἘΝ ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας πρότερον, δεινῶς κρατούμενος, καὶ ψυχολέθροις πάθεσι σαρκὸς, ἀκρασίᾳ πηρούμενος, μεταβολὴν παράδοξον, εὗρες ἀθρόως παμμακάριστε.

ΠΟιμὼν μὲν ἐπὶ καθέδραν πρότερον, Πάτερ ἐκάθησας, καὶ ἐν καθέδρᾳ πάλιν τὸν Χριστὸν, Πρεσβυτέρων ἐδόξασας. ἀλλοιωθεὶς σαφέστατα, τῇ τοῦ ὑψίστου θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

ΠΑρθένος μετὰ τὸν τόκον ἔμεινας, αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεὸν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ὩΣ Παῦλος πρὸς τὸν Χριστὸν, τὴν τῆς ψυχῆς μεταβαλὼν ἔφεσιν, Κυπριανὲ πάνσοφε, τούτου Μαθητὴς ἐχρημάτισας.

ΜΝηστεύεταί σε Χριστὸς, ἀντὶ χιτῶνος τῶν παθῶν δόξης σοι, καταστολὴν δωρούμενος, καὶ ἀναγεννήσεως ἔνδυμα.

ἈΛείπτης Μαρτυρικὸς, προγεγονὼς καρτερικὸς ὕστερον. Κυπριανὲ πανεύφημε, Μάρτυς ἀληθείας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

ΚΥρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός.

ΕΥφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

ΠΑιδευθεὶς ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμελῶς, ὡς ὁ Παῦλος ἐκλήθης ἐξ οὐρανοῦ. Σταυρῷ ὁδηγούμενος, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. τῆς γὰρ σεμνῆς Παρθένου, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, δι' αὐτῆς ἡρμόσθης, τῷ Πλάστῃ τῆς κτίσεως. ὅθεν θριαμβεύσας, τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον, σὺν αὐτῇ κατηξιώθης, τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων. Κυπριανὲ ἱερώτατε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΛΟγισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν. καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε. ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Σταυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει, ὑμνοῦσί σου τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Ἐναψήφας Θεόφαντον τῆς πρὶν μανίας, δαιμονικὴν ἀπάτην, καὶ ψυχόλεθρον πλάνην, πᾶσιν ἐθριάμβευσας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡμαλαίως Ἰουστίνα κραταιουμένη, καὶ τὴν Ἁγνὴν Παρθένον καὶ κεχαριτωμένην, σφόδρα ἱκετεύουσα, τοὺς βρόχους διέφυγες, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα.

Στηριζομένη τῇ πίστει τοῦ σοῦ Νυμφίου, καὶ τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, περιβεβλημένη, δαίμοσιν ἀνάλωτος, βοῶσα διέμεινας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ. Μῆτερ Ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ᾽ ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβὼν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ, ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρμαχον σαφῶς, τὴν Ἁγνὴν Θεομήτορα, πλουτήσασα Ἰουστίνα, τὴν σεπτὴν Παρθενίαν, ἐτήρησας ἀμώμητον.

Τὸ ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ τερπνότατον ἄγαλμα, τιμήσωμεν Ἰουστίναν, τὸ ἀπόθετον κάλλος, τὸ ἄσυλον ἀνάθημα.

Ἡ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ γνησία καὶ ἄσπιλος, τὴν ἄθλησιν τῇ ἀσκήσει, προσλαβοῦσα δικαίως, διπλοῦν στέφος κομίζεται.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ἑρμηνεῦσαι, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Ὠδὴ, ϛ΄. Θύσωσοι, μετά.

Κακίας, τὸν πυθμένα τὸν κάτω κατείληφας, τῆς ἀκροτάτης δὲ πάλιν, ἀρετῆς ἀνῆλθες, Πάτερ εἰς ὕψος, παραδόξως, ἀλλοιωθεὶς τῷ θείῳ βαπτίσματι.

Ὑπῆρξας, ὑπηρέτης δαιμόνων τὸ πρότερον, ἀλλὰ Χριστοῦ Θεόφαντον, Μαθητὴς ἐσύστερον ἀνεδείχθης· διαθέσει, τῶν ὀρεκτῶν ποθήσας τὸ ἔσχατον.

Πολλοὺς σὺ, τῷ Δεσπότῃ προσήγαγες Μάρτυρας, πραγματειῶν τὴν μεγίστην, ὑποφαίνων αἵματι βραχυτάτῳ, Βασιλείαν, τῶν Οὐρανῶν Θεόφρον ὠνήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων Θεόνυμφε, τῆς ἁμαρτίας τοῦ νόμου, τῆς ζωῆς τῷ νόμῳ ἐλευθερίαν, δωρουμένη, ἡ Δοτῆρα τοῦ νόμου κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
„ κεκαθαρμένη· τῷ δι᾽ οἶκτον ἐκ τῆς πλευ-
„ ρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς Ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ Οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει σε, Κυπριανὲ ἀοίδιμε. καὶ τοῖς ὕμνοις δοξάζει, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσιν Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα σοφὸν καὶ διδάσκαλον. ὅτι ἐξ ἀκανθῶν πλάνης ἤνθησεν, ὥσπερ ῥόδον τερπνότατον. καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισεν, ἰαμάτων ὀδμαῖς, καὶ βολαῖς θαυμάτων· ὥστε ψάλλειν ἡμᾶς τοῦ Δαβὶδ τὴν ᾠδὴν, Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β΄. τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης.

Στίχ. Ἀλγεῖ Σατανᾶς τὸν πάλαι φίλον βλέπων,
Ξίφει φιλοῦντα, συνθανεῖν Ἰουστίνῃ.
Τμήθη δευτερίῃ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, εὐγενὴς καὶ πλούσιος, φιλόσοφος καὶ μάγος ἄκρος. ἠγρεύθη δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, παρὰ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου καὶ Χριστιανῆς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μῆς, πάσας τὰς δαιμονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διαλυσάσης, ὁρμωμένης ἐξ αὐτῆς ἐξ Ἀντιοχείας. ἀνὴρ γάρ τις Ἕλλην, Ἀγλαΐδας λεγόμενος, ἔρωτι τοῦ κάλλους αὐτῆς φωραθεὶς, καὶ μὴ τυχὼν τοῦ σκοποῦ, προσῆλθε τῷ Κυπριανῷ. ὁ δὲ ἐκ τρίτου δαίμονας ἐξαποστείλας πρὸς τὴν Κόρην, ἤνυσεν οὐδέν. ὡς γοῦν ἔγνω τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἀπρακτοῦσαν, ἐβαπτίσθη, καὶ κατακαύσας τὰ μαγικὰ αὐτοῦ βιβλία, ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ. γίνεται δὲ καὶ τελευταῖον Ἐπίσκοπος. καὶ πολλοὺς ὁδηγήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Δαμασκοῦ Κόμητος σὺν τῇ Ἰουστίνῃ. καὶ τὰς πλευρὰς ξέονται, καὶ σιδηρῷ τηγάνῳ ἐμβάλλονται, καὶ ἐπὶ Νικομήδειαν ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, οὐχ ἑταῖρον, ἀλλ' αὐτὸν ἐραστὴν τῆς Παρθένου φησί. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ αὐτῶν Μαρτυρείῳ τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Σολομῶντος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ ὁμολογητοῦ :~

Στίχ. Ἐρασμίον μου σὴ τελευτὴ τιμία,
Λέγει Θεός σοι, τῷ φίλῳ Θεοφίλῳ.

Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς Θεόφιλος, ὑπῆρχε Μοναχὸς εὐλαβὴς, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. οὗ τὴν ἀθεότητα ἰδὼν, καὶ τὴν πρὸς τὰς ἁγίας Εἰκόνας ἐπίθεσιν πονηρὰν, ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ παρρησιασάμενος, καὶ ἤλεγξεν, ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν καὶ παράνομον, καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομον. ὅθεν εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τοῦ Βασιλέως κινηθέντος, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ λιμοκτονεῖται ἱκανῶς. καὶ πάλιν τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, καὶ μὴ πεισθεὶς, εἰς ἐξορίαν πέμπεται. κἀκεῖσε τῷ Θεῷ εὐχαριστῶν, τὸ πνεῦμα αὐτῷ παρέθετο :~

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἱεραρχίας ἐπιβὰς, ἱεραρχικώτατον τύπον, τοῖς Ἱεράρχαις σεαυτὸν, καὶ εἰκόνα κραυγάζων ἀνέδειξας. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ἱεραρχικῆς σοι δεξιᾶς, ὄντως ἡ ἀλλοίωσις Πάτερ, Κυπριανὲ ἦν καὶ σοφὸν, θεηγόρον εἰργάσατο ψάλλοντα. ὑπερύμνητε Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὅπλον ἀήττητον ἡμῖν, κατὰ τοῦ ἀλάστορος Μάκαρ, σὺ ἀνεδείχθης τὰς αὐτοῦ, στηλιτεύων ἀπάτας τοῖς μέλπουσιν. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Ὑπερουράνιοι Χοροὶ, καὶ οἱ ἐπουράνιοι Δῆμοι, ὑμνολογοῦσι τὸν ἐκ σοῦ, Θεοτόκε τεχθέντα κραυγάζοντες. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ὠδὴ η'. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ.

Σοφώτατα τῆς Ἑλληνικῆς, καταπεφρονηκὼς σοφίας Ἔνδοξε. τῶν Ἀποστόλων δὲ, τὸν θεῖον φθόγγον, Πνεύματι τὸν κρουόμενον Πάτερ, καὶ πυρίνῃ γλώσσῃ τρανῶς ἐκφωνούμενον, ἀνεβόας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Ἀνέδραμες πρὸς τὰ ὑψηλὰ, καὶ ὑπερκόσμια φαιδρῶς σκηνώματα. Χριστῷ δι' αἵματος ὡς ἱερεῖον, ἄμωμον προσαγόμενος Πάτερ, καὶ θυσία ζῶσα δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ἀναμέλπων, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Νικώμεναι ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ, σκηνούσης χάριτος Δαιμόνων φάλαγγες, ἀποδιώκονται, καὶ δραπετεύει, πάθη Κυπριανὲ τῶν νοσούντων, οἱ πιστοὶ δὲ θείου φωτὸς ἐμφορούμενοι, βοῶμεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Χορεύουσι σὺν ἀγγελικαῖς, Ἁγνὴ Δυνάμεσιν ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, οἱ Θεομήτορα καὶ Θεοτόκον, πίστει σε καταγγέλλοντες. σὺ γὰρ τὸν Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν τέτοκας, ᾧ βοῶμεν, εὐλογεῖται τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~ Ὁ Εἱρμός.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών. ὁ βασιλεύων γὰρ
" εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων
" ἦλθεν. εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσ-
" ώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω εὐλογεῖτε τὰ ἔρ-
" γα τὸν Κύριον :~

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, ὑμνοῦντάς σε ἐποπτεύων θείᾳ χάριτι, Κυπριανὲ

σαίς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαῖς ἱκεσίαις, ἐν ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν βραβεύων ἡμῖν, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος:—

Ῥεῖθρον ἰαμάτων δαψιλῶς, ἡ κόνις σου τοῖς πόθοις ἀναδέδεκται. σὲ δὲ Κυπριανὲ γυναῖκες ὡς θεῖον θησαυρὸν ὑποδέχονται, καὶ πρόθυμοι φαιδρῶσι κρυπτόμενον, ἵνα σου πάντες ἀπολαύσωμεν:—

Ἴθυνον ἡμῶν πρὸς τὸν Χριστὸν, πανόλβιε τὴν πορείαν διὰ πράξεως, καὶ θεαρέστου πολιτείας καὶ εἰλικρινεστάτης καθάρσεως, τὴν ὄντως θείαν γαλήνην αἰτούμενος, ὡς Ἱεράρχης συμπαθέστατος:—

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς, ἀσθένειαν Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου. λῦσον τὸ κράτος Πανάγια, τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἡ Κόσμῳ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα:—

Ὁ Εἱρμός.

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς, νοσήματι τὴν
κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεο-
„ τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
„ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν-
„ σε πάντες μεγαλύνομεν:—

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύστην ὕστερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα φανέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφώνως μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. ταῖς σαῖς λιταῖς εὐμένιζε, ἡμῖν τὸν πάντων Δεσπότην:—

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον, ἡ τέξασα Πανάμωμε, χαρᾶς ἡμᾶς αἰωνίου, μετόχους ποίησον πάντας, Παρθένε Θεονύμφευτε, ἡ σκέπη τὸ κραταίωμα, τῶν εὐσεβῶς βοώντων σοι, μὴ ἐπιλάθῃ σῶν δούλων.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβὴς ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθὴς διδάσκαλος. ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, Ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη. καὶ ὁ ἀκόλαστος σώφρων, διὰ τιμίας Παρθένου. ἀμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς σῶσον ἡμᾶς Κύριε:—

Καὶ νῦν, Θτ. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμὲ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεὶ μοι πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θάλποντά με, ἐκλυτρουμένη σεμνή:—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ Ἰατρὸς ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:—

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Στ. ἦχος, α΄.

Παμεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀγκίστρῳ τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, δημηγορήσας ἐζώγρησεν, ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων, θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς θεασάμενος. μεθ' οὗ δυσώπησον, θεορρῆμον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε:—

Ἀγγέλοις ὁμότιμον τὸν νοῦν, Πάτερ Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ἐργασάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, τῆς Ἱεραρχίας, εὐταξίαν πάνσοφε, τὴν τούτων ἱερῶς ἀνιστόρησας, καθ' ἣν ἐρρύθμισας Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, οὐρανίων τὰς τάξεις μιμούμενος:—

Ἐμφιλοσοφώτατα Θεῷ, Μάκαρ Διονύσιε, ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων σου, μυστικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς ἐξήπλωσας, τὴν ἔνθεον Θεόφρον ἀνάπτυξιν, ἑνώσει κρείττονι, μυηθεὶς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ μυήσας τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, οἱ δὲ Βυζαντίου.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν, Διονυσίου καὶ Κυπριανοῦ. ὁ μὲν γὰρ διαπτύσας, τῶν ἐγκοσμίων Φιλοσόφων, καὶ τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς μαθητευθεὶς,

τῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων γνώστης ἐγένετο. ὁ δὲ διὰ τῆς καλλίστου Παρθένου Ἰουστίνης, τὴν διαμόνιαν φωτισθεὶς, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην ἐξέφυγε, καὶ τὰς μαγικὰς βίβλους ἐν πυρὶ ἀναλώσας, τοῦ Εὐαγγελίου Κῆρυξ γέγονε. διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν δοξάσαντα τούτους, δοξολογοῦντες Σωτῆρα βοήσωμεν. ὁ τοὺς σοὺς ἀθλοφόρους στεφανώσας, ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαῖρε πᾶσα Κτίσις σοι βοᾷ, χαῖρε Παναγία Παρθένε. χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαβίδ. χαῖρε ἡ βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν μυστικόν. χαῖρε πύλη οὐράνιε, καὶ ἄφλεκτε βάτε, χαῖρε φῶς παγκόσμιον, χαῖρε ἡ πάντων χαρὰ, χαῖρε Ἀποστόλων τὸ κλέος, χαῖρε ἡ ἀντίληψις χαῖρε, προστασία πάντων τῶν τιμώντων σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε ἡ Παναμώμος ἀμνὰς, ἀρνα τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγήν. θρήνοις συνεκόπτετο ἀναβοῶσα πικρῶς. τί σοι δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι ἀνταπέδωκεν; ὁ ἀπολαύσας σου, οἴμοι τῶν πολλῶν δωρημάτων; πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ὑποίσω, ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸν στ. Κ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Τῆς Οὐρανίου γνώσεως, ἀθεώρητον βυθόν σε καλέσωμεν, λαμπρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ· ὡς γὰρ ὁπλίτην, καὶ στερρὸν ὑπέρμαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνοῦμεν σε Σοφέ. πυρὶ γὰρ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἁγιωτάτῳ, ἠξιώθης ἅμα ταῖς ἄνω στρατολογίαις, τὸ φωτεινὸν περιβόλαιον ἐνδύσασθαι Χριστὸν, καὶ λαμπρυνθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, τὸν νοῦν Διονύσιε. διό σου, τὴν παγκόσμιον μνήμην, πανηγυρίζοντες, πιστῶς δοξάζομεν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον.

Ὑπὸ πάσης με θλίψεως, καὶ παντοίας κακώσεως, καὶ δεινῆς ἐκλύτρωσαι περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων με, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, ἐκ σκανδάλων πονηρῶν, ἐξ ἀνθρώπων μισούντων με, καὶ δαιμόνων δὲ, τῶν ζητούντων ἑκάστης ἀπολέσαι, τῆς ἡμέρας Θεοτόκε, τὸν προστασίαν σε θέμενον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐπωδύρετο, καὶ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν, ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων εἷς. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν νοῦν γεραίρω, τῶν σοφῶν διδαγμάτων. Θεοφάνους.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεὶς, τῶν Οὐρανίων Διονύσιε θεατὴ, Οὐράνιος Μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Ὁ χάριτι θείᾳ καταυγασθεὶς, καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχὰς, τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Νόος καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ὑπερουρανίων διακόσμων τὰς ἀστραπὰς, μαθεῖν ἠξιώθης καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε. Θεοτοκίον.

Νυμφὼν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὤφθης, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ. ἐκ σοῦ γὰρ τὴν σάρκα Θεομῆτορ, τὴν ἡμετέραν ἠμφιάσατο.

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων ἁψίδων, ὑπεραρθεὶς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ματα, καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐῤῥάνωσας.

Ὑψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς Ἔνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων πᾶσαν ἀνάπτυξιν. ἐθεολόγησας, ῥιαδικὸς Θεολόγος, γεγονὼς τῇ χάριτι Θεομακάριστε.

Νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφίᾳ συντόμως, ἐγγυμνασάμενος. τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον Πάτερ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Γεωργία Παρθένε, τοῦ πανουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἐκαρποφόρησας. ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγασε τὴν αἰωνίζουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι. καὶ φωτισθεὶς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, ῥανῶς διεσάφησας. ὅθεν καὶ τῷ Κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θεῖά σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντας, ἱερομύστα Διονύσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον. ἵνα πόθῳ κραυγάζωσοι, Θεοτόκε ἀειπάρθενε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα τὸν ποιητὴν, ἔστενε δακρύουσα, καὶ πικρῶς κατεθρύχετο, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, σπαράττουσα ἔτυπτε, πρὸς αὐτὸν βοῶσα, πιστῶς καὶ κραυγάζουσα. οἴμοι ὦ Υἱέ μου, πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, ἣ ἀποτόμως σε λοχεύσασα; ἀλλὰ σπεῦσον ἐγερθῆναι, τοῦ ἰδεῖν σε Υἱὲ καὶ Θεέ, καὶ τοῦ θρήνου παύσασθαι καὶ πόνου, καὶ τοῖς ὑμνοῦσί σου τὰ πάθη, πταισμάτων λύσιν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ, δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἐκκλησιῶν, τὴν εὐκοσμίαν ἐῤῥύθμισας, ἐν αὐταῖς γὰρ, Πάτερ ἐζωγράφησας, μορφωτικῶς τύπους ἐμφερεῖς, ἱεροπλαστίας, τῶν ἀμορφώτων Δυνάμεων. δι᾽ ὧν μυσταγωγεῖται, καὶ φωτίζεται πᾶσα, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων ὁμήγυρις.

Ῥεῖθρα τῆς σῆς, θεολογίας θεόληπτε, τοὺς λειμῶνας, ἄγαν καταρδεύουσι, τοὺς λογικοὺς καὶ ἀειθαλεῖς, καὶ πεφυτευμένους, ἐπὶ δογμάτων ὀρθότητι. Μονάδα γὰρ οὐσίας ἐν Τριάδι προσώπων, τὴν σεπτὴν Μοναρχίαν ἐκήρυξας.

Ἀγγελικῆς, ἱεραρχίας τὸ σύντομον. Ἱεράρχα πόθον καὶ τὸν ἔρωτα, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀκλινῆ. νεῦσιν πρὸς τὸ ὕψος, τὸ θεῖον καὶ ἀκατάληπτον. ἐδίδαξας ἐμφρόνως, τοὺς ἐν πίστει βοῶντας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸς, τῆς σωτηρίας ἐγένετο, ὁ Υἱός σου, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, καὶ ποδηγὸς καὶ φωταγωγὸς, καὶ δικαιοσύνη, Παρθένε καὶ ἀπολύτρωσις. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος, ὥσπερ τις οὐράνιος, ἦχος φερόμενος, τὰς ἀθέους φρένας, κατεβρόντησε λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ δογμάτων θείων, μαρμαρυγαῖς ταῖς φανωτάταις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐλάμπρυνεν.

Ὡμοιώθης ἐμπόρῳ, τῷ τοὺς μαργαρίτας ζητοῦντι Πανόλβιε, καὶ εὑρὼν τὸν ἕνα, μαργαρίτην τὸν ὄντως πολύτιμον, καὶ

θαυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαυμάσας τούτου, τὰς θεουργοὺς φωτοβολίας, Ἱεράρχα Θεὸν ὡμολόγησας.

Ἣν πηγὴν τῆς σοφίας, ἐμφιλοσοφώτατα Πάτερ ἠγάπησας, καὶ τῷ ταύτης φίλτρῳ, καὶ ἀγάπῃ συμπεριφερόμενος. πολλοστὸς ἐγένου, καὶ ποταμοὺς θείων ναμάτων, ἀενάως πηγάζεις θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κεχαριτωμένη, τὴν καλλοποιὸν ὑπεδέξω εὐπρέπειαν. τὴν τὰ πάντα μόνῳ, τῷ βουλήματι κατασκευάσασαν. καὶ τῷ θείῳ κάλλει, καὶ φωτισμῷ τῆς εὐσεβείας, Θεομῆτορ ἡμᾶς καλλωπίσασαν.

Ὠδὴ, ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁμίμως φιλοσοφῶν, σοφίας δώρων ἐπέτυχες. ἐνθέως θεολογῶν, ὀρθόδοξα δόγματα, Παμμάκαρ κατέλιπες. ὧν καταφυφῶντες, οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν.

Ὑμέσει θεοπρεπεῖ, Θεόφρον καλλωπιζόμενος. τῷ θείῳ μυσταγωγῷ, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, ὑπ᾽ αὐτοῦ σοφίαν, ἐμυήθης Διονύσιε.

Ὁ βίος σου θαυμαστὸς, ὁ λόγος θαυμασιώτερος. ἡ γλῶσσά σου φωταυγὴς, τὸ στόμα πνευσίπνοον, Μάκαρ Διονύσιε. ὁ δὲ νοῦς σου Πάτερ, ἀκριβῶς θεοειδέστατος.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρε πίστει κραυγάζομεν. ἐξ ἧς ἀφράστως ἡμῖν, ὁ ζωαρχικώτατος, ἀνὴρ ἐχρημάτισε. καὶ συναναστράφη, τοῖς ἀνθρώποις ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
„ δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν
„ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστεραμίους διαβὰς πύλας ἐν Πνεύματι. μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς Οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε τῶν ἀῤῥήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας. διὸ κράζομεν, Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, ἀρεταῖς χρηματίσας, ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑποπτερος ἐμυήθη τὸν νοῦν, τὴν οὐράνιον γνῶσιν, διὸ ᾄσμασιν. ὡς ἄγγελον τιμήσωμεν βοῶντες, πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα. Χαῖρε, ὁ γνοὺς Χριστὸν διὰ Παύλου. Χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ὁ στρέψας. Χαῖρε, πολυθέου σκηνῆς ὀλετήριον. Χαῖρε, θεογνώστου βουλῆς σκοπευτήριον. Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος μυστηρίων θησαυρέ. Χαῖρε, πίναξ θεομόρφωτε καὶ διόπτρα Οὐρανοῦ. Χαῖρε, ὅτι τὸ πάθος τοῦ Κυρίου κατεῖδες. Χαῖρε, ὅτι προθύμως δι᾽ αὐτὸν σφαγιάζῃ. Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεσιν. Χαῖρε, ῥανὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν. Χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας. Χαῖρε, φωστὴρ τοὺς πιστοὺς καταυγάζων. Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, γ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Στ. Τέμνῃ κεφαλὴν καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα.
Αἴρας γὰρ αὐτὴν, Διονύσιε φέρεις.
Τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν Διονύσιε θέεν ἄρας.

Οὗτος πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ συνέσει καὶ σοφίᾳ τῶν ἁπάντων ὑπερέχων. τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ βουλευτῶν εἷς ἦν. καὶ ἀγρευθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παύλου, καὶ βαπτισθεὶς, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, τὰ ἀπόῤῥητα μυηθεὶς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Ἱεροθέου. καὶ συγγράμματα καταλελοιπὼς παράδοξα, καὶ θαυμαστάτε καὶ ὑψηλότατα, ὧν ἑνὸς τέως μνημονεῦσαι ἐπικαιρότατον. γενόμενόν με φησίποτε κατὰ τὴν Κρήτην, ὁ ἱερὸς ἐξεναγώγησε Κάρπος, ἀνὴρ εἴκαίτις ἄλλος διὰ πολλὴν καθαρότητα νοῦ πρὸς θεοπτείας ἐπιτηδειότατος. καὶ γὰρ οὐδὲ ταῖς τῶν Ἁγίων μυστηρίων τελεταῖς ἐπεχείρει, μὴ πρότερον αὐτῷ κατὰ τὰς προτελείους εὐχὰς ἱερᾶς καὶ εὐμενοῦς ὁράσεως ἐπιφαινομένης. ἔλεγεν οὖν. ὅτι λελυπηκότος αὐτὸν τῶν ἀπίστων τινός. ἡ λύπη δὲ ἦν, ὅτι τῆς Ἐκκλησίας ἐκεῖνος τινὰ πρὸς τὸ ἄθεον ἀπεπλάνησεν. ἔτι τῶν ἱλαρείων αὐτῷ ἡμερῶν τελουμένων, δέον ἀμφοτέρων ἀγαθοπρεπῶς ὑπερεύξασθαι. καὶ Θεὸν συλλήπτορα λαβόντα, τὸν μὲν ἐπιστρέψαι, τὸν δὲ ἀγαθότητι νικῆσαι, καὶ μὴ διαλιπεῖν νουθετοῦντα διὰ παντὸς, καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν θείαν ταύτην ἀνα-

ἀναγαγεῖν γνῶσιν. ἀλλ' ὅγε μὴ πρότερον τοῦτο παθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως τότε πολλὴν δυσμένειαν καὶ πικρίαν συνάξας τῇ ψυχῇ, κατέδραμε μὲν οὔπω κακῶς ἔχων. ἑσπέρα γὰρ ἦν. περὶ δὲ μέσας νύκτας. εἰώθει γὰρ εἰς τόνδε τὸν καιρὸν αὐτὸς ἀφ' αὑτοῦ πρὸς τοὺς θείους ὕμνους ἐγρηγορέναι, διανιστάμενος. ἑστὼς δὲ ὅμως εἰς τὴν θείαν ὁμιλίαν, οὐκ ἀλύπως ἠνιᾶτο καὶ ἐδυσχέραινεν. οὐκ εἶναι δίκαιον λέγων, εἰ ζῶσιν ἄνδρες ἄθεοι καὶ διαστρέφουσι τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας. καὶ ταῦτα λέγων, ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ πρηστῆρι τινὶ τὰς ἀμφοτέρων εἰς ἅπαξ ἀνηλεῶς ἀποσπάσαι ζωάς. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔλεγε δόξαι ἰδεῖν ἄφνω τὸν οἶκον, ἐν ᾧπερ εἱστήκει, διαδονηθέντα πρότερον ἐκ τῆς ὀροφῆς εἰς μέσον δύο διαιρεθέντα, καίτινα πυρὸς φλόγα πολύφωτον ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ταύτην, ἐδόκει γὰρ ὕπαιθρος ὁ τόπος, λοιπὸν ἐκ τοῦ οὐρανίου χώρου μέχρις αὐτοῦ καταφερομένην. τὸν δὲ Οὐρανὸν αὐτὸν διαπεπετασμένον, καὶ ἐπὶ τῷ νώτῳ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν Ἰησοῦν, ἀπείρων αὐτῷ ἀνθρωποειδῶς παρισταμένων Ἀγγέλων. καὶ ταῦτα μὲν ἄνωθεν ὁρᾶσθαι, καὶ αὐτὸν θαυμάζειν. κάτω δὲ κύψας ὁ Κάρπος, ἰδεῖν ἔφη καὶ τὸ ἔδαφος πρὸς ἀχανὲς, ὅτι χάσμα καὶ σκοτεινὸν διερρηγμένον. καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας ἐκείνους, οὓς ἐπηρᾶτο πρὸ αὐτοῦ, κατὰ τὸ στόμιον ἑστηκέναι τοῦ χάσματος ὑποτρόμους ἐλεεινοὺς, ὅσον οὔπω καταφερομένους, ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων ποδῶν ἀστασίας. κάτωθεν δὲ ὑπὸ τοῦ χάσματος, ὄφεις ἀνέρπειν. καὶ περὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποκινουμένους, ποτὲ μὲν συνείττειν, ἐπαπειλουμένους, ἅμα καὶ ἐπιβαροῦντας καὶ ἕλκοντας. ποτὲ δὲ καὶ τοῖς ὀδοῦσι, καὶ τοῖς οὐραίοις ἀποτύφοντας, καὶ ἀπογαργαλίζοντας, καὶ διὰ παντὸς εἰς τὸ ἀχανὲς ἐμβαλεῖν μηχανωμένους, καὶ διαδονοῦντας ἅμα, καὶ ὑπωθοῦντας, καὶ παίοντας. ἐδόκουν δὲ εἶναι πρὸς τὸ πεσεῖν ἐκεῖνοι. τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δὲ ἄκοντες, ὑπὸ τοῦ κακοῦ βιαζόμενοι, κατ' ὀλίγον ἅμα καὶ πειθόμενοι. ἔλεγε δὲ αὐτὸν ὁ Κάρπος ἰδέσθαι, κάτω βλέποντα, τῶν ἄνω ἀμελεῖν. δυσχεραίνειν δὲ καὶ ὀλιγωρεῖν, ὅτι μὴ ἤδη πεπτώκασι, καὶ τῷ πράγματι πολλάκις ἐπιθέμενον καὶ ἀδυνατήσαντα, ἀχθεσθῆναι καὶ ἐπαράσασθαι. καὶ ἀνανεύσαντα μόλις, ἰδεῖν μὲν αὖθις τὸν Οὐρανὸν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἑωράκει, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐλεήσαντα τὸ γινόμενον, ἐξαναστῆναι τοῦ ὑπερουρανίου θρόνου, καὶ ἕως αὐτῶν καταβάντα, χεῖρα ἀγαθὴν ὀρέγειν. καὶ τοὺς Ἀγγέλους αὐτῷ συνεπιλαμβανομένους ἄλλος ἄλλον ἀντέχεσθαι τοῖν ἀνδροῖν, καὶ εἰπεῖν τῷ Κάρπῳ, τὸν Ἰησοῦν τῆς χειρὸς ἤδη προτεταμένον. παῖε κατ' ἐμοῦ λοιπόν. ἕτοιμος γάρ εἰμι πολλάκις, καὶ αὖθις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀνασωζομένων παθεῖν, καὶ προσφιλές μοι τοῦτο, μὴ ἄλλων ἁμαρτανόντων· πλὴν ὅρα, εἰ καλῶς ἔχει σοι τὴν ἐν τῷ χάσματι, καὶ μετὰ τῶν ὄφεων μονὴν ἀνταλλάξασθαι, τῆς μετὰ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλανθρώπων Ἀγγέλων. αὐτὸς τοίνυν καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ὑπομηνύσας τὸν τύπον. μετὰ ταῦτα καταλαβὼν τὰ ἑσπέρια μέρη ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δομετιανοῦ, καὶ πολλὰ θαύματα ἐπιδειξάμενος, ἐν Παρισίῳ τῇ Πόλει, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. καὶ αὐτὴν ἰδίαις χερσὶν ὑποδεξάμενος, μέχρι δύο μιλίων ἐβάδισε, θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν ἐνστησάμενος. καὶ οὐ πρότερον ταύτην ἀφῆκε, πρὶν ὅτε γυναικὶ ὀνόματι Κατούλα ὑπαντήσας, καὶ κατὰ θείαν πάντως συνεχεθεὶς πρόνοιαν, ταῖς ἐκείνης παλάμαις οἷά τινα θησαυρὸν ἐναπέθετο. ὡσαύτως Ῥουστικὸς καὶ Ἐλευθέριος καρατομοῦνται οἱ αὐτοῦ φοιτηταὶ, καὶ σὺν τῷ μαρτυρικῷ σώματι τοῦ ἱεροῦ Κήρυκος, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα ῥίπτονται, θηρσὶ βορὰ, καὶ ὀρνέοις προκείμενα. πιστῶν δέ τινες τὰ τῶν Ἁγίων λαμβάνουσι λείψανα, καὶ ἐν τῷ ἀφανεῖ κατατίθενται, διὰ τὸν ἐπικείμενον φόβον τῶν δημίων. κἀκείνων ἀπαλλαγέντων, ἔντιμα τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα ἡ Μακαρία Κατούλα δομήματι κατατίθησι, τρίτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἄγοντος. ἦν δὲ κατὰ τὸν σωματικὸν τύπον, τὸ μέγεθος μέσος, ἰσχνὸς, λαικὸς, ὕπωχρος, ὑπόσιμος τὴν ῥῖνα, τὰς ὀφρῦς συνεσπασμένος, κοῖλος τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μὺς ὦτα μεγάλα ἔχων, πολιὸς, κομήτης, μετρίως βαθυνόμενος τὴν ὑπήνην, ἀραιὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ γενείου. ἠρέμα προγάστωρ, μακροδάκτυλος ταῖς χερσίν. ἡ δὲ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ :–

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ῥουστικοῦ, καὶ Ἐλευθερίου.

Στ. Ἐλευθέριον καὶ Ῥουστικὸν τὸ ξίφος,
Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηΐνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στ. Κτίστῃ σέβας δοὺς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,
Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.

Στ. Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκτάδι,
Ζόφου μεταστὰς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῶν χρόνων Οὐαλλεριανοῦ, καὶ Γαλιήνου τῶν Βασιλέων. καὶ προσαχθεὶς Αἰμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ὑπερορίᾳ καταδικάζεται. εἶτα δημεύεται, καὶ λιθάζεται, πλείονα παθὼν ὧν ὑπέμεινε πρώην ἐπὶ Δεκίου ἐν τῇ Λιβύῃ. κατακλεισθεὶς οὖν ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, σὺν Φαύστῳ, καὶ Γαΐῳ, καὶ Πέτρῳ, καὶ Παύλῳ, καὶ ἑτέροις τέσσαρσιν, οἱ ἐγκαρτερήσαντες σὺν αὐτῷ ἐπὶ δώδεκα χρόνοις, ἐτελειώθησαν ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεαγένους. Στ.

Ὡς ἦλθεν ἐν μέσῳ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,
Εἰσῆλθεν αὐτὴν, οὐ ταραχθεὶς τῇ θέᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοτέκνου.

Στ. Ἅπαξ ἐλιθάσθην καὶ Θεότεκνος λέγει,
Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδαύκτου.

Στ. Ξίφει θανὼν Ἄδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν μάρτυσι ζῇς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου Καισαρείας.

Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Θηβαῖος ὑπῆρχε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας. δεξάμενος δὲ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν παρὰ τοῦ Πάππου αὐτοῦ, καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, τοὺς ἁγίους τῶν Ἱεροσολύμων κατέλαβε τόπους· εἶθ' οὕτως ἀπελθὼν πρὸς τὸν Πάππον αὐτοῦ, καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς. καὶ ἐν κρυμμώδει τόπῳ καὶ δυσβάτῳ εὑρὼν μικρὸν σπήλαιον, ἐν αὐτῷ κατῴκησε, τρεφόμενος ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀκροδρύων. τοῦτον ὁ Θεὸς βουλόμενος δοξάσαι, ἐφανέρωσεν οὕτως. Ἀμμωνίας τὶς ἀσκητὴς μέγας καὶ περιβόητος ἦν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις κατοικῶν. προσήχθη δέ τινος πλουσίου Υἱὸς τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἀνδρὶ, ὑπὸ Πνεύματος ἀκαθάρτου ὀχλούμενος, οὐ προσεδέχθη δέ. προτρεψαμένου δὲ τοῦ Ὁσίου ἐκ ταπεινώσεως πάντως, ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μᾶλλον τοῦ τόπου εἰσελθεῖν, καὶ τὸν αἰγύπτιον Ἰωάννην ἐπιζητῆσαι. ὡς οὖν οἱ ἀποσταλέντες εὗρον ὃν ἐζήτουν, καὶ ἀπήγγειλαν δι' ὃ παρεγένοντο, πρῶτον μὲν, οὐκ ἐπείθετο προσδέξασθαι. ὀχληθεὶς δὲ, προσηύξατο. καὶ στραφεὶς, λέγει πρὸς τὸ δαιμόνιον. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκάθαρτον Πνεῦμα οὐκ ἐγὼ, ἀλλὰ Ἀμμωνίας ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος, διακελεύεταί σοι ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ παιδός. ταῦτα ἀκοῦσαν τὸ ἀκάθαρτον Πνεῦμα παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξῆλθε, καὶ γέγονεν ὁ παῖς ὑγιής. καὶ ἐπεὶ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος διαβόητον τοῦτον εἰργάσατο, ἐπείσθη καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν τοῦ Ἐπισκόπου δέξασθαι χειροτονίαν ἐν Καισαρείᾳ. ὅτι δὲ οὐ συνεχωρεῖτο τὸν ἡσύχιον βίον καὶ εἰρηνικὸν μετέρχεσθαι, τὴν Καισάρειαν καταλείψας, πρὸς τὴν ἔρημον παλινδρομεῖ. ἀλλ' οὐκ ἔλαθε τὸν γηπόνον ὁ θησαυρός. παιδίον γὰρ ἔχων σκληρότατον, ὑπὸ ἀκαθάρτου καὶ τούτου ὀχλούμενον Πνεύματος, σπυριδίῳ ἐνθεὶς, καὶ βοτάναις ἄνωθεν καλύψας, τέθηκεν ἐν μέσῳ τῆς τοῦ Ἁγίου θυρίδος, κἀκεῖθεν ᾤχετο. κλαυθμυρίσαντος οὖν τοῦ παιδὸς, ἀναστὰς ὁ Ἅγιος, καὶ ἰδὼν, ἐπέγνω τὸ ἐμφωλεῦον αὐτῷ ἀκάθαρτον Πνεῦμα. καὶ φυγαδεύσας τοῦτο, ὑγίωσε τὸν παῖδα· ἀλλ' οὐκ ἠρέμησεν ὁ φυγάς. σχῆμα γὰρ ὑποδὺς ἀνθρώπου, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ἐπὶ κρημνώδους καὶ δυσβάτου τόπου τὸν Ἅγιον ὁρῶν, προσέπεσε τοῖς τούτου ποσὶν, εὐλογίαν ὡς δῆθεν ἐπιζητῶν. τὸ ἀθρόον οὖν τῆς ὄψεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος καταπλαγεὶς, τῶν ποδῶν αὐτοῦ συμπλακέντων, πρὸς τὸν ἔσχατον τοῦ κρημνοῦ ἀπορρίφη πυθμένα, κατὰ κεφαλῆς πεσών. οὐδὲν δ' ἔτι ὁ βροτοκτόνος ἐκ τούτου ἀπώνατο. ἔμεινε γὰρ ὁ Ἅγιος τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀβλαβής. εἶθ' οὕτως ἀνδροφόνῳ λῃστῇ τὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον ἐκδέδωκε. τοίνυν καὶ ποτὲ μὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐτύπτετο, ποτὲ δὲ καὶ ὃ περιεβέβλητο ἔνδυμα ἀφαιρεῖτο, καὶ τὴν καλύβαν ἐνεπίπρα ὁ τύραννος. οὕτω δὲ πάσχων ὁ Ἅγιος, τοῦτο μόνον καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν. ὡς εἴπερ ὦ Κύριε ἀρεστά σοι ταῦτα, εὐχαριστῶ σοι. ἤκουσεν ἐξ Οὐρανοῦ ὁ Κύριος. καὶ κρατηθέντος ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος τοῦ λῃστοῦ, καὶ φόνῳ δεινῷ τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαντος, οὐ μικρᾶς ἀνέσεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος τετύχηκεν. ἀλλ' οὐκ ἐπαύσατο καὶ πάλιν ὁ δόλιος ὀρύσσων κατ' αὐτοῦ. διερχομένου γάρ ποτε τοῦ Ἁγίου πρὸς ἐπίσκεψιν ἀδελφῶν, γυνή τις κατὰ πάροδον ἐντυχοῦσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, παρεκάλει μὴ ἀπαξιῶσαι πρὸς τὴν ἐν ᾧ αὐτὴ κατῴκει δωματείῳ ὁδόν. ἐφ' ᾧ εἰσελθόντος ἀρύσασθαι τὸν ἐκ τούτου ἁγιασμόν. ὡς οὖν ὁ Ἅγιος δυσωπηθεὶς κατένευσε, καὶ εἰσῆλθεν, ἡ ἀνόμος καὶ βέβηλος μαινὰς τὰς θύρας κλείσασα, παντὶ μέλος αὐτῆς ἀπεγύμνου. κἀκεῖνα ἡ ἀναιδὴς καὶ μιαρὰ ἔπραττεν, ἅπερ μὴ δὲ θέμις εἰπεῖν, πειρωμένη μολῦναι τὸν ἀμόλυντον. ἀλλ' ὁ ἀδαμάντινος οὗτος, καὶ δαίμονος ὄργανον καταβαλὼν, καὶ ἀπωσάμενος, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. οὗτος ὁ Μακάριος Ἰωάννης ἀκούσας περίτιμος ἀσκητοῦ Μαρκιανοῦ, διαβεβοημένου τοῖς πᾶσιν, ἐπόθει θεάσασθαι αὐτόν. ὅτε δὲ ἔφθασεν ἀπὸ δεσμῶν πεσεῖν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν τοῦ σπηλαίου, κἂν ἀπαραίτητόν τι παρεμπέσῃ, αὐτὸς ἑαυτὸν δεσμήσας, τὸν δεσμὸν διαρρῆξαι οὐκ ἠνέσχετο. ὁποῖον δὲ παράδοξον ἡ παντέφορος πρόνοια κἀνταῦθα οἰκονομεῖ; Ἄγγελος μετάρσιον ἄρας τὸν Μαρκιανὸν ἐκ τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἀψοφητὶ ἐν ἄντρῳ τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου κατῴκισε. συνελθόντων οὖν ἀμφοτέρων, καὶ ἀσπασαμένων, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους πνευματικῆς ὁμιλίας εἰς κόρον ἐμφορεθέντων, καὶ τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου τὸν τελευταῖον τῆς εὐχαριστίας προσεπιπλέξαντος λόγον, καὶ οὕτως εἰπόντος, Δόξα τῷ ἁγίῳ Θεῷ τῷ καταξιώσαντί με τὸν ποθεινότατόν μου ἰδεῖν Μαρκιανὸν, ἐξαίφνης ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου ἀναρπασθεὶς ὁ Μαρκιανὸς, ἐξ ὀφθαλμῶν γέγονε τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου. τοῦτο δὲ εἰς λογισμοὺς διαφόρους τὸν Ἅγιον ἐνέβαλε, καὶ διστάζων ἦν. τοῖς λογισμοῖς οὖν μαχόμενος, καὶ τοῦ δεσμοῦ καταφρονήσας, ἐξῆλθε τοῦ σπηλαίου. καὶ τὴν πρὸς τὸ Μαρκιανοῦ κελλίον ἄγουσαν ὁδὸν ὥδευε. τῷ γὰρ μεγέθει τοῦ θαύματος ἐκπλαγεὶς, φάντασμα ὑπέλαβεν εἶναι τὸ γεγονός. ὡς οὖν ἀπῆλθε, καὶ ἐξ ὀνόματος καλοῦντα τὸν ὅσιον Μαρκιανὸν ἠκηκόει, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδημίας ὁ Μακάριος Ἰωάννης ἀνέμαθε, χαίρων ἦν τὴν καρδίαν, καὶ ἀγαλλόμενος. διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἀσπασαμένων, καὶ εὐχαριστήριον δόξαν τῷ Θεῷ προσαγαγόντων, οἴκαδε πάλιν ὑπέστρεφε. καὶ τί μοι τὰ πολλὰ λέγοντι; οὗτος καὶ δαιμόνια ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγα ἀπήλασε. καὶ νοσήματα ἀνίατα ἐθεράπευσεν. ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἀναβλῦσαι πεποίηκεν. ὀχετοὺς ἐξ Οὐρανοῦ δι' εὐχῆς πολλάκις κατήγαγε, καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα ὁ Θεὸς διὰ τούτου εἰργάσατο. καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν ἐν εἰρήνῃ καὶ γήρᾳ καλῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὡς ὄμβρος οὐράνιος ἐν γῇ διψώσῃ, τὰ σὰ διδάγματα. τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀεὶ ποθούσας καταπιαίνουσι. καὶ ἀκορέστως, βοᾶν ἐκδιδάσκουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοήσει θεόφρονι, τοὺς ἀσωμάτους, Νόας διέγραψας. καὶ τὰς τούτων παμμάκαρ, ὑμνολογίας ἔνθους γενόμενος, τὴν Ἐκκλησίαν ὑμνεῖν ἐξεπαίδευσας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λοχεῖον Πνεύματος τοῦ Παναγίου, ὤφθης ἐνάρμοσον, καὶ τὰς τούτου ἐμπνεύσεις,

καὶ

καὶ φαιδρώσεις προφητικώτατα· προαγορεύων, σοφὲ Διονύσιε, εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἴδε νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου ἡ προαγόρευσις· ἐν γαστρὶ σὺ Παρθένε τὸν Λόγον ἔσχες καὶ ἀπεκύησας, τὸν Ζωοδότην, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, γεγονὼς Διονύσιε, καὶ χωρητικὸν τῶν καθαρῶν ἐμφάσεων, τὸν νοῦν ἐργασάμενος, δι' ἀρετῆς πανόλβιε· τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ὑπὲρ νοῦν λαμπηδόνων, δεχόμενος ἐβόας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ἀφθονωτέρα χάρις σου, ἐξεχύθη τοῖς χείλεσιν· ὅθεν τὰς ἐνθέους, διδαχὰς παρέθηκας, τὴν τούτων διάνοιαν, ὑπερφυῶς ἡμῖν ἐξαπλῶν· καὶ διαφανῶν, καὶ τηλαυγῶς ἀναπτύσσων, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Γνωριμωτέρα γέγονε, διὰ σοῦ Διονύσιε· ἡ τῶν Ἀθηναίων εὐκλεὴς μητρόπολις, Χριστῷ προσενέγκασα, καὶ ἀπαρχὴν πανίερον, τῷ παμβασιλεῖ, διηνεκῶς μελῳδοῦσα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον· Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα, τοὺς πεπεδημένους ταῖς σειραῖς τῶν πταισμάτων, εὐκόλως ἀνιέναι, τῶν δεσμῶν τῶν ἀλύτων· τὸν μόνον εὐεργέτην, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἁγίων Ἀποστόλων ἀξιωθεὶς, θεατὴς χρηματίσαι καὶ σύμπορος· συγκοιμωμένος γέγονας τῆς δόξης καὶ σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν θέαν ἐσπεύσας, σώματος τοῦ ὄντως ζωαρχικοῦ· τῆς μόνης Θεοτόκου, καὶ σεβασμιωτάτης, ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τῆς θείας Βασιλείας ἐν Οὐρανοῖς, κληρονόμος ἐγένου ὡς ἔννομος, Ἀρχιερεὺς, Πάτερ ὡς ἀήττητος ἀθλητὴς, ἱδρῶσιν ἧς χρίσματι, αἷμα συγκεράσας μαρτυρικόν· διὸ διπλοῦς στεφάνους, ἀπείληφας ἀξίως, Ἱερομύστα Διονύσιε.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν, Ἱεράρχα σοφὲ Διονύσιε, διὰ παντὸς, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἐκ πειρασμῶν, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, Μύστα τῶν ἀρρήτων θεωριῶν, ὡς τῆς κρυφιομύστου, καὶ θεαρχικωτάτης, Ἱεροφάντης ἀγαθότητος.

Θεοτοκίον.

Νικῶσαν τὰς αἱρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνάδειξον, ἣν ὁ Χριστὸς, Αἵματι τιμίῳ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, Κεχαριτωμένη ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας τῆς κατεχούσης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Πρὸς, Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ Κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν· ὅθεν καὶ σὲ λαμπτῆρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως, ἣν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ, καὶ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ὕμνον ἐξάδων ἕκαστος, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ μεθ' ὧν, καὶ νῦν πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ Κόσμου προστάτιν.

Εἰς τὸν ᾱ. π̄. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Γόρμασοῦ.

Ἐν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι, διαπρέψας Ὅσιε,

πιστὸς ἀναδειχθεὶς ποιμήν, καὶ Χριστοῦ πιὼν τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἑκατέροις διαπρέψας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἄλλοις Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

Καὶ νῦν. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πᾶσαν ἔξωσον Δέσποινα, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, ῥαθυμίαν ἀμέλειαν, ἀκηδίαν ἄγνοιαν, ἀσωτείαν ἀσέλγειαν, ἀντιλογίαν ἀνηκοΐαν δεινήν, τῶν προσταγμάτων τοῦ θείου Πνεύματος. πᾶσαν πρὸς τούτοις δέ, ἀπληστίαν ἄνοιαν ἀσυμπαθῆ, φόβον ἀσυνείδητον, γνώμην καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε. πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σου νῦν, πτωχεία ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Παναμώμος.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Παναύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ φωτοειδέστατος Χριστοῦ, ἔρως καὶ θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει, τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Ὁ περιφανέστατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυὲς τῶν δογμάτων σου. μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, καιομένην βάτον, καὶ μὴ φλεγομένην. πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄχραντε οὐ κατέφλεξε. διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, παράσχου τοῖς δούλοις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι, τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, β΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν φωσφόρον σου παμμάκαρ μνήμην σέβω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ Κόσμου σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Ἡ Πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια Μάκαρ περιέχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότῃ πανιερεῦ, θεολογίας ἀνατέθηκας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀϊδίου θεοπρεπές, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρόν, κυλίδων με πάσης ἁμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ὡς ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς ἀσεβείας τὸν λόγον, ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, Μάκαρ Ἱερόθεε, καὶ μακαρίζομεν.

Συντονίᾳ καὶ νάσει, καὶ θεϊκῷ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖ-

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐκεῖθεν. καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, μακαριώτατε:~

ΦΕρωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἔνθεον, καὶ ἡγιασμένον Θεόφρον, ὤφθης ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουράνιον:~

Θεοτοκίον.

ΟΥ'ρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὴν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον ὁ κατέχων τὰ πάντα, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Ὁ Εἱρμός.

ΟΥ'ρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

ΠΑ'σαν ἤρδευσας τὴν Οἰκουμένην, ὡς ποταμοῦ νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας τὰ δόγματα Ἱερόθεε. ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγή, ὁ Χριστός, ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο. Πάτερ Ὅσιε, αὐτὸν ἱκέτευε, παῤῥησίαν κεκτημένος ἄνωθεν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΘΕίας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον. μόνος Κύριος, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζε. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ, δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

ΡἩτορικαῖς, θεηγορίαις ἐλάμπρυνας, τὰς χορείας, Μάκαρ Ἱερόθεε, τὰς τῶν πιστῶν, καὶ τὸν ἱερὸν, σύλλογον Θεόφρον, τῶν Ἀποστόλων κατηύφρανας. ἐκστάσει θειοτέρᾳ, κεχρημένος καὶ ψάλλων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὀκτώβρ.

ΟὍλος Θεῷ, ἱερωμένος γεγένησαι. ὁλοτρόπως, Μάκαρ ἐξιστάμενος, ταῖς πρὸς αὐτὸν θεολογικαῖς, ἱερολογίαις, Ἱεροφάντορ θεόληπτε. καὶ θεῖος ὑμνογράφος, καὶ σοφὸς θεηγόρος, τοῖς παροῦσιν ἐμφρόνως κειμόμενος:~

ΝΥ'ν καθορῶν, Πάτερ τὰ θεῖα φανώτερον. παρελθόντων, πάντων ἱερώτατε, τῶν αἰνιγμάτων καὶ τῶν σκιῶν, ταῖς ἀληθεστάταις, τῆς θεοπτίας ἐμφάσεσι. δυσώπησον σωθῆναι, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, τῇ δυνάμει σου:~

Θεοτοκίον.

ΕΥ'τὸν Θεὸν, τὸν ἀχωρήτως χωρούμενον. ἐν κοιλίᾳ Πάναγνε ἐχώρησας, ὡς καθαρᾷ, καὶ παρθενικαῖς, καθωραϊσμένῃ, φαιδρότησιν Ἀειπάρθενε. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς εὐφημοῦμεν, καὶ τὸν τόκον σου πίστει δοξάζομεν:~

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΟΜοδίαιτος Μάκαρ, τῷ τῶν Ἀποστόλων ὑπάρχων συστήματι. σὺν αὐτοῖς ἐπέστης, τῇ κοιμήσει τῇ θείᾳ Θεσπέσιε. τῆς τὴν ζωοδότην, σωματικῶς ἡμῖν τεκούσης, Παναγίας Ἁγνῆς Θεομήτορος:~

ΥὙπερφυῶς ἐννοήσας, καὶ πρεσβυτικῶς ὑπὲρ φύσιν τὰ θαύματα, ὑφηγήσω πᾶσι τοῖς πιστῶς δεχομένοις τὴν ἔλλαμψιν. καὶ τὰς σὰς Παμμάκαρ, συνοπτικὰς θεολογίας, συνιέναι ποθοῦσι παρέσχες.

ΠΑμολβίαις ἀκτῖσι, τῆς ὑπερφυοῦς φωταυγίας λαμπόμενος, ἀκριβείᾳ θείων, ἀποδείξεων καὶ καθαρότητι. τῶν πολλῶν ἐκράτεις, λόγου τριβῇ καὶ θεωρίᾳ, σοφωτέρως τὰ θεῖα μυούμενος:~

Θεοτοκίον.

ΑἈπειράνδρως Παρθένε, τὸν ἀπερίοριστον φύσει Θεότητος. ἀνθρωπωθέντα Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους συνελάβου. ἐξ αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως:~

Ὠδὴ, ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΜΥ'ήσει θεοπρεπεῖ, τὴν θείαν γνῶσιν μυούμενος, τοὺς λόγους Πάτερ τοὺς σοὺς, ὡς δεύτερα λόγια, σαφῶς καταλέλοιπας. ἱερογνωσίας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωτίζοντα.

ΜΑκάριος ἀληθῶς, ἐγένου Θεομακάριστε. κεκαθαρμένῃ ψυχῇ, τὸ ὄντως μακάριον,

ἑῖον, καὶ μόνον ἐράσμιον, ἀγαπήσας κάλλος, τοῦ Σωτῆρος Ἱερόθεε.

Ἀχράντοις ἐπιβολαῖς, ἐνατενίζων θεόληπτε, ταῖς μονικαῖς ἀστραπαῖς, τῶν θείων ἐλλάμψεων, τῆς αὐτῶν μεθέξεως, καὶ φωτοδοσίας, κοινωνὸς ὤφθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν. τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀῤῥήτως ἐκύησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν. συνδεδραμηκότα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν, ἀνευφημοῦμέν σε. ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄῤῥητα. ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν. χαίροις Πάτερ θεόσοφε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στ. Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι,
Νῦν δ' αὖ μεταστὰς, καὶ συνανήφθη Λόγε.
Ἠοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτῃ Ἱερόθεον.

Οὗτος ἦν ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ ἐννέα βουλευτῶν εἷς ὤν. Προκατηχηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Ἀθηνῶν. καὶ αὐτὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὴν εἰς Χριστὸν κατηχεῖ πίστιν. Αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦν ἐξάρχων, ἐπὶ τῇ συμελῳδήσει τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. ὅλος ἐκδημῶν, ὅλος ἐξιστάμενος, καὶ παρὰ πάντων, ὧν ἠκούετο, καὶ ὡρᾶτο, θεόληπτος, καὶ θεῖος ὑμνολόγος φαινόμενος. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ Θεὸν τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς κατορθώμασιν εὐφράνας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου Καπετωλείου.

Στ. Εὔθικτος ὢν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
Τὸ τοῦ ξίφους εὔθικτον οὐκ ἐδειλία.

Οὗτος ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς πόλεως, σοφὸς ἄγαν, συνέσει δὲ πολλῶν διαφόρων. Γάμῳ δὲ προσομιλήσας, καὶ παῖδας τρεῖς ἀποτεκὼν, τὸν μοναστικὸν βίον ὑπῆλθε. καὶ Πρεσβύτερος βίᾳ τιμηθεὶς παρὰ τοῦ τὸν θρόνον ἰθύνοντος Βόστρων. ὡς διδάσκαλος χριστιανῶν, τῷ τῶν Ἀγαρηνῶν διαβάλλεται ἐθνάρχῃ, καὶ ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἀχθεὶς, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπην. πρῶτον μὲν τὴν γλῶτταν τμηθεὶς, φαιδρότερον καὶ ὀξύτερον ἐξεβόησεν. Εἶθ' οὕτως τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφαιρεῖται, καὶ τοὺς πόδας. Εἶτα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται. καὶ σταυρῷ προσήλωται. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. καὶ πυρὶ τὰ ὀστᾶ πυρποληθεὶς, τῷ ποταμῷ ἀπεῤῥίφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δομνίνης, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ Βερίνης, καὶ Προδόκης.

Στ. Τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα τρεῖς Κόραι πλύσιν,
Βιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

Αὗται αἱ γυναῖκες θείῳ ζήλῳ ῥωσθεῖσαι, καταλιποῦσαι οἰκίας καὶ συγγενεῖς, πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν μετετάξαντο. καὶ τὸ λοιπὸν φεύγουσαι, κατέλαβον τὴν Ἔδεσσαν. Ἐκεῖσε τοίνυν διατριβουσῶν, ἐξαίφνης ἐπίσταται ὁ ἀνὴρ καὶ Πατὴρ, στρατιώτας ἔχων πρὸς τὴν σύλληψιν τῆς θήρας. Ὡς δὲ συνελήφθησαν, κατέλαβον τὴν Ἱεράπολιν. ποταμὸς δὲ παραῤῥεῖ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐπανίεσαν. Αὗται λαθοῦσαι τοὺς στρατιώτας ἀριστοποιουμένους καὶ μεθύοντας, ἀρχῇ συντόμῳ χρησάμεναι, εἰσῆλθον εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀφῆκαν ἑαυτὰς διὰ τῶν ῥευμάτων. καὶ οὕτω ἐτελειώθησαν διὰ τῆς τοῦ ὕδατος πνιγμονῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνδαύκτου, καὶ Καλλισθένης, τῆς αὐτοῦ θυγατρός.

Στ. Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,
Οὗπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐφεσίων τῆς Ἀσίας, ὃς καὶ Δοὺξ Δουκῶν γεγονὼς, καὶ Ἔπαρχος Μαξιμίνου, ἐν πλούτῳ καὶ συνέσει πολλῶν διαφόρων. Διὰ δὲ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτὸν ἐκδοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγα-

γα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

γατέρα τῷ Βασιλεῖ, ὡς ἀλλοτρίῳ τῆς πίστεως, τὴν οὐσίαν δημεύεται. καὶ εἰς Μελιτινὴν ἐξορισθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ἡ δὲ Καλλισθένη τὴν κεφαλὴν κειραμένη, καὶ ἀνδρικὸν σχῆμα περιβαλλομένη, ἐν Νικομηδείᾳ ἐκρύπτετο. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ, πρός τινα γυναῖκα ἦλθεν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἧς ἡ θυγάτηρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλελώβητο. Ἣν καὶ ἰασαμένη, χάριν τῆς ἰάσεως, πρὸς κοινωνίαν γάμου οἱ τεκόντες ἁρμόσαι ταύτην, ἄνδρα πάντες εἶναι οἰόμενοι, τῇ ἰδίᾳ ἐβουλήθησαν θυγατρί. Ἡ δὲ, ἀναγκασθεῖσα λέγει τὰ κατ' αὐτήν. καὶ ἐκπλαγέντες ὥσπερ εἰκὸς, ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τοῦ οὖν Μαξιμίνου ἀναιρεθέντος, κρατεῖ τῆς Βασιλείας Λικίνιος. τούτου τῇ γυναικὶ πιστῇ οὔσῃ, ἀδελφῇ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐμφανίζεται ἡ Καλλισθένη, καὶ ἐκτίθεται πάντα τὰ συμβάντα αὐτῇ. Ἡ δὲ προσλαμβάνει ταύτην, καὶ ὡς Μητέρα καθιστᾷ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ. καὶ οὕτως ἡ Μακαρία Καλλισθένη, πᾶσαν τὴν πατρικὴν οὐσίαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Μαξιμῖνος ἀπολαμβάνει. καὶ τὸ ἅγιον λείψανον τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, ἀπὸ Μεσοποταμίας εἰς Ἀσίαν κομίζει. καὶ Μαρτύριον ἐν ὀνόματι αὐτοῦ δειμαμένη, καθιδρύει. καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ ἑαυτῆς βίου, ἀποστολικῶς διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ. Ἀσκήσεως διῆλθε τὴν στενὴν τρίβον,
Ἀμμοῦν ὁ θεῖος, καὶ τρυφῆς εὗρε πλάτος.

Οὗτος Αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος, καὶ ἐκ τῶν γονέων ὀρφανὸς, καὶ παρὰ τοῦ Θείου αὐτοῦ ἀναγκασθεὶς, γυναικὶ συνεζεύχθη. καὶ συνοικήσας αὐτῇ χρόνους δεκαοκτὼ, αὐτὸς μὲν σχολάζων ἐν τῷ Βαλσαμῶνι, πολὺν αὐτῷ πόνον καὶ κόπον παρέχοντι, μηδόλως προσχὼν αὐτῇ ὡς γυναικὶ, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ. Οὗτος ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, προσφοιτᾷ Ἀντωνίῳ τῷ μεγάλῳ. καὶ λίαν θαυμασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, πολλοῖς ἐγένετο ὠφέλεια. καὶ μάλιστα διὰ τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἀπόρρητα θαύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστου, Γαΐου, Εὐσεβίου, καὶ Χαιρήμονος τῶν Διακόνων.

Οὗτοι Μαθηταὶ ὑπῆρχον τοῦ μεγάλου Διονυσίου, καὶ Διάκονοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Γάϊος καὶ Φαῦστος, σὺν αὐτῷ ἐξορισθέντες, καὶ πολλὰ παθόντες, τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο. Εὐσέβιος δὲ καὶ Χαιρήμων, μετὰ τὴν τοῦ διδασκάλου ἐξορίαν, τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκεπτόμενοι Ἁγίους, καὶ τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα θάπτοντες, καὶ μέχρι τῶν Δεκίου χρόνων διακαρτερήσαντες, καὶ πολλοὺς ὑπομείναντες πειρασμοὺς, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθέντες, ἀπεκεφαλίσθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἁγίων τὰ ἅγια, κατανοῆσαι σπεύδων Μακάριε. καθαρότητι βίου, καὶ θεωρίας θείας ἀκρότητα, σοφῶς ἐκτήσω, καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ συγγραμμάτων ἡ καλλιέπεια, κατευφραίνει τοὺς πόθῳ, προσομιλοῦντας καὶ διανίστησι, πρὸς ὑμνῳδίαν κραυγάζειν διδάσκουσα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Μονάδα Θεότητος, γνωριζομένην ἐθεολόγησας. ἐν προσώπων Τριάδι, καὶ ὑμνουμένην ἐν ὑποστάσεσι, τρισὶ Θεόφρον, καὶ ψάλλων ἀνέμελπες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νόμιμον τῆς φύσεως, Παρθενομῆτορ ἀναγεγέννηκας, τὸν δεσπόζοντα πάντων, τῶν ὁρωμένων καὶ νοουμένων Ἁγνή, ὃν ἀνυμνοῦντες, συμφώνως κραυγάζομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἡ Παρθενικὴ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου ἐνέργεια, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ σκηνώσασα, θεόληπτον Κήρυκα, καὶ θεηγόρον ἔδειξεν, ἱεροπρεπῶς τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦντα. ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐσεβοῦς ζητήσεως, ἐρευνήσας τὰ ἄρρητα, τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ μυστήρια, σαφῶς ἐφανέρωσας, ὑψηγορίᾳ χρώμενος,

μος, καὶ τῇ γλυκυτάτῃ, τῶν σῶν λόγων συνθήκῃ. βοῶν ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Η Παμολβία χάρις σε, θειοτάτης ἐμπνεύσεως, καὶ θεολογίας ἀκριβοῦς ἐνέπλησεν. ἐντεῦθεν ἀνέβλυσας, ὡς ποταμὸς τὰ δόγματα, τὰς τῶν Ἀποστόλων κατευφραίνων καρδίας. μεθ᾽ ὧν νῦν ἀναμέλπεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην Πάναγνε, τὴν ψυχήν μου τοῖς πταίσμασι, καὶ κεκακωμένην ἰοβόλῳ δήγματι, Θεὸν τὸν δυνάμενον, ζωοποιεῖν τὰ σύμπαντα, ἡ ἀπειρογάμως ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶντα, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Σοφίας ὑπερσόφου ὡς ἐραστής, γεγονὼς τῶν χαρίτων τὸν στέφανον, τὸν εὐπρεπῆ, χαίρων ἐκομίσω νῦν παρ᾽ αὐτῆς, καὶ χορεύτης οὐράνιος, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, γενόμενος δυσώπει, σωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Ἱερόθεε.

Ἐσκήνωσας τὰς ἄνω θείας αὐλάς, καὶ μονὰς αἰωνίους κατῴκησας, καὶ στρατιαῖς, νῦν συνεορτάζεις Ἀγγελικαῖς. σὺν Ἀποστόλων τάγμασιν, οἷς καὶ συναυλίζῃ χαρμονικῶς, μεθ᾽ ὧν καὶ συναγάλλῃ, τοῖς πίστει σε τιμῶσι, θείαν εἰρήνην ἐξαιτούμενος.

Βεβαίας ἀντιδόσεις ἀπολαβών, ὧν ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, διηνεκεῖ, πόθῳ ἀναμένων πρὸς τὸν Θεόν. νῦν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Πάτερ Ἱερόθεε ἱλασμόν, δοθῆναι τοῖς ἐν πίστει, τὴν μνήμην σου τελοῦσι, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Θεοτοκίον.

Ὦ Μῆτερ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, μητρικῇ παρρησίᾳ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱόν, σῶσαι δυναστείας τυραννικῆς, τοὺς αἰχμαλώτους δούλους σου, καὶ συκοφαντίας τῶν πονηρῶν, ἀνθρώπων καταργῆσαι, γαλήνην τε βραβεῦσαι, καὶ σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκον, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ὕμνοις, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης. στ. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς χαρᾶς ὡς ἐπώνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα Πάνσεμνε, τὸν οὐράνιον, ἔνθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας, κεκτῆσθαι πολίτευμα, ὑπομείνασα στερρῶς, ἀλγεινὴν ὄντως βάσανον, τῶν ὀδόντων τε, καὶ ὀνύχων ἁπάντων ἐκριζώσεις, ἀθλοφόρε Χαριτίνη, Παρθενομάρτυς πολύαθλε.

Τῶν λεόντων συνέθλασας, σιαγόνας πολύαθλε, σιαγόνων φέρουσα τὰ συνθλάσματα. τῶν δὲ ὀνύχων ἐκρίζωσιν, γενναίως ὑπήνεγκας, ἐκριζοῦσα τὰ δεινά, τῆς ἀπάτης φρυάγματα, θαλαττίοις τε, ἐν βυθοῖς ἀπορρίψης, τὴν κακίαν, ὑποβρύχιον ποιοῦσα, τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος.

Μετὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσσῃ ῥιφεῖσάν σε, σὸς Γεννήτωρ ἔνδοξε συνεκόμισεν, ἀναβοῶν μετ᾽ ἐκπλήξεως, πῶς νῦν κεχαρίτωσαι, ἱερώτατον ὁμοῦ, καὶ ποθούμενον γέννημα, ταῖς κολάσεσι, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ τὴν κλῆσιν, ἀληθεύουσαν εἰργάσω, προτυπωθεῖσαν τῇ χάριτι;

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Σωτηρίας λιμένα σε, τὸν ἀπάκλυστον Ἄχραντε, καὶ πραεῖαν ὄντως γαλήνην ἔχομεν, οἱ ἐν πελάγει Θεόνυμφε, σφοδρῶς χειμαζόμενοι, τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν καὶ δεινῶν περιστάσεων, διὰ τοῦτό σοι, καὶ προστρέ-

χομεν

χορῶν πάντων ἐκβοώντων, εἰς αἰῶνας μὴ ἐλλίπῃς, τῶν οἰκετῶν σου προΐστασθαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀρνίον τὸν ἄμωμον, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθόντα ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸν σφαγέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωώσαντα τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. ἡ συνήθης Στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς Χαριτίνης τὴν χάριν μέλπω πόθῳ. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς σαῖς μου, ὦ Χαριτίνη χάρισι, τὴν νῦν χαρίτωσον, χαριτωθεῖσα ἄθλοις ἱεροῖς, ἱδρῶς ἀνυμνῆσαί σε, ὡς ἀθλοφόρον Μάρτυρα, καὶ παρθενίᾳ διαλάμψασαν.

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ χαριτώσασα, χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε πλοκαῖς, καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον, κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν, ἀνδρειοφρόνως ἐναθλήσασαν.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, καταμονήσασα, ἡ εὐκλεὴς σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη Θέμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν μορφώσαντος.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννῆτορ ἄχραντε διό, Χαριτίνη ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνάψας σου τὴν ψυχήν, ἔρως ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτας, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ῥημμένον πρὸ ποδῶν, Μαρτυρικῶν τὸν δυσμενῆ βλέποντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, αἴνεσιν αὐτῷ προσενέγκωμεν.

Ἰσχύϊ παντουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, σῆς κεφαλῆς φοροῦσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν κατάφλεξιν.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένην σε Ἀγνὴ στέργουσα, σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι, Μάρτυς Χαριτίνη δεδόξασαι.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν μονουμένων τὸν τρόπον ἐπιποθήσασα, τῶν δρωμένων τὸν ῥοῦν καταλείψασα, ταῖς θεϊκαῖς ὠχύρωσαι ἐλπίσι τὸν νοῦν. ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες. καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, στέφανον Κόρη, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς ῥιπίδας, τίς ἐξ ἐμοῦ διώξεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων; ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον πρὸς σφαγήν σε, ἐκ παστικῶν ἀφήρπασαν, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἀγκαλῶν οἱ Τύραννοι, Πατέρα Οὐράνιον, ὑπερβολικῶς ἀγαπήσασαν.

Νεάνισι ταῖς φρονίμοις ἀκολουθοῦσα, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, αἵματι πλουσίως, ἠρδάλωσας Πανεύφημε, καὶ θεῖον κεκλήρωσαι, Μάρτυς χαριτώνυμε θάλαμον.

Ἡ Καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ Νυμφίου, πυρπολουμένη ἄνθρακας, πλάνης γενναιόφρον, λύθρῳ ἐναπέσβεσεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθεΐας ἐξήρανεν.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, Θεογεννῆτορ ἄχραντε, ὃν ἡ Χαριτίνη, στέργουσα θερμότατα, πυρὶ ἀντετάξατο, καὶ πολυειδέσι στρεβλώσεσι.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ψῆν κάραν ξυρισμῷ, καὶ ἀνθράκων πυρώσεσι, συνθλίβοντές σου Θεόφρον λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐδ᾽ ὅλως παρεσάλευσαν.

Ἠλύσσου πρὸς σφαγὴν, εἰκονίζουσα Κύριε, τὴν ἔμπυρον ὀβελίσκων, ὑποφορῶ ὀδύνην, ἡ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν:~

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, Χαριτίνη κατέστεψαι, νικήσασα τὸν τὴν Εὔαν, ἐκνικήσαντα ὄφιν, τοῖς ἄθλοις Καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη, Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας:~

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Χάρισι, καὶ σημείοις Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν ἱερὰν κορυφήν σου, ὑπὲρ οὗ τὸ πάσχειν προῄρησο. Ἀθλοφόρε, τῆς χαρᾶς τῆς ἐνθέου ἐπώνυμε:~

Ἄγγελος, Ἰωνᾶν ἐκ βυθοῦ ὁ ῥυσάμενος, σὲ θαλαττίῳ πελάγει, ἐρριμμένην σώζει ζῶσαν Θεόφρον. καὶ βυθῷ σου, τῶν αἱμάτων ἐχθροὺς κατεπόντισε:~

Ῥομφαία, καρτερίας ἐχθροὺς ἐθανάτωσας. καὶ καρτεροῦσα ὀδόντων, παντελῆ ἐκρίζωσιν Ἔνδοξε. τῶν λεόντων, τῶν ἀσάρκων τὰς μύλας συνέθλασας:~

Θεοτοκίον.

Ἴσχυσε, δυναμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Χαριτίνη αἰκίσεις, καρτερῶς προσφέρει καὶ χαίρουσα. σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται:~

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου, κεκαθαρμένη. τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ε΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Στίχ. Ὅπερ δι᾽ ἀρχῆς εἶχε σαρκὸς τὴν λύσιν,
Ἴδου δι᾽ ἀρχῆς λαμβάνει Χαριτίνη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Δομετίου Κόμητος, δούλη οὖσα Κλαυδίου τινός. περὶ ἧς ὁ Κόμης ἀκούσας, γράφει τῷ Κυρίῳ αὐτῆς, ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτὸν εἰς ἐξέτασιν, ὡς Χριστιανὴν οὖσαν. ὁ δὲ Κύριος αὐτῆς λυπηθεὶς, σάκκον ἐνδυσάμενος, ἐθρήνει αὐτήν. ἡ δὲ παρηγοροῦσα, ἔλεγε. Κύριέ μου, μὴ λυποῦ, ἀλλὰ χαῖρε. ὑπὲρ τε γὰρ τῶν ἐμῶν καὶ σῶν πλημμελημάτων, ἱερεῖον τῷ Θεῷ ἀπρόσδεκτον λογισθήσομαι. τοῦ δὲ, εἰπόντος. μέμνησό μου ἐν τῷ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ, ἀποστέλλει τῷ Κόμητι. καὶ ἀχθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. καὶ ζέουσαν ἀνθρακιὰν καταπάσσεται. εἶτα δεσμεῖται λίθῳ βαρεῖ, καὶ ῥίπτεται ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐξελθοῦσα, ἐνεφανίσθη τῷ Κόμητι. καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ τῶν ὀνύχων τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν στερηθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μαμέλχθης.

Στίχ. Ὁμοῦ λελουμένην με Χριστὲ προσδέχου,
Μαμέλχθα φησὶ, καὶ λίθοις βεβλημένην.
Πέμπτῃ βλῦτο λίθοις καὶ θυμὸν ἀφῆκε
Μαμέλχθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Περσίδος. Ἱέρεια δὲ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἔχουσα καὶ ἀδελφὴν Χριστιανήν. εἶδε δὲ ἐν ὀνείρῳ Ἄγγελον Θεοῦ, δεικνύοντα αὐτῇ τὰ μυστήρια τῶν Χριστιανῶν. καὶ ἀναστᾶσα ἔμφοβος διηγεῖται τῇ ἀδελφῇ. ἡ δὲ ἄγει αὐτὴν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον. καὶ βαπτισθεῖσα, ἐδέξατο αὐτὴν ἐκ τῆς ἀναγεννήσεως, ἡ ἰδία ἀδελφή. ὅθεν μαθόντες οἱ Ἕλληνες, λίθοις αὐτὴν ἀπέκτειναν, ἔτι τὰ ἄμφια τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος περιφέρουσαν, καὶ εἰς λάκκον βυθιώτατον ἔρριψαν, ἐξ οὗ μόλις οἱ Χριστιανοὶ ταύτην ἀνενεγκεῖν ἠδυνήθησαν. ὁ γοῦν Ἐπίσκοπος προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἔλαβεν ἐξουσίαν, τοῦ καταλῦσαι τὸν Ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ οἰκοδομῆσαι Ἐκκλησίαν τῇ ἁγίᾳ Μάρτυρι. ὃ καὶ ποιήσας, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον αὐτῆς κατέθετο λείψανον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὀπτασία Κοσμᾶ Μοναχοῦ, φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος.

Ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ δεκάτῳ τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τὰ Ῥωμαίων εὐσεβῶς διιθύνοντος σκῆπτρα, ἦν τις ἀνὴρ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ, εἷς ὢν τῶν ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ κοιτῶνος, τοῦ μικρῷ πρόσθεν τὴν Βασιλείαν διέποντος Ἀλεξάνδρου, καὶ πρὸς θεραπείαν οἰκειοτέρων, οὗτος τὸν μονήρη

βίον

βίον ἐπαγγελόμενος, γέγονε ποιμὴν τῶν ἐν τῇ πρὸς Σάγγαρον ποταμὸν μονῇ μοναχῶν, μετὰ δέ τινα χρόνου περίοδον, συνέβη τούτῳ ἀρρωστίᾳ δεινῇ περιπεσόντι, ἐπὶ συχνὸν χρόνον ἐν ταύτῃ διαρκέσαι. ἐν δὲ τῷ συμπληροῦσθαι πενταμηνιαῖον ἤδη καιρὸν, περὶ ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας, μικρὸν ἀνανήψας, καὶ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρέμα πως τοῦ κλινιδίου ἀναστὰς, ἐκάθισεν ἔνθεν κἀκεῖθεν ἀπὸ τῶν συνήθων αὐτῷ στηριζόμενος, καὶ ἐν τῷ καθῆσθαι, ἔξω γέγονεν ἑαυτοῦ ἀπὸ ἐννάτης ὥρας ἕως ἐννάτης, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων ἀτενίζοντας πρὸς τὸν ὄροφον τοῦ οἰκήματος, καὶ τὸ στόμα ἀποψιθυρίζων ἄναρθρα καὶ πάντη ἀκατανόητα. ἐν τῷ μέσῳ οὖν τῶν εἰρημένων ὡρῶν, εἰς ἑαυτὸν μικρὸν ἐπανελθὼν, ἀπῄτει τοὺς αὐτῷ συνόντας, ἄρτου ξηροῦ κλάσματα δύο. δότε μοι τὰς δύο τοῦ ἄρτου μερίδας λέγων, ἃς παρὰ τοῦ τιμίου γέροντος ἔλαβον. καὶ λέγων, ὑπετίθει τῷ κόλπῳ τὰς χεῖρας ψηλαφῶν τὰ ζητούμενα. τινὲς δὲ τῶν παρόντων, φάντασμα καὶ μὴ ὀπτασίαν τὸ πρᾶγμα ἡγούμενοι, ἐπιβόλουν ἐξειπεῖν αὐτοῖς τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον. εἰπὲ Πάτερ, καὶ μὴ βασκήνῃς ἡμῖν τῆς ὠφελείας, ποῦ τὰς τοσαύτας ὥρας ἦς, ποίαν δὲ θεωρίαν τὸν νοῦν ἀνεβίβαζες, καὶ τὰ χείλη ὑποκινῶν, τίνι συνελάλεις; ὁ δὲ, σφόδρα κοπτομένων αὐτῶν, παύσασθε ἔφη τέκνα, καὶ τοῦ Κυρίου διδόντος ἂν εἰς ἑαυτὸν συνέλθω, τὴν αἴτησιν ὑμῶν ἐκπληρώσω. ἕωθεν οὖν πάσης τῆς ἀδελφότητος πρὸς αὐτὸν συνδραμούσης, οὕτω τῆς διηγήσεως ἄρχεται. τὸ μὲν οὖν πάντα κατὰ μέρος ἀνατυπῶσαι τῷ νοΐ, Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ, καὶ λεπτομερῶς διηγήσασθαι, κρεῖττον ἢ κατὰ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἀνθρωπίνην. πλὴν ὅσα φέρω διὰ μνήμης, οἷός τε εἰμὶ διηγήσασθαι, ταῦτα διηγήσομαι ὑμῖν. ὡς ἐκαθήμην τῷ κλινιδίῳ ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν στηριζόμενος, ἔδοξα θεωρεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀριστερὸν μέρους, πλῆθος ἀνθρωπαρίων ἀνεικάστων, μεμελανωμένων τὰ πρόσωπα, οὐκ ἐπίσης δὲ πᾶσι ἡ μελανία προσῆν. ἀλλὰ τοῖς μὲν, μᾶλλον, τοῖς δὲ ἧττον. καὶ οἱ μὲν, διεστραμμένας εἶχον τὰς ὄψεις, οἱ δὲ, τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνοὺς, ἄλλο καθημαγμένους φόνιον καὶ θηριῶδες βλέποντας, καὶ τοῦ μὲν, πελιδνὰ τὰ χείλη καὶ πολλὴν τὴν ὄγκωσιν φέροντα, τοῦ δὲ, τὸ ἕν. καὶ τοῦ μὲν, τὸ ἄνω, τοῦ δὲ, τὸ κάτω. τὰ τοιαῦτα τοίνυν ἀνθρωπάρια πλησίον τῆς κλίνης ἐγένοντο, καὶ σπουδὴν εἶχον λαβεῖν με ἀφ' ὑμῶν. καὶ τὰ μὲν πρῶτα, κύκλωθεν ὑμᾶς παρόντας ὁρῶν, ἐδόκουν, μὴ σφόδρα δεδοικέναι, μηδὲ πρὸς τὴν ὁρμὴν δειλιᾷν. οὐκ οἶδα δὲ, πῶς μονωθεὶς ἀφ' ὑμῶν, ὑπ' ἐκείνων ἐκυριεύθην, καὶ δὴ λαβόντες με θρασέως, οἱ μὲν, ἐπὶ τὸ πρόσω δέσμιον εἷλκον, οἱ δὲ, ὤθουν ὄπισθεν. καὶ οἱ μὲν, ἄλλος ἀλλαχόθεν με συνεπόδιζον. οἱ δὲ σφοδρῶς ὑπεπίεζον, καὶ τέλος ἀπαγαγόντες με πρός τινα παμμεγέθη κρημνὸν, οὗ τὸ πλάτος μὲν οὐ πλείω λίθου βολῆς, τὸ δὲ βάθος, ἕως ταρτάρου, πρὸς τοῦτον βιαίως κατέσυρον. ἐπὶ τῷ ἑνὶ δὲ τοῦ κρημνοῦ μέρει, ὑπῆρχεν ὁδὸς στενὴ λίαν, ὡς μηδὲ ὅλως ἴχνος ποδὸς δύνασθαι ταύτην χωρεῖν. κατὰ ταύτην δὲ τὴν στενὴν καὶ λεπτοτάτην ὁδὸν, βιαίως ὑπ' ἐκείνων εἱλκόμην, πρὸς τὸ δεξιὸν πλευρὸν μᾶλλον πλαγιάζων, μήπως ἀποσπασθεὶς, εἰς τὸ ἀχανὲς κατενεχθῶ, καὶ ἀνεκδιήγητον βάραθρον. κατὰ δὲ τὸ χάος ἐκεῖνο, ποταμὸς ἐῴκει διέρχεσθαι, μεγάλως βρύθων τοῖς ῥεύμασι. μετὰ πολλοῦ τοίνυν πόνου τὴν στενοτάτην ἐκείνην ὁδὸν παρελθόντες, ὡς ἔσων δῆθεν μέρος βαδίζοντες. πρὸς τὸ τέλος, εἴτ' οὖν ἀρχὴν τοῦ φοβεροῦ τούτου κρημνοῦ, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν ποταμοῦ, πύλην μεγάλην μικρὸν ἀνεῳγμένην ἐφεύρομεν. πρὸς ἣν ἐκάθητο μέγας γιγαντιαῖος ἀνὴρ, μέλας μὲν τὸ εἶδος, φοβερὸς δὲ τὴν πρόσοψιν. οὗ οἱ ὀφθαλμοὶ μὲν, διάστροφοι, λίαν παμμεγέθεις καὶ ὕφαιμοι, καὶ φλόγα πυρὸς πολλὴν ἐναπέπεμπον, μυκτὴρ δὲ, καπνὸν ἀπερεύγετο. γλῶσσα δὲ πῆχυν ἕνα τοῦ στόματος ἔξω ἀπεκρέματο. καὶ δεξιὰ μὲν χεὶρ, εἰς ἅπαν ἀπέψυκτο. θατέρα δὲ δίκην ἐξώγκωτο κίονος, καὶ αὐτὴ γυμνὴ καὶ

λίαν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

λίαν τεταμένη, μεθ' ἧς τῶν ὑπαθυμώων δρασσόμενος, εἰς ἐκεῖνο τὸ χάος ἀπέρριπτεν. οἱ δὲ ἐν τούτῳ καταδικαζόμενοι, τό, οὐαί, καὶ τό, οἴμοι πάντες ἀνέκραζον. πλησιάσαντες τοίνυν τῷ φοβερῷ τούτῳ καὶ ἀγρίῳ ἀνδρί, σφοδρῶς οὗτος εὐθὺς βοήσας πρὸς τοὺς ἀπαγαγόντας με. οὗτος φίλος μου ἐστίν. ἅμα τὴν χεῖρα ἐξέτεινε κρατῆσαί με προθυμούμενος. ἐγὼ δὲ φόβῳ παθείς, ἐβρόμαξα, καὶ πρὸς ἐμαυτὸν συνεστάλην. καὶ παραχρῆμα, ὥσπερ ἐξ ἀποστολῆς τινος, ἐφάνησαν δύο ἄνδρες πεπολιωμένοι, καὶ ἱεροπρεπεῖς, οὓς Ἀνδρέαν εἶναι καὶ Ἰωάννην τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους ἐνόμιζον, ὅσον ἀπὸ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων θεωρίας ἀναλογιζόμενος. τούτους ἰδὼν ἐκεῖνος ὁ δυσειδέστατος, εὐθὺς συσταλεὶς ὑπεκρύβη. καὶ δὴ λαβόντες με γνησίως οἱ δύο οὗτοι γηραιοί, καὶ διελθόντες τὰς μικρὰς πρόσθεν εἰρημένας πύλας, καὶ τὴν ἔνδον τῶν πυλῶν πόλιν περάσαντες, ἐξήλθομεν εἴς τινα πεδιάσιμον τόπον, ἐν ᾧ κάλλιστα χωρία, καὶ ὡραῖα ἐτύγχανον. ἃ παραλειψάμενοι, παρὰ τὸ τέλος τῆς πεδιάδος, κοιλάδα χλοεράν τε, καὶ πάντερπνον εὕρομεν. ἧς τὴν ὡραιότητα τοῦ κάλλους καὶ τὴν ἐνοῦσαν χάριν, ἑρμηνεῦσαι καὶ παραστῆσαι λόγῳ, λίαν ἀδύνατον. μετὰ δὴ τὸ μέσον αὐτῆς, γηραιός τις ἐκάθητο, χαρίεις καὶ τίμιος, περὶ αὐτὸν ἔχων παιδίων πλῆθος, παραπλησίαν τῇ ἄμμῳ τῆς θαλάσσης. τότε τοίνυν ἐγὼ τὸν φόβον ἀποβαλλόμενος, ἠρέμα πως, τοὺς ἀπάγοντάς με ἠρώτησα. τίς ἂν εἴη ὁ γηραιός, καὶ τίς ὁ περὶ αὐτὸν ἀναρίθμητος ὅμιλος; οἱ δέ, οὗτός ἐστιν εἶπον, ὁ Ἀβραάμ, καὶ ὃν ἀκούεις κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. καὶ ἅμα προστραπεὶς παρ' αὐτῶν, προσεκύνησα μετ' αἰδοῦς, καὶ ἠσπασάμην ὃν ἔλεγον Ἀβραὰμ εἶναι, καὶ αὖθις ἐπὶ τὰς πρόσω πορείας ἠρχόμεθα, καὶ πληρουμένης τῆς κοιλάδος, διεδέχετο μέγιστος ἐλαιών, οὗ τὰ δένδρα πλείονα τῶν ἄστρων ἦσαν ὡς ὑπολαμβάνω τοῦ Οὐρανοῦ. καὶ καθ' ἕκαστον δένδρον, οἷον σκηνὴ ἦν, καὶ κλίνη καθ' ἑκάστην σκηνήν. καὶ ἐφ' ἑκάστην κλίνην ἄνθρωπος, ἐν οἷς ἀνεγνώρισα πολλοὺς μὲν τῶν ἀναστρεφομένων εἰς τὰ Βασίλεια. πολλοὺς δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν, τινὰς δὲ καὶ τῶν οἰκούντων ἐν τοῖς ἀγροῖς. καί τινας πρὸς τούτοις τῶν ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς. οὗτοι δὲ πάντες οὓς ἀνεγνώριζον, προτετελευτηκότες ἦσαν. ἐν ὅσῳ δὲ διελογιζόμην πυθέσθαι, τίς ὁ τηλικοῦτος καὶ θαυμαστὸς ἐλαιών, φθάνουσιν οἱ γηραιοὶ τὴν ἐρώτησιν, τί διαλογίζῃ λέγοντες, τίς ὁ μέγας οὗτος καὶ περικαλλὴς ἐλαιών, καὶ τίνα πάντα τὰ ἐν αὐτῷ; ταῦτα ἐστίν, ἅπερ ἀκούεις, πολλαὶ μοναὶ παρὰ σοὶ Σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν πᾶσι μεριζόμεναι κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς. καὶ μετ' ἐκεῖνον τὸν ἐλαιῶνα πόλις ἦν. ἧς τὸ κάλλος καὶ τὴν ποικιλίαν, καὶ τὴν περὶ τὸ τεῖχος ἁρμονίαν καὶ σύνθεσιν, ἀμήχανον ἐξειπεῖν. δώδεκα μὲν στοῖχοι περὶ τὸ τεῖχος ὅλον ἦσαν, ὥσπερ τινὲς ζῶναι, ἐκ τῶν τιμίων δώδεκα λίθων ἐτύγχανον. ἑκάστη δὲ τούτων ἐξ ἑνὸς ἀνηρμόστου λίθου καὶ ἑκάστου τούτων, κύκλον ἴδιον ἀπαρτίζουσα. τί δὲ δεῖ λέγειν εὐθύτητα πλάτος καὶ ἰσότητα, καὶ τὴν ἐν ἅπασιν εὐαρμοστίαν καὶ σύμπηξιν; ἐπὶ δὲ τῷ τείχει, πύλαι χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ κεκραμμένῳ κατεποικίλλοντο. τῶν δὲ πυλῶν ἔνδον, δάπεδον ἠνοίγετο χρύσεον, καὶ τοῦτο, οἰκίαι χρυσαῖ διεδέχοντο καὶ χρυσαῖ καθέδραι, καὶ χρύσαιοι ἄβακες. ἡ δὲ πόλις πᾶσα, πλήρης φωτὸς ἀνεκλαλήτου, πλήρης εὐωδίας, πλήρης χαρᾶς. τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιερχόμενοι, οὐκ ἄνθρωπον, οὐ κτῆνος, οὐκ ὄρνεον, οὐκ ἄλλο τι τῶν περὶ γῆν καὶ ἀέρα κινουμένων ὅλως κατείδομεν. πρὸς δὲ τὸ ἄκρον ταύτης τῆς πόλεως, θαυμαστὰ Βασίλεια ᾠκοδόμηντο. εἰς δὲ τὴν τῶν Βασιλείων εἴσοδον, θάλαμος, οὗ τὸ περίμετρον, ὡσεὶ λίθου βολή. ἐπ' ἄκρων δὲ τοῦ θαλάμου μέχρι τῶν ἑτέρων ἄκρων τετάνυστο τράπεζα, ἐκ μαρμάρου πάσης ῥωμαϊκῆς, καὶ τοσοῦτον τῆς γῆς ἀπέχουσα, ὅσον ἐπερείδεσθαι ἄνθρωπον. πλήρης δὲ ἦν πᾶσα τῶν ἀνακειμένων, ἀκραιφνεστάτου δὲ φωτὸς καὶ εὐωδίας πλήρης καὶ χάριτος, ἅπας ὁ οἶκος ἐπεπλήρωτο. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ θαλάμου, μικρὸς κοχλίας ἐτύγχανε. τὸ δὲ τέλος τοῦ κοχλίου,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

χλίου, τὸν πύργον ἡλιακὸν διεδέχετο, πρὸς αὐτὴν ἐπιμένον τὴν τράπεζαν. ἐξ οὗ φωτοειδεῖς εὐνοῦχοι δύο προκύψαντες, τὴν ὄψιν ἀστραπῇ παραπλήσιοι, καὶ πάσης ἀγλαΐας ὑπέρπλεοι. λέγουσιν ἐκείνοις τοῖς γηραιοῖς τοῖς κρατοῦσί με· κατακλιθήτω δὴ καὶ οὗτος ἐπὶ τὴν τράπεζαν. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸν τόπον ὑποδεικνύουσιν. ἐφ' ὃν οἱ γηραιοί με φέροντες ἀνακλίνουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐφ' ἓν τοῦ θαλάμου μέρος ἐκάθισαν. οἱ τοίνυν εὐνοῦχοι, ὡς πρὸς τὴν ἔνδον τῆς ἐπὶ τὸν ἡλιακὸν δῆθεν οἰκίας εἰσέδυσαν. ἐν δὲ τῷ τούτους χρονίζειν, οὐ παρέργως ἐγὼ θεωρῶν τὰ κατ' ἐκείνην τὴν τράπεζαν, πολλοὺς συνήθεις ἐκ τῶν ἀνακειμένων ἐγνώριζον, ἔκ τε τοῦ κοσμικοῦ καταλόγου τυγχάνοντας. πρὸς οἷς, καί τινας τῆς καθ' ἡμᾶς Μονῆς· τινὰς δὲ καὶ τῶν ἀναστρεφομένων εἰς τὰ Βασίλεια. μετὰ πολλὰς οὖν τὰς ὥρας, πάλιν οἱ εὐνοῦχοι προκύψαντες, καὶ τοὺς γηραιοὺς ἐκείνους φωνήσαντες, ὑποστρέψατε τοῦτον λέγουσιν, ὅτι μεγάλως πενθοῦσιν αὐτὸν τὰ κατὰ Θεὸν αὐτοῦ γεννήματα, καὶ ὁ Βασιλεὺς παρακληθεὶς, βούλεται αὐτὸν κατὰ τὸν μονήρη βίον εἶναι, καὶ τοῦτον δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπαγαγόντες, λάβετε ἀντ' αὐτοῦ τὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον τὸν τοῦ Τραϊανοῦ. καὶ παραυτὰ οἱ γηραιοὶ λαβόντες με, τοῦ τε θαλάμου καὶ τῆς πόλεως συντόμως, δι' ἄλλης ὁδοῦ ὑπεξήλθομεν. καθ' ὁδὸν δὲ λίμναις ἑπτὰ παρεβάλομεν, μεσταῖς τιμωριῶν καὶ κολάσεων. ἡ μὲν, σκότους πλήρης ἦν, ἡ δὲ πυρὸς, ἡ δὲ, δυσώδους ὁμίχλης, ἡ δὲ σκώληκος. ἡ δὲ, ἄλλης κολάσεως εἴδους καὶ τιμωρίας ἀνάπλεως. κοινῇ δὲ πᾶσαι πλήθους ἀναριθμήτου ἐπεπλήρωντο, ἐλεεινῶς ὀδυρομένων, καὶ γοερῶς πάντων ὀλολυζόντων. ταύτας δὴ τὰς λίμνας παραμειψάμενοι, καί τινα τόπον μικρὸν, πάλιν τὸν γηραιὸν κατελάβομεν, ὃν ἔλεγον εἶναι τὸν Ἀβραάμ. καὶ τούτῳ συνταξάμενος, πάλιν αὐτὸν ἠσπασάμην. ὁ δέ μοι χρυσοῦν ποτήριον δίδωσιν, οἴνου πεπληρωμένον, γλυκύτερον τοῦ μέλιτος. καὶ ἄρτου ξηροῦ κλάσματα τρία. ὧν τὸ μὲν ἓν ἐν τῷ οἴνῳ βάψας, ὡς ἐδόκουν ἔφαγον. καὶ τὸν ὅλον οἶνον ἐξέπιον. τὰ δὲ ἕτερα δύο, τῷ ἐμαυτοῦ κόλπῳ ὑπέθηκα, ἅπερ χθὲς ὑμᾶς ἐπεζήτουν. εἶτα μετὰ μικρὸν πάλιν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀπήλθομεν, ἔνθα ὁ Γιγαντιαῖος ἐκεῖνος καὶ δυσειδέστατος, καὶ νυκτὶ παραπλήσιος τὴν ὄψιν ἐτύγχανεν. ὁ δέ με ἰδὼν, ἔβρυχεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας δεινῶς. καὶ μετ' ὀργῆς καὶ πικρίας ἔλεγεν, ἀπάρτι ἐξέφυγές με. πλὴν οὐδὲ τοῦ λοιποῦ παύσομαι πάντα κατὰ σοῦ συσκευάζων, καὶ τοὺς κατὰ σὲ Μοναστηρίου. τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου ἀδελφοὶ, γινώσκων ἀπήγγειλα. τὸ δὲ ὅπως εἰς ἐμαυτὸν ἐγενόμην, παντελῶς ἀγνοῶ. ταύτης τῆς ὄψεως οὕτως ἐχούσης, αὐτίκα ἀπεστάλη τις πρὸς τὸ τοῦ Τραϊανοῦ Μοναστήριον, καὶ καταλαμβάνει τὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον, τοῦ σώτος ἐκδημήσαντα, καὶ ἐπὶ κλίνης ἐκ τοῦ κελλίου ἐκκομιζόμενον. πυθόμενος δὲ πότε τετελεύτηκεν; ἠκηκόει. τῇ χθὲς ἡμέρᾳ περὶ ὥραν ἐννάτην, καθ' ἣν, καὶ τὴν ὀπτασίαν ἰδὼν εἰς ἑαυτὸν ἐγένετο. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ ἄμφω τὰ Μοναστήρια εἰς ἓν γεγόνασιν, διὰ τὸ ἀγχίθυρα κεῖσθαι καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ὑφ' ἑνὸς καθηγητοῦ κυβερνώμενα. ἐπὶ τριάκοντα οὖν χρόνοις παρὰ τοῦ τὴν ὀπτασίαν ταύτην ἰδόντος, καὶ ἐξαρκέσαντος ἐκείνου τῇ ζωῇ, καὶ τῇ πρὸς Θεὸν πολιτείᾳ, ἀμφοτέρων τῶν Μονῶν διατεθειμένων, οὐ μικρά τις ἡ ἐπίδοσις ἐν ταύταις γέγονεν, ἔν τε τῇ τῶν Μοναχῶν θεαρέστῳ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ὅθεν δήποτε πρὸς τὴν τούτων διοίκησιν, καὶ διαφόρως εἰσοδιαζομένοις, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν :~

Ὠδὴ, ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νοὺς ὁ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ καμίνῳ λυτρωσάμενος, σώζει ἐκ τροχοῦ σε Μάρτυς πολυειδοῦς, Χαρίτινη ἀναμέλπουσαν. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς Οὐράνιον, βαίνεις τοῦ πυρὸς λαμπάδα καρτερικῶς, καὶ ψάλλεις ὑπομείνασα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐληλεγμένος, ὑπομονῇ σου ὁ παράνομος, χεῖράς σου δεσμεῖ καὶ πόδας καὶ τῷ βυθῷ, παραπέμπει σε κραυγάζουσαν, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε :~

Λόγῳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λόγῳ σου θείῳ, τὴν ἀλογίαν ἐστηλίτευσας, πάθει παθημάτων Μάρτυς ζωοποιῶν, ἀνεπλήρωσας ὑστέρημα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνην, καὶ καθαράν σε καὶ ἀκήρατον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Χαριτίνην δοξάσας σοῦ τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ ζ΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν, στιγμάτων γέγονας, καὶ κατηγγύωσας, Παρθένος ἄφθορος μένουσα, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ Παρθένου δι᾿ ἡμᾶς σεσαρκωμένῳ Χριστῷ ᾧ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε Κυρίου τὸν Κύριον.

Πάσαις μαχομένη προσβολαῖς, τῶν τιμωρούντων σε, γενναίως ἤνεγκας. τροχοῦ φλογίζοντος κάκωσιν, ὀβελίσκων τὴν πυράκτωσιν, τὴν εἰς βυθὸν ἀπόρριψιν, καὶ τῶν ὀδόντων Σεμνὴ καὶ ὀνύχων, τὰς ἐκριζώσεις Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ ταῖς καλλοναῖς, τῶν πόνων ἔνδοξε καθωραιώθησαν, δύο ἐν ὕδασι βαινόμενοι, οὐκ ἐβράχησαν συνόντων σοι, Παρθενομάρτυς εὐκλεῶν Θεοῦ Ἀγγέλων, μεθ᾿ ὧν ἀνεβόας. πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε Κυρίου τὸν Κύριον.

Θαῦμα καταπλῆττον πάντα νοῦν, μετὰ τελείωσιν, πῶς τῷ Γεννήτορι, τὸ σὸν ἐκδέδωκε λείψανον, ὁ βυθὸς ὁ κολπωσάμενος, ὅπερ κηδεύσας πατρικῶς, φυγᾷ τὴν χάριν ἐκ σοῦ Χαριτίνη, τὴν Βασιλείαν λαβὼν τὴν Οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα. τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ Χαριτίνης τὴν σεπτὴν μνήμην φαιδρύναντα. ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἵνα τῶν στεφάνων τῆς δόξης, ὡς ἀδιάφθορος Παρθένος, Μάρτυς ἐπιτύχῃς παντοίων, κολαστηρίων εἶδος ὑπήνεγκας, ἀγαλλομένη Πνεύματι, καὶ διανοίας ἀναστήματι.

Ὡς περικαλλὴς ὡς ὡραία, ὡς περιδέξιος Παρθένος, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, ὡς τοῦ Δεσπότου Νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι πτέρυξι, πρὸς τὰ οὐράνια καθίπτασο.

Σὺ φωτοειδεῖς Χαριτίνη, ἐναπαστράπτεις λαμπηδόνας, ζόφον πονηρίας δαιμόνων, καὶ παθημάτων ἀποδιώκουσα, ταῖς θεοδότοις πάντοτε, θαυματουργίαις ἀξιάγαστε.

Ἡ περιχαρής σου ἡμέρα, περιχαρῶς λαοὺς ἀθροίζει, σοῦ τὰς ἀριστείας ὑμνῆσαι, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, Μεγαλομάρτυς χαριτώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε, οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν. ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ϛ΄. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ. π. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότου παμόλβιε, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ ἀκρότατον. ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας, ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι᾿ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυ-

ρὸν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ρόντε καὶ θάνατον, ὑπομείναντα. καὶ τὰς φύσεις τῶν ἥλων, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρυόμεθα:–

Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγὴν ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς θεόφροσι. τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, διπλῆν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐβόησε. σὺ Θεός μου ὑπάρχεις, καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι᾽ ἐμὲ σὰρξ γενόμενος:–

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀρρήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας ἐξήντλησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε. τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐζώγρησας. ὅθεν τῇ σαγήνῃ τῶν σῶν δογμάτων, πᾶσαν ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην. καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένας ψυχὰς κατελάμπρυνας. διὸ τῆς δόξης τηλαυγῶς, Χριστοῦ καταφυγών, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:–

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς:–

Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Κύριε.

Ἥλιος ἐσκότασε, Σταυρῷ σε προσηλούμενον, φωτοδότα καθορῶν σε καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδ᾽ ὅλως ᾤκτειρεν ὁ ἄνομος.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὥσπερ μαργαρίτην σε, ἐκ τοῦ πελάγους ἀνείματο, τῆς τοῦ Κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας, τοὺς ἠπορημένους, καὶ τῇ πενίᾳ τῶν δαιμόνων, συγκεκραμμένους Θωμᾶ Ἀπόστολε. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐν αἰνέσει δοξάζομεν, εὐσεβῶς σε γεραίροντες:–

π̑. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἰνδῶν κατελάμπρυνας, πᾶσαν τὴν γῆν Ἱερώτατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε. φωτίσας γὰρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας, τούτοις ἐν Πνεύματι

σοφέ, εἰδωλικούς τε Ναοὺς κατέρραξας. ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν, Ἐκκλησίας Μακάριε, πρεσβεύοντα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:–

ᾶ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευρὰν ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἥλων τὰ τραύματα, ἅπερ ὁ ἀθάνατος, δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀπιστίαν, μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ ἐβόησας. σὺ εἶ ὁ Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ σὲ δοξάζω φιλάνθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν:–

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας, νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατήρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε. ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται. τῇ γὰρ θείᾳ σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλκυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως. ὅθεν ἐκ Σιὼν ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύζων ἔνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν. διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης, ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας τῆς ἀφθαρσίας. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:–

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅταν μου εἰς ἔννοιαν, τὸ φοβερὸν ἔλθῃ Βῆμα, τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, καὶ τὸ δικαστήριον τὸ παγκόσμιον, ἀπορῶ δέδοικα, δειλιῶν καὶ τρέμων, τὴν τῶν ἔργων μου ἐξέτασιν. φαῦλα γὰρ ἅπαντα, καὶ αἰσχύνης πάσης ἀνάπλεα, καὶ σκότους καὶ κολάσεως, καὶ ἀποστροφῆς ὄντως ἄξια. ἴδε μου τὴν θλῖψιν, καὶ ἴδε τῆς ψυχῆς τὴν συντριβήν, καὶ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης με, ῥῦσαι καὶ κολάσεως:–

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ᾽ ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευράν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία.
Εἰς τὴν γ'. στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ Μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν, διανοίας ὁ αὐτός, τούτου τῶν ἥλων ψηλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν ἐν Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἱκέτευε ἀεί, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνή, ἀπὸ τῶν πίστει βοώντων, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὰ μεγαλεῖα σοῦ τῆς χάριτος.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὢ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, καὶ πικρῶς θρηνῳδοῦσα ἡ Σεμνὴ ἔλεγεν· οἴμοι τέκνον, οἴμοι τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. πῶς ἐτάθης ἐν Σταυρῷ, ὁ τείνας Λόγε ὡς Θεός, τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν; καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων, τῷ σῷ προστάγματι;

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς ς'. ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν θαυμάτων γέμοντα Θωμᾶν θαυμάσω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.
Τριστάτας κραταιούς.

Τὸν ἄναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὃν ἑώρακας Ἔνδοξε. οὗ καὶ τὰς χεῖρας παλάμῃ, καὶ πλευρὰν ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ γνώστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ καρδίας βροτῶν, Θεός μου Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ Παμμακάριστε, τῆς αὐτοῦ Θεοφανείας, ὑπηρέτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο.

Ναμάτων μυστικῶν ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ῥεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ῥείθρῳ τοῦ Πνεύματος, τὴν πολύθεον πλάνην ἀπήλασας.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ φθορᾶς καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Θεοτόκε παναύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας, ὡραΐσαντα χάριτι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Παναμώμητε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἀρετῆς κάλλει, διαπρέπων αὐτόπτα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδές, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ ἐφαίδρυνας τούτων τὴν ζόφωσιν.

Ὑπὸ τῆς αἴγλης, πυρωθεὶς αὐτουργίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὶς θεοφεγγής, ἐξαπεστάλης θεόληπτε, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Μεμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα. ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπρυνας Κόσμου τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον. οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλὴν σοῦ βοήθεια.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ σαγήνη τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζωγρήσας τοὺς λογικούς. τούτους προσήγαγεν, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τοῦ πάθους αὐτοῦ πεφανέρωσαι. ὅθεν συνελθόντες, καταξίως τιμῶμεν, Ἀπόστολε Ἔνδοξε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινήν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν ἀνάκλησιν. τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι Σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτήν. ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐπωδύρετο, καὶ συνοχῇ καρδίας τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα. Υἱέ μου καὶ Κύριε. πῶς ὁ ἀνομώτατος ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα; ὄξος καὶ τὴν ῥῆσιν πλευρᾶς, χολήν τε οἴμοι, καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα τῇ θείᾳ Σωτὴρ οἰκονομίᾳ σου:~

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τῇ μεγίστῃ τῶν θαυμάτων, ἐπιδείξει χρησάμενος, καὶ δογμάτων θείων, δόξαν τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὴν Οἰκουμένην ἐπέσχες τῷ κηρύγματι, τὴν κραυγάζουσαν. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~

Ὡς αὐτόπτην σε τοῦ Λόγου, καὶ θερμὸν ὑπηρέτην τε. καὶ τῆς τούτου δόξης, καὶ μεγαλειότητος Μάρτυρα. καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον, καὶ Ἀπόστολον. ἀνευφημοῦμέν σε, Μάκαρ Θωμᾶ πανσεβάσμιε:~

Νυμφικὴν ὥσπερ παστάδα, καὶ σκηνὴν ἐπουράνιον, ὑποβάθραν λίθον, ἀκρογωνιαῖον πηξάμενος, ἐπῳκοδόμησας Μάκαρ πανάοιδιμε. Ἀποστόλων ἀκρότης, Θωμᾶ τοῖς πιστεύουσι:~

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνήροτον τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς γεωργήσασαν. καὶ νεφέλην κούφην, ὄμβρον ζωοδότην πηγάσασαν, τὴν Παναγίαν Παρθένον ὀνομάζομεν. οἱ κραυγάζοντες, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἐλαμφθεὶς Ἀπόστολε, τῇ δόξῃ τοῦ Χριστοῦ. καὶ πλευρὰν τὴν ζωοποιὸν, ψηλαφήσας ἠντλήσας ἀνεξιχνίαστον, εὐλογίας ἄβυσσον, καὶ τὸν Κόσμον κατεπλούτισας.

Μὴ παρὼν τῇ πρώτῃ σου εἰσόδῳ ὁ Θωμᾶς, ἀπιστῶν τε τοῖς Μαθηταῖς, πιστωθεὶς δὲ ὕστερον, χαίρων ἐβόησε. σὲ Θεὸν καὶ Κύριον, ἀναγγέλλω πολυέλεε:~

Ὀκτώβρ.

Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος τῆς δόξης σου Χριστέ. τῇ βροντῇ τῇ πνευματικῇ, ὁ Θωμᾶς ἐβόησεν, ἐκδιηγούμενος, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, σὲ πιστοῖς εὐηγγελίσατο:~

Θεοτοκίον.

Νικητὴν ἀνάδειξον, Πανάμωμε τὸν νοῦν, τῶν παθῶν καὶ τῶν λογισμῶν, τὰς ὁρμὰς ὑπόταξον τούτων Θεόνυμφε, ἡ Θεὸν γεννήσασα, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὴν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλεθρον. ἡ ἀπιστία σου Μάκαρ, θεραπεύει. σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ τῶν ἥλων καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἠρεύνησας:~

Ἀφῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν Ἀπόστολον. ἠκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σου Ζωοδότα, καὶ τῶν σκύλων τὴν προνομήν σοι τούτων προσήγαγεν:~

Θυσίας εἰδωλικὰς Οἰκτίρμον κατήργησας, σφαγιασθεὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἁγίαις τῶν θεηγόρων, Ἀποστόλων, τῶν τὰ σὰ μιμουμένων παθήματα:~

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
" κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς
" πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι:~

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ σοφίας χάριτος πεπληρωμένος, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθῶς, ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε. σύ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος:~

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ Μαθητὴν, καὶ μέγαν μυστολέκτην, Θωμᾶν τὸν Θεηγόρον, τοῦ Πέτρου ἐκβοῶντος, ἑωράκαμεν τὸν Κύριον, ἔφησεν οὗτος. ἐὰν μὴ ἴδω ἐγὼ τοὺς ἥλους τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευρὰν, οὐ μὴ πιστεύσω. ἀλλ' ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, καὶ Δεσπότης, ὥσπερ δοῦλος ἐλήλυθε, θέλων πάντας σῶσαι, καὶ λέγει τῷ Θωμᾷ. ψηλάφησον χεῖρας ἥλων τε, καὶ τὴν πλευρὰν τύπους καὶ μὴ ἄπιστει. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὁ δὲ ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε. Σὺ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ς΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Στίχ. Ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,
Πλευρὰν ὑπὲρ σοῦ, νύττεται Θωμᾶς Λόγε.
Δόρασιν οὐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἕκτῃ.

Οὗτος Μήδοις καὶ Πάρθοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρύξας, φρουρεῖται παρὰ Σμιδαίου Βασιλέως, διὰ τὸ πιστεῦσαι καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ Οὐαζάνην τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν Γυναῖκα Τερτίαν, καὶ Μιγδωνίαν, καὶ Νάρκαν. διὸ καὶ παραδίδοται πέντε στρατιώταις, οἳ τοῦτον ἐπί τι ὄρος ἀναβιβάσαντες, λόγχαις κατέτρωσαν. καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκ τῶν αὐτοῦ Περιόδων.

Ἔτι δὲ ζῶν ὁ Ἀπόστολος, σὺν Ἀβάνῃ τινὶ ἐμπόρῳ, τὴν Ἰνδίαν διαπορᾷ. ἐπί τι δὲ δωμάτιον τῆς Ἀνδραπόλεως κατάλυσιν. ἐκδόντος δὲ τοῦ τὴν ἐξουσίαν τῆς Χώρας ἐκείνης τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον εἰς γάμου κοινωνίαν, συνεορτάζειν καὶ τοὺς παρατυχόντας συνέβαινεν. ὁ μὲν οὖν Ἀπόστολος ἐπὶ τὸ ἀτελέστερον ἀνεβλήθη τῶν τραπεζῶν. πάντων δὲ ἐμφορουμένων ἐπὶ τοῖς ἐδωδίμοις, μόνος οὗτος ἀμέτοχος τῶν τοιούτων ἦν. σώφρων γὰρ ὤν, καὶ ἑαυτῷ προσέχων, ἐκάθητο συνεσταλμένος. τῶν διακονούντων οὖν τις, ἀπονοίᾳ ἀρθεὶς, ῥάπισμα δίδωσιν αὐτῷ, εἰρηκώς. εἰς γάμον κληθεὶς, μὴ σκυθρώπαζε· ἀλλὰ χαῖρε συνηδόμενος τοῖς συμπόταις. καὶ ὁ Ἀπόστολος. ἀπαλείψαι σοι Κύριος τὸ σφάλμα εἰς τὸν ἐπιόντα αἰῶνα, τῷ τύψαντι ἔφησε· τὴν δὲ ἀκρατῶς κατ' ἐμοῦ ἐκταθεῖσαν χεῖρα, θῆρες ἐπιμερισάτωσαν ἄγριοι ἐν τῷ παρόντι, εἰς πολλῶν παιδείαν· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, ἐπιδραμὼν ὁ ῥαπίσας, οἰνοχόος γὰρ ἦν, ὕδωρ διακομίσαι τοῖς δαιτυμόσιν εἰς κρᾶσιν οἴνου, ὑπὸ θηρὸς τῷ φρέατι παρακαθημένου διασπαραχθεὶς, καὶ ἄχρις αὐτῶν τῶν ἐγκάτων, ἀπέψυξε. τότε κύων ἐκ τοῦ παρατυχόντος, τὴν τὸν Ἀπόστολον τύψασαν δεξιὰν ἐρριμμένην ἐπ' ἀμφόδου λαβὼν, ἐν αὐτῷ τῷ συμποσίῳ εἰσῄει, τὴν ἀδικίαν ὥσπερ πᾶσιν ἀποδεικνύων. διαπορούντων δὲ τῶν δαιτυμόνων περὶ τῆς χειρὸς, τίνος ἄρα ἂν εἴη, γυνή τις ἑνὸς τῶν αὐλούντων διαπρύσιόν τι φωνήσασα, φησί. μέγα ἡμῖν ἀνεγνωρίσθη σήμερον μυστήριον. ἀκούσατε οἱ ἀνακεκλημένοι. Θεὸς, ἢ Ἀπόστολος Θεοῦ σὺν ἡμῖν ἀνακλιθῆναι ἠξίωσεν. ὃν γὰρ εἶχον ὁμόγλωσσον καταυλοῦσα καὶ ἡδύνουσα, ἤκουσα τῷ τύψαντι τοῦτον οἰνοχόῳ, φήσαντα, τὴν τούτου δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ κυνὸς σύρεσθαι εἰς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν, ὅπερ πάντες ὁρᾶτε γεγενημένον. καὶ ὡς τοῦτο διεβοήθη ἐπὶ πᾶσι τὸ θαῦμα, καὶ εἰς τὰς τοῦ κρατοῦντος ἦλθεν ἀκοὰς, μετὰ τὴν λύσιν τοῦ συμποσίου, προσκαλεσάμενος τὸν Ἀπόστολον ἔφη ὁ Βασιλεύς. εἰ ἐπαρᾶσθαι οἶδας καὶ θάνατον ἐπάγειν, δεῖξον καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς τὸ δραστήριον, εἰς τὴν σήμερον ἐκδοθεῖσάν μοι παῖδα. τοῦτο περιχαρῶς δεξάμενος ὁ Ἀπόστολος, πρὸς τὴν ἐπιθαλάμιον εἴσεδυ παστάδα. καὶ τοὺς νέους εἰς σωφροσύνην ἐπιστηρίξας, καὶ τῆς σαρκὸς ἀπώσασθαι τὴν ἡδυπάθειαν πείσας τούτους, καὶ τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἐκεῖθεν ᾤχετο. μετὰ μικρὸν δὲ προσεοικότα τινὰ τῷ Ἀποστόλῳ, ὁ νυμφίος ὁρᾷ τῇ νεάνιδι προσομιλοῦντα, καὶ Θωμᾶν εἶναι ὑποτοπάσας, ἔφη. οὐχὶ πρὸ πάντων ἐξῆλθες, πῶς ἄφνω πάλιν γέγονας, ἀπορῶ. καὶ ὁ Κύριος. ἐγὼ Θωμᾶς οὐκ εἰμὶ, κατὰ χάριν δὲ ἐκείνου ἀδελφός. ὃς δ' ἂν ἐμοὶ ὡς ἐκεῖνος ἀκολουθήσῃ, ἀπαρνησάμενος Κόσμον, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ οὐ μόνον ἀδελφὸς, ἀλλὰ καὶ συγκληρονόμος τῆς ἐμῆς Βασιλείας γενήσεται. τοῦτο εἰπὼν, ἀπ' αὐτῶν ἀοράτως διέστη. ἐκεῖνοι δὲ τὸν λόγον ὡς μαργαρίτην ἐγκολπωσάμενοι, ὁλονύκτους δεήσεις τῷ φανέντι προσέφερον. ἕωθεν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸν κοιτῶνα, ἔνθα οἱ νέοι, κατέλαβεν. αὐτίκα δὲ τούτους καθεζομένους ἰδὼν, ταραχθεὶς τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαζεύξεως, τὴν αἰτίαν ἠρώτα. οἱ δὲ πρὸς αὐτόν. ταύτην τὴν διάζευξιν αἰτούμεθα μέχρι τέλους ἡμῖν διαφυλαχθῆ-

θῆ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θῆναι, ἵνα ἐν τῷ τῶν στεφάνων καιρῷ, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἀκατάλυτον, ἀδιαίρετοι μείνωμεν, κατὰ τὴν τοῦ φάσκοντος ἐν ἡμῖν τοῦ ξένου ἐπαγγελίαν. ἐπὶ τούτοις ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, δωρεῶν ἀποσχέσεις, ἐφ' ᾧ τὸν ἀπατεῶνα εὑρεθῆναι καὶ παραστῆναι ἐπηγγείλατο. ἀλλ' ἐπεὶ ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις, ἀοράτως μᾶλλον τοῖς κατηχουμένοις ἐπιστηρίζων ὁ ζητούμενος ἐπορεύετο. ὡς ἐπὶ τῇ προσοχῇ τῆς αὐτῶν πίστεως, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Βασιλέως καταλεῖψαι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ Χριστιανὸν πεῖσαι γενέσθαι. ὅτι δὲ οὐχ' οἷόν τε τὴν ἀρετὴν διαλαθεῖν, ἔδειξεν αὕτη καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐν Ἰνδίᾳ διατρίβειν. καὶ πρὸς αὐτὸν οὗτοι τὸ βάπτισμα ληψόμενοι, παραγεγονότες οἱ δόκιμοι μαθηταὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἀκλινῶς ταύτην ἐδόξαζον. ὅτε γοῦν πρὸς Γουνδαφόρον εἰσέβαλε τῶν Ἰνδῶν Βασιλέα ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ποίαν εἰδέναι αὐτὸν ἐν ξύλοις ἐργασίαν ἐπύθετο, καὶ ποίαν ἐν λίθοις. καὶ ἐπὶ μὲν ξύλοις, ἄροτρα, κώπας, ζυγοὺς, καὶ πηδάλια. ἐπὶ δὲ λίθοις, στήλας, ναοὺς, καὶ Βασιλείων οἰκοδομὰς κατασκευάζειν ἐμπειροτάτως ἔλεγεν εἰδέναι. καὶ ὁ Βασιλεύς. ἄραγε παλάτιον ἐν ᾧ τόπῳ ἐφέσεως κέκτημαι, δύνασαί μοι κατασκευάσαι πρὸς θεραπείαν; καὶ ὁ Ἀπόστολος ὡς κατέθετο, μηδὲν μελλήσας, χρυσὸν αὐτίκα λήψεσθαι ἐκέλευσε πρὸς τὴν τῶν ἐπιτηδείων μετακομιδὴν, καὶ τοὺς θεμελίους ἄρτι καταβαλεῖν ὑπετίθει, τὸν τόπον ἀποδεικνύς. ἀλλ' ὁ Ἀπόστολος, οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ ὦ Βασιλεῦ τὸ κτίζειν ἐπιτήδες, ἀλλὰ τοῦ ὑπερβορεταίου μᾶλλον μηνός. οἶμαι δὲ τοῦτο εἰρῆσθαι τῷ Ἀποστόλῳ, διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν βεβιωμένων ἀνταμοιβήν. διὸ καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος εὐφυῶς παρεκρούσατο γνώμην. λαβὼν ἐπὶ χεῖρας, καὶ κανόνιον, καὶ τὴν διάθεσιν ἐπιστημόνως διαζωγραφήσας, ἀλύπως ἔπεισεν ἔχειν αὐτοῦ τὸν σκοπόν. ἀγασθεὶς οὖν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ περιδέξιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ ἱκανὸν τῶν ἀναλωμάτων αὐτῷ ἐπιδοὺς, οἴκοι ἐπανακάμπτει. τότε ὁ Ἀπόστολος εἰς τὰς τῶν δεομένων χεῖρας ἅπαν τὸ χρυσίον καταβαλὼν, ὡς Ἀπόστολος ἀχειροποίητον οἰκίαν ἐν τῇ τῶν πρωτοτόκων αὐλῇ τῷ Βασιλεῖ κατεσκεύασεν. ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς ἱκανοῦ χρόνου παραδραμόντος, ἐσπούδαζε περὶ τοῦ ἔργου μαθεῖν, ἤκουσε δὲ, τὴν στέγην μόνην ἀπολείπεσθαι, ἐκ περιχαρείας ὡς ἀληθεύουσαν τὴν ἀγγελίαν ἀποτοπάσας, ἕτερον χρυσίου ὁλκὴν τῷ Ἀποστόλῳ πέπομφεν, εἰρηκὼς, καλλιστεύσαν μοι τὴν ὀροφὴν τῶν οἰκοδομημάτων διὰ τάχους ἀποτέλεσον. ἵνα ὅταν αὐταῖς ὄψεσιν ἴδω, λόγοις ἐπαίνων τῆς ἐπιστήμης τὸν πλεονέκτην ἐγκωμιάσω. αὐτὸς δὲ πάλιν τὸ χρυσίον ἀπολαβὼν, εἰς οὐρανὸν ἄρας τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα, εὐχαριστῶ σοι φιλάνθρωπε ἔλεγεν, ὅτι ποικιλοτρόπως ἑκάστου τὴν σωτηρίαν οἰκονομεῖν οἶδας. καὶ τῶν προτέρων πάλιν ἐχόμενος, ἅπαν τοῖς δεομένοις τὸ ἀργύριον διένειμεν. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν, ὡς τινῶν τῶν ἐκεῖσε, ἐν οἷς ὁ Ἀπόστολος διατρίβων ἦν, καὶ χρόνου τινὸς διαῤῥεύσαντος, πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφικόντο, καὶ περὶ τοῦ κάλλους τῶν οἰκοδομημάτων μαθεῖν ἱμείρετο, ἤκουσε, μὴ προσδοκᾶν τὸ σύνολον ἐξ ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς οἰκοδομὰς κτισμάτων, ὡς τοῦ χρυσίου παντὸς τοῖς πένησι διανεμηθέντος, μᾶλλον δὲ ὅτι καὶ Θεὸν ἀγνοούμενον κηρύττει, καὶ τοῖς προσφοιτῶσιν αὐτῷ ἐξαίσια τινὰ θαυματουργεῖ, μὴ δ' ὅπωσοῦν τὸ σύνολον σιτιζόμενος. ὁ Βασιλεὺς οὖν ἀκατασχέτῳ μανίᾳ πληγεὶς, καὶ τὸν Ἀπόστολον μεταστειλάμενος, ἐπυνθάνετο, εἰ τὸ παλάτιον ἔκτισται. ὁ δὲ ἀπολαβὼν, εἶπεν. ὁ παρὰ τοῦ ἀληθινοῦ ἀρχιτέκτονος ἐγὼ οἰκοδομεῖν μεμάθηκα, Βασιλεῦ, τοῦτο σοι ὡραῖον καὶ πάνυ παλάτιον ἔκτισται. καὶ ὁ Βασιλεὺς, ἐξ αὐτῆς παραγεγονότες, τὸ κατασκευασθὲν ἴδωμεν. οὔμοι δοκεῖ, ὁ Ἀπόστολος ἀπεκρίνατο, τὴν τούτου χρῆσιν ἔχειν σε τὸ παρόν. ἀλλ' ὅτε μεταστάσης γένῃ τῶν ὧδε, τότε τοῦ κτισθέντος εὑρήσεις ἁρμόδιον τὸ κατάλυμα. καὶ ὡς δῆθεν ὁ Βασιλεὺς χλευαζόμενος, τοῦτο γὰρ ὑπέλαβε, θηριωδῶς κατεβρόντησεν εἰπών. τὸν ἀπατεῶνα τοῦτον, εἰς σκοτεινότατον λάκκον, σὺν τῷ ἀγαγόντι μοι ἐμπόρῳ, ἀσφαλισθῆναι προστάσσω. ὡς δὲ τοῦτον ἡ φρουρὰ δεσ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δεσμώτην εἶχε κατάκλειστον, ὁ τοῦ Βασιλέως ἀδελφὸς, ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ὡς δῆθεν τῷ ἀδελφῷ συναλγῶν, καὶ ἀθυμίας μέσῃ ἐπιπεσὼν, πρὸς θάνατον ἤπειγε, τὸν Βασιλέα προσκαλεσάμενος ἔφη. διὰ τὴν τοῦ δολίου συμβᾶσάν μοι ἐπήρειαν, τὴν ψυχὴν παθὼν ἤδη, τῆς ζωῆς ὑπεξέρχομαι. καὶ ἑκατέρων οὕτως ὁμιλούντων, ἀποπνιγεὶς ἄφωνος ἔμεινε. τότε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λαβὼν Ἄγγελος, τὰς σκηνὰς Κυρίου ἐπιπορευόμενος, ὑπεδείκνυε τὴν τούτων εὐπρέπειαν. καὶ ὡς ὁποίαν οἰκῆσαι βούλοιτο ἐπηρώτα. καὶ ὡς ἐκείνου ἡ ψυχὴ μίαν τὸ ἐξαίρετον ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ πᾶσι ταύτην ἐδείκνυε τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ ἐν μέρει ταύτης τῆς κατοικίας οἰκῆσαι παρεκάλει. καὶ ὁ Ἄγγελος, ἐν ταύτῃ οἰκῆσαι οὐ δύνασαι. αὕτη γάρ ἐστι τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἣν ὁ ξένος αὐτῷ Θωμᾶς ᾠκοδόμησε. καὶ δέομαί σου αὐτέφησεν, ἄφες μοι πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν. εὐτόμως γὰρ ὠνησάμενος αὐτὴν, ἐξ ἐκείνου ἐπανέλθω. οὐδὲ γὰρ οἶδε τὸ κάλλος αὐτῆς. τότε ἐπανακάμψας ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχὴν, τῷ νεκρῷ σώματι ἀποδίδωσιν. ὡς ἀπὸ κάρου δέ τινος ἀνανήψας ὁ τεθνηκὼς, τοῖς παρεστῶσι τὸν ἀδελφὸν ἐπεζήτει. οὗ παραγενομένου, πρὸς αὐτὸν εἴρηκεν. ἀνενδοιάστως πέποισμαι, ὡς τὸ ἥμισυ τῆς Βασιλείας σου προείλου δοῦναι εἰς τὴν ἐμὴν ἀναβίωσιν. ὅθεν μικράν τινα χάριν αὐτῷ παρασχεῖν μοι. ἣν μὴ ὑπέρθῃ χαρίσασθαί μοι. καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὅσον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἐστὶ, φιλτάτῳ προθύμως χαρίσομαι, ὅρκῳ τοῦτο βεβαιώσας. τότε ἄνυπος ὅλως τὸ ζητούμενον τῷ ἀδελφῷ ἐπεφανέρωσεν, εἰπών. τὸ ἐν Οὐρανοῖς σοι παλάτιόν μοι ἐπίδος, εἰς ὅσην βούλῃ χρημάτων ἀνταλλαγήν. καὶ ὥσπερ ἐννεὸς ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ γενόμενος, ἔφη. ἐμοὶ παλάτιον ἐν Οὐρανοῖς; πόθεν; καὶ μὴν ἔστι σοι ἔφη, εἰ καὶ αὐτὸς ἀγνοεῖς, ὅπερ σοι ὁ ἐν φρουρᾷ ἐδομήσατο ὑπηρέτης. ὡς καὶ αὐτὸς ἐγὼ τῇ πρὸς σὲ ἀχθόμενος λύπῃ ἁρπαγεὶς, τούτου εἶδον τὴν καλλονήν. τότε συνεὶς ὁ Βασιλεὺς τὸ λεγόμενον, οὕτω πῶς τὸν ἀδελφὸν ἀπεκρούσατο εἰπών. εἰ μὲν τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν κειμένων τὸ ζητούμενον ἦν, ἐξ ἀνάγκης ἡ τῶν ὅρκων λύσις ἐπισφαλής. εἰ δὲ τῶν ἐν Οὐρανοῖς ἀποκεκληρωμένων, αὐτὸς τὸ λεγόμενον δίκασον. ἀλλ' ἐπεὶ πάρεστιν ὁ τέκτων, λάβε τοῦτον, καὶ ὧν ἐθεάσω, σκευάσει σοι λαμπρότερα. τοῦτο εἰπὼν σὺν τῷ Ἀβάνῃ, τῆς φυλακῆς τὸν Ἀπόστολον ἐξάγει. καὶ πεσὼν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, τῆς συναρπαγῆς τὸ σφάλμα συμπαθῆσαι ἐζήτει. ἐπὶ τούτῳ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ὁ Ἀπόστολος, καὶ ἀμφοτέρους τῷ λόγῳ τῆς χάριτος καταλαμπρύνας, δοὺς αὐτοῖς τὸν ἀρραβῶνα τῆς ἀκηράτου Βασιλείας, ἐφ' ἑτέρας αὐτὸς κηρύσσων ὥρμητο πόλεις. δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στ. Θλίψεις ὑποστὰς εἰκόνων θείων χάριν,
Χαίρει χαρὰν Νικήτας οἵαν οἱ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐρωτηΐδος.

Στ. Ἐρωτηΐδα πυρπολοῦσι παρθένον,
Ἔρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ τῆς ἄνω χοροστασίας ὡς Ἀπόστολος, χαίρων συγχορεύεις Μάκαρ ἐν Οὐρανοῖς, ἀναμέλπεις τε γηθόμενος. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπὸ περάτων, ἕως περάτων ὁ σὸς διέδραμε, φθόγγος καὶ ῥημάτων θείων ἡ προφορὰ, τοὺς κραυγάζοντας παιδεύουσα. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ναὸς ἐγένου, σὺ τῆς Τριάδος παναοίδιμε, ὅθεν καὶ ναοὺς Εἰδώλων τε καὶ βωμοὺς, ἀπεκάθηρας Ἀπόστολε, ναοὺς δὲ ἤγειρας, εἰς ὑμνῳδίαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Νόμου δουλείας, τῇ σῇ γεννήσει λελυτρώμεθα. σὺ γὰρ Θεοτόκε τὸν ἐλευθερωτὴν, ἀπειράνδρως ἡμῖν τέτοκας. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Θεῷ ὁμιλῶν σεσαρκωμένῳ, σαρκὸς ἐπιλελησμένος ἀναπέφηνας. τὴν δὲ ὑπερκόσμιον, θέωσιν ἐπλούτησας, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγ-

ἐγγύτητι θεοποιούμενος. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγάπῃ Θεοῦ συγκεκραμένος, τὸν θάνατον μετ' αὐτοῦ Μάκαρ ἐπόθησας, τοῖς συναποστόλοις σου, ἄγωμεν φθεγξάμενος. καὶ σὺν αὐτῷ τὸν θάνατον καταδεξώμεθα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὑμᾶς ὁ Χριστὸς τοὺς Ἀποστόλους, νεφέλας τῆς ἐκείνου βροχῆς ἔδειξεν, ὄμβροις ἐπικλύζοντας, θείας ἐπιγνώσεως, τὰς Ἐκκλησίας Πάνσοφοι, καὶ καταρδεύοντας. καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης οὖσα τέμενος, Λόγον τὸν πανάγιον, πάντας ἁγιάζοντα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἐκυοφόρησας. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅρμα φωτοφόρον ἐδείχθης, ἐπικαθήμενον τὸν Λόγον, τῇ ἀπαθεστάτῃ σου ψυχῇ, καὶ θεοφόρῳ ἐπιφερόμενος, πρὸς σωτηρίαν ἔνδοξε, ἡνιοχοῦντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σοῦ τὴν παμμακάριστον μνήμην, ἐπιτελοῦντες δυσωποῦμεν, πάσης τρικυμίας σωθῆναι, τῇ μεσιτείᾳ τῆς παρρησίας σου. ἣν ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, ἔχεις Θωμᾶ μακαριώτατε.

Σήμερον τὴν μνήμην σου πάντες, Θωμᾶ Ἀπόστολε τελοῦμεν. φώτισον ἁγίασον πίστει, πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ παθημάτων πάντοτε, ἀπολυόμενος πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης θεονύμφευτος Μήτηρ, καὶ παναγήρατος Παρθένος. σὺ γὰρ παρθενίαν καὶ τόκον, εἰς ἓν συνῆψας ἄχραντε Δέσποινα, τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως γεννήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παμοικτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ Οἰκουμένῃ καὶ νίκας. τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ ἀνυμνοῦσιν, ὡς Μαθητὴν θεηγόρον.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Χριστὸς ὁ μέγας Ἥλιος, ἀκτῖνά σε πολύφωτον, ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐκπέμπει, τὴν ζοφερὰν πλάνην Μύστα, συντόμως ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφὲ Ἀπόστολε. καὶ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα σέβειν τὴν θείαν, παρ' ἧς φρουρούμεθα πάντες.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθήσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου, λέγονται καὶ τὰ παρόντα, ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Χριστῷ ἠκολούθησας Θωμᾶ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ Κόσμου κατεφρόνησας, καὶ τὰ τούτου διδάγματα ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος. ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς Ἔθνεσι, καὶ τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχὰς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἦχος, δ'.

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρὶ, τὴν ψυχὴν καταυγασθεὶς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γέγονας, ὡς ἔννομος Μαθητὴς, Θωμᾶ Ἀπόστολε. τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, ἀσεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας.

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τοῦ ἐχθροῦ, ἐζοφωμένης ὄψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Τὸν τῆς ἁλίας βυθὸν καταλιπών, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε. διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἥλων τὰς ὠτειλάς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεί, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου, καὶ Βάκχου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς, ὁ τῆς δόξης Κύριος, κατακοσμήσας ταῖς χάρισι ταῖς τῶν ἰάσεων, θαυμαστοὺς ἐν Κόσμῳ, ἀνκλεῶς ἀνέδειξε, νοσοῦντας δι' ὑμῶν θεραπεύων ἀεί. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύετε, σὺν ἀσωμάτοις γάρ, ἀεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι Ἅγιοι, καὶ δόξῃ ἐντρυφῶντες ἀγάλλεσθε. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔνστασιν, ἀνδρείως ἄμφω ἐλύσατε, καὶ τῶν Εἰδώλων δέ, ὀλεθρίαν πλάνην, ἀσεβῶς ἀπώσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες. ὃν ἱκετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Σέργιος καὶ Βάκχος, ἡ φαιδρὰ τῶν Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπηδών. τῶν μὲν Τυράννων τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ Εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε. καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὑψηγοροῦντες ἀνεκήρυττον. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ τούτων νομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδήσασθαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἥλιον κυήσασα, Δικαιοσύνης Παναμώμε. τὸ ζοφῶδες διάλυσον, παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ τὸν ἀπατῶντα, τὴν ψυχήν μου ὄφιν, καὶ καταθέλγοντά με νῦν, φιληδονίαις καὶ ματαιότησι, πόρρωθεν ἀποδίωξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐν γαλήνῃ φυλάττουσα, ἀπαθείας τὸν δοῦλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ἐκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα. ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ διαλάμπουσιν, οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἄριστοι Ἀθλοφόροι, Σέργιός τε καὶ Βάκχος. τούτοις ἔκλινε τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τῶν Δαιμόνων. τούτους ἐξεπλάγησαν Τύραννοι. καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι. ὁρῶντες τὸν ἀσώματον, μετὰ σαρκὸς πατούμενον. τῶν δὲ πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, πανέορτον ἑορτὴν καὶ κοσμικὴν χαρμονήν, ἐπιτελοῦσα βοᾷ. ὁ ἀσθενείᾳ σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρόν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνῆσαι με, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, καθ' ἑκάστην πρόνοιαν, ἣν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δὲ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεί μοι πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη σεμνή.

Σταυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὢ Τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου καινοῦ, ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα, οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δῆμος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, β'. καὶ τῶν Ἁγίων εἷς, ς'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σέργιον Ἀθλοφόρον, καὶ Βάκχον ἀοίδιμον ᾄδω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. Ἦχος, α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Σέργιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, συμπρεσβευτὴν προσλαβὼν καὶ συλλήπτορα, Βάκχον τὸν ἀοίδιμον, μεθ' οὗ τοὺς ἄθλους θεοφρόνως ἤνυσας. λόγον μοι σοφίας, ὑμᾶς ὑμνοῦντι βραβεύσατε.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστοῦ, πέτραν τῆς πίστεως Ἅγιοι Μάρτυρες. θέντες τὸν θεμέλιον, ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐρηρεισμένοι πίστεως, πρόβολοι καὶ πύργοι, τῆς ἀσεβείας ἐδείχθητε.

Ῥήμασι πιστώσαντες Χριστοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἀτενίζοντες, πᾶσαν διεπτύσατε, παρερχομένην δόξαν Ἅγιοι. δόξης ἀϊδίου, καταχεθέντες τῷ ἔρωτι.

Γένους καὶ πατρίδος καὶ τιμῆς, διὰ Χριστὸν γυμνωθέντες ἀγάλλεσθε, καὶ περιβαλλόμενοι, θηλυπρεπὲς ἀνδρειοφρόνως ἔνδυμα, τὴν τῆς ἀφθαρσίας, καταστολὴν ἠμφιάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ ὑμνοῦσι Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ὁ μόνος γινώσκων ὡς Θεὸς, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως, τὴν πρὸς αὐτὸν ὀρθῶν ὑμῶν πρόθεσιν, σοφίας λόγον καὶ θείας γνώσεως, καὶ στερροῦ φρονήματος, δαψιλῶς ἐνέπλησεν, ὡς αὐτοῦ στρατιώτας μακάριοι.

Νομίμως θεράποντες Χριστοῦ, ἀθλῆσαι προελόμενοι, τὴν φθειρομένην δόξαν καὶ ῥεύσασαν, καὶ Κόσμον πάντα καὶ κοσμοκράτορα, λογισμῷ θεόφρονι, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐβδελύξασθε πόθῳ τοῦ κτίσαντος.

Ἀχράντοις νοὸς ἐπιβολαῖς, Θεῷ νῦν παριστάμενοι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης πληρούμενοι, καὶ τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σαφῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν Ἀθλοφόροι λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Θανάτῳ κρατούμενος τὸ πρὶν, Ἀδὰμ νῦν ἠλευθέρωται, τῇ σῇ γεννήσει μόνη Θεόνυμφε. ζωὴν γὰρ ὄντως τὴν ἐνυπόστατον, ἑνωθεῖσαν σώματι, ἀμὴ καθ' ὑπόστασιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾷν σοι ἅγιος, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ τῆς πίστεως ἄνθη τοὺς Νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ Ἀθλητὰς, Σέργιον τιμήσωμεν, καὶ τὸν Βάκχον τοὺς Μάρτυρας. ὡς τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην ἐνθέως πατήσαντας, καὶ τῶν Εἰδώλων πᾶσαν ἰσχὺν ἐδαφίσαντας. ὅθεν ἐπαξίως, οὐρανόθεν τὸ στέφος, τῆς νίκης δεξάμενοι, σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσι. διὸ πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινὸς, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. πρὸ τοῦ τὰς πύλας φθάσαι, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με. ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε. πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Παρεστῶσα σὺ Κόρη ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, σταυρούμενον ἄχραντε, ἀνεβόας σπαράττουσα, πα-

ρείας καὶ προσβρέχουσα, τοῖς δάκρυσιν ἔλεγεν. ὢ πῶς ἐνέγκω ταῦτα, καὶ τ' ἄλλα τῶν ὕβρεων, ὄξος καὶ καλάμου τὰς τύψεις, ῥαπίσματα φέροντα, κολαφίσματα ῥῆσίν τε, τῆς πλευρᾶς ἐξορύγματα, ἢ ἀνωδυνως κινήσασα; νῦν δὲ αἱ ὀδύναι στερρῶς, ψυχὴν κατατείχουσι βλέπουσαν, Δέσποτα τὰ παθήματα, ὅσα θέλων ὑφίστασαι:~

Ὠδὴ, δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Λαμπτῆρες διττοὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐξανέτειλαν, τὴν ἐναντίαν τῷ τῆς γῆς, τότε κρατοῦντι δυσσεβεῖ, ποιούμενοι κίνησιν, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀνατολὴν ἐπειγόμενοι, τὴν φωτοφόρον Χριστὲ καὶ σωτήριον:~

Οὐ ξίφος οὐ πῦρ οὐ διωγμὸς οὐ δὲ μάστιγες, τῆς ἀσεβοῦς περὶ Θεὸν, γνώμης ἐχώρισαν ὑμᾶς. ζωὴν γὰρ ἡγήσασθε, τὴν τελευτὴν τὴν δι' αὐτὸν ἀξιάγαστοι, καὶ μακαρίαν τρυφὴν καὶ ἀνώλεθρον:~

Φωστῆρες οἱ ὄντως ἀπλανεῖς τὸ στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, περιαυγάζουσι φωτὶ τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν καταυφραίνουσι, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας ἐκπέμποντες:~

Ὁ Βάκχος ὁ θεῖος καὶ πανάριστος Σέργιος, ἐνιαυτῶν περιτροπαῖς, τοὺς εὐσεβείας δρόμους, τοὺς φιλομάρτυρας, πραγματικῶς πρὸς εὐωχίαν προτρέπονται, τὰς ἀριστείας αὐτῶν προτιθέμενοι:~

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὰς πύλας τῆς Ἐδὲμ ἡ φυλάττουσα, παραχωρεῖ νῦν τοῖς πιστοῖς, καὶ ὑποδέχεται φαιδρῶς, τιμίῳ ἐν Αἵματι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς τεχθέντος Πανάμωμε, σημειωθέντας ὁρῶσα καὶ χάριτι:~

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Οἱ τὴν πλάνην ἀληθείας ἐν ὅπλῳ ἐλάσαντες, καὶ Τυράννων καρτερῶς αἰκισμοὺς ὑπομείναντες, νικηταὶ γεγόνατε, παρὰ Χριστοῦ στεφανωθέντες, καὶ νῦν ἀξίως ἀγάλλεσθε:~

Νευρούμενοι ἀηττήτῳ δυνάμει καὶ χάριτι, ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων κατέβαλε, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, καὶ τοὺς αὐτῷ δεδουλωμένους, τῆς τούτου πλάνης ἐρρύσατο:~

Καρτερίᾳ, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς καὶ στερρότητι, διαφοίας ξυνωεῖς τῶν Μαρτύρων ἡ

ἔνδοξος, ὑπέρβη ἅπασαν, τῶν διωκτῶν πικρὰν μανίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται:~

Θεοτοκίον.

Ἀνέτειλας Θεομῆτορ ὡς ὄρθρος τὸν Ἥλιον, τὸν ἄδυτον ἑνωμένον σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης. διό σε πάντες δοξάζομεν:~

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰάσεων πηγὰς Μαρτύρων λείψανα, πλουσίως ἀναβρύουσιν. ἀρυσώμεθα προθύμως οἱ πιστοὶ, καὶ τοὺς Ἀθλοφόρους μακαρίσωμεν, τὸν εὐκλεῆ Σέργιον, Βάκχον τε τὸν ἀοίδιμον:~

Βαρούμενοι τὴν μετ' ἀνόμων σκήνωσιν, καὶ πλάνῃ δυσχεραίνοντες, τὴν Οὐράνιον πορείαν ἀσφαλῶς, Σέργιος καὶ Βάκχος ἐπορεύοντο, καὶ πρὸς Χριστοῦ λιμένα, ἔφθασαν τὸν ἀχείμαστον:~

Ἀνοίγονται τοῖς Ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, αἱ πύλαι αἱ Οὐράνιαι, ἐκλαβοῦμεναι τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῇ ἐκμιμήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χαριτωθὲν, καὶ φυγαδεῦον Δαιμόνων φάλαγγας:~

Θεοτοκίον.

Κυρίως σε Θεοῦ Μητέρα Πάναγνε, φρονοῦντες καταγγέλλομεν. τὸν γὰρ ἄναρχον Υἱὸν μονογενῆ, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀναλάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Παρθένε τέτοκας:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν
" ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
" σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡ-
" μῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ
" ἐπανόρθωσις:~

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν μὲν πρὸς ἐχθροὺς ἀνδρείως παρετάξασθε, τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἀπάτην καταλύσαντες. καὶ τὴν νίκην ἄνωθεν, εἰληφότες Μάρτυρες πανεύφημοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε. καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ:~

Ὁ Οἶκος.

Ἐν Οὐρανοῖς Χριστὲ κατοικοῦντες Σέργιός τε καὶ Βάκχος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ παρὰ σοῦ ἐμφορούμενοι, ἐμὲ τὸν ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας πορευόμενον προσφθάσαντες διὰ τάχους, καὶ τῶν παθῶν ἀφαρπάσειαν

μό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μόνε ἀθάνατε, στολὴν μοι τῆς ἀφθαρσίας καταπέμποντα. ὅπως λαχὼν ἀμοιβὴν, τὴν φωτοφόρον αὐτῶν ἑορτὴν ἀνυμνῶ, καὶ κραυγάζω σοι Κύριε. Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ζ΄. Τῶν Ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων, Σεργίου καὶ Βάκχου.

Στίχ. Χαλκᾶ σὰ νεῦρα Βάκχε πρὸς νεύρων βίον,
Καὶ πρὸς ξίφος Σέργιε, πῦρ σὴ καρδία.
Σέργιον ἑβδομάτῃ ξίφος ἔκτανε, νεῦρα δὲ Βάκχον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ ὁ μὲν Σέργιος Πριμμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν Κιντηλίων. ὁ δὲ Βάκχος Σεκουνδικήριος τῆς αὐτῆς σχολῆς. ἀρχῆθεν δὲ τὰ τῶν χριστιανῶν μυηθέντες, καὶ τὰς θεοπνεύστους γραφὰς ἐκμαθόντες καλῶς, διαβληθέντες τῷ Βασιλεῖ, προετράπησαν ἅμα αὐτῷ θυσίαν τοῖς Εἰδώλοις προσενεγκεῖν. τοῦτο δὲ μὴ καταδεξάμενοι, ἀφῃρέθησαν τὰς ζώνας καὶ τὰ μανιάκια τὰ ἐπὶ τοῖς τραχήλοις αὐτῶν κείμενα, καὶ περιεστάλησαν θηλυπρεπέσιν ἐνδύμασι, καὶ διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐφ' ὕβρει δῆθεν σίδηρα πεπεδημένοι ἤχθησαν, καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀντίοχον παραπέμπονται, εἰς πόλιν Εὐφρατησίων. ἤδη δὲ πλησιάζοντες, ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων, θείας ἰσχύος καὶ θάρσους ἐπλήσθησαν. καὶ ὁ μὲν Βάκχος πρῶτος τυφθεὶς νεύροις ὠμοῖς, τῆς ὥρας παραταθείσης, ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὸ Πνεῦμα παρέδωκεν. ὁ δὲ Σέργιος διαφόρως ἐξετασθεὶς, καὶ κρηπῖσι τοὺς πόδας καθηλωθεὶς σιδηροῖς, καὶ τρέχειν ἀναγκασθεὶς μακροτάτας ὁδοὺς, εἶτα καθειρχθεὶς, καὶ αὖθις ταῖς αὐταῖς κρηπῖσι καθηλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν τῷ ξίφει ἀποτέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰουλιανοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ Καισαρίου Διακόνου.

Στίχ. Σάκκῳ δοθεῖσι καὶ βυθῷ, Θεὸς Λόγος,
Διττοῖς Ἀθληταῖς, σάκκον εἰς χαρὰν στρέφει.

Κλαυδίου βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, καὶ τὴν ἰδίαν Μητέρα ἀποκτείναντος διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οὐκ ἐφείσατο ἔκτοτε χριστιανῶν. τότε ὁ Μακάριος Καισάριος ἀπὸ τῆς Ἄφρων Χώρας ἐλθὼν, ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ταρακίνῃ, ὡς εἶδε τὰς μυσαρὰς θυσίας, κατέπτυσε. συμπατήσας δὲ ταύτας, καὶ κρατηθεὶς ἐν τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος τῇ φυλακῇ, παρεδόθη τῷ Ἀνθυπάτῳ. δεσμωθεὶς δὲ τὰς χεῖρας ὄπισθεν, εἵλκετο παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἔμπροσθεν τοῦ ὀχήματος τοῦ Ἄρχοντος, μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὡς ἤδη πρὸς τὸν ναὸν ἀφίκοντο, τοῦ Ἁγίου προσευξαμένου, πέπτωκεν εὐθέως ἐκ θεμελίων ὁ Ναός. συμπεριλαβὼν ἔνδον, τόν τε ἀρχιερέα καὶ ἄλλους πολλούς. ὅπερ ἰδὼν Λεόντιος ὁ Ὑπατικὸς, προσέπεσε τῷ Ἁγίῳ, καὶ πιστεύσας εἰς τὸν Χριστὸν, ἐβαπτίσθη αὐτὸς ἐνώπιον πάντων. καὶ ἐλθὼν ὁ Πρεσβύτερος Ἰουλιανὸς, μετέδωκεν αὐτῷ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. καὶ τοῦ Ὑπατικοῦ εὐθέως τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἀναθεμένου ἐξ αἰτήσεως διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου προσευχῆς. θεασάμενος Λουξώριος ὁ ἄρχων τὸ γεγονὸς, ἐκράτησεν Ἰουλιανὸν τὸν Πρεσβύτερον, καὶ Καισάριον τὸν Διάκονον, καὶ προσέταξε, βληθῆναι αὐτοὺς εἰς σάκκους, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ Ἅγιοι εἶπον πρὸς αὐτόν. ἡμεῖς μὲν Λουξώριε ῥιπτόμεθα ἐν τῇ θαλάσσῃ, σὺ δὲ ὑπὸ δεινοῦ ὄφεως δηχθεὶς, κακῷ θανάτῳ τὴν ψυχὴν ἀπορρήξεις. ὃ καὶ γέγονε. μετὰ γὰρ δύο ἡμέρας περιπλακεὶς αὐτῷ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντι δεινότατος ὄφις, καὶ πάντα τὰ τούτου μέλη τύψας, ἄπνουν καὶ σχεδὸν νεκρὸν εἰργάσατο. ἐξογκωθεὶς γὰρ ἔκειτο τοῖς ὁρῶσι θέαμα μέγα. τὰ δὲ σώματα τῶν Ἁγίων ἐξελθόντα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑπὸ Κυρίου κυβερνώμενα, Εὐσέβιός τις Πρεσβύτερος, καὶ Φίλιξ δι' ὀπτασίας ἀποσταλέντες, ὑπεδέξαντο ταῦτα, καὶ διήρχοντο ὅπου ὁ δύστηνος ἔκειτο. οὓς καὶ θεασάμενος ἐταλάνιζεν ἑαυτόν. ἀλλ' ὁ Υἱὸς τοῦ βαπτισθέντος Λεοντίου τοῦ ὑπατικοῦ, μετὰ τὸ κατατεθῆναι τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα πλησίον τῆς πόλεως, ἀπέτεμε καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς, ῥίψας αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ. Κούαρτος δὲ Πρεσβύτερος ἐκ τοῦ Κάστρου Καπύης, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ὁδηγηθεὶς, ἀπελθὼν ἔλαβε καὶ τὰ τούτων ἅγια Λείψανα, Εὐσεβίου φημὶ καὶ Φίληκος. καὶ κατέθετο ταῦτα ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυχρονίου.

Στ. Κτείνουσι πολλὰ Πολυχρόνιον ξίφη,
Πρὸς τὰ ξίφη δὲ λήψεται καὶ τὰ γέρα.

Ὃς Ἐπαρχίας μὲν ἔφυ τῆς Γαμφανίτου, λεγομένης. ὁ δὲ τούτου Πατὴρ Βαρδάνιος, γεωργὸς ἦν. τὸν δὲ παῖδα γράμμασιν ἐπαίδευσε, καὶ τοῖς παισὶν ἐπακολουθεῖν τοῦτον ἐκέλευσε. καὶ διὰ τὸ εἶναι μήκοθεν τὸ ὕδωρ, τῇ εὐχῇ τοῦ παιδὸς, πηγὴ ἀνεδόθη, πολλὴ γὰρ ἦν ἐν τῷ μέσῳ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἐγκράτεια. καὶ ἐπεὶ εἰς μέτρον ἔφθασεν ἡλικίας, τοῖς ἀμπελικοῖς ἐργατουργεῖν ἑαυτὸν ἐνώσας, πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἔρχεται. καὶ ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν τὰς ἀμπέλους, διὰ δύο ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τροφῆς ἐλάμβανε καὶ ὕδατος. ὁ δὲ τούτου ἐργοδότης θαυμάσας τὸν τοῦ Θεοῦ ἐργάτην, καὶ αἰδεσθεὶς αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν, ἐφοδιάσας χρυσίου ποσότητι, ἀπέστειλεν εἰπών. ἄπελθε εἰς τὰ ἴδια, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενος, κρατήσας τὴν δίκελλαν αὐτοῦ πίστεως χάριν, ἥτις πολλὰ θαυμάσια ἐτέλεσεν. αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ ἐν χερσὶ χρυσίου, Ἐκκλησίαν κατασκευάσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ εὑρεθεὶς, Ἀναγνώστης ὢν, δέχεται τὸ τοῦ Διακόνου, καὶ Πρεσβυτέρου ἀξίωμα. ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸν βίον μετήμειψε, παραυτίκα ἡ τοῦ Ἀρείου αἵρεσις ἤρξατο τοὺς πολλοὺς ἐκταράττειν. ὅθεν οἱ κακόδοξοι φθόνῳ τηκόμενοι, εὑρόντες τὸν Ἅγιον τῷ Θυσιαστηρίῳ παριστάμενον, ἄφνω ἐκπηδήσαντες, τοῖς ξίφεσιν αὐτὸν κατέσφαξαν, καὶ κατέκοψαν. καὶ τῷ μυστικῷ καὶ θείῳ Αἵματι συμμίξαντες, θυσίαν ἀκουσίως τῷ ἁγίῳ Θεῷ παρέπεμψαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Χαῖρε δυὰς Ἀθλοφόρων Ἔνδοξε. χαῖρε νικήσασα λαμπρῶς, τῶν Τυράννων τὰς ἀπειλὰς, χαῖρε ἡ ἀνύσασα δρόμον τὸν μακάριον. χαῖρε φαιδρῶς παρεστῶσα Θεῷ Θεομακάριστε.

Ὁλολαμπεῖς, ἐπὶ γῆς βαδίζοντες, τοὺς τῶν Δαιμόνων ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ὄψεις τῶν διωκτῶν, Μάρτυρες ἠμβλύνατε, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀθλήσεως, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ναοὶ Θεοῦ πεφηνότες ἔνδοξοι, ζῶντος καὶ ζῶντες ἀθληταὶ, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, ὄντως δυναμούμενοι, στῖφος ἐτροπώσασθε, τῶν δυσμενῶν παμμακάριστοι, τὸν κραταιὸν ἐν πολέμοις Χριστὸν, ὕμνοις γεραίροντες.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε σὺ, Ναὸς ἐχρημάτισας, καὶ παναγία κιβωτὸς, δεξαμένη τὸν Ποιητὴν, τὸν ἀπεριόριστον, καὶ τὸν ἀπερίληπτον, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα. τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὁ Τῇ δρόσῳ πάλαι τοὺς Παῖδας, τὴν φλόγα καταψύξας, ἑστῶτας ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐδυνάμωσεν αὐτοὺς, τοὺς Μάρτυρας ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἰοβόλους καὶ ψυχοβλαβεῖς, θωπείας τῶν Τυράννων, ἐμφρόνως οἱ Ἀθλοφόροι διεκρούσαντο, Χριστῷ βοῶντες καὶ ψάλλοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀρασηνείους φύλακας ἡμῖν, τὸν Σέργιον καὶ Βάκχον, τοὺς ὄντας στεφανηφόρους, ἐπεστήσατο Χριστὸς, φρουροῦντας καὶ ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἴθυνόν μοι Δέσποτα Χριστὲ, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων, τὴν τρίβον τῆς ἀρετῆς μοι κατευμαρίζων, καὶ σοὶ κραυγάζειν ἀξίωσον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε τὴν ἀληθῆ, Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, προσκομίζομέν σοι, Ἀμὴν Παναμώμε Δέσποινα. σὲ γὰρ ὄντως πάντα τὰ ἔργα, ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-

θαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὅλον τὸν Χριστὸν ἐκτήσασθε, Κόσμον γὰρ ὅλον δι᾽ αὐτὸν κατελίπατε. καὶ νῦν Μάρτυρες τοὺς οὐρανοὺς ἐμβατεύοντες, τὰς χορείας τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἀνδρῶν τε τῶν μακαρίων καταυγεῖτε εὐφραινόμενοι.

Νέμοις ξυνωρὶς πανάριστε, τοῖς τοὺς ἐπαίνους πόθῳ σοι προσκομίζουσι, χάριν ἄνωθεν καὶ τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δυσωποῦσα τὸν μόνον Οἰκτίρμονα· πρὸς ὃν ἐπειγομένη, τῶν χαμαιζήλων κατεφρόνησας.

Αἴγλῃ φιλαμποῦς Θεότητος, πεφωτισμένοι οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τὴν πολύθεον ἀπατηλὴν ἀθεότητα, καὶ Τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο, καὶ νῦν τῆς ἀκηράτου, κατατρυφῶσιν ἀπολαύσεως.

Δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντες, τὴν εὐσεβῆ τε πίστιν σώζειν σπουδάζοντες, τὴν ἀσάλευτον παραλαβεῖν ἠξιώθητε, Βασιλείαν Πανένδοξοι Μάρτυρες, διάδημα τοῦ κάλλους, καὶ εὐπρεπείας περικείμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου· τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ᾽ ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀδελφικῇ συνδούμενοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Σέργιος ὁ Θεόφρων, καὶ ὁ ἀοίδιμος Βάκχος, σὲ Χριστὲ δυσωποῦσιν, εἰρήνην δοῦναι τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν Κόσμῳ καὶ Βασιλεῖ, κατ᾽ ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων σου δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ κρίνει, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ᾽ ἀξίαν. σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστ. ἦχος, αʹ. ὃν καὶ δευτεροῦμεν, καὶ τὸν γʹ. καὶ τὸν δʹ.

Ἦχος, αʹ. Τῶν οὐρανίων.

Δαβιτικῶς ἀνεβόων, Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ Μάρτυρες. ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; οὐ δεσμούμενοι φύσεως σχέσει, ἀλλὰ πίστεως ῥοπῇ; ὅθεν οἱ Ἅγιοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν. καὶ πρεσβεύουσι τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, γʹ.

Εἴ τι καλὸν ἔτι τερπνόν, ἡ αὐτάδελφος γνώμη τῶν Μαρτύρων σου Κύριε. οὓς γὰρ ἡ φύσις σαρκικοὺς ἀδελφοὺς οὐκ ἐγνώρισε, τούτους ἡ πίστις ἀδελφὰ φρονεῖν μέχρις αἵματος κατηνάγκασε. ὁ Θεὸς ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος, δʹ. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς τοῖς Ἁγίοις συνελθόντες, τὸν ὕμνον βοήσωμεν. ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐ φύσεως ἀκολουθίᾳ, ἀλλὰ πίστεως, ἑνώσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος; τὰ γὰρ φθαρτὰ βδελυξάμενοι πάντα, ἦραν τὸν Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων, καὶ ἠκολούθησαν Χριστῷ, Σέργιος καὶ Βάκχος, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες· ἐν οὐρανοῖς παῤῥησίαν κεκτημένοι, πρεσβεύουσιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, δʹ.

Ὑποδησάμενος Σέργιος, ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ τῶν ἥλων ὑποδήματα, τῷ αἵματι τῷ τῶν ποδῶν ἀποῤῥέοντι, τὸν ὄφιν τὸν ἐπιτηροῦντα τὴν πτέρναν ἡμῶν, ἐξετύφλωσε, καὶ τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. διὸ εὐχαῖς

αὐ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

αὐτοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν· ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης φιλάνθρωπε; πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β'. Ἀνατολίου.

Καθορῶσα πάλαι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ὑμῶν ἀγῶνας Μάρτυρες πανκόσμιοι, σήμερον φαιδρῶς στολίζεται, καὶ πιστῶς ἑορτάζει ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν, ὡς κόσμον βασίλειον περιφέρουσα τὴν αἰσχύνην, τὴν ἐπὶ τοῖς θείοις ὑμῶν αὐχέσι ἐπιτεθεῖσαν παικτικῶς. δι' ἧς δόξης κατηξιώθητε ἐπουρανίου, καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅλην τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνή, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον οἴμοι; φέρω τὸ Κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. ὅθεν, ἐξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, η'. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, στ. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐζώωσας καὶ ἐκόσμησας. καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὡραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία Ἔνδοξε μετερρύθμισας. οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἄνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτήν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῶν δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἑκάστην προχέουσα, εὐωδίας ἔπλησας τὰ οὐράνια. διὸ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν τὴν μυστικήν, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα· διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οὗ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει. ἐν προσευχαῖς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες. καὶ ἐν τούτῳ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Πανάχραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσα ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρους, καταξίωσον τρυφῆς με, ταῖς ἀειζώοις πρεσβείαις σου.

Θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐπωδύρετο. καὶ θρηνῳδοῦσα ἐφθέγγετο. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Εἰς τὸν ν. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. Μελετ. Γέρομ. Βλαστ.

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιλανθρώπου Λόγου. ὅθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἠξίωσεν ὡς ὑπεράγαθος. τὰ οὐράνια πάντα συγχαίρουσι, τὴν πεῖραν σε ἀσέμνως βιώσασαν, νῦν καθορῶντα Χριστοῦ ἄσπιλον κειμήλιον, τοῦ ἐν Οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, πάντας πιστοὺς, φρουροῦντος τῇ μνήμῃ σου:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πόθῳ γεραίρω τὴν σοφὴν Πελαγίαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Προθεῖσα ὡς παράδεισον σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ Οἰκουμένῃ πάσῃ μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, κατατρυφῆσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς:~

Ὁ Πόθος ὁ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου Σεμνὴ, κατοικισθεὶς ἐκύρωσε τὸν νοῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Πνεύματος, ἀνάψας σὲ ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν:~

Θαλάσσης τῆς ἁμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα Σεμνὴ, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι. διὸ τῇ μετανοίᾳ σου, ἀπεκληρώσω τὸν Παράδεισον:~

Θεοτοκίον.

Γαλήνη τῶν ἐν τῷ βίῳ Ἄχραντε, χειμαζομένων βροτῶν, καὶ ἀσφαλὴς καὶ ἄγκυρα στεῤῥὰ, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα:~

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνέπτης εἰς Οὐρανοὺς, ἡ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν, καὶ πόνοις πολλοῖς ἀνυψώσασα:~

Ἰλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ Χριστοῦ ὕδατι, ἀποσμηχθεῖσα Σεμνὴ, μύρον Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ:~

Ῥομφαία τῷ πονηρῷ, θανατηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεόν σου Σεμνὴ, ἔμπυρος ἀγάπη καὶ ἔφεσις:~

Θεοτοκίον.

Ὡς δρόσος ἑωθινὴ, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ στάζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων σβεννύει ἀεί:~

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:~

Κα. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν ἑαυτῆς, ζωὴν ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί σου. διὰ τοῦτο Κόσμον, φυγοῦσα ἐμόναζες, ἐν ἐρήμῳ βίον Ἀγγέλων ζηλώσασα. ὅθεν καὶ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασι, Πελαγία πανένδοξε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου Ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου:~

Σταυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Καθελκόμενος Λόγε ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων γνώμῃ σκαιᾷ, ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου, καὶ δακρύουσα ἔλεγε. καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα, καὶ συνοχῇ καρδίας, ἐβόα στενάζουσα. οἴμοι τῇ τεκούσῃ, Θεὲ ὑπεράγαθε; πῶς θέλων ὑφίστασαι, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα. πῶς δὲ πάλιν ἐμπτύσματα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον; φεῦ μοι τῇ τεκούσῃ Υἱέ, Σταυρῷ ὁρώσῃ σε ἥλοις πηγνύμενον. καὶ γὰρ πάσχεις θέλων, ὁ φύσει φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς θυμίαμα ὑπέρτιμον Πελαγία, τῆς ἐγκρατείας ἄνθραξιν ὁλοκαυτωθεῖσα, εὐωδία γέγονας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν δραμοῦσα τοῦ μύρου αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν Πελαγία, τῆς ἁμαρτίας ὕλην πρώην γενομένην, ὅλην μετερρύθμισας, εἰς κάλλος ἀνόθευτον, οὗ ὁ σὸς νυμφίος ἠράσθη Χριστός.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἐνσκήψασα Πελαγία, ἐν τῇ ψυχῇ σου χάρις ὡς σπινθῆρα τοῦ λόγου, τὴν φλόγα μετέωρον, ἀνῆψε τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἐχώνευσεν.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἔφυς Θεοτόκε ἐξ ἧς τὸ ἄνθος, τὸ μονητὸν ἐβλάστησε θείας εὐωδίας, πληρῶσαν τὰ σύμπαντα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μύρον ὂν ἀκένωτον τίμιον.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νάμασι μυστικοῖς, πιανθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐξελιπάνθησας ἐν τῇ πίστει, ἀρετῶν εὐφορίαν, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Κύριε τὸ φῶς, τῶν ἐν σκότει κειμένων βροτῶν. σὺ ἔλαμψας ἐν καρδίᾳ, τῆς Ὁσίας τὴν αἴγλην, τῆς θείας ἐπιγνώσεως.

Οἱ πόνοι σου Σεμνή, Πελαγία ἐν δάκρυσι, σπειρόμενοι εὐφροσύνης, καὶ χαρᾶς ἀφθονίαν, ἐν Οὐρανοῖς συνήθροισαν.

Θεοτοκίον.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται. Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φανείσης τῆς ἀνεσπέρου, αἴγλης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ Πελαγίας, ὁ τοῦ σκότους ἄρχων ἀπεσοβήθη, καὶ ἐφρικιάθη, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις καὶ πίστις αὐτοῦ.

Ἡ πάλαι παγιδευθεῖσα, ὑπὸ τοῦ ὄφεως παγίς, αὐτῷ ἀνεδείχθη, τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυναστείαν, καὶ πατοῦσα τὴν αὐτοῦ πανουργίαν δυνάμει Θεοῦ.

Νυμφίον τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα, ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα, καὶ πεποικιλμένη πόνοις ἐνθέοις, τοῦ νυμφῶνος τοῦ αὐτοῦ Πελαγία ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν σου Θεοτόκε, τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη τοῖς ποθοῦσι σε Κόρη Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν συγχώρησιν· καὶ ἐδέξω Ὁσία σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Ὁ Οἶκος.

Ὅσοι ἐν βίῳ ἐν ἁμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τάλας ἐγώ, ζηλώσωμεν τὴν μετάνοιαν, τὸν ὀδυρμόν τε μετὰ δακρύων, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας. ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ, τὴν συγχώρησιν λάβωμεν. καθάπερ ἡ Μακαρία ἔτι ζῶσα τὸν ῥύπον ἀπέπλυνε τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ τὴν τελείαν συγχώρησιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, η'. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Στίχ. Ἄχθους λυθεῖσα, καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,
Πρὸς ὅρμον ἥκεις οὐρανοῦ Πελαγία.
Ὀγδοάτῃ ὑπέληξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Αὕτη ἡ Ἁγία ὑπῆρχεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως, ἐκ Πόλεως Ἀντιοχείας, ταῖς ὀρχήστραις καὶ ταῖς θεατροκοπίαις σχολάζουσα. καὶ παλακευομένη τῇ Πόλει, καὶ συνάγουσα ἐκ τῆς πονηρᾶς ταύτης ἐργασίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σίας πλοῦτον ἄπειρον. αὕτη κατηχηθεῖσα παρὰ τιμίου Νόννου Ἐπισκόπου ἁγίου ἀνδρὸς, καὶ θερμῶς μετανοήσασα, καὶ βαπτισθεῖσα, ἀποβάλλεται πάντα ὡς σκύβαλα. καὶ περιβαλλομένη τρίχινα, καὶ εἰς ἄνδρα μετασχηματισθεῖσα, καὶ λαθοῦσα, κατέλαβε τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. καὶ ἐγκλείσασα ἑαυτὴν ἐν κελλίῳ, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, θεαρέστως ζήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Πελαγίας τῆς Παρθένου.

Στ. Κρημνοῦ φυγοῦσα κρημνὸν αἰσχύνης μέγαν.
Κρημνοῖς τὸν ἐχθρὸν, ἀφυῶς Πελαγία.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, γένους ἐνδόξου. μαθὼν δὲ ὁ ἄρχων τῆς ἐκεῖσε πόλεως, ὅτι Χριστιανή ἐστιν, ἀπέστειλε στρατιώτας, τοῦ κρατῆσαι αὐτήν. οἱ δὲ ἀπελθόντες, περιεκύκλωσαν τὸν οἶκον αὐτῆς, βουλόμενοι ἁρπάσαι αὐτήν. ἡ δὲ Ἁγία μαθοῦσα τοῦτο, ᾐτήσατο μικρὸν περιμεῖναι. τῶν δὲ πεισθέντων, στᾶσα πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῷ τόπῳ εἰώθει προσεύχεσθαι, ἀνατείνασα τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρασα εἰς τὸν Οὐρανὸν, προσηύξατο ἐπὶ πολὺ πρὸς Θεὸν, μὴ παραδοθῆναι τοῖς στρατιώταις, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν ἁγνὴν, καὶ ἱερεῖον ἄμωμον. ταῦτα εἰποῦσα, καὶ σεμνῶς αὐτὴν περιστείλασα, τῷ Κυρίῳ τὸ Πνεῦμα παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στ. Βοὸς τὸ χαλκούργημα, πῦρ φαμὲν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Πελαγία ἡ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας. Λίνου δὲ τοῦ Ἐπισκόπου πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων βαπτίζοντος, ἡ ἁγία Πελαγία ὁρᾷ κατ' ὄναρ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἐπισκόπου παρακαλοῦντα αὐτὴν πρὸς τὸ βάπτισμα. καὶ αἰτήσασα τὴν Μητέρα, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐβαπτίσθη. καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα, δέδωκε τῷ Ἐπισκόπῳ τὴν πολύτιμον αὐτῆς στολὴν, δοῦναι τοῖς πτωχοῖς. εἶτα ἐλθοῦσα πρὸς τὴν τροφὸν, οὐ προσεδέχθη. ἀπελθοῦσα δὲ πρὸς τὴν Μητέρα, μεθ' ἧς ἐνεδέδυτο ταπεινῆς στολῆς, τὴν μὲν Μητέρα ἐπὶ τούτῳ οὐ μικρῶς ἀλγήσασαν, προσαγγεῖλαι τῷ υἱῷ τοῦ Διοκλητιανοῦ τῷ ταύτην μνηστευσαμένῳ. τὸν δὲ παροξυνθέντα ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι. ἐπὶ τούτῳ οὖν ὀργισθεὶς ὁ Πατὴρ αὐτοῦ Διοκλητιανὸς, καὶ κρατήσας αὐτὴν, χαλκῷ βοὶ πεπυρακτωμένῳ ἐνέβαλε. καὶ οὕτω ἡ ἁγία πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Ταϊσίας τῆς πόρνης.

Στ. Ἐκ τοῦ ῥύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
Φαιδρὰ πρόσεισι τῷ Θεῷ Ταϊσία.

Αὕτη ἐκ παιδὸς παρὰ τῆς ἰδίας Μητρὸς, ἐργαστήριον κατέστη τοῦ διαβόλου, παρὰ δὲ Παφνουτίου τοῦ Σιδωνίου ἀγρευθεῖσα, καὶ τελείαν πληροφορίαν λαβοῦσα, ὅτι ἐστὶ μετάνοια, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ τοῖς δεομένοις διανείμασα, λιτρῶν ὄντα τετρακοσίων, καὶ ἑαυτὴν ἐγκλείσασα ἔν τινι κελλίῳ, καὶ δακρύουσα, καὶ στενάζουσα ἐκ βάθους καρδίας, ἔλεγεν. ὁ πλάσας με ἐλέησόν με. ἐν τούτοις διετέλεσεν ἔτη τρία. ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθοῦσα κελεύσει τοῦ Ἀββᾶ, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἐτελειώθη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.

Στ. Κόσμου μεταστὰς, καὶ Θεῷ προσεγγίσας,
Σός εἰμι καὶ σῶσόν με φησὶν Ἀρτέμων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος τῆς κατὰ Λαοδίκειαν Ἐκκλησίας, γηραιὸς καὶ ἤδη ἐπανθοῦσαν ἔχων τὴν πολιάν. εἰσελθὼν δὲ μετὰ Σισινίου τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ, τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατέστρεψεν ἄγαλμα· ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνέτρεψε ξόανον, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ δράκοντας ἠφάνισε. φασὶ γὰρ αὐτοὺς εἴκοσι πήχεις ἔχειν τὸ πλάτος, καὶ τὸ μῆκος ὀγδοήκοντα. διὰ τοῦτο κρατηθεὶς, τὰς σάρκας σιδήροις κατατέμνεται, καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρακτωμένῃ ὀπτᾶται, καὶ ἐκ ταύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

της ἀπαθοῦς διαμίσγεται. Καὶ ταῦτα ἐπῆγον τῷ Ἁγίῳ οἱ ἀλιτήριοι, καίπερ δορκάδος ἑπομένης αὐτῷ, καὶ φωνῇ ἀνθρωπίνῃ ἐλεγχούσης τὴν τοῦ παρανόμου ὠμότητα. ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν ᾧ ἦν ἱστάμενος τόπῳ, ἐξαίφνης πηγῆς ἀναδοθείσης, καὶ τοὺς παρατυχόντας βαπτίσας, αὐτίκα ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πέλαγος θείων, κατορθωμάτων ὤφθης ὡς ἀληθῶς, ὅλην τοῦ ἐχθροῦ βυθίσασα ἐν αὐτῷ, τὴν ἰσχὺν διὸ ἀνεμέλπες. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, θεῖον ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας καθαρόν, καὶ τὸ πρῶτον κάλλος ἔδειξας, εὐριζωθεῖσα σεμνή, Πελαγία τῇ ἄκρᾳ ἀσκήσει σου.

Λουτρῷ τῷ θείῳ, ἐνδυσαμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς. ὅνπερ παλαιὸν ἐκδέδυσαι τῶν παθῶν, καὶ φθειρόμενόν σου ἄνθρωπον. τὸν νέον ἄνθρωπον, ἠμφιάσω Χριστὸν συμμορφούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρικῷ ὀχούμενος Λόγος Θεοῦ, ξένως ἑαυτὸν σοὶ ἥνωσε καὶ φρικτῶς, Θεοτόκε καὶ ἀνέπλασεν, ἡμῶν τὸ φύραμα, ἐν αὐτῷ ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λάμπουσιν ἀκτῖνες φαειναί, τῶν θαυμασίων σου καθάπερ Ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ βίου σου ἅπασαν, ὑπεμφαίνουσι λαμπρότητα. καὶ τὴν ἀστράψασαν ἐν σοί, τῆς θείας πίστεως ἐκβοῶσι, πάσῃ τῇ κτίσει αὐγὴν Πελαγία σεμνή.

Λυτὸν δεσμὸν τὸν εἰς Χριστόν, πιστῶς συνδήσασα, προσεκολλήθης αὐτῷ, καὶ ἀδιάσπαστος ἔμεινας, τῇ ἑνώσει τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, συναρμοσθεῖσα νοητῶς, σεμνὴ τῇ πίστει αὐτοῦ, Πελαγία ἀδιαιρέτως αὐτῷ διαμείνασα.

Γνῶσιν δεξαμένη ἀληθῆ, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διὰ τοῦ Πνεύματος. σαφῶς κατέλιπες ἅπασαν, τὴν τοῦ βίου ματαιότητα. διὸ κατέπληξας βροτούς, ἐν τῇ ἀθρόᾳ Σεμνὴ μεταθέσει, καὶ Οὐρανοὺς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι Παμάκαρ Παρθένε Ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα σου αἱ νοεραὶ στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται φανερῶς, σὺν Ἀποστόλοις θείοις, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος. μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδεῖν ἐπεθύμησας ὄντως, τοῦ ἐραστοῦ Χριστοῦ τὸ κάλλος. δι' ὃν ἐσταυρώθης τῷ Κόσμῳ, καὶ τὸ ὡραῖον ἄνθος τοῦ σώματος, Ὁσία κατεμάρανας, καὶ τὴν τοῦ βίου ἐβδελύξω στοργήν.

Ἅπαν τὸ τοῦ σώματος κάλλος, ἀποθεμένη Πελαγία, διὰ ἐγκρατείας καὶ πόνων, πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀνέδραμες. ἐν αἷς τοῦ ποθουμένου σοι, ἐναπολαύεις κάλλους Ἔνδοξε.

Νῦν τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πόθου, πάντας Ὁσία ἐποπτεύεις, καὶ τοὺς τὴν ἐτήσιον ταύτην, ἐπιτελοῦντάς σου μνήμην πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ καὶ Κτίστῃ σου, ἵνα μετάσχωμεν τῆς δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὸν τόκον Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν χάριν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις. ἡ ταχινὴ βοήθεια, καὶ σωτηρία καὶ ἀντίληψις.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐκ σοῦ ἀλαξεύτου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὑπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη. καὶ ἀκριβὴς ἀνόρθωσις τῶν δεινῶς πεπτωκότων, ἀοίδιμε Πελαγία. τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ Σεμνή. Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὁμήγυρει,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρει, μεθ᾽ ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἑορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν, Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Χαῖρε Εὔας ἡ λύσις, Χαῖρε δι᾽ ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη, Χαῖρε δι᾽ ἧς ἐτύχομεν, Οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τὸν στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, θ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στ. τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας ἀξιάγαστε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σήν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σε Παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει καὶ σὲ Μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόμως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ τὸν Κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, Μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας Ἔνδοξε κατεφώτισας, καὶ ἀνέδειξας Ἰάκωβε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ. οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας καὶ τὸν θάνατον. τῆς γὰρ δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς Μαθητὴς ἀληθέστατος.

Ἕτερα στ. τοῦ Ὁσίου. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, βιωτικὴν τυραννίδα. καὶ πλοῦτον μισήσαντες, καὶ ῥυπαρὰν τὴν ῥέουσαν, βδελυξάμενοι. τὸν σταυρὸν ἤρατε, ὡς ζυγὸν ἔνθεον, καὶ Χριστῷ ἠκολουθήσατε, καὶ πρὸς οὐράνιον, χλόην θαυμαστῶς ἐσκηνώσατε. ἐν οἷς συναγαλλόμενοι, μέμνησθε ἡμῶν τῶν ἐκ πίστεως, ὑμῶν μεμνημένων, καὶ πόθῳ ἐκτελούντων ἀλλαβῶς, τὴν ἱερὰν καὶ σεβάσμιον, μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι.

Ὅλως ἀγαπήσασα, Σὲ ἐκ ψυχῆς τὸν Δεσπότην, ὀπίσω σου ἔδραμε, δυὰς ἡ ἀοίδιμος καὶ ὁμόζυγος. καὶ τὸ ὄρμημα ἅπαντα, καὶ δεσμὸν ἄλυτον, ὡς ἱστὸν ἀράχνης ἔλυσε. διὸ καὶ ἔτυχε, σοῦ τῆς Βασιλείας Ἀθάνατε. αὐτῶν οὖν ταῖς δεήσεσιν, ἱλασμὸν Οἰκτίρμον παράσχου μοι, τῶν πλημμελημάτων, καὶ δεῖξόν με ἀνώτερον παθῶν, τῶν ἐνοχλούντων μου Δέσποτα, τὴν ψυχὴν ἑκάστοτε.

Παίδων ἐστερήθητε, τῆς ποθεινῆς ξυνωρίδος, προσάξει τῇ κρείττονι, καὶ τῷ βίῳ μένοντες ἀπαράλλακτοι. τὴν φωνὴν ἤρατε, τὴν γενναιοτάτην, τοῦ Ἰὼβ καὶ ἀνεκράξατε. Κύριος ἔδωκε, Κύριος καὶ πάλιν ἀφείλετο. διὸ καὶ τὸ ποθούμενον, ἔργον ἀνδρῶν διηνύετε. καὶ πρὸς ἐρημίας, καὶ τόπους τοὺς ἁγίους ἐν χαρᾷ, μεταναστεύοντες ὤφθητε, ζεῦγος ἱερώτατον.

Δόξα, ἦχος, δ΄. Θεοφάνους.

Τὴν τοῦ θείου Πνεύματος σαφῶς, χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων συναρίθμιος Ἰάκωβε γεγονώς. ὅθεν καὶ οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτέ, πνοὴν βιαίαν πνεύματι γλώσσῃ ἐμπνευσθεὶς, τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκανθώδη ἔφλεξας ἀθεότητα. Χριστὸν τὸν Θεόν, Θεοκήρυξ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ Κριτὴς ἤδη πάρεστι, τὸ κριτήριον ἕτοιμον. ὁ πρὸς τοῦτο φόρων θανάτου ἤγγικεν. οἱ ὑπουργοὶ ἑτοιμότατοι, τὰ πάντα ηὐτρέπισται, τί οὖν μέλεις ὦ ψυχή; τί βραδύνεις μὴ κράζουσα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ταῖς πρεσβείαις, τῆς Μητρός σου οἰκτειρόν με, καὶ πάσης ῥῦσαι κολάσεως;

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα τὸν ἀρνίον τὸν ἄμωμον. τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σῶμε ἔνδυσον, γυμνω-

μυωθεῖσα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Ἱερῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, Ἰάκωβε ἔνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφαίου Υἱὸν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ Κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀῤῥήτου σαρκώσεως. ὅθεν τῷ Δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας ἐχθρῶν, νῦν τὴν ψυχήν μου Θεομῆτορ Πανάμωμε. ἐν σοὶ γὰρ, καὶ ἐν τῷ τόκῳ, τῷ σῷ Παρθένε Ἁγνὴ, πᾶσα κατηργήθη τοῦ ἀλάστορος, ἰσχὺς καὶ ἠφάνισται, τῶν δαιμόνων στρατεύματα. καὶ σωτηρία, καὶ τῶν πόνων ἀνάπαυσις, τοῖς πιστεύουσι, τῷ σῷ τόκῳ γεγένηται. ὅθεν κἀγὼ κραυγάζω σοι, πολέμησον Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας ἀεί με. καὶ δίκην τούτους ἀπαίτησον, τῆς πρὶν ἐπηρείας, δι' ἧς πάσης μοι κακίας, πρόξενοι ὤφθησαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βλέπουσα ἡ Ἀμνὰς τὸν Ἀμνὸν, Θεοῦ τὸν αἴροντα τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, ἐν ξύλῳ ἀνηρτημένον, καὶ πεπληγμένον πλευρὰν, θρηνῳδοῦσα ταῦτα, ἀπεφθέγγετο. Υἱὲ πῶς ἠνέσχου, θανατωθῆναι ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ὑπάρχων, καὶ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, εἰ καὶ φαίνεσαι, σαρκοφόρος θελήματι; τίνος χάριν ἐτάχυνας, τὸν δρόμον ποιήσασθαι, καὶ ἐγκατέλιπες μόνην, τέκνον ἐμὸν τὴν τεκοῦσάν σε, ἀγνῶς Εὐεργέτα; λόγον δός μοι, μὴ βραδύνῃς, ὁ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Τοῦ Ὁσίου, ἦχος, α. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ μαθητὴν Υἱὸν Ἀλφαίου σέβω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. β.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χεῖρά μοι δίδου θεόπτα καὶ μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, ἀνυμνεῖν ὁρμήσαντι καὶ φῶς, τῇ καρδίᾳ μου ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἔλλαμψον.

Ῥείθροις ἐνθέου σοφίας περικλυσθεὶς, ποταμὸς ἐξώρμησας, Παραδείσου τῆς φυῆς, καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαῖς, εὐσεβείας ἀληθῶς σοφὲ κατήρδευσας.

Ἱερωτάτῃ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνετάγης συμπληρῶν, ἀριθμὸν τῶν δώδεκα μεθ' ὧν, τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὸν Οὐρανὸν, ὁ ταννύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θεμελιῶν, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκὸς, ἡμῖν ἀνέδειξε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Δημητρίου.

Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Προκαθαρθείς σου τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικε, ταῖς γυμνικαῖς ἀρεταῖς. καὶ θείου πόθου, πυρωθεὶς τοῖς ἄνθραξι, τὰς τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, πυρακτώσεις τὴν δρόσον, τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν, σὲ καταδροσίζουσαν πάντοτε.

Τῇ τοῦ Δεσπότου προσαγῇ πειθόμενος, ὡς Πατριάρχης ποτὲ, ὁ Ἀβραὰμ Πάτερ, τὴν σὴν γῆν κατέλιπες, καὶ συγγενῶν ἠλόγησας, γυναικός τε καὶ πλούτου, μακρὰν ἐγένου καὶ ἔρημον, Μάκαρ καταμόνας κατῴκησας.

Τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολὴν πεπλήρωκας, πάντα πωλήσας τὰ σὰ, καὶ τοῖς πτωχοῖς νείμας, δι' αὐτῶν τὴν ὄνησιν, τοῦ μαργαρίτου εὕρηκας, τοῦ τιμίου καὶ τοῦτον, λαβὼν ἐπλούτησας ἄφθονον, πλοῦτον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Θεοτοκίον.

Δημιουργεῖται βουληθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ τοῦ Ἀδὰμ Πλαστουργὸς, καὶ ὁ δρακὶ φέρων, Θεοτόκε σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φέρεται. ὢ φρικτοῦ μυστηρίου, καὶ νήπιος ἀναδέδεικται, πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Ὠδὴ, γ. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Τοῦ θείου Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος τὴν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος, ἀνε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ἀνεδείχθης πρώϊμος, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, καταγγέλλων, πᾶσι τὴν ἐμφάνειαν:~

Ὅπως σὺ ἔσῃ προφανῶς, ἐν ἀθύτητι Μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν ἀθῆτε καὶ χρηστὸν, χορεύων περιχαρῶς, καὶ βαδίζων, τρίβον τὴν οὐράνιον:~

Υἱὸν τὸν ἄναρχον Θεοῦ, τὸν τὰ πάντα ποιοῦντα, θεϊκῇ ἐξουσίᾳ, ἀπλανῆ μυσταγωγὸν, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, σὲ μυοῦντα, ἔσχηκας Ἰάκωβε:~

Θεοτοκίον.

Μαρία πάντων ἡ ἐλπὶς, τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποικίλων με πειρασμῶν, καὶ κινδύνων, Πάναγνε διάσωσον:~

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐξωστρακίσθη τῆς Ἐδὲμ, τῇ συμβουλῇ τῇ τῆς Εὔας, ὁ Ἀδὰμ σὺ δὲ πεισθεὶς συμβουλίᾳ, τῆς συζύγου σου σοφὲ, τοῦ Παραδείσου γέγονας, ἔνδον σὺν ταύτῃ χαίρων, πάντοτε Μάκαρ Ἀνδρόνικε:~

Ὁ Κεκρυμμένως καὶ σοφῶς, οἰκονομῶν πάντα Λόγος, καὶ βροτοὺς πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν, τοὺς ποθεινοὺς μεθίστησι. παῖδας ὑμῶν τοὺς δύο, τρίβον ἀθείαν δεικνὺς ὑμῖν:~

Τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, ἠλογηκότες ἀγάπης. τοῖς ἐν γῇ καταλιπόντες δὲ ταύτην, συνεδέθητε στοργῇ πνευματικῇ μακάριοι. ὅθεν καὶ νῦν οἰκεῖτε, ἔνθα Δικαίων σκηνώματα:~

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἀσυγκρίτως Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ τὴν βρότειον ἀρὰν, εἰς εὐλογίαν τρέψασα, ὕμνοις ἀεὶ τιμάσθω. αὕτη γὰρ ἡμῶν προΐστησι:~

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας. ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε:~

Κα. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγὸν, ἐσχηκώς σε μυοῦσαν τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν ἐμώρανας, τῶν Ἑλλήνων θεόπνευστε. καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωστὴρ καὶ διδάσκαλος. ἀσεβείας λόγοις, ῥυθμίζων τοὺς ἄφρονας. ὅθεν οἱ ῥυσθέντες, διὰ σοῦ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνοῦμέν σε. καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, θεηγόρε Ἰάκωβε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ:~

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρὸν, ὁλοψύχως ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, αὐτῷ ἠκολούθησας, θεοφόρε Ἀνδρόνικε, καὶ κοσμικοὺς θορύβους, καλῶς βδελυξάμενος, ἐν ταῖς ἐρήμοις Μάκαρ, προθύμως ἐξέδραμες. ἔνθα καὶ τὸν δρόμον, τῆς ἀσκήσεως Πάτερ, ἀμέμπτως διανύσας, τῷ Θεῷ συγγινόμενος. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανάμωμε. ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον. σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ παθήματα:~

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Αὐτός σε Κύριος, ὁ μόνος Ἅγιος, τῇ σεπτῇ ὁμηγύρει τῶν Μαθητῶν, Μάκαρ συνηρίθμησε, τὴν ἁγνήν σου καὶ λαμπρὰν, πολιτείαν προορώμενος:~

Θαυμάτων ἔμπλεως, τοῦ θείου Πνεύματος, γεγονὼς Θεοκήρυξ τερατουργεῖς. νόσους ἐφυγάδευσας, καὶ πονηρίας Πνεύ-

μα-

μάτων, τοὺς ἀνθρώπους ἠλάθυνας:~

Ἡ θεία ἔλλαμψις, ἐπιφοιτήσασα, τῇ καρδίᾳ σου Μάκαρ θεολαμπῆ, ταύτην ἀπειργάσατο, καὶ δεκτικὴν τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων κατεσκεύασε:~

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ σου, Παρθένε πάναγνε, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις καὶ τῶν βροτῶν, ἥνωνται συστήματα. τὸν εἰρηνάρχην γὰρ Χριστόν, καὶ Σωτῆρα πάντων τέτοκας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ ἱδρῶτες τῶν πόνων σου, οἱ ἐκ τῆς σαρκός σου ἐναποστάξαντες, ἱερώτατε Ἀνδρόνικε, εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου μετημείφθησαν.

Ὥσπερ φοῖνιξ ὑψίκομος, σὺ ἐν ταῖς ὀρεινοῖς Πάτερ ἐξήνθησας, καὶ Θεῷ ἐκαρποφόρησας, γλυκυτάτους πόνους τῶν καμάτων σου:~

Τῶν δακρύων τοῖς χεύμασι, τὴν τῆς ἐρημίας γῆν κατεδρόσισας. καρποφόρον δὲ ἀπέδειξας, τὴν ψυχήν σου πόνοις τῆς ἀσκήσεως:~

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας ὁ Κύριος, κόλπους τοὺς Πατρῴους τὴν σὴν κατῴκησε, μήτραν Κόρη τὴν πανάχραντον, καὶ τὸν Κόσμον ὅλον ἀνεκαίνισεν:~

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἡλίῳ Μάκαρ τῷ νοητῷ, σύνοικος τελῶν μαρμαρυγάς, σὺ τὰς ἐκεῖθεν δεχόμενος. ὅπερ κατ᾽ οὐσίαν πρῶτος ἐκεῖνός ἐστι, δεύτερος κατὰ χάριν γέγονας Ἔνδοξε:~

Νοῦν καθαρώτατον ἐσχηκώς, καὶ διαφανῆ εἰλικρινῆ, σὺ τὴν καρδίαν κτησάμενος, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν ἑώρακας, τὸν ἀκαταληψίᾳ κατανοούμενον.

Ὑποχωρεῖ σοι τῷ Μαθητῇ, πᾶσα προφητεία, καὶ πᾶσα νομοθεσία πανόλβιε. τὸν γὰρ ταύταις πάλαι προχαραττόμενον, αὐτοπτῶς ἠξιώθης Μάκαρ θεάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε προφητικῶς, ἔσχες ἐν γαστρί σου, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην καὶ Κύριον. ὃν ἀφράστῳ τρόπῳ Σεμνὴ γεγέννηκας, Παρθένος μετὰ τόκον ἄφθορος μείνασα:~

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὑμνήσωμεν Ἀνδρόνικον ᾄσμασι, πάντες πιστοί, καὶ τὴν τούτου σύνοικον, Ἀθανασίαν δοξάσωμεν:~

Οὐδ᾽ ὅλως ὥσπερ γέγραπται δέδωκας, σοῖς ὀφθαλμοῖς, ὕπνον οὐδὲ ἄνεσιν, τοῖς σοῖς κροτάφοις Ἀνδρόνικε:~

Ἐδόξασε τοῖς μύροις σε Κύριος, Μάκαρ τοὺς σοὺς πόνους προσδεξάμενος, ὡς θῦμα ὄντως εὐπρόσδεκτον:~ Δόξα.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ἐκύησας, Κόρη φρικτῶς, καὶ γάλακτι ἔθρεψας, βροτῶν τὴν φύσιν τὸν φέροντα:~

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ πόδες ὡραῖοί σου, τὴν εἰρήνην ἀπλανῶς, ὡς εὐαγγελιζόμενοι, τὴν εἰρήνην τὴν ὄντως ὑπερφυῆ, καὶ νοῦν ὑπερέχουσαν, Μαθητὰ τοῦ Κυρίου πανσεβάσμιε:~

Νοεῖν τὸ μυστήριον, καὶ κηρύττειν τὸ φρικτόν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἠξιώθης Ἰάκωβε πρωτουργοὺς, ἀκτῖνας δεξάμενος, παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ ὑψίστου Παμμακάριστε:~

Ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος, ἀνεδείχθης καὶ ναοὺς, τοὺς τῶν δαιμόνων ὤλεσας. καὶ ναοὺς ἐδομήσω τοὺς τοῦ Χριστοῦ, δυνάμει καὶ χάριτι, Ἀποστόλων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα:~

Θεοτοκίον.

Ἁπάντων δεσπόζουσα, τῶν κτισμάτων ὡς Θεόν, τὸν ἀγαθὸν γεννήσασα. τῶν πταισμάτων μου Πάναγνε τὰς οὐλάς, εἰς τέλος ἐξάλειψον, εὐσπλαγχνίᾳ χρωμένη τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ:~

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῆς φύσεως τὸ χαῦνον οὐδαμῶς, τὴν πρόθεσιν ἤμβλυνεν. ἥνπερ ἐκέκτησο, πρὸς τῶν πόνων ὦ Ὁσία τὰ σκάμματα.

Ἀμείψασα τὸ ἔνδυμα σαφῶς, τὴν φύσιν ἐλάνθανες. ὅθεν ἀνύποπτον, τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διήνυσας:~

Ἐγνώρισας τὸν σύζυγον τὸν σόν, ὁδῷ πορευόμενον, ᾧ καὶ συνώδευσας, μηδαμῶς τι πρὸς αὐτὸν ὁμιλήσασα:~

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων Γαβριὴλ σοι τὴν φωνήν, Κόρη νῦν προσάγομεν. χαῖρε ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ εὐλογημένη βοῶντές σοι:~

Ὁ Εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν:~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἑωσφόρον ἐκλάμποντα πᾶσαν κτίσιν, τὸν τοῦ Χριστοῦ αὐτόπτην καὶ θεηγόρον, ὕμνοις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, γεραίροντες τὴν τούτου πανήγυριν σήμερον. πρεσβεύει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν οὐρανόθεν τοῦ Λόγου μυηθέντα τὴν γνῶσιν, καὶ φανῶς τοῖς ἐν γῇ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, Ἰάκωβον τὸν μέγαν προῃρημένος, τοῦ Ἀλφαίου τὸν γόνον ἀνευφημῆσαι, σὲ δυσωπῶ καταπέμψαι μοι χάριν, Χριστὲ Ἰησοῦ, ὁ πλήσας Πνεύματος θείου τὸν σοφὸν Μαθητήν σου. καὶ Κήρυκα τοῦτον πᾶσι τοῖς πέρασι δωρησάμενος, καὶ πρέσβιν πρὸς σὲ εὐπρόσδεκτον. Πρεσβεύει γὰρ ἀεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, θ΄. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

Στίχ. Τὸν σταυρὸν Ἰάκωβος φέρων ἡδέως,
Ὡς ἔστι Σωτὴρ ἀξιόσεπτος δεικνύει.
Ἀμφ' ἐνάτῃ Ἰακὼβ ἐνὶ σταυρῷ τετάνυστο.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς Ματθαίου τοῦ Τελώνου καὶ Εὐαγγελιστοῦ. οὗτος ὁ Ἀπόστολος ἐξελθὼν εἰς τὸ κήρυγμα, πάντα τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη ζήλῳ θείῳ πυρποληθεὶς κατέστρεψε, νόσους ἀπελάσας καὶ πονηρίας πνευμάτων. διὸ καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἐθνῶν, σπέρμα θεῖον αὐτὸν ὠνόμασε. διαδραμὼν οὖν τὴν σύμπασαν ὡς ἐραστὴς τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὸ πάθος, καὶ τὸν θάνατον ἐζήλωσε, σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Στίχ. Σύσκηνον Ἀνδρόνικος Ἀθανασίαν,
Κόσμῳ τ' ἐν ἀσκήσει τε, κἀν Πόλῳ ἔχει.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἀνδρόνικος, ἦν ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ἀργυροπράτης τὸ ἐπιτήδευμα, εὐλαβὴς πάνυ, καὶ πλήρης ἀγαθῶν ἔργων, καὶ πλούσιος. ἔγημε δὲ γυναῖκα τὴν Ἀθανασίαν, σεμνὴν καὶ θεοφιλῆ καὶ αὐτὴν οὖσαν. μεθ' ἧς ἐπ' ἀγαθῷ συμφωνήσας, εἰς τρία διεῖλον ἀεὶ τὸν βίον αὐτῶν. καὶ τὸ μὲν ἓν μέρος, τοῖς πτωχοῖς ἀφθόνως παρεῖχον. τὸ δὲ ἕτερον, δάνειον παρεῖχον ἀμισθὶ τοῖς χρείαν ἔχουσι. τὴν δὲ τρίτην μερίδα, λόγῳ τοῦ ἀργυροπρατείου, καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ᾠκονόμουν. ἔτεκον δὲ δύο παῖδας, ἄρρεν, καὶ θῆλυ. τεχθέντων δὲ αὐτοῖς τούτων τῶν δύο παίδων, οὐκ ἔτι προσέθεντο προσεγγίσαι ἀλλήλοις. ἀλλ' ἦσαν ἀμφότεροι ἐν σωφροσύνῃ καὶ προσευχαῖς, καὶ ταῖς τῶν πτωχῶν καὶ νοσούντων εὐποιΐαις ἐνδελεχῶς σπουδάζοντες. μετὰ δὲ δώδεκα ἔτη τῆς αὐτῶν συνοικήσεως, ὄντων τῶν τέκνων αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ, ἣ ἀγάλλειν τοὺς γονεῖς εἶχον, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τεθνήκασιν ἀμφότερα. ὁ δὲ Μακάριος Ἀνδρόνικος, οὐδὲν ἀγενὲς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ἐνδειξάμενος, τὴν μακαρίαν μᾶλλον φωνὴν τοῦ Ἰὼβ ἐξεβόησεν. αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον, καὶ τὰ ἑξῆς. ἡ δὲ τούτου σύμβιος Ἀθανασία, ἀπαραμύθητον εἶχε τὴν λύπην. ὅθεν καὶ ταφέντων τῶν παιδίων ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ, οὐκ ἠθέλησεν ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν, λέγουσα, συναποθανοῦμαι καὶ αὐτή, καὶ συνταφήσομαι τοῖς τέκνοις μου. λαβόντος οὖν τοῦ Πατριάρχου τὸν Μακάριον Ἀνδρόνικον ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, χάριν παραμυθίας, ἡ γυνὴ οὐκ ἠνέχετο τοῦ Μαρτυρίου ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐκεῖ γοερῶς κοπτομένη. μεσούσης δὲ τῆς νυκτὸς, ὤφθη αὐτῇ ὁ Μάρτυς Ἰουλιανὸς, ἐν σχήματι Μοναχοῦ, λέγων αὐτῇ. τί ἔχεις ὦ γύναι; τί οὐκ ἐᾷς ἠρεμεῖν τοὺς ὧδε; ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα, ἔφη· μὴ βαρυνθῇς Κύριέ μου κατὰ τῆς δούλης σου, ἐπεὶ σφοδρὸν πόνον κέκτημαι. δύο γὰρ μόνα τέκνα ἔχουσα, σήμερον ἀμφότερα ἐξεκόμισα. ὁ δὲ λέγει αὐτῇ. μὴ κλαῖε περὶ αὐτῶν. λέγω γάρ σοι γύναι, ὅτι ὃν τρόπον ἀπαιτεῖ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τὴν βρῶσιν, καὶ ἀδύνατον μὴ δοῦναι ἑαυτῷ φαγεῖν, οὕτω καὶ τὰ νήπια ἀπαιτοῦσι τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, λέγοντα, Δικαιοκρίτα, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων ὧν ἐστερήθημεν, μὴ στερήσῃς ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων. ἡ δὲ, ἀκούσασα, κατενύγη, καὶ μετέβαλε τὸ πένθος εἰς χαρὰν, λέγουσα. ἄρα ζῶσι τὰ τέκνα μου ἐν Οὐρανοῖς, τί κλαίω; καὶ στραφεῖσα, ἐζήτει

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τὸν λαλήσαντα αὐτῇ Ἀββᾶν. καὶ περιελθοῦσα ὅλον τὸν Ναὸν, οὐχ εὗρε. καὶ λέγει τῷ θυρωρῷ, ποῦ ἐστιν ὁ Ἀββᾶς, ὁ εἰσελθὼν ἐνταῦθα ἄρτι; λέγει αὐτῇ ὁ θυρωρός. ὁρᾷς πάσας τὰς θύρας ἠσφαλισμένας, καὶ λέγεις, ποῦ ἐστὶν ἄρτι; ἔγνω δὲ ὁ θυρωρὸς, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν. ἡ δὲ φόβῳ συνχεθεῖσα, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ διηγήσατο τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἃ εἶδε, καὶ ᾐτήσατο βαλεῖν αὐτὴν εἰς Μοναστήριον. ὁ δὲ καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἦν τοῦτο ποθῶν, ἀσμένως τὸν λόγον δεξάμενος, δέδωκε πλεῖστον μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ τοῖς πτωχοῖς, καὶ τοὺς ὠνητοὺς τῶν δούλων ἠλευθέρωσε, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, ἀνέθετο τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, παραγγείλας αὐτῷ, ποιῆσαι νοσοκομεῖα καὶ ξενοδοχεῖα Μοναχῶν. αὐτὸς δὲ μικρὰ ἐφόδια λαβὼν, ἐξῆλθε νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως, αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μόνοι. ἡ δὲ μακαρία Ἀθανασία, μακρόθεν ἰδοῦσα τὸν οἶκον αὐτῆς, ἀναβλέψασα εἰς τὸν Οὐρανὸν εἶπεν. ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῇ Σάῤῥᾳ, Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω, αὐτὸς τανῦν ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου. ἰδοὺ γὰρ κατελείψαμεν τὸν οἶκον ἡμῶν ἀνεῳγμένον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ κλείσῃς ἡμῖν τὴν θύραν τῆς Βασιλείας σου. καὶ κλαύσαντες ἀμφότεροι, ἀπῆλθον. καὶ φθάσαντες εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, προσεκύνησαν. καὶ συνέτυχον πολλοῖς Πατράσιν. ὑποστρέψαντες δὲ ἐκεῖθεν, ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι εἰς τὸν Ἀββᾶν Δανιήλ. καὶ αἰτησαμένων αὐτῶν ἀναθῆναι τὴν Ἀθανασίαν ἐν Μοναστηρίῳ, ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ταβεννησιωτῶν. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος δεξάμενος τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα παρὰ τοῦ γέροντος, ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἔτη, ιβ'. διελθόντων δὲ τῶν δώδεκα ἐτῶν, παρεκάλεσε τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ, συγχωρῆσαι ἀπελθεῖν αὖθις εἰς προσκύνησιν τῶν ἁγίων τόπων. ὁ δὲ ποιήσας εὐχὴν, ἀπέλυσεν αὐτόν. ὁδεύων δὲ ὁ ὅσιος Ἀνδρόνικος κατὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐκάθισεν ὑποκάτω φυτοῦ, ἵνα ἀναψύξῃ ἀπὸ τοῦ καύματος. καὶ ἰδοὺ κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπερχομένη καὶ αὐτὴ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, συνήντησε τῷ ὁμοζύγῳ αὐτῆς Ἀνδρονίκῳ. καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλους, ἐκείνη μὲν ἀνεγνώρισεν αὐτὸν, ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐγνώρισεν αὐτὴν, διὰ τὸ μαρανθῆναι τὸ κάλλος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀσκήσεως, καὶ ὡς Αἰθίοπα αὐτὴν φαίνεσθαι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἐκείνη. ποῦ ἀπέρχῃ Κύριε Ἀββᾶ. λέγει αὐτῇ, εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. λέγει αὐτῷ. ἐκεῖ βούλομαι κἀγὼ ἀπελθεῖν. λέγει οὖν αὐτῇ. θέλεις ὁδεῦσαι ἡμᾶς ἀμφοτέρους ὁμοῦ; λέγει αὐτῷ, ὡς κελεύεις, πλὴν ὡς μὴ ὄντος μου, οὕτως ὁδεύσωμεν σιωπῶντες. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἔφη, ὡς κελεύεις. λέγει αὐτῷ. ὄντως οὐκ εἶ μαθητὴς τοῦ Ἀββᾶ Δανιήλ; λέγει αὐτῇ, ναί. καὶ λέγει αὐτῷ. οὐκ Ἀνδρόνικος ὀνομάζῃ; λέγει αὐτῇ, ναί. εἶπεν αὐτῷ. αἱ εὐχαὶ τοῦ γέροντος συνοδεύσουσιν ἡμῖν. λέγει ὁ Ἀνδρόνικος, ἀμήν. καὶ συνώδευσαν ἀμφότεροι. καὶ προσκυνήσαντες τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν σιωπῶντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. καὶ λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος (οὕτω γὰρ μετωνομάσθη ἡ Ἀθανασία) τῷ Ἀνδρονίκῳ. θέλεις ἵνα μείνωμεν ὁμοῦ εἰς κελλίον; λέγει ὁ Ἀνδρόνικος· ὡς κελεύεις. ἀλλὰ θέλω πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ λαβεῖν τὴν εὐχὴν τοῦ γέροντος. λέγει αὐτῷ, ὕπαγε. καὶ μένω σε εἰς τὸ ὀκτωκαιδέκατον. καὶ ἐὰν ὑπομένῃς μεῖναι μετ' ἐμοῦ σιωπηρῶς, ὡς ὡδεύσαμεν, ἐλθέ. εἰδὲ μὴ, οὐκ ἐλεύσῃ. ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀνήγγειλε τῷ γέροντι τὰ περὶ τοῦ πράγματος. ὁ δὲ γέρων, εἶπεν αὐτῷ. ὕπαγε, ἀγάπα τὴν σιωπὴν, καὶ μεῖνον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Μοναχὸς γάρ ἐστιν ὡς δεῖ εἶναι. ἐπαναλύσαντος δὲ αὐτοῦ, ἔμειναν ὁμοῦ, ὅ,τε Ἀθανάσιος, καὶ ἡ αὐτοῦ σύζυγος, ἄλλα ιβ'. ἔτη, καὶ οὐκ ἐγνώσθη αὐτῷ, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐστι. πολλάκις οὖν ἤρχετο ὁ γέρων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῶν, διαλεγόμενος αὐτοῖς τὰ περὶ ὠφελείας. ἅπαξ οὖν ἀνελθόντος τοῦ γέροντος, καὶ συνταξαμένου αὐτοῖς, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἔδραμεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁ Ἀββᾶς Ἀνδρόνικος, καὶ καταλαβὼν αὐτὸν λέγει, ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος ὑπάγει πρὸς Κύριον. καὶ ἐπαναλύσας ὁ γέρων, εὗρεν αὐ-

τὸν

τὸν πυρετῷ συνεχόμενον. καὶ ἤρξατο κλαίειν ὁ Ἀββᾶς Ἀθανάσιος. λέγει αὐτῷ ὁ γέρων. ἀντὶ τοῦ χαρῆναί σε, ὅτι ἀπέρχῃ ἀπαντῆσαι Θεῷ, κλαίεις; ἡ δὲ ἔφη. οὐ κλαίω, εἰμὴ διὰ τὸν Ἀββᾶν Ἀνδρόνικον, ἀλλὰ ποίησον ἀγάπην, καὶ μετὰ τὸ θάψαι με, εὑρήσεις πινάκιον κείμενον πρὸς κεφαλῆς μου, καὶ ἀνάγνωθι αὐτὸ, καὶ δὸς αὐτὸ τῷ Ἀββᾷ Ἀνδρονίκῳ. καὶ ποιησάντων εὐχὴν, ἐκοιμώμησε, καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ. ἦλθον δὲ κηδεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ τῇ φύσει εὑρέθη γυνή. καὶ ἠκούσθη εἰς ὅλην τὴν Λαύραν. καὶ πέμψας ὁ γέρων, ἀνήνεγκεν ὅλην τὴν σκήτην, καὶ τοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον οἰκοῦντας ἀδελφοὺς, καὶ ἀνῆλθον πᾶσαι αἱ Λαῦραι Ἀλεξανδρείας, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνῆλθε, καὶ οἱ σκητιῶται λευκοφοροῦντες. οὕτως γὰρ ἐστὶν ἔθος ἐν τῇ σκήτῃ. μετὰ κλάδων οὖν καὶ βαΐων, ἐξεκόμισαν τὸ τίμιον λείψανον Ἀθανασίας, δοξάζοντες τὸν Θεὸν, τὸν τοσαύτην ὑπομονὴν παρασχόντα τῇ γυναικί. ἔμεινε δὲ ὁ γέρων, τὰ ἕβδομα τελέσαι τῆς Μακαρίας Ἀθανασίας. καὶ μετὰ ταῦτα ἠθέλησε λαβεῖν μεθ᾽ ἑαυτοῦ τὸν Ἀββᾶν Ἀνδρόνικον. ὁ δὲ, οὐκ ἠνέσχετο, λέγων. μετὰ τῆς κυρίας μου τελευτήσω. καὶ πάλιν συνταξαμένου τοῦ γέροντος, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, φθάνει αὐτὸν ἀδελφὸς λέγων. ὁ Ἀββᾶς Ἀνδρόνικος, πυρετῷ συνέχεται. καὶ πάλιν ἔπεμψεν ὁ γέρων ἐν τῇ σκήτῃ, λέγων. δεῦτε ἀνέλθετε, ὅτι ὁ Ἀββᾶς Ἀνδρόνικος ἀκολουθεῖ τῷ ἀδελφῷ Ἀθανασίῳ. οἱ δὲ ἀνῆλθον, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ζῶντα. καὶ εὐλογηθέντων αὐτῶν παρ᾽ αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ. ἐγένετο οὖν στάσις μεταξὺ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου, καὶ τῶν σκητιωτῶν, περὶ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, πότερον τῶν μερῶν λήψεται αὐτό. μόλις οὖν κατέπαυσεν αὐτοὺς ὁ γέρων, ἐάσαι αὐτὸ ἐκεῖσε συνταφῆναι μετὰ τῆς συναγωνιστοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίας. καὶ οὕτως ἐπαύσαντο τῆς φιλονεικίας ἀμφότεροι, δοξάζοντες τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Πουπλίας.

Στ. Ῥυσθεῖσα Κόσμου τῆς πλάνης ἡ Πουπλία,
Πόλου πρόσεισι φωλεοῖς ὡς στρουθίον.

Αὕτη κατὰ τοὺς καιροὺς Ἰουλιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς γενομένη, γάμου τὸ πρῶτον ἐπὶ μικρὸν κοινωνήσασα, καὶ καρπὸν ἄξιον τῷ Θεῷ προσενέγκασα τὸν Πρεσβύτερον Ἰωάννην, ὃς πολλάκις προέστη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀεὶ τὴν ἡγεμονίαν δι᾽ ἄκραν ταπείνωσιν ἔφυγεν. ὕστερον δὲ διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν αὐτοῦ τὴν ἀγαθὴν, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας, Διάκονος ἐχρημάτισε, καὶ χοροῦ ἱερῶν Παρθένων ἐξῆρχε. τοῦ γοῦν Ἰουλιανοῦ τότε τὴν Ἀντιοχέων ἐπιδημήσαντος, καὶ πολλὴν δεισιδαιμονίαν κεκτημένου, καὶ πάντας ἐκκαλουμένου τοῖς δαίμοσι σέβας προσενεγκεῖν, αὕτη ἡ τιμία γραῦς τοῦ παραβάτου Ἰουλιανοῦ παρόντος, ἀπήρξατο ψάλλειν γεγονωτέρον σὺν ταῖς Παρθένοις, τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύρεον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. διὰ ταῦτα ἑλκυσθεῖσα, κατὰ τῶν παρειῶν τύπτεται σφοδρῶς, ὥστε καὶ τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ ταύτης αἵματι. ὁ δὲ θάνατος αὐτῆς, ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν παραβάτην ἐταμιεύθη. αὕτη διαρκέσασα χρόνον, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου.

Στ. Εἰς ὕψος ἀρθεὶς ἀρετῶν θεῖος Πέτρος,
Τὸν χοῦν ἀπεκδὺς, ὕψος Οὐρανοῦ φθάνει.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀνὴρ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰωάννου Θεοφίλου, ὁρμώμενος ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν ἐπαρχίας, Θεοφίλου καὶ Εὐδοκίας γέννημα, καὶ κάλλει καὶ μεγέθει, καὶ ῥώμῃ σώματος σεμνυνόμενος. ὃς δι᾽ αὐτὸ τοῦτο, Κώμης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ζώννυται. διαπρέψας δὲ ἐν τῇ στρατείᾳ χρόνον οὐχὶ συχνὸν, πάντων καταφρονήσας, τὸν μονήρη βίον μετέρχεται, τὴν κόμην ἔν τινι Μοναστηρίῳ Δαφνεῶνι προσαγορευομένῳ κειράμενος, καὶ Πέτρος ἀντὶ Λέοντος ὀνομασθείς. ἔπειτα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ γέγονεν. εἶτα τοὺς ἁγίους τόπους κατείληφεν. εἶθ᾽ οὕτως τὴν Λαοδίκειαν καὶ τὴν Ἀττάλειαν. πάντα δὲ πόνον τὸν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, καὶ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τὸν ἀπαίδευτον θυμὸν ὑπενεγκὼν, αὖθις κατὰ τὸν Ὄλυμπον γίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς

πολι-

πολιτείας αὐτοῦ καὶ ἀρετῆς ὕψος, τοῖς Βασιλεῦσι κατάδηλον γέγονε, πείθει αὐτὸν Βασίλειος ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ γενέσθαι. ἐν ᾗ πολλὰ κατὰ Θεὸν ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Δωρόθεος ὁ ἀοίδιμος, Ἐπίσκοπος γέγονε Πόλεως Τύρου, πᾶσαν γραφικὴν ἐπιστάμενος ἱστορίαν. καὶ τὸν μὲν φυγὼν διὰ τὸν διωγμόν. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, καὶ Λικινίου, καταλαβὼν πάλιν τὴν Τύρον, ἐποίμαινε τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, μέχρι Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. καὶ ἐπεὶ οὐ φανερῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς τὸ πρότερον διὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐφώνευσεν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ὁ Ἰουλιανὸς τοὺς Χριστιανοὺς, ἀκούσας ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τύρου, καὶ κατέλαβε τὴν χώραν τῆς Θράκης, ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖ τοὺς εἰδωλολάτρας διέφυγε. κρατηθεὶς γὰρ παρὰ τῶν Ἰουλιανοῦ ἀρχόντων, καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπομείνας, καὶ γέρων ὤν, ἑκατὸν γὰρ ἑπτὰ ἐτῶν ὑπῆρχεν. ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τὴν μακαρίαν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραὰμ, καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ.

Στ. Τίς οἶκος ἐστὶν Ἀβραὰμ τεθνηκότος;
Οὐ κόλπος ἄλλος, οἶκος ὡς τῷ Λαζάρῳ.
Ὑπῆρξε Λὼτ Οὐρανὸς Σιγὼρ μέγα.
Εἰς ὃν φθάσας πέφευγεν, ὡς πῦρ τὸν βίον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἡλίῳ φωτοχυσίᾳ, πεπυρσευμένος Ἀπόστολε. τοὺς ἐν ζόφῳ δεινῷ, ἀγνωσίας κεκρατημένους ἐφώτισας. εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεός :~

Λαμπάσι καὶ φρυκτωρίαις, λελαμπρυσμένον τοῦ Πνεύματος. τῶν ἐθνῶν ἡ πληθὺς, ἀπόρρημα θεῖόν σε ὀνομάζει κραυγάζουσα, εὐλογητὸς εἶ Κύριε :~

Φρονήσει κεκοσμημένος, Θεοδωρήτῳ κατέλυσας, τὴν τοῦ Κόσμου σοφίαν θεοφρόνως. κραυγάζων Ἰάκωβε, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Υἱὸν ἁγιωτέρα, Παρθενομήτωρ γεγένησαι. συλλαβοῦσα Θεὸν, ὃν ὑμνοῦντες ἀπαύστως κραυγάζομεν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄλαι καυχώμενον ἀμέτρως, τὸν ἀρχέκακον συλλήψεσθαι τὴν Κτίσιν, ὡς στρουθίον οἰκτρὸν κατέρραξας δυνάμει, θωρακισθεὶς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τῇ πανοπλίᾳ :~

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου, ἠκολούθησας Κυρίῳ ὁλοψύχως, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ τετύχηκας τῆς θείας, ὡς πληρωτὴς Ἀμβρόσιε, τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων.

Εἴκρυσι χάριν ἡ τῶν μύρων, τὴν πρὸς Κύριον σὴν Πάτερ παρρησίαν. τῶν ὑδάτων καὶ γὰρ, τὴν χύσιν ἐκμιμεῖται, εἰς σωτηρίαν πάντοτε, καὶ πιστῶν προχεομένη.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ μου τὴν φύσιν, ὁ παντέλειος ἀρρήτως νηπιάζει, καὶ ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς, προέρχεται ὁ λόγῳ, παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ συνέχων καὶ κρατύνων.

Ὠδὴ, η'. Νόμων Πατρῴων οἱ.

Ἱερομύστης τὰ οὐράνια, μεμυημένος Μάκαρ ὄντως μυστήρια, διελήλυθας τὴν σύμπασαν, Οἰκουμένην κηρύττων μεγαλοφώνως, λόγον τὸν τῆς πίστεως Χριστοῦ. καὶ διδάσκων Ἀπόστολε, τὴν ἀπόρρητον χάριν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας :~

Ὄλβιος ἔφυς καὶ Μακάριος, ἠξιωμένος πάσης μακαριότητος. ὡς συνόμιλος καὶ σύνοικος γεγονὼς τοῦ Δεσπότου, καὶ τὴν ἐκχέαν ὄντως ἀληθείαν πλουτήσας, καὶ τῷ λόγῳ γηθόμενος ἀναμέλπων καὶ ψάλλων. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὑπὸρ τοῦ Κόσμου πρέσβυ ἄριστος, πρὸς τὸν Σωτῆρα σπεῦδε Μάκαρ Ἰάκωβε. ἐξαιτούμενος τὴν ἄνωθεν καὶ πλουσίαν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς εὐφημοῦσί σε πιστῶς, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τῆς σωτηρίας πᾶσι πρόξενος, Θεογεννῆτορ ὤφθης μόνη παγύμνητε, τὸν σωτήριον γεννήσασα, Θεοῦ Θεὸν Λόγον. δι' οὗ Κόσμος σέσωσται τῆς πάλαι κατάρας, καὶ τοῖς πίστει κραυγάζουσιν, εὐλογίαν πηγάζει. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ῥαῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς καταρδεύσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἄρουραν ἐδρέψω, τὴν ἐκ τῶν θαυμάτων, ἀντίδοσιν πλουσίαν.

Ῥευματισθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, προσβοῶ τῷ θείῳ σου φαρμάκῳ, ταύτην θεραπεύσαις, θεράπον τοῦ Κυρίου.

Δόξα.

Ἣν ὑπεράρχιον οἱ πιστοὶ ἀνυμνοῦμεν, εὐσεβῶς Τριάδα παναγίαν. τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τὰ πάντα ἀγαγοῦσαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Δανιὴλ σε προθεωρεῖ ὄρος, Κόρη ἀλαξεύτως ἐξ οὗ ἀπετμήθη, λίθος ὁ συντρίψας, βωμοὺς τοὺς τῶν εἰδώλων.

Ὁ Εἱρμός.

” Ὃν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἔφανας Κόσμῳ, ὥσπερ ἀστραπή, διαφέγγων τοὺς ἐν τῷ σκότει, πάλαι καὶ σκιᾷ τῆς ἀγνωσίας καθημένους, ἕλκων πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, τοῦ σαρκωθέντος μονογενοῦς Υἱοῦ, οὗ αὐτόπτης ἐγένου Μάκαρ, καὶ δραστικὸς ὑπηρέτης, ὃν μεγαλύνομεν.

Βιαίαν Μάκαρ τὴν ἐξ Οὐρανοῦ, φερομένην πνοὴν ἐδέξω. γλώσσαις τε πυρίπνοον πλουτήσας καταφλέγεις, δίκην ἀκανθῶν τὴν ἄθεον Κόσμου σοφίαν, φωτιστικαῖς αὐγαῖς τοῦ κηρύγματος Χριστοῦ, λάμπων καὶ τὴν ἀχλὺν, διαλύων θεομακάριστε.

Ὡραϊσμένος κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θεόφρον τῷ τοῦ Δεσπότου. καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόσιν, ἐξαστράπτεις. καὶ περιχαρῶς Ἰάκωβε, περιπολεύεις περὶ τὸν θρόνον, ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ. ἔνθα τῶν Ἀποστόλων, χορεῖαι μακαριώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀπειράνδρως ἔχουσα ἐν γαστρί σου τὸν Λόγον, οὕτως ἀφθόρως τίκτεις, διαμείνασα Παρθένος Θεοτόκε, τὸν Ἐμμανουὴλ ὑπάρχοντα, τοῦτο κἀκεῖνο. καὶ γὰρ ὁμοῦ Θεός τε καὶ ἄνθρωπος ἐστί. τοῦτον διπλοῦν τῇ φύσει εἰδότες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Μετέσχες τῶν προσκαίρων, χαίρων πρὸς τὰ ἄνω, καὶ σὺν Πᾶσιν ἁγίοις σκηνώσας, ἡμῶν, τῶν μεμνημένων σου Πάτερ, μέμνησο πάντοτε.

Ἐκβλύζεις τὴν τῶν μύρων, χάριν ἀκενώτως, καὶ τοῖς προστρέχουσι πᾶσι, παρέχεις πιστῶς, τῶν νοσημάτων τὴν λύσιν, Πάτερ Ἀνδρόνικε.

Προσδέχου μου τὸν ὕμνον, ὦ δυὰς Ὁσίων, καὶ ἀμοιβήν μοι παράσχου, τὴν σὴν πρὸς Θεὸν, ἱκετηρίαν πταισμάτων, ἐκλυτρουμένην με.

Θεοτοκίον.

Ὑπέγραψε σὴν μήτραν, πάλαι τοὺς τρεῖς Παῖδας, μὴ καταφλέξασα κάμινος, Κόρη ἁγνή. καὶ γὰρ ἀφλέκτως ἐδέξω, πῦρ τῆς Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

” Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκου.

Ὡς μύστης καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότου, Ἰάκωβε θεοκήρυξ. τοῦτον δυσώπει ἱκέτευε, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια. καὶ ἱλασμὸν παράσχου ἡμῖν, ἁμαρτιῶν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἣν οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε προηγόρευσαν, στάμνον τε καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν. ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνυμνοῦμεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ι'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡλίου λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε. τὴν Κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Εὐλάμπιε Μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα, διό-

διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος. ξύλῳ ἀρτώμενος, καὶ θηρείοις βρῶμα, διδόμενος Μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης τῇ θείᾳ χάριτι. καὶ νίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε. διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύνως γεραίρομεν.

Τὴν Εὔαν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἔτρωσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνασα στεῤῥῶς, σώματος τρῶσιν καὶ πᾶσαν βάσανον. διὸ μεθέξει κρείττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἡ φιλαδελφία, ἡ ὁμωνυμία συγκραθεῖσα, καὶ ἡ ἁγνεία, τῇ ἀπαθείᾳ συμμιχθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε, τῆς γνώμης τὸ εὔτονον. ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθούμενος, Κόσμος ὅλος καταπεφρόνηται. ὢ τοῦ θαύματος. ὁ ὄφις νενέκρωται, καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήσας, ὑποχθονίοις αὐταδέλφοις Μάρτυσι καταπέπτωκεν, Εὐλαμπίου τοῦ σοφοῦ, καὶ Εὐλαμπίας. τούτοις ἐξοχωτάτοις ᾄσμασι βοήσωμεν. οἱ καλῶς ἐν Χριστῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσασθε τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα. ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα. ὁ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς πολυέλεε. Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν Αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Τῷ τῆς Τριάδος φωτί, ἡ αὐτάδελφος ξυνωρὶς λαμπρυνθεῖσα, τῶν Τυράννων τὴν ὠμότητα κατέβαλεν. ὅθεν καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, χορεύοντες ἔψαλλον. ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; καὶ πρὸς ἔνθεον δόξαν ἀποβλέποντες, οὐρανίου δόξης κατηξιώθησαν, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα. καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ, καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον, ποιεῖν με τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν. ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μήτηρ ἀπειρόγαμος, Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῦ σταυρῷ ὁμιλήσαντος. καὶ πάθη μειώσαντος, τοῖς τιμίοις τούτου, πάθεσι καὶ πόνοις, ὥσπερ ὑπέμεινεν ἑκών, διὰ τὸ σῶσαι βροτοὺς ἐν χάριτι. διὸ κἀμὲ δυσώπησον, σωθῆναι σαῖς παρακλήσεσι, Μητροπάρθενε Δέσποινα, τῶν Ἀγγέλων ὑπέρτιμε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν λαμπρὰν ὑμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς φανωτάταις ἀκτῖσι τῆς τριλαμποῦς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐλλαμπόμενοι αὐγῆς, φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν, τὴν πανέορτον ὑμῶν, μνήμην γεραίρουσιν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτει μαρμαρυγάς, ἡ σεπτὴ καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων Ἑορτή.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τί. ὃ τῆς γῆς τὰ πέρατα ἀεί, καταυγάζει μυστικῶς, ἀθένει τοῦ Πνεύματος.

Νέῳ ἐν σώματι Μάρτυς τὸν παλαιὸν, τῆς κακίας ἄρχοντα, κατεπάλαισας στεῤῥῶς, ὑπομείνας βάσανα καὶ πῦρ, καὶ δεινῶν ἐπιφορὰς, μάκαρ Εὐλάμπιε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι Παρθένε προγονικῆς, καταδίκης Ἄχραντε, τῇ γεννήσει σου σαφῶς, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων σε ἀεὶ, μακαρίζομεν πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ῥώμας ἰσχύσας στεῤῥῶς, ὑπομείνας βασάνους, καὶ πικρὰς τιμωρίας, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, μειρούμενος προφανῶς, ταῖς ἐλπίσιν, ἔνδοξε Εὐλάμπιε.

Μαρτύρων εὔκλειαν φαιδρὰν, περικείμενον Μάρτυς, καθορῶσά σε ὅλην, ταῖς βασάνοις ἑαυτὴν, ἐκδέδωκεν ἡ σεμνὴ, Εὐλαμπία, ἀδελφὰ φρονοῦσά σοι.

Ποθήσας Μάρτυς τὸν Χριστὸν, τὰ ὁρώμενα πάντα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, τῶν τυραννούντων ὁρμὰς, Εὐλάμπιε ἀθλητὰ, ὀλεθρίας πίστει τροπωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι πάσης πονηρᾶς, ἁμαρτιῶν ἐφόδου, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ, Θεοτόκε Πανάγνε ἱκέτευε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγα-
” θὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
” ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη τὰ χαλεπὰ, ἀθληταὶ παριδόντες καρτερικῶς, ὡς Ἥλιος χάριτι, τοῦ Σωτῆρος ἐλάμψατε. ἀδελφικῇ στοργῇ δὲ, ἐνθέως συνδούμενοι, ἐφ' ὁμοίοις πόνοις, λαμπρῶς ἐδοξάσθητε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἐξ ὕψους ἐδέξασθε, θεραπεύειν νοσήματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, σῷ λιμένι καθόρμισον, Παναγία Θεόνυμφε. σὺ γάρ μου λιμὴν τῆς ψυχῆς, ἀγωγίμων πταισμάτων λυτροῦσά με, καὶ ψυχήν μου πρὸς ὕψος ἀνάγουσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου ὑμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ῥείων χάσματα, θηρῶν ἐφίμωσας. ἐπικλήσεσι θείαις ἀγγελικῇ, δόξῃ καλλυνόμενος, καὶ Μαρτυρίου ἱδρῶσι, φωταυγίαις λαμπρυνόμενος.

Ναόν σε ἔμψυχον, Ναὸν πανάγιον, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις Μάρτυς σοφὲ, εὕρατο Εὐλάμπιε. ᾧ κραταιούμενος Ναοὺς, τῶν εἰδώλων κατηδάφισας.

Ὑπῆρξας ἄσειστος, ἀκαταπτόητος, ἀπερίτρεπτος πάσαις ἐπιβουλαῖς, χαλεπῶν κολάσεων, κραταιουμένη ἐν Χριστῷ, Εὐλαμπία πανοίδιμε.

Μαρτύρων αἵμασι καλλωπιζόμενοι, καὶ ὁμόνοιαν πίστει ἀδελφικῇ, σώζοντες Μακάριοι, τῶν διωκτῶν τὰς ζοφερὰς, ἐπινοίας διεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόῤῥωθεν, ἐμφαντικώτατα, Ἀββακούμ σε ἐκάλει ὄρος Ἁγνὴ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὡς ὄρθρος ἔλαμψας ἀπρεπῆς, ὡς ἡμερινὸς ὄντως ἀστὴρ, ὡς φαεινότατος Ἥλιος, ἄθλων καὶ σημείων μαρμαρυγαῖς τοὺς πιστοὺς, ἐνθέως καταυγάζων, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Μεγί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μεγίστους πόνους ἐγκαρτερῶν, καὶ τὰς ἀνενδότους τῶν δεινῶν ἐπιφορὰς λογιζόμενος, Μάρτυς ὡς ἡδύστους τρυφὰς Εὐλάμπιε, τὰς θείας ἀντιδόσεις, χαίρων κεκλήρωσαι.

Αἱμάτων ῥεῖθρα Μάρτυς σεμνή, χέουσα ἐκ τῆς σῶ τῆς τρυφῆς, σὺ τὸν χειμάῤῥουν παρέδραμες. καὶ τὴν δι' αἰῶνος δόξαν ἀμάραντον. καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ, τερπνὴν ἀπόλαυσιν :—

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, Ἄχραντε παναμώμε Ἁγνή, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον. σὺ γὰρ τὸν πάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν Σταυρῷ καθελόντα τούτου τὸ φρύαγμα :—

Ὠδὴ, ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τεινόμενοι Μάρτυρες, καὶ στρεβλούμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ ῥιπτόμενοι, καὶ μεληδὸν κοπτόμενοι καὶ πυρὶ, ξύλῳ φλεγόμενοι, τὴν ἀμώμητον πίστιν οὐκ ἠρνήσασθε :—

Ὑψούμενα κύματα, τῶν κολάσεων σφοδρῶς, δικαστικαῖς προστάξεσι. τὸ στιβαρὸν τῆς γνώμης τῶν ἀθλητῶν, βυθίσαι οὐκ ἴσχυσε. τῇ γὰρ θείᾳ παλάμῃ ἐκρατύνοντο.

Ῥοαῖς ἀπεπνίξατε, Φαραὼ τὸν δυσμενῆ, τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος. τὴν δὲ Χριστοῦ ἡδράσατε εὐσεβῶς, ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἐκκλησίαν, τῇ πίστει ἀναθάλλουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος κεχένωται, ἐν τῇ μήτρα σου Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον. καὶ τὸν χειμάῤῥουν ἅπαντα τῆς τρυφῆς, ἐπότισε Δέσποινα, καὶ τὴν Κτίσιν φθαρεῖσαν ἐκαινούργησεν :—

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα. τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. οὗτοι γὰρ τῶν τυραννούντων μηχανουργίας, ἤχυναν τῇ δυναστείᾳ τοῦ σταυρωθέντος. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθησαν, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα :—

Ὁ Οἶκος.

Τὴν δυάδα πιστοὶ τῶν Ἀθλοφόρων, σήμερον ἐν ᾠδαῖς ἱεραῖς καὶ ὕμνοις εὐφημήσωμεν. ὅτι τῶν εἰδώλων καθεῖλον τὴν πλάνην, πολυθείας πῦρ κατασβέσαντες. καὶ δαίμονας ᾔσχυναν, τῶν δὲ Τυράννων θυμὸν οὐκ ἔπτυξαν, ξίφη τε καὶ πῦρ μὴ δειλιάσαντες, οὔτε θηρίων ὁρμὰς ἀγρίων, ἀγωνισάμενοι καλῶς. Εὐλάμπιος ὁ εὐκλεὴς σὺν τῇ σεπτῇ Εὐλαμπίᾳ, ἀδελφοὶ σύναθλοι δειχθέντες, Μαρτύρων δόξα ὁμοῦ καὶ καύχημα :—

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ι΄. τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Στ. Καὶ προφθάσασα τὴν τομὴν, Εὐλαμπία,

Εὐλαμπίῳ τμηθέντι κοινωνεῖ στέφους.

Τμήθη τῇ δεκάτῃ Εὐλάμπιος, ἔνθαν ἀδελφός.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῇ Πόλει, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. κατεκρύπτοντο δὲ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἐν τῷ ὄρει, οἵτινες ἀπέστειλαν τὸν ἅγιον Εὐλάμπιον ἀγοράσαι ἄρτους ἐν τῇ Πόλει. ὁ δὲ ἀπελθὼν, καὶ ἰδὼν γράμματα προτεθειμένα τῶν Βασιλικῶν διατάξεων, καὶ ταῦτα ἀναγινώσκων, ἐκρατήθη παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν. καὶ κρατηθεὶς παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανόν. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τῶν εἰδώλων ὡς θύσων, ἐπέταξε τῷ Ἄρει πεσεῖν, καὶ πεσὼν, συνετρίβη. τιμωρουμένου δὲ αὐτοῦ, Εὐλαμπία ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθοῦσα, ἐδυσώπει τὸν ἅγιον Εὐλάμπιον, εὔξασθαι ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ συμμαρτυρῆσαι αὐτῷ. ἐμβληθέντων δὲ εἰς λέβητα καχλάζοντα, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντων, ἐπίστευσαν ἄνδρες διακόσιοι. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀπεκεφαλίσθησαν :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων Διακοσίων Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ ἁγίῳ Εὐλαμπίῳ.

Στ. Ἀνδρῶν τετραπλῆν οἶδα πεντηκοντάδα.

Ξίφει τελειωθεῖσαν. ὢ θεῖον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιανοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἢ. Ὁ Βασιανὸς τὸν κάτω λιπὼν βίον,
Χαίρων πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνω χωρεῖ βάσιν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Βασιανὸς, ὑπῆρχεν ἐξ ἀνατολῶν τῆς Σύρων χώρας. ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοσοῦτον διέλαμψεν ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν, ὡς καὶ Ναὸν κτίσαι ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τὸν Βασιλέα, ὃς καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐστίν. ἐπληθύνθη δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὡς εἰς τριακοσίους. ἐξ ὧν ἦν καὶ ἡ ἁγία Ματρῶνα. οὕτω δὲ βιώσας, καὶ πολλοὺς τῷ Θεῷ προσαγαγὼν, καὶ νόσους θεραπεύσας, καὶ θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς γεγονὼς, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Οὗτος ὁ Μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Θεόφιλος πρὸς τριῶν σταδίων Τιβεριουπόλεως γεννηθεὶς, παρὰ εὐσεβῶν γονέων καὶ χριστιανῶν, τελετῆς ὢν, τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἀναγεννηθεὶς, λαβόντες αὐτὸν οἱ γονεῖς, ἀνέδραμον πρὸς τὸ Σελεύκιον ὄρος· καὶ εὑρόντες τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Στέφανον, καὶ τὴν ἐκείνου εὐλογίαν δεξάμενοι, οἴκαδε ἀνεχώρουν. ἔκτοτε οὖν σχολάζων ἦν ὁ παῖς τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. εἰς τρισκαιδέκατον δὲ φθάσας χρόνον, πρὸς τὸν Ὁσιώτατον ἀνέδραμε Στέφανον. ὃν καὶ ἰδὼν, τίνος χάριν ὦ τέκνον ἔφη πρὸς ἡμᾶς ἐλήλυθας; ὁ δὲ παῖς ἐπεκρίνατο, κέκληκάς με Πάτερ. καὶ ἀφεὶς τοὺς γονεῖς, ἦλθον πρὸς σέ. πότε τέκνον ὁ Ὅσιος ἔφη; καὶ τίσι εἴρηκα; ἐν τῷ ἀγριδίῳ περιπατοῦντι εἴρηκας. τέκνον Θεόφιλε, ἀπεμάκρυνας τὸν Κύριον λέγοντα, ἆρον τὸν σταυρόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. ἐπὶ τούτῳ πληγεὶς τὴν καρδίαν, ἠκολούθουν σοι μέχρι τοῦ πυλῶνος. καὶ εὑρὼν αὐτὸν κεκλεισμένον, ἐξῆλθες ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ εὑρέθην μόνος. καὶ δοκεῖ μοι Πάτερ ἅγιε, ὡς τὸ προσόν μοι τῆς ὁμιλίας δίδωσί μοι ἐννοεῖν, οὐκ ἧς αὐτὸς σὺ ὁ καλέσας με; ἀλλὰ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δοῦλόν σου ζητοῦντα τὴν σωτηρίαν. ὁ δὲ Ὅσιος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, προσελάβετο τὸν παῖδα, ἀνάγων καὶ ἐκπαιδεύων τὴν τοῦ μονήρους βίου ἀκολουθίαν καὶ ἄσκησιν. τριῶν οὖν ἤδη ἐνιαυτῶν παρῳχηκότων, προσκαλεσάμενος ὁ Ὅσιος τὸν τῆς Λαύρας Ἡγούμενον, παρέδωκε τὸν παῖδα. ὃς λαβὼν τοῦτον, ἀπέκειρεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Λαύρᾳ. οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ, οὐκ ἤμελλον ἀνορμῶντες, καὶ ἀποδιδόντες εἰς τὴν τοῦ κρυπτομένου ἀνεύρεσιν. ὀψὲ δέ ποτε μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν τὰ περὶ τοῦ παιδὸς μαθόντες, προσῆλθον τῷ Ἡγουμένῳ, περιπαθῶς ἐξαιτούμενοι ἐμφανισθῆναι αὐτοῖς τὸν Υἱόν. ὁ δὲ πρῶτον μὲν οὐ μικρῶς ἐπὶ τούτῳ δυσχεράνας, οὐδ' ὅλως κατένευεν. ὡς δὲ τὴν συνέχουσαν αὐτοὺς ἀθυμίαν ἑώρα, καὶ τὸ τῆς θλίψεως ὑπερβολικὸν καὶ ἀφόρητον, καὶ μὴ θέλων, ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν Υἱόν. ὃν οἱ τεκόντες ὡς εἶδον οὕτως ἔχοντα, εἰς θρῆνον χαρᾷ σύμμικτον τραπέντες, ἐνηγκαλίζοντο, καὶ κατησπάζοντο, τί μὴ λέγοντες, καὶ τί μὴ πράττοντες τῶν ἱκανῶν, καὶ αὐτῶν σχεδὸν τῶν ἀψύχων καθάπτεσθαι. τέως ἐπὶ τισὶν ἡμέραις συνηδόμενοι τῷ Υἱῷ, καὶ τῆς ἐνούσης αὐτῷ χάριτος ἀκριβῶς αἰσθόμενοι, ὅρκοις ἐμπεδοῦν ἤρξαντο τὸν Ἡγούμενον, μεθ' ἑαυτῶν ἔχειν καὶ τὸν παῖδα, οἴκαδε ὑποστρέφοντες. ἐφ' ᾧ ἔκπαλαι ποθοῦντας στῆσαι καὶ ἀνεγεῖραι Μοναστήριον ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων, μιᾶς καιροῦ καλοῦντος δέον ἀπαρτισθῆναι. ἀναδύοντος οὖν πρὸς τοῦτο τοῦ Ἡγουμένου, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τὸ πᾶν προσαναθεμένου, νηστείᾳ τριημέρῳ καὶ παννύχῳ ἀγρυπνίᾳ ἐκ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου λύσιν λήψεσθαι κοινῶς ἐψηφίσαντο. καὶ τούτου γενομένου, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε, φωνὴ ἔναρθρος ἐν τῷ Ναῷ ἠκούσθη ἄνωθεν τὸν ζητούμενον ἀπολυθῆναι, παρακελεύουσα. ὃν καὶ παραλαβόντες οἱ γονεῖς μετὰ καὶ Ἀδελφῶν τινῶν τῆς Μονῆς, ὑπέστρεψαν οἴκαδε χαίροντες, καὶ τῆς Μονῆς τάχει πολλῷ κατασκευασθείσης, ἦν ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ἐν αὐτῇ, ἀσκητικῶς διάγων χρόνοις ἱκανοῖς. ἐπεὶ δὲ ὁ κοινὸς πάντων, ἐχθρὸς οὐδέποτε ἠρεμεῖ, τὸν δυσώνυμον θῆρα ὑπελθὼν Λέοντα Βασιλέα τὸν εἰκονομάχον, παραστῆναι οἱ ἀνέπεισε τὸν Ἅγιον. καὶ ὁμο-

λογη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λογήσαντα τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, βουνεύροις τύπτεσθαι προσέταξεν. εἶθ᾽ οὕτως καὶ τὰς χεῖρας ὄπισθεν δεσμευθῆναι, καὶ τὴν ἐπὶ Νίκαιαν ἄγεσθαι τρίβον. τὸν δὲ στυλίτην Λογγῖνον, ὕπτιον ἐπὶ γῆς ἁπλωθῆναι, ἐπιθεῖναί τε τῇ τούτου κεφαλῇ τὰς αἱρεθείσας αὐτῷ ἱερὰς Εἰκόνας, καὶ καταφλεχθῆναι. ὁ δὲ Ἅγιος ἤδη τὴν Νίκαιαν καταλαβὼν, παρέστη τῷ δικαστηρίῳ. καὶ τότε μὲν τοῦ Θεοφίλου τὸ πεπαρρησιασμένον καὶ ἐλεγκτικὸν μὴ φέρων ὁ δυσσεβὴς, σταυροειδῶς ἐπὶ δυσὶ στύλοις διαταθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε, καὶ βουνεύροις ξηροῖς τὰς τούτου σάρκας καταξαίνεσθαι ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν. ὅτε δὲ κρουνηδὸν τὸ αἷμα κατερχόμενον εἶδε, καὶ τὴν γῆν φοινισσομένην, ἐγερθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ, δι᾽ ἑαυτοῦ ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας τὰς ὄψεις τοῦ Ἁγίου ἔτυπτε. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τύπτειν αὐτὸν, σιδηροῖς ὑποδήμασι πεπυρακτωμένοις προσέταξεν ὑποδεθῆναι, καὶ τρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. τότε ὁ ἄρχων ὑπατικὸς αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ Ἁγίου ἀρετὴν, ἄραγε φησὶ Θεόφιλε, σὺ μόνος καὶ οἱ κατὰ σὲ μωραίνετε εἰς τὸ προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας, ἢ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡμεῖς οἱ δοκοῦντες κρατεῖν; ὁ Ἅγιος εἶπεν. εἰ θέλεις, ἐκ τῶν γραφῶν γυμνάσωμεν τὸ ζητούμενον. οἶδα γὰρ, ὅτι ἀκριβῶς ἐπίστασαι τὰς γραφάς. καὶ ἐὰν εὐλόγως πείσῃς με, ἀποβαλοῦμαι προσκυνεῖν τὰς εἰκόνας. εἰ δὲ πεισθῇς, προσκυνήσεις αὐτάς; ὁ ἄρχων εἶπεν. ἀναμφιβόλως. τότε ὁ Ἅγιος περιχαρὴς γενόμενος, ἤρξατο διαλέγεσθαι περὶ τιμῆς καὶ σχέσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων. καὶ πεισθεὶς ὁ ἄρχων, φησί. τίμιε γέρον, ἐγὼ σπουδάσαι ἔχω, πεῖσαι τὸν Βασιλέα συνελθεῖν τῇ διαγνώσει ταύτῃ, εἰ ἄρα δυνηθῶ. σὺ δὲ τὸ ἀφέσιμον παρ᾽ ἐμοῦ λαβὼν, ὑπόστρεφε εἰς τὸ κελλίον σου. ὁ δὲ Ἅγιος περίλυπος γενόμενος, ὡς μὴ πληρώσας τὸν τοῦ Μαρτυρίου δρόμον, ὅμως ἔχων τὰ στίγματα, ἔχαιρε. καὶ ὑποστρέψας εἰς τὸ Μοναστήριον, χαρὰν οὐ μικρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἐνέβαλε τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ φίλοις, καὶ συγγενέσι, καὶ πᾶσι τοῖς πλησιοχώροις. ὀλίγου δὲ χρόνου διελθόντος ἐκ τῆς ἀθλητικῆς αὐτοῦ ἐπανόδου πρὸς τὴν Μονὴν, ὁ ἀοίδιμος γνοὺς τὴν ἀπὸ τῶν γηΐνων πρὸς τὰ οὐράνια αὐτοῦ μετάβασιν, καὶ καλῶς τὰ περὶ τῆς Μονῆς διαθέμενος, καὶ πάντας κατηχήσας καὶ εὐλογήσας, πρὸς ὃν ἐπόθει Κύριον ἐξεδήμησεν. ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νεανίας τρεῖς ἐν χάριτι μιμούμενοι, τὸ πῦρ κατεπατήσατε, δροσιζόμενοι, τῷ ἀΰλῳ Πνεύματος πυρί. καὶ ψάλλοντες Μάρτυρες Χριστῷ, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ξεομένης τῆς σαρκὸς, ἡ πρὸς τὸν κτίσαντα, ἀγάπη ἐκρατύνετο. οἱ γὰρ Ἅγιοι, ὁλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, θέοντες ἔμελπον πιστῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ὑπερειδὼν σου καρδίας τὰ κινήματα, ταῖς θείαις ἀναβάσεσιν. ἐν ἀσαλεύτῳ, Ἀθλοφόρε πέτρᾳ τῆς ζωῆς, ἀκλόνητος ἵστασο βοῶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς, ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν. τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ῥαιότατος ὤφθης ψυχῇ καὶ σώματι, τῶν βασάνων νιφάσι καταχωννύμενος, Μάρτυς ἀθλητὰ, οὐδαμῶς δὲ ἡττώμενος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ῥητορεύοντες ἅμα λόγον τὸν ἔνθεον, ἐξεφαυλίσατε δόγμα ἄλογον. ἡ ἀδελφικῇ ἀγχιστείᾳ συνδούμενοι, Μάρτυρες τοῦ πάντων Θεοῦ καὶ Βασιλέως :~

Ἱερεῖα καὶ θεῖα ὁλοκαυτώματα, ἐθελόθυτοι ἄρνες ἄμωμα σφάγια. κάρπωμα δεκτὸν, τῷ Θεῷ προσηνέχθητε, ἐν ἐπουρανίῳ τραπέζῃ ἀθλοφόροι :~

Διαυγῆσε ἄστρα φωτοειδέστατον, ἰαμάτων ἀκτῖσι καταλαμπρύνοντα, πάντων τὰς ψυχὰς, ἀθλοφόρε Εὐλάμπιε, πίστει ἐγνωκότες, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Πειρόγαμε Κόρη χαῖρε Παναμώμε. ὁ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ χαῖρε Θεόνυμφε. τῶν ἁμαρτωλῶν χαῖρε τὸ ἱλαστήριον, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὁ Εἱρμός.

Κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Δεῖν τὴν δόξαν τοῦ Παντοκράτορος, ἐπιποθῶν, καὶ κάλλος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον, ἀδοξίαν τοῦ βίου παρέδραμες, ἄτιμον ὑπομείνας, θάνατον Εὔδοξε. δόξαν προξενοῦντά σοι ἀεὶ, Μάρτυς Εὐλάμπιε.

Σ φῶς ὡς λύχνος ἀειλαμπέστατος, τοῖς ἐν νυκτὶ τοῦ βίου καθωράθης Εὐλάμπιε. ἀγνωσίας τὸ σκότος ἐδίωξας. ἔλυσας παθημάτων, τὴν ἀμαυρότητα. φέγγει ἰαμάτων, ἀθλητὰ Θεομακάριστε.

Τολαῖς βαφείσαις ὑμῶν ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ, ὡραίας ἑαυτοὺς περιστείλαντες. στεφηφόροι Κυρίῳ παρίστασθε, μέλποντες σὺν Ἀγγέλοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριὰς ἡ παντουργὸς, καὶ παντοδύναμος.

Μῶν τῇ πίστει τὴν ἀσέβειαν, καὶ ἱερὰν, καὶ πλήρη φωτισμοῦ καὶ λαμπρότητος. Ἀθλοφόροι Μάρτυρες τελουμένων ὑμῶν, μνήμην καὶ προσκυνουμένων, πίστει τὰ λείψανα. μέμνησθε παντοίων πειρασμῶν, πάντας λυτρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὠτὸς δοχεῖον τοῦ ἀναλάμψαντος, θεοπρεπῶς ἐκ σοῦ, τῆς καθαρᾶς Παναμώμητε, τῆς ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φώτισον, σκότος τῆς ἀγνωσίας ἀποδιώκουσα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐξαφανίζουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες. σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξίως ἐποφείλομεν, ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας. Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱεροὺς Ἀθλοφόρους, ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον, μνήμην τελεῖν ἐν ᾄσμασιν. ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξιλεοῦνται τὸ Θεῖον.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ρ Ἀνίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Παναμώμε, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, τῆς ἁμαρτίας τῇ καύσει. καὶ σκοτισθέντα πάθεσι, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, τοῦτον σαφῶς ἰθύνουσα, πρὸς ἄϋλον θεωρίαν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ια'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, Μητροπολίτου Νικαίας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ. ἦ. τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο Διακόνοις ἑπτὰ κατειλεγμένος, ὡς πλήρης σοφίας τε καὶ θείας χάριτος. διακονεῖν Μάκαρ Φίλιππε, ταῖς τῶν Ἁγίων, ἅμα Στεφάνῳ χρείαις προκέχρισαι. ὅθεν ἀναιρούμενον, τοῦτον θεώμενος, ἐπὶ Σαμάρειαν ἔδραμες, προστάξει θείᾳ, Θεοῦ τὸν Λόγον κηρύττων Εὔδοξε, καὶ καταυγάζων τοὺς ὑπάρχοντας. ἐν τῷ σκότει τὸ πρὶν οὓς ἐτέλεσας, διὰ Πνεύματος θείου, τῆς ἡμέρας Υἱοὺς Πάνσοφε.

Θ Εοσημίαις χειρός σου τελουμέναις, οἱ δῆμοι θεώμενοι τυφλῶν ἀνάβλεψιν, καὶ παρειμένων ἀνόρθωσιν, καὶ ἀκαθάρτων, ὧν πρὶν κατῴκουν πνευμάτων δίωξιν. ἐξίσταντο Φίλιππε, καὶ συνηλαύνοντο, πρὸς τὴν σωτήριον κάθαρσιν, ἐξ ἀπιστίας, πιστοὶ ἐξαίφνης ἀποδεικνύμενοι, ἅπερ ὁ θεῖος, ὡς ἀκήκοεν, Ἀποστόλων χορὸς ἐπευφραίνετο, ὅτι καὶ Σαμαρείας, ἡ πληθὺς Θεῷ προσλήψεται.

Α Ῥμα τοῦ Λόγου ὑπάρχων Θεηγόρε, ἀφ' ἅρματος βλέψας τε προσεποχούμενον, καὶ τὰς ζητήσεις ποιούμενον, καὶ ἀπορούμενα, φθάσας Κανδάκην τὸν ἀξιάγαστον, καὶ τούτῳ τὴν δήλωσιν, καὶ τὴν σαφήνειαν, τῶν ποθουμένων Μακάριε, καθυποδείξας, πείθεις τὴν θείαν αἰτῆσαι κάθαρσιν. ἧς μετασχόντα, θεῖον Κήρυκα, παρ-

ΑΝΕΜΗΣ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τοῦ ῥύσσε Θεὸς ἀπειργάσατο, πάσης Αἰθιοπίας, καὶ Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ἕτερα προσόμοια τοῦ Ὁσίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντισας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς Ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ὡς φωστὴρ διαυγέστατος, τῷ πυρσῷ τῶν δογμάτων σου, καταλάμπεις ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· δαβιτικῶς τὴν κινύραν σου, κινῶν ἐμελῴδησας, τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ, ἀξιέπαινα ᾄσματα, καὶ ἐξέπεμψας, εἰς τὴν ἤπειρον πᾶσαν· διὰ τοῦτο, ἐδοξάσθης ἐπαξίως, Ἱερομύστα Θεόφανες.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων συγκατελέξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερρῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς Βασιλέως, τῷ μετώπῳ, ὡς ἐν τίτλῳ διεγράφης, σημειωθεὶς θείᾳ χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ὅταν τέλος φθάσῃ τὸ τῆς ζωῆς μου λοιπόν; ποῦ μοι ὁ δρόμος ὁ ἄκαιρος, ποῦ τὰ ἀξιώματα, ποῦ ὁ πλοῦτος ποῦ τρυφή; ποῦ ἡ δόξα ἡ πρόσκαιρος, ποῦ τῆς φύσεως, τὸ καινότατον ἄνθος; ἀλλὰ δεῦρο, πρὸ τοῦ τέλους ὦ ψυχή μου, τῇ Θεοτόκῳ προσπέσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ Φιλίππου θεῖον αἰνέσω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς φωτοτάταις λαμπάσι τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀστραφθεὶς Θεότητος, κατὰ μέθεξιν σοφέ· φῶς ὤφθης δεύτερον πιστοῖς, ἱερῶς φωταγωγῶν, Ἔνδοξε Φίλιππε.

Ὁ Ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθείς, ὅλον τὸ ἡμέτερον, ἱερόν σε Μαθητήν, ἱερῶς προβάλλεται σοφέ, ἀνιερὸν σκοτασμοῦ, ἔθνη λυτρούμενον.

Τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει τῶν ἱερῶν, Μαθητῶν ἐκλέλεξαι, σὺν Στεφάνῳ καὶ λοιποῖς· ἱερὸς Διάκονος ὡς ὤν, πλήρης Πνεύματος Θεοῦ, Πάνσοφε Φίλιππε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα δημιουργῶν, ὡς αἰτίαν ἔχει σε, τῆς σαρκώσεως αὐτοῦ· Θεομῆτορ Ἄχραντε διό, καταχρέως οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Ἕτερος Κανών, τοῦ Ὁσίου, ἦχος, καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸν τῆς ἐμῆς διανοίας ταῖς σαῖς λιταῖς, ζόφον ἐξαφάνισον, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ· ὅπως μέλψω Ἔνδοξε τὴν σήν, φωτοφόρον ἑορτήν, Πάτερ Θεόφανες.

Ταῖς θεϊκαῖς λαμπηδόσι τὴν σὴν ψυχήν, αὐγασθεὶς Θεόφανες, τῶν παθῶν τὰς ἡδονάς, ἐγκρατείας ἔφλεξας πυρί, μελῳδῶν εἰλικρινῶς, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ.

Ὥσπερ ἄνθραξ ἐν Κόσμῳ ἐκ τῆς Σιών, ἀνατείλας δέδειξαι, καὶ κατέφλεξας πυρί, ἐξαφθεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ, τῶν αἱρέσεων σοφέ, τὴν ὕλην ἅπασαν.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι τοῦ σοῦ Υἱοῦ, Θεοτόκε φώτισον, τὴν ζοφώδη μου ψυχήν· καὶ παθῶν τὸν τάραχον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε.

Υἱοὺς ἐτέλεσας φωτός, τοὺς ἐν σκότει ἀγνοίας, ἐνυπάρχοντας Μάκαρ, ἐν σημείοις φοβεροῖς· ὡς οὐρανὸς ὑψηλός, τὴν τοῦ Λόγου, δόξαν διηγούμενος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Φύλης Ἰούδα τὸν Χριστόν, ἀνατείλαντα Μάκαρ, ἰδὼν καταγγέλλων, τῷ τῆς χάριτος φωτί, ὑπέδειξας ὃν Μωσῆς, καὶ Προφῆται, πάλαι προκατήγγειλαν:~

Τὸν ψυχόλεθρον φυγεῖν, καὶ σωτήριον χάριν, ἀποδέξασθαι πείθεις, μελιρρύτοις λαλιαῖς, τοὺς ἀπωσθέντας μακράν, ἀγνωσίᾳ, Φίλιππε θεόπνευστε:~

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὤφθης μυστική, τὸ λαμπάδιον Κόρη, περιφέρουσα ὄντως, τὸ φωτίσαν τοὺς νυκτί, τῆς ἀγνωσίας τὸ πρίν, συσχεθέντας, ἄκρᾳ ἀγαθότητι:~

Ὁ αὐτός.

Δογμάτων θείας ἀστραπάς, ἐξαστράπτων Παμμάκαρ, ἐφυγάδευσας πᾶσαν, τῆς αἱρέσεως ἀχλύν, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, ἀναμέλπων, ἅγιος εἶ Κύριε:~

Ὑπάρχων ἔμπλεος σοφέ, θείου Πνεύματος ὤφθης, διαφέρων πλουσίως, ἀσεβείας γλυκασμῷ, τῷ λόγῳ τῷ ζωτικῷ, τὰς καρδίας, τῶν προσερχομένων σοι:~

Εἰς ὄρος θείων ἀρετῶν, ἀνελθὼν Ἱεράρχα, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύσας, συναπεκράθης Θεῷ, καὶ διανοίας πλαξίν, ἐκομίσω, νόμον τὸν τῆς χάριτος:~

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ κλίμαξ Ἰακώβ, ἣν ἑώρακε πάλαι, ἱδρυμένην ἐν ᾗ πρίν, ἐπεστήρικτο Θεός, ἡ φωτοφόρος Ἁγνή, Θεοτόκος, ὤφθη παρθενεύουσα:~

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου:~

Κοντάκιον, τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μιμητὴς γενόμενος, τοῦ Διδασκάλου. δι' αὐτὸν Ἀπόστολε, ταῖς τῶν Ἁγίων τῶν αὐτοῦ, χρείαις πιστῶς διηκόνησας. ὅθεν σε πάντες πιστοί, μακαρίζομεν:~

Ὁ Οἶκος.

Τοὺς σωτηρίους τοῦ Χριστοῦ, καὶ ζωοποιοὺς λόγους, καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα, ἀκούων τε καὶ βλέπων, φῶς ἐφωτίσθης δι' αὐτῶν τὸ τῆς ἀληθείας. καὶ χαίρων αὐτῷ πεπιστευκὼς Μακάριε, προθύμως καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκήρυξας, βοῶν· ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν ἐπεφάνη, ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε τῆς Δικαιοσύνης· διὸ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ Σοφὲ καὶ θείαν πίστιν, πλείστοις ἐγένου λύχνος καὶ πυρσός, καὶ φέγγος τῶν ἐν σκότει. ὅθεν σε πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν:~

Καθ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλατὴρ τῶν Δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανείς, ἔδειξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα. καὶ ναοὺς Εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, ὦ Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ:~

Δόξα, Ὅμοιον.

Τῶν τῆς χάριτος λόγων τὰς ἀκοάς, τῶν πιστῶν ἐνηδύνεις ταῖς διδαχαῖς, ταῖς σαῖς Πανοίδιμε, ἐτροπώσω τὸν Τύραννον. καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τῆς πίστεως, ἐπὶ τέλει δόξης Μαρτύρων ἠξίωσαι. ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν Ἀοίδιμε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, Θεοφόρε Θεόφανες. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ· τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα συνέχοντα. τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων με. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανύμνητε:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα τὸν Ποιητήν, ἔστενε δακρύουσα, καὶ πικρῶς κατετείχετο, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, σπαράττουσα τύπτουσα. καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶσα, πιστῶς καὶ κραυγάζουσα. οἴμοι ὦ Υἱέ μου, πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος σου, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, ἡ ἀφθόρως σε λοχεύσασα; ἀλλὰ σπεῦσον ἐγερθῆναι,

τοῦ ἰδεῖν σε Υἱὲ καὶ Θεέ. καὶ τοῦ θρήνου παύσασθαι καὶ πόνου. καὶ οἱ ὑμνοῦντές σου τὰ πάθη, πταισμάτων λύσιν κομίσωνται:—

Ὠδὴ δʹ. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδὼν τελοῦντά σε, ὁ Σίμων θαύματα. καὶ σημεῖα μεγάλα ἀποκριθεὶς, Φίλιππε βαπτίζεται, μὴ τὴν κακίαν δὲ φυγὼν, ἀπωλείᾳ παραδίδοται:—

Πολλὰς δυνάμεις σε, τελοῦντα βλέποντες, οἱ τὴν Πόλιν οἰκοῦντες Κήρυξ Χριστοῦ, Σαμαρείας Φίλιππε, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς, γεγηθότες ἀποδέχονται:—

Πορεύου ἔφησοι, Κυρίου Ἄγγελος, τὰς πορείας εὐθύνων τοῦ ἱεροῦ, Φίλιππε Αἰθίοπος, τοῦ ἐπιγνῶναι τὴν ὁδὸν, τῆς τοῦ Λόγου σωματώσεως:—

Ὁ ἱερώτατος, Κανδάκης βλέψας σε, συνετίζοντα τοῦτον, σοῦ τῇ χειρὶ, Φίλιππε βαπτίζεται. καὶ πλήρης Πνεύματος ὀφθεὶς, Κήρυξ θεῖος ἐχρημάτισεν:—

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς ἐτέλεσε, Θεοῦ Πανάμωμε τοὺς Υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Υἱὸς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, σωματωθεὶς καὶ γεννηθεὶς, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν:—

Ὁ αὐτός.

Ἀσκήσει πάνσοφε, Πάτερ Θεόφανες. σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ὅλος φωτὸς ἔμπλεως γεγένησαι. ὅλος Θεοῦ χωρητικὸς, ὅλος Πνεύματος συμμέτοχος:—

Λιμῷ τηκόμενος, δειναῖς βαλλόμενος. ἐξορίαις Παμμάκαρ ἀθλητικῶς, πάσχων ἐκαρτέρησας. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος:—

Ἀστράψας Εὔδοξε, τοῖς κατορθώμασι, τεθηγμένη ἐδείχθης οἷα Θεοῦ, μάχαιρα συγκόπτουσα, αἱρετικῶν τὰς μηχανὰς, θείῳ Πνεύματι ῥωννύμενος:—

Θεοτοκίον.

Λυχνία πάμφωτος, ἡ θεία τράπεζα, τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον ἡ κιβωτὸς, ῥάβδος ἡ βλαστήσασα. ἄνθος ἐν Κόσμῳ τὸν Χριστὸν, σὺ ἐδείχθης Μητροπάρθενε:—

Ὠδὴ εʹ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Θυμὸν ἀνόμων μὴ πτοηθεὶς, μέσον ὡς ἀρνίον ἀληθῶς, Φίλιππε λύκων πεπόρευσαι. τούτους μεταπλάττων πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῆς χάριτος τῷ λόγῳ Μακαριώτατε.

Ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη ὡς ἀμνὸς, ὁ Ἐμμανουὴλ, καθὼς φησὶν, ὁ Ἡσαΐας ὁ ἔνθεος. ὅπερ ἐννοῆσαι μὴ σθένων Φίλιππε, ὁ ἱερὸς Κανδάκης, πρὸς σοῦ διδάσκεται:—

Ἱερολόγον σε Μαθητὴν, ἕνα Διακόνων τῶν ἑπτὰ, ἐκλελεγμένον ἐπέγνωμεν. καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖον θεμέλιον. καὶ πάντων τῶν ἐν σκότει, φωστῆρα Φίλιππε:—

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον σε ἀληθῶς, καθομολογοῦντες πειρασμῶν, καὶ δυσχερῶν ἐξαιρούμεθα, σοῦ ταῖς πρὸς τὸν πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, Παρθένε μεσιτείαις Θεοχαρίτωτε:—

Ὁ αὐτός.

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Πάτερ ἱερώτατε ἀχλὺν, τὴν ζοφερὰν ἐξηφάνισας, τῶν αἱρετιζόντων θεογνωσίας φωτὶ, αὐγάζων διδαχαῖς σου Κόσμου τὰ πέρατα:—

Τῶν δυσσεβῶν οἱ ὑπασπισταὶ, σὲ τὸν ἀξιάγαστον ὄντα, δειναῖς αἰκίαις ἐτίτρωσκον. ὃν Ἀγγέλων τάξεις περιεπτύσσοντο, Χριστοῦ ὡς ἱεράρχην καὶ θεῖον Μάρτυρα:—

Ὑπῆρξας Πάτερ φωτοειδὴς, τῶν πεπλανημένων ὁδηγὸς, ἀδικουμένων κυβέρνησις. τῶν σαλευομένων Πάτερ Θεόφανες, ἑδραίωμα καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον:—

Θεοτοκίον.

Ἡ Καλλονὴ τοῦ Ἰακὼβ, ἣν ὁ Θεὸς ἠγάπησε σαφῶς, ἣν κατοικεῖν ἡρετίσατο. πιστῶν δὲ τὸ κλέος καὶ καταφύγιον, Παρθένε Θεοτόκε σὺ ἀναδέδειξαι:—

Ὠδὴ ϛʹ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, πληρωθεὶς ὡς ποταμὸς, θείας Ἐδὲμ πεπόρευσαι. προσεπικλύζων κύματι γαληνῷ, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ ἀρδεύων καρδίας ἀξιάγαστε:—

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου, ἐπληρώθης Μαθητὰ, πνευματικῆς συνέσεως. καὶ διανοίξας φάρυγγας πονηροῦ, τὴν πτῆξιν ἀνέσπασας, ἀναρίθμητα πλήθη καὶ διέσωσας:—

Ἰσχὺς καταβέβληται, ἀοράτου δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται. σοῦ ἐν ἰσχύϊ Πνεύματος τὸν Χριστὸν, κηρύττοντος Φίλιππε, σταυρωθέντα καὶ ἔθνη προσκαλούμενον:—

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Θεοτοκίον.

Νομίμως τῆς φύσεως, δίχα τέτοκε Χριστὸν, τὸν πλαστουργὸν τῆς φύσεως. καὶ ὑπὲρ φύσιν ἔμεινεν ἀληθῶς, Παρθένος ἀμίαντος, ἡ Ἁγία σου Μήτηρ ὑπεράγαθε.

Ὁ αὐτός.

Ὑπάρχων ὡς Ἥλιος, θεαυγεῖς μαρμαρυγὰς, Παμμάκαρ ἐξαπέστειλας. ἀνυμνῶν τῶν Μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς, στρεβλώσεις καὶ μάστιγας, καὶ τοὺς ξένους ἀγῶνας Ἱεράρχα Χριστοῦ.

Τὴν πάναγνον Δέσποιναν, εὐφημῶν εἰλικρινῶς, τῇ γλώσσῃ σου Θεόφανες, ἐκελάδησας λόγους φωτοειδεῖς, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ σοφῶν τὰς καρδίας ἱλαρύνοντας.

Γραφεὶς σου τὴν πάνσεπτον, καὶ σεβάσμιον σοφὲ, ὄψιν τυράννων γράμμασιν, ἐξαλείφεις τὰ τούτων θεοστυγῆ, καὶ ἄθεα δόγματα, καταγγέλλων τιμᾶσθαι τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα βουλήματι, συστησάμενος Θεὸς, καὶ περιέχων Πάναγνε, περιγραφῇ τοῦ σώματος ἐν ταῖς σαῖς, ἀγκάλαις βαστάζεται, ὁ τῇ θείᾳ οὐσίᾳ ἀπερίγραπτος.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος α΄.
Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὡραῖος ὁ καρπὸς, τῶν χειλέων σου Πάτερ. ὁ βίος δὲ γλυκὺς, ὡς κηρίον καὶ μέλι, ἐδείχθη Μακάριε, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. σὲ γὰρ ἔφριξαν, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰ πλήθη. σὲ ᾐδέσθησαν, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαι, τὴν πίστιν τηρήσαντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς καὶ δουλείας, ἐλευθέρωσον τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Θεόφανες. ὅπως ὑμνήσω τὸν ἰσάγγελον βίον σου, ὃν ἐν γῇ διετέλεσας, ἐγκρατείᾳ, ἁγνείᾳ, ἀσκήσει, δεήσει, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ θλίψεσιν. ἀλλ' ἕως τέλους Μάκαρ, Βασιλέα ἀνομοῦντα, οὐκ ἐπαύσω διελέγχων. ὅθεν σοι τὸ στέφος διπλοῦν ὁ Δε-

πρότης ἐξ οὐρανοῦ κατέπεμψε. καὶ χάριν ἀνέκλειπτον ἰᾶσθαι νοσήματα, τὴν πίστιν τηρήσαντα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ια΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχ. Ὧν περ διηκόνησας ἐν γῇ πραγμάτων,
Ἐν οὐρανοῖς Φίλιππε, μισθὸν λαμβάνεις.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην ὁρμώμενος, καὶ γάμῳ προσομιλήσας, τέσσαρας θυγατέρας προφητευούσας ἐκέκτητο. τούτου ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ θεῖος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἀπεμνημόνευσεν, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀποστόλων ἐν ταῖς χρείαις τῶν Ἁγίων Διάκονος καταστὰς ἅμα Στεφάνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς. οὗτος τὴν Σαμάρειαν ἐμαθήτευσε, καὶ Σίμωνα τὸν μάγον ὑποκριθέντα ἐβάπτισεν. ὑπὸ Ἀγγέλου δὲ ἁρπαγεὶς, τὸν Αἰθίοπα καταλαβὼν εὐνοῦχον, κατηχήσας ἐβάπτισεν. εἶτα εἰς Ἄζωτον ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθεὶς, καὶ ταύτην τῷ λόγῳ κατεφώτισε. καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Τράλλην κατάλαβεν. ἐν ᾗ θαύματα ἐργασάμενος, καὶ Ἐκκλησίαν δειμάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζηναΐδος, καὶ Φιλονίλλας τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Εἰρηνικῶς ὕπνωσαν Εἰρήνης φίλαι,
Φιλονίλλα τε, καὶ Ζηναῒς αἱ δύο.
Ζηναῒς ἑνδεκάτῃ Φιλονίλλῃ σὺν θάνε κυδρῇ.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, συγγενεῖς Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. καὶ καταλιποῦσαι τὴν θρεψαμένην, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν ἀπαρνησάμεναι, τὴν ἰατρικὴν ἐν τῷ δοκεῖν μετερχόμεναι τέχνην, τῇ ἀληθείᾳ ἀποστολικὸν ἔργον ἐπλήρουν. ἤρχοντο οὖν ἐν Δημητριάδι τῇ πόλει. καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ εἰσελθοῦσαι, τὸν βίον διῆγον. ἐκεῖσέ τε, ἡ μὲν Ζηναῒς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν θεραπεύουσα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. ἡ δὲ Φιλονίλλα, μακροτάταις νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, θαυμάσια πλεῖστα ἀπετέλει. καὶ τῇ τῆς φύσεως ἀκολουθίᾳ δουλεύουσα, τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπανέστη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφάνους, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Στίχ. Ὁ γραπτὸς ἐν γῇ τὴν θέαν Θεοφάνης,
Καὶ κλῆσιν ἐστὶν, ἐκθανὼν Γραπτὸς Πόλῳ.

Οὗτοι γονέων ὑπάρχοντες εὐσεβῶν τῶν Παλαιστίνην οἰκούντων, καὶ τὴν φιλοξενίαν ἐπιμελουμένων, τῇ τῶν γονέων σπουδῇ, πᾶσαν φιλοσοφίαν ἐξεπαιδεύθησαν, τήν τε ἱερὰν καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸν μοναστικὸν ὑπῆλθον βίον. εἶθ' οὕτως χειροτονοῦνται Πρεσβύτεροι. Θεοφίλου δὲ τοῦ δυσσεβοῦς, κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων λυττήσαντος, καὶ κωλύοντος ταύτας προσκυνεῖν, ἀποστέλλονται οὗτοι οἱ πάνσοφοι παρὰ τοῦ τηνικαῦτα Πατριαρχοῦντος τῆς ἁγίας Πόλεως, πρὸς τὸν μισόχριστον Βασιλέα μετὰ Λιβέλλου. ὃν κατὰ πρόσωπον στάντες, καὶ θεομάχον αὐτὸν ἀπελέγξαντες, ἐγκλείονται ἀμφότεροι ἐν τῇ εἱρκτῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἶτα τὸν Μακάριον Θεόδωρον ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ὁ ἀνόσιος ἐφ' ἑαυτὸν καλέσας, καὶ τύψας σφοδρῶς, καὶ ταῖς ὄψεσιν αὐτοῦ ἐγκολάψας στίχους ἰάμβους, πάλιν τῇ φρουρᾷ παραπέμπει. Θεοφάνην δὲ τὸν Ἅγιον, τὰ αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ πεπονθότα, εἰς Θεσσαλονίκην ὑπερορίζει. ὃς μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ δυσσεβοῦς Θεοφίλου, ἀνακληθεὶς ὑπὸ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, προβάλλεται Μητροπολίτης τῆς κατὰ Νίκαιαν Ἐκκλησίας, παρὰ Μεθοδίου Πατριάρχου, τοῦ τὴν χριστιανομάχον αἵρεσιν καταλύσαντος. καὶ οὕτω θεοφιλῶς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ ποίμνιον κυβερνήσας, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπεξίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Νεκταρίου, Ἀρσακίου, καὶ Σισινίου.

Στίχ. Ὁ Νεκτάριος οὐ τὸ τοῦ μύθου Λόγε,
Ἀληθινὸν δὲ σῆς φυῆς νέκταρ πίνει.
Τὸν Χριστὸν ἐν γῇ Ἀρσάκιος δοξάσας,
Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἀντεδοξάσθη πλέον.
Ἀσινὲς ἦραν πνεῦμα τὸ Σισινίου,
Οὐ σινιασθὲν μηχαναῖς τῶν Δαιμόνων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ἐπεβίβασεν ὡς ἵππον σε ταράσσοντα, ἐθνῶν θαλάσσας Φίλιππε, ὁ ὑπέρθεος κεφαλὰς συνθλῶντα τῶν ἐχθρῶν. καὶ μέλποντα τούτῳ ἐμμελῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐαφηνίζων τὸ πρὸ πάντων ἀποκείμενον, αἰώνιον σὺ μυστήριον, μυστολέκτης τε, χρηματίσας Φίλιππε σοφὲ, ἐμύησας ἔθνη καὶ λαούς. καὶ μυστηρίων σφαγῶν ἐναπεκάθηρας.

Ὤφθης ἔνδοξος ἀστὴρ μέγιστε Φίλιππε, καὶ Τράλλης ἐγκαλλώπισμα. ἐν ᾗ τὸ σῶμα τὸ σεπτόν σου κείμενον τελεῖ, θαυμάτων παράδοξα σοφὲ, εἰς φωτισμὸν τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον σε Παρθένον ὀνομάζομεν, Μαρία θεονύμφευτε· οἱ σωζόμενοι διὰ σοῦ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐχθρῶν ἐπηρείας βλαβερᾶς, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ ψυχικῶν μολυσμῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὀρθοτομήσας τὸν λόγον, μαστίγων πεῖραν ὑπέμεινας. ἐξορίας πικρὰς, καὶ κακώσεις Ἱεράρχα Θεόφανες, εὐλογητὸς εἶ ἔψαλλες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ποταμοί σου τῶν λόγων, τῶν μελιρρύτων Θεόφανες. τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, εὐφροσύνης ἐνθέου ἐπλήρωσαν· ὑμνολογούντων ᾄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν δρόμον σου Ἱεράρχα, τετελεκὼς μεταβέβηκας. ἐν ὑψίστοις Χριστῷ, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων Θεόφανες, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τὸ μέγα ἐπράχθη, Παρθενομῆτορ μυστήριον. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπέφανεν· ᾧ γεννηθέντι ψάλλομεν. ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Λόγῳ θείῳ Παμμάκαρ καθάπερ ἅλατι, κεχρημένος τῆς πλάνης ἐναπεκάθηρας, σῆψιν χαλεπὴν, καὶ καρδίας ὑγείωσας. σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐστερεοῦντο βάσεις χωλῶν τῷ λόγῳ σου, καὶ βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ ἐξήρχετο, πηδῶ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πνεύματα σοφὲ, τῶν ἐχόντων ἀκάθαρτα. φέρειν τὴν δοθεῖσαν, μὴ σθένοντά σοι χάριν :~

Οἱ Σαμάρειαν πάλαι οἰκοῦντες Φίλιππε, τὸ τῆς χάριτος φέγγος ὑπὸ σοῦ δέχονται. βλέποντες πολλὰ, ἐκτελοῦντά σε θαύματα. Πνεύματος δυνάμει, πηγῆς τῶν χαρισμάτων :~

Θεοτοκίον.

Ε Ἀλωθεῖσαν κακίᾳ τοῦ πολεμήτορος, τὴν ψυχήν μου Παρθένε Ἁγνὴ στερέωσον. ἡ τὸν θεϊκῇ ἐπιβλέψει σαλεύοντα, πάντα δεξαμένη, καὶ μὴ σαλευομένη :~

Ἄλλος. Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί.

Νόμων πατρῴων Παμμακάριστε, τῆς ἀληθείας φορῶν ὡς ἐμμονώτατος, βασιλεύοντος κατέπτυσας προσαγῆς ἀλογίστου· τοῦ ἀμαιροῦντος Πατὴρ τοῦ Κυρίου τὴν μορφὴν, δυσσεβῶς κατασπάζεσθαι. ἣν λαβὼν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἐπέφανεν ἐκ Κόρης Παρθένου. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ Νοῦς ὁ θεῖος ὁ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου λύρα ἡ παναρμόνιος. ἀηδὼν ἡ καλλικέλαδος, τῶν πιστῶν ἡ ἀκρότης. ὀρθοδοξίας στύλος καὶ ἑδραίωμα σοφέ. Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, μοναζόντων τὸ κλέος Θεόφανες, Πατέρων ἡ δόξα. μέλπων ἀνεδείχθης, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἡ Μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Πάτερ σὺ ἀναδέδειξαι. προφορᾷ τῶν μυροπνόων σου καὶ σοφῶν διδαγμάτων. ἐξαφανίζεις πλάνης δυσωδέστατον φθοράν. καὶ μυρίζεις τοῖς λόγοις σου τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κραυγάζων ἀσιγήτως ἐν ὕμνοις, σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Θ Εἰς τὸ ὄρος τὸ πιώτατον, ὃ ὁ προπάτωρ πάλαι Δαβὶδ προέγραψε, μελῳδῶν προφητικώτατα. σὺ ἐδείχθης Παρθένε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, λίθος ὁ ἀχειρότμητος Χριστός. καὶ συνέθλιψεν ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν τῶν Εἰδώλων, αὐτὸν ἀκαταπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ Εἱρμός.

Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι μέσοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-

„ τος κατέπτυσαν, προσαγῆς ἀλογίστου.
„ καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυ-
„ ρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν
„ ὕμνον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας :~

Ὠδὴ, θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδὼν τὰ πάλαι σοι ἐλπιζόμενα, καὶ τοῦ Θεοῦ λαβὼν τὴν Βασιλείαν ἀσάλευτον. περὶ ἧς τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξας. Φίλιππε θεηγόρε, τερπνὴ καὶ χορδὴ, θείου ἀπολαύων φωτισμοῦ καὶ παρακλήσεως :~

Ὡς φῶς ὡς ἄστρον ὡς μέγας Ἥλιος, φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν Οἰκουμένην ἐπέδραμες, διαγγέλλων τὸ ἔνθεον κήρυγμα, Τράλλιν δὲ τῆς Ἀσίας, πόλιν ἐπέφθασας. ἧς ἐπιτροπεύσας, ἐν αὐτῇ Μάκαρ κεκοίμησαι :~

Σταυρὸν καὶ θάνατον καὶ τὴν ἔγερσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ τοῖς πέλας καὶ τοῖς πόρρω καταγγείλας. Οὐρανὸς χρηματίσας κατάστερος. θείαις φωτοχυσίαις ἀγλαϊζόμενος, Φίλιππε Ἀπόστολε Χριστοῦ, ἀξιοθαύμαστε :~

Ἡ Γῆ τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, μαρμαρυγὰς ἐκπέμπον ἰαμάτων ἐκάλυψεν. οὐρανὸς δὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμά σου, μετὰ τῶν Ἀποστόλων φέρει γηθόμενον. μεθ᾽ ὧν ἡμῶν μέμνησο σοφὲ, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν προσάγει σοι χαριστήριον, πᾶσα πνοὴ βοῶσα, χαρμοσύνως καὶ λέγουσα. χαῖρε θρόνε ὑψίστου πυρίμορφε. χαῖρε Θεοῦ χωρίον εὐρυχωρότατον, χαῖρε Ἀποστόλων εὐπρεπὲς, Ἁγνὴ στερέωμα.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ὑπερμαχοῦντα ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ βροτοκτόνος, βλέπειν οὐκ ἰσχύων σε, πειρασμοὺς σοι ἐπεκτείνει. ὅμως ἀκλινὴς μεμένηκας, ἀνδριοφρόνως πρὸς Βασιλεῖς σκαιοὺς ἀνθιστάμενος πείθων, τούτους προσκυνεῖν τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ Θεόφανες :~

Τῶν σῶν ἀγώνων εἴληφας ἀξίως, τὰ γέρα· καὶ στεφηφόρος, νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ᾽ Ἀγγέλων συνευφραίνῃ. ἔνθα Προφητῶν τὸ σύστημα, καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων ὁμοῦ στράτευμα Μάκαρ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ἐνθα ἑορταζόντων ἦχος, Πατὴρ Θεόφανε.

Μὴ ἐπιλάθῃ ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν πανσεβάσμιον ἡμέραν Ἱεράρχα· πάσης ἀπειλῆς λυτρούμενος, ἀπαγωγῆς τε, δεινῆς τῶν ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων πολλῶν. σῴζων καὶ περιέπων ἐκ βλάβης, Πατὴρ Θεόφανε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρμαχοῦσα Ἄνακτι πιστῶς, ἐν πολέμοις κατὰ βαρβάρων, δίδου νικητήρια Παρθένε Θεοτόκε. σκέπουσα παντοίας βλάβης ἐχθρῶν εὐλογημένη. δεδοξασμένη Μήτηρ Ἀπείρανδρε Κόρη. ἵνα τὸν σὸν Υἱὸν ἀνυμνοῦντες, σὲ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐθυτενεῖς ποιούμενος, ὁ Κανδάκης Αἰθίοψ. τὰς τρίβους ἐπὶ ἅρματος, Ἡσαΐου τὴν βίβλον, ἀναγινώσκων ἠπόρει. ὃν ὁ Φίλιππος φθάσας, ὑπὸ τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀπόρων τὴν λύσιν μυσταγωγεῖ. καὶ βαπτίσας, κήρυκα ἀποστέλλει, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, πάσης Αἰθιοπίας.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ μιμοῦ βήματι, παρεστῶς Ἱεράρχα, μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ πανάγνου Παρθένου, ἐκδυσωπῶν μὴ ἐλλείπῃς, νίκην κατὰ βαρβάρων, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ καὶ ψυχικήν, Σωτηρίαν Πάνσοφε τοῖς τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Θεόφανες, ἀσκητῶν ὡραιότης.

Κυριακῇ, μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῆς Ἑβδόμης καὶ Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ καθαιρέσει καὶ ἀνατροπῇ τῶν ἀθέων δογμάτων τῶν μισοχρίστων καὶ χριστιανοκατηγόρων Εἰκονομάχων, τοῦτε Κοπρωνύμου, καὶ τῶν αὐτῷ συμφρονούντων ἀθλίων Ἐπισκόπων, καὶ ἀνιέρων Ἀρχιερέων, καὶ τοῦ αὐτῶν ἀθέσμου, καὶ ἐξαγίστου Συνεδρίου. ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἑορτὴ, κατὰ τὴν ἑνδεκάτην, εἴπερ τύχῃ Κυριακή·

Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα, γ. καὶ ἀνατολικὸν, α. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ προσόμοια, ς. ἦχος, πλ. β.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Τὰς σεπτὰς Συνόδους τὰς τῶν Πατέρων, κατὰ διαφόρους καιροὺς συστάσας, εἰς ἕνα συνήθροισεν ἐνὶ Κανόνι τῷδε. μάλα καλῶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Γερμανὸς ὁ νέος, γράφων ὁμοῦ τε καὶ κρατύνων, τὰ δόγματα τὰ τούτων. οὓς καὶ πρέσβεις αὐτοὺς ἀγρύπνους, τῆς σωτηρίας τῷ Κυρίῳ προβάλλεται, καὶ τοῦ ποιμνίου συμποίμενας.

Ὁ τοῦ νόμου γράμμα παισὶν Ἑβραίων, ἔθετο τιμίαν τὴν Ἑβδομάδα. σκιᾷ προσανέχουσι, καὶ λατρεύουσι ταύτῃ. ἥνπερ Πατέρες συνδραμόντες, ἐν ἑπτάδι Συνόδῳ, νεύσει Θεοῦ τοῦ ἐν ἑξάδι, ἡμερῶν σύμπαν τόδε, ἀπαρτίσαντος καὶ τὴν ἑβδόμην εὐλογήσαντος, σεμνοτέραν εἰργάσασθε, ὅρον ἐκθέμενοι Πίστεως.

Τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων, τῆς κοσμογενείας οὖσαν αἰτίαν, τρανῶς παρεδώκατε τρισόλβιοι Πατέρες. τρεῖς γὰρ καὶ τέσσαρας Συνόδους, μυστικωτάτῳ λόγῳ θέντες, καὶ ἔκδικοι φανέντες, τοῦ ὀρθοδόξου λόγου, τὰ στοιχεῖα τὰ τέσσαρα ὄντα. καὶ τὴν Τριάδα ἐνεφήνατε, κτίσασαν ταῦτα, καὶ Κόσμον ποιήσασαν.

Ἤρκεσε καὶ μίαν ζωὴν ἐμπνεῦσαι, τῷ κειμένῳ γόνῳ τῆς ὑπουργούσης, Προφήτου ἀνάκαμψις Ἐλισσαιὲ τῷ παιδί. ὅμως ἀνάκαμψεν ἑπτάκις, καὶ συνέκυψε τούτῳ. οἷα προφήτης προαγγέλλων, τὰς ὑμῶν συνελεύσεις· αἷς τὴν νέκρωσιν τοῦ θείου Λόγου ἐμψυχώσατε, θανατώσαντες Ἄρειον, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συγκάμνοντας.

Τὸν διηρημένον Χριστοῦ χιτῶνα, καὶ διερρηγμένον κυσὶν ὑλάκταις, σοφῶς συνερράψατε σεβάσμιοι Πατέρες. βλέπειν τὴν γύμνωσιν τὴν τούτου, μηδαμῶς ἐνεγκόντες, ὥσπερ ὁ Σὴμ τε καὶ Ἰάφεθ, τὴν πατρῴαν τῷ πάλαι, καταισχύναντες τὸν πανάλοιαν, καὶ τοὺς ἐκείνῳ συμφρονήσαντας Ἄρειον, τὸν τῆς μανίας ἐπώνυμον.

Τοὺς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους, καὶ τοὺς Εὐτυχέας καὶ Διοσκόρους, Ἀπολλιναρεῖς τε Σαβελλιοσεβήρους· λύκους, βαρεῖς ἀποδειχ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δεχθέντας, ἐν δέρμασι προβάτων. πόρρω τῆς ποίμνης τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς ποιμένες, ἀπηλάσατε γυμνοὺς κωδίων, τοὺς φυσαθλίους καταστήσαντες ἄριστα, ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν. τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας. Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους. τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τό, α΄. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς
Κεφ. ιδ΄. 14. ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἥ ἐστιν ἀριστερὰ Δαμασκοῦ. καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων. καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομόρ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβή. τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἴδετε,
Κεφ. α΄. 8. παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν· χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούσατε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν· καὶ κρίνετε δικαίως, ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου. ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ.
ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός,
Κεφ. ι΄. 14. καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε. ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ συνήθη.

Δόξα, ἦχος, γ΄.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον, πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον. Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλάνης, αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς. ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα. ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστί. πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ κατ' ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος, δ΄.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαέων, τῶν ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς ἑορτάσωμεν. οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν. καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ἄλλο. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, εἰς ϛ΄. ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ μακαρίων συνδρομὴν τὴν ἑβδόμην.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὑμνολογῆσαι τὴν ἑβδόμην ἄθροισιν, ἐφιεμένῳ μοι νῦν. τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν στηλώσασαν.

Μείζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἕβδομος, δημιουργίας καὶ γὰρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν ἡ παντελὴς κατάπαυσις, εἰς ἑβδόμην ἡμέραν, καὶ νῦν πασῶν τῶν αἱρέσεων, λῆξιν εἰς ἰσάριθμον Σύνοδος.

Νενικηκὼς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρίν. ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυνε, τοὺς οἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὡς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς. παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, προσκυνοῦμέν τε τοῦτον, στηλογραφοῦντες τὴν μόρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄρραγῆ Ἐκκλησίαν. ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτὴν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστου μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Ἀνακαθαίρει θολερὰς, καὶ βορβορώδεις χειμάῤῥους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας.

σας. Καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορεννῦσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ῥείθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Κ Ατὰ τῶν ὄντως μισητῶν χριστιανοκατηγόρων, συνδρομὴ τῶν φιλοχρίστων ἑβδόμη, ἐν τῇ Πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς Βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Θεοτοκίον.

Α Ἅπας ἀπέστω δυσσεβής, ὁ τὴν Εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ταύτην. μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄκαυστα.

Καθ. ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φ Ως ἥλιοι ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν βλασφήμων γλωσσαλγῶν. σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τ Αχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομῆτορ Ἁγνή. ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ. θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἱρέσεων πάσας. λῦσον τῇ σῇ ἰσχύϊ, ξυμμορίας τὰς τούτων. γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομῆτορ ὑπάρχεις. πρεσβείαις σου ὀρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὸς Κύριος.

Ρ Ἥμα Θεοῦ, ἔχοντες βέλος καὶ μάχαιραν, πάντων ἄρδην, τούτους κατασφάττουσι, τοὺς δυσμενεῖς, τύπῳ σταυρικῷ, τοὺς μὴ σεβομένους, ἐπίσης τὰ ἐκτυπώματα, Χριστοῦ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἁγίων τε πάντων, οἱ Πατέρες οἱ θεοειδέστατοι.

Ω Σπερ ἑπτὰ, σάλπιγγες Ἱεριχοῦντα. εἰς ἑβδόμην, τείχη κατηδάφησαν, περιδρομὴν οὕτως αἱ ἑπτὰ, Σύνοδοι πᾶν ξίφος, κατὰ Θεοῦ ἐπαιρόμενον, κατήγαγον εἰς χάους, συνδρομὴν εἰς ἑβδόμην, τῶν ἤχων σαλπίγγων τοῦ Πνεύματος.

Ν Εανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδεικνύμενος, καὶ τῷ θείῳ, ζήλῳ πυρπολούμενος, ὁ πατρικὸς δῆμος Ἠλιοῦ. οἷα τῆς αἰσχύνης, τοὺς Ἱερεῖς ἐθανάτωσε. διὸ σὺν παρρησίᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα, σχετικῶς προσκυνεῖν ἐδογμάτισε.

Θεοτοκίον.

Σ Ύ μου ἐλπὶς, Πάναγνε σύ μου καὶ ὕμνησις. σὺ λιμήν μου, σύ μου καὶ κυβέρνησις, ἡ τὸν Θεόν, Λόγον τοῦ Πατρὸς, σεσωματωμένον, ἀσυνδιάστως κυήσασα. διό σου ἀδιστάκτως προσκυνῶ τὴν Εἰκόνα, τῇ ἰσχύϊ σου ἐνδυναμούμενος.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Υ Ψηλῇ διανοίᾳ, συνδιασκεψάμενοι ἀνεθεμάτισαν, τοὺς εἰκονομάχους, ὡς ἀλλόκοτα τούτων φρονήσαντας. οἱ σεπτοὶ Πατέρες, καὶ τὴν τιμὴν, Χριστοῦ τῷ τύπῳ, ὡς εἰκὸς ἀπονέμειν ἐθέσπισαν.

Ν Ὺν καιρὸς εὐφροσύνης, ἄρτι σωτηρίας ἡμέρα ἐπέφανεν. εὐφρανθῶμεν τοίνυν, καὶ Χριστῷ εὐφροσύνως βοήσωμεν. τὴν εἰρήνην δίδου, τὴν σὺν ἡμῖν λιταῖς Πατέρων, τῆς ἑβδόμης Συνόδου φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Δ Ιὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἀπὸ τῆς Παρθένου, ὁ Υἱὸς γεγένηται. τοῦ Θεοῦ ἀφράστως, τὸ ἀλλότριον φέρων ὡς ἴδιον. καὶ μορφῇ τῇ τούτου, περιγραπτὸς ὁρᾶται θέλων, κατ' οὐσίαν ὁ ὢν ἀπερίγραπτος.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι.

Ρ Ἀνάτωσαν γλυκασμὸν, τὰ ὄρη καὶ ἀγαλλίασιν, Αἱρετικῶν ἡ πληθὺς, ἀπεσκορακίσθη γὰρ, πικρὸν ἡ προχέουσα, ἰὸν τῶν Εἰκόνων, τῶν Ἁγίων τὴν ἀθέτησιν.

Ο Υ̓ρανὸς καὶ ἡ γῆ, συμφώνως ἑορταζέτωσαν. τῆς Θυγατρὸς τοῦ Θεοῦ, τὴν μεγαλειότητα, καὶ γὰρ μεγαλύνεται, ἀποβαλλομένη, τοὺς αὐτὴν κατασμικρύνοντας.

Θεοτοκίον.

Μ Ηρὸς Υἱὸς ὁ Πατρὸς, ἀπάτωρ ὁ πρὶν ἀμήτωρ δέ. θεοπρεπῶς γεννηθεὶς, καὶ ἀναγεννήσας με. διὸ τὴν γεννήσασαν, σὺν τῷ γεννηθέντι, εἰκονίζων κατασπάζομαι.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Χειρόγραφον Εἰκόνα.

Ο Ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ Γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει. ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα. αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες,

σέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σέβομεν πιστῶς, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν Πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν Εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεός, ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ πρὸς μνήμην τελείαν, τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν Εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν, ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὁρῶντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν. γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν ἁγίων ἀνδρῶν. καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθληταῖς τε καὶ μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι φανώτερον, Τὴν ἀληθινὴν Πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἀσπάζεται, τὴν Εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Κυριακῇ, μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου, καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς, καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς καὶ Ἁγίας Εἰκόνας καταβαλόντων.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοί, τοῖς λόγων ὅπλοις Λόγε,
Ἐχθροὺς τροποῦνται, τῶν σεβαστῶν Εἰκόνων.

Ἡ Ἁγία αὕτη καὶ Οἰκουμενικὴ ἑβδόμη Σύνοδος γέγονεν, ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, καὶ Εἰρήνης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Πάπα Ῥώμης. Ταρασίου, Κωνσταντινουπόλεως. Πολιτιανοῦ, Ἀλεξανδρείας. Ἀντιοχείας Θεοδωρήτου. καὶ Ἠλία Ἱεροσολύμων. ὑπῆρχον δὲ οἱ συνελθόντες Ἅγιοι Πατέρες, τριακόσιοι ἑξήκοντα πέντε. καὶ συνῆλθον κατὰ τῶν εἰκονομάχων, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἐγγράφως, πᾶσαν αἵρεσιν, καὶ τοὺς τῶν αἱρέσεων ἐξάρχους, εἶτα καὶ τοὺς εἰκονομάχους ἅπαντας, ἐγγράφως ἐκθέμενοι καὶ τυπώσαντες, ὅτι ὁ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας μὴ προσκυνῶν, ἀλλότριός ἐστι τῆς τῶν ὀρθοδόξων Πίστεως. καὶ ὅτι ἡ τῆς Εἰκόνος τιμή, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει, καὶ ὅτι, ὁ προσκυνῶν καὶ τιμῶν τὴν Εἰκόνα, προσκυνεῖ ἐν αὐτῇ τοῦ ἐγγραφομένου τὴν ὑπόστασιν. καὶ οὕτω διαταξάμενοι, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κρατύναντες, ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ Ἐπισκοπὴν ἀπελύθη:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἡττῶνται τοῖς δόγμασιν, αἱρεσιάρχαι τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν. τῶν τὸ σέβας τῶν τύπων, τοῖς ἀρχετύποις μεθαρμοζόντων ὀρθῶς. καθάπερ ἔφη ὁ μέγας Βασίλειος. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ναοὶ καλλωπίζονται, φαιδραῖς Εἰκόσι κατακοσμούμενοι νῦν. διὰ τοῦτο ὁ Κόσμος ἐν Ἐκκλησίαις τῷ ὑπὲρ πάντας βροτούς, ὡραίῳ κάλλει, συμψάλλει τῷ ψάλλοντι. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ φῶς ἀνατέταλκε, μακρὰν τὸ σκότος, οἱ δυσσεβεῖς ἐκποδών. διὰ τοῦτο τὰ πάντα, φωτὸς πλησθέντα, τὸν φωτοδότην Χριστόν, μετ' εὐθυμίας ὑμνοῦσι καὶ λέγουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ μόνη πάντων τῆς σωτηρίας ἐλπίς, ἡ φρικτῶς τετοκυῖα, τὸν Βασιλέα τῶν βασιλέων Χριστόν· ἐν ταῖς ὠλέναις αὐτὸν βρέφος φέρουσα, συμπροσκυνεῖται γραπτῶς, ὡς οἱ Πατέρες φησίν:~

Ὠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νομοθετεῖ μὲν ἄριστα, τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος· τοῖς θεοσεβέσι σχετικὴν προσκύνησιν, καὶ τὴν ἀναστήλωσιν, τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος Χριστοῦ· οἱ φιλευσεβεῖς δέ, τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς παῖδες ἐκτελοῦμεν, εὐπειθεῖς τὴν ἐκείνων. καὶ πόθῳ τὴν Εἰκόνα, Χριστοῦ καταφιλοῦμεν:~

Ἑπταπλασίως ἔκαμπτον, ταπεινοὺς ὑψηλόφρονες· καὶ τῶν φιλαρέτων τὰς ὁρμὰς ἀνέκοπτον, δι' ὧν ἐνδιέβαλλον, εἰς τὰς ἐνθέους πράξεις αὐτῶν· ἀλλ' οἱ τῆς ἑβδόμης, συνελθόντες Συνόδου, Πατέρες

ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ἐν Νικαίᾳ, τὴν ὀφρὺν τὴν ἐκείνων, αὐτίκα καταστῶσιν, ἑπταπλασιοτέρως.

Βέλη νηπίων γίνονται, ψαλμικῶς γηραιόφρονι, τῶν νηπιοφρόνων αἱ πληγαὶ καὶ μάστιγες· τῇ θείᾳ δυνάμει δέ, ἐξαθενοῦσι γλῶσσαι πολλαί, τῶν τὰς βλασφημίας, εἰς τὸ ὕψος λαλούντων. καὶ πᾶς τίς τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἕνα γινώσκει, παναίτιον καὶ μόνον.

Θεοτοκίον.

Δημιουργεῖται νήπιος, ἐκ μόνης διὰ ἔλεος, ὁ Δημιουργὸς ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου. τηρῶν μετὰ τόκον σε, κεκαθαρμένην ὅλην ἁγνήν. καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν, ἐκκαθαίρων εἰκόνα. διόπερ ἐν Εἰκόσι, συμμορφοῦται σοι φύσει, βροτὸς γεγενημένος, Θεὸς ὑπάρχων φύσει.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὁ Μέγας τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ βουλῇ, ὁ τὸ πᾶν συγκρατῶν ἀκατάληπτε, μόνε Θεέ, κράτιστε παντάρχα Παμβασιλεῦ. τὴν Ἐκκλησίαν κράτυνον, τῇ ὀρθοδοξίᾳ σου συντηρῶν. Πατέρων πανενδόξων, παραδειγματισάντων, κακοδοξίαν παρακλήσεσι.

Μεγάλων ἠξιώθητε τῶν τιμῶν, ἐπὶ γῆς οὐρανόφρονες Ἅγιοι. ὅτι Χριστοῦ, τύπον ἐτιμήσατε σχετικῶς. καὶ νῦν σκιὰν ἐκθέμενοι, καὶ τὸ περικάλυμμα τῆς σαρκός. αὐτὸν αὐτοπροσώπως, εἰς πρόσωπον ὁρᾶτε, καὶ τῶν μειζόνων ἀξιούμενοι.

Ἵνα παιδευθῶμεν παγκρατιαστά, βαρβαρώδους ἱππείας ἠρέθησας, ῥύμην αὐτοῦ, θραῦσον καὶ τὸ θράσος τὸ καθ᾽ ἡμῶν. καὶ Βασιλεῖ συμμάχησον, τῷ τεθαρρηκότι σοι Παντουργέ. ταῖς εὐπαρρησιάστοις, πρεσβείαις τῶν Πατέρων, ὧν ἐκτελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Νοῆσαι τὸ μυστήριον οὐδαμῶς, τῆς φρικτῆς σου λοχείας δεδύνηται, βρότειος νοῦς, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὑψηλόνους ἀγγελικός. ὅτι Θεὸν ἐγέννησας, σὺ σεσαρκωμένον ὑπερφυῶς. διό σε Θεοτόκον, εἰδότες σὺν ἐκείνῳ, καθισοροῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πατέρες οὐρανόφρονες, οἱ Συνόδῳ ἑβδόμῃ, συναθροισθέντες δέησιν, ἐκτενῆ τῇ Τριάδι, προσάξατε τοῦ ῥυσθῆναι, ἐκ πάσης αἱρέσεως, καὶ κρίσεως αἰωνίου. Βασιλείας τε τυχεῖν, οὐρανῶν τοὺς τὴν ὑμῶν, σύναξιν θείαν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πρεσβείαις ὑπεράγαθε, Κύριε τῆς Μητρός σου. καὶ τῶν ἐν ἑπτὰ Συνόδοις ἀθροισθέντων Πατέρων. τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον καὶ τὴν Πίστιν κράτυνον. καὶ οὐρανῶν Βασιλείας, δεῖξον πάντας κοινωνούς. ὅταν ἔλθῃς ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. Ἀναστάσιμα, δ΄. καὶ Ἀνατολικόν, α΄. καὶ τῶν Ἁγίων, προσόμοια, γ΄. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι, τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν. ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

στ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, ὃ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, οἱ χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ Μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων. ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Πίστιν θεοδίδακτον.

στ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα. τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος. πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας. οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν. καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, σαφῶς παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ. οὓς ἀνευφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες. ὢ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου. ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος. τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου. τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου. Νικαίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ θεῖοι, ἐν ἑνὶ φρονήματι, τῇ τρισαγίῳ Θεότητι, ἀεὶ λατρεύοντες. ἀπειλὰς Τυράννων, καὶ πληγὰς βασάνων τε, ὑπέμειναν τῇ πίστει ῥωννύμενοι· Πρόβος καὶ Τάραχος, καὶ ὁ συνάθλος Ἀνδρόνικος. καὶ τῆς νίκης, στεφάνους ἐδέξαντο :~

Χριστὸν ἐνδυσάμενοι Σταυρόν, ὥσπερ ὅπλον φέροντες, ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, στερρῶς καθείλετε, τῶν ἐχθρῶν τὰ θράση, καὶ τῆς νίκης Ἔνδοξοι, βραβεῖα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, αὐτῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Τῷ πόθῳ φλεγόμενοι Χριστοῦ, Ἀθλοφόροι Ἔνδοξοι, ἀκαταγώνιστοι ὤφθητε, ξίφος οὐ κάμινος, οὐ θυμὸς Τυράννων, οὐ ποιναὶ κολάσεων· οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξεφόβησεν. ἀλλ' ἐκτελέσαντες, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως, ἐπαξίως στεφάνους ἐδέξασθε.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἀνατολίου.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπετε. καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε. καὶ ἔμπροσθεν Βασιλέων καὶ Τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν. Ἄγγελοι τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν κατέστεψαν, παρρησιασμένῃ τῇ ψυχῇ, καὶ φαιδρῶς εἰς τὸν νυμφῶνα, τὸν μέγαν συνεληλύθατε. Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων. Τάραχε, τῶν Δαιμόνων ὀλοθρευτά, καὶ Ἀνδρόνικε, νίκη τῶν πιστῶν. παρρησίαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Δαιμόνων κλονούμενον, ταῖς προσβολαῖς καὶ εἰς βάραθρον, ἀπωλείας ὠθούμενον, οἰκτείρησον Δέσποινα. καὶ στερέωσόν με, ἀρετῶν ἐν πέτρᾳ. καὶ τὰς βουλὰς τῶν δυσμενῶν, διασκεδάσασα καταξίωσον· ποιεῖν με, τὰ προστάγματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως τύχω ἀφέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως :~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Παμάμωμος Δέσποινα. καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸ τρισέλεγκτον ἄθροισμα. οἱ ἰσάριθμοι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὥσπερ ἀστέρες φαεινοί, ἐκ τῆς Ἑῴας φαίνοντες, τὴν Κτίσιν συγκαλοῦσι, πρὸς ἱερὰν πανήγυριν. Πρόβος καὶ Τάραχος σὺν Ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ· τὰς γὰρ σάρκας αὐτῶν, θηρείοις παρέδωκαν. καὶ τῷ αἵματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες, στεφηφόροι ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν· αἰτούμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων.

Μεταβολήν μοι τοῦ βίου, Παρθένε δώρησαι. ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου, μεταφέρουσα τρόπων, πρὸς θείας ἀπαθείας, νεῦσιν ὁμοῦ

καὶ

καὶ οἰκείωσιν ἄῤῥητον, πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου τὴν ψυχὴν, ἀενάως μοι παρέχουσα.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα, γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. α΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλψοιμι τῶν σῶν Μαρτύρων Σῶτερ κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ, ἐν Οὐρανοῖς πόθῳ, Μάρτυρες παρίστασθε, φωτὶ καταυγαζόμενοι, ὑπερηλίου λαμπάδος, καὶ πάντας καταφωτίζετε, πίστει τοὺς ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Ἐν διωγμῷ τῆς ἀσεβείας ὤφθητε, πᾶσαν διώκοντες, τὴν δυσσεβῆ πλάνην, Μάρτυρες ἀήττητοι, γενναίοις ἀγωνίσμασιν, ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὡς Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ τῆς ἀληθείας κραταίωμα.

Λελογισμένῃ διανοίᾳ πάνσοφοι, ἀποκρουσάμενοι, τὴν πονηρὰν ζάλην, καὶ τὴν ἀγριαίνουσαν, τῆς ἀσεβείας θάλασσαν, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὔραις, πρὸς τοὺς λιμένας ἐφθάσατε, τοὺς ἐπουρανίους γηθόμενοι.

Ψυχαὶ Μαρτύρων τὰ ὑμῶν συγχαίρουσι, Μάρτυρες πνεύματα, ἐν Οὐρανοῖς ὄντως, Πρόβε καὶ Ἀνδρόνικε, καὶ Τάραχε μακάριε. ἀνδρικῶς γὰρ τοὺς πόνους, τῆς μαρτυρίας ἠνύσατε, νίκαις θεϊκαῖς κλεϊζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Λόγος συνάναρχος, παρθενικὴν μήτραν, βουληθεὶς κατῴκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονε. καὶ παθὼν ἑκουσίως, Μαρτύρων θεῖα στρατεύματα, πίστει ἐναθλεῖν παρεσκεύασεν.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἰσχυρῶς τῷ διώκτῃ, ἀντιταχθεὶς Τάραχε, καὶ τὴν σύνθλιψιν τοῦ προσώπου, φέρων στερρότατα. μύλας συνέθλασας, τῶν μαινομένων λεόντων, ἀριστεὺς γενόμενος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς αἰκισμοὺς ἤνεγκας, μέχρι καὶ γαστρὸς Μάρτυς Πρόβε, διατεμνόμενος. καὶ συμφλεγόμενος, τοῖς ὀβελίσκοις τὰ στέρνα, καὶ τὸ θεολόγον σου στόμα τυπτόμενος.

Ἱερεῖον καθάπερ ἀμαρτηθεὶς ἔφερες, πόνους δριμυτάτων μαστίγων, Μάρτυς Ἀνδρόνικε. πυρὸς καταφλεξιν, καὶ ἐκριζώσεις ὀδόντων, καὶ τῆς θεολόγου σου γλώσσης ἀφαίρεσιν.

Περιφεγγεῖς ὡς ἀστέρες, ταῖς νοηταῖς λάμψεσιν, ἅπασαν ἐν δόξῃ τὴν Κτίσιν καταφωτίζετε. σκότος διώκοντες, τῆς πολυθέου ἀπάτης, Ἀθλοφόροι Μάρτυρες θεοειδέστατοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν, ὡς ἐκλεκτὴν Ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σὲ ἐκλεξάμενος. σοῦ τὴν ἀμόλυντον, καὶ θεοδόχον γαστέρα, βουληθεὶς κατῴκησεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ
„ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
„ πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Ἁγίας Τριάδος τὴν κραταιὰν, ὁπλισάμενοι πίστιν νεανικῶς, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος τε, καὶ ὁ πάνσοφος Τάραχος, πολυθέου πλάνης, τὸ κράτος διέλυσαν, καὶ λαοὺς πρὸς θείαν, ἀγάπην συνέδησαν. ὅθεν τὰ τῆς νίκης, κομισάμενοι γέρα, χοροῖς συνευφραίνονται, ἀσωμάτων Δυνάμεων, οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἀσθενείᾳ βαρείᾳ περιπεσὼν, καὶ δεινῶς ἐν τοῖς πόνοις κατακαμφθεὶς, οὐ φέρω

τὸν

τὸν καύσωνα, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας. ἀλλ᾽ ὁ εἰδὼς ἑκάστου, Σωτὴρ τὴν ἀσθένειαν. καὶ ὡς Πατὴρ παιδίων, τοὺς γνώμῃ σοι πταίσαντας, σύ με ἐξανάστησον. δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰᾶσθαι τὰ νοσήματα, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. ἵνα δοξάζω πάντοτε, τὰ μεγάλα σου ἔργα Σωτήρ, φοβερά τε θαυμάσια. λυτροῦσαι γὰρ ἐξ ἀναγκῶν, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτήν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο. καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα, Υἱέ μου καὶ Κύριε. πῶς σε ἀνομώτατος, Ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα. ὄξος καὶ τὴν τρῶσιν πλευρᾶς. χολήν τε οἴμοι, καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα Σῶτερ, τοῖς θείοις σου παθήμασι:~

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἐτῶν ἔργων Χριστοῦ, φέρειν ζυγὸν ἐπαυχένιον. τὸν αὐχένα, φέρεις συντριβόμενος, τὸν δὲ Σταυρὸν ῥάβδον κραταιᾶς, Τάραχε Παμμάκαρ, δυνάμεως ἐπαγόμενος. τῶν ῥάβδων τὰς νιφάδας, ὑποφέρεις κραυγάζων. τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Ὡς δυνατός, θείῳ γενόμενος Πνεύματι. τῶν κνημῶν σου, φέρεις τὴν ἐπώδυνον, καρτερικῶς, Πρόβε συντριβήν. καὶ τὴν τῶν ὀμμάτων, ἀφαίρεσιν φωτιζόμενος. τῇ γνώσει τῆς Τριάδος, τελειώτερον δρόμον. καὶ τοῖς ἄνω χοροῖς συναπτόμενος:~

Νεανικῶς, Μάρτυς Ἀνδρόνικε ἵστασο. πρὸ βημάτων, ἀνταγωνιζόμενος, τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς. ὅθεν κατατέμνων, τὰς κνήμας σου ἀποτομώτερον, εἰργάζετό σε χαράν, τὴν αὐτοῦ συμπατοῦντα, καὶ πορείαν τὴν ἄνω στελλόμενον:~

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον. τὸν τὸ εἶναι, πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐν σταδίῳ οἱ ἀκλινεῖς, καθομολογοῦντες, ἐνήθλησαν θεῖοι Μάρτυρες. Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ Δαιμόνων τὸ τραῦμα Πανύμνητε:~

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι, τρίβου τῆς στενῆς καὶ τραχείας γεγόνατε. πειρασμῶν νιφάδας, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους ὠθούμενοι. ἀρραγεῖς ὡς πύργοι, ὡς ἐπὶ πέτραν τὴν καρδίαν, Ἀθλοφόροι ἑδράσαντες Πίστεως:~

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, καὶ θεολογῶν τὰ σωτήρια δόγματα. τῶν χειλέων φέρεις, τὰ σπαράγματα γνώμης στερρότητι. ἀποφράττων στόμα, κατὰ Θεοῦ Τάραχε Μάκαρ, βλασφημίαν λαλοῦν τοῦ ποιήσαντος.

Τετραχῶς τεταμένος, καὶ ταῖς ἐκ μαστίγων πληγαῖς συνεχόμενος, τῆς ψυχῆς ἐδήλου, τὸ γενναῖον ὁ Πρόβος ἀνάστημα. στεφηφόρος ὅθεν, ἀναδειχθεὶς σὺν τοῖς συνάθλοις, Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίσταται.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων, Λόγον κυήσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναΐδιον. οὗ ταῖς φρικτωρίαις, οἱ Ἀθληταὶ καταυγασθέντες, ἀθεΐας τὴν νύκτα παρέδραμον.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥομφαία τοῦ δυνατοῦ, γενόμενοι διὰ Πίστεως. καρδίας τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρείως ἐτρώσατε, ἀνταγωνισάμενοι, κατ᾽ αὐτῶν γενναίως, Ἀθλοφόροι μεγαλώνυμοι:~

Ὡς πάλαι τὸν Δανιήλ, ἐν λάκκῳ θῆρες ᾐδέσθησαν. οὕτω καὶ νῦν τοὺς στερροὺς, ὁπλίτας τῆς χάριτος, ἐν σταδίῳ ἔπτηξαν, καταλαβηθέντες, τὰ σεπτὰ τούτων παθήματα:~

Νυγεῖσάν σου τὴν Πλευράν, ἐξεικονίζων ὁ Τάραχος, εἰσδέχεται ταῖς πλευραῖς, κεντήματα Δέσποτα, καὶ ὄξος ποτίζεται. καὶ πυρὶ τὴν κάραν, ὠμοτάτως καταφλέγεται:~

Θεοτοκίον.

Ἐνέλαβες ἐν γαστρί, τὸν προαιώνιον Ἄχραντε. καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν φύσει ἀπρόσιτον. καὶ γάλα ἐπότισας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομῆτορ ἀπειρόγαμε:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐμφανίσαντες. γενναῖοι Χριστοῦ, ὁπλῖται θεῖοι Μάρτυρες. σὺν Ταράχῳ Πρόβος τε, καὶ Ἀνδρόνικος ἤλεγξαν, ἅπασαν τῶν Τυράννων ἀθεότητα. τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες. Ὁ Οἶκος.

Οὗ Ἰησοῦ τὰ πάθη γενναίως μιμησάμενοι, ἅμα σὺν Ταράχῳ τῷ σοφῷ, ὁ Πρόβος καὶ Ἀνδρόνικος. χαίροντες ἤχθησαν ἐν σταδίῳ, παρανόμων ἐλέγχοντες ἀθείαν. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐκ πόθου τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτῶν, ἐν ὕμνοις ἀνευφημοῦμεν, καὶ πιστῶς τοὺς ἀγῶνας κηρύττομεν. ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Κύριος, ὡς φωστῆρας ἐν Κόσμῳ ἀναθλήσαντας. Τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιβ΄. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στ. Ξίφει Τάραχος, Ἀνδρόνικος, καὶ Πρόβος,
Ἤραντο νίκην, γῆς προβάντες ταράχου.

Τμῆθη δωδεκάτῃ Πρόβος, Ἀνδρόνικος, Τάραχός τε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ, καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος. καὶ ὁ μὲν Τάραχος, προβεβηκὼς ἦν τὴν ἡλικίαν. Ῥωμαῖος τὸ γένος, στρατιώτης τὴν τύχην. ὁ δὲ Πρόβος, ἐκ Σίδης τῆς Παμφιλίας. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος, πόλεως Ἐφεσίων τῆς Ἰωνίας. καὶ ὁ μὲν Τάραχος, θλᾶται λίθοις τὰς σιαγόνας, καὶ τὸν αὐχένα. τὰς χεῖρας πυρὶ καταφλέγεται. καὶ ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου. καὶ καπνῷ πνιγηρῷ ὑποβάλλεται. ὄξος ἐπὶ τῶν ῥινῶν δέχεται. καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τοὺς μαστοὺς ἀποκαίεται. ξυρῷ τὰ ὦτα ἐκτέμνεται. τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀποσύρεται. θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ τελευταῖον μαχαίρᾳ κατακοπεὶς μεληδὸν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. ὁ δὲ γενναῖος Πρόβος, νεύροις ὠμοῖς τύπτεται. σιδήροις πεπυρακτωμένοις, τοὺς πόδας κατακαίεται. ξύλῳ ἀναρτᾶται. τὸν νῶτον καὶ τὰς πλευρὰς, πυρωθεῖσιν ὀβελίσκοις κατακαίεται. καὶ ἑτέραις σούβλαις τὰς κνήμας διατέμνεται. καὶ τελευταῖον μαχαίραις καὶ αὐτὸς κατακοπεὶς, τὸ μακάριον τέλος ἀπηνέγκατο. Ἀνδρόνικος δὲ ὁ θεῖος, ξύλῳ ἀναρτᾶται. καὶ σιδήροις ὀξέσι τὰς κνήμας χαράσσεται. καὶ τὰς πλευρὰς κατακεντᾶται. ἅλατι τὰς ὠτειλὰς ἀνατρίβεται. τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ χείλη ἐκτέμνεται. καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεὶς μαχαίραις, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Μάρτυρος καὶ καλλινίκου Δομνίνης.

Στ. Μέλη Δομνῖνα καίπερ ἐξαρθρουμένη,
Οὐκ ἦν ἀληθῆ, πίστιν ἐξαρνουμένη.

Αὕτη ἠγωνίσατο ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. καὶ παραστᾶσα Λυσίᾳ τῷ ἡγεμόνι, ἐν τῇ Ἀναζαρβέων πόλει, τύπτεται ἐν πρώτοις βουνεύροις ὠμοῖς. καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι, τοὺς πόδας καταφλέγεται. εἶθ' οὕτως θλᾶται ῥάβδοις. καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας. καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορριφεῖσα, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Παρθένου.

Ἁγία αὕτη ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δεκίου, καὶ Οὐαλλεριανοῦ, ἐκ πόλεως Ῥώμης. ἦν δὲ μονάζουσα μετὰ καὶ ἑτέρων Παρθένων ἐν Μοναστηρίῳ τινί. διαβληθεῖσα οὖν τῷ Ἡγεμόνι, καὶ παραστᾶσα ἔμπροσθεν αὐτοῦ, μετὰ κλοιοῦ σιδηροῦ τύπτεται εἰς τὸ πρόσωπον. καὶ γυμνοῦται, καὶ ὑπὸ πυρὸς κατακαίεται. ἐπιρραινομένων ἐπάνω αὐτῆς, πίσσης καὶ ἐλαίου, καὶ τεάφης. εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς μαστοὺς τέμνεται. καὶ τοὺς ὄνυχας ἀνασπᾶται. καὶ μετὰ ταῦτα, τὰς χεῖρας κόπτεται, εἶτα τοὺς πόδας. τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται. καὶ τελευταῖον, τὸ διὰ ξίφους τέλος δέχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Υἱῶν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης χαίρων Τάραχε ἔνδοξε. ὡς εὐήκοος δοῦλος, τοῦ κλίναντος σοι οὓς ἀνεμέστατον. καὶ τὰς εὐχάς σου, πληρώσαντος κράζοντος, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐιμόμενοι Μάρτυρες, καὶ ταῖς βασάνοις καταικιζόμενοι. στεῤῥᾷ διανοίᾳ, τοῖς παρα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παρανόμοις ἀντεκατέστητε. καὶ νικηφόροι, γενόμενοι ψάλλετε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥαντίσματι Ἅγιοι, σεπτῶν αἱμάτων, πλάνης τοὺς ἄνθρακας. κατασβέσαντες δρόσον, ἡμῖν ἐνθέου βλύζετε χάριτος. καὶ ἰαμάτων προχέετε νάματα, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμῶν, τὴν μνήμην πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Κενοῦται ἐν μήτρᾳ σου, πατρῴων κόλπων μὴ ἀφιστάμενος, ὁ πληρέστατος Λόγος, καὶ σὰρξ ὁρᾶται, καὶ βρέφος τίκτεται. ᾧ μελῳδοῦμεν Παρθένε γηθόμενοι, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν:-

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λελαμπρυσμένοι στίγμασι, καὶ ὡραῖοι ἐν κάλλεσι, τῆς καλλοποιοῦ Μακάριοι ἀθλήσεως. Κυρίῳ παρίστασθε, στεφανηφόροι πάντοτε. αἴγλης τῆς ἐκεῖθεν πεμπομένης πλουσίως· πληρούμενοι καὶ πόθῳ, μελῳδοῦντες ἀπαύστως. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ἑαυτῷ μαινόμενος, ὁ παράνομος Τύραννος, ὡς νενικημένος ταῖς ὑμῶν ἐνστάσεσι, τομῶς ἀποφαίνεται, θανατωθῆναι ξίφει ὑμᾶς. τῷ δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ μελῳδοῦντας. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Οἱ τῆς Τριάδος πρόμαχοι, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες. οἱ τῆς ἀληθείας τὸν κρυμὸν σκεδάσαντες, τῇ θέρμῃ τῆς Πίστεως, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια. ἄνθη τὰ τερπνὰ, τοῦ νοητοῦ Παραδείσου. λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ, οἱ ἀκλόνητοι στῦλοι, Ἀνδρόνικος καὶ Πρόβος, καὶ Τάραχος τιμάσθω.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀσωμάτων τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι. σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ Προφήταις ἅπαντες. τὴν πάντων δεσπόζουσαν, τῶν ποιημάτων Δέσποιναν. ὡς τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέραν καὶ μόνην, Θεοῦ ἁγνὴν Μητέρα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν. Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:-

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς
„ ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περι-
„ σωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ
„ Λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,
„ Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴσχυσαν σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν τοῖς ἀγῶσι προσκτήσασθαι, οἱ γενναιότατοι, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοιώθησαν. τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Πρόβος καὶ Τάραχος, καὶ Ἀνδρόνικος Χριστοῦ οἱ θεράποντες.

Ὤφθητε ἄνθρακες πυρὶ, τῷ ἀΰλῳ μυστικῶς ἀναπτόμενοι. καὶ κατεφλέξατε, ὑλώδη πλάνην Μεγαλομάρτυρες. καὶ ἀναλάμψαντες ὡς φῶς, τὴν Κτίσιν αὐγάζετε, καὶ περισώζετε. ἐκ κινδύνων καὶ παθῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἄγει Ἑορτὴν, ἐτησίαν καὶ λαμπρὰν καὶ χαρμόσυνον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν θείαν ταύτην ὑμῶν πανήγυριν. καὶ συναγάλλονται ὑμῖν, Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ πάντες Μάρτυρες, ἀθλοφόροι νικηταὶ μεγαλώνυμοι.

Ἠρθῆτε πρὸς φωτοειδῆ, Παραδείσου ἀθλοφόροι σκηνώματα. περιβαλλόμενοι λαμπρὰν ἐσθῆτα ἣν ἐξυφάνατε, πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ θρόνῳ παρίστασθε, τοῦ Παντοκράτορος, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς ἱκετεύοντες:-

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν. ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου. τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν
„ κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενι-
„ κῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος.
„ διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
„ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πολυειδεῖς οἱ Μάρτυρες, αἰκισμοὺς ὑπενεγκόντες, πολλῶν ἐπάθλων ἔτυχον καὶ βραβείων τῆς νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος· Τάραχος ὁ θεόφρων, καὶ Πρόβος καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ στεῤῥοὶ ἀθλοφόροι.

ὧν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὧν τὴν σεπτήν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους τιμῶμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτιῶν πελάγει με, καὶ παθῶν ἐν τῇ ζάλῃ, διηνεκῶς ποντούμενον, πρόφθασον Θεοτόκε, τῇ παναλκεῖ σου δυνάμει, καὶ διάσωσον τάχος. καὶ πρὸς λιμένα ἴθυνον, μετανοίας με ὅπως δοξολογῶ, σὸν Υἱὸν ὃν ἔτεκες ἀπορρήτως, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, εὐσεβῶς μεγαλύνω.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπατε. καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, καὶ διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε. καὶ ἐναντίον Βασιλέων καὶ Τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν. Ἄγγελοι τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν κατέστεψαν, πεπαρρησιασμένοι τῇ ψυχῇ, καὶ φαιδρῶς εἰς τὸν νυμφῶνα, τὸν μέγαν εἰσεληλύθατε. Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων. Τάραχε, τῶν δαιμόνων ὀλοθρευτά. καὶ Ἀνδρόνικε, νίκη τῶν πιστῶν. παρρησίαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ μετάβαλε, τῆς ψυχῆς μου Πανάμωμε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν. τῷ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπόρρητον, διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥήγνυται χειρόγραφον, τὸ ἀπ' αἰῶνος νυγείσης σου, τῆς πλευρᾶς Πολυέλεε, Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, καὶ ἡ ἀπωσμένη, φύσις τῶν ἀνθρώπων, ῥανίσιν Αἵματος τοῦ σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Κάρπου, καὶ Παπύλου. Στ. ἦχος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Καρποὺς προσενήνοχας Θεῷ, τῇ διδασκαλίᾳ σου. τοὺς σεσωσμένους Ἀοίδιμε, σαυτὸν δὲ κάρπωμα, ἱερὸν προσῆξας, Μαρτυρίου αἵματι, παμμάκαρ φοινιχθεὶς ἱερώτατε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν νοῦν ἐπερείσαντες Χριστῷ, ἀκλινεῖς ἐδείχθητε, ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, οἰκείοις αἵμασι. πλάνην τοὺς προμάχους, ἄρδην κατακρύψαντες, καὶ ἔνδον Παραδείσου σκηνώσαντες, οἱ ἱερώτατοι, ἱερεῖα ὡς ἀμώμητα, ὡς τῆς θείας, ἀμπέλου βλαστήματα.

Πρὸς δυνατώτερον τὸν νοῦν, ἐξαφθέντες Μάρτυρες, ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, Κάρπε καὶ Πάπυλε. νοητοὶ φωστῆρες, τὸ πῦρ ἀπεσβέσατε, εἰδώλων δυσφημίας ἐν χάριτι. δρόσῳ τῆς πίστεως, καὶ αἱμάτων ταῖς προχύσεσι, τὸν χειμάρρουν, τρυφῆς ἐκληρώσασθε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ὡς ἄξιος ἐν θεόπταις, τοὺς Οὐρανοὺς, σὺ εἶδες Ὅσιε ἀνεῳγμένους. καὶ τὸν Κύριον ἐν θρόνῳ καθήμενον. καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ περικύκλῳ αὐτοῦ. καὶ παρὰ σοῦ πάλιν ἡμεῖς φωτισθέντες, τὸ ἱερόν σου ποίμνιον Κάρπε βοᾷ σοι. αἴτησαι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι. μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθή, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρείστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα. οἴμοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καρπῷ τὸν αἶνον, σὺν Παπύλῳ προσφέρω.

Θεοφάνους, Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Καταυγασθῆναι τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς Χριστὲ, ὑπεράρχου Θεότητος, τὴν ζοφώδημον ψυχήν. καὶ δοθῆναι λόγον μοι αἰτῶ, τοῦ ἀξίως τοὺς σοφοὺς ὑμνῆσαι Μάρτυρας.

Ἀπαρνησάμενοι πᾶσαν τὴν γεηρὰν, Ἀθληταὶ ἀπόλαυσιν, ἐσπορώσατε ὑμῶν, τὴν μὲν πρὸς οὐράνιον ὁδὸν, δι' ἀσκήσεως τὸ πρὶν, καὶ νῦν δι' αἵματος.

Ῥᾳδίως ἤχθητε πάντα, πρὸς πειρασμὸν, ὑποστῆναι Πάνσοφοι, δυναστείᾳ θεϊκῇ, δι' ἧς καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχὺν, τῶν ἐχθρῶν καταβαλόντες, κλέος ἤρασθε.

Θεοτοκίον.

Παλαιωθέντα τὸ πρὶν με τῇ συμβουλῇ, τοῦ δολίου ὄφεως, ὀλωλότα ὁ Θεὸς, καθορᾶν μὴ φέρων με ἐν σοὶ, κατοικήσας τῇ σεμνῇ, ἐκαινοποίησεν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὡς τὸ τοῦ Κτίστου ἀληθῶς, κατ' εἰκόνα τηροῦντες, οὐκ ἐκάμψατε γόνυ, ἀντιθέοις τῶν ἐθνῶν, σεβάσμασιν ἀλλ' εὐχῇ, ἀηττήτῳ, ταῦτα κατεστρέψατε.

Τῇ δυσσεβεῖ τοῦ Δικαστοῦ, οἱ γενναῖοι προστάξει, αἰσθητῶς γυμνωθέντες, ἐνεδύσαντο Χριστόν. δι' ὃν καὶ ὥσπερ κριοὶ, πεδηθέντες, ἤγοντο ἀλύσεσιν.

Ὁρῶν τὸ ἄρρεπτον ὑμῶν, πρὸς αὐτὸν τῆς ἐλπίδος, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν νυκτὶ ἀγγελικαῖς· ἐπιστασίαις θαῤῥεῖν, ἐν βασάνοις, ἔνδοξοι προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Δέσποινα δεινῶς, τὴν ψυχήν μου τῷ πλήθει, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, θεράπευσον τῇ θερμῇ, πρεσβείᾳ σου πρὸς Θεὸν, καὶ τὰ πάθη ἴασαι τοῦ σώματος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ὅπλοις πίστεως καθωπλισμένοι, διελύσατε τὰς παρατάξεις, τῶν ἀθέων ἀθλοφόροι πανεύφημοι. καὶ ἀφθαρσίας τὸ στέφος ἐδέξασθε, Μαρτυρικὸν διανύσαντες δίαυλον. Κάρπε Πάπυλε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασι. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρίστην ἔνδοξοι, Θεῷ προσήξατε, ἀθλοφόροι θυσίαν τὸν εὐκλεῆ, πίστει Ἀγαθόδωρον, ἀποκρυσάμενοι ἐχθροῦ, τὴν ἀπάτην ἀγαπήσει Χριστοῦ.

Ἰῷ τοῦ ὄφεως, μανεὶς ὁ Τύραννος, δεσμευθῆναί σε φήσας καὶ τὰς πλευρὰς, Κάρπε καταξέεσθαι. αὖθις δὲ φλέγεσθαι πυρὶ, τὸ στεῤῥόν σου οὐ διέλυσε.

Νυμφῶνα Πάπυλε, ἐπιποθήσας ἰδεῖν, τοῦ Δεσπότου πρὸς ὕψος ἀναρτηθεὶς, ξέεσθαι οὐ δέδοικας. οὔτε πυρὸς ἀπειλοῦντος, ὑπεχώρησας Θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶν ἐκ σπλάγχνων σου, Θεὸν προερχόμενον, ὁ Ἀδὰμ ὡς ἐν ζόφῳ τῷ τῶν παθῶν, Δέσποινα ἐβόα σοι, σῇ μεσιτείᾳ τῶν δεινῶν, τοῦ θανάτου με ἐξάρπασον.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Νηπίων ὥσπερ τῶν ἀσεβῶν, βέλη τὰς τῶν λίθων βολίδας, δέσμιος ὢν σὺ λελόγισαι, Πάπυλε Θεσμάκαρ, ἐνδεδυμένος στολὴν, τῆς πίστεως τὴν ὄντως ἀκαταμάχητον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Νεκρὸς γεγένηται ὁ ἐχθρὸς, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου Μάκαρ, καὶ στερρᾷ γενναιότητι· κράτος γὰρ θεόθεν περιεβάλλου σαφῶς, δι' οὗ διττοὺς πολέμους Κάρπε ἐνίκησας.

Στόματα θηρῶν ὡς Δανιὴλ, Μάρτυρες ἐφράξατε ὅπλοις, ἐνθέοις Κάρπε καὶ Πάπυλε. τούτους δὲ κηρύττειν Θεοῦ ὑπάρχειν ὑμᾶς, γενναίους ἀθλοφόρους, πίστει ἐδείξατε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν Θεοῦ τὸν Ἐμμανουὴλ, τίκτειν Ἠσαΐας σε μόνην, προανεφώνει ἄμολυντε. τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν καταξιώσαντα, ἡμῖν ὁμοιωθῆναι, καὶ ἀπαλλάξαι φθορᾶς.

Ὠδὴ, ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Νευρούμενοι πνεύματι, καὶ τὴν δρόσον παρ' αὐτοῦ, δεχόμενοι ἀήττητοι. ἐμβληθέντες ἀσβέστῳ ἐκκαυστικῇ, οὐδ' ὅλως ἐφλέχθητε, ἀλλὰ ταύτην ὡς λίθους ἀπειργάσασθε.

Νάμασι κατήρδευσας, διδαγμάτων τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν ἀοίδιμε. καὶ διὰ τοῦτο ἄφθονον ὁ Χριστὸς, πηγὴν σε ἀνέδειξε, τῶν θαυμάτων ἐν Κόσμῳ πανοσίδιμε.

Προθύμως ἀνέκραζον, ὡς ἐκ στόματος ἑνὸς, οἱ ἀθλοφόροι Κύριε. οὐ λιμὸς οὐδὲ θλίψις οὐ διωγμὸς, τῆς σῆς ἡμᾶς Δέσποτα, δυνηθῇ ἐκχωρίσαι ἀγαπήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ τὸν προπάτορα, γυναικεία συμβουλὴ, πάλαι μὲν ἐθανάτωσε. νῦν δὲ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου χωρηθεὶς, ἐζώωσε Δέσποινα, καὶ Υἱὸν φωτὸς αὖθις ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν. μόσους μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλων. χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀενάως. διὸ συμφώνως Κάρπε τὴν ὑμῶν, Πάπυλε πόθῳ, τελοῦμεν πανήγυριν.

Ὁ Οἶκος.

Προαιώνιος Θεοῦ, σοφία τε καὶ Λόγος, μόνος μου τὴν ὁμιλίαν ἀπέλασον. καὶ δίδου λόγον σοφίας ὡς Θεὸς, τοὺς μιμησαμένους διὰ πόθον ὁλικῶς, τὰ θεῖά σου παθήματα, ἀνυμνῆσαι προθύμως, ὡς ὑπὸ σοῦ Δέσποτα τῶν ὅλων, ἐπαξίως τῶν ἀγώνων τὰς ἀμοιβὰς ἀποληψομένους. ἐνταῦθα γὰρ πιστῶν οἱ δῆμοι κυκλοῦντες, τῶν λειψάνων τὴν σορὸν, τὴν ἀξίαν δρέπονται ἀεὶ, συμφώνως ἐπιτελοῦντες, Πάπυλε Κάρπε ἡμῶν τὴν πανήγυριν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιγ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Στ. Κάρπῳ Παπύλῳ τοῖς Θεοῦ καρποῖς δύο,
Πᾶς πυλεὼν τμηθεῖσιν ἤνοιγε Πόλου.
Ἀγαθόδωρον δωρεῶν πλῆθος μένει,
Πρὸς πλῆθος ἀθλήσαντα δαιμόνων μαστίγων.
Οὐκ ἐμποδὼν σοὶ Μάρτυς Ἀγαθονίκη,
Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος.
Κάρπον σὺν Παπύλῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανε χαλκός.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, καὶ Οὐαλεριανοῦ ἀνθυπάτου Ἀσίας, ἰατροὶ τὴν τέχνην· ὧν ὁ μὲν ἅγιος Κάρπος, Ἐπίσκοπος ἦν Θυατείρων. ὁ δὲ Πάπυλος Διάκονος, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κάρπου χειροτονηθείς. κρατηθέντες οὖν παρὰ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἐρωτηθέντες, ὡμολόγησαν ἐνώπιον πάντων τὸ ὄνομα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ ἀναγκασθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθέντες, προσεδέθησαν ἵπποις. καὶ περιεπάτουν ἔμπροσθεν τοῦ ἅρματος, συρόμενοι πρὸς τὰς Σάρδεις, κἀκεῖ κρεμασθέντες ἐπὶ ξύλου, ξέονται. καὶ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόδωρος δοῦλος ὢν τῶν Ἁγίων, καὶ ἀκολουθῶν αὐτοῖς, θείου Ἀγγέλου ἐνισχύσαντος, καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. καὶ κρεμασθεὶς, ῥάβδοις τύπτεται σφοδρῶς. καὶ οὕτω τυπτόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. ὁ δὲ ἅγιος Κάρπος κρεμάμενος, ὑπεμειδίασε. καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ἄρχοντος, τίνος χάριν ὦ Κάρπε ἐμειδίασας; εἶπεν. ὅτι εἶδον τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μου, καὶ ἐχάρην. ὁ δὲ Πάπυλος δεσμεῖται πάλοις τέσσαρσι, καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, καὶ λίθοις βάλλεται, ἀβλαβὴς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

διαμείνας. μετὰ ταῦτα ἀχθέντες οἱ Ἅγιοι ἅμα, ὑπὸ τοῖς τριβόλοις σύρονται, τυπτόμενοι ἄνωθεν, καὶ θηρίοις βορὰ ῥιπτόμενοι· καὶ λέων τότε ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγόμενος, καὶ ὠρυόμενος, διεκώλυε τοὺς διώκοντας τῆς τοιαύτης ὠμότητος. οἱ δὲ βύσαντες τὰ ὦτα, καὶ κρηπῖσιν αὐτοὺς σιδηραῖς καθηλώσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐναπέῤῥιψαν. ἔνθα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Παπύλου ἀδελφὴ Ἀγαθονίκη εὐξαμένη, συνεισῆλθεν αὐτοῖς. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ, καταραγέντος ὑετοῦ, ἐσβέσθη, καὶ οἱ ἅγιοι ἄφλεκτοι καὶ ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου.

Στίχ. Ὢ θάρσος οἷον Μάρτυρος Φλωρεντίου,
Πρὸ τὴν φλόγα τρέχοντος, ὥσπερ πρὸς δρόσον.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φλωρέντιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης. Χριστιανὸς δὲ ὢν, καὶ ζηλωτὴς τοῦ καλοῦ, ὕβριζε καὶ διέβαλλεν ἐπὶ πάντων τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων. ἐπεστήριζε δὲ τοὺς Χριστιανοὺς τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει. καὶ παντοίως ὡδήγει πρὸς τὴν τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργασίαν. οὕτω δὲ ποιῶν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς χώρας Ἡγεμόνος. καὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν μὲν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὡμολόγησεν ἐνώπιον πάντων, ὄντα Θεὸν προαιώνιον καὶ ποιητὴν τοῦ παντός. τοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων θεοὺς, ξύλα, λίθους, χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, σίδηρον, εἴδωλα ἄψυχα καὶ ἀναίσθητα. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τύπτεται σφοδρῶς. εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξέεται. καὶ πυρᾶς ἀναφθείσης μεγάλης, ἐμβάλλεται ἐν αὐτῇ, χαίρων. καὶ προσευχόμενος ἐν αὐτῇ, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκόρου.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Διόσκορος αἰσχύνει Δία,
Τὸν μὴ λαβόντα ψυχαπωλείας κόρον.

Οὗτος ἤθλησεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. γένος μὲν ἕλκων τῶν Σκυθοπολιτῶν, καὶ τῆς δοκούσης κατὰ τὰς πόλεις τῶν βουλευτῶν ἀξίας ἐπειλημμένος. οὗτος ἡγησάμενος τὰ τοῦ βίου πάντα ὡς σκύβαλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ μόνον, παῤῥησιάζεται. καὶ παραστὰς Λυκιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ τοῦτον καταβροντήσας, μᾶλλον δὲ καταγελάσας, καὶ εἰς οὐδὲν θέμενος τὰς αὐτοῦ ἀπειλάς τε καὶ θωπείας, ἐπειδὴ καὶ πῦρ αὐτῷ προσῆγε καὶ στρεβλωτήρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βασάνων εἴδη περιενόει, καὶ πάντα ὑπῆρχον εἰς οὐδὲν καὶ ἀνενέργητα, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτέμνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Θλίψεις ὑποστὰς Εἰκόνων θείων χάριν,
Χαίρει χαρὰν Νικήτας, οἵαν οἱ Νόες.

Οὗτος γεννᾶται ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ, παρὰ εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων γονέων. φασὶ δὲ αὐτὸν ἀπόγονον εἶναι, Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης. ἐκδοθεὶς δὲ καὶ παιδευθεὶς, ἐν τῇ βασιλευούσῃ εἰσῆλθε, δεκαεπτὰ χρόνων ὑπάρχων. Εἰρήνης δὲ τότε τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας κρατούσης, καὶ τὸν παῖδα ἀναμαθούσης εὐνοῦχον εἶναι, ὡς παρὰ τῶν γονέων εὐνουχισθέντα, ἀνελάβετο. καὶ δι' ὀλίγου πρῶτος ἐν τοῖς πάντων γίνεται. καὶ φθάσας τὸ τῶν Πατρικίων ἀξίωμα, στρατηγὸς Σικελίας προβάλλεται. ἔκτοτε οὖν καλῶς καὶ θεαρέστως βιώσας, καὶ βουλόμενος ἀποκαρῆναι, οὐ συνεχωρεῖτο παρὰ τῶν κρατούντων, τοῦτε Νικηφόρου, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Σταυρακίου. ὕστερον δὲ κρατήσαντος τοῦ Βασιλέως Μιχαὴλ, μόλις οὗτος παρακληθεὶς, κατένευσε, Μοναχὸν μὲν γενέσθαι, πόλεως δὲ μὴ ἐξελθεῖν. ἀλλ' εἰς τὴν λεγομένην χρυσῆν πόρταν δοὺς αὐτῷ Μονὴν, τὴν λεγομένην Χρυσονίκην, προσμένειν ἐκέλευσε. πεντήκοντα δὲ χρόνων ὤν, καθ' ὃν καιρὸν ἀποκαρεὶς, ἀνάδοχος ὁ Βασιλεὺς τούτου γέγονεν. ἐν ταύτῃ τῇ Μονῇ διῆγεν ἄχρι τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου. ὡς δὲ ἑώρα τὰ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων γινόμενα, ἐξελθὼν τῆς πόλεως, εἰς προάστειον ἀπῆλθεν, ὃ αὐτὸς ἐν τῇ Μονῇ ἐδωρήσατο, καὶ συγκατέμιξεν ἑαυτὸν τοῖς ἐσχάτοις Ἀδελφοῖς, συνεσθίων καὶ συγκοπιῶν αὐτοῖς. ἐπεὶ δέ τινες διαβολεῖς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῷ θεομάχῳ χαριζόμενοι προσήγγειλαν, Εἰκόνα κεκτῆσθαι τοῦτον τοῦ Σωτῆρος, ἣν ἐκ πίστεως ἀπὸ Ῥώμης ἔλαβεν, ἀπεστάλη γοῦν τῆς τάξεως αὐτοῦ τίς, λόγοις οὐκ ἀμειλίκτοις, ἀλλὰ καὶ ἀπειλαῖς ἐκφοβῶν, καὶ ἀπαιτῶν δοθῆναι οἱ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα. ὡς δ' οὐκ εἶχε τοῦτον καταπεισθῆ, ὀψέποτε ἀποκρινόμενον ὡς οὐκ ἐμὴ αὕτη ἡ σεβασμία Εἰκὼν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀφιερωθεῖσα κειμηλίοις. ἁρπάσας ἕτερον ἀδελφὸν, ὥστε τὸ δειχθῆναι αὐτῷ τὸ ζητούμενον, εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. καὶ λαβὼν τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα ὡς μῖσος τί, ἔρριψεν ἀτίμως ἐν τῷ βεριδαρείῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἅγιος τοῦτο ἰδὼν, ἐκ βάθους ἐστέναξεν, ἀρχὴν πειρασμῶν τοῦτο λογισάμενος. ἐπεὶ δὲ ἀποχωρεῖν ἔμελλεν ὁ ἀποσταλεὶς, ἐξησφαλίσατο, μηδόλως τὸν Ἅγιον ἐξέρχεσθαι τῶν ἐκεῖσε. Θεοφίλου δὲ ἑτέρου μετὰ ταῦτα τὴν Βασιλείαν κατασχόντος θεομάχου. καὶ τότε τὰ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων οὐκ ἀμελῶς μετερχομένου, ἀπεστάλη καὶ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεοδόσιός τις οὕτως εἰρηκὼς ἐνώπιον τῶν παρευρεθέντων. ὁ Βασιλεὺς κελεύει σοι δι' ἐμοῦ, ἢ τῷ Πατριάρχῃ Ἀντωνίῳ κοινωνῆσαι, καὶ ταῖς Εἰκόσι μὴ προσκυνεῖν, ἢ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐξορισθῆναι τῶν ὧδε. καὶ ὁ Ἅγιος. τὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Εἰκόνα, οὐ παύσομαι ἀεὶ προσκυνεῖν, κἂν ὑμεῖς ἀπαρέσκησθε. τὸν δὲ Ἀντώνιον εἴπερ ἐν τῷ καθεστηκότι εἰμὶ, οὐκ ὀνομάσω Πατριάρχην, ἀλλὰ μοιχόν. λοιπὸν, ἐξόριζε, σφάττε, ποίει ὃ βούλει. καὶ εὐθέως ἐξώρισεν αὐτὸν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ Ἅγιος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἀδελφοὺς, εἰς ἕτερον προῆλθε προάστειον ἀλλαχοῦ πη κείμενον. καὶ διαβιβάσας ἐκεῖσε τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς, καταλαμβάνει τὸ παντέχιον. ἐπεὶ δὲ δόγμα ἐξετέθη, μὴ ὑποδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας χριστιανοὺς, στενοχωρηθεὶς ὁ Ἅγιος, πρὸς Ἐρίβολον ὑπέστρεψεν. ὡς δὲ καὶ ἐκεῖσε διὰ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἐδυσχέραινον, ἦλθε πρὸς αὐτὸν τὶς Νικόλαος, προσγενὴς ὢν αὐτῷ, λέγων, οὐ μικρὰν εὑρεῖν ἀνάπαυσιν, εἴπερ

ἀφικέσθαι βουληθῇ πρὸς τὸ παρ' αὐτῷ ὂν προάστειον Ζηλουπᾶς οὕτως καλούμενον, ἐκεῖσε παρεγένετο. ἀλλὰ μετὰ χρόνον τινὰ μήνυμα γέγονεν αὐτῷ, ἢ κοινωνῆσαι, ἢ μετανάστην γενέσθαι. μεταβὰς οὖν ἐκεῖθεν, ἀφίκετο πρὸς Κατισίαν. καὶ τοπίον μικρὸν εὑρὼν, ἐξωρμήσατο τοῦτο, καὶ εἰς ὄνομα τῶν Ἀσωμάτων δειμάμενος Ναὸν, χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ Ἀδελφῶν καλῶς καὶ θεαρέστως διαβιβάσας ἐν αὐτῷ, τελευταῖον εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀφίκετο Μοναστήριον. ἐν ᾧ καὶ τοὺς Μοναχοὺς κατηχήσας, καὶ ἐπευξάμενος, τὴν ἑαυτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν προγνοὺς, ἐξεδήμησε. πολλὰ καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον θαύματα πεποιηκὼς, περὶ τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη γεγονώς :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ Διακόνου.

ἘΝ ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ Γορωραύη Βασιλέως Περσῶν, ὁ Βενιαμὶν Διάκονος ὢν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς Πέρσας καὶ Ἕλληνας μεταβαλὼν πρὸς θεογνωσίαν, ὡς κακοποιὸς διεβλήθη. διὸ καὶ τυφθεὶς ἐμβάλλεται τῇ εἱρκτῇ. δύο δὲ ἐνιαυτῶν παραδραμόντων αὐτῷ ἐν τῇ φυλακῇ, πρέσβυς Ῥωμαίων ἀφικόμενος πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν, μαθὼν περὶ τούτου, τὸν Βασιλέα ᾐτήσατο, ἀφεθῆναι τὸν Βενιαμίν. ὁ δὲ Βασιλεὺς, εἰ ἀπόσχεσθαι ἔφησε τοῦ διδάσκειν τοὺς μάγους τὸν χριστιανισμόν. καὶ ὁ πρέσβυς· φυλάττειν ἐξάπαντος τὰ προστεταγμένα ὦ Βασιλεῦ, ὡς ἀναγκαῖον, ἀπεκρίνατο. ὁ δὲ Βενιαμὶν, ὡς τῆς τοῦ πρέσβεως ἠκροάσατο παραινέσεως, ἀδύνατον ἔφησε, μὴ μεταδοῦναί με τοῦ φωτὸς οὗ μετέλαβον. ὅσης γὰρ ἄξιον τιμωρίας τοῦ κατακρύψαντος τὸ τάλαντον, ἡ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων διδασκαλία σαφῶς ἡμῖν παριστᾷ. ἀλλὰ τούτων μὲν, οὐδὲν τηνικαῦτα· γνοὺς δὲ ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι. ἐκεῖνος δὲ πάλιν τὰ συνήθη δρῶν διετέλει. οἷς χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐνέπηξεν ὄνυξιν. ἐπεὶ δὲ ἑώρα, ὡς παίγνιον τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τὴν τιμωρίαν ἡγούμενον, ἔτερον κάλαμον ὀξύνας, ἐνέβαλε τῷ παιδογόνῳ τούτου μορίῳ, καὶ τοῦτο συνεχῶς εἰσάγων τε καὶ ἐξάγων, ἀφορήτους ἀλγηδόνας τῷ Ἁγίῳ εἰργάζετο. μετὰ δὲ τὴν τιμωρίαν ταύτην ὁ θηριώδης καὶ ἀπάνθρωπος ἐκεῖνος, ῥάβδον παχεῖαν ὀξὺ ἔχουσαν πανταχόθεν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἕδρας τούτου ἐκέλευσε. καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιγόνου, διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Στ. Τεθνήξομαί σοι τῆς ἐκεῖθεν Χριστέ μου,
Τὴν ὧδε καῦσιν Ἀντίγονος προκρίνων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ποδῶν Μαρτυρικῶν καθήλωσιν ὑπέστητε, κρηπίδων πανσεβάσμιοι. πορευόμενοι, ἐν ὁδῷ καὶ ᾄδοντες Θεῷ. συντρίψαντες κενοφρονοῦντος ἐχθρῶν, τῆς ἀσεβείας δυσσεβῆ, πίστιν ἱδρύσατε.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἀθλοῦντες ἀνελάμψατε, Μάρτυρες ἀξιάγαστοι. καὶ τῆς πλάνης τε, τῶν Εἰδώλων ἅπασαν ἀχλὺν, σαφῶς ἐδιώξατε πιστοῖς, θεογνωσίας φωτισμὸν ἀεὶ δωρούμενοι.

Ἀβροτάτην φλόγα μέλλουσαν ἀνάπτεσθαι, ἐν ταύτῃ τε βληθῆναι ὑμᾶς. ἡ Παμόλβιος καθορῶσα ἔκραζε Χριστῷ. χοροῦ μὴ στερήσῃς με τοῦ σοῦ, Ἀγαθονίκη Ἀθλητῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀκένωτον πηγήν σε πάντων Δέσποινα, κατέχομεν οἱ δοῦλοί σου. καὶ βοήθειαν, καὶ στεῤῥὸν ὀχύρωμα Ἁγνὴ, καὶ τεῖχος καὶ σκέπην ἀγαθήν. μὴ στερηθείημεν ἀεὶ σῆς ἀντιλήψεως.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Πυρὶ παραδοθέντας Κάρπον καὶ Πάπυλον, καθορῶσα ἡ Μάρτυς Ἀγαθονίκη θερμῶς. πόθῳ πρὸς αὐτοὺς, συνελθοῦσα χορεύουσα, οἳ καὶ τὴν Τριάδα, τυποῦντες ἐφρουροῦντο.

Ῥῆσιν τὴν τοῦ Δεσπότου ἀναλαβόντες σοφοὶ, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων καθικετεύετε. ὅθεν καὶ ὑμεῖς, ἐκτμηθέντες τὰς χάρας ὁμοῦ, ἐν χερσὶ Κυρίου, παρέθεσθε τὸ πνεῦμα.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων ὑμῶν πανεύφημοι, ῥαντισμός τε καὶ ἄκος ἡμῶν γεγόνασι. τὴν Εἰδωλικὴν πλάνην κατεξωλόθρευσαν, Θεὸν τὸν ἁπάντων, κηρύττουσι γνησίως.

Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν ἀσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν. καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Φωτὶ τῷ θείῳ νῦν πλησιάζοντες, πρεσβευτικαῖς αὐγαῖς τὴν Ἐκκλησίαν φωτίζετε. τὴν ἐσκοτισμένην ἐξ ἀγνοίας δεινὴν, δόξαν εἰκονομάχων ἀποδιώξαντες. καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ πρὸς Θεὸν πίστει στηρίξαντες.

Ἐχθρῶν Δαιμόνων στίφη διώκετε, καὶ πειρασμῶν ἡμᾶς ἀπολυτροῦσθε Μακάριοι. μαλακίας πάσης καὶ νοσήματος, τοὺς ὑμῶν τῷ Τεμένει προστρέχοντας. νεύσει ἀπαλλάττετε Θεοῦ, Κάρπε καὶ Πάπυλε.

Ῥοὴν δακρύων μου μὴ ἀπώσησθε, ὦ ξυνωρὶς Ἁγίων Ἀθλοφόρων ὡς ἔχοντες, παῤῥησίαν νῦν πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν. σκότους με ἀφαρπάσαι, τοῦτον αἰτήσασθε, καὶ τοῦ ἀκηράτου φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Θεοτοκίον.

Ὠδὴν προσάγω σοι πόθῳ Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων μου ὁ τάλας καὶ δέομαι. τοῦ βορβόρου ῥῦσαί με τῶν ἔργων μου, πάντας δὲ τοὺς ἐν πίστει ἀνευφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ Υἱοῦ, δόξης ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. ὃν οὐ τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες. σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΕΥμόντες Παμμακάριστοι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι· καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενοι Ἀθλοφόροι, Κάρπε Χριστοῦ Ἱεράρχα, καὶ Πάπυλε Ἀοίδιμε, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέμνησθε πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὴν μόνην Θεομήτορα, ἀπαύστως μακαρίσωμεν. οἱ σεσωσμένοι τῷ ταύτης, ὑπερφυεῖ θείῳ τόκῳ. ἀξιοχρέως μέλποντες, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν. λύτρον ἡμῖν γὰρ τέτοκε, πλημμελημάτων ἀρχαίων, Χριστὸν Τριάδος τὸν ἕνα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδ´. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ. π̃. ἦχος, δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο. ὁ γενναιόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ. ὁ θεόφρων Γερβάσιος, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὁπλίτας τῆς ἄνω, Βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Εὐφημείσθω Ναζάριος, καὶ τιμάσθω Προτάσιος, καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος, καὶ Γερβάσιος. οἱ εὐκλεῶς ἐναθλήσαντες, καὶ πλάνην μειώσαντες, καὶ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, ἰσορρόπως ἀριθμούμενοι καὶ θεούμενοι, κατὰ μέθεξιν θείαν καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης, ζωαρχικῆς κομισάμενοι.

Ὁ θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι Πόλεις διερχόμενος κατεφώτισεν. ὃν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτήσατο, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον. τούτους ἅπαντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἰατροὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ὅμοια.

Ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοφόρος γέγονας ἀξιάγαστε. καταφαιδρύνων τὰ σύμπαντα τῷ κάλλει τῶν λόγων σου, καὶ διδάσκων ἀνυμνεῖν, τοῦ Σωτῆρος τὰ θαύματα, ἃ εἰργάσατο. θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ τὰ πάθη, ἃ ὑπέστη ἑκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκκλησία λαμπρύνθητι, καὶ τὰ τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῷ κηρύγματι σοὶ εὐφραίνεσθαι. ἡ γὰρ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ἡ λύρα ἡ ἔνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς ἑστίασιν ἅπαντας, τὰ μελίρρυτα, καὶ θεόφθεγκτα ταύτης τῶν ᾀσμάτων, μελῳδήματα προθεῖσα, Κοσμᾶς ὁ θεῖος ὁ ἔνδοξος.

Σάλπιγξ γέγονας Ὅσιε, κελαδῶν τὰ σωτήρια, τοῦ Χριστοῦ παθήματα καὶ τὰ θαύματα, καὶ τῆς Παρθένου τὴν κοίμησιν, καὶ πάντας εὐφραίνουσα, ἡδυφθόγγοις σου Κοσμᾶ, καὶ ἐνήχοις τοῖς ῥήμασι. διὸ πάντες σε, κατὰ χρέος τιμῶμεν ἀνυμνοῦντες, τὴν πανεύφημον καὶ θείαν, καὶ ἱεράν σου μετάστασιν.

Δόξα, ἦχος, πλ. Βυζαντίου.

Τὰ θύματα τὰ λογικά, Ναζάριον Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον εὐφημήσωμεν. ὅτι πᾶσαν Τυράννων μανίαν, σὺν τοῖς Εἰδώλοις κατήργησαν. διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε. ἀλλὰ προφθάσασα νῦν, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱέ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε. πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου διέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σου νῦν, πτωχεία Ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ Σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Παναμώμος.

Εἰς τὸν π̃. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. ὧν ἡ ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἀνυμνῶ, Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πιστῶς ἐναθλήσαντες, καὶ τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τῆς νίκης τὸν στέφανον, συνανεδύσασθε. Θεῖοι Μάρτυρες, τὴν θείαν ὑμῶν μνήμην, ὅθεν ἑορτάζομεν, ἐπαγαλλόμενοι.

Ἱστίῳ πτερούμενοι, Πνεύματος θείου τὸ πέλαγος, ἀβρόχως διήλθετε, Μάρτυρες Ἔνδοξοι τῶν κολάσεων, καὶ νῦν πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἄνω λαμπρότητος κατεσκηνώσατε.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἐνδεδυμένοι Μακάριοι, ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, κατεπαλαίσατε, μετὰ σώματος, βασάνους πολυπλόκους, καὶ θάνατον ἄδικον καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην χωρήσασαν, τὸν προαιώνιον Κύριον, ἐν μήτρᾳ Πανάμωμον, Κόρην ὑμνήσωμεν. ὅτι γέγονεν, οὐρανῶν πλατυτέρα, Θεὸν σωματώσασα, δι' ἀγαθότητα.

Ἕτερος Κανών, τοῦ Ὁσίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὡς θεῖος ὡς φωτοφόρος Ὅσιε, πᾶσιν ἐξέλαμψας, φωταγωγίαις Μάκαρ τῶν λαμπρῶν, καὶ πανσόφων ῥημάτων σου. ὑφ' ὧν καταφωτίζεσθαι, πάντας εὐχαῖς σου Κοσμᾶ αἴτησαι.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου γέγονας, σάλπιγξ θεόφθογγος, ἀναφωνοῦσα πᾶσι τὰ σεπτά, καὶ σωτήρια δόγματα. καὶ τὰς ψυχὰς εὐφραίνουσα, τῶν ὀρθοδόξων Πανάοιδιμε.

Οὐδόλως τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὕπνον Μακάριε, ἕως οὗ ὄντως ἔφθασας σαφῶς, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον. παρ' οὗ τὴν χάριν εἴληφας, τῆς ἀληθοῦς Πάτερ νοήσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ μετὰ τόκον ἔμεινας. αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων καὶ Θεόν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ὡς βότρυες θεῖοι γενόμενοι, ἀμπέλου τῆς θείας ἀληθῶς, ἀθλήσεως προχέουσιν, οἶνον ἡμῖν οἱ Μάρτυρες, πνευματικῶς εὐφραίνοντα, τὰς διανοίας ἐν χάριτι.

Στερρῶς ἀντετάξω τῷ διώκτῃ, Ναζάριε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, προστάττοντι κιβδήλοις σε, θύειν θεοῖς Πανόλβιε, τῷ ὡς ἀρνίον θύεσθαι, ἑτοίμως ἔχοντι Ἔνδοξε.

Αἰνέσεως πάντες συμφωνίᾳ, ὑμνήσωμεν σήμερον πιστῶς, Ναζάριον Προτάσιον, Γερβάσιον καὶ Κέλσιον, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, γεγενημένους ἐν Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Νόμου προετύπου ἡ Σκηνή σε, γεννήσεσθαι μέλλουσαν Ἁγνή, Θεοῦ Ἅγιον σκήνωμα, ἐν ᾧ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἁγιασμὸν δωρούμενος, πᾶσιν ἡμῖν ἐπελεύσεται.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐπ' ὤμων ἄρας Σοφέ, τὸν τοῦ Κυρίου σου Σταυρὸν ἔκραζες. Κόσμῳ κἀγὼ ἐσταύρωμαι, σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σου.

Ὡς χείμαῤῥος τῆς τρυφῆς, πᾶσι προχέεις τὰ σεπτὰ νάματα, ἄρδων ἀεὶ Ὅσιε, φρένας καὶ ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ἡ χάρις ἡ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκιάσασα ἐν σοὶ Πάνσοφε, ἄλλον ἡμῖν ἔδειξε, θεῖον Χρυσόῤῥοαν τοῖς φθέγμασι.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων τετρακτύν, ἱερῶς ἀθλησάντων, τὴν θείαν καὶ σεπτήν, ἑορτάζομεν μνήμην· τρυφῶντες τὰ θαύματα, καθ' ἑκάστην ὡς νάματα· ἅπερ βρύουσιν, ἐκ τῶν τιμίων λειψάνων· ἀποπαύοντες, τὰς τῶν πιστῶν ἀσθενείας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ὅμοιον.

Ἡ λύρα τῆς σεπτῆς, καὶ Ἁγίας Τριάδος. Κοσμᾶς ὁ ἱερός, μελῳδῶν ἰδοὺ ἥκει. τὸ μέλος τὸ τρισάγιον, σὺν αὐτῷ οὖν βοήσωμεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεν. ὁ Πατὴρ Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα τὸν Κόσμον, σὺ εἰρήνευσον, καὶ τὸν Σατὰν ὑπὸ πόδας, ἡμῶν ταχὺ σύντριψον :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτίσας ἀγαθὴ, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου, καταύγασον Ἁγνὴ, καὶ τὴν πώρωσιν λῦσον· καὶ δίδαξον πράττειν με, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα, ὅπως ἄφεσιν, τὴν τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, εὕρω Πανάγνε, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, εὐχαῖς σου ῥυσθήσομαι :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα. Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα :~

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ὁ πόθος, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σου, ὑπερβαίνει πάντα, Λόγε λογισμὸν τὰ παλαίσματα. καὶ οἱ ἀνδρεῖοι ἀγῶνες, καὶ τὰ ἔπαθλα, ἃ παρέχεις μονίμως, αὐτοῖς ἐναθλήσασιν :~

Μίαν γνώμην διαφόροις, αἰκιζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὁπλῖται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαντο, ἕνα Θεὸν ἐν σταδίῳ ὡμολόγησαν, καὶ πολύθεον, πλάνην σαφῶς ἐξηφάνισαν :~

Ναζαρίου Γερβασίου, Προτασίου Κελσίου τε, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, Ἄγγελοι τὴν πάλην ἐθαύμασαν. πῶς ἐν σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλεκόμενοι, κατηδάφησαν τοῦτον εἰς γῆν ἀνδρικώτατα :~

Ὡς γενναῖοι στρατιῶται, ὡς ἀήττητοι Μάρτυρες, οἱ Χριστοῦ ὁπλῖται, ὡς τῆς ἀσεβείας ὑπέρμαχοι. τὰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐκληρώσασθε. καὶ χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀεὶ ἐπαγάλλεσθε :~

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατρῴους, ὁ ὑπέρθεος ἄχραντε, Θεοτόκε κόλποις σου ἀχράντοις καθέζεται· θείαν καθέδραν τοῖς πᾶσιν ἀγαθότητι, ἑτοιμάζων καὶ δόξαν, ἀεὶ διαμένουσαν :~

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε.

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος σοῦ ἡ γλῶσσα, παναληθῶς γεγένηται, ἄριστα Παμμάκαρ, γράψας ὡς ἐν πίνακι. Χριστοῦ τὰ σεβάσματα, καὶ σωτηριώδη παθήματα :~

Ἀνυψούμενος ὡς φοῖνιξ ταῖς θεωρίαις, τῶν ἀρετῶν ὑψίκομον, δένδρον καθωράθης, γλυκασμὸν σωτήριον, παρέχων τοῖς μέλπουσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑψηγορίᾳ τῶν λόγων σου Θεόφαντορ, τὰς τῆς Παναγνου ὕμνησας, καὶ πάντων Ἁγίων, ἑορτὰς λαμπρότατα, κραυγάζων γηθόμενος, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε :~

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ φύσιν ἀλάθητος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτῳ. Μῆτερ Ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβὼν τὸ ἡμέτερον :~

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αἰκίαις τὸ σῶμά σου, Ναζάριε ὡμίλησε, στρέβλαις καὶ βασάνοις πολυπλόκοις, μύρον εὐωδίας ὅθεν πηγάζει ἡμῖν· κατευωδιάζον τὰς ψυχὰς, πίστει ἀδιστάκτως σε, τῶν τιμώντων Πανεύφημε :~

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, κατέσβεσας τοὺς ἄνθρακας, τῆς πολυθεΐας ἀθλοφόρε. θείων θαυμάτων πυρὶ δὲ Πάνσοφε, ὕλην παθημάτων χαλεπῶν, φλέγεις θείᾳ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος Ναζάριε :~

Μ Ἃ ἄνθη τὰ πνέοντα, ὀσμὴν ἐνθέου γνώσεως, τῆς θεογνωσίας τοὺς λειμῶνας, τοῦ Παραδείσου δένδρα τὰ ἔγκαρπα. τοὺς περικαλλεῖς καὶ φωταυγεῖς, Μάρτυρας ὑμνήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν :~

Ὑμνήθω Ναζάριος, μεγαλυνέσθω Κέλσος, ἅμα Προτασίῳ ὁ γενναῖος, ἀνευφημείσθω πίστει Γερβάσιος, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀκλινεῖς, στῦλοι καὶ θεμέλιοι, ἀρραγεῖς χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρότερον, ἡ τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, νῶτα τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ παρέχει, σημειουμένοις τιμίῳ αἵματι, πάλαι κενωθέντι πλευρᾶς, λόγχης ἐκκεντήματι, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος :~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ ὥσπερ πανφαὴς ἑωσφόρος ἀνέτειλας. σὺ ῥήμασι καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, βολίσι τῶν αἱμάτων σου.

Σὺ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εὖ ὥσπερ Δαυῒδ, τῇ σφενδόνῃ χρησάμενος, τῶν λόγων σου Θεομάκαρ, τὰ τῶν αἱρετιζόντων, κατέβαλες φρυάγματα :~

Τίς ὄντως ἐξειπεῖν, τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται, ἀγῶνάς τε καὶ ἱδρῶτας, ἑκουσίως οὓς ἔτλης, σαρκὸς ἔξω γενόμενος;

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐκ Ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ἑρμηνεῦσαι, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Ὠδὴ ϛʹ. Τὴν θείαν ταύτην.

Αἱ σαὶ πορεῖαι ἐν ὕδασιν, ἐγένοντο παμμάκαρ Ναζάριε, καὶ οὐκ ἐγνώσθησαν, τούτοις τὸ ἴχνη ἐν πνεύματι, ὅτι τῇ δυνάμει πάντας, ἐχθροὺς κατήσχυνας :~

Σωμάτων πάθη ἀνίατα, τῇ θείᾳ ἐθεράπευσας χάριτι, Μάρτυς Ναζάριε· μύρον εὐῶδες πηγάζεις δὲ, τοῖς τῷ σεπτῷ λειψάνῳ σου προσπελάζουσι :~

Σοφῶς ὁ θεῖος Προτάσιος, ὁ μέγας τε σὺν τούτῳ Γερβάσιος, πλεῖστον ἐπίκηρον, καὶ δυναστείαν πατήσαντες, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξιώθησαν :~

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους Κόρη ἐκαίνισας, τῆς φύσεως Παρθένε κυήσασα, Θεὸν ἀθάνατον, σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ἵνα θνητοὺς θεώσῃ δι' ἀγαθότητα :~

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Εὖ τὸν Ἄβελ, παρεζήλωσας φόρων τὰς ἀπαρχὰς, τῶν σῶν λόγων, ὡς θρεμμάτων θυσίας Κοσμᾶ προφανῶς. προτιθεὶς εἰς βρῶσιν, τῶν ᾀσμάτων τὰ μέλη τὰ κάλλιστα :~

Μαρτυρίᾳ συνειδήσεως ἔτλης τὸν βίον σου, θυσιάζων, Ἰσαὰκ ὥσπερ ἄλλον τὸ πρόθυμον, Ἀβραὰμ ἐνθέως, ἀληθῶς μιμησάμενος πάνσοφε :~

Ἀναβάσεις, ψυχοσωστικοὺς ὑπέθου ὡς κλίμακα, Πατριάρχης, ἣν ἑώρα τὸ πάλαι Κοσμᾶ τηλαυγῶς, ἀνελκύων πάντας, ἡδυφθόγγοις βαθμίσι σου ἔνθεα :~

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐλλίπῃς, ἱκετεύειν Παρθένε τοὺς δούλους σου, τὸν Υἱόν σου, τὰς οὐλὰς ἐξαλείφειν πταισμάτων ἡμῶν, τῶν ὀρθῶς φρονούντων, Θεοτόκον σε Κόρη πανύμνητε :~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Κοντάκιον, ἦχος αʹ. Χορὸς ἀγγελικός.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, εὐφημίαις ᾀσμάτων. Ναζάριον, Προτάσιον, καὶ Γερβάσιον Κέλσιον. οὗτοι ἤθλησαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου. οὗτοι στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες, αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλοφόρων τὴν ἄθλησιν, τὰ παλαίσματα, καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον, δεῦτε φιλέορτοι ἅπαντες, ὕμνοις ἐγκωμίων καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, τὴν τετράριθμον φάλαγγα. τὸν σοφὸν Προτάσιον, σὺν τούτῳ Γερβάσιον, καὶ τὸν θεῖον Ναζάριον, ἅμα Κελσίῳ τῷ θεηγόρῳ καὶ νέῳ πεφηνότι. ὅτι πᾶσαν τῶν Ἑλλήνων, ἀπετέφρωσαν μανίαν. καθομολογοῦντες Χριστὸν, Θεὸν μέγαν, πρὸ τῶν αἰώνων βασιλεύοντα σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, νῦν δὲ μετὰ θάνατον αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς :~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιδʹ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γερβασίου, Ναζαρίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Τὸν Ναζάριον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Θεῷ προσῆξε, Ναζαρηνοῦ τὸ ξίφος.
Σὺν τρισὶ Ναζάριος τμήθη δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, παρὰ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου ὁδηγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν. ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος Ναζάριος διὰ τῶν πόλεων Ἰταλίας διερχόμενος, καὶ κηρύσσων, πολλοὺς πρὸς τὴν πίστιν ἐχειραγώγησε. διὰ δὲ χρόνων δέκα κατήντησεν εἰς πόλιν Πλακεντίαν, ἔνθα κατέλαβε τὸν Ἅγιον Προτάσιον καὶ Γερβάσιον βεβλημένους ἐν φυλακῇ, ὑπὸ Ἀνυλίνου ἄρχοντος. καὶ ἐξωθεῖται τῆς πόλεως. καὶ ἐλθὼν εἰς πόλιν λεγομένην Κίμελιν, προσλαμβάνεται τὸν ἅγιον Κέλσιον τριετῆ ὄντα παῖδα,

καὶ

καὶ αὐτίκα παρὰ Δειμοβείου φρουρεῖται· εἶτα ἐκεῖθεν ἀπολυθεὶς, ἔρχεται μετὰ Κελσίου εἰς τὰς πόλεις Τιβερίου, εὐαγγελιζόμενος. καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Νέρωνος δεσμεῖται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ περισωθεὶς, πάλιν καταλαμβάνει τὴν Μεδιόλανον, καὶ εὑρίσκει ἐν τῇ εἱρκτῇ περιόντας τοὺς ἁγίους Γερβάσιον καὶ Προτάσιον. καὶ αὖθις παραπέμπεται ἐν Ῥώμῃ παρὰ Ἀνυλίου. ἔνθα σωτηρίας γίνεται αἴτιος τῷ πρὸς Πατρὸς αὐτοῦ Πατρί, καὶ εἰς Μεδιόλανον ὑποστρέψας, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, ἅμα Γερβασίῳ, Προτασίῳ, καὶ Κελσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ, τοῦ Ἁγιοπολίτου.

Στ. Ἀπῆλθε Κοσμᾶς ἔνθα πᾶσα τερπνότης.
Μέλη λιπὼν τέρποντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος προσλαμβάνεται κομιδῇ νέος ὢν παρὰ τοῦ Πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὡς υἱοποιητός. ὃς πλούτῳ πολλῷ κομῶν καὶ κοσμικῇ δόξῃ, προσελάβετο τινὰ τῶν ἀσηκρητῶν, ἄνδρα πολυμαθῆ καὶ σοφὸν, ᾧ τόν τε Υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην, καὶ Κοσμᾶν τὸν υἱοποιητὸν παραδοὺς, πᾶσαν σοφίαν θείαν τε καὶ ἀνθρωπίνην ἐκδιδάσκειν αὐτοὺς ἐξηκριβώσατο. οἳ δεξιᾶς τυχόντες φύσεως, πᾶσαν ἐν βραχεῖ γραμματικήν τε καὶ φιλοσοφίαν ὑπ' αὐτοῦ διδαχθέντες, ἔτι δὲ ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν ἐξασκήσαντες, ἅπασιν αἰδέσιμοι ἀνεδείχθησαν. ὃς δὲ τὴν ἐν ἅπασιν αὐτῶν τελειότητα βούλεται μαθεῖν, ἀπὸ τῶν αὐτοῖς ποιηθέντων συγγραμμάτων ἀκριβῶς εἴσεται. εἶτα εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα παραγενόμενοι, τὸν μοναδικὸν ζυγὸν ὑπέρχονται· καὶ ὁ μὲν Μακάριος Ἰωάννης, Πρεσβύτερος χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. ὁ δὲ ἀοίδιμος Κοσμᾶς, πολλὰ παρακληθεὶς, ὑπὸ πάσης τῆς συνόδου, Ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ προχειρίζεται· καλῶς δὲ πολιτευσάμενος, καὶ τὸ ἑαυτοῦ ποίμνιον ἐπὶ νομὰς σωτηρίους ὁδηγήσας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σιλβανοῦ.

Στ. Μετῆλθεν αὐχὴν Σιλβανοῦ τομὴν ξίφους,
Κἀντεῦθεν ὤφθη Σιλβανὸς τομεὺς πλάνης.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ τῆς Γαζέων χώρας, ἀνὴρ πρᾶος, τῇ πίστει ἀκέραιος. τῆς κατὰ Γάζαν Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος. γηραλέος τὴν ἡλικίαν. ὃς παραστὰς ἐπὶ τοῦ Καισαρέων δήμου, μαστίζεται πικρῶς, καὶ τὰς πλευρὰς καταξαίνεται. εἶτα ἐπὶ τῶν ἐν Ζωόροις τοῦ χαλκοῦ μετάλλων καταδικασθεὶς, ἐπισκοπικῆς λειτουργίας παρὰ τῶν πιστῶν ἀξιοῦται. μετὰ δέ τινα χρόνον, διὰ τὸ βαθὺ γῆρας καὶ τὴν ἀσθένειαν ὢν τεταριχευμένος, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Αὐσελάμου.

Στ. Τὸ πῦρ ὑπελθὼν ἐνθέῳ ζήλῳ Πέτρος,
Τὸ τῆς πλάνης πῦρ, σβεννύει τῆς δυσθέου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐλευθερουπόλεως, κώμης Ἀνέας καλουμένης. ἀνδρεῖος καὶ ἀκμάζων τὴν ψυχὴν, νέος δὲ καὶ ῥωμαλέος τῷ σώματι. πλεῖστα ἀνδρισάμενος ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἄθλοις, καὶ πάντων καταφρονήσας τῶν ἐπιγείων, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, θῦμα εὐπρόσδεκτον ἐγένετο τῷ Θεῷ, τὸν διὰ πυρὸς ἀγῶνα τελέσας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ.

Ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις ἔνδοξοι, τῶν καρδιῶν ὑμῶν. ἐχθρῶν μηχανήμασιν, οὐ παρεσαλεύθητε. ἀναμέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀνέσπερον ἀθλήσασι δι' αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλε, καὶ εὐφροσύνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο Μεγαλομάρτυρες. ἀναμέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός.

Ἰάσατε προθύμως διερχόμενοι, πόλεις Μακάριοι, ὁμολογοῦντες Χριστὸν, Τυράννων ἐνώπιον, καὶ πᾶσαν ἴασιν, παρεχόμε-

χόμε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

χόμενοι, τοῖς δεομένοις χάριτι, τοῦ Σωτῆρος ἀθλοφόροι :~

Θεοτοκίον.

ΦΩτεινότατον παλάτιον εὑράμενος, Θεὸς τὴν μήτραν σου, ταύτην κατῴκησεν, Υἱὸς ἐργαζόμενος, φωτὸς Πανάμωμε. τοὺς κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

ΕΠὶ τὸ ὄρος ἀνελθὼν, Πάτερ ἀρετῶν ἐκομίσω, μόνον Θεοῦ ὥσπερ Μωσῆς, πλανηθέντας ἐφείλκυσας εὔθετα. μελῳδῶν ἐξήγαγες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

ΛΥμὴν αἱρέσεως δεινὴν, ἔστησας φαρμάκῳ τῶν λόγων. τῶν σῶν δογμάτων μελῳδῶν, ἐπινίκιον ὕμνον τῷ κτίσαντι. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

ΠΗγὴ θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ ἀναδέδεικται γλῶσσα. φλογιζομέναις ἐκ παθῶν, ταῖς ψυχαῖς, αἱ πιστοὶ κραυγάζουσιν. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός :~

Θεοτοκίον.

ΩΣ κιβωτόν σε καὶ σκηνὴν, κλίνην τε τοῦ Λόγου ὑμνοῦμεν. κῆπον ἀνθοῦντα τὸν Χριστὸν, τὴν τερπνὴν εὐωδίαν ᾧ ψάλλομεν. ὑπερύμνητε Κύριε :~

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

ΟΡθρίζοντες πρὸς τὸν ἐκ Παρθένου, ἐκλάμψαντα παραδόξως μέγαν Ἥλιον, Μάρτυρες ἀήττητοι, φῶς ἐσχηματίσατε, καὶ τὸ τῆς πλάνης χάριτι, σκότος ἐλύσατε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε :~

ΡΩμη σου ἡ πάλαι τοὺς ἀγῶνας, κηρύττει Ναζάριε πολύαθλε. ἡ Κωνσταντινούπολις, ᾄδει τὰ τρόπαια, τὸ ἱερόν σου λείψανον πίστει κατέχουσα. καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε :~

Ὁ Θεῖος Ναζάριος πηγάζων, τὰ μύρα τῆς χάριτος προφέρεται, πάντας τοὺς προστρέχοντας, πίστει ἀπαρύσασθαι, εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν, ἀνακραυγάζοντας. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα :~

ΥΜᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους, Ναζάριον Κέλσιον Προτάσιον. αὖθις τὸν Γερβάσιον, πρέσβεις πρὸς τὸν Κύριον, δυματωτόρους ἔχοντες, πόθῳ κραυγάζομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε :~

Θεοτοκίον.

ΣΑρκὶ ἑνωθείς σοι κατ' οὐσίαν, ὁ πᾶσι τὸ εἶναι παρεχόμενος. ὅλον με ἀνέπλασεν, ὅλον ἀνεκαίνισε, παλαιωθέντα Πανάμωμε, ταῖς παραβάσεσι. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

ΚΑθαρθεὶς τὴν ψυχὴν παναοίδιμε, ἀνεδείχθης δοχεῖον τοῦ Πνεύματος. καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, κατεφώτισας πάντας, μέλπειν ἀξίως, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

ΤΟῖς ἐπαίνοις σε στέφειν μὴ σθένοντες, πρὸς τοὺς σοὺς ἀποβλέποντες Ὅσιε, χάριν αἰτοῦμεν ἄνωθεν, δωρηθῆναι ποθοῦσιν ἐξυμνῆσαι, τὴν σὴν εὔσημον μνήμην Μακάριε :~

ΝΥν αὐλίζῃ τὰ ἄνω γηθόμενος, σὺν χοροῖς τῶν Ἁγίων πανόλβιε, ὧν τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς τε, καὶ τοὺς ἄθλους ἀνύμνεις πόθῳ κραυγάζων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

ΙΛασμὸν τῶν πταισμάτων μοι δώρησαι, καὶ κακῶν ἀποχὴν Παναμώμητε, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε Παρθένε εὐλογημένη. τῶν πιστῶν ἡ βεβαία ἀντίληψις :~

Ὁ Εἱρμός.

ΛΥτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
„ ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.
„ πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
„ Κύριον :~

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

ΙΣχύϊ ῥωννύμενοι Χριστοῦ, τοῦ κλίναντος τὴν κακίαν τοῦ ἀλάστορος, κλίναντες τούτῳ τὸν αὐχένα, τὸ τέλος διὰ ξίφους ἐδέξασθε, λυθέντες τῆς σαρκὸς μεγαλώνυμοι, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

ΩΡαῖοι ἐν στίγμασι σαρκὸς γεγόνατε, καὶ Ἀγγέλοις ὡμοιώθητε. νῦν δὲ παρίστασθε τῇ πάντων, γηθόμενοι ἀεὶ ὡραιότητι. μεθέξει σαφῶς καλλυνόμενοι, ὡραιοτάταις πανσεβάσμιοι :~

ΣΗμείοις καὶ τέρασιν ὑμᾶς ἐκόσμησε, καὶ πρὸ τέλους παναοίδιμοι, καὶ μετὰ τέλος ὁ Δε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δεσπότης, Ναζάριε Προτάσιε Κέλσιε, Γερβάσιε ἀήττητοι Μάρτυρες, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ἠγάσαι πόθῳ τὴν ὑμῶν, ἡ σύμπασα ἐκτελοῦσα μνήμην σήμερον. χαίρουσι Μάρτυρες καὶ πάντες, Προφῆται σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσι. μεθ᾽ ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, τὸν εὐεργέτην παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ θείου Γαβριήλ, προσάγομεν, γεγηθότες Κόρη πάναγνε. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη, Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ καύχημα. καὶ πάντων τῶν πιστῶν διάσωσμα, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ νῦν ἐπέλαμψεν ἡμῖν, εὐφρόσυνος, θεία μνήμη καὶ πανάγαθος, πάντας εὐφραίνουσα ἀξίως, Κοσμᾶ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ θεόφρονος, τοῦ θείου μελῳδοῦ καὶ τρισμάκαρος, ἣν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Χάριν ἰαμάτων εἰληφὼς πανόλβιε, ἐν μεθέξει θείου Πνεύματος. λῦσον τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἀποδίωξον. πρὸς τρίβους εὐθυπορεῖν με εὐόδωσον, τὰς οὐρανίους ἀξιάγαστε.

Νόμοις καθεπόμενοι τοῖς σοῖς Μακάριε, συνυμνῆσαι προθέμεθα, σὴν πρὸς τὰ ἄνω ἐκδημίαν. βεβαίας ἀντιδόσεις ἐλπίζοντες, λαμβάνειν παρὰ σοῦ ἀξιύμνητε, τὸν στεφοδότην ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, Θεομῆτορ τῇ δυνάμει σου· λῦσον τὸ βάρος Παναγία, ἐπιτιθέμενον τοῖς δούλοις σου. ἡ Κόσμῳ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὴν τετρακτὴν χορείαν τῶν Ἀθλοφόρων. Ναζάριον Γερβάσιον σὺν Κελσίῳ. ὕμνοις ἐγκωμίων καταστέψωμεν, καὶ τὸν κλεινὸν Προτάσιον. ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξιλεοῦνται τὸ θεῖον.

Εἰς τὸν α. π. προσόμοια, ἦχος, α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ παμφαέστατος λύχνος, καὶ τηλαυγέστατος. ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ μαῦρα τῶν ἀσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελῳδικὰς εὐωχίας, καὶ δι᾽ αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Ὁ μουσουργέτης ἡ λύρα, τοῦ θείου Πνεύματος. ἡ ἀηδὼν ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θείων ᾀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ᾄδει τερπνῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πρόβατα. ἐν θεοπνεύστοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τὴν Τριάδα τὴν ὑπέρθεον.

Ἐν ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις, ὡς παριστάμενος, τῷ τῶν ἁπάντων Κτίστῃ, καὶ Θεῷ θεῖε Πάτερ. Κοσμᾶ τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ. τὴν φαιδράν σου πανήγυριν. τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Δαβιτικοῖς ᾄσμασι, τὸν Πνευματικὸν Ἀσματογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες. ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε Πάτερ. καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. καλλιγραφοῦσα ἡμῖν, μέλη τὰ σωτήρια, δι᾽ ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν, καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον, ᾀσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου, ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων πώποτε. ἀλλὰ προφθάσασα νῦν, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε. ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱὲ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε. πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ τοσαύτη σου νῦν πτωχεία ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ Πανάμωμος.

Τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, ιε΄. Τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Λουκιανοῦ, Πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας. Στ. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Λόγου θείας γνώσεως, πεπλουτηκὼς διὰ πίστεως, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, πολύπλοκα βάσανα, καὶ θυμὸν Τυράννων, φέρειν θαρσαλέως, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀγαλλίασιν. διό σε μακαρίζομεν, Λουκιανὲ ἀξιάγαστε. καὶ τὴν θείαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Εἱρκτὴν πολυχρόνιον, καὶ βιαιότατον θάνατον, ἐκαρτέρησας Ὅσιε, ἱμᾶσι πεδούμενος, καὶ λεπτοῖς ὀστράκοις, κεντούμενος Μάκαρ, καὶ ἀσιτίᾳ χαλεπῇ, μακρᾷ τε δίψῃ ἐκπιεζόμενος. διό σε ἡ οὐράνιος, φυλὴ σαφῶς διεδέξατο, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, Ἀθλητὰ γενναιότατε.

Κόλπος σε θαλάττιος, Λουκιανὲ εἰσδεξάμενος, μεθ' ἡμέρας τριάκοντα, τῇ χέρσῳ ἐκδίδωσιν. Ἰωνᾶν ὡς πάλαι, θηρὸς ὑπουργίᾳ, πρὸς θεοτίμητον ταφὴν, καὶ ἰαμάτων θείαν ἀνάβλυσιν. Μαρτύρων ἀκροθίνιον, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα. διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε. καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανάμωμος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἐκπληττομένη θρηνοῦσα ἔλεγε. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, δύο, καὶ τοῦ Ἁγίου εἷς.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Ἀσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι καὶ δυνάμει, Πνευματικῇ Λουκιανὲ, ἐκλάμψας ἐφώτισας, λαοὺς καὶ πρὸς ἐπίγνωσιν, Χριστοῦ Μάρτυς ὡδήγησας.

Ὅπλοις εὐσεβείας σε θωρακίσας, ὁ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, φορέσας ὡς εὔσπλαγχνος, ἀήττητον εἰργάσατο, ἐχθρῶν Μάρτυς παλαίσμασιν.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον τοὺς εἰς βάθος, κακοπιστίας Ἀθλητὰ, πεσόντας ἀνείλκυσας, δικτύοις τῶν ἐνθέων σου, δογμάτων ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀΐδιον Πατρὸς Λόγον, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, ἀσπόρως συνέλαβες, Ἁγνὴ καὶ ἀπεκύησας, ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ, γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ἴχνος, ἀρετῶν λαμπρότητι, Μάρτυς τὴν ψυχήν σου, τοῦ Θεοῦ ἀπετέλεσας. τῶν εἰδώλων τὰ τεμένη, προσευχαῖς σου κατηδάφισας.

Ὕμνεις, πειρασμοῖς βαλλόμενος, Μάρτυς καὶ βασάνων, ἀλγεινοῖς πιεζόμενος. τῶν τοιούτων ὡς εὐεργέτην, ἀγαθῶν σε ἀξιώσαντα.

Σῶμα, αἰκισμοῖς παρέδωκας, Μάρτυς τὴν ψυχήν σου, ἀσφαλῶς διετήρησας. θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν προσάξας πάντιμον. Θεοτοκίον.

Κόρης, βρέφος ἀποτίκτεται, ὁ δημιουργήσας, τοὺς αἰῶνας βουλήματι, ἣν ὑμνοῦμεν ὡς Θεοτόκον καὶ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ τὰς τῶν πιστῶν, ἐπαλείφων καρδίας Λουκιανὲ, ἀθλεῖν παρεσκεύασας, καὶ φοβεῖσθαι τὸν Τύραννον. καὶ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσας τὸν ἔνθεον, ἐπὶ τέλει δόξης, Μαρτύρων ἠξίωσαι. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τιμῶμεν ἀοίδιμε, τὸν Σω-

τῆρα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆρα δοξάζομεν, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. πρέσβευε Χριστῷ :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ :~

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Αρεστώσης σου Κόρη ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ὁρώσης τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, σταυρούμενον Ἄχραντε, ἀνεβόας σπαράττουσα. καὶ παρειὰς προσβρέχουσα, τοῖς δάκρυσιν ἔλεγες. πῶς ἐνέγκω ταῦτα, καὶ τ' ἄλλα τῶν ὕβρεων. ὄξος, καὶ καλάμου τὰς τύψεις. ῥαπίσματα πάλιν δὲ, κολαφίσματα ῥήσεις, τῆς πλευρᾶς ἐξορύγματα, ἣ ἀνωδίνως κυήσασα. νῦν δὲ αἱ ὀδύναι στερρῶς, ψυχὴν ἐκψύχουσι βλέπουσαν, Δέσποτα τὰ παθήματα, ἅπερ θέλων ὑφίστασαι.

Ὠδὴ, δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Σχυρῶς κατὰ τῆς πλάνης, ἀνεδείχθης Μακάριε. καὶ πολλῶν ἀλείπτης, θείους πρὸς ἀγῶνας ἑκάστοτε. ὑπομονῇ δὲ βασάνων, τὴν ἀνίσχυρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος :~

Πλωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἱμάσι τεινόμενος. καὶ λιμῷ καὶ δίψει, τῇ πολυχρονίῳ τηκόμενος. καὶ λεπτοτάτοις ὀστρακίοις, ἐκκεντούμενος. ἐκαρτέρησας, Λουκιανὲ ἀξιάγαστε :~

Ὅμον θεῖον καταγγέλλων, ἀνομοῦντας ἐπέστρεψας. καὶ πιεῖν προθύμως, πόμα Μαρτυρίου ὑπέδειξας. μεθ' ὧν εἰς θείας ἐπαύλεις, κατεσκήνωσας. ἐντρυφῶν τοῦ ξύλου, τῆς ζωῆς πανοίδιμε :~

Θεοτοκίον.

Κ γαστρός σου ἀναλάμψας, τῆς Θεότητος Ἥλιος. τοὺς ἐν σκότει Κόρη, τῆς πολυθείας ἐφώτισε. τοὺς ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου, κατελάμπρυνεν. ᾧ κραυγάζομεν, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

Ὠδὴ, ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Υρπολήσας Ὅσιε, ἀκάνθας τῶν παθῶν, δι' ἱδρώτων ἀσκητικῶν. ταῖς ῥοαῖς κατέσβεσας τῶν ἀγώνων σου. ἀσεβείας κάμινον, γενναιόφρον παμμακάριστε.

Ἰκισμοῖς βαλλόμενος, μυρίοις ἀλγεινῶν. διαμένεις πρὸς τὸν Θεὸν, ἀτενίζων Ἅγιε, σώζειν δυνάμενον. οὗ χερσὶ τὸ πνεῦμά σου, ἐναπέθου εὐφραινόμενος.

Ακρυνθέντας ἤλεγχες, Θεοῦ τοὺς δυσσεβεῖς, καὶ μακραῖς καὶ ὀδυνηραῖς, ἀλγηδόσιν Ἔνδοξε, περικυκλούμενος, τῷ Χριστῷ προσήγγισας, οὗ τὸ πάθος ἐξεικόνισας.

Θεοτοκίον.

Ετὰ τόκον ἄφθορος, διέμεινας Ἁγνὴ, καὶ φθορᾶς γένος τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν γεννήσασα ἠλευθέρωσας. διὰ τοῦτο πίστει σε, ὀρθοδόξως μακαρίζομεν :~

Ὠδὴ, ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Βρόχως, τῶν βασάνων διέβης τὸν κλύδωνα. τῇ πανολκεῖ δὲ παλάμῃ, ἐκ βυθοῦ τὸ σῶμά σου διεσώθη, τοῖς ποθοῦσιν, ἀσινὲς Θεομάκαρ ὁρώμενον :~

Τάπῃ, τοῦ Χριστοῦ πυρπολούμενος Ἔνδοξε, μέχρι θανάτου ἀντέστης, τῶν Τυράννων Πάνσοφε διὰ τοῦτο. Βασιλείας, Οὐρανῶν ἠξιώθης γηθόμενος :~

Ητώας, ἐκ γαστρὸς Ἰωνᾶν ὁ ῥυσάμενος, ῥινηλατήσαντα σώζει, σὲ βυθοῦ θαλάσσης καθυπεργοῦντων, ἐναλίων, τῶν θηρῶν μεθ' ἡμέρας τριάκοντα :~

Θεοτόκιον.

Γνῶσε, περιστερὰν καὶ μόνην ἀμίαντον, ὁ καθαρὸς εὗρε Λόγος, καὶ ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, Παναγία, Θεομῆτορ Παρθένε πανάμωμε :~

Ὁ Εἱρμός.

Υσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε. ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
" κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευ-
" ρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι :~

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ὃν ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον λαμπρυνθέντα. καὶ ἐν ἀθλήσει τὸ δεύτερον φαιδρυνθέντα. πάντες ὡς φωστῆρά σε φαιδρότατον, Λουκιανὲ τοῖς ὕμνοις ἐνδόξως γεραίρομεν. πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Ὁ Οἶκος.

Νώσει τῇ θείᾳ καθωπλισμένος, καὶ τὸν νοῦν θείᾳ δόξῃ ἐλλαμφθεὶς, Ἀθλητὰ τῷ

Πράγματι ἐλλαμπόμενος, μάχαιρα ὤφθης ἐστιλβωμένη, τὰ ζιζάνια πάντα ἄρδην, ἐκτέμνων αἱρετικῶν τὰ ἀλλόφυλα δόγματα Ἔνδοξε. καὶ κήρυξ τῆς ἀληθείας, πρὸς ζωὴν ὑπαλείφων ἅπαντας, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας σοι, ἐκ κινδύνων δὲ λυτρῶσαι καὶ θλίψεων, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ιε΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχ. Ἄρτου στερήσει Λουκιανὸς ἀντέχει,
Τοῦ ζῶντος Ἄρτου, μὴ στερηθῆναι θέλων.
Λιμῷ Λουκιανὸς δεκάτῃ θάνεν, ἠδὲ τε πέμπτῃ.

Οὗτος ἀσεβῶν γονέων ὑπάρχων Υἱός. μετὰ τὴν τούτων ἀποβίωσιν, πάντα τοῖς δεομένοις σκορπίσας, τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν ἐσχόλαζε. διὸ καὶ πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. καταλιπὼν δὲ τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν Νικομήδειαν καταλαβών, τοὺς φόβῳ κολάσεων καταλιγωροῦντας τῆς πίστεως, ὑπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. εἰς κάλλος δὲ γράφειν ἐπιστάμενος, βιβλίον κατέλιπε τῇ Νικομηδέων Ἐκκλησίᾳ γεγραμμένον σελίσι τρισταῖς, περιέχουσαν πᾶσαν τήν παλαιάν τε καὶ τὴν νέαν Διαθήκην. τοσοῦτον δὲ γέγονεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥστε τὴν πόλιν διερχόμενος, οἷς μὲν ἤθελε, θεωρητὸς ἦν, τοῖς δὲ λοιποῖς, ἀθεώρητος. περὶ τούτου μαθὼν ὁ Μαξιμιανός, καὶ αἰσχυνθεὶς τὸ πρόσωπον ὀφθῆναι αὐτοῦ, ὑπὸ παραπετάσματος αὐτῷ διαλέγεται. καὶ γνοὺς τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἀμετάθετον, μακρὸν αὐτῷ καταδικάζει λιμόν. ἐπὶ πολλὰς οὖν ἡμέρας βρώσεως καὶ πόσεως μὴ μεταλαβών, ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύτησε. τὸ δὲ σῶμα τούτου, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος, ἐῤῥίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ. δελφὶς δὲ τοῦτο προστάξει Θεοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων, τῇ χέρσῳ παρέπεμψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σαβίνου Ἐπισκόπου.

Στίχ. Ἰσάγγελον Σαβῖνος εὔβιος βίον,
Θανὼν συνήφθη τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Ὁ Μακάριος Σαβῖνος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετήν, γέγονεν Ἐπίσκοπος. εἶτα τοὺς θορύβους μισῶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων. καὶ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸς γενέσθαι, καὶ νόσους ἀπελαύνειν, καὶ δαίμονας φυγαδεύειν, ἔτι δὲ καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. πολλοὺς δὲ ὠφελήσας, καὶ πείσας Κόσμον ἀφεῖναι καὶ γονεῖς, καὶ Χριστῷ δουλεύειν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βαίσου, Ἐπισκόπου Ἐδέσης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν, οὐκ ἐν Ἐδέσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Φοινίκῃ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι διέλαμψεν. ἐν τούτοις γὰρ πᾶσιν περιάκουστος γέγονε. καὶ ὁ τότε Βασιλεὺς Βαλεντιανός, διὰ τὸ εἶναι τὸν Ἅγιον ζηλωτὴν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, πρῶτον μέν, εἰς Ἄραδον τὴν νῆσον οἰκεῖν αὐτὸν προσέταξεν. ἐπειδὴ δὲ ἔγνω συῤῥέοντα πρὸς αὐτὸν πλήθη οὐκ ὀλίγα, εἰς Ὀξύρυγχον, τὴν Αἰγυπτίαν ἐξέπεμψε Πόλιν. ὡς δὲ κἀκεῖ τὸ τούτου κλέος συνήγειρεν ἅπαντας, ἔσχατον εἰς φρούριον τοῖς ἐκεῖσε γειτονεύουσι βαρβάροις, ὁ τῶν Οὐρανῶν ἄξιος ἀπήχθη Πρεσβύτης. ἐν δὲ τῇ Ἀράδῳ φασὶ τὴν ἐκείνου μέχρι καὶ σήμερον διατηρεῖσθαι κλίνην, πλείστης ἠξιωμένην τιμῆς. ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ νοσοῦντες κατακλινόμενοι, ὑγείαν διὰ τῆς πίστεως δρέπονται. μυρία δὲ σημεῖα ἐργασάμενος, ὡς προείρηται, πρὸς Κύριον μετὰ παῤῥησίας ἀπῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις Μοναχοῦ τινὸς καὶ Μάρτυρος, καὶ ὠφέλιμος διήγησις.

Μοναχός τις ἦν ἐν σκήτει, ὑπείκων Πατρὶ ἐπὶ χρόνους τινάς. οὗτος φθόνῳ τοῦ μισοκάλου δαίμονος τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσών, ἐξῆλθε χωρὶς αἰτίας τινὸς ἐπιβλαβοῦς ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ γέροντος, καταφρονήσας καὶ τοῦ ἐπιτιμίου, ἐπιτιμηθεὶς διὰ τὴν τῆς ὑπακοῆς ἀθέτησιν. κατελθὼν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ἄρχοντος, ἀποδυθεὶς καὶ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὡς κατεπείγοντος αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. ὡς δὲ οὐδ᾽ ὅλως εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, βουνεύροις μὲν πρῶτον, ἔτυψεν ἀφειδῶς. εἶθ᾽

οὕτως

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οὕτως τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ξίφει ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. ὃν καὶ λαβόντες οἱ παρεστάμενοι, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔξω τῆς πόλεως ῥίψαντες τοῖς κυσί. τοῦτον φιλόχριστοί τινες, νυκτὸς καταλαβούσης, ἀνελάβοντο, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, ἔθεντο ἐν γλωσσοκόμῳ, καὶ ἀπέθεντο ὡς Μάρτυρα ἐν τῷ τοῦ Ναοῦ Θυσιαστηρίῳ. ἐπιτελουμένης οὖν τῆς θείας Μυσταγωγίας, καὶ τοῦ Ἱεροκήρυκος ἀναβοῶντος, τὸ Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε. πάντων ὁρώντων, αὐτομάτως τὸ γλωσσόκομον ἐξήρχετο ἄνευ ἀνθρωπίνης χειρός. καὶ ἔμενεν ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι τῆς Ἀπολύσεως. καὶ πάλιν αὐτομάτως εἰσερχόμενον ἵστατο, ἐν ᾧ προετυπώθη τόπῳ ἵστασθαι. τοῦτο γινόμενον ἐξέπληττε τοὺς ὁρῶντας. ὅπερ ἀναμαθὼν καί τις τῶν ἀδιακρίτων, ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου, καὶ ταχεῖαν τὴν λύσιν ἐδέξατο. Ἄγγελος γὰρ ἐπιστὰς φησὶ πρὸς αὐτόν. τί ἔκθαμβος γέγονας ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ; οὐκ ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ὡς οἶσθα ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν οἱ καθεξῆς μαθηταὶ τούτων; οὗτος οὖν τὸ αἷμα αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέας ἀδελφὸς, καὶ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ μὴ συγχωρούμενος κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, ὑπὸ Ἀγγέλου διώκεται ἄχρι τοῦ Νάρθηκος. τοῦ δεσμοῦ γὰρ τοῦ συνασκητοῦ σου τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσὼν, ὡς μαθητὴς αὐτοῦ γεγονὼς, καὶ ἀλόγως δεσμωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐκεῖθεν ἀπανίσταται δεδεμένος. καὶ ὡς μὲν Μάρτυς, τὸν Στέφανον ἔλαβεν. ὡς δὲ τὸν δεσμὸν ἔχων, οὐ συγχωρεῖται ἔνδον κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, εἰ μὴ ὁ δήσας λύσει αὐτόν. ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ θεῖος Πρεσβύτης, λαβὼν τὴν ῥάβδον ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἀσκητήν. καὶ ἐξυφάνας αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς ἱστορίας, συγκατῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. καὶ τὸν Ναὸν ἐν ᾧ τὸ λείψανον ἐναπέκειτο τοῦ Μάρτυρος καταλαβόντες, καὶ τὴν θήκην παρανοίξαντες τοῦ Μάρτυρος, τὴν συγχώρησιν ὁμοῦ ἐποιήσαντο. καὶ τοῦτον κατασπασάμενοι, ἔστησαν εἰς δοξολογίαν. καὶ τῆς θείας Μυσταγωγίας τελεσθείσης, μεμένηκεν ὁ Μάρτυς ἀσάλευτος ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ κείμενος, ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαρβίλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἅγιος οὗτος Σάρβιλος ἱερεὺς ὢν τῶν εἰδώλων, ὑπὸ Ὁσίου Ἐπισκόπου κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη μετὰ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανὸς τῷ ἄρχοντι τῆς Ἐδεσηνῶν πόλεως, παρέστη τῷ τούτου βήματι. καὶ ἐν πρώτοις προσέταξεν αὐτὸν ῥαβδίζεσθαι. τοῦ δὲ Ἁγίου πολλὰ καταμωκωμένου, καὶ ἐλέγχοντος αὐτόν τε καὶ τὰ τούτου σεβάσματα, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀποστείλαντα αὐτὸν Βασιλέα, μανίᾳ πολλῇ συσχεθεὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀλλ' οὐδὲ δὶς, ἀλλ' ἑπτάκις τοῦτον ἑκάστῃ περιόδῳ, βουνεύροις ἔτυπτε, χειράγραις ἔξεε, καὶ λαμπάσιν ἔφλεγε. καὶ τούτων γενομένων, τοῦ Ἁγίου πρὸς Θεὸν ἀτενίζοντος, καὶ προσευχομένου, ἐκούφιζε τὰς ὀδύνας αὐτοῦ, ὁ τῶν δυνάμεων Κύριος. ἰδὼν δὲ ὁ Τύραννος τὸ γενναῖον τῆς τούτου ὑπομονῆς, καὶ πάλιν προσθεὶς, ἥλους ἐνέπηξε τῇ τούτου κεφαλῇ. εἶτα πρισθεὶς, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀλώβητος διαφυλαχθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ταῦτα θεασαμένη Βεβαία ἡ τούτου ἀδελφὴ, προὔδωκεν αὐτὴ ἑαυτὴν τῷ Τυράννῳ χριστιανὴν καταγγείλασα. ὁ δὲ μαστίξας ταύτην ἱκανῶς, τῇ εἱρκτῇ ἐνέβαλε. τὸν δὲ Ἅγιον ἀπηώρησεν ἐκ μιᾶς χειρός. εἶτα τὴν δορὰν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀποδύσας, καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀναπνεῖ, ἀποτεμεῖν καὶ ἀμφοτέρων τὰς κεφαλὰς προσέταξεν. ἀνελόμενοι δὲ τότε κρυφίως πιστοί τινες τὰ τούτων λείψανα, κατέκρυψαν ἐν τῇ γῇ, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ῥημάτων σου σοφὲ, Τύραννος διώκτης μὴ φέρων. καὶ θανατοῖ σε καὶ βυθῷ θαλαττίῳ προσρίπτει τὴν ἄνω σοι, προξενῶν ὡς οὐκ ᾤετο, Βασιλείαν εἰς αἰῶνας καὶ θείαν δόξαν.

Ἡ προσκυνήσασα τοῖς γλυπτοῖς, γόνυ δὲ μὴ κάμψασα εἰδώλοις, εἰς πῦρ ἐβλήθης θλι-

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θλιβόμενος, εἰς βασάνων εἰσῆλθες τὴν κάμινον, δροσιζόμενος πνεύματι, δροσοβόλῳ δυναστείᾳ θεόφρον Μάρτυς.

Νενεκρωμένους καὶ βυθῷ, τῆς ἑλληνικῆς ἀθεΐας, καταποθέντας τοὺς λαοὺς, ζωηφόροις σου λόγοις ἀνείλκυσας. μελῳδῶν ἀξιάγαστε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου. ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις βροτῶν τὰ συστήματα. ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας Εὐλογημένη.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Λιμῷ νοητῷ τοὺς ἐκτακέντας, τῷ ἄρτῳ τῶν λόγων σου ἐστήριξας· μόνον σέβειν Κύριον, Ἄρτον τῆς ζωῆς ἡμῶν, Λουκιανὲ ὑπέδειξας, ᾧ πάντες ψάλλομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ξένων πραγμάτων τελεσθέντων, ἐν σοὶ Λουκιανὲ Μάρτυς ἀοίδιμε. κόλπος γὰρ θαλάττιος, σῶμά σου τὸ Ἅγιον, ἐφ' ἱκανὸν δεξάμενος, οὐκ ἐλυμήνατο. τῇ χέρσῳ διασώζει δελφὶς ὤμων σε, ῥεῖθρα ἰαμάτων, ἐκβλύζων τοῖς ποθοῦσι.

Πατήσας δεινὰς μηχανουργίας, ἐχθροῦ τοῦ ἀπατεῶνος τῇ ἀθλήσει σου· ἤρθης πρὸς περίοδον, ὕψους ἀξιάγαστε. καὶ τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας, βοῶν τὰ τάγματα. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Καὶ γλώσσῃ Παρθένε καὶ καρδίᾳ, ἁγνὴν Θεοτόκον σε κηρύττομεν. Κύριον γὰρ ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, κατανοούμενον· ὃν πᾶσαι Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν ἤγειρε ψάλλουσαν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Λάμπει σου Σοφὲ τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, νέφος παθῶν διασκεδάζον. φωτίζον εὐσεβῶν τὰ συστήματα, καὶ φλέγον τῶν δαιμόνων στρατεύματα, ὃ ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Ἐλύθης τοῦ σώματος δεσμῶν Μακάριε, καὶ πρὸς ὕψος ἐπουράνιον, χαίρων ἀνέπτης καὶ ἐπώφθης, ὡραίοις τῶν στιγμάτων τερπνότησι, Θεῷ τῷ Ποιητῇ ᾧ παρέστασαι, μετὰ Μαρτύρων εὐφραινόμενος.

Ὁ Μάρτυς ἡμᾶς Λουκιανὸς συνήγαγεν, εὐφημῆσαι τοῦτο σήμερον, ἄθλους λαμπροὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας, τὴν μέχρι τελευτῆς γενναιότητα. θαυμάτων τε τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ὃν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας δοχεῖον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη Πάναγνε. ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη. διὸ σε τῶν βροτῶν τὰ συστήματα, Ἀγγέλων τε δοξάζει στρατεύματα, μόνην τῶν πάντων ὑπερέχουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πνευματικῆς ὡς ἔμπλεως, χάριτος καὶ σοφίας, Λουκιανὲ Πανεύφημε, τὴν θεόπνευστον Μάρτυς, Γραφὴν ἡρμήνευσας πᾶσαν. πλάνην δὲ τῶν Ἑλλήνων, ἐλέγξας τὴν πολύθεον, καὶ ψευδώνυμον γνῶσιν, τὴν δὲ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ηὔφρανας ἀθλοφόρε. φαιδρύνων ἐν τοῖς λόγοις σου, ὀρθοδόξων τὰ πλήθη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ναὸς ἐγένου Πάναγνε, τῆς Θεότητος ὅλης, τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ, τέτοκας ἀπορρήτως, διπλοῦν τῇ φύσει Παρθένε, ἐν μιᾷ ὑποστάσει. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ πειρασμῶν, καὶ κινδύνων Δέσποινα Θεοτόκε. σοὶ γὰρ τὸ χαῖρε κράζομεν, προστασία τοῦ Κόσμου.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Βιβλιοθήκη Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιϛʹ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στιχ. Ἦχος, δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν βροτὸν χρηματίσαντα, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσαντα. καὶ Ἡλίου ἔλλαμψιν ἀμαυρώσαντα. καὶ ἐκ πλευρᾶς ἀναβλύσαντα, σωτήριον ἄφεσιν, κατιδὼν μετὰ λῃστοῦ, τοῦ εὐγνώμονος, Ἔνδοξε, ὡμολόγησας. καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην ἑκουσίως, ὑπομείναντα τὰ πάθη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου θεώμενος, ἠρτημένην Ἔνδοξε, καὶ πηγάζουσαν, οἶνον ζωῆς καὶ ἀφέσεως. τὰ χείλη ὑπέθηκας, τῆς καρδίας καὶ πιὼν, εὐφροσύνης πεπλήρωσαι τὴν κατάπικρον, ἁμαρτίαν ἐμέσας, ὡς ἐχέφρων, ὡς τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον, περιφανῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν Τύραννον, εὐτολμίᾳ τῶν λόγων σου, πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον ηὐτομόλησας. οὐ δειλιάσας πανεύφημε, Λογγῖνε τὸν θάνατον, τὴν ἀθάνατον ζωὴν, προξενοῦντά σοι χάριτι. ὅθεν πίστει σου, τὴν πανέορτον μνήμην ἐκτελοῦμεν, δυσωποῦντές σε πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα, ἦχος πλ. βʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ πάθει σου Χριστὲ, τὸν ναὸν θεωρήσας διαρραγέντα, Λογγῖνος ὁ Ἑκατόνταρχος, Υἱὸν Θεοῦ σὲ τοῖς Ἰουδαίοις ἐκήρυττεν. ὅθεν οἱ δεινοὶ τὴν θείαν κάραν αὐτοῦ τεμόντες τῷ ξίφει, ἐν κοπρίᾳ ἔρριψαν. γυνὴ δὲ ταύτην εὑροῦσα, τὰς κεκλεισμένας κόρας αὐτῆς τῶν ὀμμάτων ἀνέῳξε. μεθ' ἧς καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι. ὁ τοῦτον στεφανώσας, ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσαντα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον. τοῦ δοξάζειν σε Θεὸν, τὸν ἐν σαρκὶ προσηλωθέντα, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄνομος ὑπὲρ ἅπαντας, Υἱοὺς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ ἄφθεγκτα, καὶ ἀκούσματι, μηδαμῶς Ἄχραντε, φορητὰ πέλοντα. διὰ τοῦτό σου καὶ δέομαι, σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι καὶ δός μοι μετάνοιαν. δός μοι ἐξομολόγησιν, δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα. ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων τε καρδίαν μου ἀεὶ, κράζω τὸ ἥμαρτον ἥμαρτον, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον. σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον. πλευράν τε ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. βʹ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστηκὼς, καὶ τὰ γενόμενα σκοπῶν, τὸν σταυρωθέντα ἐπὶ ξύλου Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἑωρακὼς ἐβόας πρὸς αὐτόν. ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου Κύριε. διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐφώνει σοι. Μακάριος εἶ Λογγῖνε. καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι. μὴ παρίδῃς ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθή. ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμώμος Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Λογγίνου μέγιστον ὑμνήσω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, αʹ. Ἦχος, δʹ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ἔνδοξε, περιλαμπόμενος. καὶ σὺν Ἀγγέλων τάξεσι Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος. τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Εδέσσας

Οὐδέν σε τῆς πρὸς Θεὸν ἑνώσεως, Μάρτυς ἐχώρισε. κεχωρισμένον ὄντα σαρκικῆς, ἡδονῆς διὰ πίστεως. καθαρῶς τῷ ἔρωτι, τῷ ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον:-

Τἀφθάρτῳ Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγῖνε πάνσοφε. νεκροῖς ξοάνοις Μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ λατρείαν προσένειμας. διὸ πρὸς ἀτελεύτητον, θανατωθεὶς ζωὴν κατηντήσας:-

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου, λόγῳ συνείληπται. τῆς ἀλογίας ῥύσασθαι βροτοὺς, βουληθεὶς ἀγαθότητι. Παρθενομῆτορ ἄχραντε, εὐλογημένη Παναμώμητε:-

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον. ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τοῦτο σὺ Λογγῖνε ἐπίστωσας:-

Γῆς ὥσπερ πίων ἡ σὴ, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα. στάχυν σοφὲ ὥριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν:-

Ἱστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος. τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, Ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος:-

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μῆτερ Θεοῦ Παναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον:-

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
„ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:-

Κα. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Σταυρωθέντα κατεῖδεν τὸν Λυτρωτὴν, καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθεὶς. τὸ σκότος ἀπέφυγεν, ἀγνωσίας βαθύτατον. καὶ πρὸς θείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερρύθμησας. πιστωθεὶς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὁρώμενος. ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἠριθμήθης, Λογγῖνε Μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος. μεθ' ὧν πάντοτε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ:-

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Παναμώμε. ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον. καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν. φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν ἄδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου:-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε. ἀνεξίκακε Κύριε, ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν. τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα:-

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὀχυρώτατον κτησάμενος ἐν τῇ πίστει τὸν λογισμὸν Μακάριε, ἀνίσχυρον πλάνης ἔλυσας ὀχύρωμα, Λογγῖνε καὶ ἔκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:-

Ὑψωθέντα καὶ τῷ ξύλῳ προσηλωθέντα, τὸν ἀπαθῆ θεώμενος, Κύριον τῆς δόξης τοῦτον ὡμολόγησας, Υἱὸν Θεοῦ ἔνδοξε, πάσχοντα οἰκείῳ θελήματι:-

Μαραινόμενον τὸν θάνατον τῷ θανάτῳ, τοῦ ἀπαθοῦς θεώμενος, ἔσπευσας Λογγῖνε, δι' αὐτὸν τεθνήξεσθαι, καὶ ζῆν μετὰ θάνατον, σὺν τοῖς εὐκλεῶς ἐναθλήσασιν.

Θεοτοκίον.

Ἑνωθέντα καθ' ὑπόστασιν, ἐν γαστρί σου, καὶ γεγονότα ἄνθρωπον, Ἄχραντε τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενον:-

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γῆς πάσης ἀληθῶς, γεγονὼς παρεπίδημος, ἐν στίγμασιν ἀθλοφόρων, ὡραιώθης Λογγῖνε, καὶ γῆν πραέων ᾤκησας.

Ἴσχυσας τοῦ Σταυροῦ, τῇ δυνάμει φραξάμενος, ἀνίσχυρον τῶν Τυράννων, ἀθλοφόρε Λογγῖνε, ῥοπώσασθαι ἀπόνοιαν.

Στήσας ἐν ἀσφαλεῖ, θεμελίῳ καρδίας σου, ἀήττητε τὰς κινήσεις. πειρασμῶν ἐπικλύσει, ἀσάλευτος διέμεινας:-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Τ Ὴν μόνην τὸν Θεὸν, ἀπειράνδρως κυήσασαν, ὑμνήσωμεν Θεοτόκον. δι' αὐτῆς οἱ σωθέντες, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ, ϛ'. Θύσωσοι.

Θ Ῥῆτε, καὶ τὴν γῆν σαλευθεῖσαν θεώμενος· ἐν τῷ τοῦ πάθους ἡμέρᾳ, ἀπιστίας στάσεως ἐσαλεύθης. καὶ τῇ πίστει, ἐνιδρύνθης Λογγῖνε τῆς χάριτος.

Ν Ὄησιν, ἀληθῆ καὶ τελείαν καὶ ἔμφρονα. ἀναλαβεῖν ἠδυνήθης, καθορῶν τὴν κτίσιν ἀλλοιουμένην. καὶ πρὸς θείαν, ἠλλοιώθης Λογγῖνε ἐπίγνωσιν.

Υ Πέστης, χαλεπὴν τιμωρίαν γηθόμενος. καὶ τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ τμηθεὶς Λογγῖνε. διακόπτων, κεφαλὰς δυσμενῶν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Μ Ἄραφον, καὶ προρρίζους Παναμώμε ἔκτιλον. τὰς ἀκανθώδεις ἐννοίας, τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ καρποφόρον. ταύτην δεῖξον, μεσιτείᾳ σου Κόρη Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός.

Θ Ύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
„ κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευ-
„ ρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης.

Ε Υ̓φροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία. ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα. σύ μου τὸ κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τ Ὸν Οὐρανὸν σκότει πολλῷ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, μαθὼν τε τὸ καταπέτασμα, σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν, ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητὴς, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῆ δὲ ὄντα τῇ Θεότητι, καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ, συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα. ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγῖνος ἀνακραυγάζει. σύ μου τὸ κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιϛ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχ. Υἱὸν Θεοῦ σε λέγων Χριστὲ καὶ πάλιν, Λογγῖνος ὡς πρὶν, τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Λογγῖνον ἄορ κατέπεφνεν.

Ε Πὶ Τιβερίου Καίσαρος ἦν οὗτος. ἐκ τῆς χώρας Καππαδόκων, Ἑκατοντάρχης ὑπάρχων, ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὢν, τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας. προσετάγη δὲ παρ' ἐκείνου, ὑπηρετῆσαι εἰς τὰ τίμια πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν σταύρωσιν. καὶ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἑκατὸν στρατιωτῶν, φυλάξαι τὸν τάφον μετὰ τῆς κουστωδίας, ἥτις ἦν τάγμα στρατιωτῶν. ἰδὼν δὲ τὰ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ γενόμενα θαύματα, τόν τε σεισμὸν, καὶ τὴν τοῦ Ἡλίου εἰς σκότος μεταβολὴν, τοὺς ἀνοιγέντας τάφους, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν νεκροὺς ἐκπηδήσαντας, τὰς σχισθείσας πέτρας· ἀνεβόησε μέγα, εἰπών. ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. ὅθεν καὶ τὰ διδόμενα αὐτῷ ἀργύρια παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀναστάσεως, ἀπεσείσατο μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, οἳ καὶ ὕστερον σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησαν. καταλιπὼν οὖν τὴν ἐπικειμένην αὐτῷ στρατείαν, καὶ τὴν οἰκείαν χώραν καταλαβὼν, ἀποστολικῶς τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε Θεόν. πεισθεὶς οὖν ὁ Πιλάτος, μᾶλλον δὲ διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων χρήμασι, διὰ γραμμάτων κατηγορεῖ τοῦ Λογγίνου πρὸς τὸν Τιβέριον, ὡς κατέλιπε τὴν οἰκείαν στρατείαν, καὶ ὡς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διάγει, τὸν Χριστὸν καταγγέλλων Θεόν· τέμνεται οὖν αὐτίκα τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν, τοῦτο τοῦ Τιβερίου κελεύσαντος, καὶ ἤχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκ Καππαδοκίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ πληροφορίαν λαβεῖν τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς Ἰουδαίους τῆς αὐτοῦ ἀναιρέσεως. ἐφ' ᾧ τὸν Πιλάτον λαβεῖν τὰ συμπεφωνηθέντα καταχώννυται δὲ πρὸ τῆς πόλεως ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν κόπρῳ τινί. χρόνοις οὖν ὕστερον πολλοῖς ὕστερον, γυνή τις ἐκ Καππαδοκίας τὴν ἐνόργειαν ἀποβαλοῦσα τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὴν ὀπτικὴν ἀπολέσασα δύναμιν, τὰ Ἱεροσόλυμα κατέλαβε μεθ' Υἱοῦ μονογενοῦς, ὡς ἐν τοῖς Ἁγίοις τόποις εὑρεῖν δυνησομένη τῆς πηρώσεως ἴασιν. προστεθείσης δὲ αὐτῇ καὶ τῆς ἀποβιώσεως

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

τοῦ παιδὸς, διπλῆν ἐθρηνῴδει τὴν συμφοράν. ὄναρ δὲ ταύτῃ ἐπιφανεὶς ὁ Μακάριος Λογγῖνος, καὶ ὃς εἴη γνωρίσας αὐτῇ, καὶ ἔνθα κέκρυπται ἡ τούτου κεφαλὴ μηνύσας, καὶ προστρεψάμενος αὐτῇ ἀνορύξασαν ταύτην λαβεῖν, καὶ οὕτω τυχεῖν τῆς ἰάσεως, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτῆς ἐν δόξῃ ὄντα θεάσασθαι. ἐπεὶ πρὸς ταῦτα πρόθυμος ἐγένετο ἡ γυνὴ, καὶ τὴν κόπρον εὑροῦσα, καὶ ταῖς χερσὶ διασκάψασα, τὴν κεφαλὴν ἀνείλετο. καὶ ἐκ τῆς ἀβλεψίας, τὴν ἐνέργειαν ἔλαβε, καὶ τὸν Υἱὸν ἐν δόξῃ ὄναρ ἰδεῖν συνόντα τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς παρ' αὐτῷ τιμῆς ἀπολαβόντα. ἐν μιᾷ οὖν σορῷ, τό, τε λείψανον τοῦ παιδὸς, καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν κατατίθησι. τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῦ προσετέτακτο, τὴν Καππαδοκίαν κατέλαβε, παθοῦσα τῷ Σαοὺλ παραπλήσια· ὃς, τὰς πατρικὰς ὄνους ζητῶν, Βασιλείαν εὕρατο. καὶ αὕτη τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πήρωσιν ἀποβαλέσθαι ζητοῦσα, καὶ τούτου τετύχηκε, καὶ θερμόν τε προστάτην τὸν Ἅγιον ἔκτοτε εὕρατο. ὅθεν καὶ Ναὸν τῷ Μάρτυρι περικαλλῆ ἀνεγείρασα, κἀκεῖ τὸ Μαρτυρικὸν καταθεῖσα λείψανον, πηγὰς ἰαμάτων καὶ αὐτῇ, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς κατεπλούτησεν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων τῶν συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελιπυῖα ξίφει.
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου, καὶ Δομνίνου.

Τρεῖς Λεόντιε τοὺς συναθλοῦντας ἔχων,
Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλῃ μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαλὸς, καταλιπὼν πλοῦτον καὶ συγγένειαν, ἐν ἐρήμοις καὶ ἀοικήτοις τόποις προσεκαρτέρει, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ πάσαις ἄλλαις κακοπαθείαις χαίρων. ἦν δὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἀεὶ χαροποιὸν, θαύματα ἐξαίσια τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐργαζόμενος. λεπροὺς καθαρίζων, δαίμονας ἀπελαύνων, τυφλοῖς τὸ βλέπειν χαριζόμενος. καὶ ταῦτα μὲν, ἐποίει ἔτι ζῶν. ἀπελθὼν δὲ πρὸς Κύριον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ καταλιπὼν, εὐῶδες μύρον ἀπὸ τούτου πηγάζειν, εἰς ἴασιν καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου συναντήματος, καὶ νοσημάτων ἀνακέστων, ἐκ Θεοῦ χάριν εἴληφε. τοὺς γὰρ δοξάζοντάς με φησὶν ὁ Κύριος, δοξάσω. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νομίμως Μάρτυς, ἐναθλήσας ἀνδρείᾳ γνώμῃ ψυχῆς. πάσας ἀνομούντων ᾔσχυνας τὰς βουλὰς, καὶ νομίμως ἐστεφάνωσαι. εὐλογημένος εἶ ἀναβοῶν, τῆς δόξης ὁ Κύριος:~

Ἡ θεία χάρις ἐπιφοιτῶσα τοῖς λειψάνοις σου. πᾶσαν ἀλγηδόνα λύει τῶν εὐσεβῶς, προσιόντων σοι Μακάριε, καὶ κηρυττόντων σε, ἀληθείας ἀήττητον Μάρτυρα:~

Ε Ἀρχὸς θρησκείας, οὐκ ἐφείσω Λογγῖνε διὰ Χριστόν. θύειν ἀπηρνήσω, δαίμοσι καὶ σαυτὸν, τῷ Θεῷ θυσίαν ἄμωμον, χαίρων προσήγαγες, διὰ ξίφους τμηθεὶς ἀξιάγαστε:~

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαράν σε, ὁ καθαρὸς Λόγος κατῴκησε Κόρη, διὰ σοῦ καθᾶραι τοὺς μολυσμοὺς, τῶν ἀνθρώπων προελόμενος. εὐλογημένος γὰρ ὁ καρπὸς, τῆς κοιλίας σου πέφυκεν:~

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Κοιμήσας τὸ πρὶν τὰς τῆς σαρκὸς, κινήσεις ἔνδοξε, ταῖς ἐγρηγόρσεσι. ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ὕπνωσας, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀοίδιμε. θανατωθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ, ἀφυπνώσει θείᾳ, νεκροῖς τὴν ζωὴν ἀναβλύσαντα:~

Λόγχῃ κεντηθέντα τὴν πλευρὰν, Μακαριώτατε, καὶ αἷμα βλύσαντα, Θεὸν ἑώρακας ἄνθρωπον, διὰ σπλάγχνα χρηματίσαντα. καὶ κατετρώθης τῷ αὐτοῦ γλυκεῖ ἔρωτι ἀναμέλπων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ἔσβεσας πυρὰν εἰδωλικὴν, αἱμάτων ῥάνμασι, Λογγῖνε πάνσοφε. καὶ κατενέπρησας ξόανα, καὶ ἀνίδρυτα σεβάσματα,

τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ θείῳ ζήλῳ τὴν ψυχὴν ἀναφλεγόμενος, καὶ κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὄμματα καρδίας φωτισθεὶς, ταῖς θείαις λάμψεσι, τοῦ ἀμαυρώσαντος, Ἡλίου πάνσοφε ἔλλαμψιν, τὴν ἀχλὺν Λογγῖνε ἔλιπες· τῆς δυσσεβείας καὶ φωστὴρ, ὤφθης φωτίζων ἡμᾶς, τοὺς βοῶντας, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, ἀνακηρύττω σε Θεογεννήτρια. Ἱκετεύω σε Ἄχραντε, τὴν καρδίαν μου καταύγασον, τῷ φωτισμῷ σου καὶ δεινοῦ σκότους με λύτρωσαι. ἐκβοῶντα, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις Λόγος, ὁ ἐν Σταυρῷ χεῖρας ἁπλώσας, Μάρτυς τοῖς ἀνόμοις ἐβόας, αὐτοῦ τὸ πάθος τὸ παμμακάριστον, ἐξεικονίζων θάνατον, ἐθελουσίως καθυφίσταμαι.

Ὑπερκαλλὴς ἀθλοφόρε, χαριτωθεὶς Μάρτυς Λογγῖνε. ὅλος ὡραιότατος ὤφθης, καὶ τῷ ὡραίῳ Λόγῳ παρίστασαι. τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, πλουσιωτάτως κομιζόμενος.

Ἐν τῷ διαυγίᾳ φανέντα, Ἥλιον ἄδυτον Λογγῖνε. καὶ μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν φωτίζοντα. καὶ τὴν ἀχλὺν σκεδάζοντα, τῆς ἀγνωσίας μακαρίζομεν.

Ἤρθης πρὸς μονὰς Οὐρανίους, καὶ τοῖς χοροῖς συνηριθμήθης, πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, μεθ' ὧν Λογγῖνε Μάρτυς μνημόνευε, τῶν εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, ἑορταζόντων παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ ἀνεσπέρου Θεοτόκε. δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τῆς ἁμαρτίας φῶς ἐθεάσαντο. διό μου φωταγώγησον, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους Κτίσιν, ἀθλοφόρε Λογγῖνε, σὺν τῷ λῃστῇ ἀγνώμονι, ὡμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ. ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κρύπτεται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος Λόγος. κόλπων πατρῴων Ἄχραντε, οὐκ ἐκστὰς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁρᾶται καὶ βρέφος, τίκτεται Θεοτόκε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ'. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὠσηὲ, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Κ. Τοῦ Προφήτου. ἦχος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πατρὸς, τὸ ἐκπορευόμενον· διὰ τῆς σῆς γλώττης ὥρισε, Χριστοῦ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, παρουσίαν ἔσεσθαι, ἐπὶ ἀνακαινίσει τῆς κτίσεως, καὶ νῦν τὴν ἔκβασιν, θεωροῦντες τῶν προρρήσεων, σοῦ Προφῆτα, τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Ἡ γνώμη πορνεύσασαν τὸ πρὶν, ἀπὸ σοῦ φιλάνθρωπε, φύσιν ἡμῶν μνηστευσάμενος, τῆς βεβηλώσεως, ἐλύτρωσω ταύτην, σεαυτῷ καθ' ἕνωσιν, συνάψας ὑπὲρ νοῦν ἀδιάρρηκτον. καὶ τούτου σύμβολον, ὁ Προφήτης σου γενόμενος, τὰς πρὶν πόρνας, σωφρόνως ἤγαγετο.

Προφῆτα θεσπέσιε τὰς σὰς, ῥήσεις νῦν θεώμενος. πεπληρωμένας τῇ χάριτι, καὶ παριστάμενος, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων, ὑπὲρ

παν-

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πάντων πρέσβευε, τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου. τούτοις αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην καὶ βίου διόρθωσιν.

Ἕτερα στιχ. τοῦ Ὁσίου, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, τῆς ἀσκήσεως ἔνδοξε, πρὸς Μαρτύρων στάδιον ἐκκαλούμενοι. πλήρη Ἀνδρέα τὴν ἔφεσιν, ἐν σοὶ ἐναπέθεντο, οὓς ἀκαίρως εἰς Θεόν, ἐπεδείξω στερρότατα. ἀλλὰ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Λίθος ἄλλος ὑπέρτιμος, γεγονὼς διὰ πίστεως, οὐχ ὑπέστης θραῦσιν, καὶ γὰρ τυπτόμενος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς κυλιόμενος, τῆς πίστεως ἔνδοξε, ὁμαλίσας τὴν ὁδόν, δυσεπίβατον τέθεικας καὶ κατέστρεψας, τῆς δοκήσεως Μάκαρ Κοπρωνύμου, καὶ φαυλοτάτην ὥσπερ δόξαν, σεσαθρωμένον θεμέλιον.

Ἀποστόλων τοῖς δόγμασι, τεθραμμένος Μακάριε, καὶ Πατέρων ἐνθέων τοῖς διδάγμασι, τοῦ σαρκωθέντος ἐτίμησας, Θεοῦ τὰ ὁρώμενα, ἐν συμβόλοις ἱεροῖς, καὶ σεπτοῖς καὶ μορφώμασιν. ὅθεν ἔνδοξε, ὑπὲρ τούτου ἀθλήσας εὐσεβείας, ἀνεδείχθης ὑποφήτης, καὶ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μυριάκις Πανάχραντε, ὑπεσχόμην μετάνοιαν, τῶν ἐμῶν ποιήσασθαι, παραπτώσεων. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με ἡ φαύλη μου, τῶν κακῶν συνήθεια. διὰ τοῦτο σοὶ βοῶ, καὶ προσπίπτω καὶ δέομαι, σύ με Δέσποινα. ἐξελοῦ τῆς τοιαύτης τυραννίδος, ὁδηγοῦσα πρὸς τὰ κρείττω, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄμωμον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάχραντε. οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ ζωῶσαν τὰ πρόβατα, σύ με ἔνδυσον. γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Τροπάριον, τοῦ Προφήτου, ἦχος, β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσιομάρτυρος, ἦχος, δ'.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας Παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρείως ἀπεκδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα ἀοίδιμε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὠσηὲ μέλπω τοὺς θεοπνεύστους λόγους.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος, α'.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Ὡς φθεγγόρος ἀληθῶς, ὁ Προφήτης Ὠσηὲ τῷ ζωοδότῃ παρεστώς, ἐκτενῶς ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, ἅπαντας τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Σοῦ τῆς ψυχῆς τὸν ὀπτικόν, ἐκκαθάρας μολυσμόν, κατηξιώθης προορᾶν, τῶν μελλόντων τηλαυγῶς, καὶ προλέγειν ἀσφαλῶς, ἄριστα τὰ ἐκβησόμενα.

Ἡ τῆς προγνώσεως πηγή, ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, τὸν φθεγγόρον Ὠσηέ, προφητείας ποταμόν, ἀνέδειξε τοῖς πᾶσι, βρύοντα τὰ θεῖα διδάγματα. Θεοτοκίον.

Ἐπιφανέντα τὸν Χριστόν, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς. ἐκ τῆς Αἰγύπτου προφανῶς, ὁ Πατὴρ ἐκάλεσεν. Ὠσηὲ ὡς προεῖπε, πάλαι ὁ θεοπτικώτατος.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀνδρείας ὕμνῳ τὸν φερώνυμον πόθῳ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀνδρείως τὰ πάθη τῆς σαρκός, Πάτερ δουλωσάμενος. τῷ λογισμῷ ἀνδρείας ὡς ἐπώνυμος, Τυράννων ὠμότητα, κατεπάλαισας, καὶ νομίμως ἐνήθλησας. ὅθεν σε συμφώνως, πίστει συνελθόντες μακαρίζομεν.

Νοητὸς ὡς ἄνθραξ πυρωθείς, θέρμῃ θείου Πνεύματος. τὸν παγετὸν τῶν παθῶν διεσκέδασας. κρουνοῖς τῶν αἱμάτων δέ, πῦρ ἀπέσβεσας δυσσεβείας ἀλλότριον. μέγιστε Ἀνδρέα, ὁμολογητὰ θεομακάριστε.

Δεσμωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, Πάτερ ἐκ νεότητος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀναλαβὼν

γη-

Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γηθόμενος. τούτῳ ἠκολούθησας, ἀρνησάμενος, σεαυτὸν διὰ πίστεως, καὶ ὁμολογίας, καὶ τελειοτάτης ἐναθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίας ὕπνῳ τὴν ψυχήν, πάντοτε βαρούμενος, ἐπὶ τὴν σὴν Παρθενομῆτορ ἄχραντε, προστρέχω ἀντίληψιν. πρὸς ἐγρήγορσιν, μετανοίας διέγειρον τῆς αἰωνιζούσης, τότε ῥυομένη με κολάσεως.

ᾨδὴ γ΄. Στερέωσόν με Χριστέ.

Μήσει θεοπρεπεῖ, καὶ διδαγμένος τὰς θείας ἐκφαντορίας. ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σαφῶς προηγόρευσας Προφῆτα, Πνεύματι Ἁγίῳ τυπούμενος.

Ἐσόμενα προορᾶν, ὡς ἐνεστῶτα Θεόφρον ἠξιωμένος. τῶν Ἰουδαίων, σαφῶς τὴν ἀπόπτωσιν προεῖπας, καὶ τῶν νομικῶν τὴν διάβασιν.

Λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἐν πολέμῳ καὶ τόξῳ καὶ πανοπλίᾳ. ἀλλ᾽ ἐν Κυρίῳ Θεῷ παντοκράτορι προέφης, σάρκωσιν τοῦ Λόγου σημαίνων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε χαῖρε σεμνή, ἡ συλλαβοῦσα τὸν Λόγον σωματωθέντα. τὸν τῷ ἰδίῳ ἡμᾶς λυτρωσάμενον ἐκ πλάνης, Αἵματι Ἁγίῳ καὶ σώματι.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐρείσας τοῦ νοός σου τὰς βάσεις Πάτερ, ἐν πέτρᾳ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ οὐδ᾽ ὅλως. προσπνεύσεσι σεσάλευσαι ἐναντίαις, βοῶν τῷ Κτίστῃ σου, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Νόσεις καὶ πρὸ τέλους καὶ μετὰ τέλος, πηγάζων βοηθεῖς τοὺς ἐν ἀσθενείαις. καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἀπελαύνεις, Ἀνδρέα Ὅσιε, βοῶν τῷ Κτίστῃ σου, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἀσκήσεως τοῖς δάκρυσι λελουμένος, ἐν αἵμασι Μαρτύρων ἐκαλλωπίσθης. καὶ ὅλος ὡραιότατος δεδειγμένος, βοῶν ἀνέδραμες, πρὸς τὸν ποθούμενον, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι γεγονότα, Παρθένε τὸν ὁμοούσιον Θεὸν Λόγον. ἐκύησας Πανάμωμε ὑπὲρ λόγον, Παρθένος μείνασα, μετὰ τὴν κύησιν, διὰ τοῦτο πίστει σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑπέκλινας τὸ οὖς, τῷ λαλοῦντι Προφῆτα. καὶ πάντων μυηθείς, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν. Χριστοῦ προεσήμανας παρουσίαν τὴν ἔνθεον. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, τὸν Λυτρωτὴν ἀνυμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγαλύναντα.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Φερωνύμως Ἀνδρέα ὡς ἀληθῶς, κραταιούμενος πίστει τῇ εὐσεβεῖ. Μάρτυς ἀξιάγαστε, ὡς Χριστῷ συνεπόμενος. Μοναστῶν τὰς χορείας, ἐφαίδρυνας πράξεσι. καὶ Ὁσίων τῆς δόξης, ἐδείχθης ἐφάμιλλος. ὅθεν καὶ Μαρτύρων, ὑπελθὼν τοὺς ἀγῶνας, γενναίως ἐνήθλησας, καὶ μονίμως ἠρίστευσας, Πρωτοκλήτου συνώνυμε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν. καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε. ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος. καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος. καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καθελκόμενον Λόγε ἐν τῷ σταυρῷ, ὑπ᾽ ἀνδρῶν παρανόμων γνώμῃ σκαιᾷ. ὁρῶσα ἡ Μήτηρ σου καὶ δακρύουσα ἔλεγε. καὶ κοπτομένη σπλάγχνα, ἐθρήνει κραυγάζουσα. καὶ συνοχῇ καρδίας, ἐβόα στενάζουσα. οἴμοι τῇ τεκούσῃ, Θεὲ ὑπεράγαθε. πῶς μὲν θέλων ὑφίστασαι, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα. πῶς δὲ πάλιν ἐμπτύσματα, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον. φεῦ μοι τῇ τεκούσῃ Υἱέ, σταυρῷ ὁρῶσά σε, ἥλοις πη-

γνύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

γυμνούμενον. ὃ γὰρ πάσχεις ὁ φύσει, ὑπάρχων φιλάνθρωπος:~

Ὠδὴ δ΄. Κατενόησα παντοδύναμε.

Ὠσηὲ τὸ θεοπτικώτατον, ὄμμα τῆς Ἐκκλησίας, κινδύνων σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Τὸ λαμπρότατον καὶ στερρότατον, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, πρεσβεύων σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Οἰκέτης πάντων παριστάμενος, ὡς ἔνθεος Προφήτης, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς ἱκεσίαις σου:~ Θεοτοκίον.

Ὑπερβέβηκας Ἀειπάρθενε, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις, τὸν Κτίστην τούτων κυοφορήσασα:~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὑπήκοος, γεγονὼς τῶν Χριστοῦ διατάξεων, τὸ τούτου ὁμοίωμα, Πάτερ σεπτῶς προσεκύνησας. ὅθεν ὁ παράνομος, σὲ πολυτρόποις αἰκίαις ἐθανάτωσεν:~

Μυρίπνοος, ἀρετῶν εὐωδίᾳ γενόμενος, ἐν τάφῳ νῦν κείμενος, εὐωδιάζεις τὰ πρόσωπα. τῶν προσπελαζόντων σοι, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ Πάτερ Ὅσιε:~

Νοσήσαντα, Μαμωνᾶν τὸν πάγκακιστον Ὅσιε. ἀθλίως τὴν αἵρεσιν ἐν παρρησίᾳ διήλεγξας. πρόμαχος γενόμενος, τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν ἀξιάγαστε. Θε.

Ὡς εὔφορον, ἐγεώργησας χάριτος ἄσταχυν. τὸν τρέφοντα ἅπαντας, τοὺς ὀρθοδόξως τιμῶντάς σε. Δέσποινα πανύμνητε, τὸν ἐκ τῆς σῆς σαρκωθέντα μήτρας Κύριον:~

Ὠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Συμπαθῶς κινούμενος ἐδίδαξας ἡμᾶς, τὴν τοῦ Θεοῦ μακρόθυμον, εὐσπλαγχνίαν καὶ χρηστότητα. δι' ἧς φείδεται πάντων, Προφῆτα θεσπέσιε:~

Θανατώσας θάνατον ἀνέστη ὁ Χριστὸς, ὡς ἡ σοφή σου πρόρρησις, Θεόφαντορ προεμήνυσε. καὶ ζωὴν ταῖς ἐν ᾅδου ψυχαῖς ἐδωρήσατο:~

Ἐκ βυθοῦ πταισμάτων με, Προφῆτα Ὠσηέ. προσευχαῖς ἐξάρπασον παρρησίαν ἀκατάγνωστον. πρὸς Χριστὸν κεκτημένος, Θεόφρον πανόλβιε. Θε.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος καὶ πάντων Βασιλεὺς, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπὸ χρόνον γέγονε. Θεοτόκε Παρθένε, καὶ σάρξ ἐχρημάτισεν:~

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Τὸν σκοτασμὸν, βδελυξάμενος Πάτερ τῆς ἁμαρτίας. ὅλος ἀναλάμπει τῆς ἀπαθείας φῶς καθωράθης. καὶ φωτίζεις τοὺς πίστει, προσιόντας τῷ θείῳ τάφῳ σου, ταῖς τῶν ἰαμάτων αὐγαῖς, θείᾳ χάριτι:~

Ὅλος Θεοῦ, καταγώγιον ὤφθης, καλῶς βιώσας. καὶ γενναιοφρόνως ἀθλήσας Πάτερ. καὶ νῦν ἐν τάφῳ, κατακείμενος μένεις, σῶος Μάκαρ καὶ ἀδιάλυτος. πάντων διαλύων, πιστῶν τὰ νοσήματα:~

Νεανικῶς, ἀριστεύσας Παμμάκαρ κατὰ δαιμόνων, καὶ κατὰ ἀνθρώπων αἱρετιζόντων. αἰωνιζούσης, ἠξιώθης εὐκλείας, καὶ στεφάνων Ἀνδρέα ὅθεν σε, μετὰ πόθου πάντες, πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις ἀρρήτῳ κυοφορίᾳ. ἐναγκαλιζόμενον τοὺς κακίᾳ, καθυπαχθέντας. καὶ τῷ πλάνῳ ἀθλίως, δουλωθέντας Κόρη πανύμνητε. ὅθεν ὡς Θεοῦ σε Μητέρα δοξάζομεν:~

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Προθεσπίζων τὰ μέλλοντα, Ὠσηὲ Παμμακάριστε. τὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λόγου, ἐδήλωσας κάθοδον.

Νεκρωθέντας τοῖς πταίσμασιν, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος. ἐκ τῶν κενεώνων τοῦ ᾅδου, ὡς ἔφης ἀνήγαγεν:~

Νομικῶν τὴν ἀναίρεσιν, Ἰουδαίων τὴν ἔκπτωσιν. καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν στάσιν, Προφῆτα ἐδήλωσας:~ Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου ἀνέτειλε, Θεὸς Λόγος Πανάμωμε. σάρκα δι' ἡμᾶς ἀπορρήτως, φορέσας ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν φρουρᾷ σε ὁ ἄνομος ἔθετο, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότου Ἀνδρέα φρουρούμενον. καὶ τὸ αὐτοῦ φιλάττοντα, ἀπαράτρωτον θέλημα:~

Τῆς γυμνουμένης σαρκὸς οὐκ ἐφρόντισας, ταῖς κατατομαῖς τῶν μαστίγων Μακάριε. ἀλλ' ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως ῥωννύμενος:~

Ὡς πολύτιμος ὄλβος κρυπτόμενος, Πάτερ φανεροῦσαι ὑπ' ὄψεσι κείμενος. τῶν εὐσε-

ἀσεβῶν καὶ θαύμασι, πάντας καταπλουτίζεις τοὺς τιμῶντάς σε. Θεοτοκίον.

ΝΟεράν σε λυχνίαν προέβλεπε, πάλαι ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Χριστὸν Ἁγνὴ βαστάζουσα. δι' οὗ πάντες ἡμεῖς ἐφωτίσθημεν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

ΕΝ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

ΕΟρτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα πόλις, ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον, τῆς φωτοφόρου σου μνήμης. ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν. χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Ὁ Οἶκος.

ΑΝτὶ ὅπλων Σταυρὸν ἀράμενος πανένδοξε. ἀντὶ θώρακος δὲ, τὴν πίστιν ἐνδυσάμενος. πρὸς πάλην ἐξῆλθες, ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρωμένων Μάρτυς αὐτόκλητος. καὶ τούτων κατέβαλες τὰς παρατάξεις ἐν θείῳ Πνεύματος. οὗ ἐμφορηθεὶς πλουσίως Ὅσιε, κἀμοὶ παράσχου βραχεῖαν χάριν, φωταγωγοῦσάν μου τὸν νοῦν, ἀξίως τοῦ ὑμνῆσαι τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιζ'. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὠσηέ.

Στίχ. Θεὸν τυποῖς μνηστῆρα γῆς πορνευσίας,
Πόρνῃ συναφθεὶς, ὃν Προφῆτα νῦν βλέπεις.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ὠσηὲ μέκιω τορείζον.

ὩΣηὲ ἑρμηνεύεται σωζόμενος, ἢ φύλαξ, ἢ σκιάζων. οὗτος ἦν Υἱὸς Βεηρεῖ ἐκ Γαλεμώθ, φυλῆς Ἰσάχαρ. καὶ πολλὰ προφητεύσας κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἔδωκε τέρας ἥξειν τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνθρώποις συναναστραφῆναι, ὅτε δύει ὁ Ἥλιος ἐν Σιλὼμ, μερισθῇ εἰς δύο μέρη. καὶ γενήσονται δώδεκα δρύες ἀκολουθῆσαι, καὶ ἐπακούσεται τῷ ἐπὶ γῆς φανερωθέντι Θεῷ, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Στίχ. Ἀμφοῖν ποδῶν σῶν Ἀνδρέα τμηθεὶς ἕνα,
Ἀθλήσεως σῆς ἐκπεραίνεις τὸν δρόμον.

ΟΥτος ὁ Μακάριος καὶ πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρέας, γέννημα καὶ θρέμμα γέγονε τῆς ἀνομωτάτης τῶν πόλεων Κρήτης. γονέων εὐσεβῶν καὶ φιλαρέτων. καλῶς δὲ ἀνήγετο ἐν αὐτῇ. καὶ διάπυρος τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν, κατέστη ἐργάτης. ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ὁρῶν τὸ τοῦ Θεοῦ ποίμνιον λυμαινόμενον ὑπὸ τῆς τῶν εἰκονομάχων αἱρέσεως, ἤγουν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Τυράννου καὶ τῆς συμμορίας αὐτοῦ. ἐλθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει, παῤῥησιάζεται τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀπτοήτως ἐλέγχει. ὁ δὲ τὴν παῤῥησίαν οὐκ ἐνεγκὼν, ἐγκόπτει αὐτίκα λέγοντι τῷ γενναίῳ, καὶ συλλαβεῖν αὐτὸν τοῖς παρεστῶσι διακελεύεται. οἱ δὲ ἄρα φονώσαις χερσὶ καὶ βαρείαις εὐθὺς ἐφορμήσαντες. οἱ μὲν, αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ τῶν χειρῶν λαβόμενοι, ἄλλοι τῆς ἐπωμίδος, τοῦ χιτωνίσκου τε. ἕτεροι ὑβριστικῶς μάλα, καὶ ὅπως ἂν μάλιστα τῷ κελεύσαντι χαρίσωνται, πρὸς τὴν γῆν καταβάλλουσι τὸν τὴν διάνοιαν ὑψηλόν. καὶ οὐ πρότερον μεθίεσαν ἕλκοντες, ἕως αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τὸ ἀμύνασθαι ἀποχρώντως τὴν παῤῥησίαν τοῦ ἀθλητοῦ, ἀνεθῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. τοῦ δὲ Ἁγίου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα διεξιόντος τῷ Βασιλεῖ περὶ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, καὶ ὅτι οἱ εἰς τὰς βασιλικὰς στήλας ἐξυβρικότες προσθέντος, ὦ Βασιλεῦ, ὡς εἰς αὐτοὺς ὑμᾶς παροινήσαντας, ἐσχάταις περιβάλλετε τιμωρίαις. πόσης ἀπειλῆς θεϊκῆς ἐν μεθέξει γενήσεσθε, οἱ κατὰ τῆς Εἰκόνος τοῦ Θεοῦ ἐνυβρίζοντες; λίαν ἐκκαυθεὶς ὁ Τύραννος, γυμνωθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. καὶ χοιρίνοις διαταθέντα, σφοδρῶς μαστίζεσθαι. οὗ γενομένου, τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος τοῖς ἐξ αὐτοῦ ῥύαξι τοῦ αἵματος ἐφοινίσσετο. ἀνεθεὶς δὲ καὶ μήτε δωρεαῖς ἢ ἀπειλαῖς ἐνδοὺς ὁ γενναῖος, λίαν ὠμῶς καὶ αὖθις αἰκίζεται. καὶ τὰς πλευρὰς διορύττεται, καὶ τὸ

στόμα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΡΡΩΝ

στόμα λίθοις θλᾶται. καὶ τῇ φυλακῇ παραπέμπεται. ἐνθέντοι καὶ τῇ ἑξῆς παραστήσαντα τὸν Ἅγιον, ἐπεὶ ἀποτολμότερον ἐθεάτο, ταῖς μάστιξι καὶ αὖθις ἐκέλευε παίειν. οὗ γενομένου, κατεξέοντο μὲν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ διωρύττοντο ταῖς πληγαῖς, καὶ τὰ πλείω τῶν σαρκῶν ὑφῃροῦντο. τέλος δὲ σχοινίοις τοὺς μακαρίους δεθεὶς πόδας, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ πάσης ἕλκεται τῆς λεωφόρου, εἰς τὸν τῶν κακούργων τόπον ῥῖψαι τῶν ἑλκόντων ἐπειγομένων. οὕτω δὲ τοῦ Μάρτυρος ἑλκομένου, ἰχθύας ἄρτι τὶς τῆς θαλάσσης ζωγρήσας, τοὺς μὲν ὠνίους τῇ ἀγορᾷ προθεὶς, αὐτὸς δὲ ὑπό τινος κινηθεὶς δαίμονος, καὶ κοπίδα μακελλικὴν ἐκεῖθεν ἁρπάσας, θατέρου ποδὸς τοῦ ἱεροῦ σώματος μέσον κατενεγκὼν, ἔστηκέ τε τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τῷ Μάρτυρι, καὶ πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς παραπέμπει. τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, εἰς τὸν τῶν κακούργων ἀπορρίπτεται τόπον. ἀνάμιξ δὲ τῶν ἐκεῖσε σωμάτων ὑπαρχόντων μέχρι πολλοῦ, δώδεκά τινες ἄνδρες δαίμοσι κάτοχοι, ἐκ διαφόρων τόπων τῆς Πόλεως ὡς ἐκ συνθήματος ἀπελθόντες, εὗρον τὸ σῶμα ἀνεπιμέλητον, καὶ ἀτίμως κείμενον τὸ κομιδῇ τίμιον. οἵτινες τούτου προσψαύσαντες, τὴν ἴασιν ἐτρύγησαν αὐθωρὸν, μισθὸν τῆς εὑρέσεως, τὴν θεραπείαν δεξάμενοι. καὶ τοῦτο λαβόντες, ἐν ἱερῷ τόπῳ, ᾧ Κρίσις τὸ ὄνομα, καταθάπτουσιν, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου Λειψάνου τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Στίχ. Αἴρουσα Χριστοῦ τῷ φίλῳ πόλις πύλας,
Λάζαρε δεῦρο χριστομιμήτως λέγει.

Ὁ Μακάριος καὶ ἀοίδιμος καὶ ἐν Βασιλεῦσι πιστότατος Λέων, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς ὥσπερ ἔκ τινος ἐπιπνοίας, πρῶτον μὲν Ναὸν δειμάμενος κάλλιστον τῷ Δικαίῳ· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστείλας ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου, εὗρε τὸ Ἅγιον ἐκείνου λείψανον ἐν τῇ Κυτιαίων Πόλει, ὑπὸ γῆν κείμενον, χιλιοστοῦ τάχα παρῳχηκότος χρόνου, ἐν μαρμαρίνῳ λάρνακι. ἐν ᾗ ἐγκόλαπτο γράμματα ἑτερόγλωσσα, Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ. αὐτίκα οὖν ἀράμενος τὸν τίμιον θησαυρὸν, καὶ ἀργυρᾷ σορῷ ἐνθέμενος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέθετο :~

Στίχ. Εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ τιμίου Λειψάνου.
Κρύπτουσα νεκρὸν Λαζάρου Ῥώμη νέα,
Ἄλλην παρ' ἡμῖν δείκνυται Βηθανία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Λεοντίου, Ἀνθίμου, καὶ Εὐτροπίου.

Στίχ. Ἐκ τοῦ γένους Ἄραβας, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους
Θείους ἀριστεῖς οἶδα τοὺς Ἀναργύρους.
Λεοντίου τμηθέντος ὤλετο πλάνος
Λεοντομύρμηξ, ὡς Ἰὼβ βίβλος λέγει.
Ἄνθιμος Εὐτρόπιος ἐκτετμημένοι
Ἄνθουσι λαμπρὸν, καὶ πανευπρεπῶς
μάλα.

Τρεῖς εἰσὶν αἱ συζυγίαι τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ· ἀμφοτέρων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καλουμένων, καὶ τὴν ἰατρικὴν τέχνην μετερχομένων, καὶ τὴν προσηγορίαν τῆς ἀναργυρίας ἐχόντων. οἱ μὲν γὰρ ὑπῆρχον Υἱοὶ Θεοδότης γυναικὸς εὐλαβοῦς καὶ πιστῆς. οἵτινες ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν, καὶ κατετέθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμᾶν. οἱ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ διῆγον ἔχοντες διδάσκαλον φθονερόν. ὃς μετὰ δόλου ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἰς ὄρος, ὡς δῆθεν βοτάνας συλλέξοντας, λίθοις φονεύει. οἱ δὲ, ὧν καὶ ἡ παροῦσα μνήμη, ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἀραβίας, τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ ὄντες. διήρχοντο δὲ κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἀναργύρως τοὺς ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες, καὶ προφάσει τῆς τέχνης, τὸν Χριστὸν καταγγέλλοντες. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, παρεγένοντο ἐν Αἰγαῖς, πόλει τῆς Λυκίας· καὶ παραστάντες Λυσίᾳ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τυφθέντες ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ ἀπορρίπτονται. περισωθέντες δὲ θείᾳ ῥοπῇ, καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εὑρεθέντες, αὖθις ἐν καμίνῳ πυρὸς ἀπορρίπτονται. καὶ ἀβλαβεῖς διαφυλαχθέντες, σταυρῷ ἀναρτῶνται. καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, οἱ Μακάριοι οὗτοι πεντάδελφοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου, καὶ Δαρείας.

Στίχ. Κἂν ἐμπνέωσι ζῶντας εἰσδύντας βόθρον,
Ζῶσι Χρύσανθος ἐν Πόλῳ, καὶ Δαρεία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ Βασιλέως. ἦν δὲ ὁ μὲν Χρύσανθος, Υἱὸς ἄρχοντος Ῥωμαίου συγκλητικοῦ. καὶ γίνεται Χριστιανὸς παρά τινος Ἐπισκόπου ἐν σπηλαίῳ κρυπτομένου. ἀλλὰ τοῦτο γνοὺς ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ἐγκλείει αὐτὸν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν, καὶ καταδικάζει λιμῷ, εἶτα καταναγκάζει λαβεῖν γυναῖκα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ Δαρείαν τὴν φιλόσοφον, οὖσαν ἐξ Ἀθηνῶν. ὁ δὲ Ἅγιος ἰδὼν αὐτὴν, ἐχρήσατο ὡς ἀδελφῇ. καὶ συνεβουλεύσαντο μεῖναι παρθένοι ἕως θανάτου. εἶτα ἐβαπτίσθη καὶ αὐτή. καὶ ἐδίδασκον ἀμφότεροι τὸν λαὸν περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης. ἠγανάκτησαν δὲ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὰς γυναῖκας αὐτῶν πείθουσι καταλιμπάνειν αὐτοὺς, καὶ μνηστεύεσθαι τῷ Χριστῷ· καὶ διέβαλλον αὐτοὺς τῷ Ἐπάρχῳ. καὶ παραδίδονται τῷ τριβούνῳ Κλαυδίῳ· καὶ ἄγονται ἔξω τῆς πόλεως. καὶ βασανίζονται διαφόρως. εἶτα εἰς βόθρον βορβορώδη ἐμβάλλονται ἀμφότεροι. καὶ καταχωσθέντες, καὶ καταπατηθέντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κλαυδίου τοῦ Τριβούνου, τοῦ τιμωρήσαντος τοὺς Ἁγίους. καὶ τῆς Ἁγίας Ἱλαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Στίχ. Στυγῶν θάλασσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλάνης,
Ἔνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.
Ἱλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον ἱλαρώτατον βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ παίδων αὐτῶν Μαύρου, καὶ Ἰάσωνος.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Ὁ Ἅγιος Κλαύδιος οὗτος, παραλαβὼν ἀπὸ τοῦ Ἐπάρχου Κελλερίνου ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νουμεριανοῦ, τιμωρήσασθαι Χρύσανθον καὶ Δαρείαν, ὡς εἶδε τὸν Ἅγιον Χρύσανθον ὑπὸ τῶν δημίων αἰκιζόμενον διὰ ῥάβδων ἀκανθίνων, καὶ τοὺς μὲν δημίους ἀτονοῦντας, αὐτὸν δὲ ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχοντα, καὶ μὴ ἴχνος μωλώπων ἔχοντα τὸ σύνολον. γνοὺς, ὅτι τὸ ἐξαίσιον τοῦ θαύματος, ἐκ θείας ἐστὶ πάντως δυνάμεως, προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ Ἁγίου, ζητῶν συμπάθειαν. καὶ εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, αὐτός τε ὁ Κλαύδιος Τριβοῦνος, καὶ Ἱλαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο Υἱοὶ αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ φίλοι αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ. ὡσαύτως καὶ οἱ στρατιῶται μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτῶν. ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Νουμεριανὸς ταῦτα μαθὼν, ἐκέλευσε, λίθον μὲν δεθῆναι ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ τοῦ Τριβούνου, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφθῆναι. πάντας δὲ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, ἐξετασθῆναι ἐκέλευσε. καὶ τὸν μὴ βουλόμενον ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, κεφαλικῇ ἀποκεῖσθαι τιμωρίᾳ ἐν θεάτρῳ. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Κλαύδιος ἐν τῇ θαλάσσῃ ῥιφθεὶς, τὸ τέλος τοῦ Μαρτυρίου ἐδέξατο. οἱ δὲ τούτου Υἱοὶ, καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες οἱ τὸ Ἅγιον δεξάμενοι Βάπτισμα, δραμόντες χωρὶς τινὸς ἐπερωτήσεως, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἀπετμήθησαν τὰς αὐτῶν κεφαλάς. ἦν δὲ σπήλαιον ἀγχοῦ τῆς τῶν Ἁγίων ἀναιρέσεως, ὅπου οἱ Χριστιανοὶ ἀνακαθαίροντες, ἐν τούτῳ κατέθεντο τὰ τούτων Ἅγια σώματα. ἡ δὲ Ἱλαρία ἰδίως ἐναπέθετο τὰ σώματα τῶν Υἱῶν αὐτῆς. καὶ συχνάζουσα προσήδρευε τῷ τάφῳ. κρατηθεῖσα δὲ καὶ αὐτὴ, καθείλκετο βιαίως. ἐπεὶ δὲ διὰ παρακλήσεως, μικρὸν ἀφέθη παρὰ τῶν καθελκόντων, τὰς χεῖρας εἰς Οὐρανοὺς ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. ὅπερ ἰδόντες οἱ δήμιοι ἐξεπλάγησαν. κἀκεῖθεν ὑπεχώρησαν. δύο δὲ παιδίσκαι μαθοῦσαι τὸν θάνατον τῆς Κυρίας αὐτῶν, ἔθαψαν καὶ ταύτην πλησίον τῶν Υἱῶν αὐτῆς, εἰς δόξαν Θεοῦ. ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Ἀβραμιαῖοι Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὑπερφυεῖ φωτισμῷ, Ὠσηὲ τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων Μάκαρ τὴν γνῶσιν ἐπλούτισας, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν χοροῖς Προφητῶν, ὡμοιώθης πληθύνας ἀθάνατε. τὰς ὁράσεις Σωτῆρ, ποικίλως μορφούμενος, τοῖς σοὶ πίστει βοῶσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Μοῦ Ἰσραὴλ σὺ πηγή, σωτηρίας προχέουσα νάματα. ποταμὸν εἰρήνης, Χριστὸν προκηρύττουσα, Ὠσηὲ ᾧ βοῶμεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρός, ἀναλάμψας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, Θεομῆτορ Κόρη, δι' ἄφατον ἔλεος. ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὑψούμενα κύματα τῆς πονηρίας, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσαν, τὸν σὸν Ἀνδρέα Ὅσιε. ἐν πέτρᾳ τῆς γνώσεως, Χριστοῦ ἱστάμενος. ὅθεν πᾶσιν ἄκλυστος λιμήν, χειμαζομένοις σαφῶς γεγένησαι.

Ἐν ὡραῖς συζητήσεσιν ὁ δολιόφρων, τὸν νοῦν σκοτιζόμενος, συλῆσαι ἐπειρᾶτό σε, δογμάτων λαμπρότησι καλλωπιζόμενον. ὤφλησε δὲ γέλωτα Σοφέ, πλησθεὶς αἰσχύνης τῇ παρουσίᾳ σου.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς θειοτάταις, καθωραϊζόμενος Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, ἀστέρα ὁλόφωτον, πᾶσί σε ἔδειξε. θαύμασιν ἑκάστοτε πιστούς, φωταγωγοῦντα εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν ἀρρήτως ἐποιήσατο, Παρθένε Πανύμνητε, ὁ Οὐρανοὺς κατοικῶν. καὶ δι' ἀγαθότητα πολλήν, βροτὸς γενέσθαι καταδεξάμενος.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν φλογὶ πυρός.

Ὑπὲρ κατάληψιν, ἡ Προφήταις δοθεῖσα, παρὰ τῆς θείας δωρεᾶς προγνωστικὴ ἐνέργεια, καὶ μελλόντων γνῶσις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς.

Στόμα θεόπνευστον, κεκτημένος καὶ γλῶσσαν, θεηφοροῦσαν Ὠσηέ. θεοσεβείας αἴγλῃ, φωταγωγοῦσα μέλπεις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Λαμπρῷ κηρύγματι, θεηγόρε Προφῆτα. τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, τοῖς ἐπὶ γῆς προέφης, τὴν γνῶσιν τῶν μελλόντων, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς Λόγος, ἐκ τῆς Ἁγίας σου γαστρός, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, Ἁγνὴ τοῖς βοῶσιν, ὑμνεῖτε Κύριον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Πάθη τῆς σαρκὸς Σοφὲ προθανατώσας. ἀσκητικοῖς ἐπ' ἀγωνίσμασιν, ἤθλησας στερρότατα. τοῦ Σωτῆρος τὸ ὁμοίωμα, καὶ τῆς Παρθένου πάντοτε, Ὅσιε τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς ἀσπαζόμενος.

Οἱ μανιωδῶς κατὰ Χριστοῦ λυττῶντες θῆρες, ὡς ἄγριοι ἐπέθεντο, Πάτερ θανατῶσαί σε. ὅθεν σύροντες καὶ παίοντες, ἀπέρριψαν εἰς βάραθρα, Μάρτυρα ἀληθείας, σὲ προφανῶς ἐργαζόμενοι.

Θαύμασι πιστούς, ὡς νάμασιν ἀρδεύεις. καὶ φυγαδεύεις Παμμακάριστε, πονηρίας πνεύματα, καὶ καθαίρεις ἀρρωστήματα. τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν δεδεγμένος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου χωρήσασα, τὸν πᾶσιν ἀχώρητον. ὃν ἱκέτευε λυτρώσασθαι, στενοχωρίας Ἄχραντε, Δέσποινα ψυχοφθόρου, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι,
„ τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
„ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε
„ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας.

Τέρας ὡς Προφήτης εἴληφας, Ὠσηὲ δεξάμενος, στέφανον εὐπρεπείας, τοῦ Θεοῦ Παμμακάριστε.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τοῦ Χριστοῦ Πανάριστε, δίδου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τοῦτον εὐμενῆ τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ὕμνοις σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ὠσηὲ παρέστηκας, τὸν Δεσπότην γεραίρων, ζήσας πολιτείαν ἰσάγγελον.

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Σωτὴρ καὶ Δεσπότης, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν ἐνεδύσατο.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Εὖ Πάτερ Ὅσιε τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας. τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρήσας ἄμωμον. δι' ἧς ἐναθλήσας νομίμως, στέφος διπλοῦν, ἄνωθεν ἐδέξω. ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀσκητὴς ἀκαταγώνιστος.

Ὡς κρίνον ἡδύπνοον, ὡς ῥόδον Πάτερ ἤνθησας, ἐν λειμῶνι τῆς θείας σαφῶς ἀσκήσεως. καὶ εὐωδιάζεις ὡς κέδρος, μαρτυρικῶς, κατηγλαϊσμένος Ἀνδρέα πανόλβιε, μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα.

Σημείοις καὶ τέρασι σαφῶς ὡραϊζόμενος, ἀδιάλυτος μένεις πάντων ἐπ' ὄψεσι, κείμενος παμμάκαρ Ἀνδρέα. καὶ τὰς ψυχὰς, φωτίζων τῶν πίστει, θερμῇ προσιόντων σοι, καὶ ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Ἡμέραν ἑόρτιον καὶ θυμηδίας ἔμπλεων, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἄγοντες σήμερον, πίστει ἐκβοῶμέν σοι, Πάτερ ταῖς πρὸς Θεὸν, ἁγίαις λιταῖς σου. πασῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν τοῦ βίου περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ μήτρα σου γεγένηται. τοῦ φωτίσαντος Κόσμον αὐγαῖς Θεότητος. καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος, ἀπὸ τῆς γῆς, Πανάμωμε Κόρη, τελείως διώξαντος. διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὡς λίαν ὑπερθαύμαστος, Ὡσηὲ θεηγόρε. ἡ ἐκ Θεοῦ δοθεῖσά σοι, πνευματέμφορος χάρις, δι' ἧς προεῖπας Προφῆτα, ἐμφανῶς τοῦ Σωτῆρος, τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν. τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν σεπτὴν, θείαν ἐξανάστασιν. Ἰσραὴλ δὲ, τοῦ ὄντως ματαιόφρονος, ἐξολόθρευσιν ἄρδην.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ἀνδρέαν τὸν καλλίνικον, εὐφημήσωμεν πάντες, ἐνθέως ἑορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, οἱ εὐσεβεῖς μετὰ πόθου. οὗτος γὰρ τοῦ Σωτῆρος, τὰ σεπτὰ ἐκτυπώματα, τῶν Ἁγίων τε πάντων πανευσεβῶς, ἡμῖν ἀνεκήρυξεν ὅθεν στέφος, ἐν Οὐρανοῖς ἐδέξατο, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προεδήλου Πάναγνε, προελθεῖν ἐκ λαγόνων, στειρωτικῶν ἡ ἄνικμος, ῥάβδος τοῦ Ἱερέως, βλαστήσασα παραδόξως. σὲ Προφῆται καὶ νόμος, Μητέρα προεκήρυττον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων καὶ Ποιητοῦ. ὃν δυσώπει Πάναγνε Παναγία, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἄχραντε Θεοτόκε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. π. Ἦχος, πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε, Οὐρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγήσω τοῦ Θεοῦ. ἀστραπήν; ὅτι τὸν Κόσμον καταυγάζεις φωτισμῷ; νεφέλην; ἐπομβροῦσαν θεῖα νάματα. κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον; οἶνον ἡμῖν ἀναβρύοντα, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θεόληπτε; ποταμὸν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν; κιβωτὸν, τῆς διαθήκης ἣν διέθετο Χριστός; φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα; λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν; ἄρτον ζωῆς, θείαν τράπεζαν, ποτήριον θείου Πνεύματος; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων, δραστικώτατον Χριστοῦ; τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης, ἀρχιτέκτονα σοφόν. τὰς πλάκας, λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος; τὸν νόμον, γεγραφότα τὸν καινότατον; τὸν ἐκ Σιὼν προερχόμενον, καὶ διὰ σοῦ κηρυττόμενον; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν καλέσωμεν Ἔνδοξε; θησαυρὸν τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλῆ; ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ; τοῦ Παύλου, συνεργάτην καὶ συνέκδημον; τὰς πράξεις, Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον; πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἡ ἀρε-

πόσοι πεποίηκεν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε θεοῤῥῆμον προσφθέγξομαι; Μαθητὴν, ὅτι ἡμῖν εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν; ἰατρὸν, ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τῶν ψυχῶν; λυχνίαν, μόνον τὸ φῶς ἀπαστράψασαν; κρηπῖδα, καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως; σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάραξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θαυμάσιε; θεωρὸν τῶν τῆς σοφίας διδαγμάτων ἀψευδῆ; συγγραφέα πρακτικὸν τῶν Ἀποστόλων διδαχῆς; καὶ στῦλον, εὐσεβείας ἀκατάσειστον, ἢ πύργον Ἐκκλησίας ἀκατάλυτον; πολλά σου τὰ προτερήματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος, πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀπόστολε Χριστοῦ καὶ τῶν θείων δογμάτων Συγγραφεῦ. καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα. σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζόφῳ τῆς ἀγνωσίας, καρδίας εἰσδύσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἰάσας θεηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας. ὀπαδὸς γενόμενος τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλὰ καὶ μιμητής. ὅθεν αἰτούμενός σε, Λουκᾶ ἀξιάγαστε, τῶν Ἀντιοχέων τὸ ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τριὰς ἀπειροδύναμε, μονὰς ἡ φυσιυπόστατος. ταῖς πρεσβείαις, τοῦ σεπτοῦ σου Μαθητοῦ, καὶ θείου Ἀποστόλου, καὶ τῆς Ἀειπαρθένου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. στ. ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χάρις τοῖς χείλεσί σου Λουκᾶ, πνευματικῇ γλώσσῃ ἐξεχύθη Ἀπόστολε. καὶ γλῶσσα, πυρὸς ἐδείχθης, λόγους ἐκπέμπων φωτὸς, τοῖς φωτὸς ἀξίοις, τῷ κηρύγματι βολίδας φλεγούσας δὲ, τοῖς τὸ σκότος ποθήσασι. γράφων διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον. καὶ ὀσμὴ ζωῆς, τοῖς ζωὴν ὄντως θέλουσιν. ὤφθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔσχες διδάσκαλον, ὀσμὴ θανάτου δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωὴν ἀγαπήσασιν. ἀλλ' ἡμῖν εἰρήνην, καὶ ζωὴν καὶ φῶς παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἔγνωμεν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθὼς προέφης, τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν. ὧν ἔφης ἐνθέως Μύστα, ἐπεὶ πρὸ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχείρησας. ὧν πεπληροφόρηται, καὶ καθὼς σοὶ παρέδοσαν, οἱ πρὶν αὐτόπται, ὧν καὶ σὺ ἴσος γέγονας. ὑπηρέτης τε, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως. ὃν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, εἰς Ἐμμαοὺς ἔβλεψας, καὶ καιομένῃ καρδίᾳ, μετὰ Κλεόπα συνέφαγες. αὐτοῦ θείας θέρμης, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

Ἦχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ Χαῖρε χαίρων τῆς Ἀρχῆς Εὐαγγέλιον. καὶ ταύτην Κυριοτόκον, εἴποντα τὸν Βαπτιστὴν, ἐκ γαστρὸς οὗ γράφεις, καὶ τὴν σύλληψιν. καὶ Λόγου τὴν σάρκωσιν, πειρασμοὺς καὶ τὰ θαύματα. λόγους καὶ πάθη, τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἔγερσιν, ἣν προεῖδες καὶ ἄνοδον. Πνεύματός τε τὴν κάθοδον, Κηρύκων τὰς πράξεις τε, καὶ ἐξαιρέτως τοῦ Παύλου. οὗ προεδείχθης συνέκδημος, Ἀκέστορ καὶ Μύστα, καὶ φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φρούρει πάντοτε.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχ. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.

Ἦχος, δ'. Βασιλείου.

Ὦ τῆς σοφίας ἁλιευτικῷ καλάμῳ, τῆς μονῆς θαλάσσης βυθὸν ἀνιχνεύων, ἐκ θανατηφόρου βυθοῦ, τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐζώγρησας, Λουκᾶ παμμακάριστε. ὅθεν τῷ Παύλῳ μαθητευθεὶς, ὅλην ἐκάθηρας τὴν σαυτοῦ καρδίαν, τῇ ἐπιλάμψει τοῦ Πνεύματος. καὶ τοῖς δόγμασί σου τὰ ἔθνη ἐφώτισας, τὰ τῶν παθῶν νοσήματα, τοῖς θαύμασιν ἰατρεύσας. Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Πάνσοφε Ἀ[illegible]ῦ, ἅγιε Μαθητὰ, ἐργάτα τοῦ Σωτῆρος, καὶ θριαμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων. ὁ τὴν Κτίσιν τῇ πίστει διαδραμών. καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγαγών. καὶ

Θεῷ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς Οὐρανοὺς εὐωδοθείς. διὸ παριστάμενος τῷ Κριτῇ, πρέσβευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε Χριστὸς ὁ Κύριος. ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώτης κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διόσοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον. ἦχος, γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς ϛ'.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. ὁ Εἱρμός.

Κεκομμένην τὴν ἄτομον ἔτεμε· καὶ εἶδεν Ἥλιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρὸν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραήλ. ᾠδὴν δὲ ἀνεμέλπετο· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀνωτάτω σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφὲ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ. τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντα θησαυρὸν, προθύμως ἀρυόμεθα. τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὑπαγωγῶν σοι Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφὰς, ἀμέσως διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ Μύστην ἀναδείκνυσι. καὶ Κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, αὐτόμως ἀνακράζοντα. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ ἐνθέως διαλάμποντα. καὶ ἴχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθεῖν, αὐτῷ συνανακράζοντα. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς πανυμνήτου Ἁγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας. Ἀπόστολε Λουκᾶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτὴν, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως ψάλλομεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Οὗ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν. ἀνατολὴν, ἐπισκεψαμένην, τοὺς ἀνθρώπους παρίστησιν.

Πράξεις ἐνθεωτάτας, διαπραττόμενος ἄριστε, πανσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποστόλων γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Παῦλος ὁ Μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχάς. καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Κα. ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁδοιπορήσας σοι μετὰ τὴν ἔγερσιν. Λουκᾶ πανίερε σὺν τῷ Κλεόπᾳ λοιπόν· ἐπὶ τὴν Πόλιν Ἐμμαοὺς συζήτησιν ποιοῦντος σοι ἐπέστη ὁ Κύριος τῇ μορφῇ ἀνεπίγνωστος. αὖθις δὲ δεξάμενος, τὴν τοῦ ἄρτου ἐπίδοσιν, ἐπέγνως τὸν Σωτῆρα ᾧ πρέσβευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθεὶς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας Πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῇ πίστεως. σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραίνει Μακάριε. ὅθεν καὶ τῷ Κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λουκᾶ πανσεβάσμιε, πρέσ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν ἀνάκλησιν. τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὠδὴ, δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπέβης ἐφ᾽ ἵππους τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου τὰς ἡνίας αὐτῶν. καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς ὤφθης τῇ αἴγλῃ, πεφωτισμένος τοῦ Πνεύματος. ἠξιώθης χερσί σου τοὺς μόνους αὐτοῦ, τοῖς θεοφίλοις ἄριστα διατυπώσασθαι. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ Χάρις εὑροῦσα, τοῦ Παρακλήτου σε σκήνωμα, ἐξεχύθη πλουσίως σοῖς χείλεσι. καὶ τῆς εἰρήνης Κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀγώνων τῷ Παύλῳ, ὡς κοινωνὸς ὤφθης Ἔνδοξε, τῶν στεφάνων ἐνδίκως ἠξίωσαι. τῆς Βασιλείας τοῦ τότε συναγαλλόμενος, συμφώνως κραυγάζετε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐρῶν σου τὸ κάλλος, τῆς διανοίας ὁ Κύριος. ὡς ταῖς θείαις ἀκτῖσιν ὡραίως διαλαμπούσης, Κήρυκά σε προχειρίζεται, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε. τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, ε΄. Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου.

Φῶς τὸ νοητὸν, τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος τῶν μολυσμάτων ὡς τὸ πρὶν καθαρθεὶς, ἀγάπης μόνῳ. τοῖς πᾶσι Λουκᾶ μετέδωκας.

Ἐν ταῖς ἀστραπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος πανόλβιε. κατηυγασμένος καθωράθης σαφῶς πυρίνῃ γλώσσῃ, ἐνθέως Λουκᾶ φθεγγόμενος.

Παύλῳ τῷ σοφῷ συνοδεύειν ἐπεπόθησας. ἀγαπητὸς γὰρ προσηγόρευσαι, ὡς ὑπηρέτης Εὐαγγελιστοῦ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, Παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς προμήτορος ἀνάκλησις. καὶ τῆς κατάρας ἡ λύσις τῆς τοῦ προπάτορος.

Ὠδὴ, ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Εἰς ὄρος τῶν ἀρετῶν Ἀπόστολε, ἀναβὰς τῷ ποθουμένῳ ὡμίλεις. καὶ ὡς Μωσῆς θεογράφους τὰς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος. ἐδέξω Μακάριε διττὰς, Λουκᾶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλε.

Τὸν Κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας θεῖε Ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. ταῖς γὰρ αὐγαῖς τῆς ἀκτίστου Τριάδος, πεπυρσευμένος ὡράθης θεόληπτε. καὶ γέγονας ὡς ὁ ἀστὴρ, δαδουχῶν Οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Τὰς νόσους νῦν τῶν ψυχῶν θεόπνευστε, ἰατρεύεις τῶν σωμάτων ὡς πάλαι, ἐμπιστευθεὶς, οὐρανόθεν τὸ δῶρον. καὶ ὡς πλουτήσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος. ὁ Παῦλος γράφει μαρτυρῶν. ἰατρὸν γεγενῆσθαι παρίστησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σὲ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν. ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας Θεογεννῆτορ ὡς ἔφης Παναμώμε. καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἰατρὸς καὶ Μαθητὴς, Λουκᾶ ἠγαπημένος. μυστικῇ χειρουργίᾳ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δός μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν. καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν, πανήγυριν ὄμβροις τε δακρύων, ἀντὶ μύρων

τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

τὸ σεπτόν σου ϗ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη, τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων, πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ ϗ σὺ τὸ πρῶτον.

Τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιή. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου ϗ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στίχ. Εἰς Ἐμμαοῦς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην.
Λουκᾶς λέγει, φανῶς σε νῦν Χριστὲ βλέπω.
Ὀγδοάτῃ πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστὴς, ἦν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας τῆς μεγάλης. ἰατρὸς τὴν τέχνην. ϗ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. οὗτος ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων, ϗ ἰατρεύων ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ Ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ. ϗ πιστεύσας τῷ Χριστῷ, ἀπώσατο τὴν πρώην πλάνην. καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφεὶς, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. συνεγράψατο δὲ ϗ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, πρὸς Θεόφιλον τινὰ ἡγεμόνα πιστεύσαντα εἰς Χριστὸν ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. ἔπειτα ἐξέθηκε ϗ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας. ὡς φασὶν ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα ϗ ἐργάτην, κολλύρια ἔβρεξαν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ ἐπιστήμης. ὅθεν ϗ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν. ὁ δὲ Κωνστάντιος ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου Υἱὸς, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου Δουκὸς Αἰγύπτου ϗ Μάρτυρος. ϗ κατατίθησιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱερὰν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρέου ϗ Τιμοθέου. φασὶ δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, ϗ ἑτέρας δύο ζωγραφῆσαι. προσφέρειν τε αὐτὰς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰ ἀρεστόν ἐστιν αὐτῇ. ϗ αὐτὴν φάναι ϗ εἰπεῖν, τό, ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος δι' ἐμοῦ, μετ' αὐτῶν, ὡσαύτως, ϗ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ϗ κορυφαίων τὰς ἁγίας εἰκόνας. ϗ ἐξ ἐκείνου, εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν, ϗ ἀσεβῶν, ϗ πάντιμον ἔργον:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος.

Στίχ. Γέρων Μαρῖνος ἐξελέγχει γραιῶν πλάνην.
Τόλμῃ νεάζων, ϗ τελευτᾷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰουλιανὸς, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, ϗ εὑρὼν ἐκεῖσε σπήλαιον, τὸν μοναστὴν ἐν τούτῳ διῆγε βίον. τοῦτον πολλοὶ ζηλώσαντες, προσεῤῥύησαν τῷ σμικροτάτῳ σπηλαίῳ, ϗ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γεγόνασι σιτιζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. οὗτος ὁ θαυμάσιος, ϗ δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ ὕδωρ ἐν γῇ ἀνύδρῳ, βλύσαι πεποίηκεν. οὗτος ϗ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἐλθὼν, ἐν τῇ πέτρᾳ ἣν Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεὸν ὡς ἦν δυνατὸν ἰδεῖν, Ἐκκλησίαν ᾠκοδόμησε, ϗ μέχρι τοῦ νῦν περίεστιν. ἀλλὰ ϗ τὴν τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ ὑποστροφὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν πολλοὶ δεδιότες, ἐπεὶ παρεκάλουν γινώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτην ἡμέραν τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἁγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας, οὐ μόνον διὰ σὲ, ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων πολλῶν, παννύχους παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μιαρὸς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται. μετὰ δὲ χρόνους τινὰς, τοῦ Μακαρίου Μελετίου ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν Μακάριον τοῦτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως, ϗ παρηγορίας πολλῶν ἕνεκα. καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου, ϗ ἐπεὶ κατα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καταχληθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἁγίου, ὅπου εἶχεν ἑπταετὲς παιδίον ἡ γυνὴ μονογενὲς, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσχολουμένου, μικρὸν δὲ ὀφθαλμῶν παρελθὸν συνέβη πεσεῖν τῷ φρέατι. ἡ τιμία γυνὴ γνοῦσα μὲν τοῦτο, μηδὲν δὲ, τὸ παράπαν, ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει. καὶ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρύψατο διὰ μέσον ἐπισυμβᾶσαν. τοῦ δὲ, ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλθεῖν καὶ εὐλογίας ἀπολαῦσαι, γνωστὸν ἐγένετο τὸ πραχθέν. εὐθέως δὲ τῆς τραπέζης ἐξαναστὰς, καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀποῤῥίψας, ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασιν ὑγιὲς, καὶ οἷα παίζοντι τῇ χειρὶ προσεοικὸς, ἀχθῆναι τοῦτο διάτιμος τῶν παρευρεθέντων ἐκέλευσε. καὶ τούτου γενομένου, καὶ τὸ παιδίον ἐρωτώμενον, οὐδέν τι δεινὸν παθεῖν ἔφασκεν, διὰ τὸ κουφίζεσθαι τοῦτο καὶ ἀνέχεσθαι, ὑπὸ τοῦ προσομιλοῦντος αὐτῷ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γέροντος. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος τότε ἐναπεκρύπτετο. καὶ πλήθους οὐκ ὀλίγου συῤῥεύσαντος πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἁγίου ὠφελείας καὶ εὐλογίας, λάβρῳ πυρετῷ συσχεθείς τις, ἔκειτο ἀδρανές τι πνέων καὶ σχεδὸν ἄπνους. ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὄχλον πολλοὺς εἶναι τοὺς ἔξωθεν προσμένοντας λέγοντες, καὶ ἐπιδεομένους τῆς εὐλογίας, ἐὰν συμφορῇ ὑμῖν ἡ ὑγεία ἀπεκρέματο, δὸς ταύτην πάντων ὁ Κύριος, καὶ προσδεξάμενος ἀμέσως ἤγερσεν αὐτὸς αὐτὸν, ἐκ τοῦ λαυροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν. ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτὲ, καὶ ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπερχομένῳ, τὶς κατακείμενος ὢν, προσεγγίσας τῇ σισύρᾳ αὐτοῦ, εὐθέως ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ ὡς ὁ πάλαι χωλὸς, τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ, καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑποστηρίξας, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαίστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου κρατήσαντες τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον τοῦ Θεοῦ δοῦλε, Ἀστέριον τινὰ ἀντὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶμεν, δυσσεβῆ καὶ ὀλέθριον. πρόσμεινον μεθ' ἡμῶν, καὶ βοήθησον ἔτι δύνασαι, μήποτε τῇ στωμύλῳ αὐτοῦ γλώσσῃ αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς. ὁ δὲ προσμείνας, καὶ εὐχὴν παννύχιον ὀλίγων συνελθόντων ἐκτελέσας, θεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας ζωὴν ἐπιδοὺς ἐάσας τούτῳ. ὑποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλαίως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλλον βοῶντες, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Πῶς Λουκᾶ τε καὶ Κλεόπα, ἐμφανίζεται Δεσπότης ἐκ τοῦ τάφου. ἀνάστασις γὰρ αὐτοὺς ἐδίδασκε κραυγάζειν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον τοῦ βίου διατρέχων, συνοδεύοντα τὸν Λόγον εὗρες Μάκαρ. οὐρανίων σκηνῶν ἀνοίγοντά σοι πύλας, εὐλογητὸς εἶ κράζοντι, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα τοῦ Πνεύματος ἐδείχθης, μελῳδήματα θεόθεν φθεγγομένη, τοὺς ἀνθρώπους Λουκᾶ φωτίζουσα βοῶντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ἀσώματος ἐβόα σοι Παρθένε, σὺν αὐτῷ δὲ πιστοὶ, βοῶμέν σου τῷ τόκῳ. εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας:~

Ὠδὴ, η'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Θεογράφους ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλους πιστῶς κατατρυφῶμεν, τοῦ φωτισμοῦ τῆς χάριτος πανόλβιε. Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡς ὄργανον τὸ πνεῦμά σου τῇ γλώττῃ, κεχρημένον, φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους, μυσταγωγῶν τῆς χάριτος τὰ δόγματα, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνεδέθης τῇ σχέσει μετὰ Παύλου, θεόρρημον, Λουκᾶ τῷ θεηγόρῳ, καὶ ξυνωρὶς πανέντιμος ἐδείχθητε, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοπλόκῳ σαγήνῃ σου τῶν λόγων, ἐφαπλώσας, τοὺς πλάνῃ κρατουμένους. τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως ἐζώγρησας, Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐλισάβετ Μητέρα σε Κυρίου, προσεφώνει Προφῆτις δεδεγμένη. τὸν βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον βαστάζουσα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ Κόσμῳ γέγονας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἔστης Λουκᾶ τῆς ἐφέσεως, τὸ τῶν ὀρεκτῶν οἷα φθάσας τὸ ἔσχατον, καὶ τέλους μακαρίου σαφῶς ἐπέτυχες, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Λάμψας τῷ Κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἐνθεαστικῶς τῇ Τριάδι παρέστασαι. σὺν Παύλῳ τῷ θεόπτῃ, Λουκᾶ πανεύφημε. μεθ' οὗ σε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὕλῃ Λουκᾶ τῇ φωσφόρῳ σου, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, καὶ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην Παμμάκαρ βράβευσον. ὅπως σε Θεηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Χαίρων Λουκᾶ νῦν παρίστασαι, τῷ Παμβασιλεῖ, τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος, τῆς θείας εὐπρεπείας καὶ ὡραιότητος. διό σε Θεόρρημον ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λουκᾶ Χριστοῦ Ἀπόστολε, μύστα τῶν ἀπορρήτων καὶ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλε, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, ἧς τὴν θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθου ἀνιστόρησας, ἐκδυσώπει Θεότητα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε καὶ τελούντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν, πάνσοφε μυστολέκτα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ. μὴ ᾅδης μὴ ἀπώλεια. βῆμα τὸ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ φοβερὸν, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι ὡς Θεομήτωρ Δέσποινα, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς αἴνους, ϛτ. προσόμοια. ἱστῶμεν, ϛτ. δ'. ἦχος α'.

Νεφέλην σε φωτός.

Χριστοῦ τὸν Μαθητὴν, τὸν τοῦ Εὐαγγελίου Συγγραφέα σοφώτατον. σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὸν ὡραῖον, χαρακτῆρα ἔμψυχον πιστοί. οὗ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἁπάσαις ὁ ἔπαινος, Λουκᾶν τὸν Ἀπόστολον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τοῦ Θεοῦ τὰ παράδοξα θαύματα, φωτίσας τοὺς ἐπὶ γῆς, θεολογίας ἀκτῖσι διὰ τῆς χάριτος.

Ψυχῶν ἰατρικὴν, ὑπὲρ τὴν τῶν σωμάτων ἐκμαθὼν, ἐπιστήμην Σοφὲ καὶ κατ' ἄμφω, πανκαλὴς ἀνεδείχθης, τὴν τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐμπνευσθείς. ἐν ᾗ καὶ θεραπεύων ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, Λουκᾶ παμμακάριστε. καλεῖς πρὸς ἐπίγνωσιν, πτεροῖς πρὸς τὸν ἔρωτα τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἀνθρώπους ἑκάστοτε. ἀνάγεις εἰς οὐρανὸν, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις, τῶν εὐφημούντων σε.

Ἀγκίστρῳ λογικῷ, τοὺς ἐν βάθει ἀγνοίας, ὡς ἰχθύας εἰσδύσαντας, ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὀψώνιον καλὸν, προσήγαγον Παμμάκαρ, τιμὴν ἀξιόχρεων, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, Λουκᾶ ἱερώτατε. διὸ καὶ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας, σοφὸς Εὐαγγελιστής. ἐξηγητὴς τῶν πρακτέων ἔργων τῆς χάριτος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἦχος, πλ. δ΄. ὁ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Λέοντος μαΐστορος.

Λεῦτε πᾶσα Κτίσις, τὸν ἀληθῶς Γαφὸν πράγματικὸν καὶ τοῦ Σωτῆρος μαθητήν, Λουκᾶν τὸν ἀοίδιμον ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἀθείας τὴν νόσον, τῷ ἐπιχειρήματι τῆς Χριστοῦ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε, καὶ ποταμοὺς θεοβρύτων ναμάτων ἐκ στόματος, ἐμψυχωμέναις χώραις, τοῦ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν Οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Λαβιτικῶς συνελθόντες, οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασι τῷ μυστικῷ Ῥήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾷ ἐκβοήσωμεν. ἡ γλῶσσά σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου ὡραΐζων τὰς ὄψεις, πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν, τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῶν συναποστόλων σου τὰς πράξεις συνεγράψω. διὸ παρεστάμενος τῇ Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ μαρτυροῦσί σου Κύριε.

Ἐγὼ εἰμὶ τὸ ἄκαρπον δένδρον Παμάμωμε, τὸ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον. διὸ καὶ τρέμω τὴν ἐκκοπήν, μήπως βληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος. ὅθεν σοὶ προσπίπτω τοῦτο ῥῦσαί με, καὶ καρποφόρον δεῖξον, Ἄχραντε τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰ βούλεται ὁ προεστώς, δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου. ἐσ. τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ἐκκέχυται ὡς ὁ σεπτὸς Ἰωὴλ, προφητεύων ἐθέσπισε. παρ᾽ αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ᾽ ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας. καὶ μυστηρίων θείων φανερώσεις, ἀποκαλύψεις καὶ προφητεύσεις, οἱ τὴν εὐδοκίαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θείκῃ αἴγλῃ φωτιζόμενοι, καὶ θείᾳ χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλεως, ὁ θαυμαστὸς Ἰωήλ. ὡς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν ἀποστάλαξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνουσα. ὅλος μεταρσιος, γεγονὼς τῷ Πνεύματι δι᾽ ἀρετῆς, ἀνακουφιζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Προφητικὴ παρρησίᾳ σου, καὶ νεύρᾳ πρὸς Θεὸν Ἰωὴλ οἰκειότητι, δι᾽ ἧς τὰ οὐράνια, κατοπτεύεις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐξιλέωσαι, τῶν ἐκτελούντων πίστει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων Ἔνδοξε, καὶ μετοχὴν, θείων ἀπολαύσεων, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος θεασάμενος, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, θάρσους θείου ἔμπλεως, γεγονὼς εἰσέδραμες εἰς τὸ στάδιον. καὶ Χριστὸν Οὔαρε, δι᾽ ἡμᾶς ἄνθρωπον, γεγονότα ἀνεκήρυξας, μὴ πτήξας θάνατον, μὴ δὲ τὰ προκείμενα βάσανα. διὸ καταικιζόμενος, καὶ ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, ἔχαιρες τελείῳ, μοι ἀποσκοπούμενος Σοφὲ, τὴν διαμένουσαν εὔκλειαν, τοῖς Θεὸν ποθήσασιν.

Ἀρκὰς σὺν τοῖς αἵμασιν, καταπιτύσας ἑώρας. καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος, Ἀθλητὰ διέκεισο γενναιότατε. προσδεθεὶς ξύλῳ γῦ, σπαραγμοὺς ἤνεγκας, τῶν ἀνόμων καρτερώτατα. Θεοῦ εἰς χεῖρας δὲ, πνεῦμά σου τὸ θεῖον παρέδωκας. ἐξέπληξας τοὺς ὁρῶντάς σε, ταῖς ἀπεριφρέπτοις ἐνστάσεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, μεγάλως ἀειστάσαντα σοφὲ, καὶ καθελόντα τὸν Τύραννον, Οὔαρε τοῖς πόνοις σου.

Ἀλείψασα μύροις σε, ἡ θαυμαστὴ Κλεοπάτρα, ὑπὸ γῆν κατέθετο. καὶ Ναὸν πανάγιον ἀνεδείματο. ἑορτὴν ἄγουσα, θαυμαστὴν Οὔαρε, καὶ πιστῶς σε λιταμεύσασα, ἧς τὸ παιδάριον, μονῇ στρατείᾳ κατήλεξας. καὶ δόξῃ κατεκάλυψας, καὶ χοροῖς Ἁγίων συνέταξας. ὑπὲρ τῆς μερίδος, ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, τὴν σὴν τελοῦντας πανήγυριν, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ μόνος ὑπὲρ ἅπαντας, Υἱὸς ἀνθρώπων ὁ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ

ἀφ-

ἄφθεγκτα καὶ ἀκούσματι, μηδαμῶς Ἄχραντε, φορητὰ πέλοντα, διὰ τοῦτό σου καὶ δέομαι. σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι, καὶ δός μοι μετάνοιαν, δός μοι ἐξομολόγησιν. δός μοι στεναγμούς τε καὶ δάκρυα. ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων τὴν καρδίαν μου ἀεί, κράζω τό, ἥμαρτον Κύριε, ἱλάσθητι σῶσόν με :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρείστατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν τῷ παρθένῳ Μαθητῇ. καὶ κλαίουσα ἐβόα, οἴμοι πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ κανὼν τοῦ προφήτου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χρησμοὺς Ἰωὴλ, τοῦ Προφήτου θαυμάσω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄.

Δεῦτε λαοί.

Χορὸς ἡμῖν, τῶν Προφητῶν συνευφραίνεται. ἐγκωμιαζομένου σου, τοῦ οὐρανόφρονος, Ἰωὴλ θεόφαντορ. μεθ᾽ ὧν ἡμᾶς σωθῆναι Μάκαρ δυσώπησον :~

Ῥῆμα Θεοῦ, προκαταγγέλλων θεσπέσιε, τὴν χαλεπὴν ἐμήνυσας, ὀργὴν καὶ ἔνδικον. τὴν ἐκ τῆς ἀσεβείας συμβᾶσαν τῷ λαῷ σου, τῷ ματαιόφρονι :~

Ἡ θαυμαστὴ, καὶ φωτοφόρος τοῦ Πνεύματος, ζωοποιὸς ἐπίπνοια, σοὶ ἐπεσκίασε. καὶ μελλόντων τὴν γνῶσιν, ἐνέπνευσε Προφῆτα μακαριώτατε :~ Θτ.

Σὲ ἡ σκηνὴ, τοῦ Μαρτυρίου προέγραψε, πολυειδῶς τυπούμενον, ἀποδεικνύουσα, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀτρέπτως Θεομῆτορ, Πανάγνε Δέσποινα :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ Μάρτυρος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλους ἐπαινεῖν, Οὐάρου κλέος μέγα.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ἀναφανεὶς ἐν τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Οὐάρε. ὥσπερ ἥλιος φαιδρὸς, ἀστραπαῖς ἐλάμπρυνας τῶν σῶν, παλαισμάτων τὰ τῆς γῆς Μάκαρ πληρώματα.

Θείας ἀγάπης, Παμμάκαρ καταχεθεὶς, τῷ γλυκερῷ ἔρωτι, ἀπηρνήσω σεαυτόν. καὶ πρὸς πᾶσαν βάσανον σαρκὸς, προσεχώρησας στερρῶς ἀγωνισάμενος :~

Λελογισμένος τῶν θείων ἀγωνιστῶν, τοῖς δεσμοῖς συνέδησας, Ἀθλοφόρε σεαυτὸν, καὶ τῆς πλάνης ἔλυσας δεσμὰ, στερρᾷ ὑπομονῇ πολλῶν κολάσεων :~

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος σου ἐν γαστρὶ, ὑπὲρ λόγον ᾤκησε. καὶ τεχθεὶς θεοπρεπῶς, τῶν Μαρτύρων Ἄχραντε χοροὺς, ἐπεσπάσατο μεθ᾽ ὧν ὑμνολογοῦμέν σε :~

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Μυούμενοι τοῖς σοῖς σοφοῖς δόγμασι. μνείαν Προφῆτα καὶ θεραπείαν, ἀσεβῶς ἀνακηρύττομεν, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου πορευόμενοι :~

Οἱ ταῖς σαῖς διδαχαῖς ἀκολουθήσαντες, ἐξ ὅλης καρδίας καὶ διανοίας. ἐν κλαυθμῷ τε καὶ δεήσεσι, τὸν Θεὸν ἐκζητοῦμεν ἀξιάγαστε :~

Ὑπέφηνας ἡμῖν τοῦ παντοκράτορος, Δεσπότου, Προφῆτα μακροθυμίαν. καὶ τὴν θείαν ἀγαθότητα, διετράνωσας τούτου καὶ χρηστότητα :~

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Ἁγνὴ Θεὸν καὶ ἔτεκες, τὸν Λόγον ἀφράστως σεσαρκωμένον. ἐν Προφήταις τὸν λαλήσαντα, καὶ τελέσαντα τούτων τὰ κηρύγματα :~

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπῆλθες γνώμῃ στερρᾷ, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας. νευρωθεὶς ταῖς ἐλπίσι, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. καὶ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, ταῖς πανσόφοις, Μάκαρ παραινέσεσιν :~

Σ[…]τὸν ἁγίων Ἀθλητῶν, ἐναθλοῦντα μονίμως, καθορῶν τὴν ἐκείνων, ἐπεδείξω ἀνδρικῶς, στερρότητα ὁμιλῶν, πολυτρόποις, Οὐάρε κολάσεσι :~

Ἐν προτάξει ἱερᾷ, Οὐάρε ὡς γενναῖος, στρατιώτης εὑρέθης. καὶ κατέσφαξας πληθὺν, ἀ[…]ας ξίφει Σοφὲ, πολεμίων, νίκαις κλεϊζόμενος :~

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, τὸ βαρύτατον σκότος, καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν, τῷ φωτισμῷ τῆς ἐν σοὶ, δυσωπῶ σε, χάριτος ἀπέλασον :~

Ὁ Εἱρ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν μολυσμῶν προκαθαρθεὶς τῆς καρδίας, δοχεῖον ὤφθης καθαρὸν θεοῤῥήμον, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Προφῆτα Ἰωήλ. ὅθεν καθυπέδειξας, ἀληθείας τὴν γνῶσιν, καὶ προανεκήρυξας, τοῦ Σωτῆρος καὶ Κτίστου, τὴν ἐν σαρκὶ ἐπέλευσιν ἐν γῇ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων φανεῖσαν τοῖς ἔθνεσιν.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος, ἦχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς ἄθλους τῶν σεπτῶν, θεωρήσας Μαρτύρων. καὶ τούτων τὰ δεσμά, ἀσπαζόμενος πόθῳ, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, Μαρτύριε πανθαύμαστε. Ἐπὶ ξύλου γάρ, ἀναρτηθεὶς τὰς αἰκίσεις, ἐκαρτέρησας. ἕως εἰς χεῖρας Κυρίου, τὸ πνεῦμα παρέδωκας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνή, Θεοτόκε Μαρία. ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη. κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων. πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα. κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. πῶς ἐνέγκωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἵλεως γενοῦ Κύριε, τοῖς ἀσεβέσι, πρὸς σὲ μετανοοῦσιν, ὡς μόνος οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Ὡς προηγγείλας Ἔνδοξε, παρὰ Θεοῦ, ἐκκέχυται τὸ Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἤδη πιστεύσασαν.

Ἡ τοῦ Πνεύματος κάθοδος τοὺς μαθητάς, σοφίσασα Κυρίου, τοὺς σοὺς θεηγόρους λόγους ἐτέλεσεν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι Πάναγνε, τῶν ζοφερῶν, τοῦ Ἅδου κενεώνων, τῷ θείῳ σου τόκῳ, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ἁγίοις στίγμασι καλλωπιζόμενος, ὡραιότατος ὤφθης καὶ τῷ Θεῷ, Οὔαρε ποθούμενος. τῷ στεφανώσαντι τὴν σήν, κορυφὴν ἀξιοθαύμαστε.

Ἰκρίῳ Ἔνδοξε προσαναρτώμενος, καὶ εἰς γῆν τεταμένος τοὺς χαλεπούς, πόνους ἐκαρτέρησας. δι' ὧν τὴν ἄπονον ζωήν, ἐκληρώσω ἀγαλλόμενος.

Νομίμως βλέποντες οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐναθλοῦντά σε Μάκαρ ὑπομονῆς, λόγοις παρεθάῤῥυναν. μεθ' ὧν τοὺς πόνους τοὺς μακροὺς διανύσας μεμακάρισαι.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος Δέσποινα παθῶν ἀνάγαγε, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν λογισμῶν. τῶν ἀλλοφρονούντων με, Θεοῦ τοῦ μόνου καθαροῦ, ἵνα πίστει μακαρίζω σε.

Ὠδὴ ε'. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Τοῦ Χριστοῦ ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσιν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς προλέγων ἐκήρυττεν, ὅτι ἥξει καὶ σώσει, ἀνθρώπων τὸ γένος. τῆς ἐκ τῶν εἰδώλων πλανήσεως.

Ὁλικῶς ἀναλύσας, Ἔνδοξε Προφῆτα, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Προφητείας τὴν χάριν, εἵλκυσας ἐκεῖθεν, καὶ δικαιοσύνην ἐκήρυξας.

Ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, πρέσβευε σωθῆναι, πάσης ἐπηρείας πανόλβιε, Ἰωὴλ καὶ τῆς θείας, χάριτος καὶ αἴγλης, καταξιωθῆναι δυσώπησον. Θε.

Παναγία Παρθένε, Δέσποινα τοῦ κόσμου. τοὺς σὲ Θεοτόκον κηρύττοντας, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων ῥυσθῆναι δυσώπει, καὶ βιωτικῶν περιστάσεων.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νευροῦσαι δυνάμεσι θεϊκαῖς, καὶ τοὺς ἀνενδότους σπαραγμούς, φέρεις γενναίῳ φρονήματι. Οὔαρε σπαράττων τὴν τοῦ ἀλάστορος, καρδίαν τοῦ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ὁ περιδέξιος ἀθλητής, βλέπων ἐκπιπτούσας εἰς τὴν γῆν, τὰς ἑαυτοῦ σάρκας ἔχαιρε, τὰς αἰωριζούσας νοὸς λαμπρότητι, καὶ θείας ἀντιδόσεις προφανταζόμενος.

Ὑμνῶ σε Κύριε ὁ Θεός, καὶ δοξολογῶ καὶ προσκυνῶ, τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενος, τῶν ἡτοιμασμένων τοῖς σὲ ποθήσασιν. ὁ Μάρτυς ἐν τῷ πάσχειν, Οὔαρος ἔκραζεν.

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

Θεοτοκίον.

Ἀναφανεῖσα τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὡς ἀληθῶς, ἁγιωτέρα Πανάμωμε, πάντας τοὺς πιστῶς σε νῦν μακαρίζοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ῥέουσι τῶν σῶν δογμάτων πηγαὶ τῆς θεηγορίας. καὶ τὸν ψυχοτρόφον γλυκασμὸν, στάζουσιν Ἔνδοξε· ἀρδεύουσαι, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας:~

Ὄρος σε τῆς Προφητείας γλυκύτητα ἀποστάζον. καὶ θεοσεβείας Ἰωὴλ, κήρυκα πάνσοφον, γνωρίζομεν, θεηγόρε Προφῆτα:~

Φρούρησον σαῖς ἱκεσίαις Θεοῦ Προφῆτα ὡς ἔχων, θείαν παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἀοίδιμον μνήμην:~

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ ἄδυτον τὰς καρδίας, τῶν δοξολογούντων σε πιστῶς ἄχραντε Δέσποινα. καὶ τὸν ἐκ σοῦ, ἀποῤῥήτως τεχθέντα:~

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων ἠλόγησας, παρανόμου Δικαστοῦ, καὶ τὴν πυρὰν ὑπέμεινας, τῶν ἀνυποίστων πόνων καρτερικῶς, πολύαθλε Οὔαρε, πρεσβεύοντα τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε:~

Οὐκ ἔληξε Τύραννος, ὁ παράφρων ταῖς πληγαῖς ἀνηλεῶς συγκόπτων σε. ἕως Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν ἱερὰν, ψυχὴν ἐναπέδωκας. καλλοναῖς λαμπρυνθεῖσαν τῶν ἀγώνων σου:~

Ὑψώθης μιμούμενος, ἐπὶ ξύλου τὸν Χριστόν. καὶ ἐν αὐτῷ κρεμάμενος, τὴν σὴν ψυχὴν παρέδωκας τῷ Θεῷ. τῷ σὲ στεφανώσαντι, Ἀθλοφόρε μονίμως ἀριστεύσαντα:~

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Δέσποινα, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, χειμαζομένῳ πάντοτε, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, καὶ γαληνὸν, πρὸς ὅρμον ἀνάγαγε. ἀδιστάκτως σε γνώμῃ μακαρίζουσαν:~

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι. τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ.

Στίχ. Ὁ γῆς Ἰωὴλ ἐκτραγῳδήσας πάθη,
Μετῆλθεν ἐκ γῆς, τόπον κρείττω πάθους.
Ἐννεακαιδεκάτῃ μόρος ἀμφ' ἐκάλυψεν Ἰωήλ.

Ὃς ἑρμηνεύεται ἀγάπη Κυρίου, ἢ ἀρχὴ, ἢ ἀπαρχὴ Θεοῦ. οὗτος ἦν ἐκ σπέρματος Ῥουβίμ. ἀγροῦ, τοῦ Μεθομοῤῥών. καὶ προφητεύσας περὶ λιμοῦ καὶ ἐκλείψεως θυσιῶν, καὶ πάθους δικαίου Προφήτου, δι' αὐτοῦ ἀνακαινιζομένης εἰς σωτηρίαν πάσης τῆς γῆς, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ξεσμοὺς ἀπείρους καρτεροῦντος Οὐάρου.
Σατὰν πλάνης ἔξαρχος οὐαί μοι λέγει.

Οὗτος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως στρατευόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, γένους ὢν ἐπισήμου καὶ λαμπροῦ καὶ εὐσεβοῦς. ἐγκλεισθέντων δὲ τιμίων Ἁγίων ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ χρόνον πολὺν, ἐπιμελεῖτο αὐτῶν ὁ Ἅγιος Οὔαρος καθ' ἑκάστην. ἑνὸς δὲ τῶν ἑπτὰ ἀναπαυσαμένου, προσέταξεν ἑαυτὸν ὁ Ἅγιος ἀντ' ἐκείνου, καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα μετὰ τῶν λοιπῶν ἀχθεὶς, τύπτεται ῥοπάλοις, καὶ ἐπὶ πολὺ ξέεται τὰς πλευρὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, ἐπὶ πέντε ὥραις παραταθείσαις, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδίδωσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼθ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, κ΄. καὶ ρ΄. Μαρτύρων, ἐν Περσίδι τελειωθέντων.

Στίχ. Σαδὼθ ὁ θεῖος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.
Θεοῦ Σαβαὼθ, νῦν παρίσταται θρόνῳ.
Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων συμμαρτύρων,
Καὶ δὶς δέκα θνήσκουσι πληγέντες ξίφει.

Βασιλεύοντος Σαβωρίου ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος Ἐπίσκοπος ἐκεῖσε ὢν, ἐν μιᾷ τῶν ὑπὸ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ ἐνορίᾳ, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαὸν ἐκδιδάσκων τὰ εἰς ψυχικὴν ὠφέλειαν συντείνοντα, τινὰς δὲ καὶ τῶν Περσῶν ἀπερισκέπτως βαπτίζων, διεβλήθη τῷ Βασιλεῖ, καὶ προσαχθεὶς αὐτῷ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

καὶ μὴ πεισθεὶς προσκυνῆσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ, τότε ὕδατι καὶ τῷ πυρὶ, πρῶτον μὲν, τύπτεται ῥάβδοις. εἶτα τέμνεται ἀπὸ τοῦ μετώπου, ἄχρι τῶν ὀνύχων, καὶ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτοῦ, λῶρον ἕνα, ἔχοντα δακτύλου πλάτος. καὶ αὖθις βουνεύροις τύπτεται. καὶ ἐπ' ἀκανθῶν καὶ σκωλόπων κυλίεται. καὶ εἰς κοχλίαν αὐτὸν ἀποσφίγγουσι. ταῦτα δὲ πάντα γενναίως ὑπομείνας, τὸν Βασιλέα πλέον ἐξέμηνε. βληθεὶς δὲ εἰς φυλακὴν, πάλιν ἄγεται εἰς βρῶσιν. ὑγιὴς δὲ εὑρεθεὶς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἐκρεμάσθη κατὰ κεφαλῆς. καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις, κατατιτρώσκεται ὅλον τὸ σῶμα. καὶ ἐπεὶ ὁ μὲν Ἅγιος εἰς οὐδὲν ταῦτα ἐλογίζετο, ἤκουσε δὲ καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπαπειλοῦντος σκορπίσαι τὰ μέλη τούτου, πιστεύων τῷ Θεῷ μου ἀντέφησε. διαμεριοῦνται οἱ Χριστιανοὶ τὰ λείψανά μου, καὶ ὃς ἐὰν ἐπικαλέσηται τὸν Θεὸν ἐν τῷ ὀνόματί μου, σωτηρίαν εὑρήσει. καὶ παραυτίκα τὴν γλῶτταν τέμνεται. ὄμματα δὲ καὶ χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείνας, καὶ καθ' ἑαυτὸν προσευξάμενος, φωνῆς ἐξ οὐρανοῦ ἤκουσε λεγούσης. ἡ αἴτησίς σου πεπλήρωται, καὶ ἰδοὺ ἔσῃ λαλῶν. καὶ φυείσης αὐτῷ γλώσσης ἑτέρας, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. ταῦτα βλέποντες οἱ λαοὶ, ἐξεπλήσσοντο. καὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἄνδρες χίλιοι ἑβδομήκοντα, καὶ ἕτεροι διακόσιοι. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς ὅτι πολλοὶ δι' αὐτοῦ προσέρχονται τῷ Χριστῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι ἀνεβόησαν λέγοντες. Βασιλεῦ, καὶ ἡμεῖς Χριστιανοί ἐσμεν, καὶ κατ' αὐτῶν ἀπεφήνατο. καὶ λαβόντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται, ἀπήγαγον ἐπὶ τὸν τῆς σφαγῆς τόπον. καὶ προσευξάμενος ὁ Ἅγιος, καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἴκοσι, αὐτὸς πρῶτος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ καθεξῆς οἱ λοιποί.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Οἱ τὴν κάμινον.

Ἡ Ἐκπορευομένη, ἐκ τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ ποτίζουσα κρήνη, ὡς προέφης προῆλθε, Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων, σιτοφόρον εἰργάσω, τῆς φυῆς ὁ χείμαρρους, Ἰωὴλ ὡς προεῖπεν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Τὰ πάντα ποιήσας, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, διεσώσατο κόσμον, ἀσεβῶς ἀνυμνοῦντα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Λαμπρυνθέντα σε ἀγώνων ἐπιδόσεσιν, ἡ Κλεοπάτρα Ἔνδοξε, συνεκόμισεν, ἀναμένη κλέος διὰ σοῦ, τῆς πίστεως ἄξιον σαφῶς. ἧς ἀνεδείξατο θερμῶς, εἰς σὲ τελείω μοί.

Ἐπιχέουσά σοι δάκρυα, καὶ μύροις ἐντίμως ὑπαλείφουσα. κατακρύπτεισε, ὑπὸ γῆν ἡ πάνσεμνος γυνὴ, ἐνθάψαντα γνώμην πονηρὰν, καὶ ταῖς ἐκ τάφου ἀστραπαῖς φωταγωγοῦντα ἡμᾶς.

Οὐκ ἐνέδωκεν ὁσίως θεραπεύσασα. σὲ τὸν Χριστοῦ θεράποντα ἡ ἀείμνηστος, ἕως ὤφθης πρόξενος αὐτῇ, σοφὲ βασιλείας οὐρανῶν. ἧς ἠξιώθη διὰ σοῦ, σὺν τῷ φιλτάτῳ Υἱῷ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα με ἀμέτροις παραβάσεσι, Παρθένε μεσιτείᾳ σου. καινοποίησον, ἰατρεύουσά μου τὴν ψυχὴν, καὶ λόγον παρέχουσα βοᾶν, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ, η΄. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Ὑπέδειξας Ἔνδοξε, μεταμοίας τοὺς ῥέποντας. ἐμφανῶς, τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον ἐγγυώμενον τοὺς πίστει πρὸς αὐτὸν, προσιόντας καὶ ψάλλοντας. εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεράπων γενόμενος, τοῦ Κυρίου Προφῆτα Ἰωήλ. τὰ τούτου μυστήρια, ἐπιστεύθης προφητεύειν τοῖς λαοῖς. ἀνυμνοῦσι καὶ λέγουσιν, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεύσεις προχέουσι, τοῦ Ἰούδα θαυμάτων ποταμοὺς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, τοῦ Κυρίου ὡς προέφης Ἰωήλ, τοὺς βοῶντας ἀρδεύοντες, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπόστασιν σύνθετον, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν, Πανάμωμε τέτοκας. δια-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διαμείνασα Παρθένος καθαρά. ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μητρικῶν ὑπακούσας Μάρτυς δεήσεων, οὐρανίῳ στρατείᾳ λαμπρῶς ἐστράτευσας. παῖδα τὸν σεπτὸν, καὶ τῆς σῆς συμμεθέξοντα, ἔδειξας εὐκλείας, ἀῤῥήτῳ συμπαθείᾳ.

Ἐξ Αἰγύπτου σε ὄλβον ὥσπερ πολύτιμον. μετηγάγετο Μάρτυς καταπλουτίζοντα. θείαις δωρεαῖς, Κλεοπάτρα ἰάσεων πᾶσαν Παλαιστίνην, τὴν πόθῳ σε τιμῶσαν.

Γεγηθὼς τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς διανύσας, στρατιῶτα γενναῖε τοῦ Παντοκράτορος. καὶ ὡς νικητὴς, παρ' αὐτοῦ ἐστεφανώσαι, Οὔαρε παμμάκαρ, τῶν ἀθλοφόρων κλέος.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίας συνάπτω ἐφ' ἁμαρτήμασι. καὶ τὸ μέλλον οὐ φρίττω φρικτὸν μυστήριον. νέκρωσον Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν. καὶ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐπιστρέψον με σῶσον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας. καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη.

Μετὰ Προφητῶν ὡς ὑποφήτης, χαρμονικῶς ἐν ἐπουρανίοις, νῦν εὐφραίνῃ σκηνώμασιν.

Ἄνωθεν ἡμᾶς νῦν ἐποπτεύοις, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξολογοῦντας, Θεηγόρε πανόλβιε.

Σύντομον ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ὁ Ἰωὴλ διὰ μετανοίας, θεοφρόνως ὑπέδειξεν. Θεοτ.

Ὤρθωσας ἡμᾶς τοὺς πεπτωκότας, Μήτηρ Θεοῦ. εὔσπλαγχνον Δεσπότην, σωτῆρα γεννήσασα.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰσχὺν καθεῖλες τοῦ πολεμήτορος. τὴν θεϊκὴν σαφῶς, περιζωσάμενος δύναμιν. ἀθλητὰ γενναιότατε Οὔαρε. ὅθεν σε εὐφημοῦμεν ἴασιν ἄφθονον, ἐκ τῶν σῶν λειψάνων οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμενοι.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος. πάσῃ τῇ γῇ ἡ μνήμη σου ἐξήπλωται Οὔαρε. σελασφόροις φωτίζουσα λάμψεσι. σὺ τῶν σεπτῶν ἀγώνων, πάντας πανεύφημε. καὶ τὸν σκοτασμὸν τῶν καρδιῶν ἀποδιώκουσα.

Σὺν σοὶ ἀστράπτοντα θεασάμενον, δόξῃ πολλῇ, τὸν ἴδιον Υἱὸν ἡ φιλόμαρτυς. τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνεν, ὃν καὶ γνησιωτάτως, Μάρτυς ἐδόξασε, μέγιστον πρὸς αὐτὴν εὐμενῶς καταπλουτίσασα.

Ἡ γῆ ἐν ᾗ σοῦ τὸ καρτερώτατον, σῶμα Σοφὲ, κατάκειται ἐνθέως ἡγίασται. ἀλλὰ δίδου ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου. λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, Οὔαρε καὶ πάντων δυσχερῶν, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φανεὶς Παρθένε ἐκ σοῦ ὁ Κύριος· τῆς φωτεινῆς νεφέλης, τῆς Αἰγύπτου τὰ ξόανα. παντελεῖ ἀπωλείᾳ παρέδωκε. πλῆθος δὲ ἀθλοφόρων, ταύτην ἠξίωσε. φορεῖν μιμουμένους, τὰ αὐτοῦ σεπτὰ παθήματα.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ, Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, π. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος Ἔνδοξε. καὶ τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πέρατα. διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, μυηθεὶς γνῶσιν ἔνθεον, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνως Ἀρτέμιε. καὶ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, πανσόφως διήλεγξας. καὶ ὡδήγησας λαοὺς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν. δι' ὃν ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων λυτρωθῆναι. ἱκετεύων διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πολυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Πολυφόροις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεται τὸ πολύαθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου. θεόφρον Ἀρτέμιε οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ἀλλ᾽ ὑπέμεινας. ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ ἀθάνατον εὔκλειαν.

Δόξα, ἦχος, β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον τιμήσωμεν. ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα τὸν ἔχθιστον. καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Θεοῦ ἐπορφύρωσεν. ὅθεν καὶ ἀπέλαβε, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν. τῶν χειμαζομένων σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ νῦν καὶ ἀεί, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ περιστάσεως πάντας, ὅτι σὲ μετὰ Θεόν, ἔχομεν ἀντίληψιν μόνην, οἱ χειμαζόμενοι καὶ καταφύγιον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ πανάμωμος ἀμνάς, ἀρνὰ τὸν αὐτῆς ἐθεώρει, ἑλκόμενον πρὸς σφαγήν, θρηνοῦσα ἐνεκόπτετο βοῶσα ὀλολυγμοῖς, τί σοι δῆμος ἀχάριστος, γλυκύτατον τέκνον, πάλαι ἀνταπέδωκεν; ὁ ἀπολαύσας σου οἴμοι, τῶν πολλῶν δωρημάτων. πῶς δὲ καὶ τὸν πόνον ὑποίσω, ὅτι θέλων ταῦτα νῦν ὑφίστασαι;

Εἰς τὸ ῆ. ῆ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ΄.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὸν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλὸν, ὡς ἀγωνισάμενος. καὶ τοὺς λαμπροὺς στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν ἄϋλον. ὅθεν δυσωποῦμεν, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἡ φαιδρά σου Μάρτυς ἑορτὴ, πάντας συνεκάλεσε. χαρμονικῶς εἰς πανδαισίαν σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ παλαίσματα, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἔνστασιν. ὧν κατατρυφῶντες, πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Νεκρωθέντα Μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν ἀκατανόητον, σωματικῶς κατανοήσας Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον. ἐθελούσιον ἐπεπόθησας νέκρωσιν, τὴν διὰ βασάνων. ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ ἀσώματος, ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας Πάναγνε. πάθει προσωμίλησε. καὶ ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Μαρτύρων καλλωπίζεται, τοῖς στεφάνοις Ἔνδοξε, ἐπιποθῶν ὑπήνεγκας, τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας θείᾳ χάριτι.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον, τῆς σῆς καρδίας πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις. τῶν βασάνων καὶ γὰρ ἐστήρικτο. νοητὴν ἐπὶ πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, καὶ μιφάσι πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν κυκλούμενος. σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς δυνάμενον, ἐνατενίζων σώζειν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα σοῦ παναχράντων Κύριος. διασώζων ἀνθρωπότητα. καὶ Μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε. ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία
» τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία
» μου.

Κάθισμα. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον. καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον. τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα. ἅπαντες Ἀρτέμιον, εὐφημήσωμεν. βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ. καὶ καταπαύει πάθη χαλεπὰ, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἀνθρώπων προΐσταται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δόξα,

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος. ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ. Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁν ἐξ ἀπαρχῆς τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ. ἤ μοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν δέ, θέλων σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας.

Ιμούμενος, τὸν ταθέντα ἐν ξύλῳ θελήματι, ὑψώθης τιμώμενος, καὶ ὠμοτάτως ξεόμενος, καὶ ἀποδυόμενος, τοὺς δερματίνους χιτῶνας τῆς νεκρώσεως.

Ἰ πόνοις σου, τῆς σαρκὸς καὶ δεινῶν ἡ ἐπίτασις, τὴν ἄπονον λῆξίν σοι, Μάρτυς σαφῶς προεξένησαν. ἧς νῦν ἐμφορούμενος, ἅπαντα πόνον κουφίζεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σαγγέλῳ, γεγονότι τῶν ἄθλων λαμπρότητι, χειρὸς δι' Ἀγγέλου σοι, πέμπει τροφὴν τὸν οὐράνιον, ἄρτον ἡ ζωὴ ἡμῶν, ἐνδυναμοῦσαν σε Μάρτυς πανάοιδιμε. Θεοτ.

Αρθένον σε, μετὰ τόκον ἀμίαντε ἄφθορε, Θεὸς συνετήρησεν. ὁ εὐδοκήσας ἐν μήτρᾳ σου, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναλαβέσθαι δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Ὠδὴ, ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Αμπὰς φωταυγής, καθωράθης Πνεύματος Ἀρτέμιε, πιστοὺς καταυγάζουσα. καὶ τῆς πονηρίας ἀπελαύνουσα, τὰ ζοφώδη καὶ σκότους, πεπληρωμένα Πνεύματα.

Πέτρα ζωῆς, τῆς ψυχῆς τὰ βήματα πηξάμενος. ταῖς πέτραις σφιγγόμενος, καὶ τοῖς ἀλγεινοῖς περικυκλούμενος. ἀληθὴς ἀθλοφόρος, ἀκλόνητος διέμεινας.

Πάρχων σεπτῶς, ὡπλισμένος Πνεύματος δυνάμεσι. τριβόλων ὀξύτητος, Μάρτυς ἀθλοφόρε κατεφρόνησας. ἐν αὐτοῖς συμπατήσας, τὰ κέντρα τοῦ ἀλάστορος. Θεοτ.

Ταυρὸν καὶ ταφήν, ὁ ἐκ σοῦ θελήματι τεχθείς, δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Δέσποινα, μάρτυρα στερρότατον Ἀρτέμιον, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὡς κραταιὸς εἰργάσατο.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερεῖον καὶ θῦμα ὁλόκληρον, Μάρτυς προσενήνοχας σαυτὸν Ἀρτέμιε. τῷ ἑκουσίαν σταύρωσιν, εἰς ἡμῶν δεξαμένῳ ἀνάκλησιν.

Ἀνενδότοις πληγαῖς συντριβόμενον, σώματός σου Ἀρτέμιε τὸ καρτερώτατον, τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, διετήρεις τῇ πίστει ἀλώβητον.

Νοσημάτων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, Μάρτυς πειρασμῶν καὶ παθῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, μιμητὰ τοῦ Σωτῆρος Ἀρτέμιε. Θεοτοκίον.

Χειμαζόμενον σάλῳ τῶν θλίψεων, καὶ κλυδωνιζόμενον ἐπαναστάσεσι, τρικυμιῶν διάσωσον. Θεοτόκε Παρθένε τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος, β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα. τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια. συνελθόντες ἐπαξίως ἐν ὑμνῳδίαις ἀνευφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι. θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνας ἐξαρκέσει ἐξειπεῖν Ἀθλοφόρε; ἢ τοὺς πόνους τοὺς σούς, οὕσπερ ἀνδρείως ὑπέμεινας διὰ τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου; καὶ τῆς χάριτος ἧς περ κατηξιώθης; οὐκ ἐξαρκεῖ διηγήσασθαι στόμα ἀνθρώπινον. σοφίαν γὰρ ἐνδεδυμένος καὶ ἀνδρείαν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας καὶ τὴν ἀξίαν τὴν πρόσκαιρον. στρατηγός τε φανεὶς γενναιότατος. Πρεσβεύεις γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κ'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Στ. Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ.
Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.
Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα τμήθη.

Οὗτος

Οὗτος ὁ Μακάριος Ἀρτέμιος, Δοὺξ καὶ Αὐγουστάλιος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, καὶ Πατρίκιος τιμηθεὶς, ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, τοῦ δὲ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ δραξαμένου τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς χριστιανοὺς τιμωρουμένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, αὐτόκλητος εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ Μακάριος ἔρχεται. καὶ τὴν παρανομίαν αὐτοῦ διελέγξας, τύπτεται νευροῖς ὠμοῖς. καὶ σιβόλοις ὀξέσι τὸν νῶτον ξέεται. καὶ ὀγκίνοις τὰς πλευρὰς καὶ τὰ βλέφαρα διαπείρεται. καὶ ὑπὸ λιθοξόων μεγίστης πέτρας διαιρεθείσης, μέσον ἐμβάλλεται. καὶ τῆς πέτρας μέσον ἀποληφθεὶς, ὀφθαλμῶν στερεῖται. τὰ ἔγκατα τῇ γῇ συνελαύνεται. καὶ τελευταῖον, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου μερικὴ διήγησις.

Ἀνήρ τις διδύμους ἔχων λίαν ἐξογκωμένους, ἦλθε πρὸς τὸν Ἅγιον κλαίων, καὶ τὴν ὑγείαν ἐπιζητῶν. ἔπεσεν οὖν στρωμνῇ μέσον τοῦ Ναοῦ. καὶ μικρὸν ἀφυπνώσας, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος, ὑπόδειξόν μοι τὸ πάθος σου. ὁ δὲ, ἐσχημάτισεν ἑαυτὸν εἰς ὑπόδειξιν. καὶ τοῦ ὄγκου τῶν διδύμων ταῖς ἀμφοτέραις χερσὶν ἄφνως περιδραξάμενος, ἔσφιξεν ὅσης δυνάμεως εἶχεν. ὁ δὲ ἀσθενῶν μεγάλως ὀδυνηθεὶς, καὶ τὸ οὐαὶ ἀνακράξας, ἔξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν :~

Ἕτερος δὲ πάλιν κήλας ἔχων τρεῖς ἐν τοῖς διδύμοις, ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ παννυχίσας, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον, καὶ φανεὶς αὐτῷ ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ πάθος γυμνώσας καὶ ψηλαφήσας ταῖς χερσὶ, κατεσφράγισεν αὐτόν. καὶ νύξας τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν. ὁ δὲ ἀσθενῶν ἔξυπνος γενόμενος, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ:~

Ἕτερος δὲ πάλιν ὑδροκήλην ἔχων μεγάλην, τῷ Ἁγίῳ προσῆλθε. καὶ τούτου κατὰ τοὺς ὕπνους ὁ Ἅγιος μετὰ ξίφους τὸ πάθος περισχίσας, δυσωδίαν οὐ μικρὰν τοῦ ὑγροῦ κενωθέντος προσέφερεν. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ἀσθενῶν, εὗρε μὲν ἑαυτὸν ὑγιῆ, τοὺς δὲ χιτῶνας αὐτοῦ καὶ τὸ ἔδαφος, δυσωδίας καὶ σήψεως πολλῆς καὶ ὑγρότητος γέμοντα.

Ἄλλος δὲ πάλιν μεσωστὶ ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐλθὼν τοῦ καταλόγου τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου ἀποστήμος διηγουμένου, ἠκροάσατο. καὶ ἐν τῇ Ἀφρικῇ συγγενῆ κεκτημένος, βάρει τῶν διδύμων τὸ ζῆν ἀπολεγόμενον, ἀδιστάκτως πιστεύσας καὶ τὰ πρὸς παννυχίδα ἐπιτήδια συλλέξας, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον, καὶ πληρώσας τὴν παννυχίδα, καὶ ἔλαιον ἐκ τῆς φωταγωγοῦ λαβὼν, ὑπέστρεψεν ἔνθα προσδεχθεὶς καταμένων ἦν. ὁ δὲ Ἅγιος τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καταλαβὼν τὴν Ἀφρικὴν, καὶ τῇ κλίνῃ τοῦ πάσχοντος ἐπιστὰς, φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ὁ σὸς συγγενὴς περὶ σοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ με ἠξίωσεν, ἔσο ἀπὸ τοῦ νῦν ὑγιής. ὁ δὲ διϋπνισθεὶς, εὗρεν ἑαυτὸν ἐν ἀληθείᾳ ὑγιῆ. καὶ τῷ παντοκράτορι Θεῷ, ἐδίδου δόξαν, μηνὸς δὲ παρὰ τινος τὸ τοῦ θαύματος γέγονεν ἐξαίσιον, τὴν ἡμέραν σημειωσάμενος, καὶ τῷ μηνυθέντι προσγενεῖ τὴν αὐτοῦ ὑγείαν δηλώσας, ἐξέπληξε τοῦτον ἀκούσαντα. ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐν ᾗ ἡ παννυχὶς ἐγένετο ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Ἀφρικῇ τὸν νοσοῦντα ἰάσατο, καὶ δραμὼν πρὸς τὸν Ἅγιον αὖθις, ἀξίαν ἐδίδου τὴν εὐχαριστίαν. καὶ τοῖς παροῦσι τὸ θαῦμα ἐκδιηγούμενος, γράφει παραυθὺς τῷ ἰαθέντι, τήν τε ἀκολουθίαν τοῦ πράγματος, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα.

Ἕτερος πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς παιδογόνοις βάρει οὐ φορητῷ πιεζόμενος, καὶ προσμένων τῷ τοῦ Ἁγίου Ναῷ, οὐ μικρῶς ὤχλει τὴν ἴασιν ἐπιζητῶν. ὁ δὲ Ἅγιος φανεὶς, λέγει πρὸς αὐτόν. ἄπελθε εἰς τὸν χαλκέα Ἰωάννην τὸν γειτονοῦντά σοι, καὶ τῆς κήλης σου τῷ ἄκμονι τούτου ἐπιτεθείσης, αὐτὸς ἐκπυρώσας τὴν σφύραν καὶ δοὺς αὐτὴν μετὰ δυνάμεως, εὐθέως ἰάσεταί σε. τοῦ δὲ, πρὸς τὴν ὀπτασίαν πάσχοντος, καὶ μὴ βουλομένου τοῦτο ποιῆσαι, ὁ Ἅγιος αὖθις αὐτῷ τὰ αὐτὰ ἐπισκήπτει. ὁ δὲ, καὶ ἔτι ἐδυσχέραινε. καὶ πάλιν φανεὶς ὁ Ἅγιος, ἔφη αὐτῷ. πίστευσον ἀδελφὲ, εἰ μὴ ποιήσεις ὅπερ σοι εἶπον, οὐκ ἄν ποτε ἰαθήσῃ. ὁ δὲ, καὶ μὴ θέλων, προσῆλθεν ἐξ ἀνάγκης τῷ χαλκεῖ. καὶ τῆς κήλης ἐπιτεθείσης τῷ ἄκμονι, τῇ καταβάσει τῆς πεπυρωμένης σιδηρᾶς σφύρας, ἐπεὶ καὶ συνεστάλη πρὸς ἑαυτὸν, ἀφανὲς τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πάθος γέγονεν. ἐφ' ᾧ τὸν ἄκμονα καὶ μόνον ὑπὸ τῆς σφύρας κρουσθῆναι. κἀκεῖνοι τὸ παράδοξον ἐκπλαγέντες τοῦ θαύματος, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ τῷ δοξάσαντι τὸν Μάρτυρα ἀνέπεμψαν:~

Ἀλλὰ καὶ ἐκ πίστεώς τις κηροὺς λαβὼν καὶ ἔλαιον, τὴν πρὸς τὸν Ἅγιον διώδευε τρίβον, καὶ διερχόμενος, ἠρωτήθη παρὰ τῶν τὴν ῥαπτικὴν τέχνην μετερχομένων, ποῦ πορεύῃ προσφιλέστατέ μοι, κηροὺς φέρων καὶ ἔλαιον; τοῦ δέ, περιτταθῶς φήσαντος. εἰς τὸν Ἅγιον Ἀρτέμιον ἀπέρχομαι λειτουργήσων. μικρὸν ἐκείνου παρελθόντος, ἀνέκραξεν ὁ ῥάπτης γελοίως λέγων. ὁ δεῖνα ὑποστρέφων φέρε μοι κήλην. ὁ δέ, ἀφικόμενος πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τὴν θείαν ἐκτελέσας μυσταγωγίαν, ὑπέστρεψεν οἴκαδε. ἐν ὅσῳ δὲ τὴν προκειμένην αὐτῷ τρίβον ὥδευε, καὶ οἱ δίδυμοι τούτου ὑποχαλᾶν κάτω ἤρξαντο, καὶ διὰ τοῦ διαστήματος, δι' οὗ τὸν προσφιλῆ ῥάπτην καταλαβεῖν ἔμελλε, τούτων ἐξογκωθέντων, μόλις ἠδυνήθη πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. καὶ ἐπεὶ ἄφωνος καὶ σχεδὸν ἄπνους ἦν, καὶ εἰς λόγους καὶ μάχας ἄμφω τὰ μέρη γεγόνασιν, ἐξ αἰτίας τοῦ γέλωτος τὴν κήλην τῷ ῥάπτῃ ἀποκομίσαι, τοῦ παθόντος ἐνισταμένου τηλικούτῳ βάρει πάθους ὑποπεσεῖν, καὶ διαβεβαιοῦντος, μὴ ἄλλως παθεῖν, εἰ μὴ τὰ ληρώδη ἐκεῖνα καὶ γέλωτος ἄξια ἐξεφωνήθησαν ῥήματα. καὶ τούτων οὕτω διαμαχομένων, καὶ τῶν παρατυχόντων πυνθανομένων μαθεῖν περὶ τῆς μάχης, τοὺς διδύμους ἔχων βεβαρυμένους, διηγούμενος τὸν τρόπον καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους, εἰς βεβαίωσιν τούτου καὶ τῆς ἀληθείας, κουφίσας ἃ ἐνεδέδετο μετὰ θυμοῦ πρὸς τὸ ὑποδειχθῆναι τοῖς ὁρῶσιν ὃ πέπονθε διὰ τῆς ἐπιλαλιᾶς τοῦ ῥάπτου, εὗρεν ἑαυτὸν ὑγιῆ. ὁ δὲ ἑταῖρος αὐτοῦ ῥάπτης τὸ οὐαὶ ἀνακράξας, ὑπέδειξε πᾶσι τὴν ἀθρόως ἐξόγκωσιν ἐπελθοῦσαν τῶν διδύμων. πάντες δὲ οἱ παρατυχόντες τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν καὶ διάβασιν εἰς ἐκεῖνον ἰδόντες τοῦ πάθους, ἔκθαμβοι γεγόνασιν. ἀνέπεμψαν δὲ τῷ Θεῷ καὶ τῷ θεράποντι αὐτοῦ, τὴν εὐχαριστίαν. τῷ δὲ ἀναδεξαμένῳ τὸ πάθος, θάρσει ἔλεγον καὶ μὴ λυποῦ ἀδελφέ, δικαία ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ, ὃ γὰρ ἐζήτης, ἔλαβες:~

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἀήττητον φρόνημα, ἀρραγεστάτην, ψυχῆς καρτερότητα, Ἀρτέμιε κτησάμενος, ἐχθρῶν πανουργεύματα, Μάρτυς κατήργησας, μέλπων ἐμμελέστατα. ὁ τῶν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὴν ἐπηρμένην, βασάνων κατέσβεσας πυρὰν θεομακάριστε. καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος περιχεόμενος, χαίρων ἀνεκραύγαζες. ὁ τῶν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

Ἰάσεων χάριτας, ἀναπηγάζων, παθῶν ὑπεκκαύματα, σβεννύεις θείᾳ χάριτι, διώκεις δὲ πνεύματα ἐπιστασίαις σου, Ἔνδοξε Ἀρτέμιε. διὸ μεγαλοφώνως σε μακαρίζομεν:~

Θεοτοκίον.

Νεκροῖς τὸν πηγάσαντα, ἀθανασίαν, Παρθένε Παναμώμητε, θεοπρεπῶς ἐκύησας. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, τοῦ θανατῶσαι ἡμῶν τὰ πάθη τοῦ σώματος Ἁγνή, καὶ αἰωνίου καταξιῶσαι ζωῆς:~

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Μάστιξι σφοδραῖς, Ἀρτέμιε τὸ σῶμα, ἐκδαπανώμενος ὑπήνεγκας, ἐναποσκοπούμενος, τὴν ἀντίδοσιν τὴν μέλλουσαν. ἣν μένεις, σοὶ κραυγάζοντι, Ἔνδοξε ὁ Δεσπότης, ὁ δι' αὐτὸν πάσχων Ἅγιε:~

Αἵμασι τοῖς σοῖς, ἡ γῆ καθηγιάσθη, καὶ ἰατρεῖον ἀναδέδεικται, σῶμα τὸ πολύαθλον, πᾶσαν νόσον πᾶσαν κάκωσιν, πᾶσαν δαιμόνων πάντοτε, βλάβην ἀποδιῶκον, σοὶ προσφυγόντων Ἀρτέμιε:~

Κόσμος ἀθλητῶν, ἐδείχθης τὰ ἐν Κόσμῳ, εὐσεβοφρόνως ἀπωσάμενος, καὶ τὰ ὑπερκόσμια, βραχυτάτῳ ἐξωνούμενος, τίμιε σὺ Ἀρτέμιε, αἵματι ἀνακράζων. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ἄκλυστος λιμήν, χειμαζομένοις ὤφθης, καὶ θαλαττεύουσιν ἑκάστοτε, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ παθήμασιν Ἀρτέμιε. ἐν ᾧ διασωζόμενοι, χάριτι ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Ῥεύσαντας ἡμᾶς, πικρᾷ τοῦ ξύλου βρώσει, καὶ συμπτωθέντας ὀλισθήματι, Πάναγνε ἀνέπλασας, Πλαστουργὸν ἀποκυήσασα, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, Ἄχραντε ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον :~

Ὁ Εἱρμός.

„ Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι. τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὰ κάλλη τὰ Οὐράνια. φαινόμενα Κόσμου κάλλη παρέδραμες, καὶ καλλοποιΐᾳ τῶν ἄθλων, ὡραϊσθεὶς, Ἀρτέμιε Μάρτυς. καλῶν τὸ ἀκρότατον, εὐφραινόμενος κατείληφας :~

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἡ μνήμη σου φωτίζουσα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας Μάκαρ ἀνέτειλε. σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, φωτοειδὴς, ὤφθης κληρονόμος, σκεδάζων Ἀρτέμιε, τὴν ὁμίχλην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκκροτήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες. Ἀρτεμίου τὴν μνήμην τοῦ θείου Μάρτυρος, ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν Ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει τοῦτον σέβοντας :~

Ἡ θήκη σου βρύουσα, ἀπαύστως τὰ ἰάματα, τοὺς πιστοὺς προσκαλεῖται πόθῳ ἀρρύσασθαι, εἰς σωματικὴν ῥῶσιν. εἰς ψυχὴν, ὄντως σωτηρίαν. Παμμάκαρ Ἀρτέμιε, πρεσβεύοντα τῶν εὐφημούντων σε :~

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τοῦ σοῦ προσώπου Κύριε, ῥαθυμίας τῷ σκότει συγκαλυπτόμενον, ἔχων δεισωπούσαν σε Λόγε, τὴν ἀληθῆ, Ἁγνὴν σου Μητέρα, Ἀγγέλων λαμπρότητας, καὶ τὸν ἔνδοξον Ἀρτέμιον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνάρχου γεννήτορος Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀρεστικῶς Ἀρτέμιε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι, καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν πλουσίως, ἐξ Οὐρανοῦ ἐποπτάνεις, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ. μεγαλομάρτυς Ἔνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὅπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὀχυρὸν προπύργιον, φύλαξ τε καὶ προστάτις, καὶ βοηθὸς, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις. ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, προστασία τοῦ Κόσμου :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ μεγάλου, Κανών, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἱλαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως κατέρρωσε, καὶ ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαναστῆναι, τῶν κοσμικῶν σε θορύβων ἔπεισε. τότε ὁπλισάμενος σταυροῦ τὴν δύναμιν. κατὰ δαιμόνων ἐχώρησας, Παμμάκαρ πάλης, καὶ ἀνεπλέξω νίκης διάδημα, καὶ νῦν αὐλίζῃ ταῖς λαμπρότησι, τῶν Ἁγίων μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν :~

Ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι παραδόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε τῶν ἰαμάτων σου. φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, τῶν νοσημάτων, διασκεδάζων σκότος βαθύτατον. ἐντεῦθεν σε ἥλιον ἄλλον γνωρίζομεν, καὶ μοναζόντων ἑδραίωμα, καὶ ποδηγέτην, τῶν σωζομένων θείῳ ἐν πνεύματι. καὶ νῦν τὴν μνήμην, ἐκτελοῦμεν σου, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον. Ὅσιε Ἱλαρίων πταισμάτων, διὰ σοῦ λύσιν λαμβάνοντες :~

Τῆς ἐγκρατείας τοῦ σώματος τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπαθείας ταῖς πτέρυξι, κεν[...] ἐσμη[...]μος, χάριν ἐδέξω ἰᾶσθαι Ὅσιε, με[...] πάντων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πων ἐν πράγματι τὰ ἀῤῥωστήματα, καὶ ἀπελαύνειν τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας, καὶ διασώζειν τοὺς προσιόντας σοι. ὅθεν χοροί σε μακαρίζουσι, μοναζόντων Σοφὲ ἀξιάγαστε, καὶ τιμᾷ πᾶσα Κτίσις, Ἱλαρίων τοὺς ἀγῶνάς σου :~

Δόξα, ἦχος, β΄. Ἀνατολίου.

ΕΚ νεότητός σου φόρων τελειότητος φρόνημα, ὑπέθου σεαυτὸν Ἱλαρίων τῷ ζυγῷ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν βίον ζηλώσας τοῦ θείου Ἀντωνίου, τοῖς ἴσοις μέτροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος, κατέτηξας τὴν σάρκα σκιρτῶσαν ὥσπερ πῶλον, ὡς ὄφελον ψυχῇ καθυποτάσσεσθαι τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἐξετέλεσας. ἀλλ' ὦ μακαριώτατε Πάτερ, καὶ θαυματουργὲ θεοφόρε, τοῖς τὴν μνήμην σου ἐκ πόθου τελοῦσιν, αἴτησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

ὍΛην, τὴν ζωήν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἁγνή, πάσης ὄντως ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον οἴμοι, τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, οὗπερ, ἐξέλου με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ἌΝθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινός, πρώην Ἡσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου μητρός. νεύματι τοῦ φύσαντος αὐτὸν γεννήτορος, καὶ τεχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼν ὁ τοῦ Κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα ἀμνὸς ὡς ἄμωμος. ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ παρθένος, τοῦτον ἐν σταυρῷ καθορῶσα, λύπης τῇ ῥομφαίᾳ ἐτιτρώσκετο :~

Εἰς τὸν π̄. π̄. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

ΠΝεύματος Ἁγίου πλήρης γενόμενος, ὁ ὅσιος Ἱλαρίων, τὰς τῶν δαιμόνων ἐπιμονίας κατήργησε. τῷ σταυρῷ γὰρ ὁπλισάμενος, καὶ ἐν τούτῳ θαῤῥῶν, πάσας τὰς νόσους λόγῳ ἐθεράπευε, ψυχῶν μέν, τὰ πάθη. σωμάτων δέ, πᾶσαν μαλακίαν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ κατάπεμψον, καὶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, ὡς φιλάνθρωπος :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ἘΓώ εἰμι τὸ ἄκαρπον, δένδρον Πανάμωμε, καὶ τὸ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον. διὸ καὶ τρέμω τὴν ἐκτομήν, μήπως βληθῶ, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος. ὅθεν σοι προσπίπτω τούτου ῥῦσαί με, καὶ καρποφόρον, δεῖξόν με τῇ μεσιτείᾳ σου :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΟΥ φέρω τέκνον βλέπειν, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν, πᾶσι διδόντα ξύλῳ ὑπνώσαντα. ὅπως τοὺς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα. ἣν μεγαλύνομεν :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ φαιδρὸν ὑμνῶ, Παμμάκαρ σῶν θαυμάτων.

Ὠδή, α΄. ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

ΤΟν φωσφόρον καὶ φωτοειδῆ, βίον σου Μακάριε, περιχαρῶς ἀφημέραν προθυμούμενος. τῇ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἱλαρότητι φαιδρυνθείημεν πρέσβευε, καὶ τῆς ἁμαρτίας, Πάτερ τὴν κατήφειαν ἀπέλασον.

ὉΛοτρόπως Μάκαρ τῷ Θεῷ, χαίρων προσεχώρησας, ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ Κόσμου γενόμενος, καὶ τὸν νοῦν ἀθόλωτον, τεταμένης δι' ἐγκρατείας ἐτήρησας, τὸ τῆς ἀπαθείας, ἄνθεον ἐντεῦθεν μνηστευσάμενος.

ΦΑεινοτάταις σὺ μαρμαρυγαῖς, περιαυγαζόμενος, τῆς ἀρχικῆς καὶ ἀκτῖνος θεότητος, πατρικῆς ἠλόγησας, ἀθείας καὶ πολυτάραχον ἄγνοιαν. ταύτης ἀπεστράφης, μόνῃ τῇ Τριάδι συνταττόμενος :~

Θεοτοκίον.

ἈΝατείλας Ἥλιος ἐκ σοῦ, Μῆτερ ἀειπάρθενε. ὁ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων νοούμενος, καὶ τῷ ὁρωμένῳ δέ, παραδόξως περιγραφόμενος σώματι, τῷ τῆς εὐσεβείας, φέγγει τοὺς ἀνθρώπους κατεφώτισεν :~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τ' Ὠμενος παθῶν τὰς ἐπαναστάσεις, θεραπεύων ἀσκήσεσιν Ἱλαρίων, ἐμάρανας ἀοίδιμε ἀνακράζων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Δ Ἐρματίνους νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, ἀπέξυσας τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας. ἐξυφάνας ἱμάτιον σωτηρίου, βοῶν τῷ Κτίστῃ σου, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ρ Ὠννύμενος ἐλπίδι τῶν αἰωνίων, καὶ Θεῷ προσαγόμενος Θεοφόρε, παλάμαις τοῦ θεόφρονος Ἀντωνίου. ὃν ἐκμιμούμενος, φωστὴρ γεγένησαι, Ἱλαρίων θαύμασι, λάμπων Ὅσιε.

Ο Πάντα τῇ βουλήσει μόνῃ μορφώσας, τὸν ἄνθρωπον ἠξίωσε μορφωθῆναι, πλαττόμενος ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ. ᾧ νῦν κραυγάζομεν, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐ Ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου, ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Α Ἀντωνίου τοῦ θείου ἐζηλωκὼς, τὸν ἐνάρετον βίον πραγματικῶς, ἐπ' ὤμων σου ἔλαβες, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου. καταλιπὼν τοῦ βίου, τὴν ἅπασαν μέριμναν, τῇ τῶν παθῶν νεκρώσει, τῷ Πνεύματι ἔζησας. ὅθεν καὶ τὴν Κτίσιν, παραδόξων θαυμάτων, ἐπλήρωσας Ὅσιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ Ἡν Οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν. τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον. τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς Οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐ Ν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ παμάμωμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα, Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς ὁ ἀνομώτατος, Ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ σταυρῷ σε Μακρόθυμε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα; ὄξος καὶ τὴν φύσιν πλευρᾶς. χολήν τε οἴμοι καὶ ἥλους Μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα τῇ θείᾳ βουλήσει σου.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ν Ἐκρώσας τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τὸν χείμαῤῥουν τῆς ἀνομίας Ἱλαρίων Ὅσιε. δαιμόνων τε τὰς μεθοδείας φυγὼν. ἐν γαλήνῃ θείου Πνεύματος, Πάτερ ἀναπέπαυσαι.

Υ Δάτων ἐπιῤῥοίαις Ὅσιε, ἀρδευόμενος Ἱλαρίων. τὴν τῆς ψυχῆς ἄρουραν, πολύκαρπον τῇ γεωργίᾳ σαφῶς, τοῦ Σωτῆρος πᾶσιν ἔδειξας, τῶν ἀσκητῶν πληθύνας τὰ συστήματα.

Μ Εθέξει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κρατυνόμενος Ἱλαρίων, πονηρίας πνεύματα, κατέῤῥαξας καὶ τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ἐθεράπευσας, προφητικὴν πλουτίσας καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Ν Αόν σε καὶ παστάδα ἔμψυχον, Θεομῆτορ εὐλογημένη. καὶ νοητὴν τράπεζαν. λυχνίαν καταμοῶμεν ἐξ ἧς, τοῖς ἐν σκότει ἐξανέτειλε, τῆς Πατρικῆς οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ω Ὡς ἀστραπὴ, καθαρότητι βίου καὶ πολιτείᾳ, τῇ τῶν Ἀσωμάτων ὁμοιουμένη, λάμψει ἐν Κόσμῳ, τὸν τοῦ σκότους προστάτην, ἀπελαύνεις Θεομακάριστε, τῷ τῆς εὐσεβείας φωτὶ λαμπρυνόμενος.

Π Αντοδαπαῖς, διαλάμπων Θεόφρον θαυματουργίαις, καὶ χάριτι θείᾳ πεφωτισμένος, πᾶσιν ἐγνώσθης, θησαυρὸς Ἱλαρίων, ἰαμάτων Πάτερ θεόληπτε, ἄλλος τις προφήτης Θεοῦ γνωριζόμενος.

Αἴγλη

Αἴγλῃ τῶν σῶν, ἱλαρώτατε Πάτερ κατορθωμάτων, τὰς ἐσκοτισμένας ἐχθρῶν δυνάμεις καταδιώξας, καὶ τῆς τούτων μανίας, ἁφαρπάσας τοὺς σοὶ προστρέχοντας. θείαις δαδουχίαις, πρὸς πίστιν ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Μίαν ἡμῖν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καθορωμένην, ὑπόστασιν μόνη Εὐλογημένη, τίκτεις ἀφράστως, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' οἶκτον ἄφατον. τοῦτον οὖν δυσώπει, φρουρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μοναρχίαν λαβὼν Θεότητος, τὸ τῆς ἀναρχίας πολύαρχον ἤλεγξας, εἰδωλικὴν δυσσέβειαν, καταργήσας Θεόφρον τῇ χάριτι.

Ἀνατείλας ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, τῇ τῶν καρπῶν γλυκύτητι, κατευφραίνων πιστῶν τὰ πληρώματα.

Καθαιρέτης ἐδείχθης ἀήττητος, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων ἀοίδιμε, πλουτοποιὰ χαρίσματα, πρὸς Θεοῦ Ἱλαρίων δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις. ἔλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας. ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος. Ἱλαρίων, διὸ βοῶμεν, ὦ Πάτερ χαίροις, τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ὁ Οἶκος.

Ἐρασθεὶς τοῦ Χριστοῦ τὰ θεῖα παραγγέλματα. μισήσας σαρκὸς καὶ Κόσμου τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐτῷ, καὶ ἐγένου ἀστήρ, φωτίζων τὰ πέρατα, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος. διὸ προσπίπτων, καθικετεύω σε. φώτισον κἀμοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς, τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς σοὺς ἀγῶνας, οὓς ἐπεδείξω ἐπὶ γῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν. ἧσπερ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῶν ἐκβοώντων. Ὦ Πάτερ χαίροις, τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κα΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ἐν δάκρυσι πρὶν καὶ πόνοις σπείρας κάτω,
Ἱλαρίων θέριζε, νῦν χαίρων ἄνω.
Ὕστατα Ἱλαρίων κοιμήσατο εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν τῇ Γαζέων Πόλει γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφείς, Υἱὸς γεννητόρων ἀπίστων. ἔρωτι δὲ παιδεύσεως, ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν. καὶ παιδευθείς, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεξάμενος, ζηλωτὴς τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου γέγονε, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ χρόνον οὐκ ὀλίγον. καὶ ὑποστρέψας ἐν τῇ πατρίδι μετὰ τὴν τῶν πατέρων αὐτοῦ τελευτήν, τὰ προσόντα αὐτῷ πάντα, τοῖς πτωχοῖς διένειμεν. εἶτα δὲ καταλαβὼν τὴν ἔρημον, καὶ ἄκραν ἄσκησιν ὑπελθών, πολλῶν θαυμάτων γέγονεν αὐτουργός. καὶ πολλὰς διαμείψας πόλεις καὶ τόπους καὶ χώρας, οὕτω τὸν βίον διήνυσε, βιοὺς τὰ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαΐου, Δασίου, καὶ Ζωτικοῦ.

Στίχ. Εἰς ἁλμυρὸν θανόντες ἄνδρες τρεῖς ὕδωρ,
Γλυκὺν ῥυφῆς πίνουσι χειμάρρουν ἄνω.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ διάγοντες, καὶ παρρησιασάμενοι, τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπικείμενα, κατέστρεψαν. ὡς δὲ ἐγνώσθησαν, πᾶσαν πεῖραν βασάνων ὑπέμειναν, ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς καταξανθέντες τριχίνοις ὑφάσμασιν, εἶθ' οὕτως λίθων ἐν τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐξαρτηθέντων, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπερρίφησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων καὶ θεοφανῶν Μαρτύρων, Ἀνδρέου, Στεφάνου, Παύλου, καὶ Πέτρου.

Στίχ. Τρεῖς ὁ Στέφανος στεφανίτας νῦν ἔχεις,
Τοὺς σοὶ συναθλήσαντας ἐξ ἑνὸς ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ Σωκράτους Πρεσβυτέρου.

Στ. Ὁ Σωκράτης ἔσπευδε ὀφθῆναι Λόγε,
Τετμημένος σοι Σωκράτης στεφοκράτης.

Ἕτεροι, τῆς Μάρτυρος.

Τὴν Θεοδότην ἐκ ξίφους τετμημένην,
Θεῷ δοτὴν ἔγνωμεν ἁγνὴν θυσίαν.

Ἡ Ἁγία Θεοδότη ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως, εὐγενῶν γονέων ὑπάρχουσα, ἐκ τῆς χώρας τοῦ Πόντου. ἐν ἀσκητηρίῳ δέ τινι ἀπελθοῦσα, καὶ ἡσυχάζουσα, διεγνώσθη. καὶ κρατηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Καππαδοκίας, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐκ δένδρου κρεμασθεῖσα, ξέεται, καὶ εἰς φοῦρνον ἐκπυρωθέντα ἐμβάλλεται. τῇ τοῦ Χριστοῦ δὲ χάριτι διασωθεῖσα, ἄγεται παρὰ τοῦ Ἄρχοντος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον. εἶτα ἐν Ἀγκύρᾳ, ἔνθα ἦν ὁ Πρεσβύτερος Σωκράτης· ὅς, τῶν Ἑλλήνων πάνδημον ἑορτὴν ἐκτελούντων τοῖς δαίμοσι, καὶ προσκυνούντων τοῖς εἰδώλοις, ζήλου πλησθεὶς, καὶ τὸν βωμὸν καταστρέψας τῶν θυσιῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ Ἁγία Θεοδότη ἀναγκασθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεῖσα, διὰ ξίφους τρωθεῖσα, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐκράτης, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Αἷμα ῥαχήλου τοῖς πρὶν ὄμβροις δακρύων,
Κιρνῶν, συνιστᾷς εὔκρατον κρᾶσιν Μάκαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν θαυμάτων, ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν γῆν Πάτερ Ὅσιε. θεοσεβείας πυρσῷ, πᾶσιν ἐπιπέμπουσα πιστοῖς, τῶν ἰαμάτων τὴν ἱλαρότητα.

Σταυρῷ τειχιζόμενος, τῷ τοῦ Σωτῆρος, ἀλώβητος ἔμεινας, ἀλόγως ἐφορμήσαντος, δαιμόνων φρυάγματος ἐπὶ σὲ Πάνσοφε. οἶδε γὰρ ὁ Ὕψιστος Θεὸς, περιφρουρεῖν τὸν ἑαυτοῦ θεράποντα.

Ὡς στῦλος ἀκράδαντος, Οὐρανομήκης· ὡς πύργος ἀσάλευτος, ὤφθης δι᾽ ἀσκήσεως. πυρσεύων τὰ θαύματα, διδοὺς ἰάματα, βρύων θεῖα δόγματα, πηγῆς ἐξ ἀενάου τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη Παρθένος σε δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἔτεκε, Παρθένος διαμείνασα. τῷ πάθει τοῦ σώματος προσομιλήσαντα· ἄνθρωπον γενόμενον Χριστέ. δι᾽ εὐσπλαγχνίαν καὶ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Θρόνος ἀληθῶς, αἰσθήσεως ἐγένου, θείᾳ συνέσει λαμπρυνόμενος. καὶ θείοις προστάγμασι, θεοφρόνως ὁδηγούμενος. καὶ ἀρετῇ λαμπόμενος. Ὅσιε Ἱλαρίων, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἕρμα μυστικὸν, τὸ ὄνομα βαστάζων, τὸ τοῦ Κυρίου ὤφθης Ὅσιε, δι᾽ ἔργων λαμπρότητος, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεως. καὶ καθαρᾶς βιώσεως, Ὅσιε Ἱλαρίων, τῶν ἀσωμάτων ὁμόσκηνε.

Υἱοθετηθεὶς, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, συγκληρονόμος Θεοῦ γέγονας. καὶ πλοῦτον Οὐράνιον Βασιλείας ἀδιάδοχον, ἀπείληφας Θεσπέσιε. κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μύρον νοητὸν, ἐκκενωθὲν Παρθένε, ὀνομασμένον Υἱὸν τέτοκας. ἀτμοῖς τῆς Θεότητος, τοὺς βροτοὺς εὐωδιάζοντα, καὶ τῆς φθορᾶς ῥυόμενον, κράζοντας εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε. τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἁγίων σκηνώματα, χοροβατεῖν ἠξίωσαι. τὴν ζωὴν διανύσας ἁγίως Ὅσιε. ὄντως πεφηνὼς Ἱλαρίων, σοὶ φιλαμπὲς, ἀνέτειλε φέγγος. καὶ ἡ τούτου σύζυγος, Εὐφροσύνη σε ἐδέξατο.

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος. καὶ ζωῆς αἰωνίου σαφῶς λαβόμενος. καὶ τῆς καλλονῆς Ἱλαρίων, τῆς ὑπὲρ νοῦν, Πάτερ εὐμοιρήσας. ὑπὲρ ὑμνούντων σε, τὸν Δεσπότην καθικέτευε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡς κέδρος ὑψίκομος, δι' ἀρετῆς ὑψούμενος. ἐν αὐλαῖς Ἱλαρίων Θεοῦ πεφύτευσαι. καὶ ὡς κεκλεισμένος δὲ κῆπος, ὡς ἀθαλὴς, παράδεισος ὤφθης. ὡς πηγὴ ἰάματα, Ἱλαρίων ἀναβλύζουσα.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἐχρημάτισας, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τῆς τοῦ Λόγου Παρθένε Θεογεννήτρια. περιβεβλημένη ἐν δόξῃ τῶν ἀρετῶν, καὶ πεποικιλμένη. διό σε Πανάμωμε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄναρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκοτισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρώτατον ὁρῶν, τῆς διανοίας ὁ πάντων, γινώσκων τὰς ἐνθυμήσεις. φωστῆρα Κόσμῳ δεικνύει, σὲ μοναζόντων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην. ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δέξαι. τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν, στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. ἦχος, πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλως ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ. σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, ἀρετῶν ἀσκήσεσιν ἐκ νεότητος. τῆς ψυχῆς ὄμμα δέ, θεωρίαις Πάτερ, φωτοβόλοις ἀνεπτέρωσας. διὸ γενόμενος, θείων δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων χαρίσματα, καὶ θεοσημείας ἐπλούτησας. πᾶσι διανέμων, τοῖς χρήζουσι πλουσίως δωρεάς, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγλην τὴν φιλήλιον, φωτιστικῶς δεδεγμένος, Ἱλαρίων Ὅσιε, αἰσθητὸς ὡς Ἥλιος διελήλυθας. τὰ τῆς γῆς πέρατα διασπείρων πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου. διὸ Προφήτην σε, καὶ θαυματουργὸν ἀνεκήρυττον. καὶ θεῖον καὶ θεόληπτον, οἱ τῆς αὐτουργίας μετέχοντες. καὶ τῶν ἰαμάτων, θεόφρον ἀπολαύοντες τῶν σῶν, καὶ σωτηρίαν καρπούμενοι, ταῖς διδασκαλίαις σου.

Βίου τὴν τερπνότητα, καὶ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὑπερβὰς τῇ χάριτι, καὶ πρὸς τὰ νοούμενα καὶ ἀσάλευτα. μεταβὰς Ὅσιε, καθαρῶς τῷ μόνῳ, καθαρῷ τε προσωμίλησας. νοὸς ὀξύτητι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι. ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, καὶ μετὰ τῆς ὕλης ὁρώμενος. καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ, τῶν ὅλων παριστάμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, β'.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρὸν τοῦ βίου ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, μονὴν πεποίηται ἐν σοί. καὶ γέγονας οἰκητήριον θεῖον. καὶ διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις ἐν Οὐρανοῖς αὐλίζῃ Μακάριε.

Καὶ νῦν, Στ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος, ἡδονῶν φθοροποιῶν. ὅλος πεπλησμένος παντοίων, κακῶν γεγένημαι. ὅλος ὁ ταλαίπωρος, ἐκ παίδων βέβηλος. ἕως γήρως ἀνένδοτος, κακῶν τῶν συνήθων. ἀλλ' ἡ τὸν αἴροντα, τὰ ἁμαρτήματα Κόσμου, ἀπορρήτως τεκοῦσα, τοῦτον καθικέτευε δοῦναι, τῶν πλημμελημάτων μοι τὴν ἄφεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος. ἔκλαιε καὶ ἔλεγε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλιπας, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν. διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως ἀληθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ λόγοι μου ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια. τὰ

ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, Σταυρῷ κρεμάμενον ἐθελουσίως, καταμονοῦσα τὴν δυναστείαν, λύπῃ συνείχετο Χριστέ. Καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι. Τέκνον μή με λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε. δός μοι λόγον Υἱέ μου, μή με σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ. Καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ. Στιχ. ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος, ἀνακείμενος Θεῷ, θείων πληρωτὴς προσταγμάτων ὤφθης Ἀβέρκιε. χάριν δὲ δεξάμενος ἐξ ὕψους Ἅγιε. νοσημάτων ἀπήλλαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαίμονας ἀπήλασας βωμοὺς κατέαξας. γνῶσιν ἐνεφύτευσας θείαν. τοῖς τῇ ἀγνωσίᾳ ἀθλίως, πρώην κινδυνεύουσι Μακάριε.

Θείων, διδαγμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πολύθεον νύκτα Πάτερ Ἀβέρκιε. ὄρθρος δὲ ἀνέτειλας, Υἱοὺς ἡμέρας τελῶν· τοὺς ἐν ζόφῳ ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν Ἱεράρχα, θαύματα παράδοξα ἐπιδεικνύμενος· ὅθεν, τὴν Ἁγίαν σου μνήμην, πίστει ἑορτάζομεν πάντες, ἀνυμνολογοῦντές σε θεόπνευστε.

Ἐκένει, ἐν ἑνὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ ἔλαιον Πάτερ, καὶ εἶδος ἕτερον· ἑνώσας τηρούμενα ἐν τῷ προέρχεσθαι, ἀμιγῆ θείᾳ χάριτι, θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν δι' ἐντεύξεως, βλύσαι πεποίηκας, νόσους, θεραπεύοντα πάσας, τῶν προσερχομένων ἐν πίστει, καὶ μακαριζόντων σε Ἀβέρκιε.

Ἕτερα, τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πεθαρχήσαντος, Παῖδες οἱ Μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικήν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτελέσαν. καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς Βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἑαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάζοντες κατεκρύπτεσθε. ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίῳ μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προστίθεται. ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ᾐσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο. εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπερ γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττονται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, ἦχος, γ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργὲ θεράπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προφητικῷ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιωθεὶς χαρισμάτων. τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως. πρέσβευε ῥυσθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας· τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα. τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἡ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος. διὰ τοῦτό σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα, ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Δεῦτε πᾶσα Κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν φωναῖς ἀλαλαγμοῦ, αἶνον

Θεῷ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεῷ ἀναπέμψωμεν. τῷ πρὸ τῆς κοιμήσεως ἀναστάσεως, τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι. καὶ τοὺς πρὸ τριακοσίων δύο καὶ ἑβδομήκοντα τετελευτηκότας χρόνων, Ἁγίους Παῖδας ἑπτά, δι' ἱκεσίας δυσσεβοῦς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χοός, εἰς πτῶσιν ἀπίστοις ἐχθροῖς, καὶ αἰσχύνην αἰώνιον. δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. οἶδε γὰρ Κύριος, δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. θέλημα γὰρ ποιεῖ τῶν φοβουμένων αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε Θεοῦ καθαρόν, οἰκητήριον Ἄχραντε, χαῖρε θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου θεοχώρητε, τὸ θεότευκτον χαῖρε παλάτιον. θεοπάροχον χαῖρε θησαύρισμα. θάλαμος ἔμψυχος. Θεοῦ θεία τράπεζα, καὶ κιβωτέ, καὶ δοχεῖον ἄμωμον, τοῦ θείου Πνεύματος :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου καινοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωροῦσά σε, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα. οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Κανόνα πίστεως.

Καὶ τό, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχ. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀβερκίου μέγιστον ἐξάδω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'.

Δεῦτε λαοί.

Αἴγλῃ φαιδρᾷ, τῆς φυσικῆς Θεότητος, καταυγασθεὶς Ἀβέρκιε, φῶς ἐχρημάτισας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζων. καὶ πᾶσαν τῶν δαιμόνων, λύων σκοτόμαιναν :~

Βίον ἐν γῇ, ἔσχες Παμμάκαρ Οὐράνιον. μετὰ σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, πολιτευσάμενος. καὶ τὰ πάθη νεκρώσας, καὶ τῆς Ἱερωσύνης, χάριν δεξάμενος :~

Ἔχων ἐν σοί, Πάτερ τὸν λόγον φθεγγόμενον, τῆς ἀλογίας ἔλυσας, τοὺς ματαιόφρονας, τῶν δαιμόνων τεμένη, καὶ ξόανα τῆς πλάνης, καταστρεψάμενος :~ Θε.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι σοῦ λέγειν οὐ σθένουσι, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν. Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἀγαθότητα :~

Ἕτερος Κανών, τῶν Μαρτύρων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν ἑπτάφωτον Μαρτύρων σέβω χάριν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὴν θείαν καὶ φωταυγῆ πανήγυριν, ὑμῶν τοὺς σέβοντας, ὡς τῷ μεγάλῳ Μάρτυρες φωτί, παρεστῶτες δεόμεθα. περιφανῶς πρεσβεύσατε, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθαι :~

Ἠνίκα τὸ δυσσεβὲς καὶ ἄλογον, ἔγνωτε πρόσταγμα, παρακελεῦον θῦσαι βδελυκτοῖς, τοῦ Θεοῦ τοῖς προστάγμασιν, ὠχυρωμένοι Μάρτυρες, ἀπαρασάλευτοι γεγόνατε :~

Νηστείαις καὶ προσευχαῖς προσήχθητε, κατακρυπτόμενοι. καὶ ἑαυτοὺς πρὸς πάλην δυσμενῶν, ἑτοιμάζοντες Ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ὁ Κύριος, ἀπαρατρώτους διεφύλαξεν.

Θεοτοκίον.

Εὑρών σε καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς Κτίσεως. ὁ καθαρὸς ἐνῴκησεν ἐν σοί, ἐξοικῆσαι βουλόμενος, τὴν ἐν Ἀδὰμ οἰκήσασαν, παρανομίαν ὡς φιλάνθρωπος :~

Ὠδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ λόγοις ἱεροῖς καὶ ἀποδείξεσι, θαυμάτων Ἀβέρκιε παραδόξων, τοὺς τῇ πλάνῃ θαλαττεύοντας, σωτηρίας πρὸς ὅρμον καθοδήγησον :~

Ἰάσεις ἐνεργῶν τελῶν ἐξαίσια, δαιμόνων ἀπείργων τὰς φαντασίας. σωτηρίας πᾶσιν αἴτιος, τοῖς πλουτοῦσι προστάτην σε γεγένησαι :~

Ὁ λόγος ἱερός, ὁ βίος ἔνθεος. ὁ τρόπος, τοῖς θαύμασι διαλάμπων, ἡ ζωή σου Πάτερ ἔνδοξος. καὶ ὁ θάνατος τίμιος γεγένηται :~

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὁ Θεὸς τὸ πρὶν ἀόρατος, ὡράθη, Παρθένε δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ γαστρός σου σωματούμενος. διὰ τοῦτο σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προσήχθητε Βασιλεῖ, ὁμολογῆσαι δυσσεβεῖ Μάρτυρες, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, τοῦ ἐν Οὐρανοῖς βασιλεύοντος.

Τὴν πίστιν περιφανῶς, ἐνδεδυμένοι ὡς φαιδρὸν θώρακα, τοῖς τοῦ ἐχθροῦ βέλεσιν, ἄτρωτοι ἐμείνατε Μάρτυρες.

Ἀντέστητε ἀνδρικῶς, τῷ παρανόμῳ Βασιλεῖ Ἅγιοι. σέβας ὑμῖν ἄλογον, φέρειν τοῖς εἰδώλοις προστάττοντι. Θτ.

Φορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Ἄχραντε. καταστολὴν χάριτος, πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

" Κάθισμα. ἦχος. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱεράρχης ἐδείχθης χρίσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτερ θεουργικῶς. καὶ πάντας ἐν χάριτι, τελειῶν ἱερώτατε. δωρεαῖς δὲ θείων, θαυμάτων κοσμούμενος, ἐνεργεῖς σημεῖα, καὶ θαύματα ἄπειρα. νόσους θεραπεύων, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγων, καὶ πλήθη πλανώμενα, ἐπιστρέφων Ἀβέρκιε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς στῦλοι ὑπάρχοντες τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. τὰ τείχη ἐρρήξατε τῆς ἀπιστίας Σοφοὶ, ἑπτάφωτοι Μάρτυρες. ὅθεν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν Ἑλλήνων μανίαν, πάλιν δὲ μετὰ πότμον, τῆς αἱρέσεως ζάλην, ἐλάσαντες πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως μακαρίζομεν πάντες. Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν. ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ, δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ.

Μεγάλως, σὴν καθέδραν Ὅσιε κατεκόσμησας Ἱεράρχα. μεγάλως γὰρ θαύμασι διέπρεψας, καὶ πολιτείᾳ λαμπρᾷ. διὰ τοῦτο σε Ἀβέρκιε, ὁ Θεὸς ἡμῶν μεγάλως ἐδόξασεν.

Ἐλέους, θελητὴν τὸν Κύριον ἐπιστάμενος Θεοφόρε. θερμῶς αὐτὸν ᾔτησας, εἰς ἴασιν καὶ σωτηρίαν πολλῶν, τῶν θερμῶν ὑδάτων ἔκβλυσιν, τὴν θαυμαστὴν ποιήσασθαι Ἀβέρκιε.

Ὁμίμους, τοὺς ἀγόνους χάριτι ἀπετέλεσας διανοίᾳ, ἐνθέμενος ταύταις γὰρ, Ἀβέρκιε τοῦ λόγου σπόρον σαφῶς, ὡς καλῶν σπορεὺς ἐθέρισας, στάχυν ἑκατοστεύοντα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω, συντριβεῖσαν Πανάμωμε καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν, τῶν γηγενῶν τέξασα, τὸν βαστάσαντα τὰς νόσους ἡμῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον θεόνυμφε.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.

Ὡραιώθησαν οἱ παῖδες ὡραιοτάτως, τῷ τοῦ παντὸς Δεσπότῃ, οἰκειούμενοι ὅθεν. πᾶσαν ἀπεκρούσαντο, κακίαν τοῦ ὄφεως.

Τὰς πλουσίας ἐκδεχόμενοι ἀντιδόσεις. πάντα τὸν πλοῦτον πᾶσι, πενομένοις κενοῦσιν. ὄλβον ἀντικτώμενοι, οἱ Ἅγιοι ἄφθαρτον.

Οἱ ἁγνείαν τὴν ἄνω ἠγαπηκότες, ἐξ ἁγνῶν γονέων, γεννηθέντες ἀδόλως. εἵλοντο δυσγένειαν κακῶν ἐπισύρεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἀπεκύησας τὸν προόντα, γεγηρακότα Κόσμον, μευργοῦντα Παρθένε, θείαις ἐπιγνώσεσι, διό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Στήσας τοὺς σοὺς, ἐπὶ πέτραν καρδίας θεόφρον πόδας. τοὺς ὑποπεσόντας, τῇ ἀπωλείᾳ, καὶ σέβας λίθοις ἀπονέμοντας Μάκαρ θείοις λόγοις σέβειν ἐδίδαξας, πέτραν Ἰησοῦν, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΡΡΩΝ

Τὸν ἱερὸν τῶν ποικίλως νοσούντων καὶ σωτηρίαν. πάντων πλανωμένων τὴν ὁδηγίαν, τὴν μυροθήκην, τῶν σεπτῶν χαρισμάτων, τὸ δοχεῖον τοῦ θείου Πνεύματος, τὸν Ἱερομύστην, τιμῶμεν Ἀβέρκιον.

Οἶνος ἐν τῇ προστάξει σου σκεύει μετὰ ἐλαίου, εἴδους τε ἑτέρου ἐμβεβλημένα, καὶ ῥωϊδίῳ, ἀμιγῆ παραδόξως, ἐκκαίονται τὴν ὑπερβάλλουσαν, χάριν σου δηλοῦντα, θεόφρον Ἀβέρκιε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, παραδόξως Παρθένε καινοτομοῦνται· τίκτεις γὰρ ἀσπόρως Θεὸν Σωτῆρα, καὶ διαμένεις, παρθενεύουσα πάλιν, ξένον θαῦμα, ὅθεν Μητέρα σε, τοῦ Ἐμμανουὴλ εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μαξιμιλιανόν, Ἰωάννην Ἰάμβλιχον· Μαρτινιανόν τε τοὺς φωστῆρας, τοὺς τὰ πέρατα πάντα, φωτίζοντας τιμήσωμεν.

Αἰνέσωμεν πιστοί, Ἀντωνῖνον τὸν ἔνδοξον. Ἐξακουστοδιανόν τε, Διονύσιον πόθῳ, τὸν πάνσοφον δοξάζοντες.

Ῥεόντων καὶ φθαρτῶν, ἀντηλλάξασθε Ἅγιοι· τὰ ἄφθαρτα καὶ μηδόλως, παλαιούμενα ὅθεν, ἀξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πώρωσιν Ἁγνή, τῆς ψυχῆς μου διάλυσον. καὶ δίδου μοι ἀναισθήτως, τοῦ Υἱοῦ σου προσέχειν, τοῖς θείοις ἐπιτάγμασιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξ ἑῴας εἰς δύσιν ἐπέδραμες, τῆς δαιμονικῆς καὶ δεινῆς ἐνοχλήσεως, τὴν βασιλίδα Ὅσιε, ἀπολύων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ξένος Κόσμου ὀφθεὶς ἱερώτατε, ξένα καὶ φρικτὰ ἐπετέλεσας θαύματα, καὶ περιὼν ἐν σώματι, καὶ τῶν τῇδε ἀπάρας Ἀβέρκιε.

Ἀστραπόμορφος Πάτερ ὁρώμενος, τὰς δαιμονικὰς καθυπέταξας φάλαγγας, στέγειν τὴν σὴν Ἀβέρκιε, ἀπειλὴν μὴ σθενούσας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε, οἱ νενεκρωμένοι ζωῆς ἠξιώθημεν. καὶ τῇ φθορᾷ δουλεύοντες, ἀφθαρσίαν σαφῶς ἐπλουτήσαμεν.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

Ὕπερθεν, εἰδωλικοῦ πελάγους ἐκπλέοντες. οἰακιζόμενοι ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ λιμένας τοὺς αἰωνίους, ἀθλοφόροι, νῦν ἐφθάσατε θέσει θεούμενοι.

Ῥαίνοντες, σταλαγμοῖς τῶν δακρύων τὸ ἔδαφος. τῇ πρὸς Θεὸν ἱκεσίᾳ, ἐκοιμήθητε χρόνοις πλείοσι. καὶ τὴν πάντων, ἀνάστασιν αὐτοὶ δηλοῦτε ἀναστάσει.

Ὢ θαῦμα, πῶς οἱ χρόνοις ὑπνώσαντες πλείοσι, τὴν ἐσομένην ἐν πλείστοις, ἀνάστασιν ἀβέβαιαν, βεβαιοῦνται, αἱρετικῶν ἐμφράττοντες στόματα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς σαρκός μου Παρθένε τὸ φρόνημα. ἡ τὴν ζωὴν τετοκυῖα, τὴν θανάτῳ θάνατον καθελοῦσαν. καὶ τοὺς Παῖδας, παραδόξῳ ἐγέρσει δοξάσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε. ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς Ἱερέα μέγιστον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε. ἣν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, περιφύλαττε Μάκαρ, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης ματαιόφρονος, πολυθαύμαστε.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς πολύς σου ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, ἀριθμὸς δὲ οὐκ ἔστι τῆς δόξης σου. ἐκ μὴ ὄντων γὰρ πάντα παρήγαγες, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα Κύριε. αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε δώρησαι, τῇ βεβήλῳ καρδίᾳ μου αἴνεσιν θείαν, ὁ ὑπ' Ἀγγέλων ἀπαύστως ὑμνούμενος. ἵνα τὸν Ἱεράρχην τιμήσω, τὸν ὡς ἀληθῶς πολυθαύμαστον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κβ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαποστόλου Ἀβερκίου Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως.

Ἐπ. Δοὺς Ἀβέρκιος χοῦν χοῒ θνητῷ νόμῳ,
Θεὸς Θεῷ πρόσεισι, τῷ φύσει θέσει.
Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀβέρκιος ᾤχετο γαίης.

Οὗτος γέγονεν Ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπος, Φρυγίας Σαλουταρίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λείας Μάρκου Ἀντωνίνου, θαυμάτων πολλῶν καὶ ἰάσεων αὐτουργός. οὗτος γὰρ καὶ ἐλαίου μετὰ καὶ ἑτέρου εἴδους ἐν ἀγγείῳ βληθέντος ἑνί, ἀσύγχυτον φυλαχθῆναι αὐτῶν τὴν κρᾶσιν πεποίηκε δι' εὐχῆς. καὶ λίθον μέγιστον προσέταξεν ἀνακομισθῆναι παρὰ τοῦ δαίμονος ἀπὸ Ῥώμης εἰς Φρυγίαν. ὃν καὶ ἀντὶ στήλης, τῷ τάφῳ αὐτοῦ προσέπηξε. καὶ θερμὰ ὕδατα διὰ προσευχῆς ἀπὸ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἐξενήνεγκεν. οὕτω βιώσας ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίνου, Ἐξακουστοδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου.

ζ΄. Παῖδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακροὺς ὕπνους,
Ὕπνωσαν αὖθις τὸν μετ' εἰρήνης ὕπνον.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, καὶ καιρὸν λαβόντες βουλεύσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ. εὐξάμενοί τε, τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ Βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. ὡς δὲ τοῦ Δεκίου ἀναζητήσαντος τούτους, πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι εἰς Ἔφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθείς, ἐκέλευσεν, ἀναφραγῆναι τοῦ σπηλαίου τὸ στόμιον. ἔκτοτε οὖν, τριακοσίων ἑβδομήκοντα δύο χρόνων παρερρυηκότων, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, αἱρέσεως ἀναφυείσης, περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀνάστασιν. ὁ Βασιλεὺς βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταρασσομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς τῇ αὐτῇ αἱρέσει ἁλίσκεσθαι, διηπόρει, τί διαπράξασθαι. ὅμως περιβαλλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνει. παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσηται αὐτῷ τὸ ζητούμενον. οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ τούτου δάκρυα. ἀλλ' ἔπνευσε τοιῷδε τρόπῳ οἰκονομίας. ὁ τοῦ ὄρους Κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ. καὶ κυλίσαντι λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ συμβὰν οὕτω Θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι Παῖδες ἑπτά. καὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἤδη χθὲς ὑπνώσαντες. μὴ δ' ὁπωσοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλημάτων αὐτῶν ὧν ἐνεδέδυντο, τὸ σύνολον ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντων. καὶ πλεῖον ὅτι καὶ Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι. ἐπὶ μνήμης ἔχοντες περὶ τούτου, πρὸς ἑαυτοὺς ὡμίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος. εἰ καὶ κρατηθῶμεν ἀδελφοί, στῶμεν ἀνδρείως. καὶ μὴ προδώσωμεν ἡμῶν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως. ἀλλὰ σὺ ἀδελφὲ Ἰάμβλιχε, ἄπελθε, ἐξώνησον ἄρτους, πλείω περισσοτέρους. ὀψὲ γάρ, ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόπεινοι ἐκοιμήθημεν. μάθε δέ, καὶ τί βούλεται περὶ ἡμῶν ὁ Δέκιος; ἀπελθὼν δὲ ὁ Ἰάμβλιχος ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. ἰδὼν δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίσματα ἐνηλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους παρηλλαγμένους, ἐδόκει ὄνειρον βλέπειν, ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. ἀπελθὼν δὲ ὅμως πρὸς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους. καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τε καὶ ἑτέροις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας, θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπωσιν φέροντος. φόβῳ συνεχέθη καὶ ἀφωνίᾳ, νομίζων, ἀναγνωρισθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι καταχεθεὶς Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. καὶ τοίνυν προσπεσών, ἠντιβόλει λέγων. δέομαι ὑμῶν Κύριοί μου. ἐπεὶ τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους. μόνον ἄφετέ με ὑποχωρῆσαι. οἱ δέ, δεῖξον ἡμῖν ἔλεγον τὸν θησαυρόν, καὶ ποίησον κοινωνούς. εἰ δ' οὖν, παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ σύννουν ὁρῶντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ κλοιὸν ἐπέθεν-

θέντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἷλκον. καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον ἤγαγον, καὶ παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. ὃν οὗτος ἰδὼν ἤρετο, διήγησαι ἡμῖν ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὗρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. εὕρημα μηδέ ποτε ἀνευρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι. καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβὰν οὐ γινώσκω. καὶ ὁ Ἀνθύπατος, καὶ ποίας πόλεως εἶ; ὁ δὲ, ἐκ ταύτης ἔφησεν εἰμὶ, ἐὰν ἡ Ἔφεσος αὕτη ἐστίν. καὶ ὁ Ἀνθύπατος. καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι. ὁ δὲ, ὁ δεῖνα ἐστὶν ὁ Πατήρ μου ἔλεγε, καὶ ἡ δεῖνα ἡ Μήτηρ μου. καὶ ὁ δεῖνα προσγενὴς, καὶ ὁ δεῖνα πάππος. καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν. ξένα καὶ ἀνυπόστατα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν ὀνομαζομένων λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ἰάμβλιχος εἶπεν. ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω. ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν, ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ τριακοσίων χρόνων καὶ ἐπέκεινα τυπωθῆναι ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως. καὶ σὺ νεώτερος ὢν, μήπω τριακοστὸν ἔτος φθάσας, παιδεύεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; τότε Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων. δέομαι ὑμῶν Κύριοί μου, εἴπατέ μοι, ποῦ ἐστι Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν. ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν χρόνων γέγονε. καὶ ὁ Ἰάμβλιχος. καὶ διὰ τοῦτο Κύριοί μου ἐξεπλάγητε, ἀλλὰ ἀκολουθήσατέ μοι, καὶ δείξω πάντως τοὺς σὺν ἐμοὶ, ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως, πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν. καὶ τῇ χθὲς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει. ταῦτα εἶπε. καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέγει τῷ Ἀνθυπάτῳ. ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. καὶ πορευθέντες μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος. εἶθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος. καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσόκομον ἐσφραγισμένον, δύο σφραγῖσιν ἀργυραῖς. ὅπερ ἔθεντο Ῥουφῖνος καὶ Θεόδωρος ὡς χριστιανοὶ, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου, ἐπὶ τὸ ἀναφράξαι τὸ σπήλαιον, γράψαντες ἐν αὐτῷ τὰ τῶν Ἁγίων ὑπομνήματα, ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα, ἐν πυξίσι μολυβδίναις. συναχθέντων ἁπάντων τῶν προκειμένων σὺν τῷ Ἀνθυπάτῳ, ὑπέδειξεν αὐτοῖς. καὶ ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας. καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες. καὶ εἰσελθόντες ἔνδον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ καθίσαντες, ἠρώτων αὐτούς. οἱ δὲ, διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν περὶ αὐτῶν. εἶθ' οὕτως τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου ἀνδραγαθήματα. καὶ ἐξίσταντο ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. τότε ὁ Ἀνθύπατος σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ δι' ἀναφορᾶς δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. ὁ δὲ Βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σὺν δὴ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν Ἁγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσμηχε. καὶ ἠγαλλιᾶτο, καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖδε Κύριος τὴν δέησιν αὐτοῦ. ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. προσομιλοῦντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἁγίων ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις καὶ ἑτέροις ἄρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον αὖθις ἐξεδήμησαν. τότε ὁ Βασιλεὺς δύο ἄμφια πολύτιμα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανὸν, ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες ἔλεγον. ἔασον ἡμᾶς ὦ Βασιλεῦ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς καταθεὶς τοὺς Ἁγίους ἐν τῇ γῇ, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας ὑπέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς Πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα

τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτόν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους, διὰ τὸ κηρύττειν τὴν ἀνάστασιν, ἀνεκαλέσατο, καὶ κοινὴ παρὰ πάντων γέγονεν ἑορτή, εὐλογούντων τε καὶ δοξαζόντων τὸν Θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου, καὶ Ἡρακλείου Μάρτυρος, Ἄννης τε καὶ Ἐλισάβετ, Θεοδότης, καὶ Γλυκερίας.

Στ. Τμηθεὶς ὁ σεπτὸς Ἀλέξανδρος αὐχένα,
Καὶ Μάρτυς ἐστί, οὐ θύτης Χριστοῦ μόνον.
Θεοδότην ἄγχουσι καὶ Γλυκερίαν,
Θεοῦ γλυκείας ἠγαπηκυίας δόσεις.
Στῶμεν καλῶς καὶ θῶμεν αὐχένας ξίφει,
Ἀθλοφόροι λέγουσιν, ἀλλήλαις δύο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος ὤν, καὶ πολλοὺς διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων καὶ βαπτίζων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος. καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς καὶ ξεσθείς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, οὐκ ἐπείσθη. ἰδὼν δὲ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ, Ἡράκλειος ὁ στρατιώτης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. καὶ πολλὰ καὶ αὐτὸς τιμωρηθεὶς πρότερον, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. θαυματουργήσας δὲ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἔτι δὲ καὶ γενόμενος ἐκ τῶν πληγῶν ὑγιής, τῇ τοῦ Κυρίου ἐπισκέψει καὶ χάριτι, ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, καὶ γυναῖκας τέσσαρας, Θεοδότην καὶ Γλυκερίαν, Ἄνναν καὶ Ἐλισάβετ. αἵτινες ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, ἐλέγξασαι τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὕστερον δὲ πάντων καὶ ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, τῷ ξίφει κρουσθείς, ἐτελειώθη.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις :~

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡς θεῖος ποιμήν, ὡς θαυμάτων αὐτουργὸς τυφλοῖς τὸ βλέπειν. ἐν τάξει Πατέρων ἐχορήγησας, τὴν ἀκοὴν τοῖς κωφεύουσι, κάθαρσιν λεπροῖς, εὐδρομίαν τοῖς χωλοῖς ἀναμέλπουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Κηρύττει τὸ σόν, τερατούργημα Σοφὲ εἰς τὸν αἰῶνα. θερμῶν ὑδάτων ἡ ἀνάβλυσις, βωμὸς τῷ τάφῳ σου κείμενος. ὃν ἐκ τῆς Ῥωμαίων μεγίστης, μετηνέγκατο Πόλεως, τὸ πονηρὸν ἐξελαθὲν πνεῦμα Ἀβέρκιε :~

Ἀντὶ ταπεινοῦ, προσηγήσω ὑψηλὸς ἐν θεωρίαις. καὶ ἐνεργείαις καὶ δυνάμεσιν, ἀποδειχθεὶς ἱερώτατε, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, θεράπων τις ᾧ κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν :~

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθη ἐκ σοῦ, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων. διτταῖς οὐσίαις καὶ θελήσεσιν, οἷα Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, Κόρη γνωριζόμενος πᾶσι, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν Ἰαμβλίχῳ, Ἐξακουστοδιανὸν Μαρτινιανόν. Ἀντωνῖνον καὶ τὸν εὐκλεῆ, Ἰωάννην Διονύσιον. Μαξιμιλιανόν, τοὺς τοῦ Χριστοῦ τιμήσωμεν Μάρτυρας :~

Ἐγκεκρυμμένοι, τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι ηὔχεσθε. παῦσαι φθονερὸν τὸν φόνον τοῦ δυσσεβοῦς, κεκρυμμένως ὅθεν θηρεύσαντα, τὴν φοβερὰν τυποῦτε ἀνάστασιν :~

Βίαις οὐδ' ὅλως, παρανομούντων κατεκάμφθητε. σέβας τοῖς εἰδώλοις μεῖναι θεοστυγῶν, διὰ τοῦτο πίστει σέβομεν, ὑμῶν τὰ λείψανα, ἁγιασμὸν λαμβάνοντες Ἅγιοι :~

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Ἀγγέλων, Θεοκυῆτορ ὑπερέχουσα. ὤφθης Ἀθλητῶν κραταίωμα ἀληθῶς, ὤφθης Παρθένε διάσωσμα, τῶν γινωσκόντων σε, παναληθῆ τοῦ Λόγου λοχεύτριαν :~

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ περιδέξιος ποιμήν, ἡ ἀκένωτος πηγὴ τῶν ἰαμάτων. Ἐκκλησίας ὁ στῦλος, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ μέγας, ἀστὴρ ὁ πολύφωτος. ὁ ἱερομύστης, Ἀβέρκιος τιμάσθω.

Ὥσπερ φοῖνιξ ψαλμικῶς, ἐξανθήσας ἐν αὐλαῖς Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐπληθύνθης ὡς κέδρος, καὶ ὡς ἐλαία Σοφέ, ἔφαινες ἐλαίῳ τῶν ἔργων σου. πάντων ἱλαρύνων τὰ πρόσωπα ἐν πίστει :~

Ὄρους ἐπάνω πρακτικῆς, πολιτείας ἐμφανοῦς καθάπερ Πόλις. ἐγνωρίσθης κειμένη, καὶ βυθισθεῖσαν τὸ πρίν, τῇ πλάνῃ

Ὁσίε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὅσιε τὴν Πόλιν σου, Πόλεως τῆς ἄνω, δεικνύεις κληρονόμον:~ Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ τῆς θεοπνεύστου, μὴν γραφῆς αἱ προῤῥήσεις, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Θεὸς, σαρκώσει θεία ἀνεπαύσατο, ἡ εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη:~

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χαίρει Ἐφεσίων ἡ λαμπρὰ, σαφῶς Μητρόπολις, ὑμᾶς πλουτήσασα, πρὸς τὸν πανάγαθον Ἅγιοι, πρεσβευτὰς καὶ ἀντιλήπτορας. ξένον ὀφθέντας ἐπὶ γῆς, τοῖς πᾶσι θέαμα, τῇ ἐγέρσει τῇ παραδόξῳ, δι' ἧς ἐδοξάσθητε:~

Ἄγρυπνοι ὡράθητε ἡμῶν, μετὰ τὴν κοίμησιν, πάνσοφοι φύλακες, κατακοιμήσαντες κύματα, ἀπιστίας καὶ ἐμφράττοντες, αἱρετιζόντων ἐφανῶς ἄθεα στόματα, παραδόξως, μάλιστα Θεοῦ ἐκτελοῦντες θαυμάσια:~

Ῥήγνυται ὑμῶν πρὸ τῶν ποδῶν, ὁ πλάνος κείμενος, νεκρὸς ἀναίσθητος, ὁ πρὶν καυχώμενος ἄμετρα, καὶ οἰήσει σκοτιζόμενος. καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς ὁ μεγαλύνας ὑμᾶς ᾧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ἱερολογίαις ἱεραῖς, ὑμνολογήσωμεν τοὺς παῖδας σήμερον, οὓς πρὶν κατέστεψε Κύριος, ἀμαράντοις διαδήμασι, καὶ ἐμεγάλυνε, πολλῶν θαυμάτων λάμψεσι, μελῳδοῦντας, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~ Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν θεράπευσον, καὶ τὸν ἐνόντα μοι παθῶν, ἀπόπλυνον βόρβορον. καὶ τῷ βήματι παράστησον, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὅλον σωζόμενον, ἵνα μέλπω, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὡς φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες. ὡς λίαν θαυμαστὴ ἡ πρὸς Θεόν, μετουσίας ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις. ὡς μεγίστη ἡ χάρις, ἡ ἄνωθεν δοθεῖσά σοι Σοφέ. διὰ τοῦτο ἐν πίστει, τιμῶμέν σε Ἀβέρκιε:~

Σὲ τὸν ὁμόσκηνον πάντων, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τὸν σύνδρομον τῶν θείων Μαθητῶν, Πατριαρχῶν τὸν ὁμότιμον. Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ τῶν ἐπουρανίων λειτουργῶν, τὸν συνόμιλον πίστει, γεραίρομεν Ἀβέρκιον:~

Ἡ Παναγία σου μνήμη, ἁπλωμένη ἐν Κόσμῳ, φωτίζει τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχάς, φέγγει πλουσίῳ ἐν χάριτι. ἣν τελοῦντες ἐκ πόθου, παθῶν ἡμᾶς καὶ σκότους πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι, δεόμεθα Ἀβέρκιε:~ Θεοτοκίον.

Φωτεινήν σε λυχνίαν, ὁ Προφήτης προβλέπει. λαμπάδιον τὸ θεῖον ἀληθῶς, ἐν ἑαυτῇ ἐπιφέρουσαν, Παναγία Παρθένε, τὸν μόνον ὑπερούσιον Θεόν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα:~

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, Δαβὶδ ὁ θεῖος ἀνεβόα. ἀλλ' ἢ τὸ οἰκεῖν ἐν ὁμονοίᾳ, Ἁγίους Παῖδας σε τὰ σκηνώματα, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην ἕνωσιν, τετηρηκότας ἀδιάσπαστον:~

Ὤφθητε ἐπιτάφιος οἶκος, Μάρτυρες θεῖοι τῆς Τριάδος. ἔνδον ἐν σπηλαίῳ θανόντες, καὶ τῶν εἰδώλων οἴκους συμπτώσαντες. καὶ πρὸς ναὸν Οὐράνιον, εὐσεβοφρόνως μετοικήσαντες:~

Σκίρτησον Χριστοῦ Ἐκκλησία, στύλους ἐπιβαστάζοντάς σε, ἔχουσα Κυρίου τοὺς Παῖδας, δι' ὧν πέπτωκε τείχη ἀνίδρυτα· κακοπιστίας χάριτι, τοῦ τὴν ζωὴν νεκροῖς ἐμπνέοντος:~

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγεῖτε. θείων ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, φαιδραῖς ἀκτῖσι Παῖδες Μακάριοι. διὸ ἡμῶν φωτίσατε, τὰ τῆς καρδίας αἰσθητήρια:~

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν πάντα, θείᾳ κατέχοντα παλάμῃ. ὅνπερ ἐκδυσώπει Παρθένε, ἐμὲ τὸν μόνον κατάκριτον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με:~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου
Παρθένε. ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
„ στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ
„ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνο-
„ μεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἐπιτελῶν Ἀβέρκιε, τέρατα καὶ σημεῖα. θερμῶν ὑδάτων ἔκβλυσιν, ταῖς εὐχαῖς ἀπειργάσω, καὶ τῇ προστάξει σου Πάτερ, ἐν ἑνὶ σκεύει οἶνος, μετὰ ἐλαίου εἴδους τε, βεβλημένου ἑτέρου, θείᾳ ῥοπῇ, ἀμιγῆ προείρχοντο παραδόξως. καιρῷ ἰδίῳ ἕκαστον, εἰς Χριστοῦ δόξαν θείαν.

Ὅμοιον. Τῶν Ἁγίων.

Ἐν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτῖνον, καὶ Ἀντωνῖνον ᾄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ κλεινῷ Ἐξακουστῷ. φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην, ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἱεράρχου. ἦχος, πλ. δ΄.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ἔχρισε, σὲ Ἀρχιερέα ἡ χάρις, τοῦ Πνεύματος Ἀβέρκιε, πλάνης καθαιροῦντα τεμένη, καὶ ἀνιστῶντα τῇ χάριτι, Ναοὺς Θεοῦ ἱερούς, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου, καὶ τὰ πάντα ἁγιάσαντος:~

Θαύμασι, Πάτερ ἐβεβαίωσας πάντας, λόγοις τοῦ θείου κηρύγματος, καὶ τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, πρὸς θείαν γνῶσιν ἐπέστρεψας, φωταγωγὸς ἀπλανής, Ἀβέρκιε δεικνύμενος, καὶ δαιμόνων καθαιρέτης. διὰ τοῦτο εὐφημοῦμέν σε:~

Μέγιστος, πᾶσιν ὡς Ἥλιος Πάτερ, τῇ Οἰκουμένῃ ἀνέτειλας, λάμψεσι τῶν πανσόφων σου λόγων. καὶ ἰαμάτων λαμπρότησι, φωταγωγῶν τοὺς πιστούς. καὶ σκότος παθῶν πάντοτε, ἐκδιώκων συνεργίᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάκαρ Πνεύματος:~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κγ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. στιχ. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ θεαδέλφου τιμήσωμεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες. ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ Βασιλείας Κήρυξ γεγένηται. καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται. δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι:~

Ἅπαντα περιήχησε, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου. δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν. διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἄνωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφόν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, Ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ Ποιμενάρχην προχειρισάμενος. καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἱερουργοῦντα μυστήρια. ὃν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Αἵματι τοῦ Μαρτυρίου, τὴν ἱερωσύνην κατεποίκιλας, ἱερομάρτυς Ἀπόστολε. τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ Ἱεροῦ παρεστὼς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός. ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφεὶς, Οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσαι. Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι. μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθὴ, ῥυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἑκάστην πολεμούντων με:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, Σῶτερ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ

μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ πτερυγίῳ παρέστη, τοῦ Ἱεροῦ ὁ Ἰάκωβος, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ λαλήσας, Θεὸν Λόγον σε ἐκήρυξε, Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, Κόσμῳ ἐπιδημήσαντα. οὗ ταῖς πρεσβείαις, καὶ νῦν παράσχου, τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἡ κάρα, τοῦ Ἀποστόλου συντέτριπται. ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς μου προσήνεγκται. τῶν γὰρ προσκαίρων λυθεὶς, αἰωνίως ἀγάλλεται. οὗ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον:~

στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Κύριε, σὲ ὁμολογήσας γενναίως, ὁ Ἀδελφόθεος γέγηθεν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ ἀοίδιμος. τοὺς δυσφημοῦντας ἐχθροὺς, κατήχυνε καὶ ἔπαυσε. διὰ τοῦτο καὶ ἐναθλήσας, σοὶ παρεστήκει ἀγαλλόμενος:~

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἀδελφὸς χρηματίσας, καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας. καὶ τὸ Μαρτύριον ἐκ ἐπαισχύνθης Ἰάκωβε Ἔνδοξε. αὐτὸν ἱκέτευε ἀδιαλείπτως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἄδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε, πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ Πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἁγνὴ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Πάναγνος, ὡς εἶδέ σε σταυρῷ κρεμάμενον ἐθελουσίως. καταινοῦσά σου τὴν δυναστείαν, λύπῃ συνείχετο Χριστέ. καὶ ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι, Τέκνον μή με λίπῃς τὴν τεκοῦσάν σε, δός μοι λόγον Υἱέ μου. μήπω σιγῶν παρέλθῃς, Λόγε τὴν δούλην σου:~

Τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητὴς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον. ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον. τὴν παῤῥησίαν ὡς Ἀδελφόθεος. τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, εἰς, ς΄.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὴν δόσιν τὴν ἀγαθὴν Ἰάκωβε, καὶ δῶρον τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων τοῖς βροτοῖς, χορηγεῖσθαι διδάσκεις σαφῶς. ἧς μεταχεῖν Ἀπόστολε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε:~

Τῇ αἴγλῃ σὺ φωτισθεὶς Ἰάκωβε, τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς νόμους ἐκτιθεὶς, Ἐκκλησίας ῥυθμίζεις ἐθνῶν. ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, Ἱεροφάντορ παμμακάριστε:~

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σαφῶς ἐκόσμησας. Ἀρχιερεὺς ὡς πρῶτος γεγονὼς, αὐτουργίᾳ τοῦ Λόγου χρισθείς. ὡς Μαθητὴς θεάδελφος, ἱεροκήρυξ μυστικώτατος:~

Θεοτοκίον.

Πηγήν σε τῶν ἰαμάτων ἔχοντες, ἀπαρυόμεθα. ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσαν τῆς ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε. καὶ τῶν ψυχῶν τὴν ἴασιν, καὶ τῶν σωμάτων τὴν ἀνάκτησιν:~

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἡ φυλὴ, ἡ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερον. ταῖς τοῦ Χριστοῦ βλέπουσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτοντα:~

Ἀστέρα θεολαμπῆ, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἐθνῶν ἔχουσα, σὲ εὐκλεῆ Κήρυκα, θείαις διδαχαῖς σου λαμπρύνεται:~

Τὸν νόμον τὸν τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τέθεικας. ζωοποιῷ Πνεύματι, σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος:~

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες ἐν σαρκὶ, Παρθενομῆτορ ἐκ Πατρὸς λάμψαντα. τοῦτον Ἁγνὴ Ἰάκωβος, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων ἐκήρυττε:~

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χριστὲ κράζουσα· σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα:~

Κα. ἦχος, ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καὶ αὐτόπτα καὶ Μάρτυς. Ἰάκωβε σοφὲ, Ἀδελφόθεε Μάκαρ. τοὺς πίστει ἑορτάζοντας, τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον, ἐλευθέρωσον, τῶν συνεχόντων πταισμάτων. ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς Οὐρανοὺς ἐμβατεύων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος:~

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Συγγενὴς κατὰ σάρκα τοῦ Ἰησοῦ, χρηματίσας πρὸς τοῦτο χάριν πολλὴν, Ἀπόστολε εἴληφας, καὶ τοῖς πᾶσι μετέδωκας, φωτισμοῦ καὶ γνώσεως, πάνσοφε Ἰάκωβε, καὶ εἰδώλων πλάνην, ῥιζόθεν ἀνέσπασας· ὅθεν σοι τοῦ σκότους, προϊστάμενοι πλάνοι, ἀδίκως σε κτείνουσι, τὸν Σωτῆρα κηρύττοντα, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς παμάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Παμύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, πρόφθασον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, τοῦ Παρακλήτου Παναμώμε, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ παθήματα:~

Ὠδὴ, δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον.

Ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους Σῶτερ, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, ἑλκύσαντες Κύριε:~

Ἀκηλίδωτον ὡς ἔσοπτρον δεδειγμένος, καὶ πρωτουργοὺς ἀκτῖνας, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, ἀκριβῶς δεξάμενος, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας:~

Κυλιόμενόν σε λίθον ἡ Προφητεία, ἡγιασμένον βλέπει καὶ συντρίβοντα πλάνης, σαθρὰν ματαιότητα, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος:~

Θεοτοκίον.

Ὑποδὺς Παρθενομῆτορ τὴν σὴν γαστέρα, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος, γεννηθεὶς ἀπορρήτως. ἐκ Πατρὸς Ἰάκωβον, Ἀπόστολον δείκνυσιν:~

Ὠδὴ, έ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε φωτὸς, ἀστραπὴν τὸν Ἰάκωβον, ἀνέδειξας φρυκτωροῦσαν. καὶ βροτοὺς τῆς ἀγνοίας, καὶ πλάνης ἀπαλλάττουσαν.

Σὲ Κύριε φωνὴ, ἐλευθέρα ἐκήρυξεν, ὁ δίκαιος ἀδελφός σου. μιμητὴς καὶ τοῦ πάθους, ἐγένετο κτεινόμενος:~

Τίς βρότειός σοι νοῦς, ἐγκωμίων ἐφύμνιον, δυνήσεται προσκομίζειν, ἀρετῆς λαμπρυνθέντι, ταῖς χάρισιν Ἰάκωβε;

Θεοτοκίον.

Σὲ θεῖον ἀληθῶς, εὑρηκὼς ἐνδιαίτημα, κατῴκησεν ὦ Παρθένε, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὁ Λόγος προμηθούμενος:~

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στολῇ σε, τῆς νομικῆς ἐνέδυσε κρείττονα. καὶ Ἱεράρχην δείκνυσι, Ἀαρὼν τοῦ πάλαι τιμιώτερον. ὁ δι' οἶκτον, εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμενος:~

Ὄργανον, ἐνεργείαις χρώμενον Πνεύματος. πᾶσαν διάνοιαν θέλγων, καὶ Θεῷ προσάγων τοὺς σωζομένους, ἐκ δουλείας, χαλεπωτάτης γέγονας ἄριστος:~

Διψήσας, τοῦ τῆς ζωῆς ἐξέπιες νάματος. καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, θεορρημοσύνης τῆς σῆς κοιλίας, ἀλλομένους, τῇ Οἰκονομίᾳ τῷ θείῳ Πνεύματι:~

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν, παρακοῇ τὸν θάνατον ἔτεκεν, ἡ Θεοτόκος ζωὴν δὲ, συλλαβοῦσα τέτοκε τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ἀγήρω· καὶ τὸ πάλαι, ὑπὲρ πάντων ἀπέτισεν ὄφλημα:~

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε. ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι:~

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰάκωβε θεσπέσιε. πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον. τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν, ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε:~ Ὁ Οἶκος.

Τὸν γόνον σε τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ Ἱεροσολύμων τὸν πρῶτον Ἱεράρχην, Ἰάκωβε θεόπτα, καὶ τοῦ Κυρίου ἀδελφὸν, ὕμνοις ἐγκωμίοις ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ πίστει ἀνακράζομεν. δώρησαι ἡμῖν δώρημα τέλειον, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων. καὶ ἀπέλασον τὴν θλῖψιν, τὴν ἐπερχομένην καὶ ἀνασῶσαι ἐκ πλήθους πταισμάτων. ἐπῆραν γὰρ οἱ ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν τὴν πτέρναν. καὶ ἐκύκλωσαν ἡμᾶς Ἰσμαηλῖται. ὧν θραῦσον ταχὺ τὰ τόξα ἱεροφάντορ. ἵνα σε πάντες τιμῶμεν Ἰάκωβε:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κγ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Στ. Κληθεὶς ἀδελφὸς τοῦ κατακρίτου ξύλῳ,
Θνήσκεις δι' αὐτὸν, παμμάκαρ κρουσθεὶς ξύλῳ.

Ἐσθλὸν Ἀδελφόθεον τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι πλῆξαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πρῶτος Ἐπίσκοπος ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγένετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθεὶς, καὶ πρῶτος τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔγραψε, καὶ ἐξέθετο, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ταύτην διδαχθείς. ἥν τινα Λειτουργίαν ὕστερον, συντομωτέραν ἐποίησεν ὁ μέγας Βασίλειος. καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεῖος Χρυσόστομος, διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀσθένειαν. ποιμαίνων δὲ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίαν, καὶ πολλοὺς διδάσκων ἐκ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπιστρέφων αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Κύριον, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε τοὺς Ἰουδαίους. κρατήσαντες οὖν αὐτὸν, ἔρριψαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ Ἱεροῦ, καὶ ἀπέκτειναν. περὶ δὲ τοῦ λέγεσθαι Ἀδελφόθεος, φέρεται τοιοῦτος λόγος ἐκ παραδόσεως. τοῦ Μνήστορος Ἰωσὴφ μερίζοντος τὴν γῆν αὐτοῦ, τοῖς ἐκ προτέρας γυναικὸς παισὶ, καὶ βουλομένου μερίδα ποιήσασθαι καὶ τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Υἱῷ καὶ Θεῷ, οἱ μὲν ἄλλοι οὐ κατεδέξαντο. ὁ δὲ Ἰάκωβος λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν μερίδα συγκληρονόμον, ἐκλήθη, οὐ μόνον Ἀδελφόθεος, ἀλλὰ καὶ δίκαιος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Εὗρες μεταστὰς τὴν παλαιὰν ἀξίαν,
Ἰγνάτιε Πρόεδρε Ῥώμης τῆς νέας.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, Υἱὸς γέγονε Μιχαὴλ Βασιλέως, καὶ Προκοπίας τῆς Βασιλίσσης, ἀδελφὸς Θεοφίλου, καὶ ἔγγονος Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως. εὐνοῦχος δὲ γενόμενος, εἶτα καὶ Μοναχὸς ἀποκαρεὶς, καὶ Ἡγούμενος τῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μονῆς, τοῦ τότε μὲν ἐπικαλουμένου Ἀντέλλοντος, νῦν δὲ Σατύρου. εἶτα προεχειρίσθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐκράτησεν ἔτη ἕνδεκα καὶ μῆνας πέντε. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξεβλήθη ὑπὸ Μιχαὴλ Βασιλέως, ἀντ' αὐτοῦ Πατριάρχην προβαλλομένου Φώτιον πρωτοσπαθάριον, καὶ πρωτασηκρῆτιν, γενόμενον πρότερον Μοναχόν. εἶτα ἐξεβλήθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ Βασιλείου Βασιλέως, καὶ ἀπεκατέστη πάλιν Ἰγνάτιος. καὶ ἐκράτησεν ἔτη δέκα, καὶ πάλιν ἐξεβλήθη. καὶ ἐγένετο Στέφανος ὁ ἐν Ἁγίοις. ὁ δὲ Ἅγιος Ἰγνάτιος ἀπελθὼν ἐν τῇ Σατύρου Μονῇ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στ. Ἔρημον ἠγάπησας οἰκεῖν παμμάκαρ,
Θεῷ ὁμιλεῖν καταμόνας τῷ μόνῳ.

Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες, Σέργιος, καὶ Ὕγιμος, καὶ Θεόφιλος, ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ὁμονοήσαντες ἐπ' ἀγαθῷ ποτε λογισμῷ, σκοπὸν ἔχον-

ἄχρι τέλους τὴν περίγειον ταύτην διελθεῖν. καὶ τῆς πορείας ἀρξάμενοι, ἀλλεπάλληλα ηὑρίσκομεν δεινά. τῇ μὲν, ἐξ ἀνθρώπων, τῇ δὲ, ἐκ θηρίων. θλιβόμενοι, κακουχούμενοι. καὶ αὐτῆς ἐστιν ὅτε, τῆς ἐκ τῶν ἀγρίων βοτανῶν τροφῆς ὑστερούμενοι. τέως ὁδὸν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων διαβιβάσαντες, κατελάβομεν τόπον τινὰ, πορείαν ἀνθρώπου μηνύοντα. δι' ἧς καὶ ὁδηγήθησαν εἰς σπήλαιον ἀπελθεῖν, φαινόμενον ἐγκάτοικον ἔχειν ἄνθρωπον, διὰ τὸ, κεκοσμημένον εὑρεθῆναι. ἐν ᾧ εἰσελθόντες, προσεκαρτεροῦμεν, ἰδεῖν τὸν τούτου οἰκήτορα. μετὰ μικρὸν δὲ, εὐωδίας τινὸς αἰσθόμενοι, εἴδομεν ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἐστολισμένον ταῖς οἰκείαις θριξίν. οὗτος δὲ ἦν ὁ ὅσιος τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ Ῥωμαῖος. ἐρχόμενος δὲ οὗτος ἐπὶ τὸ σπήλαιον ᾔσθετο μακρόθεν αὐτῶν. καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ὁ γέρων χαμαὶ, προσηύξατο, καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει. εἰ ἀπὸ Θεοῦ ἐστὲ, ἐμφανίσθητέ μοι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος, ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἀπεκρίναντο. εὐλόγησον ἡμᾶς δοῦλε τοῦ Θεοῦ. Χριστιανοὶ μέν ἐσμεν, καὶ τῷ διαβόλῳ ἀπεταξάμεθα. τότε ὁ γέρων ἀναστὰς, ἔρχεται πρὸς αὐτούς. καὶ διαχωρίσας τὰς τρίχας ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. ἦσαν δὲ αἱ τρίχες αὐτοῦ λευκαὶ ὡσεὶ χιών. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὡς δέρμα χελώνης. ἐκ δὲ τοῦ πολλοῦ γήρους, κεχαλασμέναι ἦσαν αἱ ὀφρύες αὐτοῦ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ οἱ ὄνυχες τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ πλεῖον εἶχον τῆς σπιθαμῆς. αἱ δὲ τρίχες τοῦ πώγωνος αὐτῷ, μέχρι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐρωτᾶν. πόθεν ἐστὲ τεκνία μου; καὶ διὰ τί ἐληλύθατε ἐνταῦθα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ πάντα τὸν σκοπὸν αὐτῶν. ἀπεκρίθη δὲ ἐκεῖνος. τεκνία μου, οὐκ ἔστιν ἐν γεννητοῖς τίς δυνάμενος καταπονῆσαι τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος ἐσπούδασα τοῦτο ποιῆσαι. καὶ διὰ νυκτὸς ἐφάνη μοι τίς λέγων. μὴ θελήσῃς πειρᾶσαι τὸν πλάσαντά σε. οὐ δύνασαι γὰρ πλέον διελθεῖν τοῦ τόπου τούτου. καὶ εἶπον, διὰ τί Κύριέ μου; ὁ δὲ εἶπεν. ἀπὸ μίλια εἴκοσι τῶν ὧδε, ἔστι τεῖχος σιδηροῦν. καὶ ἐνδότερον τούτου τεῖχος χαλκοῦν. καὶ ἔσωθεν τούτου εἰσὶ τινὲς, ἀπὸ μὲν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ ἄνθρωποι. τὸ στῆθος λέοντος. καὶ ἡ κεφαλὴ, δράκοντος. καὶ αἱ χεῖρες δράκοντος, καὶ κρυστάλλου ὁμοίωμα. πύρινα ξίφη κατέχοντες. φυλάσσοντες τοὺς τόπους ἐκείνους, τοῦ μηδένα ὑπερβῆναι τὰ ἐνδότερα. ταῦτα ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ ἦν λοιπὸν πρὸς ἑσπέραν, καὶ λέγει αὐτοῖς. τεκνία μου, ἀποχωρήσατε μικρόν. ἔχω γὰρ δύο παιδία ἐνταῦθα, πρὸς ἑσπέραν ἐρχόμενα, μήπως ξενισθέντα ἐν ὑμῖν, ἀδικήσωσιν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ δύο λέοντες ἐλθόντες ἐκ τῆς ἐρήμου δρομαῖοι, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὠρυόμενοι. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ φόβου ἔπεσον χαμαί. καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς ὁ γέρων τὰς χεῖρας, λέγει. τεκνία μου, ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐληλύθασί τινες πρός με. ἀλλὰ μηδὲν αὐτοὺς βλάψητε. καὶ εὐθὺς ὁ γέρων στραφεὶς πρὸς τοὺς Μοναχοὺς, λέγει. δεῦτε ποιήσωμεν ἀδελφοὶ ἑσπερινὸν ὕμνον. καὶ ὡς ἀνέστησαν οὗτοι περιδεεῖς, δραμόντες οἱ λέοντες, περιέλειχον τοὺς πόδας αὐτῶν. τῇ δὲ ἑξῆς λέγουσι τῷ Ἁγίῳ, εἰπὲ ἡμῖν τίμιε Πάτερ, πῶς ἐνταῦθα ἐλήλυθας; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἐγὼ Υἱὸς ἐγενόμην Ἰωάννου τινὸς Ῥωμαίου Συγκλητικοῦ. καὶ ἐμνηστεύσαντό μοι οἱ γονεῖς γυναῖκα, ἐμοῦ μὴ βουλομένου. καὶ ἐγένοντο οἱ γάμοι. καὶ ὅτε ἡμᾶς ἐγκλείειν ἔμελλον εἰς τὸν κοιτῶνα, τοῦ λαοῦ παίζοντος καὶ ὀχλοῦντος οὐ μικρῶς, ἐξῆλθον μόνος ἐγὼ σιωπηρῶς. καὶ ἐκρύβην ἐν οἰκήματι γυναικὸς χήρας ἐφ' ἡμέρας ἑπτὰ, θρηνούντων ἐκείνων καὶ ζητούντων με. μετὰ δὲ ταῦτα μέσης νυκτὸς ἀναστὰς, ἦλθον παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ εὗρον τινὰ γηραιόν. καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. ποῦ πορεύῃ Πάτερ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπέ μοι. ὅπου αὐτὸς ἔχεις τὸν νοῦν σου, ἐκεῖ πορεύομαι. καὶ ἠκολούθησα αὐτῷ. καὶ διὰ τριῶν ἐτῶν, ἦλθον ἐνθάδε σὺν αὐτῷ. πρότινων οὖν ἡμερῶν, τῆς πρὸς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, κοιμωμένων ἡμῶν, ἅμα τῷ διυπνισθῆναί με, ἀπῆλθεν ἐξ ὀφθαλμῶν μου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μου. καὶ ἠρξάμην κλαίειν, καὶ λυπεῖσθαι. καὶ εὐθέως ἐφάνη μοι, λέγων· ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος. μὴ οὖν δειλιάσῃς. ἀλλὰ δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. ἤδη γὰρ διῆλθες τὰ σκοτεινὰ, καὶ ἐλήλυθας εἰς τὸ φῶς. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἤρθη ἐξ ὀφθαλμῶν μου. ἐγὼ δὲ εὐθέως ἠρξάμην ὁδεύειν. καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἦλθον ἐνθάδε. καὶ εὗρον ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ λέαιναν νεκράν. καὶ τὰ δύο λεοντάρια ἐπ' αὐτῇ κλαίοντα καὶ κοπτόμενα, μὴ εὑρίσκοντα θηλάσαι. καὶ λαβὼν, ἔθρεψα αὐτὰ ἐκ τῶν ἀκροδρύων, ὡς γνήσιά μου τέκνα. τὴν δὲ λέαιναν ὀρύξας, κατέχωσα ὑπὸ τὴν γῆν. καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαί με χρόνους δύο, ἐξελθὼν ὥραν ἑβδόμην, ἐκάθισα μετὰ τῶν σκυμνίων τούτων. καὶ ἰδοὺ σουδάριον ἐν τῇ γῇ εἶδον κείμενον, ψιλώτατον πάνυ καὶ ἀέριον. καὶ ἐξέστην ἐν τῇ διανοίᾳ μου, καὶ εἶπον. πόθεν ἐστὶ τοῦτο; τῇ δὲ ἑξῆς εὑρίσκω πάλιν πέδιλα σηρικά. καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ἐκπλαγεὶς, καὶ περιβλεψάμενος, εἶδον γυναῖκα καθεζομένην ἐπάνω πέτρας, καὶ ἱματισμῷ χρυσῷ πολυτελεῖ κεκοσμημένην, καὶ ἀνθοῦσαν. καὶ λέγω αὐτῇ. πόθεν παραγέγονας; καὶ τί ἐστι τὸ διαβολικὸν τοῦτο σχῆμα; ἡ δὲ, ἔκλαιε πικρῶς, λέγουσα. ἐγὼ ἡ ταλαίπωρος, θυγάτηρ εἰμὶ Ῥωμαίου τινὸς συγκλητικοῦ, καὶ ἠνάγκασάν με οἱ γονεῖς μου γάμῳ συζευχθῆναι, ἐμοῦ μὴ βουλομένης. καὶ ἐκφυγοῦσα ἀπὸ τοῦ συνδέσμου, τούτων μηδενὸς ἐπιγινώσκοντος τὴν φυγὴν, πλανῶμαι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις, καὶ πάρειμι, μὴ γινώσκουσα, ποῦ ἀπέρχομαι. μὴ οὖν βδελύξῃ με τὴν δούλην σου. ὅτι κἀγὼ πλάσμα Θεοῦ εἰμί. αὕτη δὲ ἦν πειρασμός. καὶ διελέγετό μοι τέχνῃ, κἀγὼ οὐκ ᾔδειν. εἶπον δὲ πρὸς αὐτήν. ποῦ βούλει ἀπελθεῖν; ἐπειδὴ κἀγὼ οὐκ ἐῶσε ὧδε εἶναι μετ' ἐμοῦ. ἡ δὲ εἶπεν. ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦλθον κατοικῆσαι. καὶ λαβὼν αὐτὴν, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἤγαγον, καὶ δέδωκα αὐτῇ φαγεῖν ἐκ τῶν ἀκροδρύων ὧν ἤσθιον. καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς κρουνηδὸν ἔρρεον. κἀμοῦ ἡ ψυχὴ σώφρονος γέγονεν. ὁπηνίκα δὲ ἡ ἑσπέρα κατέλαβε, καὶ τὴν ἑσπερινὴν τελέσας

Ὀκτώβρ.

εὐχὴν, ἀπεκλίθην εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἡσυχάσαι. καὶ ἤρξατό με ταράσσειν ὁ Σατανᾶς. καὶ ὁ μηδέποτε ἐπιθυμήσας τινὸς ἁμαρτίας σαρκικῆς, ἠράσθην τῆς γυναικὸς, καὶ ἠβουλήθην συγγενέσθαι αὐτῇ. καὶ ἰδοὺ ἄφνω ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. καὶ γνοὺς, ὅτι ἥμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἶπον. ἥμαρτον ἐνώπιόν σου Κύριε, ἐλέησόν με. καὶ τελείως εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, εὗρον τὴν ἁμαρτίαν μου, ὅτι πολλὴ ἦν σφόδρα. καὶ γὰρ οὐδὲ τὰ λεοντάρια ταῦτα ἤρχοντο πρός με ἐπὶ ἡμέρας δέκα, καθὼς πρώην ἐποίουν. ἐσκόπησα μεταναστὴς γενέσθαι, μήπως πάλιν πλανηθῶ, καὶ ἀπορριφῶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου. καὶ ἀναστὰς, ἐξῆλθον τοῦ σπηλαίου τούτου. καὶ περιπατήσαντός μου ὁδὸν ἡμερῶν δύο, ἐπέστη μοι Ἄγγελος Κυρίου, λέγων. ποῦ πορεύῃ Μακάριε; καὶ εἶπον αὐτῷ. ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀποδιδράσκω. καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος, ἵνα πειρασμὸν βαστάσαι οὐκ ἠδυνήθης; ἀποστράφηθι εἰς τὸ κελλίον σου. καὶ εἶπον αὐτῷ. τίς εἶ Κύριε; καὶ εἶπεν. ἐγώ εἰμι Ῥαφαὴλ ὁ ὁδηγήσας σε ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀφανὴς ἐγένετο ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ὑποστρέψας ἐν τῷ κελλίῳ τούτῳ, ἔκλινα γόνυ πρὸς Κύριον, τεσσαράκοντα νυχθήμερα νῆστις τελέσας. καὶ ἀναστὰς, εἶδον τὸ σπήλαιον τοῦτο, ἔχον φῶτα εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας. καὶ ἄνδρα ἠμφιεσμένον πορφύραν, καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ λίθων πολυτίμων. καὶ ἔψαλλεν ᾠδὴν παράδοξον. καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, ὡς ὄχλου, πολλοῦ ψαλλόντος, καὶ ὁπηνίκα τὴν ᾠδὴν ἐπλήρωσεν, εὐωδία γέγονε φοβερά. καὶ εὐθέως ἀφανὴς μοι ἐγένετο ὁ φανείς. ἀνερχομένου δὲ αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμοί. κἀγὼ ἐκπλαγεὶς, ἄφωνος ἐγενόμην τεκνία μου ἐπὶ ἡμέρας ἑβδομήκοντα. ἤμην δὲ τότε, τεσσαράκοντα ὀκτὼ χρόνων. ἰδοὺ ταῦτα ἠκούσατε ἀδελφοί. ἐὰν δύνησθε ὑπομεῖναι, μείνατε πρὸς ἡμᾶς. εἰ δ' οὖν, ὁ Κύριος ὑμᾶς ὁδηγήσει. καὶ ἀπέλυσεν, εἰπών. σώζεσθε ἐν εἰρήνῃ πνευματικὰ τέκνα ὑπὲρ ἐμοῦ εὐχόμενοι. καὶ διέσωσαν αὐτοὺς οἱ λέοντες ἡμέρας τρεῖς. οἱ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ καταφιλήσαντες τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὑπέστρεψαν πρὸς τὸν γέροντα. οἱ δὲ Μοναχοὶ ὁδεύσαντες πρὸς τὴν Οἰκουμένην ἡμέρας τινάς, καὶ ποταμὸν καταλαβόντες, καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντες, ἡρπάγησαν ὑπὸ θείων Ἀγγέλων, καὶ ἀπετέθησαν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἔξυπνοι δὲ γενόμενοι, καὶ κατανοήσαντες, ὁποῖον καὶ πόσον διάστημα ὡς ἐν ὀνείρῳ διῆλθον, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. καὶ προσευξάμενοι ἐν συντόμῳ, καὶ προσκυνήσαντες ἅπαντας τοὺς ἁγίους τόπους, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Μονὴν αὐτῶν, ἐκδιηγούμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπαθον, καὶ εἶδον καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μακάριον.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ ὑπερῴῳ πυρσευόμενος. θείου παρουσίᾳ Πνεύματος μυστικῶς, ὁ Ἰάκωβος ἐβόησεν, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου καὶ Κύριος.

Ἐξ ὕψους πνοῇ βιαίᾳ τὸν Ἰάκωβον. γλώσσῃ πυριμόρφῳ φθέγγεσθαι τοῦ Θεοῦ, μεγαλεῖα παρεσκεύασεν, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου καὶ Κύριος.

Τῆς θεωρίας τῆς πρακτικῆς ἐκτιθέμενος, δέλτον ἐκ πυξίδος ὥσπερ πνευματικῆς, τοὺς ἀνθρώπους ἐβελτίωσας. εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀναπλάσας Κόσμον ἐν μήτρᾳ σου Θεόνυμφε. θείας λειτουργίας δείκνυσι τελεστὴν, τὸν Ἰάκωβον κραυγάζοντα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χεῖρας ἐκπετάσας κραταιάς, τοὺς Ἀποστόλους σου Σῶτερ εὐλόγησας. ἐπανερχόμενος Δέσποτα, πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα σου. καὶ παρεσκεύασας αὐτοὺς μετ᾽ εὐφροσύνης βοᾶν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὥσπερ ἐπηγγείλω ἀψευδῶς, τοῖς Ἀποστόλοις σου Πνεῦμα ἀπέστειλας. τούτου Ἰάκωβος Δέσποτα, τῇ λαμπρότητι λαμπόμενος. τὴν Οἰκουμένην ἀστραπαῖς, καταγλαΐζει φαιδρῶς, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφίαν Ἰάκωβε σοφέ, τὴν ἐνυπόστατον ἔσχες διδάσκαλον. μυσταγωγοῦσαν σε ἄρρητα, καὶ ἀνέκφραστα μυστήρια. καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαούς, μέλπων διήγειρας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐκφανθεῖσαν νοητὸν, Παρθένε ἄχραντε, Προφήτης βλέπει σε. ἐκ σοῦ ὑπέρτιμος λίθος γὰρ, ἐκτμηθεὶς περιεσώσατο, τὴν Οἰκουμένην ἀληθῶς, ἐνθέως ψάλλουσαν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Δεῦτε τὸν πρωτόθρονον πάντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα, ἱεροῖς Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς Ἱεράρχην καὶ θεῖον Κήρυκα. τὸν φερωνύμως δίκαιον, ὁμομαθέντα μεγαλύνωμεν.

Θείας κοινωνὸν ὡς φανέντα, ἀτελευτήτου Βασιλείας. καὶ Θεοῦ κληθέντα ἀδελφὸν, καὶ πολιτείαν ἐπαληθεύσαντα. προσηγορίᾳ δείξαντα, σὲ μεγαλύνομεν Ἰάκωβε.

Θρόνῳ παριστάμενος Μάκαρ, στεφανηφόρος τῆς Τριάδος. πίστει τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, τῶν ἀκηράτων καταξιῶσαι γερῶν. Ἀρχιερεῦ Ἰάκωβε, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἀπειρογάμως Θεοφάντορ. ταῖς μυσταγωγίαις σου σαφῶς, Θεὸν διδάσκεις σεσαρκωμένον Λόγον. εἰς ὃν ὑπὲρ καὶ πιστεύοντες, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὡς Ἱεράρχης πρώτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης. ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς προφήτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας.

παρὰ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτὸν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης, παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύσιν αἴτει πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ φοβερὰ τῆς κρίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα, νῦν ἐπὶ θύρας ἕστηκεν, ὅρα πρόσεχε νῆφε· ψυχή μου καὶ ἐκ καρδίας, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκβοῶσα, πάσης Ἁγνὴ, τιμωρίας ῥῦσαί με δυσωπῶ σε, καὶ δεξιοῖς προβάτοις με, σύνταξον τοῦ Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη, νῦν ἱερὰν ἑορτὴν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάξωμεν πάντες. πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεάδελφον σήμερον, καὶ Μαθητὴν τοῦ Κυρίου ὅστις ἀεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου ἐπιδημίας σοφὲ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητὴς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος. σὺν Ἰωσὴφ τῇ Μητρί τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο. ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιὼν τῇ Ἁγίᾳ, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ. ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως. καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὀπαδὸν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ Ἰάκωβε.

Δόξα, ἦχος, α'. Βυζαντίου.

Ἐν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ θείου Πνεύματος φωτισθεὶς, τῆς ἀσεβείας ὤφθης θεῖος ζηλωτὴς, Ἀδελφόθεε Ἰάκωβε. ὅθεν καὶ στολήν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρὼν τὸ πάλαι τιμιωτέραν ἐνέδυσεν, ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξάμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, Ἀποστόλων ἔνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν, στιχ. προσόμοια. ἦχος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἑβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Μάρτυς Ἀρέθα πανεύφημε, καὶ θείᾳ χάριτι, νικηφόρος ὤφθης, καὶ χορὸν προσήγαγες, Μαρτύρων τῷ Χριστῷ στρατευόμενον. ἐκ πάσης Ἔνδοξε, ἡλικίας συγκροτούμενον, καὶ ἐκ γένους παντὸς συνιστάμενον.

Ἀρέθα πανένδοξε τερπνὴν, χορείαν στησάμενος, τῶν ἱερῶν συμμαρτύρων σου, μεθ' ὧν ἠγώνισαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως. Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστοῦ, ἔρωτι πυρούμεναι, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι. καὶ δυνάμει θείᾳ, προφανῶς ῥωννύμεναι, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, καὶ καμίνου, τὸ πῦρ μὴ πτοούμεναι.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς τὸν Ποιμενάρχην, σήμερον πιστοὶ, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Ἀρέθαν τὸν ἐνδοξότατον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας. ὅθεν καὶ πύρινον νέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διελέγχων τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς σοὺς ἀθλοφόρους ἐμψυχώσας πρὸς τὴν δοξολογίαν. καὶ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ νῦν, Στ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε. καὶ πάντα τὰ τραύματα. καὶ τὰ ἕλκη ταύτης τ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή. καὶ τῆς νόσου μου στῆσον τὸ ἄστατον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔδυσε ὁ Ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς Δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεκλονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου. ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι. Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:~

Εἰς τὸν ν. ψ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον, κακοβουλίαν Ἑβραίων προδιαγνώσαντες. ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος τόλμῃ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι ἠγωνίσασθε. ὡς γὰρ ἔκπαλαι ἐν μόνῳ, τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα, ἐν ἐρήμῳ παρώργησαν, καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν. οὕτω νῦν καὶ ἐν ὑμῖν, ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον. ἀπιστίαν ζηλώσαντες, ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκασαν. ὑμεῖς δὲ ὁμοφρόνως ἀνδρείας, τῇ καρτερίᾳ ἐναθλήσαντες, φωσφόροι ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχθητε. παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Θεὸν, αἰτήσασθε ῥυσθῆναι, ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Στ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος, τοῦ βροτοκτόνου τοῦ πολεμοῦντος με, ἐν ὑποκρίσει καταπιεῖν ὁλοτελῶς. σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον καὶ θανατούμενον, ἡ Θεοτόκος οἴμοι ἐκραύγαζε. πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου. φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου. ὅμως ὑμνολογῶ σε. θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μαρτυρικὴν συνοδὸν θεοτερπέα μέλψωμεν ὕμνοις.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, Ἀρέθα παμμακάριστε ταῖς ἱκεσίαις σου. καὶ τῶν σὺν σοὶ Μαρτύρων, τὸν νοῦν μου καταύγασον. ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω, τὴν φωσφόρον καὶ ἔνθεον μνήμην:~

Ἄνω τὸ πολίτευμα σαφῶς, ἐν Οὐρανοῖς κτησάμενος Θεομακάριστε. Χριστοῦ τῇ ἐκμιμήσει, σαυτὸν παραδέδωκας. πόθῳ τοῦ Μαρτυρίου, τοῖς ἀνόμοις Ἑβραίοις θεόφρον:~

Ῥῆμα παραβὰς τὸ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραῖος ὁ παράνομος, καὶ ἀδικώτατος τὴν θεόλεκτον ποίμνην, Χριστοῦ ἐλυμαίνετο. ὅμως εἰσπράττει δίκην, τῇ δικαίᾳ καὶ θείᾳ προνοίᾳ:~

Τρίβον διοδεύων ἀληθῶς, πρὸς Οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, Χριστῷ προσήγαγες, Μαρτύρων Ἐκκλησίαν, Ἀρέθα πανεύφημε. πάσης ἐξ ἡλικίας, καὶ ἐκ γένους παντὸς ἠθροισμένην:~ Θεοτοκίον.

Ὕμνοις τὴν παράχραντον πιστοὶ, Παρθένον εὐφημήσωμεν. τὴν Θεομήτορα τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον. τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν ἁπάντων πιστῶν σωτηρίαν:~

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ῥωννυμένην ὁρῶντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. σοῦ τὴν Ἐκκλησίαν Ἑβραίων παῖδες παράνομοι. φθόνῳ τηκόμενοι, ἐν αἰκισμοῖς πολυτρόποις, ἀφειδῶς ᾐκίζοντο, μόνε φιλάνθρωπε:~

Ἰοβόλον τὴν γλῶσσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἔχοντες. καὶ σὲ βλασφημοῦντες τὸν τούτων τοὺς προγεννήτορας, ἐλευθερώσαντα, τῆς παλαιᾶς τυραννίδος, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Σῶτερ κατέσφαξαν:~

Καταμόνας ὁ πλάσας, θεουργικῷ νεύματι. σὺ τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τὸ τῆς προνοίας σου, βάθος δυνήσεται, καταλαβεῖν ὅπως ποίμνην, ἣν Χριστὲ συνήγαγες λύκοις παρέδωκας:~

Ἡ θεό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ θεόφρων σου ποίμνη, βαρβαρικοῖς ξίφεσι. κατατεμνομένη προθύμως ἐπεκαλεῖτό σε. δέξαι τὰ πνεύματα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν Σῶτερ. καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῆς Βασιλείας σου:~

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες μόνη τὴν ἐνυπόστατον. ζωὴν γεννήσασα, ᾗ προσβαλὼν διεῤῥάγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος:~ Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε. καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε:~

Κάθισμα. Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει καθοπλισθεὶς, καὶ τῇ πίστει τειχίσας Πόλιν τὴν σὴν, τοῖς ἐχθροῖς κατῄσχυνας, τοῦ Τυράννου τὸ φρύαγμα. ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἐνθέως γενόμενος τῷ Χριστῷ προσήγαγες, ἐν ταύτῃ τοὺς Μάρτυρας. ὅθεν συνελθόντες, καταχρέως τιμῶμεν, Ἀρέθα ἀείμνηστε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε Μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς παναμώμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ. ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ. δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανάμωμε. ἀνομιῶν με ὄντα αἰσχρὸν καταγώγιον. καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον. σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι. λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε Ἀκήρατε. δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνερχόμενος Σῶτερ ἐν τῷ σταυρῷ, ἀγαθότητος πλούτῳ φύσει Θεὸς, ὁρῶσα ἡ Κτίσις σε, ἀκατάληπτε ἔτρεμε, καὶ κλονουμένη πᾶσα, τῷ φόβῳ συνείχετο. καὶ Ἰουδαίων δῆμος, Πιλάτῳ ἐκέκραγε. ἆρον ὡς κακοῦργον, σταυρῷ ἐξαμάρτησον, καὶ ἥλοις καθήλωσον, καὶ τῇ λόγχῃ ἐκκέντησον, καὶ θανάτῳ κατάγαγε, καὶ τοιαῦτα σε πάσχοντα, ἡ Μήτηρ σου ὡς ἑώρα δεινῶς, ἐβόα Δέσποτα φεῦ μοι μακρόθυμε, ὡς ἐκπλήττομαι τὴν ἄκραν σου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ, δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Συναγωγὴ, κραταιουμένη τῷ Πνεύματι. καὶ χορεία θεία καὶ ὑπέρλαμπρος Μαρτυρικὸς δῆμος καὶ στρατὸς, ὁ τροπαιοφόρος Ἀρέθαν ἔχων ταξίαρχον. ὑμνείσθω φιλοτίμως, ὑπὸ τῶν μελῳδούντων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ὑπὸ τῆς σῆς, συγκροτουμένη συνέσεως, ἡ θεόφρων, Πόλις σου Πανόλβιε, τοῦ πολιοῦ λάμποντος σεμνῇ, πρὸς τοὺς παρανόμους, ἀνδρείως διηγωνίσατο. καὶ νίκην ἀραμένη, μελῳδεῖ τῷ Σωτῆρι. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι. πεφραγμένον, μόνον τὸν τοῦ γράμματος, τὸν ἀναιροῦντα ἡ ἀσεβὴς, Πόλις ὑπέρεχε, τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, καὶ τρόπων ἁγνείᾳ, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὄντως Θεοῦ, Πόλις ἐδείχθης ὑπέρτιμε. καὶ Μαρτύρων, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ περὶ σοῦ, ᾄδεται φαιδρῶς. νῦν δεδοξασμένα, μεγάλα καὶ ἀξιάκουστα. χορὸν γὰρ μελῳδοῦντα, τῷ Δεσπότῃ προσήγαγες, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Θεοτοκίον.

Λευιτικῆς, ἐκ Βασιλίδος ἐβλάστησας, συγγενείας, τὸν παμβασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀποῤῥήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα. ἐγέννησας Παρθένε, Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν:~

Ὠδὴ, ε'. Ἱνατί με ἀπώσω.

Ὁ θεόλεκτος δῆμος, καὶ θεομακάριστος ἀγωνιζόμενος. καὶ θερμῶς ἀλλήλους, ἐμψυχοῦντες καὶ συνασπίζοντες. ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθῆναι, εὐκλεῶς οἱ καλλίνικοι εἵλοντο:~

Νευρωθέντες τῇ πίστει, καὶ τῆς ἀσεβείας τῷ ζήλῳ Σῶτερ πυρούμενοι. οἱ θεράποντές σου, παρανόμων τὸν φόβον οὐκ ἔπτηξαν. καὶ τῇ σῇ ἀγάπῃ, εἰλικρινῶς συνδεδεμένοι, ἑαυτοὺς ἑκουσίως παρέδωκαν:~

Θεοῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

Θεοῦ θείᾳ προνοίᾳ, καὶ τοῖς ἀνεφίκτοις τῆς σοφίας κρίμασιν. ἀναθέντες πᾶσαν, τὴν ζωὴν αὐτῶν δῆμος ὁ ἔνθεος, πρὸς τὰς παρανόμους, Ἑβραϊκὰς μιαιφονίας, ἀθαρσῶς οἱ γενναῖοι ἐχώρησαν:-

Ἐπὶ σοὶ πεποιθότες, καὶ πεπιστευκότες ἐν τῇ ἀναστάσει σου, οἱ σοὶ Σωτὴρ μύσται, οὐκ ἐρίζοντες οὐδὲ κραυγάζοντες. ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ τῆς σῆς ὁμολογίας, ἀνῃρέθησαν οἱ γενναιότατοι:-

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συναΐδιος. δι' εὐσπλαγχνίας πλοῦτον, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε. καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς, σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε:-

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ, σημειωθέντες οἱ Ἅγιοι. τὰ αἵματα ἑαυτῶν, προθύμως ἐξέχεαν, οἱ Ἔνδοξοι Μάρτυρες. καὶ νῦν βασιλεύειν, σὺν αὐτῷ κατηξιώθησαν.

Εἰρήνην προφητικῶς, ἐλάλουν γλῶσσαι ψελλίζουσαι. ἐκήρυττον τὸν Χριστὸν, νηπίων ψελλίσματα, Παρθένοι θεόφρονες, ὑπὲρ εὐσεβείας, ἑαυτοὺς Θεῷ προσήνεγκαν:-

Ῥαγήσεταί σοι τὸ φῶς, ἀνατελεῖ τὰ ἱμάτια. πλουσίως παρὰ Θεοῦ, Ἀρέθα θεσπέσιε, πρὸς ὃν ἐξεδήμησας. ἀποστάζων ἔτι, τοὺς ἱδρῶτας τῆς ἀθλήσεως.

Πληθύς σοι Μαρτυρικὴ, ἐνθέως Χριστὲ προσήνεκται. περικύκλω σου χοροὶ, Ἁγίων χορεύοντες, αἰτοῦνται τὴν ἄφεσιν, τῶν ἁμαρτημάτων, τοῖς αὐτὴν ἀεὶ δοξάζουσιν:-

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια. τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς, καθ' ἕνωσιν ἄῤῥητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν:-

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου:-

Κοντάκιον. Ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, σοῦ Ἀθλοφόρε ἑορτὴ, ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον:-

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, τῇ αἴγλῃ τὸν ἀγώνων, Ἀρέθα τοῦ γενναίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀθλησάντων σὺν αὐτῷ. πρῶτος γὰρ ἁπάντων ἀνεδείχθη ὁ στεῤῥὸς, φαιδρῶς παραταξάμενος, κατὰ τῶν ἀθετούντων τὴν σάρκωσιν, σοῦ τὴν ὑπὲρ φύσιν. σαρκωθέντος καὶ τεχθέντος, ἵνα ἡμᾶς λυτρώσῃς τῆς πλάνης, καὶ δείξῃς ἀπλανῶς τοῖς βουλομένοις διοδεύειν, τὴν ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου, ἣν ἀθληταὶ ἐβάδισαν ἀνυμνοῦντες, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον:-

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Στίχ. Τμηθεὶς, Θεῷ προσῆξε Μάρτυς Ἀρέθας,
Πολλοὺς ὁμοίως Μάρτυρας τετμημένους.
Ἀρέθα εἰκάδι σὺν γνωστοῖσι τετάρτῃ
τμήθης.

Οὗτος ἦν πρῶτος τῆς πόλεως Νεγρᾶς, ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου. τῆς μὲν Αἰθιοπίας βασιλεύοντος Ἐλεσβαὰν τοῦ χριστιανικωτάτου, τῶν δὲ Ὁμηριτῶν, Ἑβραίου τινὸς, Δουναάν. ἡ δὲ τοιαύτη χώρα, παρὰ μὲν τῇ θείᾳ Γραφῇ, Σαβὰ λέγεται, παρὰ δὲ Ἕλλησιν, Εὐδαίμων Ἀραβία. τοῦ δὲ Ἐλεσβαὰν τὸν Ἑβραῖον ὑποταξάντος, καὶ φύλακας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καταστήσαντος, ἐπαναστὰς ὁ Ἑβραῖος, ἀνεῖλεν αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὴν Νεγρὰν πόλιν ἀνέδραμεν. ἣν καὶ πολιορκήσας, οὐ δυνάμει, ἀλλ' ἐπιορκίαις, Χριστιανοὺς ἅπαντας ἀνεῖλεν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. τότε ὁ Ἅγιος Ἀρέθας πρότερον πάντας ἐπιστηρίξας τῇ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστει, εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, ὡς μηδὲ δύνασθαι περιπατῆσαι, ὥστε καὶ ὅτε παρεδόθη πρὸς τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, βασταζόμενος ἀπαχθεὶς ἔχαιρε. καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀποτομὴν λαβὼν, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη μιᾶς γυναικὸς, καὶ τοῦ βρέφους αὐτῆς. ἣν ἰδὼν τὸ βρέφος ἐν τῷ πυρὶ, ἐπιῤῥίψαν ἐν τῇ φλογὶ ἑαυτὸ, τελειοῦται:-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Στ. Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἡσύχως τεφρουμένῃ,
Φωναῖς ὑποψελλίζον, εἵπετο βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς.

Στ. Σεβαστιανὴ τῇ τομῇ βλύζει γάλα,
Οὐχ αἷμα καὶ σὰρξ, ὥσπερ οὖσα πρὸς ξίφος.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομετιανοῦ, ἐν Πόλει Μαρκιανοῦ διάγουσα ἡ Ἁγία Μάρτυς Σεβαστιανή, διεβλήθη πρὸς Σέργιον Ἡγεμόνα ὡς Χριστιανή. ἣν καὶ παραστήσας, ἐπεὶ ὡμολόγησεν ἡ Ἁγία, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι μαθήτριαν, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἐξ ἐκείνου προσήκατο, καὶ ἕτοιμος εἶναι καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθανεῖν. ἐν πρώτοις μὲν, σφαίραις μολυβδίναις τύπτεται κατὰ παντὸς τοῦ σώματος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, ἐν ᾗ καὶ ὤφθη ὁ Ἀπόστολος αὐτῇ, λέγων. εὐθύμει, καὶ μὴ λυποῦ. δεῖ γάρ σε δέσμιον ἀπελθεῖν ἐν τῇ Πόλει σου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν. καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐξαγαγὼν αὐτὴν ὁ Ἄρχων τῆς φυλακῆς, καὶ κάμινον ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατέκρινεν. ἡ δὲ Ἁγία ῥιφεῖσα ἐν τῇ καμίνῳ, ἐφ᾽ ἱκανὸν στᾶσα, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνασα, ἐξῆλθεν. ὥστε θαυμάζειν πάντας καὶ ἐξίστασθαι. προσευχομένης δὲ αὐτῆς, γέγονεν ἦχος μέγας ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζαι. ὥστε καὶ τὸ πῦρ σβεσθῆναι, καὶ πολλοὺς κινδυνεῦσαι, καὶ τὸν Ἡγεμόνα φυγεῖν μετὰ τῶν λοιπῶν. μετὰ ταῦτα λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἡγεμών. τίς εἶ; καὶ τίνα τὰ κατὰ σέ; καὶ ἐκ ποίας Πόλεως τυγχάνεις; ἡ δὲ Ἁγία ἐσιώπα. μαθὼν δὲ ἐκ τῶν παρεστώτων, ὅτι ἐκ τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας ἐστὶ, παρέπεμψεν αὐτὴν δέσμιον τῷ ἐκεῖσε Ἡγεμόνι. Ἄγγελος δὲ Κυρίου φανεὶς αὐτῇ, λέγει. θάρσει θύγατερ Θεοῦ, δεῖ γάρ σε Πομπηϊανῷ Ἡγεμόνι παραστῆναι. ἀλλ᾽ ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμί. καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἡράκλειαν, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι. ὃς καὶ κρεμάσας αὐτὴν ἐπὶ ξύλου, ἀφειδῶς ἔξεσεν ἄχρις ὡρῶν τριῶν. καὶ αἱ μὲν σάρκες αὐτῆς ἀποτεμνόμεναι, μύρου εὐωδίαν ἀπέπεμπον. ἐκείνη δὲ ξεομένη, σιωπηρῶς προσηύχετο. ὥστε λέγειν πάντας, σῶμα ἄψυχον πάσχειν. καταγαγὼν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ μαγκάνου, θηρίοις ἀφίεται πρὸς βορὰν. καὶ λέων ἀπολυθεὶς παμμεγέθης, ἦλθε πλησίον τῆς Ἁγίας, καὶ ἀναλαβὼν ἀνθρωπίνην φωνὴν, προστάξει Θεοῦ ἐπὶ διορθώσει τῶν ἀσεβῶν, τὴν μὲν Ἁγίαν εὐφήμει, τοὺς δὲ ἀνόμους ἤλεγχεν. εἶθ᾽ οὕτως λέαιναν ἀπολύσας πάνδημον, οὐδέν τι ἴσχυσεν. ἐλθοῦσα γὰρ καὶ αὐτὴ, ἔστη εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς Ἁγίας. καὶ ἵσταντο ἑκάτερα τὰ θηρία, ὥσπερ ἀρνία ἄκακα. ἀπορήσας δὲ ὁ Ἡγεμὼν, δέδωκεν ἀπόφασιν κατ᾽ αὐτῆς. καὶ ἐξαγαγόντες ἔξω τῆς Πόλεως, ἀπέτεμον τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν, γάλα πηγάσασαν ἀντὶ αἵματος. τὸ γοῦν Ἅγιον αὐτῆς σῶμα σὺν τῇ κεφαλῇ, ἐμβαλὼν ὁ δυσσεβὴς εἰς σάκκον, καὶ μόλιβδον τριακοσίων λιτρῶν, καὶ ἐπιμελῶς ἀσφαλισάμενος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης ἠκόντισεν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου, τοῦ σάκκου διαρραγέντος, τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας διεκόμισεν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ῥησίστῳ. Ἀμμία δὲ Συγκλητικὴ, τοῦτο διαμηνυθεῖσα, σινδόσιν εἱλήσασα καὶ μυρίσασα, ἐν ἰδίῳ τόπῳ τοῦ Ῥησίστου ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Ἔφησε Χριστὸς, ὡς Πέτρῳ, καὶ τῷ Πρόκλῳ,
Οὕτω θανόντι, βόσκε τὰ πρόβατά μου.

Ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πρόκλος, εὐλαβὴς ὢν καὶ ἐνάρετος, ἐχειροτονήθη παρὰ τοῦ Ἁγίου Σισιννίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπίσκοπος Κυζίκου. ἀπελθὼν δὲ, καὶ μὴ δεχθεὶς παρὰ τῶν ἐκεῖσε ὄντων Κληρικῶν, ὑπέστρεψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν μεταξὺ σχολάζων χρόνον. τελευτήσαντος δὲ Μαξιμιανοῦ τοῦ Πατριάρχου, ἔτι τοῦ λειψάνου αὐτοῦ κειμένου ἐν τῷ Ἱερατείῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐνθρονίζεται κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ σωτηρίου Πάθους τὴν μεγάλην Πέμπτην. καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐπισκοπήσας ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Αἱμάτων οἱ χείμαρροι, τῶν Ἀθλητῶν σου ἀναπηγάζουσι· τὰς ἰάσεις τοῖς πίστει, τὴν τούτων μνήμην γεραίρουσι, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ, προθύμως κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μητέρες οἰκτίρμονες, ὡς τετρωμέναι τῆς σῆς ἀγάπης Χριστέ. οὐκ ἐφείσαντο παίδων, ἀλλ' ἐν καμίνῳ καταφλεγόμεναι, σοὶ τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον λέγουσαι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμώρανας ἅπασαν, οἱ Ἀθλοφόροι τὴν τῶν ἀνόμων βουλὴν, ὡς τῇ θείᾳ συνέσει, καὶ ἀγχινοίᾳ κατακοσμούμενοι, καὶ γεγηθότες, ἐσφάττοντο ψάλλοντες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπάδας ἀθλήσεως, καὶ Παρθενίας φαιδρῶς ἀνάψασαι, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα αἱ νικηφόροι ἀγαλλιώμεναι, σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥύπων καθαρτήριον, καὶ σωτηρίας ὑπάρχεις πρόξενος. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοῦ Μητέρα σε καταγγέλλουσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, συμφώνως κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὐκ ἐν τῷ νόμῳ πέφυκε, προφανῶς ἡ τελείωσις. ἀλλ' ἐν τῷ Χριστῷ ἡ σωτηρία δέδοται. ἐβόων οἱ Μάρτυρες, τοῖς θεοκτόνοις λέγοντες. ὅθεν γεγηθότες, ἀναιρούμενοι πάντες, καὶ θνήσκομεν προθύμως, καὶ αὐτῷ μελῳδοῦμεν. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγεῖ τὸ νήπιον, καὶ διδάσκει τοὺς ἄφρονας. πρὸς τὴν σὴν εἰκόνα, καθορᾶν τὴν ἄχραντον, καὶ πίστιν εἰδέξασθαι, τῆς ἐν γῇ παρουσίας σου, καὶ διαλαθὸν τῶν παρανόμων τὰς χεῖρας, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθεν, τῇ τεκούσῃ συμψάλλων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Μάρτυρες, εὐσεβῶς ἠγωνίσαντο. καὶ ἐν οὐρανοῖς παρὰ Χριστοῦ τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξαντο. χαρμονικῶς ἅπαντες, τῶν εὐφραινομένων ἔνθα ἡ κατοικία, τῶν πιστῶς μελῳδούντων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἅγιοι, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας, τοῖς αὐτοῦ θελήμασι, πρὸς τὸν Παντοκράτορα, καὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, μετὰ παρρησίας καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, μετέστητε βοῶντες. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου Πανάχραντε, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάναγνε. τῶν ἁμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος. τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών. τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μέτοχοι δόξης τοῦ Χριστοῦ, κοινωνήσαντες θανάτου γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ Βασιλείας τῷ διαδήματι, κατεκοσμήθητε φαιδρῶς, Θεῷ δὲ παρίστασθε, ἡμῖν αἰτούμενοι, σωτηρίαν ψυχικὴν ἀξιάγαστοι.

Νόμιμοι ὤφθητε Χριστοῦ, στρατιῶται καὶ ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἀρέθα πάνσοφε, καὶ σοὶ προθύμως οἱ συναθλήσαντες. σὺν ἀθλοφόροις γυναιξὶ, παρθένοι νεάνιδες. διὸ δεόμεθα, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε.

Ὅμιλος πρόκειται ἡμῖν, Ἐκκλησίατε Μαρτύρων θεόλεκτος, δεῦτε φιλόθεοι, μετ' ἐγκωμίων τούτους ὑμνήσωμεν. ὡς νικηφόρους ἀθλητὰς, ὡς θείους θεράποντας, ὡς ἱκετεύοντας, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Ἴθυνον Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωήν μου καὶ κυβέρνησον Δέσποτα, τῶν θεραπόντων σου, ταῖς ἱκεσίαις, τῶν ἀγαπώντων σε, καὶ καταξίωσον αὐτῶν, γενέσθαι συμμέτοχον, τὰς ἁμαρτίας μου, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Θεο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον ἡμῖν γεγέννηκας. ὃν νῦν δυσώπησον Ἁγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρέθα παναοίδιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις πρέσβευε. Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ Κόσμῳ, ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην. τῷ εὐσεβείας Κράτει, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, μεγαλομάρτυς Ἔνδοξε, καὶ ἱλασμὸν τοῖς τελοῦσι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἀνεκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος, ὑπὲρ νοῦν συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, οὗ ἐρασθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κε΄. τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου, π̄. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, μαρτυρίου Στέφανον ἀνεδύσαντο, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος. οἱ πύργοι οἱ ἄσειστοι, Ἐκκλησίας οἱ μαζοί, οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον, ἀναβλύζοντες. οἱ φαιδροὶ μαργαρῖται, οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν Κτίσιν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προφέρουσα, καὶ τὸ ἓν συμφρονήσασα, ἡ δυὰς ἡ ἔνθεος, τὴν διαίρεσιν, τὴν τοῦ Ἀρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέβεσθαι συναΐδιον Πατρί. τὸν Υἱὸν καὶ συνάναρχον, καὶ τῷ Πνεύματι, ἐν μονάδι Τριάδα, καὶ Τριάδα, ἐν μονάδι μίαν φύσιν, φησὶ προσώποις ἀμέριστον.

Ὀπαδοὶ καὶ ὁμότροποι, μιμηταὶ καὶ ὁμόζηλοι, τοῦ ἱεροκήρυκος Παύλου ὤφθητε, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος, ἐχθροὺς ἐκβυθίσατε, καὶ αἱρέσεων δεινῶν, ἐξηράνατε χείμαρρον, καὶ ἐδείχθητε, ποταμὸς εὐσεβείας, καταρδεύων, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε.

Δόξα. ἦχος, α΄. Γερμανοῦ.

Μαθηταὶ καὶ ὀπαδοὶ γεγονότες, τοῦ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος ὁμολογητοῦ καὶ κήρυκος, καὶ σὺν αὐτῷ ὑπὲρ αὐτοῦ διωκόμενοι Μακάριοι, τὸν διὰ ξίφους θάνατον τῶν αἱρετικῶν γλωσσαλγιῶν προεκρίνατε. ὅθεν καὶ μαρτυρικοῖς στεφάνοις κοσμηθέντες παρὰ Θεοῦ, καὶ παρρησίαν λαβόντες, πρεσβεύσατε τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Γνώμῃ σαθρᾷ ὀλισθήσας, γυμνὸς κατάκειμαι, καὶ πρὸς τὴν σὴν Παρθένε, καταφεύγω γαλήνην, ἐκ ζάλης ἁμαρτίας καὶ πειρασμῶν, πολυτρόπων με λύτρωσαι, ἵνα ὑμνῶ σου τὴν χάριν θεοπρεπῶς, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο. ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε. ὅθεν αὐτόν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν π̄. π̄. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, γ΄.

Οἱ ὄμβροι τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, καὶ Τριάδος ὑπέρμαχοι, Μαρκιανὸς καὶ Μαρτύριος. τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τὰς αἱρέσεις τρεψάμενοι, ὀρθοδοξίας φωτί, τὸν Κόσμον κατεφαίδρυναν. Παύλῳ πειθαρχοῦντες, ἰσαποστόλῳ, ποιμένι καὶ διδασκάλῳ, τῶν ἀληθῶς δογμάτων, Ἀρείου καὶ Νεστορίου, καθεῖλον τὴν διαίρεσιν. Σαβελλίου καὶ Σεβήρου τὴν σύγχυσιν ἐκτρεπόμενοι, τριαδικῶς θεολογοῦντες μονάδα, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεόν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν, εὐσεβῶς πᾶσιν ἀνυμνεῖν οἱ πανεύφημοι ἐκήρυξαν. διὸ στεφάνους

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τῆς νίκης οὐρανόθεν κομισάμενοι οἱ θεσπέσιοι, αἰτοῦνται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν Ἁγία Θεοτόκε Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα· ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, τὸ καλλωπίσαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Διττοῖς προσοίσω Μάρτυσι μελῳδίαν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελῴδημα.

Διόλου τῷ φωτί, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐλλαμπόμενοι ἀεί, φωστῆρες ἀπλανεῖς, χρηματίζετε Ἅγιοι. ὅθεν πίστει τὴν φωσφόρον, ἑορτὴν ὑμῶν σήμερον, ἐκτελοῦντες φαιδρῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἰδεῖν τὸν ἐπὶ γῆς, ἀναλάμψαντα Λόγον, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, ποθοῦντες Ἀθληταί, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον. τοῦτον καθομολογοῦντες, βιαιότατον θάνατον, λογισμῷ στερροτάτῳ ὑπέστητε.

Τοῦ Παύλου τοῦ σοφοῦ, θεηγόροι δειχθέντες, ὀπαδοὶ καὶ φοιτηταί, ὁμότιμον Πατρί, τὸν Υἱὸν ἐκηρύξατε. ὅθεν ξίφεσι τμηθέντες, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, ἀθλοφόροι τὴν γῆν ἡγιάσατε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσα, ἐσωμάτωσας Ἁγνή, γενόμενον βροτόν, διὰ ἔλεος ἄφατον. ὅθεν τοῦτον προσκυνοῦντες, εὐσεβῶς σε δοξάζομεν, τὴν αἰτίαν τῆς πάντων θεώσεως.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὀρθοδοξίᾳ, λαμπρυνόμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι, τὸν Ἀρείου σκοτασμόν, ὁλοχρόως διεφύγετε, Μάρτυρες παγκόσμιοι τοῦ Παντοκράτορος.

Ἴσον τὸν Λόγον, τῷ Πατρὶ δογματίσαντες Ἅγιοι. κατεκρίθητε θανεῖν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν μετέβητε.

Στρατολογίᾳ, ἴσα τοῖς Ἀγγέλοις συνήφθητε, καὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, περιφανῶς ἠριθμήθητε. ὅθεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, κροσσωτοῖς ἐν χρυσοῖς, ὦ Βασίλισσα. τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν νῦν παρέστασαι. Δέσποινα πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ, οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ὁμοούσιον τῷ πρὸ αἰώνων Πατρός, Υἱὸν καὶ Κύριον ἔνσαρκον Λόγον Χριστόν. ἀνακηρύττετε σαφῶς, ἀδιαιρέτως Ἅγιοι. ὅθεν μέχρις αἵματος, ὑπὲρ τούτου ἀντέστητε, πᾶσαν στηλιτεύσαντες, τοῦ Ἀρείου δυσσέβειαν. διὸ ἐν παρρησίᾳ ὑπάρχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀκατανόητον καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ φρικτὸν μυστήριον. τὸν γὰρ ἀπερίγραπτον συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου. ὃν πάντοτε Ἁγνή, ὡς Υἱόν σου δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος Ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου Χριστὲ ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς θρηνολογοῦσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,

δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Οἰκτίρμον δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν :~

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

Ῥωμαλαίᾳ διανοίᾳ, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν ὀρθοδοξίαν, Μάρτυρες Κυρίου κρατύναντες, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτελέσατε, τῆς αἱρέσεως τὸν σκοτασμὸν ἀφανίσαντες :~

Ο Τὸν Λόγον μὴ κηρύξας, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, ὡς μανεὶς ἀφρόνως, Μάρτυρες νευραῖς ἀπηγχόνισται, τῶν ἱδρώων ὑμῶν πόνων, καὶ βεβύθισται, τῶν αἱμάτων ταῖς ἐπιρροαῖς θείᾳ χάριτι :~

Στρατευθέντες τῷ Κυρίῳ, διὰ πίστεως Ἅγιοι, καὶ ἐνηθληκότες, τοῖς ἐπουρανίοις στρατεύμασι, συνηριθμήθητε ὅθεν μακαρίζεσθε, στηριγμὸς ἡμῶν, καὶ φωτισμὸς χρηματίσαντες :~

Μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς διατρέφοντες, Μαρκιανὸς ὁ γενναῖος, καὶ Μαρτύριος, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν :~

Θεοτοκίον.

Ὄρος πάλαι Προφήτης, ὄρος θεῖον ἐκάλεσεν, ἀρεταῖς Παρθένε, Πάναγνε διόλου κατάσκιον, ἐξ οὗ σωτήριος Λόγος, πεφανέρωται, εἰς ἀνάπλασιν, καὶ φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφωτάτων ὤφθητε, δογμάτων ὀπαδοί, Παύλου θείου ἱερουργοῦ, οὗ τοὺς τρόπους Μάρτυρες ἐκμιμησάμενοι, καρτερῶς ἠθλήσατε, καὶ νομίμως κατεστέφθητε :~

Ὡς ἀστέρες λάμπετε, ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας περιφανῶς, σκότος τὸ βαθύτατον ἀποδιώκοντες, τῆς Ἀρείου Ἅγιοι, γενναιότατοι αἱρέσεως :~

Ἀκρωθέντες Ἅγιοι, τοῦ βίου τῶν τερπνῶν, ᾠκειώθητε τῷ Χριστῷ βραχυτάτῳ αἵματι, καὶ τὴν ἀσάλευτον, Βασιλείαν ἔνδοξοι, ἀθλοφόροι ἐκληρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱόν, ἐκύησας Ἁγνή, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι Θεογεννήτρια. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ῥήμασι Ποιμένος θεοσόφου, σοφοὶ ἀκολουθοῦντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τηρεῖτε, Μαρκιανὲ καὶ θεῖε Μαρτύριε, ὑπὲρ ἧς ἐσφαγιάσθητε :~

Τίμιος ἐνώπιον Κυρίου, ὁ θάνατος ὡράθη, ὑμῶν Ἅγιοι σοφοὶ ὁπλῖται, ὅθεν τιμαῖς, ἐτησίοις ἔνδοξοι, ὑπὸ πάντων μακαρίζεσθε :~

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους ἀθλοφόρους, Μαρκιανὲ παμμάκαρ, καὶ Μαρτύριε πηγὴν θαυμάτων, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἔχουσα, αἰωνίως ἐπαγάλλεται :~

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσσῃ σε Μητέρα, παναληθῶς Παρθένε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὁμολογοῦμεν. αὐτὸν Ἁγνή, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε :~

Κοντάκιον ἦχος β'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἄρειον καθείλετε. ἄτρωτον τηρήσαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν. Παύλῳ συνεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ. ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωήν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ὑπηρέται ἀσεβεῖς, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, δυὰς εὐλογημένη, προφθάσατέ με τάχος λυτρούμενοι δεινῶν με, λόγον μοι σοφίας χορηγοῦντες, τὴν ὑμῶν ἀνδρειουμένην ἄθλησιν, ἣν ὑπὲρ τῆς Πίστεως Ἅγιοι, γνώμῃ ἀδιστάκτῳ ὑποστάντες, τῶν στεφάνων ἐτύχετε τῶν ἐπουρανίων. χοροῖς τε τῶν Ἀθλητῶν καὶ Ἀποστόλων, Διδασκάλων καὶ σεπτῶν Ἀρχιερέων, χαίρετε ἀεί, ὡς Κήρυκες θείου Λόγου, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι :~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κε'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου.

Στ. Χριστοῦ καλάμους τοὺς Νοταρίους νόει,
Εἰς αἷμα τὸ σφῶν, ἐκ ξίφους βεβαμμένους.
Πέμπτῃ Μαρκιανὸν τάμον εἰκάδι Μαρτύριόν τε.

Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ πατριαρχοῦντος Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ αὐτὸς ὁ ἐν Ἁγίοις Παῦλος ὑπερόριος ἐν Ἀρμενίᾳ γενόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο, ἀποπνιγεὶς παρὰ τῶν Ἀρειανῶν. καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ Ἅγιοι διὰ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, ἀναιροῦνται μαχαίρᾳ, καὶ θάπτονται ἐν τῇ Μελανδησίᾳ πόρτῃ, ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, τοποθεσίᾳ τοῦ δευτέρου. ὧν τὸν Ναὸν μετὰ ταῦτα ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐκ βάθρων ἤγειρεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Οὗτος αὐτόκλητος πρὸς τοὺς Τυράννους ἀπελθὼν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ τοῦ παντὸς Ποιητὴν κηρύξας πεπαρρησιασμένως, ἐξέπληξεν ἅπαντας. καὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ ἰδόντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐναπέρριψαν. Γυνὴ δὲ εὐλαβὴς ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναλαβοῦσα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσασα, ἐν ᾧ κατεσκεύασεν εὐκτηρίῳ οἴκῳ ἐναπέθετο. οὗ τῇ καταθέσει, πολλαὶ ἰάσεις γεγόνασι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν γίνονται, εἰς δόξαν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν, Ἀμήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλλερίου.

Στ. Οὐαλλέριμος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,
Τομῆς βραχείας, ὢ πόσα στέφη λάβοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου.

Στ. Εἰς δὺς τὸ πῦρ χόρευε Μάρτυς Σαβῖνε,
Θείαν χορείαν, πρόξενον θείου στέφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐαλλερίου, καὶ Χρυσάφου.

Στ. Διττοῖς ἀθληταῖς ἡ τιμωρία ξίφος,
Ἡ γυμνοῖς ῥύφημα τὴν τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶς, ἣν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν ὁ Ἅγιος Πέτρος.

Στ. Ποῦ σοι Ταβιθᾶ; Πέτρος εἰ γὰρ ἦν πάλιν,
Ἤγειρεν ἄν σε, καὶ θανοῦσαν ὡς πάλαι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἰχνηλατοῦντες καλῶς, τὸν ἱερὸν Ποιμένα, ὀρθοδοξίᾳ καλλυνόμενοι, χερσὶν ἀνῃρέθητε. κακοδοξούντων μάτην, πανευκλεεῖς ὁπλῖται :~

Νομοθεσίας Θεοῦ ἀπαραβάτως πίστει, διατηροῦντες θεῖοι Μάρτυρες, νομίμως ἠθλήσατε. ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων, ἀναιρεθέντες ξίφει :~

Μετὰ ταφὴν ἱερῶν, τῶν προσιόντων πίστει, ὑμῶν τῷ τάφῳ τὰ νοσήματα, ἐνθάπτετε Ἅγιοι. ταῖς πρὸς τὸν ζωοδότην, ἁγίαις μεσιτείαις :~

Ἐκ τῶν πηγῶν μυστικῶς τῶν ἱερῶν πλουτοῦντες, τὴν θείαν χάριν τῶν ἰάσεων, πιστοὺς καταρδεύετε. τῶν νοσημάτων πᾶσαν, ξηραίνοντες πλημμύραν :~

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ, Θεογεννῆτορ τόκῳ, τῆς αἰωνίου κατακρίσεως. τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν ἀεὶ, εὐλογημένη καὶ κεχαριτωμένη :~

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὥσπερ δύο ἀμνοὶ σφαγιάζεσθε, τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον, Πατρὸς ἀνακηρύττοντες, καὶ τραπέζῃ τῇ ἄνω προσενεχθέντες, ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντάττεσθε.

Ῥωννύμενοι δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐξεμάραναν πλάνης τὸ φρύαγμα, καὶ καρτερῶς ἀθλήσαντες, τοὺς δεινῶς παρεθέντας ταῖς ἀσθενείαις, οἱ σεπτοὶ θεραπεύουσι Μάρτυρες :~

Ἰατροὶ τῶν πιστῶν χρηματίζοντες, τῶν παθῶν ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, τὰ χαλεπὰ νοσήματα, καὶ τὰς ἐπαναστάσεις τῆς ἁμαρτίας, θεραπεύσατε θείαις δεήσεσιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δόξα.

Ὑμνοῦμεν Πατέρα ἀγέννητον, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. μίαν οὐσίαν ἄκτιστον, καὶ Θεότητα μίαν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας ἡμᾶς ἀνεζώωσας, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων κυήσασα, Θεοκύητορ Δέσποινα, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴσχυϊ μαρτυρήσαντες Χριστοῦ, τὸν θάνατον Ἀθλοφόροι οὐκ ἐπτήξατε. ἀλλὰ προθύμως ὑποθέντες, τοῖς ξίφεσιν αὐχένας λύσατε, γενναίως τὸν ἀγῶνα τὸν ἔνθεον, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὡς δύο ἀστέρες φαεινοὶ, φωτίζετε Οἰκουμένης τὰ πληρώματα, θείαις τῶν ἄθλων λαμπηδόσι. Μαρκιανὲ σοφὲ καὶ Μαρτύριε, τὸ σκότος τῆς ζοφώδους αἱρέσεως, μὴν τοῦ Ἀρείου ἀπελαύνοντες.

Στέφανος τῆς δόξης ἐκ Θεοῦ, νικήσαντες τὸν τυφλώττοντα Μακεδόνιον, ἤδη εἰλήφατε ἀξίως, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρίστασθε. ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι, λύσιν τελείαν ἀξιάγαστοι.

Μνήμη ἡ ἔνθεος ὑμῶν, ἀνέτειλε τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον. πάντων φωτίζουσα καρδίας, τῶν ταύτην ἐκτελούντων Μακάριοι, ἐν ᾗ ἐκδυσωπεῖτε τὸν Κύριον, σκότους πταισμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς Οἰκτήριον Ἀγνὴ ὑπάρχουσα, τῆς ψυχῆς μου κόρας φώτισον, ἀμαυρωθείσας ἀμελείᾳ, καὶ σκότος ῥαθυμίας βαθύτατον [illegible] περικειμένας Πανάμωμε, ὅπως [illegible] μακαρίζωσε.

Ὁ Εἱρμός.

[illegible] τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν [illegible] εἰσῳκήσατο, σὺ δὲ Παρθένε [illegible] κε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, [illegible] σμῳ τὴν εὐλογίαν ἠξιώθησας, ὅθεν [illegible] ντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ Μαρτύριος ἅμα, τὸ τοῦ Ἀρείου ἔκφυλον, δόγμα καὶ μανιῶδες, καθεῖλον χάριτι θείᾳ, τῆς Ἁγίας Τριάδος. ὑπὲρ ἧς καὶ ἐνήθλησαν, καὶ ὡς Μάρτυρες θεῖοι, στέφος λαμπρὸν, πρὸς Χριστοῦ δεξάμενοι τοῦ Σωτῆρος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῶν αὐτοὺς εὐφημούντων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ ὄρος καὶ παλάτιον, θρόνον κλίμακα καὶ πύλην, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τὴν Ἁγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, ἀνυμνοῦμεν ἐκ πόθου, χριστιανῶν, σκέπη γὰρ ὑπάρχεις καὶ σωτηρία, καὶ ἀρραγὴς ὑπέρμαχος, καὶ προστάτις καὶ φύλαξ.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, κϛʹ. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. Καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ. Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. τὸ, αʹ. Ἀντίφωνον. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στ. ἢ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, ἦχος, πλ. δʹ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἤγαγε, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνοις στέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ᾄσματα δέχεται. ὢ οἷον ἤθλησε, πῶς καλῶς ἠγώνισται, δι' οὗ ἐχθρὸς, πέπτωκεν ὁ δόλιος, Χριστοῦ νικήσαντος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος, ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς, τοῦ Ἡλίου φανώτερον, εἰς ἀεὶ Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν. ἐξ ἀνεσπέρου φωτὸς λαμπόμενος, καὶ τῷ ἀδύτῳ φωτὶ τερπόμενος. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, νέφη ἀπηλάθησαν, βαρβαρικὰ, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἥττηνται.

Τοῦ παραδόξου θαύματος, ὑπὲρ Χριστοῦ λογχευθεὶς, ὁ τρισμάκαρ Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς ἑκάστοτε, ῥομφαία ὤφθη δίστομος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

καὶ καταράκτων δαιμόνων φρύαγμα. ᾧ ἐκβοήσωμεν, Ἅγιε Δημήτριε, σκέπε ἡμᾶς σοῦ τὴν ἀεισέβαστον, μνήμην γεραίροντας:—

Πύργος εὐσεβείας πέφηνας, ἐρηρεισμένος στερρῶς ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως, πειρασμοῖς ἀνάλωτος, καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος. μετὰ σφοδροῦ γὰρ σάλου καὶ κλύδωνος, σοὶ τῶν ἀθέων προσρήξαν κύματα, σὲ οὐ κατέβαλον, ἀκλινῆ στερρότητα, μαρτυρικῷ, στέφει γὰρ ἐπόθησας, ἐγκαλλωπίζεσθαι.

Πάθει τὸ πάθος μιμούμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἴληφας, ἀθλοφόρε Δημήτριε, καὶ διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας. πολλῶν κινδύνων αὐτοὺς ῥυόμενος. ἔχων δ' ἄρεστον, παρρησίαν Εὔδοξε, πρὸς τὸν Χριστόν, ᾧ νῦν παρίστασαι, δόξης πληρούμενος:—

Αἵματι τῷ σῷ σταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, τῷ τὸ Αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σὲ κενώσαντι, προσηνέχθης Δημήτριε, καὶ κοινωνόν σε δόξης εἰργάσατο, καὶ Βασιλείας αὐτοῦ συμμέτοχον, ὡς ἀριστεύσαντα, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὰ δεινὰ, τούτου μηχανήματα, τελείως σβέσαντα:—

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄. Βυζαντίου.

Ἡμέρον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ Ἀθλοφόρου, ἡ παγκόσμιος πανήγυρις. δεῦτε οὖν φιλέορτοι, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες. χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας διὰ τῆς Πίστεως. τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος, σεαυτῷ περιθέμενος. χαίροις, ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ. χαίροις, ὁ λογχευθέντων τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ. ὃν καθικέτευε, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε. λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε. ἢ τὸ παρόν, πρὸς τὸ, φοβερὸς εἶ Κύριε.

Παναγία Δέσποινα, τοῦ Κόσμου βοήθεια καὶ ἐλπὶς Χριστιανῶν. σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθή. ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἵλεων ποιῆσαι Θεοτόκε. ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παρρησίᾳ. πρόφθασον Ἄχραντε. πρόφθασον μεσίτευσον. καὶ ῥῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεστώσης ἀπειλῆς. διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε:—

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ Κύριε· καὶ ἴδε ἐκ
Κεφ. ξγ΄. 15 τοῦ οἴκου τοῦ Ἁγίου σου καὶ δόξης. ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Πατήρ. ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς. καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς. ἀλλὰ σὺ Κύριε Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς. ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου. ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν, τοῦ ὄρους τοῦ Ἁγίου σου. οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου. ἐγενόμεθα ὡς ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.
Κεφ. ξδ΄. 1. ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν Οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ὡς κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός. καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου. καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου. ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σοῦ. καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά. καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. καὶ νῦν Κύριε Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ. ἡμεῖς δὲ πηλὸς, καὶ σὺ ὁ πλάστης ἡμῶν. ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ νῦν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς:—

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. ἐμνήσθην ἐλέους νεό-
Κεφ. β. 2. τητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ

ἐξακολουθῆσαί σε τῷ Ἁγίῳ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι. κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτοὺς, λέγει Κύριος. ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ. τάδε λέγει Κύριος. τί εὕροσαν οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; καὶ οὐκ εἶπον, ποῦ ἐστι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, καὶ ἀκάρπῳ καὶ σκιᾷ θανάτου; ἐν γῇ, ἐν ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνήρ. οὐδὲ κατῴκησεν Υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἶπον, ποῦ ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσταντό με. καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ. καὶ οἱ Προφῆται προεφήτευον τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος. καὶ πρὸς τοὺς Υἱοὺς τῶν Υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι, διέλθετε εἰς νήσους Χεττιείμ, καὶ ἴδετε. καὶ εἰς Κηδάρ, καὶ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα. καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα. εἰ ἀλλάξονται ἔθνη Θεοὺς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ Θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται. ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος:—

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κεφ. γ. 1. ἀφρόνων τεθνάναι. καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος, εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:—

Εἰς τὴν Λιτήν, πρῶτον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Γεωργίου Σικελιώτου.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Πόλις Θεσσαλονίκη. ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα. Δημήτριον τὸν πανένδοξον Ἀθλητὴν καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν. ἀπόλαυε καὶ θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα. καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση. καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον, Κύριε δόξα σοι:—

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἡ τῶν ᾀσμάτων τερπνότητι, τὴν παροῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τοῦ Μάρτυρος ἀγωνίσματα. πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν ὁ μέγας Δημήτριος. καὶ γὰρ τὰς τῶν Τυράννων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἐλών, πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἥλατο. καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Δόξα. ἦχος, β΄. Γερμανοῦ.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε Μάρτυς σοφὲ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον. σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος. καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρός. λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευρὰν, τὴν ἀκήρατόν σου πανσεβάσμιε. μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου ταθέντα, εἰς σωτηρίαν παντὸς τοῦ Κόσμου. τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως. διὸ σήμερον τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες. ἐπαξίως δοξάζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον:—

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγίστου μυστηρίου, βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν Θεότητα, οὐκ ἀφ-

μένην τὴν ἀνθρωπότητα. ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ φύσεως μὲν πύλας, ἤνοιξεν ὡς ἄνθρωπος. παρθενίας δὲ κλεῖθρα, οὐ διέρρηξεν ὡς Θεός. ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν. οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη. ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα. αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. εἰ μὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν λιτήν. Ἰδιόμελα, τοῦ Σεισμοῦ, ἦχος β΄. Συμεὼν τοῦ Θαυμαστορείτου.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσείονται Κύριε. ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὄμματι, ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν. ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος, πλ. β΄. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν.

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει, ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθέ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ Οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι Ἀρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι Θρόνοι Κυριότητες. τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφὶμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶσιν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδῃς Ἀγαθέ. διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε Πόλιν κινδυνεύουσαν.

πλ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν.

Νινευῖται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον. ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἡ μετάνοια παρακαλεῖ. ἀλλ' ὡς ἐκείνους βοῇ λαοῦ σου, μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος ἀοίδιμε Δημήτριε, τὴν Οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήριον. ἧς τὰ τείχη, ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσί, τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἐζωγράφηνται. ἔχει δὲ τὸ πάντιμον, καὶ ἀθλητικώτατόν σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον Ναὸν ἐπὶ γῆς, ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων. νοσημάτων ἀλεξητήριον. ἔνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις ἀρυόμεθα. φρούρησον Πανεύφημε, τὴν σὲ μεγαλύνουσαν Πόλιν, ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσβολῶν. Παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί. Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τροπάριον. ἦχος, γ΄.

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα. οὕτως Ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ κατάπεμψον ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, Κάθισμα ἦχος, δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. καὶ πάντας συνήγαγεν, ᾄσμασιν ἐπαξίως, εὐφημεῖν σε Θεόφρον. ὡς ὄντως στρατιώτην καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Ὅμοιον.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δη[illegible] Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολ[illegible] ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον. πλάνην γὰρ [illegible] μων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγο[illegible] ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτης· τὴν μνήμην σου σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Θεοτοκίον Ὅμ[οιον].

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε τῶν πεποιθ[illegible] σέ. ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς [illegible]

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις δυσώπει. δοῦναι τῇ Οἰκουμένῃ ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην. καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν:~

Μετὰ τὴν, β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ἀδιάκτῳ τῇ πίστει ὁ ἀθλοφόρος Χριστοῦ, τῶν Τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς. ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε. καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβὴν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχὴν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου, ᾧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς:~

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν Ποιητήν σου καὶ Θεόν. πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. κάθισμα. ἦχος, γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου Μάρτυρα ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν κινδύνων ἐπερχομένων. ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν καὶ σωμάτων τὰ τραύματα. θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως ἀεί σε δοξάζωμεν:~

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Μήτηρ ἀνύμφευτε. τὴν ἀθετοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον. ὅτι συνέχομαι πολλοῖς ἐν πταίσμασι Θεοτόκε. ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου. δέξαι με Παναχραντε τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ κραυγάζω σοι, χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη:~

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ, α΄. Ἀντίφωνον τοῦ, δ΄. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ὁ, μ΄. Δόξα.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ὁ ν΄. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Οἱ Κανόνες τοῦ Σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, ἀνὰ τεσσάρων. ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὦ Χριστὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχ. πλ. β΄. ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ᾄσωμεν:~

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν. εὐχαρίστως σε διὸ, ἀεὶ δοξάζομεν:~

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἑκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ φύλλον ἀτελὲς, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε:~

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς. καὶ μὴ δῷς Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς. τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς, σὲ τὸν μακρόθυμον:~

Θεοτοκίον.

Ἱκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ. τὰ συμπαθῆ σπλάγχνα σου, ἐπὶ Πόλιν καὶ λαὸν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς, ἡμᾶς ἀπάλλαξον:~

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὸν θεῖον τοῦ Μαρτυρίου στέφανον, ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος. καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς ἀοίδιμε Δημήτριε.

Ὡς ὄντα τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἠγωνισμένον Μάκαρ καρτερῶς, σταθηράν τε τὴν ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο:~

Κακίας τὸν ἀρετὴν κατέρραξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῆς σου λόγ[illegible] καθελὼν, θεϊκῆς ἀγαθότητος. ταῖς ὑπ[illegible] δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο Μάκαρ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ καθὸ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, Θεο-

Θεοτόκε Παμύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἕνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ποίημα τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως, τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Μύρον. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μύρῳ με νοητῷ προσπλακεὶς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλοθέου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ερίς μου Δημήτριε, ἡ δόξα θεία γεγένησαι. τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον, κἀγὼ τῆς φίλης σου. διὸ δέξαι μου, τὸν ὕμνον στεφηφόρε, κροτοῦντα τοῦ μύρου σου, τὴν χάριν σήμερον :~

Πῆλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον. ἐλαίῳ ἀλείψας σου, τὴν ἀρετὴν τὴν ψυχήν. καινῷ τρόπῳ δὲ, πεσὼν νικᾷς γενναῖε, καὶ μύρου τὸ σῶμά σου κρήνην ἀνέδειξας :~

Ευμάτων βορβόρου με, καὶ δυσωδίας Δημήτριε. ἀπόσμηξον δέομαι, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, καὶ τῷ μύρῳ σου, λαμπρῶς εὐωδίας, Χριστοῦ μύρου ποίησον, ἄξιον σκήνωμα :~

Σ μύρον μὲν ἔφησε, Δαβὶδ ὁ θεῖος ἐν πνεύματι, τὴν ἕνωσιν εὔδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνήν, τὰ δὲ μύρα, Σοφὲ τὴν μίαν Κτίσιν, συνάγει πρὸς ἕνωσιν μύρου τοῦ κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Ανεῖσα Πανάμωμε, μύρου τοῦ θείου ἀλάβαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον τῆς εὐωδίας Χριστοῦ· ἱκετάνωσε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρου τε λύτρωσαι τῆς ἁμαρτίας με.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Υκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :~

Γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ. ἀλλὰ φεῖσαι, Δέσποτα τῶν δούλων σου :~

Τοσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, μαθητῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀθέμειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε :~

Εμμώσας θάνατον πικρὸν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνεικέστους, ἁμαρτίας ἀδελφοὶ, ἐκφύγωμεν καὶ Θεὸν, μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίξωμεν :~

Θεοτοκίον.

Μόνη οὖσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς ἀνάγκης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάσης ὀργῆς, Θεοτόκε, Ἄχραντε δεόμεθα :~

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ελόγισαι παρ' οὐδὲν, τὸ τῶν Τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον δὲ, πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας :~

Τχρία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε :~

Ἀστεῶν σε πηγὴν, ἡ ἱερὰ καὶ θαυμαστὴ Πόλις σου, καὶ θησαυρὸν ἄσυλον, πάσης εὐφροσύνης πεπλούτηκεν :~

Θεοτοκίον.

Ὡμένος τὴν μορφὴν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Αμάτων ἐπέβης ζωορρύτων, βαπτίσματι θείῳ καθαρθείς. αἵματι δὲ λουσάμενος, Μαρτυρικῷ Δημήτριε, κρᾶσιν καινὴν τετέλεκας, πηγὴ τῶν μύρων γενόμενος.

Μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρίου ποταμὸς, τέρπεις λαμπρῶς τὴν Πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῖς ὁρμήμασιν. ὡς θεῖα δὲ σκηνώματα, καθαγιάζεις τὰ σύμπαντα :~

Πόλις σου Μάρτυς ὥσπερ κρήνη, ναμάτων ὁρᾶται ζωτικῶν. ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμηδὸν προχέουσα. θαλάσσας τῶν αἱρέσεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Ο μύρον Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ῥεῦσαν νοητῶς. ὡς χείλεσι σοῖς μέλεσι, μύρου πηγὴν ἐξέχεε, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, σεπτὸν δεικνύον σε σκήνωμα :~

Θεοτοκίον.

Δοὺ ἡ Παρθένος ἀνακράζει, τῷ πάντων Δεσπότῃ καὶ Υἱῷ. καλὸς εἶ ὁ νυμφίος μου, ἰδοὺ καλὸς ὡραῖός τε, εἰς τὴν ὀσμὴν τοῦ μύρου σου, σπουδῇ δραμοῦμαι ὀπίσω σου :~

Καταβα. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, τοῦ Ἁγίου. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τῶν Τυράννων τὰ θράση. καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν μὲν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα. καὶ πηγάζεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Δημήτριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀρεστῶν, Βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας Εὔδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας. διὰ τοῦτο θῦμα σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στερρότατα. ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι, ἀθλοφόρε Δημήτριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ. νῦν ἀχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντας ἐκκλῖναι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. ἀλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος. ἑδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Ἡ θεία νεῦσίς σου, κλονεῖς τὰ σύμπαντα. καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα. τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐ δ' ὅλως ἔχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου. ἐκφοβεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, μόνε ἀσυμπάθητε. ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν Ἁγίῳ Ναῷ σου, χεῖρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δέησιν. ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανύψιστος, θεούμενος Λόγος. δόξῃ ἐστεφάνωσε, Δημήτριον ψάλλοντα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμῃ τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τοὺς γαληνοτάτους, ἔνθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρόπαιον ἀναστήσας, νικητικὸν διάδημα, τῆς δικαιοσύνης, εἴληφας Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίστῃ σου, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων ἁπάντων ὑπερτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἠξιώθης. τοῦτον γὰρ γεννήσασα, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὥριμον ὡς βότρυν σε Μάκαρ Χριστὸς, θείας ἐξ ἀμπέλου δρεψάμενος. ἐναποθλίβει, Μαρτυρίου τοῖς ληνοῖς, τὸ καταρρεῦσαν γλεῦκος δὲ, μύρου θείαν βρύσιν εἰργάσατο.

Ποῦ μένεις Νυμφίε μου ποῦ τὴν σκηνὴν, σοῦ ἐν μεσημβρίᾳ κατέπηξας; ὁ στεφανίτης, ἀνεβόα τῷ Χριστῷ. εἰς τὴν ὀσμὴν τῶν μύρων σου, μύρον ἐκδραμοῦμαι ληψόμενος.

Ῥεύματα Δημήτριε πλάνης δεινῶς, κλύσας τῶν αἱμάτων σου ῥάνασι, ἁμαρτιῶν μου, καὶ παθῶν τοὺς ποταμοὺς, εἰς τέλος ἀποξήρανον, μύρων σου τοῖς ῥάνασι δέομαι.

Θεοτοκίον.

Λέγε μοι Νυμφίε μου λέγε σαφῶς, ποῦ ποτὲ ποιμαίνεις τὰ πρόβατα, ἡ Νύμφη κράζει τῷ Νυμφίῳ καὶ Υἱῷ. ἡ ὀσμὴ γὰρ τῶν μύρων σου, πάντας τοὺς φιλοῦντάς σε ἕλκουσιν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι. σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον:~

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον· φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργήν σου εὔσπλαγχνε:~

Λαὸν καὶ Πόλιν ἣν ὑπὲρ τῷ σῷ, Αἵματι ἐκτήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν, σεισμῷ φοβερῷ, χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε:~

Ὁδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὀρθάς, γνώμῃ ὑπεκλίναμεν στρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν ῥέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησίκακον. ἀλλ' ἵλεως Οἰκτίρμον γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρός, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἁγνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσηται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πῦρ πόθου θεϊκοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος. πῦρ ἔσβεσας τῆς ἀθέου, τῶν εἰδώλων μανίας, ἀοίδιμε Δημήτριε:~

Ῥυόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον, Δημήτριε ταῖς εὐχαῖς σου, περισκέπων τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημοῦντάς σε:~

Οἱ πίστει πρὸς τὸ σόν, ἐπειγόμενοι τέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, συντόμως ἀπαλλάττονται:~

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρὶ ὁμοούσιος, σὸς γίνεται Θεομῆτορ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Υἱός σοι ὁμοούσιος:~

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ Μέγας ἐν Μάρτυσι, Δημήτριος τοῖς αἵμασιν, ἱδρῶτας κεράσας τῶν ἀγώνων. μύρον τὸ θεῖον ἡμῖν ἐσκεύασε. πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος καλῶς, ἑψήσας τὸ φάρμακον, εἰς ψυχῶν καινὴν κάθαρσιν:~

Σωμάτων τὰ τραύματα, καὶ τῶν ψυχῶν Δημήτριε, ὥσπερ ἀντιδότῳ δραστηρίῳ, μύρῳ καθαίρεις τῷ ἐκ τοῦ τάφου σου. ἰὸν ἀποπλύνων νοητόν, ζήλῳ τοῦ Δεσπότου σου, σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου:~

Πρὸς ἐνεργέστερον, τὸ μύρον σου Δημήτριε, πᾶσαν διαβρέχον Ἐκκλησίαν, βλύζει πηγάζει, ζῇ τε καὶ δρᾷ μυστικῶς, τοῖς πίστει προστρέχουσιν αὐτῷ, φλέγον τὰ νοσήματα, καὶ διῶκον τοὺς δαίμονας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, Κόρη σκηνώσας εἴργασαι, ταύτην μυροθήκην καινοῦ μύρου. ὅθεν παρθένοι Ἁγίων θείων ψυχαί, ὀπίσω σου ἔδραμον θερμῶς. εἶ καλὴ βοῶσαί σοι, εἶ καλὴ Κόρη Δέσποινα:~

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παῤῥησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου. τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμήν, κινοῦμεν παράκλησιν, δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελοῦ ἡμᾶς:~

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας. εὐχαρίστως διό σε μεγαλύνομεν:~

Προστάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, τῷ σῷ φόβῳ Λόγε στηριζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νῦν, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον. καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωποῦμέν σε.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν Δημήτριε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου, καὶ σεπτοῦ Παμμακάριστε Πνεύματος:~

Λῦσόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων πρεσβείαις σου, ὡς γὰρ ἀήττητος Μάρτυς, παῤῥησίαν ἔχεις, πρὸς τὸν Δεσπότην. καὶ γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Δημήτριε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Ἄσπιλον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος. ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ἐν τῇ γαστρί σου Λόγος ἐσκήνωσεν:-

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Λουτρὸν τοῦ θείου βαπτίσματος, λουσάμενος, ἐχρίσθης ἀοίδιμε, μύρον τοῦ Πνεύματος, ὃ τηρηθὲν σοι ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἷμα, μύρον εἰργάσατο.

Ἀνάστα δεῦρο πλησίον μου, ψυχῇ τοῦ Δημητρίου προσφθέγγεται, νυμφίος Κύριος, οἶκον τοῦ νάρδου εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου μου μεταλάβωμεν:-

Αἷμα Δημήτριε κράζει σοι. νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα, ὁ χειμὼν λέλυται, δεῦρο τὸ ῥόδον ἐξήνθησεν. εἰς τὴν ὀσμὴν ὦ φίλος δράμε τῶν μύρων μου:-

Ἐγώ φησιν ὁ ἐρώμενος, ἐγὼ νυμφίε σοι ἄδω ὀπίσω σου, ὀσμὴ γὰρ μύρων σου, πάντων τῶν μύρων ὑπάρχεται. ἥτις ἡμῶν τὸ αἷμα, μύρον εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Θανάτῳ θάνατος λέλυται, ζωὴ ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, μόνων λυθέντων τῶν φύσεων. Μαρτύρων δὲ τὸ αἷμα, μύρον γεγένηται:-

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, Ἰδιόμελον, ἦχος, β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν. ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα:-

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὁπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωσεν. ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες, τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ τῆς Οἰκουμένης. ῥῦσαι ἡμᾶς, τοῦ Σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων. ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα:-

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κϛ'. μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, τοῦ Μυροβλύτου, καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δημήτριον νύττουσι λόγχαι Χριστέ μου.

Ζηλοῦντα πλευρᾶς λογχονύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἕκτῃ ἀνεῖλον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος Πόλεως, εὐσεβὴς ὢν ἄνωθεν, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῇ Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος ὡς τῇ εὐσεβείᾳ διαβόητος. σεμνυνομένου δὲ τοῦ Βασιλέως ἐπί τινι ἀνδρὶ Λυαίῳ τοὔνομα, καὶ προτρεπομένου τοὺς τῆς χώρας ἐξελθεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν. ἦν γὰρ ὁ Λυαῖος, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερβάλλων. νεανίας τίς, τὴν πίστιν χριστιανός, τοὔνομα Νέστωρ, προσελθὼν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη. δοῦλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ, ἀλλὰ εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ. ὁ δὲ τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ. καὶ τὸν Λυαῖον φησὶ νικήσεις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις. τούτοις ὁ Νέστωρ τοῖς ῥήμασι θαῤῥήσας, ἀντέστη τῷ Λυαίῳ. καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν. διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς αἰσχυνθείς, ἐπεὶ καὶ ἐρευνήσας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχαις τὴν πλευρὰν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἴτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς. καὶ τούτου γενομένου, ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχήν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευτὴν γενόμενος ποιητής. εἶτα τοῦ Βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ Ἅγιος Νέστωρ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν:-

Ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ.

Εἶχε μὲν τὰ τοῦ Μάρτυρος οὕτως. καὶ ὁ νεκρὸς αὐτοῦ κατὰ γῆν ἔῤῥιπτο. μετὰ δὲ ταῦτα, τινὲς τῶν φιλοχρίστων τὸ τίμιον ἀμελόμενοι λείψανον, εὐλαβῶς περιστέλλουσι. εἶτα καὶ κόνιν περιβαλόντες ἐν αὐτῷ, εὐλαβῶς θάπτουσι καὶ θεοφιλῶς. εἰς

δέ τις τῶν οἰκετῶν τοῦ Ἁγίου παρεστὼς αὐτῷ, ὅτε τὴν μακαρίαν σφαγὴν ὑφίστατο, καὶ ὡς οἷόν τε τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο αἷμα εἰς τὸ θεῖον τοῦ Μάρτυρος ἀνελόμενος ἐπώμιον, ἀλλὰ καὶ ὃν ἐφόρει κατὰ χεῖρα δακτύλιον, τῷ μαρτυρικῷ αἵματι καὶ τοῦτον περιχρίσας, πολύ τι χρῆμα τεραστίων εἰργάζετο δι' αὐτοῦ, ὡς πλήρη γενέσθαι τῆς τοιαύτης φήμης τῶν τεραστίων, τὴν Πόλιν Θεσσαλονικέων ἅπασαν. ὅθεν οὐδὲ εἰκὸς ἦν ταῦτα, οὔτε Μαξιμιανὸν λαθεῖν, οὔτε τὸν φθόνον ὑπενεγκεῖν, καὶ διὰ τοῦτο χειροῦται παραυτίκα ὁ θαυμάσιος οὗτος οἰκέτης, Λοῦπος τοὔνομα, καὶ ἀναιρεῖται. χρόνου δὲ παραῤῥέοντος, καὶ τῶν σημείων διαδεχόντων, Λεόντιός τις ἀνήρ, τήν τε δόξαν λαμπρὸς, τήν τε πρὸς Χριστὸν πίστιν μάλα θερμὸς, νόσῳ βαρυτάτῃ κάτοχος γίνεται, ὡς τὸν θάνατον χρήματι νομίζειν ἐπιεικῶς ποθεινότατον. καὶ ἐπεὶ ἰατροὶ μὲν φανερῶς ἡττῶντο, τὸ δὲ πάθος διὰ παντὸς ἤκμαζε, πρὸς τὸν θεῖον τοῦ Μάρτυρος καταφεύγει Ναόν. καὶ εὐθὺς ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ νοσοῦντος, καὶ ἡ τοῦ Μάρτυρος διὰ τῶν ἐκείνου χειλέων ἀνάκλησις, καὶ ἡ τοῦ νοσήματος, οὐχ ὁρμῆς ὑπόθεσις ἠκολούθησεν. οὕτω ταχέως Λεόντιος τῆς θεραπείας τυχὼν, ταχεῖαν καὶ αὐτὸς ὡς εἶχε τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδωσι. καὶ τὸν μικρὸν οἰκίσκον, ὃς τὸ ἱερὸν εἶχε τοῦ Μάρτυρος σῶμα ἐπὶ βραχέως κομιδῇ καὶ στενοῦ τοῦ σχήματος ὄντα, τοῖς περιβόλοις τε τοῦ λουτροῦ καὶ τοῦ σταδίου ἀπηλλαγμένον καταστρέψας αὐτὸς, Ναὸν ἐν τῷ ἄστει Θεσσαλονίκης, ἐξ αὐτῶν ἐδείματο τῶν κρηπίδων. ὃς καὶ νῦν ὁρᾶται μέσον τοῦ σταδίου καὶ τοῦ δημοσίου λουτροῦ κάλλιστα διῃρημένος. μέλλων δὲ ὁ φιλοσεβὴς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρὸς τὸ Ἰλλυρικὸν ἀπιέναι, ἔνθα καὶ τὴν τοῦ Ἐπάρχου ἀξίαν διεῖπε, καί τινα τῶν μερῶν τοῦ ἱεροῦ σώματος λαβεῖν βουληθεὶς, ὥστε κἀκεῖσε Ναὸν τῷ εὐκλεεῖ Μάρτυρι ἀνεγεῖραι, οὐκ εἶχε συνευδοκοῦντα τὸν Ἅγιον. ἀλλὰ νυκτεριναῖς αὐτὸν ἐπιφανείαις, εἴργει τοῦ ἐγχειρήματος. διὰ ταῦτα καὶ τὸν δεύτερον ἔρχεται πλοῦν ὃ λέγεται, τὴν χλαμύδα τοῦ Μάρτυρος σὺν τοῖς αἵμασι τοῖς ἐκείνου πεφοινιγμένην. καὶ τι τοῦ ἐπωμίου λαβὼν, ὃ συνήθως Ὡράριον ὀνομάζειν, καὶ κιβωτῷ τιμίᾳ, τὰ ἀληθῶς τίμια καταθέμενος. οὕτω τῷ Μάρτυρι μὲν τὸν πόθον ἀφοσιοῖ, ἑαυτῷ δὲ, τὴν μεγίστην περιποιεῖται ἀσφάλειαν, ἀμέλει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Σύρμιον, ὥρᾳ χειμῶνος διαβαίνειν μέλλων, ἤδη παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ οἴστρου γενόμενος, ἐπεὶ μέγα τὸ ῥεῖθρον ἐξαῖρον ἦν, ἐν ἀθυμίαις ἦν ὁ ἀνήρ. ἐπιφανεὶς οὖν ὁ θεῖος Δημήτριος, πᾶσαν ἀθυμίαν ἔφη, πόῤῥω θέμενος τῆς ψυχῆς, ὃ ἐπιφορεῖς κατὰ χεῖρας ἔχων, διάβηθι τὸν ποταμὸν ἀδιστάκτως. πείθεται τῷ φανέντι ὁ Ἔπαρχος. καὶ ἔσωθεν τοῦ ὀχήματος ἐπιβὰς, ἐχώρει διὰ τοῦ ῥείθρου, κατὰ χεῖρας τὴν σορὸν ἔχων, ἡσυχῇ τοῦ ῥεύματος ὑποχωροῦντος αὐτῷ. οὕτως οὖν ἀβλαβὴς διελθὼν, καὶ πρὸς τῷ Συρμίῳ γενόμενος, τὴν ἱερὰν ἐκείνην σορὸν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ θησαυροῦ τῷ παρ' αὐτοῦ καινουργηθέντι Ναῷ τῷ Μάρτυρι δίδωσι. πολλῶν δὲ θαυμάτων δηλαδὴ καὶ ἰάσεων καὶ παρ' αὐτήν γε τὴν ὁδὸν, πλεῖστοι, τῆς ἁγιαστικῆς ἐκείνης φερομένης χλαμύδος ἀπήλαυσαν.

Καὶ Μαριανὸν τὸν Ἔπαρχον τῶν Ἰλλυρίων ἕλκει πονηρῷ βληθέντι, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἀπειρηκότων καὶ τῶν ἰατρῶν, ταύτης τῆς νόσου ἀπήλλαξεν, ἐλθόντα πρὸς τὸν Ἁγίου Ναὸν, καθὼς ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐνετείλατο. καὶ ἕτερον ἄνθρωπον τῷ τῆς αἱμοῤῥοίας πάθει κατισχημένον, παραδόξως ἰάσατο. καὶ ἄλλον δαιμονιῶντα. καὶ τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν Ἀβάρων πολιορκουμένην, ἐῤῥύσατο:~

Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἄφρων, οὓς Ἕλληνες Φοινίκης ἀποίκους ἀναγράφουσιν, αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐλυτρώσατο, τούτῳ ἐπιφανεὶς, καὶ τῶν περικειμένων αὐτῷ δεσμῶν λύσας αὐτὸν, καὶ μέχρι Θεσσαλονίκης αὐτὸν ὁδηγήσας. τοῦ δὲ Ἐπισκόπου εἰς Ἀφρικὴν παραγενομένου, καὶ Ναὸν τῷ μεγαλομάρτυρι δειμαμένου Δημητρίῳ, καὶ περὶ κιβωτίου καὶ ἄμβωνος διαφορουμένου, ὁ Ἅγιος οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλά γε τῷ Ἐπισκόπῳ κατ' ὄναρ φανεὶς, τῷ νυνὶ πλοίῳ τῷ λιμένι προσχωρήσειν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φησιν, ὅσα σοι διὰ φροντίδος τῶν μαρμάρων ἐστὶν ἐπιφόρεται. καὶ τούτων βουλομένῳ τὰ τῆς χρείας προσαρμοσθήσεται. τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ ἐντυχόντι τῷ ναυκλήρῳ, καὶ τοῦ σκοποῦ ἀποτυχόντι, πάλιν ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμφανίζεται, καὶ φησὶ, τοῦ πλοίου τῇ πρώρᾳ ἐναποκεῖσθαι τὰ μάρμαρα, ἕκαστον ἐξονομάσας, ὡς εἶχεν εἴδους καὶ σχήματος. ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ συμμάρτυρος Βίκτωρος ὠνηθῆναι. αὐτῷ δ' ἐκεῖνον ταῦτα δωρήσασθαι νῦν ὡς κατὰ τὴν Βασιλίδα τῆς τούτων χρείας εὑρεθείσης ἐκεῖνῳ καὶ πληρωθείσης, ἀμείψαντε ταῦτα τῷ τῆς νεὼς ἀφηγουμένῳ σαφῶς, οὕτω τε πεῖσαι, καὶ λήψεσθαι. ὃ δὴ καὶ γέγονε.

Τῇ δὲ Πόλει Θεσσαλονίκῃ, ἔλυσε καὶ λιμὸν, καὶ λοιμὸν, τοῖς λιμέσιν ἐπιφοιτῶν, καὶ τοῖς ναυτικοῖς ἐμφανιζόμενος, καταίρειν ὡς τάχιστα παρὰ ταύτην πατεπισκέπτων. πρὸς τοῦτο καὶ ὀφθαλμοφανῶς δηλαδὴ καθορώμενος, καὶ ἐπὶ πολὺ προπορευόμενος τῶν νηῶν, καὶ πεζεύων τὸ πέλαγος.

Τοῦ δὲ ἀοιδίμου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνυποστάτου τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας οἰκοδομήσαντος τὸ θεουργὸν καὶ ἀμώμητον ἔργον, καὶ τὰ ἀπ' αἰῶνος ἅπαντα ἐκεῖσε ἀποκρύψαι ζητοῦντος, μέρος τι τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου αὐτῷ μετακομισθῆναι βουληθέντος, καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντων τεχνιτῶν τοῦ ἔργου ἐχομένων, καὶ τῇ μαρτυρικῇ καὶ θεοτιμήτῳ σορῷ τοῦ Μάρτυρος ἐγγισάντων, πῦρ ἀθρόον φωτοβολοῦν παρὰ τὴν τιμίαν καθωράθη σορόν. καὶ φλὸξ ἐκεῖθεν ἐξαλλομένη, κατὰ στόμα τούτοις προσυπαντᾷ, πορρωτέρω προβῆναι διείργουσα. φωνή τε ἐκ τοῦ πυρὸς, τὸ ἐξαίσιον καὶ τεραστικὸν διηγηθεῖσα σαφῶς, ἔφη, παύσασθε πορρωτέρω πειράζοντες. ἀφ' ὧν ἄρδην καταπλαγέντες, τῷ ἐδάφει τὰς ὄψεις κατέμιξαν. χοῦν δὲ μόνον ἐκεῖθεν λαβόντες, ἀπῆλθον. οὗ τὸ μὲν ἥμισυ, τῷ ἱερῷ ἐθησαύρισαν σκευοφυλακίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ, τῷ Βασιλεῖ εἰς ἁγιασμὸν ἐξαπέστειλαν, τὰ συμβεβηκότα καὶ εἰρημένα σημάναντες.

Ὁ ἀεὶ δὲ βασκαίνων τοῖς ἀγαθοῖς διάβολος, πειρᾶται ποτὲ τῶν καιρῶν, τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην, ἐχθροῖς παραδοῦναι τρόπῳ τοιῷδε. ἐμπρησμὸν κατασκευάζει τοῦ κιβωτίου ἐν αὐτῷ τῷ Ναῷ. ἐν ὅσῳ δὲ ὁ ἐμπρησμὸς ἐνηργεῖτο, φθάνει καὶ τὸ τῶν Θλαβίνων ὠμότατον ἔθνος. καὶ πρὸ ὀλίγων σταδίων τῆς Πόλεως, λάθρα κατεστρατοπέδευσε, τοῦ πονηροῦ Σατὰν τοῦτο προκινήσαντος. τοῦ δὲ λαοῦ συναθροισθέντος καὶ συναγομένου ἐπὶ τῷ ἐμπρησμῷ, δείσας ὁ τὴν φροντίδα τῶν ἱερῶν ποιούμενος τοῦ Ναοῦ, μὴ ὁ ἄργυρος τοῦ κιβωτίου, ὃς ἦν διατακεὶς τῷ πυρὶ καὶ τῷ ἐδάφει ἐπιλιχμάζων, τῷ ὄχλῳ παραπόλλυται. ὦ φίλοι τε καὶ ἀρχηγοὶ ἐξεβόησεν, ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμιοι, καὶ ἤδη τοῦ ἀπορύττειν ἀπάρχονται. διασκεδάσαι τῷ λόγῳ τὸ πλῆθος ἐκμηχανώμενος, ὥστε περισῶσαι τὸν ἄργυρον. τὸ δὲ ἦν ἄρα τοῦ Ἁγίου ἐπίπνοια. πιστῷ γοῦν ὄντι πιστεύσαντες τῷ ἀνδρὶ, καὶ παραυτίκα τοῖς τείχεσι προσφοιτήσαντες ἅπαντες, εὗρον τοὺς πολεμίους τὰς ἑλεπόλεις ἤδη τοῖς τείχεσι προσερείδοντας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἤδη τοῦ πυρὸς οὐχ ἧττον κατὰ τῆς Πόλεως φέροντας, ἀπεσόβησαν, εἰς συμμαχίαν τὸν Ἅγιον προσκαλούμενοι. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τοῦ πυρὸς σβεσθέντος, ὁ ἱεροφύλαξ πᾶσι διεφανέρωσε τὸ θαῦμα τοῦτο, λέγων. ὡς οὐκ εἰδήσει τῆς τῶν πολεμίων ἐφόδου, περιποιήσει δὲ τοῦ Ἁγίου διὰ τὸ τὸν ἄργυρον μὴ διασκεδασθῆναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σοφιζόμενος τοῦτο ἀνεῖπεν. ἐξ οὗ δὴ πάρεστι σαφῶς τοῖς ὀρθῶς κρίνειν ἐπισταμένοις καὶ συνιέναι θείας οἰκονομίας, ὡς προμηθείᾳ τοῦ Ἁγίου, τῇ τοῦ ἐχθροῦ κεφαλῇ περιτρέποντος τὰς αὐτοῦ μηχανὰς, κακῷ τὸ κακὸν ἐξιάθη. καὶ διὰ μὲν τῆς πυρκαϊᾶς, τὸν λαὸν διεγείραντος, διὰ δὲ τῆς [illegible]ρος ἀποσβέσεως, τοῦτον ἀσθενώσαντος, διὰ δὲ τῆς ἐμπνευσθείσης τῷ ἱεροφύλακι σωτηριώδους φωνῆς, τῆς τοῦ ἔθνους μηνύσεως, τὸ τεῖχος καὶ τὴν Πόλιν, σοφῶς ἄγαν καὶ συμπαθῶς διασώσαντος. Γλουσέριος δέ τις κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν Πρωτοσπαθάριος, τῷ τοῦ Ἁγίου προσεδρεύων Ναῷ, ἐργάτης τῆς ἀρετῆς ἐγνωρίζετο. οὗτος ἔφη, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἐπὶ Μαυρικίου Βασιλέως τῶν Ἀβά-

ρων

φωρ πολέμου, τεθεᾶσθαι δύο ἄνδρας, εἴδει καὶ μεγέθει διαπρεπεῖς, καὶ οἵους, ἐν προσώπῳ Βασιλέως τιμᾶσθαι καὶ παρίστασθαι, ἐπεισιόντας μετὰ τοῦ Νεὼ ἔξωθεν, πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον τρίβολον διαγενομένους. ἀρχὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸς τὸν Ναὸν εἰσόδου. καὶ μεθόριον τῶν πρὸς ἑσπέραν αὐτοῦ Θετταλῶν μεγάλων δύο κιόνων, εἰπεῖν τῷ ὑπηρέτῃ ἀναγαγεῖν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ τοῦ οἴκου. τούτου δὲ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἱεροῦ κιβωτίου προσπελάσαντος, θᾶττον αὐτοῖς διᾶραι τὰς θύρας, τὸν Ἅγιον προσαπαντῆσαί τε, καὶ προσερεῖν, ὥς τινας συνήθεις καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἥκοντας, διατίθεσθαί τε τοῦ Βασιλέως τὸ βούλημα. τοὺς δ' ἀντειπεῖν, κελεῦσαι τὸν Βασιλέα τὴν σὴν ἁγιωσύνην, προλιπεῖν τὴν Πόλιν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς ἤδη διαφειμένην. καὶ ὡς ταῦτα ἀκηκοότα ἐπιδακρῦσαι τῷ λόγῳ, τὴν κεφαλὴν ἐπικλίναντα. καὶ ἀφωνίᾳ συσχεθέντα πολλῇ καὶ μακρᾷ, τὸ βάρος τῆς λύπης τῶν ἠκουσμένων, τῷ τοιῷδε σχήματι ἐνδεικνύμενον. οἷς δὴ καὶ τὸν ὑπηρέτην ἀναθέντα εἰπεῖν. εἰ ᾔδειν ἀδελφοὶ τοσοῦτον ὂν τῆς ὑμῶν παρουσίας τὸ ἀηδὲς, οὐκ ἂν ὑμᾶς τῷ Κυρίῳ μου κατεμήνυσα. καὶ πρὸς τούτοις, ὀψὲ καὶ μόνον ὁρᾶσθαι τὸν Ἅγιον. ὅμως οὕτω ἤρεσεν, οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότῃ πάντων, τηλικαύτην Πόλιν ἣν τῷ ἰδίῳ ἐξηγοράσατο Αἵματι, διαφεῖναι τοῖς αὐτὸν μὴ ἐπιγινώσκουσιν. οὕτω δὲ τούτων καταφοιτησάντων, τὸν συμπαθέστατον ἀνθυπενεγκεῖν Μάρτυρα. καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῷ Δεσπότῃ πάντων κατεπισκέψαι προσενεγκεῖν, ἔχουσαν οὕτως· οἶδα τοὺς οἰκτιρμούς σου φιλάνθρωπε Κύριε, νικῶντας ἀεὶ τὴν σὴν ἀγανάκτησιν, ἣν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὑπανάπτουσιν. οἶδας σὲ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν τεθεικότα, καὶ τὸ ἴδιον Αἷμα ὑπὲρ τούτων ἐκχέαντα, καὶ μηδαμοῦ τὴν εὐδοκίαν σου ταύτην παρεμποδισθῆναι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. καὶ ἐπεὶ κἀμὲ τῆσδε τῆς Πόλεως κατέστησας φύλακα, σὲ τὸν Δεσπότην μιμήσομαι, τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ τούτων θήσομαι, καὶ ἀπολλυμένοις, ἀπολεσθήσομαι. τὸ ὄνομά σου γὰρ ἐπικέκληται, καὶ σὺ οὐκ ἀπέστης, κἂν ἥμαρτον. καὶ αὐτὸς Θεὸς εἶ τῶν μετανοούντων. πρὸς ταῦτα τοὺς ἄνδρας εἰπεῖν. ταῦτα ἐροῦμεν τῷ πέμψαντι, ταῦτα ἀπαγγελοῦμεν τῷ Βασιλεῖ, δέος μὴ λυπηθῇ ἐπὶ σέ. τὸν δὲ ταῦτα ὁρᾶν, καὶ αὖθις εἰπεῖν, καὶ τῷ κοιμητηρίῳ πάλιν νοστῆσαι. τόν θ' ἱερὸν ἀποκλεῖσαι κιβώτιον, ἔμπροσθεν τῶν ἀγγελιαφόρων, ἤδη ἐπαπιόντων τοῖς λόγοις. ταῦτα ὁ ἱερὸς Γλυκέριος ἐν ἐκστάσει ὁρᾶν σαφῶς καὶ ἀκούειν, ἢ δι' ὁράματος ἀναφανδὸν διετείνετο· καὶ ἅμα λέγων, ἀπῄει παραθαρρύνων τὸ ἐγκατάλειμμα τῆς Πόλεως, κατεπτηχὸς ἤδη καὶ ἀθρόον ὂν, καὶ προηγησαμένῳ λοιμώδει νοσήματι, τῇ τοῦ ἔθνους ἐφόδῳ, ἄτομον πάντῃ καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ καθήμενον. ἐπετίθετε λέγων μετ' αὐτῶν εἶναι τὸν Ἅγιον, καὶ τῇ αὐτοῦ πρεσβείᾳ διασωθῆναι ἐπληροφόρει. καθὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἔκβασις πεποίηκεν ὕστερον. Τοῦ δὲ νεωκόρου Ὀνησιφόρου τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ προσεδρεύοντος, καὶ περὶ τὰς τῶν λύχνων καὶ λαμπάδων ἁφὰς πονουμένου, καὶ κακουργοῦντος περὶ ταῦτα, καὶ τοὺς κηροὺς καὶ λαμπάδας ἀποκλέπτοντος, καὶ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον ποιοῦντος, οὐκ εἴασε τὴν φρενοβλαβῆ καὶ ἐπόλεθρον προαίρεσιν ἀνιάτρευτον. ἀλλ' ὄναρ αὐτῷ ἐπιστὰς, διελέγχει. καὶ ὑφηγεῖται τὸ πρακτέον φιλανθρωπότερον. ἔφη γὰρ, ἀδελφὲ Ὀνησιφόρε, οὐκ ἀρέσκει μοι τὸ δρώμενον ὑπὸ σοῦ ἐπὶ ταῖς λαμπάσιν. ἴσθι γὰρ, τοῦτο ποιῶν, ὡς καὶ τοὺς προσφέροντας τὰ μέγιστα ζημιοῖς, καὶ σεαυτὸν εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας βάραθρον ἐξωθεῖς. ἐπὶ πολὺ γὰρ τῶν λαμπάδων ἡμμένων, ἐπὶ πλέον ἱλεοῦται καὶ τὸ θεῖον τῷ προσάγοντι. θᾶττον δὲ ἀφαιρουμένων, ἀποτέμνεται μετ' ἐκείνου τὸν ἔλαιον τὸ πρᾶγμα. ὑπαυξάνει δὲ τὸ κατάκριμα ὑφελομένου. τούτοις ὁ Ὀνησιφόρος μικρὸν ἐπισχὼν, αὖθις τῷ ἡμερῷ τοῦ ὁράματος χαυνωθεὶς, εἰς ἤθη ἐπάνεισι τὰ αὐτοῦ, ἀδεῶς τολμῶν τὰ συνήθη καὶ ποτέ τις τῶν εὐσεβῶν βαθείας νυκτὸς ἐπιστὰς, κηροὺς προσήγαγεν ἀμεγέθεις καὶ διαφανεῖς· τούτοις ἄλλους ὁ Ὀνησιφόρος, προσῆλθεν ἅμα τῷ ἀφθῆναι προσαφελέσθαι, μεταβαν-

ταβαν-

ταβαὕτος ἤδη τοῦ ἀξαμένου. ἀλλ' ὅρα μοι τὸ τοῦ Ἁγίου προμηθές· ἅμα τῷ τὴν χεῖρα ἀπλῶσαι πρὸς τοὺς κηροὺς, φωνὴν ἐμβριθῆ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης ἀναπέμψας σοροῦ ἔφη. πάλιν τὰ αὐτά; ταύτῃ βληθεὶς ὁ Ὀνησιφόρος, ἐπὶ τὸ ἔδαφος κατηνέχθη πτῶμα δεινὸν, ἐμβροντηθεὶς τῷ δέει καὶ τῇ βολῇ τῆς φωνῆς. ἕως τις τῶν τοῦ Κλήρου καὶ συνήθων παρελθὼν, ἀνέστησε τοῦ πτώματος, καὶ τῆς ἐκστάσεως ἐπανήγαγεν. αὐτὸς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἐξωμολογεῖτο ἐπὶ πάντων τῆς τε ἰδίας ἀφροσύνης τὸ τόλμημα, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου περὶ αὐτὸν κηδεμονίαν τὸ πρότερον, καὶ παιδείαν μετὰ φιλανθρωπίας τὸ δεύτερον. ὡς μὴ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ὠφεληθῆναι τῷ θαύματι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀρτεμίδωρος, καὶ Βασίλειος ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Ἀρτεμίδωρος ὡς τέλους ψῆφος ξίφος,
Συνάθλον Βασίλειον εἶχε πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Λεπτίνα κατὰ γῆς συρομένη τελειοῦται.

Στ. Ἐν γῇ συρεῖσα χερσὶ δυσσεβοφόρων,
Ἀφῆκεν εἰς γῆν Λεπτίνα σαρκὸς πάχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Γλύκων ξίφει τελειοῦται.

Ξίφει προτείνας Μάρτυς αὐχένα Γλύκων,
Σπονδὴν γλυκεῖαν αἵμασου Χριστῷ χέεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ Σεισμοῦ.

Στ. Ἔσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὖθις γῆν Λόγε.
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐστὶ τὸ πλέον.

Τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, εἰκοστῇ ἕκτῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐγένετο Σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὥστε τὰ ὑπερῷα, καὶ τῶν ἄλλων ὡραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, καὶ πολλοὺς συγκαταθλιβῆναι τοῖς καταπεσοῦσι. διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μετὰ Λιτῆς, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Παναχράντου καὶ Ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. ἧς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς. Καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. ὁ Εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί. τοὺς Χαλδαίους δὲ, καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὑπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν. τοῦ ἐπιστρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς:~

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν. καὶ δάκρυα προχέωμεν· ὅπως ἵλεων τὸν Δεσπότην ἕξωμεν Χριστόν. ἐκτρῖψαι σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς:~

Ὁμοῦ κράξωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον. καὶ παυσώμεθα, τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὸ πονηρόν· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, στηρίξαι θέλων ἡμᾶς:~

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἄχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ. καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν:~

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ.

Λελαμπρυσμένος, τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς ἀθλοφόρε λάμπεις φωτοειδῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε:~

Ὡς πορφυρίδι κεκοσμημένος τῷ σῷ αἵματι, ἔχων ἀντὶ σκήπτρου Ἔνδοξε τὸν σταυρὸν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν Μάρτυς Δημήτριε. εἰς αἰῶνας Βασιλείαν τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη πεφωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντας τοὺς τιμῶντας σε τὴν παναληθῆ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις ἀτελεῖς, δεήσεις τε πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν Δέσποινα. λῦσον συμφορῶν πικρῶν, ἡμῖν τὸ νέφος, κοινῶν ἰδίων τε, τῆς Ἐκκλησίας κοίμησον, Ἁγνὴ τὸν κλύδωνα. τῶν βαρβάρων, σκόρπισον τὰς φάλαγγας, καὶ μελλούσης Κολάσεως λύτρωσαι.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς ποτὲ τοῦ Λυαίου, τὴν ὀφρὺν καὶ τὴν ἔπαρσιν, καὶ τὸ ἵππειον θράσος, καθεῖλες χάριτι θείᾳ, τὸν γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ Νέστορα, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, οὕτω κἀμέ, ταῖς εὐχαῖς σου κράτυνον Ἀθλοφόρε, κατὰ δαιμόνων πάντοτε, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης, γένος βροτῶν, ἀπειλῆς σεισμοῦ τε τοῦ βαρυτάτου, κινδύνων τε ἐξαίρουσα, μητρικαῖς σου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένους συμπαθοῦς ἐπισκέψεως. καὶ ῥῦσαι κεκακωμένους Τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἱρέσεως. ὑφ᾽ ἧς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα. τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμείβοντες. καὶ πλανώμενοι ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. οἴκτειρον οὖν Πανεύφημε, καὶ δὸς ἡμῖν ἄφεσιν, παῦσον τὸν σάλον καὶ σβέσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν ἀγανάκτησιν. Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Τεῖχος ὀχυρωμένον ἡμῖν, ταῖς ἑλεπόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ πτοούμενος. ἐδόθης ταῖς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομαῖς καταργῶν, καὶ τῶν νόσων πάντων τὰ συμπτώματα. κρηπὶς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἄρρηκτος. καὶ πολιοῦχος, οἰκιστὴς καὶ ὑπέρμαχος, ἐχρημάτισας, τῇ σῇ Πόλει Δημήτριε. ἣν καὶ νῦν Παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσαν, καὶ φθειρομένην ἀθλίως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν τὴν ἀρετὴν συλλαβών, τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδείκνυται. ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφὴν ἀξίως ἐκληρώσαντο. ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε. καὶ τῇ μιμήσει, τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγχης ἰσότητι αἴτησαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυσθῆναι, καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, δ΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίας Πλευρᾶς τὴν χάριν. τῆς νυγείσης τῇ λόγχῃ. ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα. Δημήτριον τιμήσωμεν τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι. τὸν δι᾽ αἵματος τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον. καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ. τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ συμπαθῆ φιλόπτωχον. τὸν πολλοῖς καὶ πολλάκις κινδύνοις χαλεποῖς, τοῖς Θεσσαλονικεῦσι προϊστάμενον. οὗ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν. τὸν ἐνεργοῦντα δι᾽ αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι. χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ Ἅγιον Μύρον ἐκ τοῦ Ἁγίου. ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου.

ᾨδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον

Τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κζ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος. πλ. ἦχος, πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔστορ ἀθλητὰ μακάριε, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, σεαυτῷ περιθέμενος. αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν, συμπλακεὶς τοῦτον ὤλεσας. ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον, λαβαῖς Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθανάτωσας, νίκης διαδήματι, ὅθεν τὴν σὴν, κάραν ἐστεφάνωσεν, ὁ μεγαλόδωρος:~

Ὅγοις ἐνθέοις μυρούμενος, Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα Τύραννον, ἀνδρικῶς ἐθανάτωσας. καὶ τὸν θανόντα καὶ ᾅδην λύσαντα, ὁμολογήσας, Θεὸν ἀθάνατον. θάνατον ἄδικον, καθυπέστης ἔνδοξε, ὅθεν ζωὴν, χαίρων ἀτελεύτητον, ἐκληρονόμησας:~

Ἔος νεανίας πέφυκας, σώματος ὥρᾳ σοφὲ, διαπρέπων καὶ χάριτι, θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ῥώμῃ σεμνυνόμενος. ὅθεν Λυαίου λύσας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Παντοκράτορος. χαίρων ἐνήθλησας, καὶ χοροῖς ἠρίθμησαι, τῶν Ἀθλητῶν, οἷς συναγαλλόμενος, ἡμῶν μνημόνευε:~

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Αῖρε παλάτιον ἔμψυχον, περιστερὰ λογική. χαῖρε Πόλις τοῦ Κτίστου σου, χαῖρε καταφύγιον, τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον. ἡ προστασία τῶν πεποιθότων ἐν σοί. καὶ σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. χαῖρε ἡ γέφυρα, πάντας ἡ μετάγουσα πρὸς Οὐρανόν. χαῖρε παντευλόγητε, Ἁγία Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ. καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου. οἴμοι ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον. πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρός; ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Κανών.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος, δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Ῥματι φλογερῷ, τῷ σῷ αἵματι σοφὲ, χαίρων ἐπιβέβηκας. καὶ πρὸς οὐράνιον ὕψος, ἔνθα Ἰησοῦς τὸ ἄδυτον φῶς, μετὰ χαρᾶς ἀπελήλυθας:~

Θώρακα νοητὸν, τὸν τῆς πίστεως σαυτῷ, Νέστορ περιθέμενος. καὶ τὸν Σταυρὸν ὡς δόρυ ἔχων ἐν χερσὶ, τὰς τοῦ ἐχθροῦ, στερρῶς συνέκοψας φάλαγγας:~

Ζέσει τῆς τοῦ Χριστοῦ, κρατυνόμενος στοργῆς, ἔνδον εἰσεπήδησας ἐν τῷ σταδίῳ καὶ πάσας, ἔλυσας Λυαίου μηχανὰς, καὶ νίκης τρόπαιον ἔστησας:~

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τὸν συνάναρχον Πατρὶ, ἔτεκες ἀπειράνδρε, ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, μείνασα Παρθένος ὄντως Ἁγνὴ, διό σε πάντες γεραίρομεν:~

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Δυναμωθεὶς τῷ κράτει τῆς ἰσχύος, τοῦ τοὺς μοχλοὺς συντρίψαντος. καὶ τὰς τοῦ ᾅδου πύλας σπουδῇ, εἰς τὸ στάδιον εἰσῆλθες. καὶ κραταιῶς συνέτριψας, ἐχθροῦ μηχανήματα:~

Ὁ παλαιᾶς τῆς πλάνης ἀρχηγέτης, πρὸ τῶν ποδῶν σου ἥπλωται. νεανικῶς γὰρ πρὸς ἐκτομὴν, προσεχώρησας τοῦ ξίφους, Νέστορ Μαρτύρων καύχημα, διὸ εὐφημοῦμέν σε:~

Προκαταλύσας θράσος παρανόμων, Θεῷ θυσίαν ἔθυσας, Μάρτυς τὸ αἷμά σου ἀμοιβὴν, ἱερὰν αὐτῷ παρέχων. διό σε ἀντιμείψατο, πλουσίως χαρίσμασι:~

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐξ Ἀδὰμ τοῦ γένους ἀμορφίαν, ἐπεισαχθεῖσαν βρώματι, κυοφορούμενος Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου. ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, τὸ πρῶτον ἀξίωμα:~

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων Πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν:~

Κάθισμα. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ κατεπλάγης τῶν ἐχθρῶν τὴν μανίαν. οὐκ ἐδειλίασας σαρκὸς ἀλγηδόνας, ἀλλ' ἀπτοήτως ἔδραμες πρὸς πάλην σοφὲ, φέρων τὸ ὑπέρμαχον, τοῦ Σταυροῦ θεῖον ὅπλον. ὅθεν τὸν ἀλάστορα, παραδόξως θανατώσας, ἐθανατώθης Νέστορ καὶ ζωῆς, κατηξιώθης Χριστῷ παριστάμενος:~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος· ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ. ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ. ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Δημητρίου καταυγασθεὶς, ταῖς φωτοβόλοις διδασκαλίαις. τῆς Ἑλλήνων ματαιότητος, τὴν ἀχλὺν διέφυγες. καὶ Μαρτυρίου φέγγος ἀπήστραψας.

Ἀπιστίας τὴν ἁλμυρὰν, ταράξας θάλασσαν γλυκασμῷ σου, τῆς μονίμου Νέστορ πίστεως, ἀσεβῶν στρατεύματα, βυθῷ τῶν σῶν αἱμάτων ἀπέπνιξας.

Φυτευόμενον πρὸς ζωὴν, ἐδείχθης δένδρον τῇ ἀκαρπίᾳ, διαφέρων τῶν ἀγώνων σου, τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, Νέστορ Χριστοῦ Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Καθαρτήριόν μοι γενοῦ ἁμαρτημάτων, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας κινδυνεύοντι, Παναγία Δέσποινα, χριστιανῶν βεβαία ἀντίληψις.

Ὠδὴ ε'. Ὄρθρου φαεινόν μοι.

Λόγοις θείας γνώσεως τὴν διάνοιαν, καταυγασθεὶς, Μαρτυρίου στάχυν ὥριμον, Ἔνδοξε Νέστορ ἐβλάστησας.

Ἅμα τῶν λόγων σου, ὦ Δημήτριε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθείας τὸ ἀνόμημα, ὁ Νέστωρ τὸ μέγα κατέπαυσεν.

Ἐχθρὸν προορώμενον, συμπλεκόμενος τὴν τοῦ Θεοῦ, ἀοράτως συμμαχίαν, ἐκέκτησο Νέστορ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ κυήσασα τὸν Θεὸν ἀνδρὸς ἀσπορᾶς. χαῖρε μόνη Θεομῆτορ παναχραντε. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Σφραγῖδι σημανθεῖσα τὴν καρδίαν, γενναίως κατέτρωσας, τῷ τῆς ἀνδρείας σου δόρυ, τὴν καρδίαν Λυαίου Ἀθλητά. καὶ χαίρων θανατοῦσαι, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Νυμφίος ἐκ παστάδος τῆς σαρκός σου, Νέστορ ἐκπεπόρευσαι, στολαῖς ταῖς ἐξυφανθείσαις, ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς ἱδρώτων. φαιδρῶς ὡραϊσμένος, τῷ σῷ Δεσπότῃ παρέστης Χριστῷ.

Ὑψώσας ἐπὶ πέτραν σοῦ τοὺς πόδας, ἀσεβείας ἔστησε, Χριστὸς τῆς ζωῆς ἡ πέτρα. κατεύθυνε Νέστορ, πρὸς αὐτὸν πορείας σου, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου κατῄσχυνεν.

Ῥῆξόν μου τὰς σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων, ἡ Θεὸν κυήσασα. τὸν αἴροντα τὴν τοῦ Κόσμου ἁμαρτίαν, Παρθένε Μαριάμ. ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας, τῆς σωτηρίας ἀνέθηκα.

Ὁ Εἱρμός.

„Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσωσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὔκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν, ὡς στρατιώτης ἄριστος. τοῦ Δεσπότου γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. σὺν αὐτῷ οὖν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ῥώμῃ Θεοῦ ἀθλήσας Παμμάκαρ, νικηφόρος ἐδείχθης. τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶ καταπατήσας δεδόξασαι, στεφανίτης σὺν ταῖς χορείαις τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων Νέστορ ἐφάνης, καὶ Ἀαρὼν ὑπερῄρθης Χριστοῦ ἀθλητὰ, σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖόν σου. καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος, παρεστὼς σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, κζ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Ὁμοῦ Λυαῖον καὶ λύμην τὴν τῆς πλάνης.

Κτείνας ὁ Νέστωρ, τέμνεται διὰ ξίφους.

Οὗτος κομιδῇ νέος ὢν καὶ ὡραῖος, καὶ γνωστὸς ὢν τῷ μεγαλομάρτυρι Δημητρίῳ, προσδραμὼν ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, πε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. δοῦλε τοῦ Θεοῦ ἔφη, βούλομαι τῷ Λυαίῳ μονομαχῆσαι, καὶ εὖξαί μοι, τὸν Χριστὸν ὀνομάσας. ὁ δὲ Ἅγιος σφραγίσας αὐτὸν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, εἶπε· καὶ τὸν Λυαῖον νικήσεις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις. ἐλθὼν οὖν τῷ μαγγάνῳ, θεωροῦντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, καὶ εἰπὼν, ὁ Θεὸς Δημητρίου βοήθει μοι, συμπλακεὶς τῷ παλαμναίῳ Λυαίῳ ἐκείνῳ, καὶ καιρίαν αὐτῷ βαλὼν κατὰ τῆς καρδίας, ἀνῄρηκε, καὶ τῷ Βασιλεῖ ψυχικὴν περιεποιήσατο σύγχυσιν. καὶ αὐτίκα, τὸν μὲν ἅγιον Δημήτριον, προσέταξε λόγχαις τρωθῆναι, ὡς αἴτιον τῆς σφαγῆς τοῦ Λυαίου. τὸν δὲ ἅγιον Νέστορα, τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καπιτωλίνης, καὶ Ἐρωτηίδος.

Στ. Κτείνουσι δούλην ἐκ ξίφους καὶ Κυρίαν,
Δούλας Τριάδος, τῆς ἀληθοῦς Κυρίας.
Εἰκάδι Ἀμφίπολον τάμον ἑβδόμῃ ἠδὲ Κυρίαν.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Ζιλικινθίου Ἄρχοντος Καππαδοκίας. καὶ ἡ μὲν Καπιτωλίνη, εὐγενὴς ὑπάρχουσα καὶ πλουσία, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ, πτωχοῖς διανείμασα, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, παῤῥησιάζεται πρὸς τὸν Ἄρχοντα, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλεισθεῖσα, ἕωθεν διὰ ξίφους τιμωρίαν ὑπέστη. ἡ δὲ Ἐρωτηὶς, ἡ καὶ δούλη τῆς Ἁγίας, ἐπεὶ καὶ λίθοις τὸν Ἔπαρχον ἔβαλε, ῥάβδοις τύπτεται. ὡς δὲ Χριστοῦ χάριτι ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Ὁ Κυριακὸς ἐκλιπὼν γῆν καὶ βίον,
Πρὸς αὐτὸν ἥκει Κύριον τῶν Κυρίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Πρόκλης, συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Στ. Ἔχει παρεστῶσάν σε Πρόκλα Δεσπότης,
Ὁ Πιλάτῳ πρὶν σῷ παραστὰς συζύγῳ.

Διήγησις περὶ τῶν Ἰβήρων, ὅπως ἦλθον εἰς θεογνωσίαν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Βασιλέως τοῦ μεγάλου, Γυνή τις ἀπαχθεῖσα εἰς τοὺς Ἴβηρας, ἄκρως τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν παιδόθεν ἐκπαιδευθεῖσα, καὶ αἰχμάλωτος γενομένη, τῶν αὐτῶν εἴχετο πόνων. καὶ ἐπεὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης οἱ Ἴβηρες πάμπαν σπανίζοντες πρὸς ἀλλήλους, φοιτᾶν εἰώθασιν, ὡς ἀπὸ πείρας ἐπιζητοῦντες ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι νοσήμασι τὸν τρόπον τῆς ὑγείας, ἀφίκετό τις πρὸς τὸ ἀξιέπαινον γύναιον, παιδίον νόσῳ δεινῇ μάστιγι πιεζόμενον ἐπιφερομένη, τὸ πρακτέον τάχα ζητοῦσα μαθεῖν. ἡ οὖν αἰχμάλωτος τοῦτο λαβοῦσα, καὶ ἀνακλίνασα, προσηύξατο, λυθῆναι τοῦ παιδαρίου τὴν νόσον. ἤκουσεν ὁ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν εἰδὼς, καὶ παρέσχε μὴ μελλήσας τὴν ὑγείαν. ἐντεῦθεν ἡ θαυμασία Γυνὴ, πολυθρύλλητος γέγονεν. ὡς καὶ εἰς ὦτα τῆς τοῦ Βασιλέως συζύγου διελθεῖν τὸ γενόμενον. ἥτις καὶ παραυτίκα ταύτην μεταπεμψαμένη, κατείχετο γὰρ καὶ αὐτὴ χαλεπῷ πάθει. ἡ δὲ μετριοφρονοῦσα Γυνὴ, ἀναξίαν ἑαυτὴν κρίνασα πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀφικέσθαι, καταπειθὴς οὐκ ἦν. ἀλλ' ἡ Βασίλισσα τὸ τῆς Βασιλείας ἐπηρμένον εἰς οὐδὲν λογισαμένη, πρὸς τὴν δορυάλωτον ἔδραμεν. ἡ δὲ, καὶ ταύτην τὴν Βασίλισσαν πρὸς τὴν παντελῆ ταύτης κλίνην κατακλίνασα, ἐν ᾗ καὶ τὸ παιδάριον, φάρμακον τοῦ πάθους ἀλεξίκακον, τὴν προσευχὴν προσενήνοχεν. ἡ δὲ Βασίλισσα τοῦ πάθους ἀπαλλαγεῖσα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ χιτῶνα, καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἐδίδου, ὅσα τῆς βασιλικῆς φιλοτιμίας, ἀμειβομένη τὴν οὕτω ταχέως καὶ κεχαρισμένως τὸ πάθος διώξασαν. ἀλλ' ἡ θεία ἐκείνη Γυνὴ, τούτων μὴ χρείαν κεκτῆσθαι ἔλεγε, μισθὸν δὲ μέγαν ἡγεῖσθαι τὴν τῆς εὐσεβείας ἐπίγνωσιν. καὶ τῷ ἀπαλλάξαντι τοῦ πάθους καὶ σεσωκότι Θεῷ παρηγγύατο Ναὸν ἀνεγεῖραι. τούτων ἐκείνη ἀκούσασα, κατέλαβε τὰ Βασίλεια. καὶ τὸν μὲν Βασιλέα ἐξέπληξε τῷ παραδόξῳ τῆς ἰάσεως· διηγεῖτο δὲ καὶ τὸν τρόπον, καὶ διεβεβαιοῦτο τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεὸν, τοῦτον εἶναι κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεόν. καὶ Ναὸν δείμασθαι προσῆκον διὰ τάχους ἐστὶ, καὶ τὸν

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

λον ἔθνος, εἰς τὴν τούτου θεραπείαν μετατεθῆναι. ὁ δέ, τὸ μὲν θαῦμα ἐξεπλήττετο, Ναὸν δὲ δείμασθαι, οὐκ ἤθελεν. ὀλίγου δὲ διελθόντος χρόνου, εἰς θήραν ἐξελθών, οἱ μὲν σὺν αὐτῷ θηρώοντες, ἀκωλύτως ἐθήρευον. οὗτος δὲ μόνος ὁ Βασιλεὺς ὑποληφθείς, τοῖς τῆς ἀορασίας κατεσχέθη δεσμοῖς. ἐν ἀπορίᾳ οὖν γενόμενος, καὶ εἰς μὲν τὴν ἀπήθειαν λαβών, τὸν τῆς αἰχμαλώτου Θεὸν ἐπικαλεσάμενος εἰς ἐπικουρίαν, ἀπηλλάγη τῆς νόσου. καὶ τὴν ἀξιάγαστον δορυάλωτον καταλαβών, ὑποδεῖξαι εἰς τὸ σχῆμα τῆς οἰκοδομῆς, ἐπιβάλλει. καὶ ἡ μὲν, διέγραφεν. οἱ δὲ τοῦ Βασιλέως ᾠκοδόμουν. ἐπεὶ δὲ καὶ πέρας ὁ Ναὸς εἰλήφει, καὶ ὁ ὄροφος ἐπετέθη, καὶ μόνον ἐδεῖτο τῶν Ἱερέων, εὗρε καὶ τούτου πόρον, ἡ θαυμαστὴ γυνή. ἔπεισέ τε τὸν τοῦ ἔθνους Ἰβήρων ἡγούμενον, πρὸς τὸν τῶν Ῥωμαίων πρεσβεύσασθαι Βασιλέα, καὶ αἰτήσασθαι, σταλῆναι διδάσκαλον εὐσεβείας. ὁ μὲν συνδεξάμενος τὴν εἰσήγησιν, τοὺς πρεσβευσομένους ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὴν αἰτίαν μαθών, τοὺς πρεσβευτὰς φιλοφρόνως δεξάμενος, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησεν. ἄνδρα δὲ πίστει καὶ συνέσει καὶ βίῳ κοσμούμενον, καὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἠξιωμένον, Κήρυκα τῷ ἔθνει τῆς θεογνωσίας ἐξέπεμψε μετὰ δώρων ὅτι μάλιστα πλείστων. ὃς καὶ ἀπελθών, θαύμασι καὶ διδασκαλίαις, πρὸς τὴν ἀκραιφνῆ τῶν Χριστιανῶν Πίστιν πάντας ἑλκύσας, καὶ βαπτίσας, καὶ ἱεροὺς Ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ Ἱερεῖς χειρίσας, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν Ἰβήρων χώραν εἰς θεογνωσίαν μετενεγκών, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. οὗτος ὁ τρόπος τῆς τῶν Ἰβήρων πρὸς Θεὸν ἐπιγνώσεως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσεῖ.

Ὁ καταυγάσας τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων τοῦ ἀθλοφόρου. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς ἀσεβείας κατασβέσας τὴν φλόγα, τῇ δρόσῳ τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς Νέστορ. εὐλογητὸς εἶ μέλπεις μυῶν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυσία ζῶσα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, Κυρίῳ προσαγόμενος Μάρτυς Νέστορ. εὐλογητὸς εἶ ἔκραζες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα Χερουβὶμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα ὑπεράγιον Θεὸν Λόγον, ὑπεραγία Δέσποινα, τὸν ἡμᾶς ἁγιάζοντα.

Ὠδὴ η΄. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτόν, ἐδέξατο χυθὲν ὑπὲρ Χριστοῦ, οἱ Οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχήν, ὥσπερ νύμφην ὡραϊσμένην Μαρτύρων χορεῖαι, καὶ Δικαίων ἁπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει, ὑπηντήσαν σοι Μάρτυς.

Ὢ ψυχῆς σου θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον, οὐδὲν ἡγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης. ὢ θείας ἀνδρείας, ἀνανδρείαν ἐχθρῶν κραταιότατα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Χριστὸν στηλιτευσάσης.

Τὸν ἀγῶνά σου τὸν καλόν, ἠγώνισαι τὸν δρόμον ἀληθῶς, Νέστορ τετέλεκας σοφέ, καὶ τετήρηκάς σου τὴν πίστιν. λοιπὸν σοι τὸ στέφος τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπόκειται, ὅπερ παρέξει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐ πτοοῦμαι τοὺς δυσμενεῖς, τὰ θήρατα σὲ ἔχων βοηθόν, οὐ φοβηθήσομαι κακά, σοὶ προστρέχων Θεοκυῆτορ. ἐν σοὶ γὰρ καυχῶμαι, καὶ ἐν σοὶ ὑπερβήσομαι Πάναγνε, τεῖχος ἁμαρτίας, σωθεὶς τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὁ Εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν. φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καῦσων. Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Πορφύραν ἐξ αἱμάτων, βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιᾷ, ὥσπερ σκῆπτρον τὸν Σταυρόν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ Νέστορ Μακάριε.

Πέπειρος βότρυς ὤφθης, τῆς ἀμπέλου τῆς νοητῆς. ληνοῖς δὲ Μαρτυρίου ἐκθλιβείς, κατανύξεως ἡμῖν οἶνον, ἀνέβλυσας πιστοῖς Νέστορ πολύαθλε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οράνων μετ' Ἀγγέλων, πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ. καὶ δόξης ἀπολαβὼν τῆς αὐτοῦ τῶν τελούντων σου πιστῶς, Νέστορ τὴν μνήμην τὴν σεπτήν, ἀεὶ μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Ωτὸς ὤφθης δοχεῖον, τοῦ σκεδάσαντος τὴν ἀχλύν, τῆς πάλαι ἀγνωσίας ἀληθῶς. ἁγιάσματος σκηνή, χρυσῆ λυχνία οὐσιῶν ὑψηλοτέρα Ἁγνή.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκ.

Σ γνώμην ὑπερήφανον, καὶ βάρβαρον θρασύτητα, Λυαίου ἔλυσας Νέστορ, καὶ σὺν αὐτῷ τῶν Τυράννων. ὡσαύτως τῶν ὑμνούντων σε, τὰ ἐμπαθῆ κινήματα, Μάρτυς Χριστοῦ κατάβαλε, ἐν ἀπαθείᾳ σε ὅπως, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Υμπαθῶς τὰ ἐλέη σου, φιλάγαθε Παμύμνητε. καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, δεῖξον καὶ νῦν Θεοτόκε. ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, πάντας ἡμᾶς ἐξαίρουσα. τῆς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ τε, τῆς φοβερᾶς λυτρουμένη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κη'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τερεντίου καὶ Νεονίλλας. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου. Στιχ. τῶν Μαρτύρων. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ολυτρόποις κολάσεσιν, ἀνδρείως ὑπομείναντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν κατεβάλετε. ὁμολογοῦντες Μακάριοι, Τυράννων ἐνώπιον, τὸν ὀφθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν παχύτητι σώματος, καὶ τὰ ἄχραντα, ὑπομείναντα πάθη, ἑκουσίως. καὶ πηγάσαντα τῷ Κόσμῳ, τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος.

Ερεντίῳ συνήστραψε, Νεονίλλα ἡ ἔνδοξος. Νίτας τε καὶ Σάρβηλος οἱ θαυμάσιοι. Φωκᾶς Ἱέραξ σὺν τούτοις τε, μονίμως ἀθλήσαντες, καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰκισμῶν, θείᾳ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀποσβέσαντες. καὶ γενόμενοι πύργοι, ἀσεβείας. καὶ εὐπρόσδεκτοι θυσίαι, καὶ προσφοραὶ καθαρώτατοι.

Ὡς πολύφωτος Ἥλιος, τῇ Σελήνῃ συνούμενος, Νεονίλλῃ τέτοκας, ὦ Τερέντιε, χορὸν ἀστέρων ἐνάριθμον. Μαρτύρων ἐν αἵματι, φοινιχθέντων καὶ φαιδρὰν, ἀφιέντων τὴν ἔλλαμψιν, σκηνωσάντων τε, εἰς ἀνέσπερον λῆξιν, ἔνθα πάντων, ἀθλοφόρων αἱ ἀγέλαι, περιφανῶς πολιτεύονται.

Ἕτερα, Στιχ. τοῦ Ὁσίου. ἦχος, πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν. δικαιοσύνῃ πᾶσαν τὴν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα. ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας, οὗ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος Ὅσιε.

Πάτερ θεόρρημον Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἷα πρὸ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος. κατὰ βλασφήμων Μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ ῥυφῆς τῆς ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μεταχεῖν Θεσπέσιε, παρεστηκώς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ θεόρρημον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιαινόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀναφέρειν ἐποίησας. καὶ καταλμάσας παθῶν τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος. νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάνσοφε, τῶν ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. Ὅμοιον.

Σῶσόν με σῶσον Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἀπορρήτως κυήσασα, σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν. σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος καὶ τοῦ πυρός, τοῦ διαιωνίζοντος, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου. Τέκνον μου ἐβόα τέκνον, γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐν βυθῷ χειμαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας φιλάνθρωπε, πρὸς μόνον τὸ πέλαγος, τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἀτενίζων, τὸ ὄμμα τῆς καρδίας. κυβέρνησον σῶσόν με, τῶν Ἀθλοφόρων εὐχαῖς.

Ὁ Ἄδυτος Ἥλιος, ὑμᾶς ἀστέρας ἀνέδειξεν, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ. καταυγάζοντας, τῇ λάμψει τῶν ἀγώνων, Μάρτυρες πανεύφημοι, ταύτης τὸ πλήρωμα.

Τῆς πίστεως πρόβολος, τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, Τερέντιος γέγονε, Νιτᾶς τε Σάρβιλος, καὶ Θεόδουλος, Γέραξ Νεονίλλα. Βίλης ὁ θαυμάσιος, Εὐνίκη τε καὶ Φωκᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὤφθης Πανάμωμε. ὅθεν πάντες σοι, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου. Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. Ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Οἱ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες· τὴν ὀφειλὴν ἀποτέμνομεν Στέφανε, ἐγκώμιον πλέκοντες. σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος Πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας. λογιστικῷ κεχρημένος θεόφρονι, εὐμενὴς γὰρ γέγονας. εὐπροσήγορος, προσηνής τε καὶ μέτριος. λόγῳ τε σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν Πάτερ διὰ γνώσεως. καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεόρρημον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ. καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄριστα Παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Τῶν κτισμάτων πέφηνας Ἁγνὴ, παντων ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ὑπέρτερα Πανάμωμε. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺ παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἥλιος ὥσπερ, πολυφώτῳ Σελήνῃ συνήμμενος. Νεονίλλης ὁ κλεινὸς, Τερέντιος ἀπεγέννησεν. ἀστέρων ἐνάριθμον, χορὸν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Ἡ συντριβή σου, τῶν μελῶν ἀθλοφόρε Τερέντιε, τῆς ἀπάτης τὰ ὀστᾶ, καθάπερ χοῦν ἐξελέπτυνε. σοὶ δὲ προεξένησε, δόξαν τὴν ἄφραστον.

Κεχρυσωμέναις, ἀναπτᾶσα Εὐνίκη ταῖς πτέρυξι, τῶν ἀνόμων ἐξ αὐτῶν, τὰς πανουργίας ἐξέφυγες. καὶ ἔνδον ἐσκήνωσας, παστάδος τῆς μονῆς. Θεοτοκίον.

Ἐν ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, εὑραμένη ἐκ σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται. καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἄφθορον ἔδειξεν.

Ἄλλος. Ἐξήνθησαν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζεται τὰ πρόβατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε, ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε. διὸ νῦν ἐπαξίως, εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε. ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα Ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. Ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς ἀστέρες Ἡλίου φωτοειδεῖς, Τερέντιος οἱ παῖδες οἱ ἱεροί. ὡς φῶς ἀνατέλλουσι, καὶ τὴν κτίσιν αὐγάζουσιν, ἀνδρικῶν ἀγώνων γενναίοις πυρσεύμασι. πολυθείας ὄν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὄντως, τὴν νύκτα σκεδάσαντες. οὓς ἐν εὐφροσύνῃ, μακαρίσωμεν πίστει, ὡς ὄντας θεράποντας, τοῦ Θεοῦ καὶ βοήσωμεν, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ναὸν φωτοειδῆ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. τελέσας τὴν ψυχὴν, Πάτερ πανόσιε ἔνδον, ἔσχες ἀφράστως τὸν Βασιλέα Χριστὸν καὶ Κύριον, εὗρες πλοῦτον θαυμάτων, καὶ κόσμῳ νέμεις χάριν τὴν ἄφθονον. διὸ κινδύνων πάντας, καὶ φθορᾶς σώζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Μαριὰμ, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα. ὡράϊσμα τερπνὸν, καὶ γηγενῶν ὁ κόσμος, δώρησαι τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν, ἁμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν. ἵλαθι τοῖς σοῖς δούλοις, ὅτι ὑπάρχεις Ἁγνὴ, ἡ λύτρωσις ἀπεγνωσμένων. ὄντως ἰσχυρὸν προσφύγιον ἀνθρώπων:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα. Τέκνον μου τί τὸ ξένον καὶ παρ᾽ ἐλπίδα τοῦτο τὸ θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ θανάτῳ, βροτοῖς ὁμοίως καταδικάζεται; ἀλλ᾽ ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, τριήμερος ὡς ἔφησας, ἵνα χαίρων δοξάζω σε:~

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ ἑπτάδελφος χορεία τῶν ἀθλοφόρων, σὺν τοῖς δυσὶ γεννήτορσιν, ἄμωμος θυσία, σοὶ τῷ διὰ σοῦ θαυμαστῶς, τυθέντι ὡς πρόβατον, Δέσποτα Χριστὲ προσηνέχθησαν:~

Ἡ τοῦ Πνεύματός σοι χάρις ὥσπερ ἐν εἴδει, περιστερᾶς ὀπτάνεται Ἔνδοξε Εὐνίκη. τοῦ ἐπικειμένου σε, κουφίζουσα κλύδωνος, τῶν δεινῶν βασάνων καὶ θλίψεων:~

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα Τύραννον, πίστεως τοῖς ὅπλοις. Πανεύφημοι, καθείλετε ψάλλοντες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. σώζων Ἀπειρόγαμε, τοὺς πίστει κραυγάζοντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα. καὶ λίθον πολύτιμον, ἀλλ᾽ ἀρετὴν περικείμενος. ὤφθης γὰρ Μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐνδιαίτημα:~

Τὴν ἔνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας. τῶν χαρίτων σε, αὐτῆς στεφάνων ἐλάμπρυνε. δόξαν τὴν ἀΐδιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανάοιδιμε:~

Ἐπόθησας, ὁλοκλήροις καρδίας κινήμασιν, ὀρεκτὸν τὸ ἔσχατον, Κόσμου λιπὼν τὴν τερπνότητα. πόθῳ δὲ κατάλληλον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν εὗρες παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήγαγε. ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὖθις με ἀνώρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα:~

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε ἰσχὺν, κεκτημένοι οἱ Μάρτυρες. στρεβλώσεων καὶ μαστίγων, καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀνδρείως κατετόλμησαν:~

Ὦ Παῖδες ἱεροὶ, ὦ θεόδεκτα σφάγια, ὢ σύστημα διαλύσαν, μηχανὰς πολυπλόκους, ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος:~

Νίκαις τὴν κεφαλὴν, ἀθανάτοις κατέστεψας, νικήσασα τὸν τὴν Εὔαν, ἐκνικήσαντα ὄφιν, Εὐνίκη καλλιπάρθενε.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε. καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσι, κατελάμπρυνας πᾶσαν, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοῒ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεόρρημον Στέφανε. καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, θεόφρον Πάτερ Ὅσιε:~

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, εὗρες ὅσον χρήσιμον. καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων ἐκτήσω, Παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως·

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΕΡΡΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

Θεοτοκίον.

ἸΔοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Πανάμωμε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας. ὡς πρὶν Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

ΨΕίρεσθαι, ἀνηλεῶς προστάξας ὁ Τύραννος, καὶ τοῖς ῥοχοῖς συνδεσμεῖσθαι, πολυῤῥόπῳ θέᾳ τοὺς Μάρτυρας, ἀλλ' ᾐσχύνθη. ἀηττήτους αὐτοὺς θεασάμενος.

ΣΑ'ρβιλος, Νεομίλλα Φωκᾶς καὶ Θεόδουλος. Βίλης Ἱέραξ Εὐνίκη, καὶ Νιτᾶς ὁ θεῖος σὺν Τερεντίῳ. ὡς γενναῖοι, εὐσεβῶς ἀνευφημείσθωσαν Μάρτυρες.

ΛΕιμῶνι, τῆς ὑμῶν εἰσιόντες ἀθλήσεως, ὀσμῆς πληρούμεθα θείας, τῶν ὑμῶν ἀγώνων Μακάριοι, τὸ δυσῶδες, τῶν παθῶν ἐκ ψυχῆς ἀποῤῥίπτοντες.

Θεοτοκίον.

ἩΒάτος, προετύπου τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν σου λοχείας, τῷ πυρὶ διόλου περιφλεγομένη, καὶ μηδόλως, καιομένη Παρθένε πανύμνητε.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΟἸκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πατὴρ ἀναδέδειξαι, λόγου λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

ΜΑκαρίως τὸν βίον διέδραμες, μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

ὩΣ καλὸς ὡς ὡραῖός σοι στέφανος, ὃ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος. καὶ παθῶν βασιλεύσας παμάριστε.

Θεοτοκίον.

ὙΠὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

ἘΝ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΚΑταφυτεύσας ἀρετῶν τὸν Παράδεισον. καὶ καταρδεύσας ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων σου. ὡς τῆς ζωῆς Παμμένδοξε τοῦ ξύλου τυχὼν, σῶσον ἱκεσίαις σου, ἐκ φθορᾶς τὴν σὴν ποίμνην. ῥῦσαι περιστάσεως τοὺς θερμῶς σε τιμῶντας. σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον Σοφὲ, πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος.

ὩΣ καθαιρέτην τῶν παθῶν καὶ τύπον ὀρθοῦ βίου. ἀλείπτην τε ἀζύγων, κανόνα μοναζόντων. καὶ ἀρετῶν ὑπογραμμὸν, πάντες συνελθόντες ἐν τῇ μνήμῃ σου σοφὲ, οἱ φοιτηταί σου κράζομεν, δόξα τῷ σὲ ἀξίως δοξάσαντι, τέρασιν ἀλήκτοις, καὶ σημείοις φοβεροῖς. οὐκ ἐν τῷ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος. διὸ ἐκδυσωπεῖν Χριστῷ μὴ ἐλλίπῃς τοῖς τιμῶσί σε ἀεὶ, καταπεμφθῆναι λύσιν τῶν πολλῶν καὶ χαλεπῶν ἐγκλημάτων. σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον σοφέ. Πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κη'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀφρικανοῦ, Τερεντίου, Μαξίμου, Πομπηΐου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ.

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα
Ἔδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Δειρὴν ὀγδοάτῃ τε Τερέντιος εἰκάδι τμήθη.

ΟὟτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, καὶ Φορτουνάτου Ἡγεμόνος, ἐν Ἀφρικῇ γενηθέντες, καὶ ἀγωνισάμενοι τύπτονται νεύροις ὠμοῖς. εἶτα ῥάβδοις, καὶ πυρωθεῖσιν ὀβελίσκοις τὰ νῶτα καίονται. καὶ ἐπιχεομένου ὄξους σὺν ἅλμῃ, τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβονται. καὶ δεσμῷ μετὰ τὴν ἐρώτησιν βάλλονται. καὶ γυμνοὶ ὑπὸ γῆν σύρονται ἐπάνω πυρός. εἶτα ξέονται, καὶ εἰς βόθρον ἀποῤῥίπτονται, ὄφεων καὶ σκορπίων μεστόν. καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, ξίφει ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Νεομίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἱέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλης, καὶ Εὐνίκης.

Στίχ. Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων
Τιμὴν μίαν ἡγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

ΟὟτοι οἱ Ἅγιοι ἐν ἑνὶ οἴκῳ διάγοντες, καὶ τῷ Θεῷ ἀεὶ ἐν κρυπτῷ λατρεύοντες, διεβλήθησαν, καὶ παρέστησαν τῷ δικαστηρίῳ,

καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦν, τὰ δὲ εἴδωλα ἐκωμῴδουν. καὶ κρεμασθέντες ἐξέοντο. εἶτα ὄξει δριμυτάτῳ ταῖς πληγαῖς κατεῤῥαντίζοντο· καὶ πυρκαϊᾶς κάτωθεν φλογιζομένης, προσηύχοντο σιωπηρῶς, ἀλλήλους ἐπαλείφοντες. οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Θεὸς τὴν δέησιν αὐτῶν. Ἄγγελοι γὰρ ἀοράτως τοὺς Ἁγίους τῶν δεσμῶν ἠλευθέρουν, καὶ τὴν θεραπείαν παρεῖχον· τοὺς δὲ ἀσεβεῖς ἔκπληξις καὶ φόβος κατεῖχε. καὶ ἡ φυλακὴ τοὺς Ἁγίους εἶχε. τῇ δὲ ἑξῆς, ῥοπάλοις τύπτονται. εἶτα ἐν τροχῷ δεθέντες, τῷ δοκεῖν ἐμαστίζοντο, καὶ ἐν μηδενὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότες, βορὰ τοῖς θηρσὶ παραδίδονται. οὕτως οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἀβλαβεῖς ἐκ πάντων διατηρηθέντες, λέβησιν ἐκ πίσσης παφλάζουσιν ἐμβάλλονται. καὶ ὁ βρασμὸς τῆς πίσσης, εἰς ὕδωρ μετεβλήθη. ἰδόντες οὖν οἱ δυσσεβεῖς, ὅτι αἱ κολάσεις τοῖς Ἁγίοις ἀντ' οὐδενὸς ἐλογίσθησαν, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμοσατέα.

Στίχ. Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,
Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου.

Στίχ. Πυθεὶς ἀπείρων πειρατηρίων βίου,
Ἰωάννης ἄπειρα λήψεται γέρα.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ Θηβῶν, παῖς γεγονὼς μεγάλων καὶ περιφανῶν γονέων. ἀπεβάλλετο δὲ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον, καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀφίστα ἑαυτόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐφ' ᾧ τὸν τίμιον Σταυρὸν προσκυνῆσαι, κωλυόμενος προσεγγίσαι, φωνῆς ἔδοξεν ἐπακοῦσαι, ὅτι οἱ μὴ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ κοινωνοῦντες, ἀνάξιοι τῆς τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσεως τυγχάνουσι. τοῦτο δὲ ἦν ἐν ὁράματι. καὶ διυπνισθεὶς, τῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθε. καὶ εὐθέως εἰς τὴν ἔρημον ἐξελθὼν, ἔμεινεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Χοζεβᾶ, ἐν ᾧ ὑπερβάλλουσαν ἄσκησιν καὶ ἀρετῆς ἀνάβασιν ἐκτήσατο, πολλὰ κατεργασάμενος θαύματα, καὶ πολλῶν Μοναχῶν γενόμενος Καθηγούμενος. διὸ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς ἐρήμου, μακαρίως ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου Βασιλέως, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Σάββα. καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον σταυρὸν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ Μητρός.

Στίχ. Μίξας ἐλαίῳ Κυριακὲ παμμάκαρ,
Σὸν αἷμα σεπτὸν, μίγμα καινὸν εἰργάσω.

Οὗτος μετὰ τὸ φανερῶσαι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ πιστεῦσαι, καὶ βαπτισθῆναι, γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων μετὰ Μακάριον, καὶ παρέτεινεν ἡ ζωὴ αὐτοῦ μέχρι τῆς Βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. ὃς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεύσας, ἀπῆλθε καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ μαθὼν περὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ κρατήσας αὐτὸν, ἑαυτῷ παρέστησε. καὶ ἀναγκάσας θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἠλέγχθη παρ' αὐτοῦ. ὅθεν καὶ ἐκέλευσε κοπῆναι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα, εἰπών. ὅτι ἐπιστολὰς πολλὰς γράψας μετὰ τῆς χειρὸς ταύτης, πολλοὺς ἀπέστρεψας ἀπὸ τῶν Θεῶν. εἶτα ἐξέχεε μόλιβδον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐτέθη ἐπὶ κραβάτου πεπυρακτωμένου κατὰ πρόσωπον. ἐλθοῦσα δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἐκρατήθη. καὶ κρεμασθῆναι ταύτην προστάττει ἐκ τῶν τριχῶν. καὶ ξεομένη, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. εἶτα ἐμβληθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς λέβητα, ἐπλήγη μετὰ ξίφους, καὶ ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Μήτηρ τοῦ Ἁγίου Κυριακοῦ, λαμπάσι φλεχθεῖσα, καὶ ξεσθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα λαμπάσιν,
Ἀειφανὴς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑτέρων τριῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἐκ τοῦ γένους Ἄραβας, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Θείους ἀριστεῖς, οἶδα τοὺς Ἀναργύρους.

Οὗτοι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὗτοι, τῆς Ἀράβων ὁρμώμενοι γῆς, καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειροι ὄντες, διήρχοντο κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀμισθὶ τοῖς δεομένοις τὰς ἰατρείας παρέχοντες. καὶ προφάσει τῆς τέχνης, τὴν τοῦ Χριστοῦ καταγγέλλοντες πίστιν, κατὰ τὸν χρόνον Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ. συλληφθέντες δὲ ἐν Κιλικίᾳ, παρέστησαν Λυσίᾳ τῷ Ἡγεμόνι ἐν Αἰγαῖς τῇ Πόλει. καὶ τυφθέντες ἀνηλεῶς καὶ ἀπανθρώπως, τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ ἀποῤῥίπτονται. περισωθέντες δὲ θείᾳ ῥοπῇ, καὶ ἐπὶ ξηρᾶς εὑρεθέντες, αὖθις ἐν καμίνῳ πυρὸς ἀποῤῥίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, σταυρῷ ἀναρτῶνται· ἔπειτα, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, οἱ μακάριοι οὗτοι πεντάδελφοι:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν αἰκισμῶν οἱ θεῖοι Μάρτυρες. δρόσον οὐρανόθεν εὗρον ὑπομονῆς, ἀχαρίστως ἀναμέλποντες. εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε:~

Ἐρηρεισμένον, τὸ τῆς ψυχῆς ἔχοντες φρόνημα, πέτρᾳ τῆς ἀῤῥήτου πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἀθέων τὰ φρυάγματα. σεισμὸν οἱ Μάρτυρες, δι' ἀρχῆς ἐκτελοῦντες κατέβαλον:~

Ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς ἀτόμως ξεόμενοι. ὄξει δριμυτάτῳ τε καὶ πυρκαϊᾷ, συμφλεγόμενοι Μακάριοι, πᾶσαν ἐφλέξατε, τὴν ὑλώδη ἀπάτην, ὑμνοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ Περιβάλλων, τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις Παναγίᾳ Ἄχραντε. ἄλλον Οὐρανόν σε ἔδειξεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐκ σοῦ περιεβάλετο, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον:~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε:~

Ὁ Βίος τῷ λόγῳ σου συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, Παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ παμμέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν. εὐλογημένος εἶ, καὶ ὑπερένδοξος:~

Ὁ Λόγος σου ἅλατι διηρτυμένος. ὁ βίος σου χάριτι Παμμάκαρ λαμπρυνόμενος, ἐφάνη Θεσπέσιε. διὸ τὰς αἱρέσεις μωρὰς, ὤκησας γηθόμενος Χριστῷ. σὺν παῤῥησίᾳ νῦν παριστάμενος:~

Θεοτοκίον.

Ἰθύνασα Πανάγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον λιμένα καθοδήγησον. Θεὸν ὡς κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τῆς ἀφθαρσίας τὴν ἀγαθότητα.

Ὠδὴ, η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πρὸς κατετόλμησαν φωτὶ, τοῦ θείου Πνεύματος καταλαμπόμενοι, λεβήτων βράσματα ἔδειξαν, ἀνενδότητα τὴν ἔνθεον, ἀνάψυξιν ἐξ Οὐρανοῦ οἱ θεῖοι Μάρτυρες, δεδεγμένοι, οὓς ἐπαξίως πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν:~

Ἀγγέλων ἐπέφανε πληθὺς, ἐν τῷ σταδίῳ φαιδρῶς παραθαῤῥύνουσα, ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ τῶν πόνων ὑπεξαίρουσα, μεθ' ὧν τῶν παίδων τὴν ᾠδὴν ἀνεκραυγάζετε, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ἐγρήγορον ἔχων πρὸς Θεὸν, τὸ ὄμμα Σάρβιλε, τὸ τῆς καρδίας σου, βλεφάρων ἔφερες καύστωσιν, διελέγχων τὸν δικάζοντα, τῆς ἀσεβείας τῇ νυκτὶ περικρατούμενον. ὅθεν πάντες, σὲ ὡς ἡμέρας Υἱὸν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Πατρὸς εὐδοκίᾳ τὸν Υἱὸν, ἐν μήτρᾳ εἴληφας ἐπισκιάσαντος, τοῦ θείου Πνεύματος Ἄχραντε, καὶ τεκοῦσα ὡς πρὶν Πανάγνος, διαμεμένηκας. πρὸς ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, λυτρωθῆναι, πάντα τὸν Κόσμον φθορᾶς καὶ κολάσεως:~

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθηκε, φερώνυμε Στέφανε. καὶ γὰρ πράξεσι διέπρεψας, καὶ θεωρίαις ἔλαμψας. κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Μάρτυρας Χριστοῦ, Θεόφρον ἀνύμνησας. καὶ τῶν Ἁγίων τὰ συστήματα, σὺν τούτοις ἐσκήνωσας. εὐφροσύνης ἐμφορούμενος, καὶ θείας ἀπολαύσεως, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὓς ὁ ἀπαθὴς ἐν μήτρᾳ σου ἥνωται, τῷ ἀνθρωπίνῳ μοι Πάναγνε, σαρκωθείς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον δὲ γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἄμμος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι. τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Παράδεισος ὤφθητε μέσον, ζωῆς τὸ ξύλον κεκτημένοι. κρήνη τε προχέουσα κρουνοὺς, τῶν ἰαμάτων καὶ ποταμοὺς ἀληθῶς, πεπληρωμένοι Ἅγιοι, θείων ναμάτων τοῦ Πνεύματος:~

Πύργοι τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ γαληνότατοι λιμένες, τῶν ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, χειμαζομένων Μάρτυρες ὤφθητε. καὶ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι:~

Ὢν ἀμαραντίνων στεφάνων, ἐπιτυχόντες ἀθλοφόροι. καὶ τοῦ Παραδείσου τὸ πλάτος, χοροβατοῦντες πάσης στενώσεως, καὶ πειρασμῶν λυτρώσασθε, τοὺς ἐπὶ γῆς ὑμᾶς γεραίροντας:~

Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα. πάσης τε τῆς Κτίσεως ὁμοῦ, τιμιωτέρα Θεὸν ὃν ἔτεκες, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, Παρθενομῆτορ, τῶν τιμώντων σε:~

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Πάντιμε Στέφανε νῦν καθαρῶς ἡδόμενος. καὶ ψυχῆς ἀπολαβὼν τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν. ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι Μάκαρ. τοὺς σοὶ καταφεύγοντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον:~

Ἔστης γηθόμενος πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον. πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω. πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε:~

Ἥλιος ἔλαμψας ἐν Μοναστῶν συστήματι. ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιδρυμένος. οἷα περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας. γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν προβλεπτικῶς τοῖς ὄμμασιν. οἱ Προφῆταί σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν Μητέρα γενέσθαι, τοῦ Παντουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου. διό σε Πανύμνητε, Θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε.
" τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
" τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν Πανύμνητον,
" Θεοτόκον μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν τῷ Τορεντίῳ ἤστραψεν, ἡ σεπτὴ Νεονίλλα. Νικᾶς Φωκᾶς καὶ Σάρβιλος, Βήλητε καὶ Ἴεραξ, Θεόδουλος καὶ Εὐνίκη. τοῦ Χριστοῦ γὰρ προθύμως, γενναίως ὑπερήθλησαν. καὶ Τυράννους καθεῖλον οἱ εὐκλεεῖς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες οὓς τιμῶντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην:~

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου, Ὅμοιον.

Στεφανηφόρε Στέφανε, σὺ δεξάμενος ζέσιν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀπερράγης τοῦ Κόσμου, τὸν σὸν Σταυρὸν ἄρας Πάτερ, συγκραθεὶς τῷ Χριστῷ δὲ, δι' ἀκριβοῦς ἀσκήσεως, καὶ ἁγνῆς παρθενίας τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων Ὅσιε ἠξιώθης. ἐξ ὧν πλουτίζεις Πάνσοφε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν:~

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου, ὅπως εὕρωμεν χάριν, καὶ εὔκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσει, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν. σὲ γὰρ προστάτιν ἅπαντες, ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις:~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κθ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου. Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας. Ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ χειρῶν ὑπέφερες καρτερώτατα. τὴν τῶν ὀδόντων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τὴν ἐκκοπήν. καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, οὐρανίοις, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἀναστασία πολύαθλε.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος παράδεισος, ἱερὸν ἀνάθημα θεῖον τέμενος, Νύμφη Χριστοῦ παναχήρατε. καὶ ἔμψυχον ἄγαλμα, Ἀσκητῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, κρήνη βρύουσα, ποταμοὺς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν Ὁσίων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα. Ἀναστασίαν πολύαθλον, τῆς Ῥώμης τὸ καύχημα, καὶ τερπνότατον Θεοῦ, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, τὴν ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπῖδα, δεῦτε πάντες, ἀνυμνήσωμεν προθύμως, περιφανῶς ἐναθλήσασαν.

Ἕτερα, Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀβράμιε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητὴς, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μεταναστὴς γέγονας, τῆς πατρίδος Μακάριε. σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ συνέκλεισας, χαίρων τὸ σῶμά σου, ψυχὴν δὲ ἐπτέρωσας, πρὸς Οὐρανόν. ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, Ἀβραμιαίαν ψυχὴν, φερωνύμως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θείᾳ πίστει ῥωννύμενος. καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἑνούμενος. ἐπαγγελίας τὴν γῆν κεκλήρωσαι. ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν. ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ὅσιε Πάτερ Ἀβράμιε, τὴν ταῖς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὄφεως, καὶ κατολισθήσασαν, ἀπωλείας πρὸς βάραθρον, δι' ἐπινοίας θείας ἀνείλκυσας, καὶ σῳζομένην Θεῷ παρέστησας. ἧς τὴν μετάνοιαν, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ εὐσεβῶς, Κύριον δοξάζοντες, τὸν ὑπεράγαθον. Δόξα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ἢ Σταυροθεοτοκίον. εἰς τὸν Στ. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος, δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν ἁγίων, β'. Ὁ Κανὼν, τῆς Ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τοὺς ἀνδρικούς σου Μάρτυς εὐφημῶ πόνους.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. Ἦχος, πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Θεόνυμφε, φωτισμόν μοι παράσχου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκουσα.

Ὅλην ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτίστῃ σου. καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τοῦ σώματος πάθη κατέφλεξας.

Ὕψος πρὸς Μαρτυρίου, Μάρτυς ἀναστάσεως ἐπώνυμε. ἀνηνέχθης παστάδος, νοητῶς ὡς Παρθένος ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν οὐρανομήκη, κλίμακα ἐν ᾗ Θεὸς ἐπεστήρικτο. τοὺς βροτοὺς οὐρανίους, ἐργαζόμενος Κόρη γεραίρομεν.

Ἕτερος Κανὼν, τοῦ Ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον Μακάρ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαῖς, τοὺς τὴν φωτοφόρον, ἐκτελοῦντας σου ἑορτὴν, παθῶν ἀμαυρότητος Παμμάκαρ, ταῖς προσευχαῖς σου Ἀβράμιε λύτρωσαι.

Ὁ θεῖος ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν, Ἀβράμιε πόθος, ἐναπέσβεσε τῆς σαρκὸς, τοὺς ἔρωτας Πάτερ καὶ ἀΰλως, ἐπὶ τῆς γῆς σε βιῶσαι ἐποίησεν.

Νεκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, νηστείᾳ καὶ πάσαις κακουχίαις Πάτερ σοφέ. ζωῆς ἠξιώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἠξιώθης τῆς ἀμείνω, ἐν Οὐρανοῖς Θεοφόρε Ἀβράμιε.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὸς ἐξ αἱμάτων σου ἱδρῶν, Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, ἐσαρκώθη ὑπερφυῶς. Παρθένε Μαρία ὃν δυσώπει, τὰ τῆς σαρκός μου νεκρῶσαι φρονήματα.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔστασο πρὸ βήματος, Τυραννικοῦ Χριστὸν Ἄνακτα καὶ Ποιητὴν. πάντων καὶ Δεσπότην, Θεὸν Λόγον κηρύττουσα. Ἄλλος τὸ ἐγκάρδιον, τῇ ὁρατῇ μορφῇ Ἔνδοξε, διαδοθὲν, σε ὡραιοτάτην, τοῖς ὁρῶσιν ὑπέφαινεν.

Ἄβυσον ἀναφαίρετον, τῶν ἰαμάτων σοι δίδωσι, Κόρη Χριστός. οὗ Ἀναστασία, τὴν πτωχείαν ἠγάπησας.

Θεοτοκίον.

Λῦσαι ἁμαρτίας μου, σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ. δρόσον μοι τὴν θείαν, τῆς ἀφέσεως φέρουσα.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἀνθρώπους ποθήσας, τῶν ὀρεκτῶν ἔσχατον. Κόσμου καὶ σαρκὸς θεοφόρε ἔξω γεγένησαι. ὅθεν ἀπείληφας, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καὶ θείαν ἀπόλαυσιν Πάτερ Ἀβράμιε.

Ἀὸς ζῶν ἀνεδείχθης, τοῦ παντεργοῦ Πνεύματος. Πάτερ ἐν οἰκίσκῳ τὸ σῶμα συγκλείσας Ὅσιε. ὅθεν ἀπήστραψας, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνας, ἱδρῶς κοσμούμενος Πάτερ Ἀβράμιε.

Εὐργία τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν ὤφειμον. Ὅσιε ἠξιώθησας στάχυν, Πάτερ Ἀβράμιε. ᾧ διαφέρονται, μιμητικῶς οἱ τὴν θείαν, καὶ σεπτήν σου κοίμησιν πανηγυρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε. καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολιθήσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε. καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὁσία, νεκρώσασα σαρκὸς ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη. εἰς ὕψος ἀνέδραμες, Μαρτυρίου περίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως. καὶ τὸν δράκοντα καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ὅμοιον. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸν πάλαι Ἀβραὰμ, ἐκμιμούμενος Πάτερ. ἐμάκρυνας σαυτὸν, γυναικὸς κατὰ σάρκα. πειθόμενος Ἀβράμιε, τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν. ὅθεν ἤσκησας, καὶ τὴν ψυχὴν, λαμπροτέραν, ἐναπέδειξας, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, θεόφρον πανόλβιε.

Δόξα.

Ἣν βάτον ἣν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε. τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἁγίαν νεφέλην, σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν θεόδεκτον τράπεζαν. τὸ παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως. τὴν ὁλόφωτον, καὶ ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνοῦμέν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑμνῶ σου τὸν Σταυρὸν, προσκυνῶ καὶ τὰ Πάθη. δοξάζω καὶ τὴν σὴν, ἀγαθότητα Τέκνον. ἑκὼν γὰρ καθυπέμεινας, ἐπονείδιστον θάνατον. τί τὸ ξένον σου, καὶ φρικωδέστατον Σῶτερ, τῆς ἀφράστου σου, οἰκονομίας τὸ βάθος; ἡ Μήτηρ ἐβόα σοι.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν ζυγὸν ἐλαφρότατον, Μάρτυς τὴν βασάνων ἐκ νεότητος, σιδηροῦν κλοιὸν προσφέρειν σε, οἱ παρανομοῦντες κατεδίκασαν.

Σταλαγμοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας ἔσβεσαν ἄνθρακας. ὁ πυρσὸς δὲ τῶν θαυμάτων σου, τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἀπετέφρωσεν.

Οὐκ ἐγύμνωσε χάριτος, σῶμά σου γυμνώσας ὁ πονηρότατος, ὑφαντὸν δὲ μᾶλλον ἄνωθεν, ἄρραγῆ χιτῶνα προεξένησεν σοι.

Ὑπὲρ γῆν αἰρομένης σου, πῦρ ἐπὶ τὰ στέρνα Μάκαρ ἐφήπτετο, ὑπεξάπτον σου τὸν ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον διέμεινας, ἄφθορος Παρθένε ὡς πρὸ γεννήσεως. νέον βρέφος γὰρ ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

Ὁ αὐτός.

Ῥείθροις Πάτερ δακρύων σου, ψυχικὰς κηλῖδας ἀπονιψάμενος, θεῖον γέγονας τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπτὸν Παμμάκαρ καταγώγιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀγρυπνίαν παννύχιον, προσευχὴν ἀένναον ἀπροσπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον, τελείαν πίστιν Πάτερ ἤσκησας.

Ἀφανεῖν νοσήματα, καὶ ἀποδιώκειν Ὅσιε Πνεύματα, χάριν εἴληφας Ἀβράμιε, ὡς Θεοῦ θεράπων ἀληθέστατος.

Τριαδικόν.

Ῥᾳθυμίᾳ κρατούμενον, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ με βυθιζόμενον, τῇ πρεσβείᾳ σου με λύτρωσαι, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ἀνάλωτος πυρὶ τῷ ἐν ὕλῳ ἐδείχθης Μάρτυς. πῦρ γάρ σε ἐγκάρδιον, θείας ἀγάπης ἐδρόσιζεν.

Ῥαπίσματι τὸ πρόσωπον Μάρτυς ὡραιωθεῖσα. ἐχθρῶν ἀπερρύπωσας, δυσειδεστάτων τὰ πρόσωπα.

Ταθεῖσα ἐπὶ ξύλου θεόφρον Ἀναστασία. πόθῳ τοῦ Νυμφίου σου, θεῖον πάθος εἰκονίζεις. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα Θεοτόκε. Θεὸν ὑπερύμνητον, σαρκὶ ἀσπόρως κυήσασαν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς κατάκαρπον κλῆμα, βότρυας ἐξηνθήσας Πάτερ Ἀβράμιε, ἀρετῶν ἐνθέων, κατανύξεως οἶνον πηγάζοντας. καὶ παθῶν τὴν μέθην, ἐκ τῶν ψυχῶν ἀποσοβοῦντας, καὶ καρδίας πιστῶν κατευφραίνοντας.

Πειρασμοὺς σοὶ ποικίλους, ὄφις ὁ παμπόνηρος Πάτερ ἐξήγειρεν. ἀλλ᾽ αὐτὸς τῷ ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ θεοφόρε ἐνέκρωσας. καὶ τῆς νίκης στέφος, παρὰ Θεοῦ δικαίᾳ ψήφῳ, ἐκομίσω θεόφρον Ἀβράμιε.

Ἁγιώτατος οἶκος, Πάτερ θείου Πνεύματος πίστει γενόμενος, ἐδομήσω οἶκον. ἱερὸν καὶ ἀνίερον σύστημα, ἀνιέρου πλάνης, μεταβαλὼν ταῖς μυθεσίαις, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ καθιδρύσας. Θεοτοκίον.

Ἡ Προπάρθενε Κόρη, θείῳ φωτιζόμενοι Πνεύματι Πάναγνε, ἱεροὶ Προφῆται, ἱεραῖς ἐν φωναῖς σε προήγγειλαν. ἐξ ἧς Θεὸς Λόγος, ὑπὲρ αἰτίαν τε καὶ λόγον, ἐσαρκώθη δι᾽ οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Στρεβλούμενον τὸ σῶμα αἰκισμοῖς, ἐδήλου τὸ ὄρθιον, τῆς σῆς προαιρέσεως, πρὸς Θεὸν Ἀναστασία πανεύφημε.

Ἐκρέμασθης μετέωρος πληγαῖς, Μάρτυς ὑποφέρουσα. καὶ ἄπληγον σῴζουσα, τῆς ψυχῆς τὸ ἄγαλμα ἀξιάγαστε.

Ὑπέφερον μαζῶν τὴν ἐκκοπήν, πιστοὺς διατρέφουσα, τῷ γάλακτι Ἔνδοξε, τῆς μιμήσεως τῆς σῆς ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον κυήσασα Θεόν, φιλάγαθε Δέσποινα. αὐτὸν καθικέτευε, τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς λυτρωθῆναί με.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φωστῆρας ἔσωσε οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης, ἀπλανῶς καθοδηγοῦντα ἄδροντες, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τῆς ζωῆς Θεοφόρε τῆς ζωῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος ἀπέλιπον. γενόμενοι φωτοειδεῖς, διὰ πίστεως θείας Ἀβράμιε.

Ἀγρύπνως ἐξευμενίσας τὸ θεῖον, ἐπιπέμψας φωτισμὸν σωτηρίας, τοῖς ἐν νυκτὶ, τῆς εἰδωλομανίας, καταχεθεῖσι θεόφρον Ἀβράμιε. ἀνέδειξας πάντας Υἱοὺς, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἐν χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν ἐκτελέσας, τὰς ἐν βίῳ τρικυμίας Παμμάκαρ, τῇ πρὸς Θεὸν, πεποιθήσει παρῆλθες, καὶ γαληνοὺς πρὸς λιμένας κατήντησας. Ἀβράμιε τῆς Οὐρανῶν, Βασιλείας καὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Βαρυνόμενον νυσταγμῷ ῥαθυμίας, διανάστησον τῇ σῇ μεσιτείᾳ, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ μὴ δώῃς ὑπνῶσαι, τῆς ἁμαρτίας Παρθένε εἰς θάνατον. προστάτιν γὰρ καὶ ὁδηγὸν, τῆς ἐμῆς σε ζωῆς ἐπιγράφομαι.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
" ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
" προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ
" φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ΄.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης. καὶ ἀσκήσας γέγονας, πεφυτευμένον ὡς ξύλον. ὕδατι τῆς ἐγκρατείας καλῶς αὐξήσας. ῥεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνας. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, δοχεῖον θεῖον, Ἀβράμιε Πνεύματος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Οἶκος.

Ἄφθαρτα παρειδὼν, τὴν ἀφθαρσίαν εἴληφας, τὰς τερπνὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος ἐμίσησας σοφὲ ἀπὸ βρέφους, ποθήσας ἁγνείαν ὅθεν θαλάμου καὶ Κόσμου ἀπέδρασας. συζύγου τε εὔκλειαν, καὶ τῶν γονέων ἐξέκλινας. μόνου Θεοῦ σοφὲ τὸν ἔρωτα, ἐπιποθήσας καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης Πάτερ τῆς ψυχῆς, καὶ διανοίας ἀληθῶς. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης παρθενίας καὶ ἁγνείας, δοχεῖον θεῖον Ἀβράμιε Πνεύματος:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κθ΄. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Στίχ. Κάρας τομὴν ἤνεγκε ῥώμῃ καρδίας
Βλάστημα Ῥώμης Μάρτυς Ἀναστασία.
Τῇ Ἀναστασίῃ ἐνάτῃ ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν Βασιλέων, καὶ Πρόβου Ἡγεμόνος. Ῥωμαία τῷ γένει, νέαν ἄγουσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἔν τινι Μοναστηρίῳ διατρίβουσα. αὕτη παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ῥαπίζεται τὸ πρόσωπον. καὶ ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς ἁπλωθεῖσα, ῥάβδοις μαστίζεται. καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεῖσα, μαγκάνοις τισὶ πιέζεται, καὶ ὀγγίνοις ὀξέσι καταπείρεται. καὶ κρεμασθεῖσα, καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος ξέεται. καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκτέμνεται. καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται. τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἀκρωτηριάζεται. καὶ τὴν γλῶτταν ἀφαιρεῖται. καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται. καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ.

Στίχ. Σαρκὸς νεκρώσας Ἀβράμιε πᾶν μέλος,
Θανὼν συνοικεῖς, τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.
Ἀφεῖσα σαρκὸς τοὺς ἐραστὰς Μαρία,
Ψυχῶν ἐραστῇ, μυστικῶς περιπλέκῃ.

Οὗτος ἐγένετο παῖς χριστιανῶν γονέων. γυναῖκα δὲ γήμας ἀβουλήτως. διὰ τὸν πρὸς Κύριον πόθον καταλιπὼν πάντα καὶ ἀναχωρήσας, ἑαυτὸν καθεῖρξεν ἔν τινι οἰκίσκῳ, πᾶσαν σκληραγωγίαν μετερχόμενος. καὶ μετὰ χρόνους δέκα, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· τελευτήσαντος δὲ τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παιδίον θῆλυ καταλείψαντος ὡσεὶ χρόνων ἐννέα, τοῦτο ἀνελάβετο. καὶ πλησίον τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἕτερον κελλίον ποιήσας, ἔθετο. ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ἐπισυνέβη αὐτὴν περιπεσεῖν πτώματι, καὶ ἐν πανδοχείῳ μετὰ τῶν ἑταιριζομένων γενέσθαι γυναικῶν, στρατιώτου σχῆμα ὁ Ἅγιος ὑποδὺς, καὶ ἐπιβὰς ἵππου, τοῦ πτώματος αὐτὴν ἐξήρπασε, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ἀπεκατέστησε τόπον. ἥτις τοσαύτην μετάνοιαν ἐπεδείξατο, ὡς μετ᾽ ὀλίγον χρόνον, μεγάλα θαύματα ἐκτελεῖν. ἀνεπαύσατο δὲ ὁ Μακάριος Ἀβράμιος, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, καὶ αὕτη ὡσαύτως μετ᾽ ὀλίγον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κυρίλλου.

Στίχ. Ὑπόσχεσιν μέλλοντος οἶσαν μοι στέφους,
Κύριλλος οἶδα, τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἔνθεν κἀκεῖθεν κεντηθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Σάββας κατ᾽ ἄμφω κλήσεως μέρη Σάββας.
Ὅθεν κατ᾽ ἄμφω νύττεται λόγχαις μέρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανός.

Αὕτη ἡ Ὁσία Μήτηρ ἡμῶν Ἄννα, γεννᾶται ἐν τῷ Βυζαντίῳ, παρὰ εὐλαβοῦς τινὸς Διακόνου τοῦ Ναοῦ τῶν Βλαχερνῶν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῶν γεννητόρων, ἔσπευδεν ἡ Μάμμη, ἀνδρὶ εὐλαβεστάτῳ συζεῦξαι αὐτήν. ὃ καὶ πεποίηκε. καὶ ἐλθὼν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πρὸς Πατρὸς θεῖος αὐτῆς, ἀνὴρ ἀσκητικώτατος καὶ διορατικώτατος, ὃς καὶ ὑπὸ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος τὴν γλῶτταν ἐκκοπεὶς, λαλῶν δὲ καὶ μετὰ τὸ ἐκκοπῆναι ταύτην τρανῶς καὶ ἀνεμποδίστως, ὡς εἶδε ταύτην ἀνδρὶ συζευχθεῖσαν, ἵνα τί τὴν πρὸς θείους ἀγῶνας καὶ πόνους ἀφορῶσαν ἔφη, ἀνδρὶ συνεζεύξατε; καὶ ἐπευξάμενος αὐτῇ, ἀνεχώρησε. χρόνων δὲ τινῶν παρεῤῥυηκότων, καὶ τοῦ

δυσ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

δυσσεβοῦς ἐκείνου Βασιλέως εἰς ᾅδου ταμεῖα καταχθέντος, Εἰρήνη καὶ Κωνσταντῖνος οἱ ὀρθόδοξοι καὶ πιστότατοι Βασιλεῖς τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον ἄνδρα μεταστειλάμενοι, καὶ οἷα πάθοι ἀναδιδαχθέντες παρὰ τοῦ πρὸ αὐτῶν βασιλεύσαντος, τὴν εὐλογίαν ἐκ τούτου ἐλάμβανον, καὶ τὰς εὐχὰς ἐκομίζοντο. οὗτος δὲ πάλιν τὰ συντείνοντα πρὸς εὐαρέστησιν Θεοῦ ὑποθεὶς, τὴν πρὸς τὰ ἴδια ἐβάδιζε. τότε πάλιν ἰδὼν τὴν Μακαρίαν ταύτην, ἀνδρείζου καὶ ἴσχυε τέκνον φησί. πολλαὶ γὰρ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. γινώσκουσα δὲ, ὅτι, μὴ πρότερον γεννηθῆναι τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ σου παιδίον, πρὶν ἢ τὸν ἄνδρα σου τῷ τάφῳ καλύψεις. ὃ καὶ γέγονεν. μετὰ γὰρ ἕκτον μῆνα τῆς συλλήψεως, τέθνηκεν ὁ ταύτης ἀνήρ. ἡ δὲ, πολλὰ θρηνήσασα, καὶ τῇ λύπῃ ἑαυτὴν κατατήξασα, τὸ μὲν παιδίον ἀπογαλακτίσασα, δέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ ἑτέρου θείου αὐτῆς. ἡ δὲ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσατο. ὁποίους δὲ καὶ ἡλίκους, ἴσασιν οἱ μεμυημένοι καὶ ἄκρως τὸν ἀσκητικὸν δρόμον τελέσαντες. ἐν τούτοις οὖν αὐτῆς οὔσης, παραγίνεται ἐκ τοῦ Ὀλύμπου, ὁ διορατικώτατος ἐκεῖνος ἀνήρ. αὐτὴ δὲ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ πεσοῦσα, καὶ τὴν εὐλογίαν αἰτησαμένη, ἐνδυναμοῦ ἐν Κυρίῳ τέκνον ἤκουε. καὶ ποῦ τὸ παιδίον; ὁ θαυμάσιος ἐκεῖνος φησίν. ἡ δὲ, τὸ μὲν ἓν, τῷ ἀδελφῷ σου καὶ εὐεργέτῃ μου μετὰ Θεὸν ἀνεθέμην. τὸ δὲ ἕτερον, παρ' ἐμοί ἐστιν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα, καὶ ἕτερα τὰ συγχύσεως καὶ καρδίας ὀδυνωμένης οὐ μικρῶς ῥήματα, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας τῷ τιμίῳ ἐκείνῳ παραστήσασα γέροντι, εὖξαι ὦ Πάτερ τίμιε, ὑπὲρ τῶν τέκνων, δακρυρροοῦσα ἀντιβόλει. ὁ δὲ, οὐ χρείαν ἔχουσι ταῦτα εὐχῆς. ἡ δὲ, βαρέως τοῦτο τοῖς ὠσὶ δεξαμένη, καὶ ἐκ βάθους στενάξασα, οἴμοι τῇ ἁμαρτωλῷ ἔφη. τί ἆρα καὶ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν; καὶ ὁ γέρων. οὐκ εἶπόν σοι τέκνον, πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων; εἰ μὴ ἡμεῖς ὑπομείνωμεν, οὐκ ἄν ποτε δικαιωθῶμεν. οὕτω γὰρ ἐστὶ πρέπον καὶ ἀρέσκον Θεῷ. ἡ δὲ, μὴ Κύριέ μου ἔδοξε τῷ Δεσπότῃ, ἡ τῶν ἀνηλίκων μου παίδων πρὸς τὰ ἐκεῖθεν μετάστασις; καὶ ὁ θαυμάσιος. καλῶς εἶπας ὦ τέκνον. ἐν τάχει γὰρ λήψεται ταῦτα ὁ Δεσπότης ὑπὸ σοῦ. καὶ τῷ Θεῷ αὐτὴ ὡς εἰκὸς εὐχαριστήσασα, καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ τιμίου γέροντος προσπεσοῦσα, καὶ τὴν εὐχὴν κομισαμένη, τὴν τῶν προσόντων αὐτῇ διανομὴν ἀμφοτέραις χερσὶν ἤρξατο. καὶ μετ' οὐ πολὺ τῶν παίδων τελευτησάντων, δάκρυα ἐπὶ τούτοις ἐκχέασα, καὶ τὰ περιλειφθέντα χερσὶ πενήτων ἀποθεμένη, τὰς Ἐκκλησίας περιῄει φωταγωγοῦσα καὶ προσευχομένη. καὶ τὸν συντακτήριον ἀσπαζομένη, τέλος μοναχόντιμα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου εὑροῦσα, καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκειραμένη, ἐν τῷ κρυπτῷ μὲν, ἀνδρικὴν ὑπεδύσατο στολὴν, ἔξωθεν δὲ γυναικείαν. καὶ λαθοῦσα ἐν τοῖς Ὀλύμπου εὑρέθη μέρεσι, τὴν γυναικείαν στολὴν ἀπορρίψασα. προσερυεῖσα δέ τινι τῶν Κοινοβίων, καὶ εἰσελθοῦσα τῷ πυλωρῷ, προσωμίλει τούτῳ, τῶν ἄλλων προτιμότερον ἔχειν λέγουσα, εἰς ὄψιν τοῦ Προεστῶτος ἐλθεῖν. ὁ γοῦν πυλωρὸς προσελθὼν τῷ Προεστῶτι κατὰ τὸ συνηθὲς μηνύσας, καὶ τοῦτον μετακληθέντα παραστησάμενος, ἐξῄει. τῆς τιμιωτάτης δὲ γυναικὸς πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Προεστῶτος κειμένης, καὶ τὴν συνήθη εὐλογίαν ἐξαιτουμένης, ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ τὴν εὐλογίαν δοὺς, καὶ ἀναστήσας. τίς ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἄφιξις, καὶ τί σου τὸ ὄνομα; ἡ δὲ, τὸ μὲν αἴτιον τῆς πρὸς τὴν ἁγίαν ταύτην Μονὴν ἀφίξεως, τὸ πρόσον μοι Πάτερ Ἅγιε πλῆθος τῶν ἐπταισμένων, ὅπως ἡσυχάσας, τὸν τῆς ζωῆς μου περιλειφθέντα χρόνον, εἰ καὶ ἀνάξιος, εὕροιμι τὸ θεῖον ἵλεον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. τοὔνομα δὲ, Εὐφημιανός. ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐτήν. εἰ τοιοῦτον ὦ τέκνον λογισμὸν ἔχεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ τὴν σωτηρίαν ποθεῖς, φεῦγε τὴν παρρησίαν. εὐάλωτος γὰρ ἡ τῶν εὐνούχων φύσις τοῖς ἐμπαθέσι λογισμοῖς. ταῦτα εἰπὼν, καὶ τὴν συνήθη εὐχὴν ἐκτελέσας, συνηρίθμησε ταύτην τῇ ἀδελφότητι. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ προέκοπτε, καὶ ἐπεδίδου τοῖς ἔμπροσθεν ἐν πάσῃ ἀρετῇ, καὶ ταπεινώσει, ὡς καὶ ὑπογραμμὸς καὶ τύπος γενέσθαι τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Μονῇ ἀσκουμένοις μοναχοῖς. ὁ δὲ Διάκονος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, εἰς

αὐτὸ τοῦτο προκριθεὶς παρὰ τῆς Ἁγίας, οἰκονομήσας πάντα ὡς ὑπέθετο δηλονότι τῷ τοιούτῳ. ἐξῆλθε πρὸς ἀναζήτησιν τῆς Κυρίας αὐτοῦ. καὶ ἐντυχὼν τῷ Μοναχῷ τῷ ἀποκείραντι ταύτην, ἐπυνθάνετο, εἰ ἄρα συνοίδε, ποῦ ἐστὶν ἡ τὰ γήϊνα λιποῦσα, καὶ τὰ Οὐράνια ἐπιζητοῦσα; ὁ δὲ, πρὸς αὐτόν. ὅτι δῆλα περὶ αὐτῆς μοι ἐγένετο ὦ τέκνον, οὐκ ἀρνήσομαι. ποῦ δὲ νῦν ἄρα ἐστὶν, ἀγνοῶ. ἀλλὰ δεῦρο μικρὸν ἅμα πορευθῶμεν εἰς τόδε τὸ Μοναστήριον. καὶ φθάσαντες, ἔμαθον διὰ τοῦ πυλωροῦ, εἴσω τῶν ἀρκύων ἔχειν τὸ ζητούμενον. καὶ ἠξίουν, διαμηνυθῆναι ταύτην. τῆς δὲ ἐξελθούσης, ὁ Μοναχὸς τὸν Διάκονον ὑποδείξας, ἰδοὺ, φησὶν ὁ πιστότατός σου οἰκονόμος, πολλὰ παθὼν εἰς ἀναζήτησίν σου πάρεστι, καὶ εἰ βούλει, πορευθῶμεν εἰς τὴν ἡμετέραν Λαύραν. τούτων ἀκούσασα ἡ Ἁγία, καὶ τῷ Προεστῶτι τῆς Μονῆς προσελθοῦσα, καὶ τὴν εὐλογίαν ἐξ ἐκείνου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν λαβοῦσα, ἐξῄει ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν ἅμα τῷ Διακόνῳ, συνόντος καὶ τοῦ Μοναχοῦ εἰς τὴν Λαύραν. ἐν ταύτῃ δὲ ἐφ' ἱκανὸν διατρίψασα, θαυμάτων ἀπείρων αὐτουργὸς ἀνεδείχθη. ἀμέλει τῆς τῶν θαυμάτων φήμης διαδοθείσης, πολύ τι πλῆθος ἀποταξαμένων προσέρρει τῇ μονῇ. ἀλλὰ τὸ τοῦ τόπου ἐστενωμένον καὶ βίαιον, διεκώλυε τὴν τῶν προσερχομένων ἐπίδοσιν. ὅθεν ὁ τῆς Μονῆς Προεστὼς, θεόθεν ἐμπνευσθεὶς, τῷ τηνικαῦτα Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, τῷ Ἁγίῳ Ταρασίῳ, δηλοποιήσας περὶ τῶν θαυμασίων ἔργων τοῦ Μοναχοῦ Εὐφημιανοῦ, ὅπως τε διακωδωνηθέντων τῶν θαυμάτων, οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν πλῆθος ἀποταξαμένων προσέρρει τῇ Μονῇ, καὶ μὴ χωρεῖσθαι τοὺς προσερχομένους, διὰ τὸ πάνυ ἐστενωμένον τοῦ τόπου καὶ σμικρότατον διεσάφησεν. εὗρε τὸν Πατριάρχην συνευδοκοῦντα τῷ ἰδίῳ θελήματι. καὶ λαβὼν διὰ δωρεᾶς αὐτοῦ τόπον ἐρείπιον. τὸν νῦν, ἡ Μονὴ τῶν Ἀβραμιτῶν λεγόμενον, δι' ὀλίγου χρόνου ἐξ αὐτῶν τῶν κρηπίδων φροντιστήριον ἀποκαταστήσας εἰς πολλῶν ψυχῶν σωτηρίαν, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν, τὸν λειπόμενον αὐτῇ χρόνον ἀσκητικῶς διανύσαι παρεσκεύασε. καὶ τούτου γενομένου, καὶ τῆς ἀγγελικῆς ἐκείνης διαγωγῆς περιβοήτου τοῖς πᾶσι γενομένης, καὶ κατὰ μικρὸν διαγνωσθέντος τοῦ κρυπτομένου, εἰς ὅσον ἄρα ποσὸν οἱ καθ' ἑκάστην προσερχόμενοι περιΐσταντο, οὐ δυνατὸν διαγράψαι. ἐπεὶ καὶ πειρασμός τις ἐπισυνέβη τῇ Ἁγίᾳ ἀπότιμος τὸ μὲν σχῆμα Μοναχοῦ, ἔργοις δὲ καὶ πράγμασι, τὰ πρῶτα φέροντος τῶν προσῳκειωμένων τῷ χαιρεκάκῳ δαίμονι. τούτου μὲν ἔργον αὐτὸ τοῦτο ἀπαραίτητον κεκτημένου, ταχείας ὕβρεις καὶ αἰσχρὰς ὡς κατὰ εὐνούχου τῆς Ὁσίας ἐκχέοντος καὶ κατηγοροῦντος ἀναφανδόν· κἀκείνης δὲ, ἀντ' οὐδενὸς ταῦτα λογιζομένης, καὶ εὐεργεσίας ἡγεῖσθαι μᾶλλον τὰ κατ' αὐτῆς λεγόμενα διαβεβαιούσης, γυνή τις θεοφιλὴς, τῶν αἰσχρῶν καὶ μιαρῶν ῥημάτων τοῦ ὄντως βεβήλου καὶ φονέως μετὰ ταῦτα ἀποδειχθέντος ἀκούσασα, πρόσεχε φησὶν Ἀδελφὲ, μήποτε οὐκ ἔστιν ὡς λέγεις εὐνοῦχος, οὐδὲ ἐμπαθὴς ὡς ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ γυνὴ καὶ ἀπαθής. καὶ σὺ μὲν ἔχεις εἰς κέρδος τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς διασύρων τὴν ἀπαθῆ. τοὺς δὲ ἀκούοντας, μολύνεις. πρὸ χρόνων γάρ τινων γυνή τις τὰ προσόντα αὐτῇ πάντα διανείμασα, γέγονεν ἀφανὴς, καὶ μήποτε ὃν λέγεις εὐνοῦχον ἐκείνη ἐστὶ, καὶ αὐτὸς εἰς βάραθρον ἀπωλείας τὴν ψυχήν σου κατάγεις. ὁ γοῦν μυσαρὸς ἐκεῖνος καὶ δόλιος, προσθεὶς καὶ τοῦτο τῇ ἰδίᾳ πονηρίᾳ, διεφάνωσε τὸν λόγον εἰς πολλοὺς, τὰς λοιδορίας ἀφείς. ἔσπευδε δὲ κατακρημνίσαι τὴν Ἁγίαν εἰς τόπον κατωφερῆ, ὅπως κουφισθέντων ὧν ἠμφίετο, γεγυμνωμένην ἴδῃ, καὶ σχῇ τὸ βέβαιον. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ τοῦτο ποιήσας, εἶδε μὲν οὐδὲν, γέγονε δὲ ἡμίξηρος ἐκ θείας δυνάμεως. κἀκεῖθεν ἀπαναστὰς πρὸς τὰ ἴδια ᾤχετο. ἐκεῖσε τοίνυν κατασχεθεὶς ὡς κατάδικος, ἐγκλήματι φόνου, τῷ ξύλῳ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ὡς ἐν ἀγχόνῃ ὑποπιεσθείσης, τῷ ἐγχωρίως οὕτω λεγομένῳ φούργῃ, τὴν ὀλέθριον καὶ μιαρὰν ἀπέρρηξε ψυχήν. ἡ δὲ Ἁγία, ὡς ἐκ τούτου διαφημισθεῖσα, καὶ τὰ σκάνδαλα φεύγουσα, δύο καὶ μόνους ἔχουσα

σα Μοναχὰς μεθ' ἑαυτῆς, ἀνέδραμε πρὸς τὰ μέρη τοῦ ςενοῦ. καὶ εὑροῦσα Ἐκκλησίαν ὕδωρ καὶ κηπίον ἔχουσαν, κατῴκησεν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν δύο Μοναχῶν, τοῦτε Εὐσταθίου καὶ τοῦ Νεοφύτου. κἀκεῖθεν πάλιν ἀπάρασα μετὰ παραδρομὴν χρόνων τινῶν, προσκληθεῖσα ἐν τῷ Βυζαντίῳ παρά τινων Μοναχῶν ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ ῥεύματος, ἐκεῖσε τὸ λειπόμενον ταύτῃ τῆς ζωῆς ἔτος διαβιβάσασα θεαρέςως, ἰάσεις τε καὶ θαύματα οὐκ ὀλίγα τοῖς προσιοῦσι χαρισαμένη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς διαβληθεῖσα ὡς χριςιανὴ, καὶ παραςᾶσα τῷ Ἄρχοντι, πρῶτον μὲν τύπτεται τὰς ὄψεις, καὶ γυμνοῦται ἅπαν τὸ σῶμα. καὶ ὡς θρίαμβος ἵςαται ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀνακειμένη μέσον τοῦ δικαςηρίου. καὶ οὕτως τὸν μυκτηρίζουσα τόντε Ἄρχοντα, καὶ πάντα τὰ σεβάσματα αὐτοῦ, εἶτα πολλαῖς βασάνοις ἐκδοθεῖσα, καὶ διατηρηθεῖσα ἀβλαβὴς, τελευταῖον ξίφει κατεστρώθη. καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος φωνῆς ἑορταζόντων, ἔνθα πέφυκε χορεύεις Ἀθλοφόρε. σὺν παρθένων χοροῖς τῷ Κτίςῃ μελῳδοῦσα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἠλέησιν θλωμένα ὁρῶσα, καὶ ὀνύχων σπαραγμὸν προσκαρτεροῦσα. ἀνηνέχθης Χριςῷ θυσία μελῳδοῦσα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὤφθης ὡς ἄμπελος Θεόφρον, χεῖρας πόδας τε ὡς κλάδους τεμνομένη. καὶ ἡμῖν νοητὸν τὸν οἶνον γεωργοῦσα, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, μονητῶς Ἀναςασία:~

Πῦρ αἰσθητὸν οὐκ ἐπτοήθης, νεανίας τελεῖς τοὺς πάλαι μιμουμένη· θείαν δρόσον Ἁγνὴ, ἐδέξω μελῳδοῦσα, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον φορέσας, ὁ ὑπέρθεος δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἐκ γαςρός σου Ἁγνὴ, προῆλθε σαρκοφόρος, ὃν ἐκδυσώπει πίςει, τοὺς τιμῶντας διασῶσαι:~

Ὁ αὐτός.

Ἵνα τῆς ἄνω Βασιλείας, ἐπιτύχῃς καὶ τῆς δόξης τῆς ἀῤῥήτου, πατουμένης σοφὲ καὶ φθειρομένης δόξης, ὡς μνήμη καὶ φρόνιμος, κατεφρόνησας ἐμφρόνως:~

Ὅτε ὁ λύκος ὁ πανοῦργος, τὴν ἀμνάδα σου ἐσπάραξε δολίως. τότε τούτου σοφὲ τὰς μύλας διαθλάσας. οἷα Ποιμὴν εἰσήγαγες, μετανοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ:~

Ὁμοίως ὑπείκων τῷ Δεσπότῃ, τὸ πλανώμενον ἐζήτησας καὶ εὗρες. καὶ τοῖς ὤμοις τοῖς σοῖς ἀράμενος Παμμάκαρ, οἷα Ποιμὴν εἰσήγαγες, μετανοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ:~

Θεοτοκίον.

Ὁ ἓν τὸν ἐν τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις. ὑποςάσει μιᾷ ὁρώμενον Παρθένε. ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε, ἀσιγήτως εἰς αἰῶνας:~

Ὠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς ἠγωνίσασα, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. καὶ κατὰ τῆ πλάνης, ἀνέςησω τρόπαια, χειρῶν ςερουμένη γὰρ, καὶ τῶν ποδῶν ὑπέφερες. καὶ τὴν μαςῶν καὶ τῶν ὀδόντων σου Μάρτυς, ἐκρίζωσιν ἦχες, ἐν χαρᾷ μελῳδοῦσα. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ τῆς μαρτυρίας καλλοναῖς ἐξήςραψας, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, ταῖς φωτοβόλοις λάμψεσι, σὺ Ἀναςασία, τῆς πολλῆς καρτερίας. προθύμως ἐκβοῶσα, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου Θεόνυμφε. καὶ ἀμαυρουμένην, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, ταῖς σαῖς παρακλήσεσιν, ἐκ τῶν δεινῶν καθάρισον. καὶ φωτιςικῇ ἐπισκιάσει σου Μάρτυς, σεμνὴ Ἀναςασία, καταξίωσον ψάλλειν, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τὴν Ἁγνὴν καὶ Ἄμωμον, ἡ Παρθένος ποθήσασα. ἄμωμον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἐτήρησεν. παθῶν ὑπεκκαύματα, ὑπομονῇ τεφρώσασα. πέρανἴτε πολλῶν ὑπενεγκοῦσα βασάνων. καὶ νῦν ἐπουρανίοις ἐν θαλάμοις χορεύει. σὺν σοὶ εὐφραινομένη, εἰς πάντας:~

Ἄλλος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Ἀπωλείας βάθρῳ, τὴν Ἀγχίαν συνώθησε περιστραφεὶς ὁ κακοῦργος ὄφις. ἀλλ' αὐτὴν ἀνήγαγεν Πάτερ σωφρόνως. εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ ἐν βίῳ Πάτερ, περιὼν Ἀβράμιε καὶ μετὰ τέλος. ἰατρὸς νοσούντων, ἀνεδείχθης Πνεύματος χάριτι θείᾳ. εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀκακίᾳ Πάτερ, καὶ δικαιοσύνῃ τε καὶ σωφροσύνῃ. πίστει διαλάμψας, τοῖς Ἀγγέλοις Ὅσιε συνηριθμήθης. εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥείθρου ζῶντος ὤφθης, παναγίον σκήνωμα ἐξ οὗ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ. θ'. Ἔξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀκείρῳ ἀνηρτήθης Λόγου Θεοῦ, εἰκονίζουσα πάθος σωτήριον, καὶ ἐκκοπὴν, ἤνεγκας χειρῶν σου καὶ τῶν ποδῶν. ὀδόντων τὴν ἐκρίζωσιν, γλώσσης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μαστῶν. Ἀγνὴ Ἀναστασία, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς Νύμφη ὡραιώθης καλλοποιῷ, ἁρμοσθεῖσα Νυμφίῳ παθήμασι, καλλοποιοῖς, ἔνδον τε θαλάμων φωτοειδῶν, ὡς ἐκλεκτὴ ἐσκήνωσας, φέρουσα λαμπάδα παρθενικήν. καὶ νῦν συμβασιλεύεις, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας, Ἀναστασία διαλάμπουσα.

Σταλάζουσιν οἱ πόνοι σου γλυκασμὸν, ἁμαρτίας πικρίαν ἐξαίροντες, ἡ δὲ σορὸς, βρύει ἰαμάτων τοὺς ποταμοὺς, καὶ κατακλύζει πάντοτε, πά[illegible] καὶ νοσήματα χαλεπά. εἰς δόξαν τοῦ Σωτῆρος, σεμνὴ Ἀναστασία, τοῦ ἐπαξίως σε δοξάσαντος.

Ἀρίστευσαν γυναῖκες τῷ σῷ Σταυρῷ, κρατυνθεῖσαι Χριστὲ παντοδύναμε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ, κάραν πολυμήχανον ἀνδρικῶς, Λόγε Θεοῦ συνέθλασαν, καὶ τοῦ Παραδείσου χαρμονικῶς, τὴν οἴκησιν λαχοῦσαι, θεώσεως μετέχουν, ἐπιτηδείως ἀνυμνοῦσαί σε.

Θεοτοκίον.

Φορέσαντά σε σάρκα ἐκ γυναικὸς, ὡς ἐπέγνω ἡ Μάρτυς σου Κύριε, παρθενικαῖς, κατηγλαϊσμένη μαρμαρυγαῖς καὶ μαρτυρίου αἵματι, πεφοινιγμένη σοι τῷ Χριστῷ, ὀπίσω Μητρός σου, ἐνδόξως προσηνέχθη, ὡς βασιλεύοντι τῆς Κτίσεως.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ θεοφόρε, τὰ δι' ἐλπίδος σοι πάλαι ποθούμενα. ἃ ὀφθαλμὸς οὐ κατεῖδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, θείαις ἀγλαΐαις, τῶν ἀρετῶν διαλάμπων Ἀβράμιε. καὶ τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ, χαίρων παρίστασαι.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, πάντων Ὁσίων, καὶ σὺν αὐτοῖς τῆς θεώσεως Ὅσιε, ἐπιτυχὼν ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀμόραν ἀφροσύνης, ἄγει χαρμοσύνως, τὴν ἱεράν σου Ἀβράμιε κοίμησιν. ἡ Ἐκκλησία τιμῶσα, τὴν πολιτείαν σου.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον. καὶ ἀγαθῶν αἰωνίων, μέτοχον ποίησον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἁγίας.
ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ ὡραιότης Μαρτύρων. Ἀναστασία σὺ ὤφθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσκοῦσα. καὶ καρτερῶς ἐναθλοῦσα, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὡς ἐλυτρώσω Ὅσιε, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύστημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε Θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπωλείας βάραθρον, καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς, ῥῦσαι πολλῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοφανὴς Παράδεισος, ὤφθης ἔχουσα μέσον, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, Ἄχραντε Θεοτόκε, οὗ φαγόντες οὐκ ἔτι, τεθνηξόμεθα ὅλως, ἀλλὰ ζωὴν ἀνείνομεν, διὰ σοῦ ζῶμεν πάντες, τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες, τὸν ἀποστάτην Τύραννον, σὲ ὑμνοῦντες Παρθένε.

Εἰς τὸν π. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνί, λ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. πλ. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μαρτυρίου ἐν αἵματι, τὴν στολήν σου Ζηνόβιε, ἐπιχρώσας ἔνδοξε ἀπετέλεσας, ἱερωτέραν ἐν χάριτι. μεθ' ἧς εἰσελήλυθας, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεύς, τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια, θῦμα ἄμωμον, διὰ σὲ τῷ τυθέντι καὶ τελείᾳ, προσφορὰ καθαρωτάτη, ἀνενεχθεὶς ἱερώτατε.

Ζευγνυμένου τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς τὸ λαμπρότατον, κάλλος διεδείκνυσο ἀξιάγαστε, ἱερομάρτυς λαμπρότερον, θεόφρον Ζηνόβιε, Ἱερέων καλλονή, Ἀθλοφόρων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τε, ἡ ἀέναος βρύσις τῶν πνευμάτων, ἀκαθάρτων ὁ διώκτης, καὶ βραβευτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναθλεῖν σοι προῄρηται, ἀδελφὴ συμφρονοῦσά σοι, Ζηνοβία πάνσοφε ἡ ὁμαίμων σου. τὰ τῶν λεβήτων γὰρ βράσματα, ἀνδρείως ὑπέφερε, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ὅθεν ἔτυχε, μετὰ σοῦ τῶν στεφάνων, τῶν τῆς νίκης, καὶ τῆς ἄνω Βασιλείας, Ἱερομύστα Ζηνόβιε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. οἱ δὲ τοῦ Στουδίτου.

Ἀσματικὴν χορείαν, κροτήσωμεν σήμερον ὦ φιλομάρτυρες, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανσέπτων Ἀθλητῶν, Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας. οὗτοι γὰρ τῆς Τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι. καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως, τὸν ἀόρατον ἐχθρόν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν αἵματι ἀπέπνιξαν, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἐνδόξως ἐκομίσαντο. διὸ πρὸς αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν, ζεῦγος ἅγιον Κυρίῳ. εὐλογημένη δυὰς καὶ πεφωτισμένη, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀντίληψις καὶ σκέπη μου, ὑπάρχεις Παναμώμητε. Θεοτόκε, σὲ γὰρ ἔχω βοηθόν, ἐν θλίψει καὶ νόσοις, καὶ ταῖς στενοχωρίαις, καὶ σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμώμος, Θεοτόκος κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου δύο. καὶ τῶν Ἁγίων, εἷς. Ἰωσήφ. ᾨδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, ὡς ἱερεὺς εὐπρόσδεκτος, καὶ Μάρτυς ἄριστος. Ζηνόβιε τρισμάκαρ, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σου, μνήμην τὴν φωτοφόρον, τῶν τοῦ βίου λύτρωσαι σκανδάλων.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος σοφέ, τῆς τρισηλίου λάμψεως, σκότος διέλυσας, Ἑλλήνων δυσφημίας. καὶ φέγγει τῶν λόγων σου πάντας καταφωτίσας, νῦν μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

Ἄνθραξ δεδειγμένος νοητός, πυρὶ προσαπτόμενος τοῦ θείου Πνεύματος. ἁπάντων τὰς καρδίας, ὑφῆψας πρὸς ἔρωτα, θεῖον Ἱερομύστα, καὶ τὴν πλάνην, κατέφλεξας πᾶσαν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος Ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος. ἐσφραγισμένη πηγή, τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὴν ποίμνην σου Δέσποινα. φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

ᾨδὴ, γ΄. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Μύρῳ τῆς χρίσεως τοῦ Πνεύματος, κεχρισμένος Ζηνόβιε, ἱεράτευσας ὡς Ἄγγελος. Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνοις.

Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος, γεωργίᾳ θείου Πνεύματος. καρποφόρους ταύτας ἔδειξας. διὸ τῆς τοῦ Κυρίου χαρᾶς ἠξιώθης.

Ὁμαίμων σοι σύμφρων ἀναδέδεικται, Ζηνοβία Ζηνόβιε. συναθλεῖν γάρ σοι προῄρηται, καὶ σὺν σοὶ ἀπολαύειν, τῆς ἐνθέου δόξης.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντα, Παναγία Μητροπάρθενε. αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

ᾨδ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ᾨδὴ ζ'. καὶ η'. Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου.

Τὴν σοφὴν ξυνωρίδα τῶν Ἀθλητῶν, εὐφημήσωμεν πίστει μαρτυρικῶς. Ζηνόβιον ἅπαντες, τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Ζηνοβίαν ὡσαύτως, τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, ὡς κρατῆρας θεῖα, προχέοντας νάματα. ὅθεν ἐτησίως, καθ' ἑκάστην ἀντλοῦμεν, πιστῶς τὰ ἰάματα. εὐσεβῶς ἀνακράζοντες, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ:—

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀσθενείᾳ βαρείᾳ περιπεσὼν, καὶ δεινῶς ἐν τοῖς πόνοις κατακαμφθεὶς, οὐ φέρω τὸν καύσωνα, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας μου. ἀλλ' ὁ εἰδὼς ἑκάστου, Σωτὴρ τὴν ἀσθένειαν. καὶ ὡς Πατὴρ παιδίων, τοὺς γνώμῃ σοι πταίσαντας. σύ με ἐξανάστησον, δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰᾶσθαι νοσήματα. τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἡμῶν, ἵνα πάντοτε κραυγάζωμεν. μεγάλα σου τὰ ἔργα Σωτὴρ, φοβερὰ τὰ θαυμάσια. λυτροῦσαι γὰρ πιστοὺς ἐξ ἀνάγκης, ταῖς πρεσβείαις τῆς μόνης Θεόπαιδος:—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ παναμώμος Μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν. ἐθρήνει κραυγάζουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο. καὶ συνοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα, Υἱέ μου καὶ Κύριε. πῶς σε ἀνομώτατος, Ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, τοῦ προσώπου ῥαπίσματα, ὄξος καὶ τὴν φῆσιν πλευρᾶς. χολήν τε οἴμοι καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα τοῖς θείοις σου Πάθεσι:—

ᾨδὴ, θ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ὑψώθης ἐφάνης, ἄθλοις σεπτοῖς ὡραιότατος, καὶ ἐδέξω στεφάνους τῆς νίκης σοφὲ, καὶ αἰωνίου ἔτυχες ἀγαλλιάσεως. διό σε εὐφημοῦμεν, Μάρτυς Ἱεράρχα Ζηνόβιε:—

Τὸν ξύλῳ ταθέντα, ἑκουσίως μιμούμενος. ἀνηρτήθης ἐξέσθης Ζηνόβιε. καὶ τῆς φθορᾶς Μακάριε, καὶ τῆς νεκρώσεως, ἀπεδύθης τὸ πάχος, ἄφθαρτον στολὴν ἐνδυσάμενος:—

Εὐχῇ σου ἑδραίᾳ, τὰ τῶν δαιμόνων ἱδρύματα κατεπτώθη. Ναοὶ δὲ ἐῤῥάγησαν, ἀρραγεστάτῃ πίστει σου ἀφανιζόμενοι, Ζηνόβιε Μάκαρ, Ἱερομαρτύρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τοὺς ἐκ Θεοῦ ξενιτεύσαντας, ἐν αὐτῷ οἰκειώσω Παμύμνητε· μεγαλοφώνως ὅθεν σε πίστει δοξάζομεν. καὶ κραυγάζομεν χαῖρε, πάντων γηγενῶν τὸ διάσωσμα:—

ᾨδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡ τοῦ θήλεος φύσις, Πνεύματι νενεύρωται θείῳ καὶ ἤχησε, τὸν τὴν Εὔαν πάλαι, τὴν προμήτορα ἐξαπατήσαντα. καὶ τῆς θείας δόξης, ἐν Οὐρανοῖς κατηξιώθη, Ζηνοβία τοῖς ἄθλοις ἐκλάμψασα:—

Ὀμβροτόκος νεφέλη, γέγονεν ἡ γλῶσσά σου ὡς διετίζουσα, ἀσεβείας ὄμβρους, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἀρδεύουσα. καὶ πρὸς εὐκαρπίαν, τὰς διανοίας ὁδηγοῦσα, ἐναρέτων Ζηνόβιε πράξεων:—

Παρθενίας ἀκτῖσι, τῆς φιληδονίας τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ φωτὶ τῶν ἄθλων, ἀθείας τὴν νύκτα ἠφάνισας, Ζηνοβία Μάρτυς, τοῦ Ἰησοῦ ὡραία νύμφη, καταγώγιον θεῖον τοῦ Πνεύματος:—

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίας βαρέα, πάντοτε περίκειμαι φορτία Ἄχραντε, καὶ βοῶ σοι τούτων, μεσιτείᾳ με θείᾳ ἐλάφρυνον. σὺ γὰρ εἶ προστάτις, ἁμαρτωλῶν δεδοξασμένη, Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα κυήσασα:—

ᾨδὴ, ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἡ δέησις τῆς ἐνθέου ψυχῆς σου, προσεδέχθη ὡς θυμίαμα Πατέρ. εἰς γὰρ ὀσμὴν, εὐωδίας Παμμάκαρ, τῶν παθημάτων Ζηνόβιε ἐσπεύσας, τοῦ λάμψαντος ἐκ γυναικὸς, καὶ τὴν σύμπασαν Κτίσιν φωτίσαντος:—

Τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, καθηγίασας τὴν γῆν τὸ δὲ πνεῦμα, ἐν Οὐρανοῖς, ἀνελθὸν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν ἐνθέως ἐφαίδρυνε, Ζηνόβιε Ἱεραρχῶν, καὶ Μαρτύρων περίβλεπτον καύχημα:—

Ἐστένωσας τὴν ἀσέβειαν Μάκαρ, πλατυσμῷ τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας, καὶ τὰς ὁδοὺς, τὰς εἰς ταύτην φορέσας, τοῖς πλανωμένοις λαοῖς καθυπέδειξας. καὶ ἔσωσας τοὺς χαλεπῶς, θαλαττεύοντας πλάνης τοῖς ὕδασιν:—

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ὡραίωσον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἀμορφίᾳ τῶν παθῶν κρατουμένην, καὶ λογισμοῖς, ἀληθοῦς μετανοίας, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν ὀχύρωσον. καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, ἀδιστάκτως Ἀμὴν καταφεύγοντα.

Ὠδὴ Ϛ'. Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ ἀσεβείας Κήρυκας. τὴν δυάδα ἀξίως τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, τὸν Ζηνόβιον ἅμα καὶ τὴν σοφὴν Ζηνοβίαν, ὁμοῦ βιώσαντας καὶ συναθλήσαντας. διὰ τοῦ μαρτυρίου δεξάμενοι στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον καὶ μέγαν Ζηνόβιον, ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν. σὺν αὐτῷ τὴν παρθένον καὶ ἄσπιλον Ζηνοβίαν, ὑπάρχει γὰρ συνάθλος. οὗτοι καθεῖλον ἐχθροῦ φρυάγματα, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ κατεστερέωσαν. διὸ περιφανῶς ἐκομίσαντο, οὐρανόθεν ἀξίως παρὰ Θεοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας.

Στίχ. Συγκαρτερεῖ σοι Ζηνόβιε τὸ ξίφος
Ἡ καρτερόφρων, κἂν γυνὴ Ζηνοβία.
Τμήθη Ζηνοβίη καὶ ἀδελφεός, ἐν τριακοστῇ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἀσεβῶν γεννητόρων τέκνα. καὶ ὁ μὲν Ζηνόβιος συλληφθείς, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι. ὡς δὲ ἠρωτᾶτο, ἐπέδωκεν ἑαυτὴν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ζηνοβία. τύπτονται οὖν ἀμφότεροι, καὶ εἰς λέβητα πίσσης ἐμβάλλονται. διατηρηθέντες οὖν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβεῖς, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς. καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρκιανοῦ Ἐπισκόπου Συρακούσης, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸν εὔνουν Μαρκιανὸν οἰκέτην
Διὰ βρόχου κτείνουσιν οἱ Χριστοκτόνοι.

Οὗτος χειροτονηθεὶς ὑπὸ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, ἀπεστάλη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. ὃς τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς εὐχῇ καταστρεψάμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγών, καὶ σημείοις καὶ τέρασι καταπλήξας, υἱοὺς φωτὸς ἀπειργάσατο. ὅθεν φθόνῳ βαλλόμενοι οἱ Ἰουδαῖοι, μὴ ἐνεγκόντες τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, κτείνουσιν αὐτὸν θανάτῳ βιαίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Κρονίωνος, Ἰουλιανοῦ, Μακαρίου, καὶ ἑτέρων δέκα καὶ τριῶν.

Στίχ. Σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῆς Τιτάνου τὸ ζέον,
Φέρει Κρονίων, υἱὸν οὐ σέβων Κρόνου.
Ἰουλιανὸς καὶ Μακάριος ξίφει
Ζωὴν ἐφεῦρον τὴν μακαριωτάτην.
Οὐ πῦρ ἀναφθέν, οὐ ξίφος δεχθὲν Λόγε,
Δὶς πέντε καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐκ σοῦ χωρεῖ σου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν, ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πρῶτος δὲ Ἀλέξανδρος ἀναχθείς, καὶ μὴ δυνάμενος στῆναι ὀρθός, διὰ τό, ποδαλγίαν νοσεῖν, σὺν Κρονίωνι οἰκείῳ αὐτοῦ ὄντι, καμήλοις ὀχούμενος, διὰ μέσης θεατρίζονται. καὶ μετεώρως μαστιχθέντες, τέλος, ἀσβέστου ζέοντος κατ' αὐτῶν ἐκχυθέντος, τὰ πνεύματα τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. Ἰουλιανὸς δὲ καὶ Μακάριος, μετὰ πολλὰς τιμωρίας τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. τῶν δὲ λοιπῶν δεκατριῶν, οἱ μὲν ξεσθέντες διαφόρως, οἱ δὲ καυθέντες, οἱ δὲ ξίφεσιν ἀποβληθέντες, καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν μὴ προδόντες, ἅπαντες τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐνέγκαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐτροπίας.

Στίχ. Τὴν Εὐτροπίαν οἷα νύμφην λαμπάδες
Προὔπεμπον οἴκῳ τοῦ νοητοῦ Νυμφίου.

Αὕτη διεβλήθη τῷ Ἡγεμόνι Ἀπελλιανῷ ὡς χριστιανή, καὶ ὡς ἀσχολουμένη ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ περιποιουμένη τοὺς ἐναποκλείστους Ἁγίους. καὶ ἐν πρώτοις μὲν κρεμασθεῖσα, λαμπάσι κατεφλέχθη. ἐλογίζετο δὲ τὴν φλόγα ὡς ὕδωρ. καὶ διεβεβαιοῦ τοῖς πᾶσιν, ἄνδρα ὁρᾶν φοβερὸν κατα-

ψύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ψύχοντα καὶ δροσίζοντα ταύτην, ὃν καὶ οἱ στρατιῶται ἔβλεπον. εἶθ' οὕτως σφοδροτέρως κολασθεῖσα, ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κλεόπα, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀστερίου, Κλαυδίου, Νέωνος, καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Νεονίλλας.

Στίχ. Κλαύδιος Ἀστέριος ἀλλὰ καὶ Νέων
Ἄθλων ξίφους ὤφθησαν ἀστέρες νέοι.
Ἐπὶ ξύλου ταθεῖσα καὶ Νεονίλλα,
Ξύλου παλαιὰν ἐξορύγεται βλάβην.

Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ τὸ πρῶτον, Ἡγεμονεύοντος Λυσίου τῆς Κιλικίας, ἦσαν οἱ Ἅγιοι οὗτοι Χριστιανοί, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτάδελφοι, ἅμα οἰκοῦντες καὶ χρήματα ἔχοντες ἱκανά. τῆς οὖν μητρὸς αὐτῶν τελευτησάσης, εἶχον μητρυιάν. καὶ μετὰ ταῦτα τελευτήσαντος καὶ τοῦ πατρός, σπεύδουσα ἡ μητρυιὰ ἀποκερδῆσαι τῶν γονέων αὐτῶν τὰ πράγματα, προδέδωκεν αὐτοὺς τῷ Ἡγεμόνι, ὡς Χριστιανούς. οἱ δὲ νέοι ἀνακρινόμενοι, εἶπον τῷ Ἡγεμόνι. ἡμεῖς μὲν ἤδη καταφρονοῦμεν πάντων ὦ Ἡγεμών, καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως ἡμῶν πᾶν ἐπελθὸν ἡμῖν, ὑπομένομεν. ἡ δὲ εἰς τὸν τόπον τῆς μητρὸς ἡμῶν ἐκλεγεῖσα οὐ καλῶς, οὐ τὴν θρησκείαν ἡμῶν διεκδικοῦσα παρέστησε τῷ βήματί σου, ἀλλὰ τὴν πατρῴαν ἡμῶν καὶ μητρῴαν κληρονομίαν σπεύδουσα ἐναποκερδῆσαι πολλὴν οὖσαν. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡγεμών, τοῦ αὐτοῦ ἐφάνη καὶ οὗτος γενόμενος σκοποῦ, ἰδίῳ δικαίῳ. καὶ εὐθέως τὸν Κλαύδιον ἀσείραντες ἐκ τεσσάρων, ῥάβδοις τὸν νῶτον αὐτοῦ κατέξαινον. εἶθ' οὕτως ἐξ ἄκρων τῶν χειρῶν κρεμασθείς, τοὺς πόδας τοῖς ἄνθραξιν ἐνεπυρίζετο. καὶ τὰς πλευρὰς πλήκτροις κατεχαράσσετο. καὶ ὡς ῥάκοις ἀνατρίψαντες, κατέφλεξαν ἐν παπύροις. ὁ δὲ Ἅγιος, ὡς δίολου ἀκούων ἦν, θῦσον τοῖς θεοῖς, καὶ ἀπαλλάγηθι. ἅπαξ εἰπών, περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ μου πίστεως, καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου καταφρονῶ, ποίει ὃ θέλεις ἀπεκρίνατο. καὶ καταγαγόντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου, τῇ φυλακῇ ἐναπέρριψαν. τὸν δὲ Ἀστέριον παρέστησαν. πρὸς ὃν ὁ Λυσίας φησί, τί σου τὸ ὄνομα; καὶ ὡς σιωπῶν ἦν, θλασθῆναι τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ προσέταξεν. ἀκούειν δὲ τὸν Ἅγιον διὰ τοῦ Κήρυκος, θῦσον τοῖς θεοῖς. ὁ δέ, ὃ βούλει ὦ Ἡγεμὼν ποιεῖν, ποίει, ἀντέφησεν. ἐγὼ γὰρ οὐ πώποτε τὸν Χριστόν μου καὶ Θεόν μου ἀρνήσομαι. τότε κρεμασθείς, κατεξέετο. καὶ ἀνθρακιᾶς ὑποστρωθείσης, οἱ πόδες αὐτοῦ κατεφλέγοντο. εἶτα ῥάβδοις μαστίξαντες, τῇ φυλακῇ παραδεδώκασι. καὶ τὸν Νέωνα παρέστησαν. ὃς κατὰ τί τὸ ὄνομα ἐρωτηθείς; ἔφη. εἰ τὸ ὄνομα βούλει ὦ Ἡγεμὼν μαθεῖν, Νέων καλοῦμαι. πλέον δὲ τούτου ἐξ ἐμοῦ μὴ ἐλπίζῃς. αὐτάδελφος γὰρ ὢν τῶν πρὸ ἐμοῦ τιμωρηθέντων, διαιρεθῆναι ἀπὸ τούτων οὐ δύναμαι. ἀλλ' ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ὁμολογίας, ἤδη πρόκειμαί σοι, καὶ μὴ μέλλε ποιεῖν ὃ βούλει. τότε τείναντες καὶ αὐτόν, σφοδρῶς ἔτυψαν, ὑποστρώσαντες καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἄνθρακας. τύψαντες δὲ ἐπὶ πολλὰς ὥρας, τῇ φυλακῇ ἐναπέθεντο, καὶ τῇ ἑξῆς προκαθίσαντος τοῦ Λυσίου, παρέστησαν τὸν Ἅγιον Κλαύδιον. καὶ ὁ Λυσίας, εἰ σεαυτὸν νουθετήσας καὶ μεταβαλών, ἔφη, κρείττονος γέγονας λογισμοῦ, φράσον ἡμῖν. καὶ ὁ Ἅγιος. τολμηρότερός σοι παρίσταμαι ὑπὲρ τὴν χθές, ῥωμαλεώτερος, καὶ θαρσαλεώτερος ταῖς βασάνοις σου γεγονώς. καὶ εὐθέως τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀσφαλῶς δήσαντες, ἀπῃώρησαν. καὶ ἀνθρέμβολα καὶ χειρολάβους ἐνεγκόντες, τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐξήρθρωσαν. καὶ μετὰ πολλὰς ὥρας τῆς ἀναρτήσεως, καταγαγόντες αὐτὸν ἡμιθανῆ, τῇ φυλακῇ παρέδωκαν. καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀστέριον παραστάντα ἀπιὼν ὁ Λυσίας, σὺ τί λέγεις ἔφη; ἐσκέψω θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἀπαλλαγῆναι τῶν λοιπῶν τῶν βασάνων; καὶ ὁ Ἅγιος. ὁ Θεὸν εἰδὼς ἀληθινόν, καὶ πᾶσαν ἔχων ἐν αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, οὐ φροντίζει θανάτου, κἂν μυρίοις δεινοῖς περιπέσοι. ὁ Λυσίας εἶπε. κρεμάσαντες αὐτόν, τὰς πλευρὰς αὐτοῦ ξέσατε, καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεθήτω. καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις τοὺς μηροὺς αὐτοῦ κατα-

φλέξατε. τούτων οὕτως γινομένων, ὁ Ἅγιος δριμυτάτων αἰσθόμενος τῶν ὠδίνων, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἃ πράττεις δυσσεβέστατε ἐξεβόησε, καὶ τὴν ἐκ σοῦ ἐκδίκησιν ἀποτίσει. καὶ ὁ Ἄρχων, τοῦτον μὲν τῇ φυλακῇ ἀπορριφῆναι προσέταξεν, τὸν δὲ ἕτερον, εἰς ἐξέτασιν παραστῆναι. ὡς οὖν παρέστη ὁ Ἅγιος Νέων, καὶ ὁ αὐτὸς πάλιν ἦν, τείναντες αὖθις, τοῖς βουνεύροις κατέξαινον. καὶ τὰς προτέρας πληγὰς ἐπαναξάναντες, καὶ ἓν τραῦμα τὸ ὅλον σῶμα ἀπαρτίσαντες, τῇ φυλακῇ ἐναπέρριψαν. τότε καὶ τὴν τῶν Ἁγίων ἀδελφὴν Νεονίλλαν ἀχθῆναι ὁ Ἡγεμὼν ἐκέλευσε, καὶ ὡς καὶ ταύτην εὗρεν στερεωτέραν πέτρας τῇ πρὸς Χριστὸν πίστει, τὸ πρόσωπον αὐτῆς τύπτεσθαι προστάσσει. τοὺς πόδας τε ἅμα δεθῆναι. καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν αὐτῆς, λώροις καταικίζεσθαι. καὶ τούτων γινομένων, ἐξ ἄκρων δήσαντες ἀπηώρησαν. εἶτα τὴν κεφαλὴν ξυρίσαντες, καὶ ἐκ τεσσάρων τείναντες, λώροις ὠμοῖς κατέξαινον τὰς σάρκας αὐτῆς. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπτίαν ἐν τῇ γῇ ἁπλώσαντες, ἄνθρακας τεθείκασι κατὰ τῶν σπλάγχνων αὐτῆς ζέοντας, καὶ τοῦ ζῆν διὰ ταύτης ἀπήλλαξαν. εἶθ' οὕτως τὸ τίμιον αὐτῆς σῶμα σάκκῳ ἐμβαλόντες, κατὰ μέσον τῆς θαλάσσης ἠκόντισαν. τοὺς δὲ Ἁγίους Κλαύδιον, Ἀστέριον, καὶ Νέωνα, ἔξω τοῦ τείχους καρατομήσαντες οἱ στρατιῶται, βορὰν τοῖς θηρίοις ἔρριψαν. καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν οἱ Ἅγιοι καὶ καλλίνικοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ αὐτάδελφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Τερεντίου, Μάρκου, Ἰούστου, καὶ Ἀρτεμᾶ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰσὶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, ἐν τῇ πρὸς Θεὸν πίστει πεφωτισμένοι. καὶ ὁ μὲν Τερέντιος, Ἐπίσκοπος γέγονε δεύτερος Ἰκονίου μετὰ Σωσίπατρον. καὶ τούτου τὸ ὑστέρημα ἀνεπληρώθη, καὶ τοὺς παραληφθέντας πάντας τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἀνεκαίνισε, θαυματουργὸς ἐξαίσιος γενόμενος. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολήν. Μάρκος δὲ ὁ τοῦ Βαρνάβα πρὸς ἀδελφοῦ ἀνεψιὸς, οὗ ὁ Ἀπόστολος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς μέμνηται, καὶ αὐτὸς, Ἀπολλωνιάδος Ἐπίσκοπος προκεχείριστο, ἐξολοθρεύσας ἐν τῷ τῆς ἀληθείας κηρύγματι, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. Ἰοῦστος δὲ, ὁ καὶ Ἰησοῦς, Ἐλευθεροπόλεως Ἐπίσκοπος γέγονε, πάντας ἑλκύσας εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, τῷ λόγῳ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Ἀρτεμᾶς δὲ, Λύστροις ἐπισκοπεῖ, πᾶσαν δαιμονικὴν λύσας στραγγαλιὰν, ὡς τοῦ Χριστοῦ δόκιμος ὑπηρέτης. οὗτοι ὑπὸ τῆς ἀσεβείας ἀγωνισάμενοι, καὶ πειρασμοῖς οὐ τοῖς τυχοῦσι περιπεσόντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀριστόβουλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ψυχὰς Ἀριστόβουλος ἀγρεύσας λόγῳ Θεῷ πρόσεισι, μισθὸν αἰτῶν τῆς ἄγρας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ῥείθροις αἱμάτων κατασβέσας, παναοίδιμε τὸ πῦρ τῆς ἀσεβείας. τῶν θαυμάτων ἡμᾶς ἑκάστοτε δροσίζεις· τῷ νιφετῷ Ζηνόβιε, τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας.

Θεῖον εἰς γνόφον ὑπεισδύνας, τὸν ἀθέατον ὡς θέμις ἐθεάσω. τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, φωτίζοντά σου Μάκαρ. ἀσεβοφρόνως μέλποντα, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μάρτυς ὁμαίμων συμφρονοῦσα, καὶ τὰ ὅσια συμπράττουσά σοι πόθῳ, τῆς ἐκεῖθεν χαρᾶς σὺν σοὶ καταξιοῦται, ἱερουργὲ Ζηνόβιε. μεθ' ἧς πίστει σε τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Τόπος Παρθένε ἀνεδείχθης, ἁγιάσματος ἐξ οὗ Θεὸς ἐφάνη, ἁγιάζων ἡμᾶς τοὺς πίστει μελῳδοῦντας. εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Οὐκ ἐδειλίασας ξίφος Ἱεράρχα, οὐκ ἐπτοήθης κινδύνους, οὐ κατεπλάγης τὸν θάνατον. ἀθανάτου σε δόξης δεικνύοντα μέτοχον.

Ἱερουργὸς μυστηρίων ἀνεδείχθης, καὶ σεαυτὸν ἱερατεύσας, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι. καὶ τῆς ἄνω τραπέζης Ζηνόβιε ἄξιον.

Θαυματουργίαις ἐκλάμπων Ἱεράρχα, Μαρτυρικὰς λαμπηδόνας περιφανῶς ἐμα-

ἀναπέστραψας. καὶ τὸν ζόφον τῆς πλάνης εἰς τέλος ἐμείωσας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἀναπηγάζοντα οἶνον Παρθενομῆτορ ἀφέσεως. τῶν παθῶν με τῆς μέθης, ἀπαλλάξον δέομαι.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο πρὸ δικαστικῶν, Πανάοιδιμε βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίῳ φωνῇ, ἀνακηρύττων τοῦ Παντοκράτορος. καὶ τὰ παθήματα αὐτοῦ, Σταυρόν τε καὶ θάνατον, καὶ τὴν Ἀνάστασιν. δι' ἧς ἔσωσεν ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Θαῦμα πῶς μετὰ σαρκός, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς ἐτροπώσατο, πῶς καταβέβληκε, δι' ἀσθενείας τὸν πολυμήχανον. πῶς Οὐρανίοις λειτουργοῖς, συνήφθη ὁ γήϊνος, ἀγωνισάμενος. ὁ Ζηνόβιος, ὃν νῦν μακαρίζομεν.

Σώματα Μάρτυρες σεπτοί, αἰκισμοῖς παντοδαποῖς παρεδώκατε, προσαποβλέποντες, τὴν δι' αἰῶνος μακαριότητα. ἀδελφικῇ γὰρ τῇ στοργῇ, ὁ θεῖος Ζηνόβιος, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, Ζηνοβίᾳ τῇ σεμνῇ λαμπρυνόμενος.

Μνήμη σήμερον ὑμῶν, φωταυγία λαμπομένη τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἐπέλαμψε, θαυμάτων χάριν ἀναπαστράπτουσα. καὶ ἰαμάτων ποταμούς, πηγάζει ἑκάστοτε, ἣν ἑορτάζοντες, μακαρίζομεν ὑμᾶς Χριστομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, μακρὰν ἐλαύνουσα, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. ἐκ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, ἵνα μεγαλύνω σε. ἵνα πόθῳ σε ὑμνῶ τὴν Πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν Ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φοινίξας ἐρυθρότερον, τὴν ἱεράν σου αἵματι, στολὴν Ζηνόβιε Μάκαρ, Χριστῷ παρέστασαι χαίρων, ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, καὶ μετὰ τῆς ὁμαίμονος, τῆς ἱερᾶς καὶ παρθένου, καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον.

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, Προφῆται προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ ὄρος, καὶ τόμον ἐγγεγραμμένον, παλάτιον καὶ κλίμακα, καὶ γέφυραν μετάγουσαν, εἰς ὕψος θείας γνώσεως. ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνί, λα'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Στάχυος, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου. Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων. ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος Κυρίου Ἀπόστολοι, φέγγει τῆς χάριτος. καταυγάζων πάντων, τὰς καρδίας Ἔνδοξοι, καὶ λύων τῆς ἀπάτης τὴν ζόφωσιν. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στάχυς ὁ πανόλβιος Χριστοῦ, Κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ θαυμάσιος, καὶ Ἀριστόβουλος, Οὐρβανὸς Ἀμπλίας, καὶ ὁ θεῖος Νάρκισσος, Τριάδα Παναγίαν κηρύξαντες, ἔθνη ἐφώτισαν, καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο οὓς ἐν πίστει, πάντες μακαρίσωμεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος, πίστει χωρήσαντες. Ἐκκλησίας στύλοι, Οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα, τοῦ Μάρτυρος. ἦχος. Ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθήσας Ἔνδοξε. τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν, εἰς οὐδὲν

ἐλο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐλογίσω. διὸ καὶ ἰσαγγέλως, ἐν τῇ σαρκί, βιοτεύων ὡς ἄσαρκος. τὰς πολυτρόπους κολάσεις τῶν διωκτῶν, καρτερῶς φέρεις Ἐπίμαχε:—

Ἐν Οὐρανίαις παστάσι, χορεύων Ἔνδοξε, καὶ ἐντρυφῶν τῆς δόξης, τοῦ ὅλων Δεσπότου. Ἐπίμαχε τρισμάκαρ, δυσώπει αὐτόν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε. ἵνα τρυφῆς αἰωνίου καὶ τῆς χαρᾶς, σὺν Ἀγγέλοις ἀπολαύσωμεν:—

Φωστὴρ λαμπρότατος ὤφθης, Μάρτυς Ἐπίμαχε, τοῖς ἐν σκότει φαίνων, τῆς ἀγνοίας τῷ ζόφῳ. τοὺς πάλαι κρατουμένους, φωτίσας ταῖς σαῖς, ἱεραῖς παραινέσεσι. καὶ ἐναθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, νίκης στέφανον ἀπείληφας:—

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μεταβολὴν μοι τοῦ βίου, Παρθένε χάρισαι, ἀπὸ τῶν ἐμπαθῶν μου, μεταφέρουσα τρόπων. πρὸς θείας ἀπαθείας νεῦσιν ὁμοῦ, καὶ οἰκείωσιν ἄρρητον. πένθος χαρμόσυνον βρύειν μου τὴν ψυχήν, ἀενάως μοι παρέχουσα:—

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε· ὅθεν αὐτόν, καθικέτευε πάντοτε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος πρεσβείαις σου:—

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, δύο. καὶ τῶν Ἀποστόλων, εἷς. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ ὑπηρέτας.

Ἰωσήφ. Ὠδή, α'. ἦχος, δ'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πίστει τοὺς γεραίροντας ὑμῶν, τὸ ἱερὸν θεηγόροι μνημόσυνον καὶ πανηγυρίζοντας, χαρμονικῶς παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε· καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς μετόχους ἐργάσασθε:—

Ἴχνεσιν ἑπόμενοι Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον πανόλβιοι. τούτου τε προστάξεσι, θεαρχικαῖς καθυπουργοῦντες ὤφθητε. πάντων πληρωμένων, Καθηγηταὶ πρὸς εὐσέβειαν:—

Στάχυν καὶ Ἀμπλίαν τὸν σοφόν, καὶ Οὐρβανὸν Ἀπελλῆν τε καὶ Νάρκισσον. καὶ τὸν Ἀριστόβουλον, τοὺς τοῦ Χριστοῦ μαθητὰς χρηματίσαντας. πίστει συνελθόντες, χρεωστικῶς μακαρίσωμεν:—

Θεοτοκίον.

Ὁ περιφανὴς ὄρος Θεοῦ, τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν καὶ τράπεζαν. στάμνον τε τὴν πάγχρυσον, τὸ καθαρὸν τοῦ Κυρίου παλάτιον. τὴν εὐλογημένην, ἐν γυναιξὶ μακαρίσωμεν:—

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἰωσήφ. Ὠδή, α'. ἦχος, δ'.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταῖς θείαις λαμπρότησιν Ἀθλοφόρε, τοὺς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτήν, τελοῦντάς σου πανήγυριν, φωτίζεσθαι ἱκέτευε, Ἐπίμαχε μακάριε:—

Χαίρων προσεχώρησας ταῖς βασάνοις, μὴ πτοηθεὶς τῶν διωκτῶν, τὰ θράση πανόλβιε. ἀλλ' ἔρωτι τοῦ Κτίστου σου, ηὐφραίνου ἀναιρούμενος:—

Ἔστης ἐπὶ βήματος Ἀθλοφόρε, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ, φραττόμενος ὅλος, γενναίῳ φρονήματι, μεγαλύνων τὸν Κύριον:— Θεοτοκίον.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἀσπόρως ἐκ γαστρὸς Παρθένου ἐτέχθης. δι' ἧς καὶ σώζεις ἅπαντας, ὡς μόνος πολυέλεος:—

Ὠδή, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ὡς στάχυς πολύφορος Σοφέ, ὡράθης λόγῳ γνώσεως, τοὺς τῷ λιμῷ τακέντας τῆς πίστεως, ἐκτρέφων Στάχυς θεομακάριστε. καὶ τροφῆς τῆς κρείττονος, κοινωνοὺς ἐν χάριτι, ἐργαζόμενος σθένει τοῦ Πνεύματος:—

Ἀγχίνῃ τῇ γλώττῃ εὐφυῶς, χρησάμενος ἠλίευσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης Ἀπόστολε, καὶ προσηγάγω θεῖον ὀψώνιον, τῷ ἐλθόντι Νάρκισσε, σῶσαι τὸ πλανώμενον, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τῆς Κτίσεως:—

Ἐπέδραμες οἷά περ ἀστήρ, ἑῴας ἐξορμώμενος. καὶ Βρετανίας Πόλεις ἐπέφθασας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ φωτίζων χάριτι, Μάκαρ Ἀριστόβουλε, τοὺς πιστῶς δεχομένους τὸν λόγον σου:—

Θεοτοκίον.

Παστὰς φωτοφόρος τοῦ Χριστοῦ, καὶ θρόνος ὑψηλότατος, Θεογεννῆτορ ὤφθης Παναμώμε. ἐν σοὶ γὰρ μόνος ἀναπαυσάμενος, τοὺς ἡμῶν ἀφείλετο, κόπους καὶ τὴν μέλλουσαν, τοῖς ἀξίοις ηὐτρέπισεν ἄφεσιν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν.

Θράσος ἀσεβῶν ἠμαύρωσεν, ἐν τῇ πανοπλίᾳ, τοῦ Σταυροῦ ἐγκαυχώμενος. τροπαιοῦχος καὶ στεφανίτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχος:~

Δόξαν παριδὼν τὴν πρόσκαιρον, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἀποδυσάμενος ἔχαιρες. γενναιόφρων ὡς στρατιώτης, τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Ἐπίμαχε:~

Σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας, Μάρτυς τὴν ψυχήν σου, ἀσφαλῶς διετήρησας. θῦμα ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, σεαυτὸν προσάξας πάντιμον:~

Θεοτοκίον.

Χαίροις, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα. καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου:~

Καθ. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ἐξῆλθεν ἀληθῶς, τοῦ Κυρίου αὐτόπται, Ἀπόστολοι Ἔνδοξοι, Οὐρβανὲ σὺν Ἀμπλίᾳ τε. Ἀριστόβουλε, καὶ Ἀπελλῆ σὺν Ναρκίσσῳ, Στάχυς ἅμα τε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, ἀπαύστως πρεσβεύσατε:~

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι καλλωπιζόμενος. τὸ σκότος ἐμείωσας τῆς ἀθείας σοφέ. ἀθλήσας δι' αἵματος, ὅθεν τὴν παναγίαν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, πίστει ἐπιτελοῦντες, ἐξαιτούμεθα πάντες, λαβεῖν ἡμᾶς ἔλεος, Μάρτυς Ἐπίμαχε:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγνὴ παναμώμητε καὶ ἀπειρόγαμε. ἡ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν χρόνῳ κυήσασα. τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, καὶ σὺν τοῖς Πατριάρχαις, Μάρτυσι καὶ Ὁσίοις, καὶ Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν, ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Παναμώμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι:~

Ὠδὴ, δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἐξαστράψας ἐν γῇ δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, ὥσπερ ἀκτῖνας μυστικάς, προσεπαφῆκεν ἐμφανῶς, Στάχυντε, καὶ Νάρκισσον, καὶ Οὐρβανὸν Ἀμπλίαν καὶ Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τοὺς ἐν σκότει φωτίζοντας:~

Ἰσχύϊ τοῦ θείου δυναμούμενος Πνεύματος, τοὺς κατοικοῦντας εἰς βυθόν, Υἱοὺς ἀπέδειξας φωτός, Ἀμπλία Ἀπόστολε, ἐπιτελῶν θαυμάτων ἔργα παράδοξα, καὶ καταργῶν τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας:~

Ναμάτων ἐνθέων πεπλησμένος ἐξέδραμες, καθάπερ ῥεῦμα Οὐρβανέ, σωτηριώδες τὰ πικρά, καὶ ἄποτα νάματα, ἀποσοβῶν καὶ καταρδεύων ἐν χάριτι, τῶν εὐσεβούντων Παμμάκαρ τὸ πλήρωμα:~

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Ἀγγέλων ὑπερέχουσα Δέσποινα. τὸν γὰρ ἐκείνοις φοβερόν, ἀφράστως ἐν γαστρί, χωρῆσαι ἠξίωσαι, καὶ ἐν χερσὶ βαστάσαι καθάπερ νήπιον, τὸν ἡμορφωμένον καὶ χρόνων ἐπέκεινα:~

Ἄλλος. Τὴν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Τὴν τῶν ἀθέων μὴ φροντίσας ἀθεότητα. πρὸς τοὺς ἀγῶνας θαρσαλαίως παρετάξατο, ὁ εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, δόξα σοι κραυγάζων φιλάνθρωπε:~

Τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν μαρτυρούμενος, τῶν ἀλγηδόνων ἀνδρείως κατεφρόνησεν, ἀναβοῶν Ἐπίμαχος, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Τῶν ἐπιγείων καταπτύσας τὴν λαμπρότητα, διὰ θανάτου Βασιλείαν ἐκληρώσατο, ὁ θαυμαστὸς Ἐπίμαχος, δόξαν ἀναπέμπων τῷ ζῶντι Θεῷ. Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρ-

σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τοῦ ποιμένος, τοῦ καλοῦ τὰ ἀμώμητα πρόβατα, μέσον λύκων, ὑπ᾽ αὐτοῦ προφανῶς ἀπεστάλησαν. τούτους τιθασεύοντα, καὶ εἰσελαύνοντα πρὸς μάνδραν, τὴν νοητὴν διὰ πίστεως.

Ὁ μέγας σε, Βυζαντὶς Ἀνδρέας κατέστησεν, Ἐπίσκοπον τοὺς ἐκεῖσε, πιστοὺς ἐκδιδάσκοντα, Στάχυ ἱερώτατε. καὶ κυβερνῶντα πρὸς λιμένας, τοὺς γαληνοὺς θείᾳ χάριτι.

Ὑπέρτιμον, ὥσπερ λίθον σε ἔχειν ἀκρόγωνον, Ἡρακλείας ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία στηρίζοντα, Ἀπελλῆ Μακάριε. ταύτην ἐν λόγῳ ἀληθείας, ὅθεν ἀξίως ὑμνούμενε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον καὶ ἔτεκες, Πανύμνητε ὃν Πατὴρ, ἐκ γαστρὸς ἀπεγέννησε, πρὸ αἰώνων Ἄχραντε. ὅθεν ὡς τούτου σε Μητέρα, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Θωρακισθεὶς τῇ χάριτι, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ. τοῖς ἀσεβέσιν ἐβόα ὁ Μάρτυς, ξίφος οὔτε πῦρ οὐκ ἐκτεμεῖ με τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως.

Ὁ Εὐκλεὴς Ἐπίμαχος, βήματι παρεστὼς, τοῖς ἀνόμοισιν ἐβόα ἀθαρσῶς. γῆν καὶ Οὐρανὸν Θεοὶ μὴ δρῶντες, ἀσεβεῖς ἀπολέσθωσαν.

Ὁ Ἀθλητὴς Ἐπίμαχος, θεόθεν ἐμπνευσθεὶς, Πατέρα Λόγον, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, φύσει ἐν μιᾷ, τοῖς ἀγνοοῦσι, τὴν Τριάδα ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, τοῦ τόκου σου Ἁγνὴ, τὸν ὑπὲρ λόγον παράδοξον τρόπον; φύσει γὰρ Θεὸν, σεσαρκωμένον ὑπὲρ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Θαλάσσας τῶν ἐθνῶν διαταράξαντες, ταῖς θείαις ἐπιβάσεσι, διεσώσατε τοὺς πάλαι τῇ πικρᾷ, ἅλμῃ συμπνιγέντας καὶ προσήξατε, τῷ Λυτρωτῇ διασωθέντας θεομακάριστοι.

Ἐλέους θελητὴν Θεὸν ἐκήρυξας, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, θεῖε Νάρκισσε ψυχὰς τῶν ἀσεβῶν, μέγας γεγονὼς Ἀθλητῶν Πρόεδρος, καὶ φυτουργὸς φυτῶν ὡραίων θεομακάριστε.

Ὁ θεῖος Οὐρβανὸς λόγον ζωήρρυτον, καὶ χάριν τῶν ἰάσεων, ἀναβλύσας ἐφειλκύσατο λαοὺς, πρὸς τὸν φωτισμὸν τῆς θείας χάριτος. ὡς μιμητὴς τοῦ σαρκωθέντος, καὶ Κόσμον σώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι᾽ ἧς ἐδικαιώθημεν, οἱ πρότερον κατάκριτοι. καὶ συνήφθημεν ἀΰλοις λειτουργοῖς, καὶ τοῦ Παραδείσου ἠξιώθημεν, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐβόησε.

Κατήργησε, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην Ἐπίμαχος. τῇ δυνάμει, τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ στεφάνους δόξης, ἀληθῶς παρ᾽ αὐτοῦ ἐκομίσατο.

Κατέλιπε, τὰ ἐν Κόσμῳ καὶ Κόσμον Ἐπίμαχος. καὶ τὸ σῶμα, ταῖς βασάνοις ἀνδρείως παρέδωκεν, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότου, καὶ σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις ἀγάλλεται.

Κοινωνήσας, τῶν Χριστοῦ παθημάτων Ἐπίμαχος. τῇ δυνάμει τοῦ σαρκὶ σταυρωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς θείας δόξης, ὡς αὐτοῦ μιμητὴς ἀναδείκνυται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν. ὅτι σὲ καὶ μόνην προστασίαν πιστοὶ ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
„ δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βα-
„ σιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εἰς τὰ τοῦ Κόσμου δραμόντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε. καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ πανοίδιμοι.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην πάντες, ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. αὕτη καὶ γὰρ πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, ὥσπερ Ἥλιος λάμπει φω-

φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα. καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ τούτων τὴν μνήμην ἐκτελοῦντας, καὶ πίστει γεραίροντας. διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες αὐτοὺς καὶ κραυγάζοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσασθε ἡμᾶς, Ἀπόστολοι Κυρίου πανἀοίδιμοι.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λα΄. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Στάχυος, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, καὶ Ναρκίσσου.

Στ. Στάχυς δρεπάνῳ τῆς τελευτῆς ὡς στάχυς.
Ἐκ τοῦ παρόντος ἐκθερίζεται βίου.
Σιγᾷ στερήσει Πνευμάτων ὡς κολάβων
Ἡ τετράχορδος τῶν Ἀποστόλων λύρα.

Οὗτος μὲν ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Στάχυς, προχειρίζεται τοῦ Βυζαντίου Ἐπίσκοπος, παρὰ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου. ᾠκοδόμησε δὲ καὶ Ἐκκλησίαν ἐν Ἀργυρουπόλει. ἐν ᾗ συνηθροίζοντο πλήθη Χριστιανῶν οὐκ ἀναρίθμητα, καὶ ἐδίδασκεν αὐτά. καὶ οὕτω διαβιοὺς ἐπὶ ἔτεσι δέκα ἕξ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. ὁ δὲ Ἅγιος Ἀμπλίας, καὶ Οὐρβανός, Ἐπίσκοποι καὶ αὐτοὶ γεγονότες παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. ὁ μὲν Ἀμπλίας, Δυσσοπόλεως, ὁ δὲ Οὐρβανός, Μακεδονίας. καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων καθαίρεσιν, ὑπὸ Ἰουδαίων, καὶ Ἑλλήνων ἀναιρεθέντες, τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. ὁ δὲ Νάρκισσος διαφόρως βασανισθείς, παρέδωκε καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, δι' ὃν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ προθύμως ἐξέχεε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στ. Οὐ δειλὸς Ἐπίμαχος ὤφθη πρὸς ξίφος.
Ἀπροσμάχητον σύμμαχον Θεὸν φέρων.
Πρώτῃ ἐν τριακοστῇ Ἐπιμάχου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος λίαν ὡραῖος τὴν ὄψιν ἦν, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν οἴκησιν ἔχων, ἐκ Πόλεως τοῦ Πηλουσίου. διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀπελλιανόν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλῆθος Ἁγίων τιμωρουμένων, ἤδη τῆς θυσίας τελουμένης, δραμὼν ὁ Ἐπίμαχος, καταστρέφειν τὸν βωμὸν ἐπεχείρει. παραυτίκα οὖν ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται. καὶ σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται. καὶ λίθοις τὰ ὀστᾶ συνθλάττεται. Γυνὴ δέ τις παρεστῶσα ἐκεῖσε, καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσα πεπηρωμένον, ἐπεὶ πρὸς τῷ Ἁγίῳ ἀκλινῶς ἐνητένιζε. μέγα τι καὶ ἀξιόπιστον θαυματουργεῖται ἐν αὐτῇ. ξεομένου γὰρ τοῦ Μάρτυρος, μόριόν τι τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἐκεῖθεν ἀποσπασθέν, διάδριον πως φερόμενον, ἀποστάζει τοῦ αἵματος εἰς τὸν ὀφθαλμόν, καὶ ὁ σταλαγμὸς παγείς, ὢ τοῦ θαύματος, φῶς γίνεται ταύτῃ, καὶ ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσιν. ὕστερον δὲ καὶ ὁ Ἅγιος ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, Ἐπισκόπου Μυγδονίας, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰάκωβος, γέγονεν Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Μυγδονίας, τῆς καὶ Νισίβης λεγομένης. δι' ἄκραν δὲ ἀρετήν, μέγας θαυματουργὸς χρηματίσας, νεκροὺς τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐξανέστησε. καὶ πολλοὺς ἐξ εἰδωλομανίας εἰς θεογνωσίαν ἐπέστρεψε. καὶ πολλοὺς δι' ἀνθρώπινον φόβον τὸν Χριστὸν ἀρνουμένους, παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτὸν παρεσκεύασε. καὶ βίβλον πάνυ ὠφέλιμον συνετάξατο. ἐξεκόμισε δέ τινα τῶν τῆς βίβλου ταύτης, Θεοδώρητος ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, ἐν τῇ φιλοθέῳ αὐτοῦ ἱστορίᾳ. οὗτος, πλείστους πειρασμοὺς ὑποστὰς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν Βασιλέως, καὶ μὴ ὑπενδούς, διήρκεσε μέχρι τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, εἷς ὤν, καὶ τὰ ἐκεῖσε εὐσεβῶς κυρωθέντα ἐπισφραγίσας μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ βεβαιώσας, εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς τὸν μέγαν Μητροφάνην. καὶ τούτῳ συγκοινωνήσας, καὶ κοιμηθέντα κηδεύσας αὐτόν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ θρόνον. καὶ μικρὸν ἐπιβιούς, καὶ σημείοις διαλάμψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις Θεοδωρήτου Ἐπισκόπου, περὶ βίου καὶ ἀθλήσεως ὁμολογητοῦ τινὸς ἀνωνύμου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ, νέος τις Ἱερέως Υἱὸς, ἐν δυσσεβείᾳ τραφεὶς, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν μετέστη χορὸν τρόπῳ τοιῷδε. Γυνή τις ἐπίσημος ἐν εὐλαβείᾳ, καὶ τοῦ τῆς διακονίας ἠξιωμένη χαρίσματος, συνήθης ἦν τῇ τούτου Μητρί. αὕτη τοῦτον μετὰ τῆς Μητρὸς ἀφικνούμενον ἔτι μειράκιον, ἠσπάζετο τότε, καὶ ἠρέθιζε πρὸς εὐσέβειαν. τῆς οὖν Μητρὸς τελευτησάσης, ἀφικνεῖτο πρὸς αὐτὴν ὁ νέος, καὶ τῆς συνήθους διδασκαλίας ἀπέλαβε. παγιωθεὶς οὖν ἤδη ταῖς διδασκαλίαις τῆς Θεοφιλοῦς Γυναικὸς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν δυνηθῶ, τὴν τοῦ Πατρὸς δυσιδαιμονίαν φυγεῖν, καὶ τῆς παρὰ σοῦ κηρυττομένης ἀληθείας μετασχεῖν; ἡ δὲ, χρὴ σε Πατέρα φυγεῖν ὦ τέκνον φησὶ, καὶ προτιμήσασθαι τὸν σαυτοῦ τε κἀκείνου Δημιουργὸν, καὶ Πόλιν ἑτέραν καταλαβεῖν, ἐν ᾗ δυνατὸν διαδρᾶναι τοῦ δυσσεβοῦς Βασιλέως τὰς χεῖρας. ἐπηγγείλατο δὲ καὶ δι᾽ ἑαυτῆς προβῆναι τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν. καὶ ὁ παῖς, ὡς ἤκουσε, φησὶ, καὶ τὴν ἐμαυτοῦ παραδώσω ψυχήν. ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, Ἰουλιανὸς μὲν εἰς τὴν Δάφνην Δημοθοινίας ἐπιτελῶν ἀνῆλθε. συνανῆλθε δὲ καὶ ὁ τοῦ παιδὸς Πατὴρ ὁ Ἱερεὺς ὤν. καὶ γὰρ συνέπεσθαι εἰωθὼς ἦν τῷ Βασιλεῖ. τῷ δὲ Πατρὶ συνῆν καὶ οὗτος, καὶ ὁ τούτου Ἀδελφός. νεωκόροι γὰρ ἦσαν, καὶ τὰ βασιλικὰ ἐδέσματα περιρραντίζοντες. τῇ οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ παραστὰς ὁ παῖς τῇ τοῦ Βασιλέως στιβάδι, καὶ τὰ ὄψα κατὰ τὸ ἔθος διαρράνας, καὶ τοῦ μύσους ἐμπλήσας, δρόμῳ χρησάμενος, τὴν Ἀντιόχειαν Πόλιν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὴν θαυμασίαν ἐκείνην γυναῖκα ἀφικόμενος, ἐγὼ μὲν ἦλθον ἔφη, μὴ ψευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. σὺ δὲ σωτηρίας ἑκατέρας ἐπιμελήθητι, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἐκπλήρωσον. καὶ παραυτίκα ἀναστᾶσα, πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον Μελέτιον τὸν παῖδα ἀνήγαγεν. ὁ δὲ, τέως αὐτὸν ἄνω διάγειν, ἐν τῷ καταγωγίῳ προσέταξεν. ὁ δὲ Πατὴρ τὸν παῖδα ἐπιζητῶν, τήν τε Δάφνην περιῄει, καὶ εἰς τὴν Πόλιν ἀφικόμενος, τὰς ἀγυιάς τε καὶ τοὺς στενωποὺς πάντοθεν περιάγων τὸν ὀφθαλμὸν, τοῦτον ἀνιχνεύσασθαι. ὡς οὖν παρεγένετο, ἔνθα τὸ καταγώγιον εἶχεν ὁ θεῖος Μελέτιος, ἀναβλέψας, εἶδεν ἐκεῖνον, ἄνωθεν προσκύπτοντα. καὶ δραμὼν εἵλκυσέ τε καὶ κατήγαγεν. καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαγαγὼν, πρῶτον μὲν μάστιξιν αὐτὸν καταξάνας. καὶ ὀβελίσκους πυρακτώσας, ταῖς χερσὶ, καὶ τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς νώτοις ἐπέθηκεν. ἔπειτα καθείρξας ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ κλεῖθρα ἔξωθεν περιθεὶς, ἀνῆλθεν εἰς τὴν Δάφνην. ταῦτα ἐγὼ τοῦ ἀνδρὸς πρεσβυτέρου ἤδη γεγονότος ἀκήκοα διηγουμένου. προσετίθει δὲ καὶ ταῦτα, ὡς ἔνθους γενόμενος καὶ θείας χάριτος ἐμπλησθεὶς, συνέτριψε μὲν, πάντα τὰ τοῦ Πατρὸς εἴδωλα, ἐκωμῴδει δὲ αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν. ὕστερον δὲ εἰς νοῦν λαβὼν ὅπερ ἔδραμε, τῆς τοῦ Πατρὸς παρουσίας φειδοῖ, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσεν ἐπινεῦσαι. καὶ συντρῖψαι τὰ κλεῖθρα, καὶ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. σοῦ γὰρ Κύριε ἕνεκα ταῦτα πεπόνθα, καὶ δέδρακα, ἔλεγε. ταῦτά μου ἔφη λέγοντος, ἐξέπεσον μὲν τὰ κλεῖθρα, αἱ θύραι δὲ ἠνεῴχθησαν. ἐγὼ δὲ πάλιν εὐθὺς, πρὸς τὴν γυναῖκα ἔδραμον. ἡ δὲ, σχῆμα γυναικὸς περιθεῖσά μοι. καὶ σὺν αὐτῇ γε εἰς τὴν καμάραν καθίσασα, τῷ θείῳ με πάλιν Μελετίῳ προσήγαγεν. ὁ δὲ, τῷ τῶν Ἱεροσολύμων παρέδωκε Πατριάρχῃ. Κύριλλος δὲ τηνικαῦτα ἦν. καὶ οὕτως νυκτὸς εἰς τὴν Παλαιστίνην ὡρμήσαμεν. μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τελευτὴν, καὶ τὸν Πατέρα, οὗτος εἰς εὐσέβειαν ὡδήγησεν, καὶ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐδίδαξεν. ὡς πρεσβύτης γενόμενος, καὶ τὰ στίγματα ἐν τῷ σώματι περιφέρων, καὶ τὴν εὐσέβειαν ὁδηγήσας, μετῆλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Ὑπομονῇ, πειρασμῶν ἐρρύσθητε, ἐχθροῦ πειράζοντος ὑμᾶς, ἐπομβρίαις λόγου ζωῆς Ἔνδοξοι Ἀπόστολοι. ὅλον κατεπαύσατε, φλογμὸν τῆς πλάνης κραυγάζοντες ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Περι-

Εὐφημῶς, ἄειστα βεβούλευσαι, καὶ τελεώτατα τοὺς σοὺς, Ἀριστόβουλε φοιτήσας, Μάκαρ ἐξεπαίδευσας, ὡς τὴν ἐνυπόστατον, σοφίαν χῶρον σε παιδεύσαν. τὸν αἰνετὸν καταγγέλλειν, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τῶν πιστῶν, ἱερὰ ὁμήγυρις, ἱερωτάταις ἐν φωναῖς, μακαρίζει σε Ἀπελλῆ. τέλος γὰρ μακάριον, ἔσχες πολιτείαν τε, ἀγγελικὴν μέλπων πάντοτε. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ συμφορῶν παντοδαπῶν. καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, Δέσποινα πανύμνητε, ὅπως σε δοξάζωμεν. καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόνυμφε. τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ἀταπατῶν ἀνδρικῶς, σὺν τῷ πυρὶ τὴν πλάνην, τῷ σταυρωθέντι ὁ ἀοίδιμος, ἐβόα Ἐπίμαχος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑ κατεπλάγη φλογὸς, οὔτε θηρῶν ἀγρίων. οὔτε βασάνων τὴν ἐπίθεσιν, κράζων Ἐπίμαχος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπομονῆς πειρασμῶν, Θεοῖς ἀψύχοις σέβας, ὁ Μάρτυς ὅλως οὐκ ἀπένειμεν, ἀλλὰ πίστει ἐκραύγαζεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προεγράφης Μητροπάρθενε, ἀφράστως κυήσασα, σεσαρκωμένον Θεὸν, Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παίδων.

Ἐν τῷ Κόσμῳ ὥσπερ ἀστραπαὶ, ἐφάνητε θεόπται, φλογίζοντες τὴν πλάνην, τοὺς δὲ μέλποντας Υἱοὺς, ἡμέρας δεικνύοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ μοσίμῳ ἅλατι τῶν σῶν, Ἀμπλία διδαγμάτων, τῆς πλάνης τὴν σηπεδόνα, ἀπεκάθηρας διὸ, τιμῶντές σε ψάλλομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνυμνείσθω Στάχυς ὁ κλεινὸς, Ἀμπλίας Ἀπελλῆς τε, καὶ Νάρκισσος Οὐρβανός τε, καὶ ὁ πάνσοφος βοῶν, πιστῶς Ἀριστόβουλος. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ καταφυγὴν, καὶ κλίμακα πρὸς ὕψος, μετάγουσαν τὸ ἀνθρώπινον, Πανάμωμε Ἁγνὴ, εἰδότες κραυγάζομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Πάθος τὸ σεπτὸν ἐξεικονίζων, ἐν τοῖς σοῖς μέλεσι σοφέ. ὑπέφερες ἀνδρείως, πεῖραν πολλῶν βασάνων. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀνακηρύττων.

Στάζουσιν οἱ σοὶ ἱδρῶτες Μάρτυς, θεοσεβείας γλυκασμόν. ἐξαίροντα πικρίαν, πλάνης ἀθεότητος διό. Ἐπίμαχε δοξάζεις, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔχαιρες ποιναῖς προσομιλῶν, παντοδαπαῖς πανάθλως, Ἐπίμαχε παμμάκαρ. κράζων ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σῶσόν με Ἁγνὴ ἡ τὸν Σωτῆρα, ἀποκυήσασα Χριστὸν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα ὅπως ἐν αἰνέσει σε ἀεὶ, μακαρίζωμεν εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα. καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον σωτηρίας. Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Ἵνα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, πεπληρωμένα, πλάνης τοῦ πολεμήτορος, καὶ μεμεστωμένα, σκοτασμοῦ ἀθεότητος, τῷ φωτὶ καταυγάσῃς τῆς γνώσεως. τὰς σὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς Οἰκτίρμον τούτοις ἔπεμψας.

Ὤφθης φερωνύμως Εὔδοξε, σωτηριώδης στάχυς, σῖτον τοῖς χρῄζουσι, φέρων στηριγμὸν, θεογνωσίας παρέχοντα, καὶ λιμοῦ μονῆς ἐξαιρούμενον. τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ, ἱεροκήρυξ μακαρίζοντας.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενος, τὰς τῶν ῥητόρων γλώσσας, ἀλάλους ἔδειξας. καὶ ἐκ φάρυγγος τοῦ δυσμενοῦς Ἀριστόβουλε, ἀνεμύησω

ψυ-

Δημόσια Κεντρ…

σῳ ψυχὰς καὶ προσήγαγες. Κυρίῳ σεσωσμένας, διὰ τελείας ἐπιγνώσεως.

Ἤδη Οὐρανοὺς γηθόμενοι, θερειδεῖς οἱ κήρυτες, Θεοῦ Ἀπόστολοι. τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς εἰλικρινῶς ὑμᾶς σέβοντας, καὶ γνησίως ὑμᾶς μακαρίζοντας. μετόχους αἰωνίου, καταξιώσατε λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρεις, τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς, τὸν πᾶσι τροφὴν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος. Παρθένε Θεοτόκε, ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος Χριστοῦ, Ἐπίμαχε, Ἀθλοφόρε ἐταπείνωσας, κράτος ἀνίσχυρον δαιμόνων. καὶ νίκης τὸ λαμπρὸν ἤσας τρόπαιον, χοροῖς τῶν Ἀθλητῶν στεφανούμενος, ὅθεν σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὤφθη μὲν ὡς κρίνον ἀληθῶς, Ἐπίμαχε, ἡ σὴ θήκη ἀναβλύζουσα, χάριν θαυμάτων παραδόξων. τὸ νέφος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα τῶν πίστει προσερχομένων σοι πάντοτε, Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ἐτμέριψας πάσας τοῦ ἐχθροῦ, Πανεύφημε, τὰς παγίδας καὶ ἠφάνισας, τούτου τὸ ὄνομα μετ' ἤχου· Χριστὸν ὁμολογήσας ἐνώπιον Τυράννων, καὶ Βασιλέων Ἐπίμαχε, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡλίου λαμπρότερον ἡμῖν, ἐξέλαμψε, σοῦ ἡ μνήμη πανάοιδιμε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, πανμάκαρ Ἀθλοφόρε Ἐπίμαχε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, φώτισον δέομαι τὰς κόρας, τῆς τεταπεινωμένης καρδίας μου, παθῶν ταῖς χαλεπαῖς ἀμαυρότησιν, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον πρός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Στάχυς Ἀμπλίας Νάρκισσος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ Ἔνδοξος. καὶ Ἀριστόβουλος θεῖος, καὶ Οὐρβανὸς οἱ φωστῆρες, μεθ' ὧν παρ' ἡμῶν καταξίως, φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῶν πόθῳ ἐπιτελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπίβλεψον Πανύμνητε, εἰς τὴν κληρονομίαν σου. καὶ τῇ ἀμάχῳ σου ταύτην, σωτήρησον δυναστείᾳ, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα, ἴθυνον καὶ κραταίωσον, τὰ ἔθνη καταπράϋνον. καὶ ἔκχεον τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τὰ πέρατα Κόσμου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ... ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΤΕΛΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1833 [illegible]
[illegible] το [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1833 [illegible] το

Αρ. Εισ. 21629

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας